

॥ श्री स्वामिनारायणो विजयतेराम् ॥

शिक्षापत्री पंचरत्न

अर्थसहित - नित्य विधि - महापूजा

श्री नरनारायणदेव पीठाधिपति प.पू.ध.धु.
आचार्य महाराजश्री १००८ श्री
कोशलेन्द्रप्रसादज्ञ महाराजश्रीनी आज्ञायी

ISBN = 81-89078-12-7

: प्रकाशक :

महंत स्वामी

शास्त्री स्वामी हरिकृष्णदासज्ञ

श्री स्वामिनारायण मंटिर,

कालुपुर, अमदावाद-३८० ००१.

प्रकाशक

स्त्रीम कमिटी वती

महंत स्वामी

शास्त्री स्वामी हरिकृष्णदासज्ञ

श्री स्वामिनारायण मंटिर, कालुपुर, अमदावाद-१

क्रमत : रु. २०-०० (राहत ६२)

२०८७ अषाढ व०-१०

प.पू. लालज्ञ महाराजश्रीना १४ मा

प्राक्टियोत्सव प्रसंगो

मुद्रक :

श्री स्वामिनारायण प्रिन्टींग प्रेस

श्री स्वामिनारायण मंटिर,

कालुपुर, अमदावाद-३८० ००१.

निवेदन

श्री स्वामिनारायण संप्रदायमां सर्वावतारी भगवान श्री स्वामिनारायणना वांगमय स्वरूप एवी “शिक्षापत्री” एक मुख्य अने अगत्यनो ग्रंथ छे. आत्यंतिक कल्याणने ईच्छता मोक्षभागी ज्ञावत्माने आलोक अने परलोकमां निर्विघ श्रेयमार्ग बतावनार सर्वस्वशास्त्रना स्वरूप आ शिक्षापत्री जेवो भीजो कोई ग्रंथ नथी. आशिक्षापत्री प्रमाणो वर्तन करनार स्त्री पुरुषोने कल्पवृक्ष अने कामदुर्धा समान, धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष रुपी चारे पुरुषार्थनीसिद्ध आपनार होवाथी श्रीज महाराजे शिक्षापत्रीनो पाठ, पूजा अने सांभणवानी आज्ञा करेल छे.

फ्रेक्ट २ १ २ श्लोकमां सर्व शास्त्रोना सार साथे राजनीती, व्यवहारनीती, समाज अने आरोग्य नीती विषयक बधीज समजाण श्रीज महाराजे श्रीमुखे कहेल छे. तेथी भूमि श्लोको तथा गुजराती भाषापांतर साथे संप्रदायना समस्त समाचितोने उपयोगी एवा अनेक विषयोनो समावेश करवामां आप्यो छे. ग्रंथनी शरुआतमां उपयोगी मंगण श्लोको पाई संप्रदायना प्रसिद्ध पांच रत्नोजे भगवानी प्रसन्नताप्राप्त करवामां सहाय करेछे तेवा जनमंगल स्तोत्र, सर्वमंगण स्तोत्र, हरिकवच, संकट हर दशवतार स्तोत्र, विश्वमंगल स्तोत्र भगवानना स्वरूप, रूप, गुणादिकी नित्यपूजा करी श्रीहरि साथे साक्षात् संबंध

धरावनाराहोवाथी अमनो समावेश करवामां आवेलछे. पाई नारायण कवच जे श्रीमद्भागवतना पाई स्कंधमा आपेलुं छे ते आध्यात्मिक भय निवारण माटे जपनीय होवाथी तेनो समावेश कर्यो छे. विष्णु सहस्रनाम स्तोत्र अने असिवाय नंद संतोषे श्रीज महाराजना स्वरूप, रूप, गुणादिकोनुं वर्णन करनारा अने प्रसन्नता माटे बनावेला संस्कृत स्तोत्रो अने मंगणायरण स्वसितवाचन साथे हनुमानज्ञ गणपतीज, लक्ष्मीज, सरसवी आदिकीना स्तोत्रों समावेश करेल छे.

साथे साथे ब्राह्ममुहूर्ती आरंभीने रात्रे सूता सुधीना समयमां समुपयोगी एवा (नित्यनियम) प्रभातीया, गौरीना पदो, आरती, धून्य, राधिकाएक, प्रार्थना, लीला चिंतामणी, थाण, नंदसंतोना कीर्तनो, औकादशी पदो, लीलाभक्ति, उपदेशिक पदोने अमुक वर्चनामूर्तो पष्ठ मुकीने अहिं धापेल छे. श्रीहरिनी आज्ञाथी प्रचलित महापूजा विधि, जनोदी विधि पष्ठ धापेल छे.

आरीते शिक्षापत्रीनी ओछा-अविक विषयोना समावेश वाणी अनेक आवृतिओं जुदा जुदा रुपे अने जुदा जुदा समय - जुदा जुदा स्थेती प्रकाशित थई छे परंतु प्रकाशित थयेली कोपीओ खपी ज्ञावाथी मांग चालु रहेता करी इच्छाववामा आवी छे. जे सौने पूजामां कायम उपयोगी थरो. एवा आशयथी प.पू.ध.धु. आचार्य महाराजश्रीनी आज्ञा भेणवी शिक्षापत्री पंचरत्न प्रसिद्ध करवामां आवी छे.

સત્તંગમાં હરિભક્તને અતિ ઉપયોગી એવા આ શિક્ષાપત્રી પંચરત્ના પ્રકાશન કાર્યમાં સ.ગુ. શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકેશવદાસજી હસ્તે શાસ્ત્રી સ્વામી હરિપ્રિયદાસજી (શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, સેક્ટર-૨ ઉ, ગાંધીનગર) દ્વારા સારી સેવાપ્રાપ્ત થઈ છે. તેખુબ ધન્યવાદનેપાત્રથી, કેમકેટેઓ દ્વારા પ.પૂ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના આશીર્વાદથી સાહિત્યના લેખન પ્રકાશનની સેવા તો ચાલુ જ છે. તદુપરાંત આવા ગ્રંથોના પ્રકાશનમાં વિશેષ સેવા કરીને ઈસ્ટટેવ શ્રીહરિ, પ.પૂ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા સંતો અને સત્તંગના આશીર્વાદ પ્રામ કર્યા છે.

મહેત સ્વામી,

શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકૃષ્ણદાસજી

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, કાલુપુર, અમદાવાદ-૧.

શ્રી નરનારાયણદેવ દેશ સ્કીમ કમિટીના સભ્યશ્રીઓ	
૧.	સ.ગુ. મહેત શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકૃષ્ણદાસજી - પ્રમુખ
૨.	સ.ગુ. બ્ર. સ્વામી વાસુદેવાનંદજી
૩.	સ.ગુ. સ્વામી દેવપંક્ષદાસજી
૪.	હજુરી પાર્વદ વનરાજ ભગત
૫.	પ.ભ. દશરથભાઈ પ્રહલાદભાઈ પટેલ - અમદાવાદ
૬.	પ.ભ. જી. કે. પટેલ (વિમલ પેરેન્ટ્સ)
૭.	પ.ભ. રમશ્બાઈ પ્રાણભાઈ પટેલ - અમદાવાદ
૮.	પ.ભ. રીતભાઈ પીમજીભાઈ પટેલ - અમદાવાદ
૯.	પ.ભ. ડૉ. કે. કે. પટેલ - હિંમતનગર

અનુક્રમણિકા

૧.	શ્રી શિક્ષાપત્રી	૧
૨.	વિષ્ણુગાયત્રી મંત્ર	૬૮
૩.	પ્રયલિત મંત્રો	૭૦
૪.	જનમંગલ સ્તોત્ર અર્થ સહિત	૭૧
૫.	નારાયણકવચ	૮૧
૬.	સર્વમંગલ સ્તોત્ર અર્થ સહિત	૮૦
૭.	શ્રી હરિકવચ અર્થ	૧૬૦
● અન્ય સ્તોત્રો		
૮.	અવતીર્ય	૧૬૩
૯.	શ્રીનરનારાયણઋ પિરાજ	૧૬૪
૧૦.	ભવસભવ ભીતિ	૧૬૪
૧૧.	શ્રીવાસુદેવ વિમલા	૧૬૫
૧૨.	વિહરતિયોડક્ષરેડક્ષર	૧૬૭
૧૩.	વરવરકુળણસાગર	૧૬૮
૧૪.	તરુણ લોકયચાતિ	૨૦૦
૧૫.	અથ મનસિ શાનૈ:	૨૦૦
૧૬.	મહાતેજઃ પુંજસ્કુરદ	૨૦૨
૧૭.	માનસચિન્તય	૨૦૩
૧૮.	હરિકૃષ્ણ માનસ	૨૦૪

૧૯.	હર હર ગોપીનાથ	૨૦૪
૨૦.	મુક્તાનાં સદસિ	૨૦૫
૨૧.	નિત્યં શુદ્ધમંજં	૨૦૬
૨૨.	પ્રથમતઃ શકુલાકૃતિ	૨૦૭
૨૩.	અથૈકવા દિવ્ય તપઃ	૨૦૮
૨૪.	ભજમાનસ ત્વાં શ્રીહરિ	૨૦૯
૨૫.	બ્રાહ્મે મુહૂર્તે શયનં	૨૧૦
૨૬.	અતિ મનોહરં સર્વસુન્દર	૨૧૧
૨૭.	વિઘ્નેશ વિઘ્નચયખણ્ડ	૨૧૩
૨૮.	નીતિપ્રવીણનિગમાગમુ	૨૧૪
૨૯.	શ્રીમત્પ્રવીપાલિવિરોચમાને	૨૧૫
૩૦.	ભુવિસર્દંગણે સર્વ	૨૧૬
૩૧.	સ્વામિનારાયણદેવ શરણં	૨૧૭
૩૨.	જયજય સુખવદરં	૨૧૮
૩૩.	ત્વદ્રૂપે નિશ્ચિલા	૨૧૯
૩૪.	જય જયદીના નાથ	૨૨૦
૩૫.	શ્રીનીલકણ્ઠ હરિ	૨૨૧
૩૬.	સુખ દાયિનં મુનિગણ	૨૨૨
૩૭.	સુર રાજરાજ તવ	૨૨૩
૩૮.	જલધરસુન્દર મદન	૨૨૪
૩૯.	એહિ દ્વાલો હૃદય	૨૨૫
૪૦.	શમધામ તમોદમનં	૨૨૬

૪૧.	મારમારણરણે રટની	૨૨૮
૪૨.	કુટિલ કલિકરાલા	૨૨૯
૪૩.	પરેધામિન દિવ્યઋક્ષરે	૨૩૦
૪૪.	સિતસાન્દ્ર સદ્વસ	૨૩૧
૪૫.	અર્થર્મ સર્ગ મદનં	૨૩૩
૪૬.	શુચિ સચિકાંચનસૂ	૨૩૪
૪૭.	રમતાં સતતં સતત મુખે	૨૩૫
૪૮.	સિતામ્બરં નૈષ્ટિકવર્ણિ	૨૩૬
૪૯.	ધર્મધુરંધર દૈત્ય	૨૩૭
૫૦.	ભજનીય કેશવસ્પ	૨૩૭
૫૧.	વદનં દર્શય મન્દ	૨૩૮
૫૨.	પરવરદ હો કેશવ	૨૪૦
૫૩.	વરદતનો વૃઘનન્દન	૨૪૧
૫૪.	ઉત્પુલ્લહનીરજ	૨૪૧
૫૫.	પ્રાતઃ સ્મરામિ વૃષ	૨૪૨
૫૬.	વજામ્બુજધ્વજ	૨૪૩
૫૭.	ધર્મસ્તજ્જનકો હરેશ્ર	૨૪૪
૫૮.	બ્રહ્મધામાધિપ પુંપ્રકૃત્યા	૨૪૭
૫૯.	ધર્મસ્યબાલં મદનસ્યકાલં	૨૪૮
૬૦.	સ્વીયે ધામિસદાઋક્ષરે	૨૪૯
૬૧.	શ્રીવાસુદેવઝી ભારતજીવ	૨૪૯
૬૨.	નવમેઘમેચક વિગ્રહં	૨૫૦

६३. सद्वर्त्मरक्षात्तजने सदीश	२५२
६४. दयार्जवादि सागरं निरन्तर	२५३
६५. धर्मकर्ता धर्मवक्ता	२५५
६६. विशालभालं कलि	२५६
६७. श्रीधर्म सदान्यवतीर्य	२५७
६८. त्वयितुहरे चेतोरमताम्	२५८
६९. केशवतापं हर हर	२५८
७०. देवाभवदं नारायण देवा	२६०
७१. नपस्त आंजनेयाय	२६०
७२. गोविन्दनारायण	२६२
७३. अपराध सहस्रभाजनं	२६३
७४. विषीदता नाथ	२६४
७५. सद् ब्रह्मात्मादिशब्दे	२६६
७६. प्रभो भुक्ष्वकामं	२६७
७७. सदाशिवं साश्वतमीश	२६८
७८. मातःशिवे मंगलवृन्द	२६९
७९. यदितव वरदान	२७०
८०. योऽहल्यां निजकर्मणैव	२७१
८१. कान्तस्तेपुरुषोत्तम	२७३
८२. सकलजनविमोचनैकहेतुर्भुवनगुरुः	२७३
८३. नवीनजीमूतसमान	२७४
८४. जयजयश्री घनश्याम दया निधे.	२७७

८५. मात्स्यं रूपमलौकिकं	२७७
८६. प्रणिधाय मनोऽतिभावतः	२७८
८७. सकलमभक्तजनान् सुखयन्नयं	२८५
८८. जनमंगल नामावली	२८६
८९. सर्वमंगल नामावली	२८५
९०. विष्णुसहस्र स्तोत्र	३२२
९१. प्रभातसङ्ग्रहः नित्यविधि	३३८
● प्रभात पदो	
९२. अधम उद्धारण अविनाशी तारा (२)	३४८
९३. आवो ज्युं बिराजो कहाना भोरे नेना	३४७
९४. जागो निजज्ञवन खोले	३४२
९५. जागो लाल छधीले भोहन	३४८
९६. ध्यान धर ध्यान धर धर्मना पुतनुं	३४३
९७. नाथ रहो मारा नेषमां	३४८
९८. प्रभाते उठीने प्राणी	३५३
९९. ग्रातसमे श्रीपुरुषोत्तमनी	३४२
१००. ग्राततमे श्रीसहजानंदनी	३४७
१०१. ग्रात समे मारा प्राणीवननुं	३५३
१०२. ग्रातः थयुं मनभोहन प्यारा	३५१
१०३. ग्रात थयुं ने पंधी खोल्या	३५२
१०४. ग्रात भयो प्राणा प्यारे	३४१
१०५. मनरे मान्युं नंदवाल शुं	३४३

१०६. भड़ी माखण मागो मावो	३५१
१०७. भूरति तमारी मारा श्याम शोभ	३४४
१०८. भें तो युनेगार तेरा रे	३४८
१०९. लालथ लाणी रे, बेनी भुने लालय	३५२
११०. वेलेरी उठीने वा'लाञ्छनुं वदन निहारुं	३४८
१११. शोभासागर श्याम तमारी (प०८-४)	३४४
११२. सुतां उठीरे, समदूं सहजानंद के	३५४
११३. स्वामिनारायण स्वामिनारायण कहो	३१४
● गोडी पद संग्रह	
११४. झूलना पे'री रे जामा झूलना पे'री,	३५५
११५. झूलनी बनी रे शोभा झूलनी (प०८-४)	३५८
११६. लगनी लाणी रे भारे लगनी (प०८-४)	३५५
११७. वेट पुराणा पोकरे	३५८
११८. श्यामनी छधी रे सभि	३६२
११९. संत समागम कीजे हो (प०८-४)	३६१
● आरती	
१२०. आरती प्रगट प्रभुछकी कीजे	३६३
१२१. ज्य सद्गुरु स्वामी प्रभु सद्गुरु	३६३
● धून	
१२२. रामकृष्ण गोविन्द ज्य ज्य गोविन्द	३६४
● प्रार्थना	
१२३. निर्विकल्प उत्तम अति निश्चय तव	३६५

● लीला चिंतामणी	
१२४. प्रथम श्रीहिने रे (प०८-१०)	३६७
● चिन्हचिंतामणी	
१२५. ओरा आवो श्याम स्नेही सुंदर	३७७
१२६. पोढे प्रभु सकण मुनिके श्याम	३८३
१२७. पोढो प्राण आधार	३८३
१२८. रे श्याम तमे सायुं नाषुं	३८२
१२९. वंदु सहजानंद रसत्रुप (प०८-८)	३७८
१३०. हवे मारा वहालाने नहिरे (प०८-२)	३७८
● थाण पद संग्रह	
१३१. अविनाशी आवो रे	३८०
१३२. ज्वाल बाल लाल	३८६
१३३. जमोने जमाहुं रे, ज्ञवन मारा	३८४
१३४. जमो थाण ज्ञवन जाउं वारी	३८४
१३५. उडी रांधी में रसियाल	३८८
१३६. लोता जाओ रे सावरिया	३८६
१३७. डाला भोजनीयां बहुं भात	३८६
१३८. सभी आनंदनी वात कुहुं आज रे	३८७
● एकादशी पदो	
१३९. एकादशी आजनो दिन सारो रे	३८८
१४०. उछवनी घारी केशवनी (प०८-२)	३८८
१४१. कोडे कोडे एकादशी कीजल्ले रे (प०८-२)	४००

● કીર્તન સાર સંગ્રહ

૧૪૨. અંતકણે આવી રે સંભાળી લેજો	૪૦૭
૧૪૩. આજ મેં તો ભેટ્યા રે	૪૧૯
૧૪૪. આજ મેં તો દીઠા હાલાને વાટ વહેતાં	૪૨૫
૧૪૫. આજની ઘીરી રે	૪૨૦
૧૪૬. આજ સખી આનંદની ડેલી	૪૨૬
૧૪૭. આવો આવોને અલબેલડા જરે	૪૨૮
૧૪૮. એક કપટી ન તરે રે	૪૨૮
૧૪૯. ઓરા આવો મારા લેરખડા લેરી	૪૨૧
૧૫૦. ઓધાજુ અમે શ્યામને શું કહી મેલું રે	૪૦૪
૧૫૧. ગોપી.... નાથ આવો મારે ઓરડે	૪૦૮
૧૫૨. છાંટીકે શ્રીકૃષ્ણ દેવ	૪૦૪
૧૫૩. જન્મ સુધાર્યો રે મારો (પદ-૨)	૪૦૧
૧૫૪. તારી મુખની લાવણ્યતા મીઠી રે	૪૨૦
૧૫૫. તારો ચટક રંગીલો છેડલો (પદ-૨)	૪૨૧
૧૫૬. ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી	૪૧૦
૧૫૭. નંદલાલો રે નંદલાલો	૪૨૨
૧૫૮. નેણામાં રાખું રે નેણામાં રાખું રે (પદ-૨)	૪૧૧
૧૫૯. પ્રગટ પ્રણામ હરિને” એ ઢાળ છે	૪૩૨
૧૬૦. માણકીએ ચદ્યા રે	૪૧૫
૧૬૧. મારા હાલાજી શું પાલપ દીસે રે	૪૦૬

● ઉપદેશપદ સંગ્રહ

૧૮૮. અંતે જાવું છે બીઠી એકલા રે	૪૪૬
૧૮૯. કર માન સહજાંદ પદ પ્રીત	૪૩૬
૧૯૦. કર પ્રલુસ સંગાથે દટ પ્રીતડી રે	૪૪૮
૧૯૧. કાનુંડો કેટે ફરવું રે (પદ-૨)	૪૩૮
૧૯૨. કાળનાં ગડે નગારાં કાળનાં ગડે	૪૪૮
૧૯૩. જગતમેં મત કીજો અભિમાન	૪૪૧
૧૯૪. જગતમેં જીવના થોરા	૪૪૧
૧૯૫. જડબુદ્ધિ જીવ પોથ્યાનાં	૪૪૭
૧૯૬. “જન્મ સુધાર્યો રે મારો” એ ઢાળ છે	૪૪૩
૧૯૭. જનની જીવોરે ગોપીચંદની	૪૪૪
૧૯૮. જ્ઞાહે નર જ્ઞાહે (પદ-૪)	૪૩૩
૨૦૦. દાટ્યો રહેને ચોર દેવના (પદ-૨)	૪૪૦
૨૦૧. દુસરો કોન સુખદાઈ શ્યામ બીજાન	૪૫૦
૨૦૨. નરનારાયણ ગાઓ રે	૪૪૦

૧૬૨. મારે આજ પ્રીતમ ધેર આવશેજ રે	૪૧૯
૧૬૩. મારે ધેર આવ્યા રે (પદ-૨)	૪૦૮
૧૬૪. મારે મંદિર પથાર્યા શ્યામ થઈ	૪૨૮
૧૬૫. મારે મોહોલે આવો હસ્તીને બોલાવો રે	૪૨૩
૧૬૬. મુખદાની માયા લાગી રે	૪૧૮
૧૬૭. મરે એક આશરા તોરા રે	૪૧૪
૧૬૮. મોરલી વાજે રે મીઠી મોરલી વાજે	૪૩૧
૧૬૯. મોરલીવાળા રે	૪૩૧
૧૭૦. રૂડા લાગો છો રાજેન્દ્ર	૪૧૫
૧૭૧. રે સગપણ હરિવરનું સાચું (પદ-૨)	૪૧૬
૧૭૨. લટકણો લટકંતો આવે	૪૨૭
૧૭૩. વહાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે	૪૧૭
૧૭૪. હાલા રમજમ કરતા કહાન (પદ-૨)	૪૦૨
૧૭૫. હાલા મારી શુદ્ધ બુધ તેં હરી લીધી રે	૪૨૨
૧૭૬. શોભે શોભે રસિકવર છેલરે	૪૩૦
૧૭૭. સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાં રે (પદ-૨)	૪૨૬
૧૭૮. સર્વ સખી જીવન જોવાને ચાલો રે	૪૨૭
૧૭૯. સહજાંદ સ્વામી રે (પદ-૨)	૪૦૬
૧૮૦. સુખદાયક રે સ્વામી સહજાંદ (પદ-૨)	૪૦૩
૧૮૧. સુષો ચતુર સુજાગ્રા	૪૨૫
૧૮૨. સોનાનાં બોલ જુલે નંદકિશોર	૪૨૪

૧૮૩. હરિ હેયાના હાર છોજ રે (પદ-૨)	૪૦૧
૧૮૪. હરિ મીલે બોરસીકી છેયા	૪૨૮
૧૮૫. હું તો જઈશ ગિરખર જોવા રે (પદ-૪)	૪૧૨
૧૮૬. હેલી જોને આ નંદકુમાર	૪૨૪
૧૮૭. હૈડાનો હાર હરિ રે	૪૧૭
૧૮૮. હોજ મરે તો તુમ એક આધારા	૪૩૦

૨૦૩. નારાયણ રે નારાયણ રે નારાયણનું	૪૩૭
૨૦૪. નારાયણ નામ લેને તું પ્રાણી રે (પદ-૨)	૪૩૭
૨૦૫. ભક્ત થાવું રે ભગવાનનું	૪૪૬
૨૦૬. ભજુલેને શ્યામળો સુખકારીરે	૪૩૮
૨૦૭. ભજ્યો નહિ ભગવાનને રે	૪૪૮
૨૦૮. માનો મળી છે મોટી વાત (પદ-૨)	૪૪૨
૨૦૯. મોહનને ગમવાને ઈચ્છો માનની (પદ-૨)	૪૩૪
૨૧૦. મેં હું આદિ અનાદિ	૪૪૫
૨૧૧. શીલવંતા સાધુ સાંભળજો કરી પ્રીતિ	૪૫૦
૨૧૨. સહજાંદ હરિ, પ્રગટ થયા (પદ-૨)	૪૪૩
૨૧૩. સગાં કોઈ સાથે નાવે રે મરવાને ટાણો,	૪૪૮
૨૧૪. સંત સુખી સંસારમે	૪૩૪
૨૧૫. સંત વિના સાચી કોણ કહે	૪૪૪
૨૧૬. સુષો સતસંગી	૪૩૬
૨૧૭. સ્વાનુ સમજો રે આ સંસારને	૪૪૧
૨૧૮. હરિજન સાચા રે	૪૩૮
૨૧૯. હેયાના ફૂટ્યા હરિ સંગે હેત ન કીધું	૪૪૮
૨૨૦. વચ્ચાનામૃત	૪૪૨
૨૨૧. માનસી પૂજાની વિધિ	૪૫૬
૨૨૨. મહાપૂજા	૪૬૩

॥ श्री स्वामिनारायणो विजयतेराम् ॥

श्री शिक्षापत्री

वामे यस्य स्थिता राथा श्रीश्च यस्यास्ति वक्षसि ।
वृद्धवनविहारं तं श्रीकृष्णं हृदि चिन्तये ॥१॥
लिखामि सहजानन्दस्वामी सर्वान्निजाश्रितान् ।
नानादेश स्थितान् शिक्षापत्रीं वृत्तालयस्थितः ॥२॥

(श्री सहजानन्द स्वामी जे ते पोताना सत्संगी प्रत्ये शिक्षापत्रीने लभता थका प्रथम पोताना ईर्षटेव, जे श्रीकृष्ण भगवान तेनु ध्यानउप मंगणाचरण करे छे.)

हुं जे ते मारा हृदयने विषे श्रीकृष्ण भगवाननुन् ध्यान करुं छुं, ते श्रीकृष्ण केवा छे, तो जेना डाबा पडाखाने विषे राधिकाजु रह्यां छे अने जेना वक्षःस्थितने विषे लक्ष्मीजु रह्यां छे अने वृद्धावनने विषे विषारना करनारा छे ॥१॥

अने वृत्तालय गामने विषे रह्या ऐवा सहजानन्द स्वामी जे अमे ते अमे, जे ते नाना प्रकारना जे सर्वे देश, तेमने विषे रह्या ऐवा जे अमारा आश्रित सर्वे सत्संगी ते प्रत्ये शिक्षापत्रीने लभीऐ छीऐ ॥२॥

शिक्षापत्री

भ्रात्रो रामप्रतापे छारामयोर्धर्मजन्मनोः ।
यावयोध्याप्रसादाख्यरघुवीराभिधौ सुतौ ॥३॥
मुकुन्दानन्दमुख्याश्च नैषिका ब्रह्मचारिणः ।
गृहस्थाश्च मयारामभद्राद्या ये मदाश्रयाः ॥४॥
सधवा विधवा योषा याश्च मच्छ्यतां गताः ।
मुकुन्दानन्दयो ये स्युः साधवश्चाखिला अपि ॥५॥
स्वधर्मरक्षिका मे तैः सर्वैर्वाच्या सदाशिषः ।
श्रीमन्नारायणस्मृत्या सहिताः शास्त्रसम्पत्ताः ॥६॥

श्रीधर्मटेवथकी छे जन्म जमनो ऐवा जे अमारा भाई रामप्रतापजु तथा ईश्वरामलु, तेमना पुत्र जे अपोध्याप्रसाद नामे अने रघुवीर नामे (जे ने अमे अमारा दृष्टकुपत्र करीने सर्वे सत्संगीना आचार्यपणाने विषे स्थापन कर्या छे); ॥३॥

तथा अमारा आश्रित ऐवा जे मुकुन्दानन्द आदिक नैषिक ब्रह्मचारी तथा अमारा आश्रित जे भयाराम भट्ट आदिक गृहस्थ सत्संगी; ॥४॥

तथा अमारे आश्रित जे सुवासिनी अने विधवा ऐवी सर्वे भाईओ तथा मुकुन्दानन्द आदिक जे सर्वे साधु; ॥५॥

ऐ सर्व-तेमणे, पोताना धर्मनी रक्षाना करनारा

एकाग्रेणैव मनसा पत्रीलेखः सहेतुकः ।
अवधार्योऽयमखिलैः सर्वजीवित्तावहः ॥७॥
ये पालयन्ति मनुजाः सच्छास्त्रप्रतिपादितान् ।
सदाचारान् सदा तेऽत्र परत्र च महासुखाः ॥८॥
तानुलङ्घ्यात्र वर्तन्ते ये तु स्वैरं कुबुद्धयः ।
त इहामुत्र च महलभन्ते कष्टमेव हि ॥९॥

अने शास्त्रने विषे प्रमाणउप अने श्रीमन्नारायणी समृतिए सहित ऐवा जे अमारा दृढा आशीर्वाद ते वांच्यवा ॥१॥

अने आ शिक्षापत्री लभ्यानुं जे कारणा छे, ते सर्वे तेमणे एकाग्र मने करीने धारवुं अने आ शिक्षापत्री, जे अमे लभी छे, ते सर्वना ज्ञवने हितनी करनारी छे ॥१॥

अने श्रीमद् भागवत पुराण आदिक जे सतृशास्त्र- तेमणे, ज्ञवना कल्याणने अर्थ प्रतिपादन कर्या ऐवा जे अहिंसा आदिक सदाचार तेमने, जे मनुष्य पाणे छे, ते मनुष्य, आ लोकने विषे ने परलोकने विषे महासुभिया थाय छे ॥१॥

अने सदाचारनुं उल्खंधन करीने जे मनुष्य, पोताना मनमां आवे तेम वर्ते छे, ते तो कुभुद्विवाणा छे अने ते आ

अतो भवद्विर्मच्छस्यैः सावधानतयाऽखिलैः ।
प्रीत्यैतामनुसृत्यैव वर्तितव्यं निरन्तरम् ॥१०॥
कस्यापि प्राणिनो हिंसा नैव कार्याज्ञ मामकेः ।
सूक्ष्मयूकामत्कुणादेरपि बुद्ध्या कदाचन ॥११॥
देवतापितृयागार्थमप्यजादेश्च हिंसनम् ।
न कर्तव्यमहिंसेव धर्मः प्रोक्तोऽस्ति यन्महान् ॥१२॥

लोक अने परलोकने विषे निश्च मोटा कष्टने ज पामे छे ॥१॥

ते माटे अमारा शिष्य ऐवा जे तमे सर्वे, तेमणे तो प्रितिये करीने आ शिक्षापत्रीने अनुसरीने ज निरंतर सावधानपणे वर्तवुं, पण आ शिक्षापत्रीनुं उल्खंधन करीने वर्तवुं नहि ॥१०॥

हवे ते वर्त्यानी रीते कहीऐ छीऐ : जे अमारा जे सत्संगी-तेमणे, कोई ज्ञव-प्राणीमात्रनी पण हिंसा न करवी; अने ज्ञाणीने जीक्षा ऐवा जू, मांकड, यांच्य आदिक ज्ञव-तेमनी पण हिंसा क्यारेय न करवी ॥११॥

अने देवता ने पितृ-तेमना यज्ञने अर्थे पण बकरा, मृगला, ससला, माघला आदिक कोई ज्ञवनी डिसा न करवी; केम जे अहिंसा छे ते ज मोटो धर्म छे. अम सर्व शास्त्रमां कहुं छे ॥१२॥

स्त्रिया धनस्य वा प्राप्त्यै साम्राज्यस्य च वा क्वचिद् ।
मनुष्यस्य तु कस्यापि हिंसा कार्या न सर्वथा ॥१३॥
आत्मधातस्तु तीर्थेऽपि न कर्तव्यश्च न क्रुद्धा ।
अयोग्याचणात् क्वापि न विषोद्भूतनादिना ॥१४॥
न भक्ष्यं सर्वथा मांसं यज्ञशिष्टमपि क्वचिद् ।
न पेयं च सुरामद्यमपि देवनिवेदितम् ॥१५॥

अने स्त्री, धन अने राज्य तेनी प्राप्तिने अर्थे पशा कोई मनुष्यनी हिंसा तो कोई प्रकारे क्यारेय पशा न ज करवो ॥१३॥

अने आत्मधात तो तीर्थने विषे पशा न करवो, ने कोधे करीने न करवो; अने क्यारेक कोई अयोग्य आयरण थर्थ जाय ते थकी भूमार्थाने पशा आत्मधात न करवो, अने ऐर खाईने तथा गणे टूंपो खाईने तथा झुवे पडीने तथा पर्वत उपरथी पडीने ईत्यादिक कोई रीते आत्मधात न करवो ॥१४॥

अने जे मांस छे, ते तो यज्ञानुं शेष होय तो पशा आपत्काणमां पशा क्यारेय न खावुं; अने त्रिं प्रकारनी सुरा अने अग्नियार प्रकारनुं मध, ते देवतानुं नैवेद्य होय, तो पशा न पीवुं ॥१५॥

अकार्याचरणे क्वापि जाते स्वस्य परस्य वा ।
अङ्गच्छेदो न कर्तव्यः शस्त्राद्यैश्च क्रुद्धापि वा ॥१६॥
स्तेनकर्म न कर्तव्यं धर्मार्थमपि केनचित् ।
सस्वामिकाष्ठुपृष्ठादि न ग्राह्यं तदनाज्ञया ॥१७॥
व्यभिचारो न कर्तव्यः पुम्भः स्त्रीभिश्च मां श्रितैः ।
द्यूतादि व्यसनं त्याज्यं नाद्यं भङ्गादि मादकम् ॥१८॥

अने क्यारेक पोतावत कांઈक अयोग्य आयरण थर्थ गयुं होय अथवा कोई बीजावते अयोग्य आयरण थर्थ गयुं होय, तो शस्त्रादिके करीने पोताना अंगनुं तथा बीजाना अंगनुं छेदन न करवुं; अथवा कोधे करीने पशा पोताना अंगनुं तथा बीजाना अंगनुं छेदन न करवुं ॥१६॥

अने धर्म करवाने अर्थे पशा अभारा सत्संगी कोई ए योरनुं कर्म न करवुं, अने धृष्णियातुं जे काष्ठ, पुष्प आदिक वस्तु, ते तेना धृष्णीनी आज्ञा विना न लेवुं ॥१७॥

अने अभारा आश्रित जे पुरुष तथा स्त्रीओ- तेमाणे व्यभिचार न करवो; अने जूगटुं आदिक जे व्यसन तेनो त्याग करवो; अने भांग्य, मङ्गर, माजम, गांजो आदिक जे केझ करनारी वस्तु ते खावी नहि अने पीवी पशा नहि ॥१८॥

अग्राह्यान्नेन पक्वं यदन्नं तदुदकं च न ।
जगन्नाथपुरोऽन्यत्र ग्राह्यं कृष्णप्रसाद्यपि ॥१९॥
मिथ्यापवादः कस्मिंश्चिदपि स्वार्थस्य सिद्धये ।
नारोप्यो नापशब्दाश्च भाषणीयाः कदाचन ॥२०॥
देवतातीर्थविप्राणां साध्वीनां च सतामपि ।
वेदानां च न कर्तव्या निन्दा श्रव्या न च क्वचित् ॥२१॥

अने जेना धार्थानुं रांपेल अन्न तथा जेना पात्रानुं जण-ते खपतुं न होय तेषो रांधेल अन्न तथा तेना पात्रानुं जण, ते श्रीकृष्ण भगवाननी प्रसादी-यरणामृतना माहात्म्ये करीने पशा जगन्नाथपुरी विना अन्य स्थानकने विषे ग्रहणे न करवुं; अने जगन्नाथपुरीने विषे जगन्नाथज्ञानो प्रसाद लंवाय तेनो दोष नहि ॥२१॥

अने पोताना स्वार्थनी सिद्धिने अर्थे पशा कोईने विषे मिथ्या अपवाद आरोपशा न करवो; अने कोईने गाण तो क्यारेय न देवी ॥२०॥

अने देवता, तीर्थ, ध्रावण, पतिव्रता, साधु अने वेद, ऐमनी निंदा क्यारेय न करवी अने न सांभणवी ॥२१॥

अने जे देवताने सुरा अने मांसनुं नैवेद्य थतुं होय अने वणी जे देवतानी आगण बकरा आदिक ज्ञवनी

देवतायै भवेद्यस्यै सुरामांसनिवेदनम् ।
यत्पुरोऽजादि हिंसा च न भक्ष्यं तत्त्विवेदितम् ॥२२॥
दृष्ट्वा शिवालयादीनि देवागाराणि वर्त्मनि ।
प्रणाम्य तानि तद्देवदर्शनं कार्यमादरात् ॥२३॥
स्ववर्णाश्रमधर्मो यः स हातव्यो न केनचित् ।
परधर्मो न चाचर्यो न च पाषण्डकल्पितः ॥२४॥
कृष्णाभक्तेः स्वधर्माद्वा पतनं यस्य वाक्यतः ।
स्यात्तन्मुखान्न वै श्रव्याः कथावार्ताश्च वा प्रभोः ॥२५॥

हिंसा थती होय, ते देवतानुं नैवेद्य न खावुं ॥२२॥
अने मार्गने विषे चालते शिवालयादिक जे देवमंहिर आवे, तेने ज्ञाईने तेने नमस्कार करवो अने आदर थकी ते देवनुं दर्शन करवुं ॥२३॥

अने पोतपोताना वर्णाश्रमनो जे धर्म, ते कोई सत्संगी ए त्याग न करवो, अने परधर्मनुं आयरण न करवुं तथा पाषण्ड धर्मनुं आयरण न करवुं तथा कल्पित धर्मनुं आयरण न करवुं ॥२४॥

अने जेना वयनने सांभणवे करीने श्रीकृष्ण भगवाननी भक्तिने पोतानो धर्म-ए ए थकी पडी ज्ञवाय, तेना मुखथकी भगवाननी कथा वार्ता न सांभणवी ॥२५॥

स्वपरद्रोहजननं सत्यं भाष्यं न कर्हचित् ।
कृतञ्चसङ्गस्त्यक्तव्यो लुञ्छा ग्राहा न कर्यचित् ॥२६॥
चोरपापिव्यनिनां सङ्गः पाखण्डिनां तथा ।
कामिनां च न कर्तव्यो जनवञ्चनकर्मणाम् ॥२७॥
भर्ति वा ज्ञानमालम्ब्य स्त्रीद्रव्यरसलोलुभाः ।
पापे प्रवर्तमानाः स्युः कार्यस्तेषां न सङ्गमः ॥२८॥

अने जे सत्य वयन बोलवे करीने पोतानो द्रोह थाय तथा पारको द्रोह थाय, ऐसुं जे सत्य वयन, ते क्यारेय न बोलवुं; अने जे कृतधी होय तेना संगनो त्याग करवो; अने व्यवहारकार्यने विषे कोईनी लांच न लेवी ॥२६॥

अने योर, पापी, व्यसनी, पांखी, कामी तथा क्रिमिया आटिक कियाए करीने जननो ठगनारो ए छ प्रकारना जे मनुष्य, तेमनो संग न करवो ॥२७॥

अने जे मनुष्य, भजितनु अथवा ज्ञाननु आलंबन करीने स्त्री, द्रव्य अने रसास्वाद, तेने विषे अतिशय लोलुप थका पापने विषे प्रवर्तता होय, ते मनुष्यनो समागम न करवो ॥२८॥

अने जे शास्त्रने विषे श्रीकृष्ण भगवान तथा श्रीकृष्ण भगवानना जे वराहाटिक अवतार तेमनु

कृष्णकृष्णावताराणां खण्डनं यत्र युक्तिभिः ।
कृतं स्यात्तानि शास्त्राणि न मान्यानि कदाचन ॥२९॥
अगालितं न पातव्यं पानीयं च पयस्तथा ।
स्नानादि नैव कर्तव्यं सूक्ष्मजन्तुमयाभसा ॥३०॥
यदौषधं च सुरया सम्पूर्णं पललेन वा ।
अज्ञातवृत्तवैद्येन दत्तं चाद्यं न तत् क्रचित् ॥३१॥
स्थानेषु लोकशास्त्राभ्यां निषिद्धेषु कदाचन ।
मलमूत्रोत्सर्जनं च न कार्यं श्रीवनं तथा ॥३२॥

युक्तिए करीने खंडन कर्तु होय, एवा जे शास्त्र, ते क्यारेय न मानवां अने न सांभणवां ॥२८॥

अने गाय्या विनानुं जे जण तथा दूध, ते न पीवुं; अने जे जगने विषे जीणा ज्व घणांक होय, ते जणे करीने स्नानाटिक किया न करवी ॥३०॥

अने जे औषध, दारु तथा मांस-तेषो युक्त होय, ते औषध क्यारेय न खावुं, अने वणी जे वैद्यना आयरणने ज्ञाताना न होईअ, ते वैद्य आप्युं जे औषध, ते पशु क्यारेय न खावुं ॥३१॥

अने लोक ने शास्त्र-तेमणे भण-भूत करवाने अर्थे वर्ज्या एवां स्थानक, जे ज्ञान देवालय तथा नदी तावाना आरा तथा मार्ग तथा वावेलुं खेतर, वृक्षनी

अद्वारेण न निर्गम्यं प्रवेष्टव्यं न तेन च ।
स्थाने सस्वामिके वासः कार्योऽपृष्टवानतत्पतिम् ॥३३॥
ज्ञानवार्ताश्रुतिर्नार्या मुखात् कार्या न पूरुषैः ।
न विवादः स्त्रिया कार्यो न राजा न च तज्जनैः ॥३४॥
अपमानो न कर्तव्यो गुरुणां च वरीयसाम् ।
लोके प्रतिष्ठितानां च विदुषां शस्त्रधारिणाम् ॥३५॥
छाया तथा झूलवारी-भगीया; ए आटिक जे स्थानक, तेमने विषे क्यारेय पशु भण-भूत न करवुं तथा थूंक्वुं पशु नहि ॥३२॥

अने योरमार्गे करीने पेसवुं नहि अने नीसरवुं नहि, अने जे स्थानक धणियातुं होय, ते स्थानकने विषे तेना धणीने पूछया विना उतारो न करवो ॥३३॥

अने अमारा सत्संगी-जे पुरुष मात्र, तेमणे बाई माणसना मुख थकी ज्ञानवार्ता न सांभणी; अने स्त्रीओ साथे विवाद न करवो तथा राजा संगाथे तथा राजना माणस संगाथे विवाद न करवो ॥३४॥

अने गुरुनुं अपमान न करवुं; तथा जे अतिशय श्रेष्ठ मनुष्य होय तथा जे लोकने विषे प्रतिष्ठित मनुष्य होय तथा जे विद्वान मनुष्य होय तथा जे शस्त्रधारी मनुष्य होय, ते सर्वेनुं अपमान न करवुं ॥३५॥

कार्यं न सहसा किञ्चित्कार्यो धर्मस्तु सत्वरम् ।
पाठनीयाऽधीतविद्या कार्यः सङ्गेऽन्वहं सताम् ॥३६॥
गुरुदेवनृपेक्षार्थं न गम्यं रिक्तपाणिभिः ।
विश्वासधातो नो कार्यः स्वश्लाघा स्वमुखेन च ॥३७॥
यस्मिन् परिहितेऽपि स्वर्यदश्यान्यङ्गानि चात्मनः ।
तददूष्यं वसनं नैव परिधार्य मदाश्रितैः ॥३८॥
धर्मेण रहिता कृष्णभक्तिः कार्या न सर्वथा ।
अज्ञनिन्दाभयान्नैव त्याज्यं श्रीकृष्णसेवनम् ॥३९॥

अने विचार्या विना तत्काण कोई कार्य न करवुं; अने धर्म संबंधी जे कार्य ते तो तत्काण करवुं; अने पोते जे विद्या भज्या होईअ, ते भीजने भज्याववी; अने नित्य प्रत्ये साधुनो समागम करवो ॥३१॥

अने गुरु, देव अने राजा ए त्रष्णाना दर्शनने अर्थे ज्यारे ज्युं, त्यारे ठाले ठाथे न ज्युं; अने कोईनो विश्वासधात न करवो; अने पोताना मुखे करीने पोताना वधाणा न करवां ॥३७॥

अने जे वस्त्र पहेर्य थके पोताना अंगे देखाय, तेवुं जे भूंवुं वस्त्र, ते अमारा सत्संगी-तेमणे न पहेरवुं ॥३८॥

अने श्रीकृष्ण भगवाननी जे भक्ति, ते धर्म रहित एवी कोई प्रकारे न करवी; अने अशानी एवा जे

उत्सवाहेषु नित्यं च कृष्णमन्दिरमागतैः ।
पुभिः स्पृश्या न वनितास्तत्र ताभिश्च पुरुषाः ॥४०॥
कृष्णदीक्षां गुरोः प्राप्तैस्तुलसीमालिके गले ।
धार्ये नित्यं चौर्ध्वपुण्डं ललाटादौ द्विजातिभिः ॥४१॥
तत्तु गोपीचन्दनेन चन्दनेनाथवा हरे: ।
कार्यं पूजावशिष्टेन केशादियुतेन च ॥४२॥
मनुष्य-तेमनी निदाना भय थकी श्रीकृष्ण भगवाननी
सेवानो त्याग करवो ज नहि ॥४३॥

अने उत्सवना दिवसने विषे तथा नित्य प्रत्ये
श्रीकृष्णना मंटिरमां आव्या एवा जे सत्संगी पुरुष
तेमणे, ते मंटिरने विषे स्त्रीओनो स्पर्श न करवो; तथा
स्त्रीओ, तेमणे, पुरुषनो स्पर्श न करवो, अने मंटिरमांथी
नीसर्या पछी पोतपोतानी रीते वर्तवुं ॥४०॥

अने धर्मवंशी गुरु थकी श्रीकृष्णनी दीक्षाने पाभ्या
एवा जे ब्राह्मण, क्षत्रिय अने वैश्य-ऐ-त्राण वर्णना
अमारा सत्संगी-तेमणे, कंठने विषे तुलसीनी बेवी
माणा नित्ये धारवी; अने ललाट, हृष्य अने बे हाथ-ऐ
चारे ठेकाणे उर्ध्वपुण्ड तिलक करवुं ॥४१॥

अने ते तिलक जे ते, गोपीयंदने करीने करवुं
अथवा भगवाननी पूजा करतां बाकी रह्युं अने केसर-

तमध्य एव कर्तव्यः पुण्ड्रद्रव्येण चन्द्रकः ।
कुङ्कुमेनाथवा वृत्तो राधालक्ष्मीप्रसादिना ॥४३॥
सच्छ्रादा: कृष्णभक्ता ये तैस्तु मालोर्ध्वपुण्डके ।
द्विजातिवद्वारणीये निजधर्मेषु संस्थितैः ॥४४॥
भक्तैस्तदितरैर्माले चन्दनादीन्धनोद्धवे ।
धार्ये कर्ते ललाटेथ कार्यः केवलचन्द्रकः ॥४५॥
कुङ्कुमादिक युक्त ऐवुं जे प्रसादी-यंदन, तेषो करीने
तिलक करवुं ॥४२॥

अने ते तिलकना धधने विषे ज गोण ऐवो जे
यांदलो; ते जे ते गोपीयंदने करीने करवो अथवा राधिकाञ्ज
अने लक्ष्मीञ्ज, तेनुं प्रसादी ऐवुं जे कुङ्कुम, तेषो करीने ते
यांदलो करवो ॥४३॥

अने पोताना धर्मने विषे, रघ्या अने श्रीकृष्णना
भक्त एवा जे सच्छुद्र-तेमणे तो तुलसीनी माणा अने
उर्ध्वपुण्ड तिलक ते ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्यनी पेठे
धारवा ॥४४॥

अने ते सच्छुद्र थकी बीजा-जे जातिए करीने
उत्तरता एवा भक्तजन, तेमणे तो यंदनादिक काटनी जे
बेवी माणा, ते भगवाननी प्रसादी करावीने कंठने विषे
धारवी, अने ललाटने विषे केवण यांदलो करवो, पाण
तिलक न करवुं ॥४५॥

त्रिपुण्डरुद्राक्षधृतियैषां स्यात्स्वकुलागता ।
तैस्तु विप्रादिभिः क्लापि न त्याज्या सा मदाश्रितैः ॥४६॥
एकात्म्यमेव विज्ञेयं नारायणमहेशयोः ।
उमयोर्ब्रह्मारु पेण वेदेषु प्रतिपादनात् ॥४७॥
शास्त्रोक्त आपद्मोऽयः स त्वत्पापदि कर्हिचित् ।
मदाश्रितैर्मुख्यतया ग्रहीतव्यो न मानवैः ॥४८॥
प्रत्यहं तु प्रबोद्धव्यं पूर्वमेवोदयाद्रवेः ।
विधाय कृष्णस्मरणं कार्यं शौचविधिस्ततः ॥४९॥

अने जे ब्राह्मणादिकने त्रिपुण्डरे आङुं तिलक करवुं
तथा दुद्राक्षनी माणा धारवी-ऐ बे वानां पोतानी कुण्ड
परंपराए एकात्म्यमेव यात्यां आव्यां होय, अने ते ब्राह्मणादिक
अमारा आश्रित थया होय, तो पाण तेमणे त्रिपुण्ड अने
दुद्राक्षनो क्यारेय त्याग न करवो ॥४६॥

अने नारायण अने शिवञ्ज - ऐ बेनुं एकात्म्यमेव
ज जागवुं; केमजे वेदने विषे ऐ बेयनुं ब्रह्मदुपे करीने
प्रतिपादन कर्युं छे ॥४७॥

अने अमारा आश्रित जे मनुष्य तेमणे, शास्त्रे
क्त्वा जे आपद्म, ते अत्य आपत्काणने विषे मुख्यपणे
करीने क्यारेय ग्रहण न करवो ॥४८॥

अने अमारा सत्संगी तेमणे नित्य सूर्य उर्याथी

उपविश्यैव चैकत्र कर्तव्यं दन्तधावनम् ।
स्नात्वा शुच्यम्बुना धौते परिधार्ये च वाससी ॥५०॥
उपविश्य ततः शुद्ध आसने शुचिभूतले ।
असङ्गीर्ण उपस्पृश्यं प्राङ्मुखं वोत्तरामुखम् ॥५१॥
कर्तव्यमूर्ध्वपुण्डं च पुण्ड्रभरेव सचन्द्रकम् ।
कार्यः सधवनारीभिर्भाले कुङ्कुमचन्द्रकः ॥५२॥
प्रथम ज जागवुं, अने श्रीकृष्ण भगवाननुं स्मरण करीने
पछी शौचयिषि करवा जावुं ॥५३॥

अने पछी एक स्थानकने विषे बेसीने दाताण करवुं
अने पछी पवित्र जगे करीने स्नान करीने, पछी धोयेलुं
वसन एक पहेरवुं. अने एक ओढवुं ॥५०॥

अने ते वार पछी, पवित्र पृथ्वीने विषे पाथर्यु.
अने शुद्ध ने कोई बीजा आसनने अडयुं न होय
अने जे उपर सारी पेठे बेसाय, ऐवुं जे आसन तेने
विषे, पूर्वमुखे अथवा उत्तरमुखे बेसीने, आयमन
करवुं; ॥५१॥

अने पछी सत्संगी पुरुषमात्रने यांदले सहित
उर्ध्वपुण्ड तिलक करवुं ने सुवासिनी जे स्त्रीओ, तेमणे तो
पोताना भालने विषे कुङ्कुमनो यांदलो करवो ॥५२॥

पुण्ड्रं वा चन्द्रको भाले न कार्यो मृतनाथया ।
मनसा पूजनं कार्यं ततः कृष्णस्य चाखिलैः ॥५३॥
प्रणाम्य राधाकृष्णस्य लेख्यारच्चा तत आदरात् ।
शक्त्या जपित्वा तन्मनं कर्तव्यं व्यावहारिकम् ॥५४॥
ये त्वम्बरीषवद्धक्ताः स्युरिहात्मनिवेदिनः ।
तैश्च मानसपूजान्तं कार्यमुक्तक्रमेण वै ॥५५॥

अने ते विधा स्त्रीओ मात्रने पोताना भालने विषेतिलक न करवुं, ने चांदलो पश न करवो. अने ते पछी ते सर्वे जे अमारा सत्संगी तेमधो, भने करीने कल्प्या जे चंदन पुष्पादिक उपचार, तेमधो करीने श्रीकृष्ण भगवाननी मानसी पूजा करवी; ॥५३॥

अने ते पछी श्रीराधाकृष्णनी जे यित्र प्रतिमा, तेनु आदर थकी दर्शन करीने, नमस्कार करीने पछी पोताना सामर्थ्य प्रमाणे श्रीकृष्णनो अष्टाक्षर भंत्र, तेनो जप करीने ते पछी पोतानु व्यवहारिक कामकाज करवुं. ॥५४॥

अने जे अमारा सत्संगीभां अंबरीष राजनी पेठे आत्मनिवेदी ऐवा उत्तम भक्त छोय तेमधो पश, प्रथम कहुं तेवी रीते अनुकमे करीने, मानसी पूजा पर्यंत सर्वे किया करवी। ॥५५॥

शिक्षापत्री १८

शेली वा धातुजा मूर्तिः शालग्रामोऽर्च्य एव तैः ।
द्रव्यैर्यथासैः कृष्णस्य जप्योऽथाष्टाक्षरो मनुः ॥५६॥
स्तोत्रादेरथ कृष्णस्य पाठः कार्यः स्वशक्तिः ।
तथाऽनधीतगीर्वाणैः कार्यं तत्रामकीर्तनम् ॥५७॥
हरेर्विधाय नैवेद्यं भोज्यं प्रासादिकं ततः ।
कृष्णसेवापरैः प्रीत्या भवितव्यं च तैः सदा ॥५८॥

अने ते जे आत्मनिवेदी भक्त-तेमधो, पापाणी अथवा धातुनी जे श्रीकृष्ण भगवाननी प्रतिमा अथवा शालीशाम, तेनी जे पूजा, ते देशकाणने अनुसरीने, पोताना सामर्थ्य प्रमाणे प्राप्त थयां जे चंदन, पुष्प इण्डादिक वस्तु, तेषो करीने करवी. अने पछी श्रीकृष्ण भगवाननो जे अष्टाक्षर भंत्र, तेनो जप करवो. ॥५६॥

अने ते पछी श्रीकृष्ण भगवानना जे स्तोत्र अथवा ग्रंथ तेनो जे पाठ, ते पोताना सामर्थ्य प्रमाणे करवो; अने जे संस्कृत न भज्या होय, तेमधो श्रीकृष्ण भगवाननु नाम-कीर्तन करवुं. ॥५७॥

अने पछी श्रीकृष्ण भगवानने नैवेद्य करीने पछी ते प्रसादी ऐवुं जे अन्न ते जमवुं; अने ते जे आत्मनिवेदी-वैष्णव तेमधो, सर्व काणने विषे प्रीतिअे करीने, श्रीकृष्ण भगवाननी सेवापरायण थवुं. ॥५८॥

शिक्षापत्री १९

प्रोक्तास्ते निर्गुणा भक्ता निर्गुणस्य हरेर्यतः ।
संबन्धात्तत्क्लियाः सर्वा भवन्त्येव हि निर्गुणाः ॥५९॥
भक्तेरत्सु कृष्णायान्पितं वार्यपि क्वचित् ।
न पेयं नैव भक्ष्यं च पत्रकन्दफलाद्यपि ॥६०॥
सर्वैरशक्तौ वार्धक्याद्वरीयस्यापदाऽथवा ।
भक्ताय कृष्णमन्यस्मै दत्त्वा वृत्यं यथाबलम् ॥६१॥

अने निर्गुणा कहेतां मायाना जे सत्त्वादिक त्रश गुणा, तेषो रहित ऐवा जे श्रीकृष्ण भगवान, तेना संबन्ध थकी ते आत्मनिवेदी भक्तनी जे सर्वे किया, ते निर्गुणा थाय छे; ते हेतु माटे ते आत्मनिवेदी भक्त, जे ते निर्गुणा किया छे। ॥५९॥

अने ए जे आत्मनिवेदी भक्त, तेमधो श्रीकृष्ण भगवानने अर्पण कर्या विनानुं जण पाण क्यारेय न पीवुं; अने पत्र, कुंद, इण्डादिक जे वस्तु, ते पाण श्रीकृष्ण भगवानने अर्पण कर्या विनानुं न खावुं ॥६०॥

अने वणी सर्वे जे अमारा सत्संगी, तेमधो वृद्धपाणा थकी अथवा कोई भोटा आपत्काणे करीने असमर्थपणुं थई गये सते पोते सेववानुं जे श्रीकृष्णानुं स्वरूप, ते भीजा भक्तने आपीने, पोते पोताना सामर्थ्य प्रमाणे वर्तवु. ॥६१॥

आचार्यैर्णैव दत्तं यद्यच्च तेन प्रतिष्ठितम् ।
कृष्णस्वरूपं तत्सेव्यं वन्द्यमेवेतरत्तु यत् ॥६२॥
भगवन्मन्दिरं सर्वैः सायं गन्तव्यमन्वहम् ।
नामसङ्कीर्तनं कार्यं तत्रोच्चैः राधिकापतेः ॥६३॥
कार्यास्तस्य कथावार्ता: श्रव्याश्च परमादरात् ।
वादित्रसहितं कार्यं कृष्णकीर्तनमुत्सवे ॥६४॥

अने जे श्रीकृष्णानुं स्वरूप, पोताने सेववाने अर्थे धर्मवंशना जे आचार्य, तेमधो जे आप्युं होय अथवा ते आचार्य जे स्वरूपनी प्रतिष्ठा करी होय, ते जे स्वरूपने सेववुं; अने ते विना बीजुं जे श्रीकृष्णानुं स्वरूप, ते तो नमस्कार करवा योग्य छे, पाण सेववा योग्य नथी. ॥६२॥

अने अमारा जे सर्वे सत्संगी, तेमधो नित्य प्रत्ये सायंकाणे भगवानना भंदिर प्रत्ये जवुं, अने ते भंदिरने विषे श्री रविकाञ्चना पति ऐवा जे श्रीकृष्ण भगवान तेना नामनुं उच्य स्वरे करीने कीर्तन करवुं ॥६३॥

अने ते श्रीकृष्णानी जे कथा-वार्ता ते परम आदर थकी करवी ने सांभणवी; अने उत्सवने दिवसे वाञ्छिन्त्रे सहित श्रीकृष्णानां कीर्तन करवा. ॥६४॥

अने अमारा आश्रित जे सर्वे सत्संगी तेमधो जे प्रकारे पूर्वे कहुं; ऐ प्रकारे करीने जे नित्य प्रत्ये करवुं; अने

પ્રત્યહં કાર્યમિત્થં હિ સર્વેરપિ મદાશ્રિતૈ: ।
સંસ્કૃતપ્રાકૃતગ્રન્થભ્યાસશ્રાપિ યથામતિ ॥૬૫॥
યાદૃશૈર્યો ગુણૌર્યુક્તસ્તાદૃશે સ તુ કર્મણિ ।
યોજનીયો વિચાર્યેવ નાન્યથા તુ કદાચન ॥૬૬॥
અન્નવસ્ત્રાદિભિ: સર્વે સ્વકીયા: પરિચારકા: ।
સમ્ભાવનીયા: સતતં યથાયોગં યથાધનમ् ॥૬૭॥
યાદૃગુણો ય: પુરુષસ્તાદૃશા બચનેન સ: ।
દેશકાલાનુસારેણ ભાષણીયો ન ચાન્યથા ॥૬૮॥

સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત એવા જે સદ્ગ્રંથ, તેમનો અભ્યાસ
પણ પોતાની બુદ્ધિને અનુસારે કરવો. ॥૬૫॥

અને જે મનુષ્ય, જેવા ગુણે કરીને યુક્ત હોય, તે
મનુષ્યને તેવા કાર્યને વિષે વિચારીને જ પ્રેરવો, પણ જે
કાર્યને વિષે જે યોગ્ય ન હોય તે કાર્યને વિષે, તેને ક્યારેય
ન પ્રેરવો. ॥૬૬॥

અને પોતાના જે સેવક હોય, તે સર્વની પોતાના
સામર્થ્ય પ્રમાણે અશ-વસ્ત્રાદિકે કરીને યથાયોગ
સંભાવના નિરંતર રાખવી. ॥૬૭॥

અને જે પુરુષ જેવા ગુણવાળો હોય, તે પુરુષને તેવા
વચને કરીને દેશકાળાનુસારે યથાયોગ્ય બોલાવવો, પણ
એથી બીજી રીતે ન બોલાવવો. ॥૬૮॥

શિક્ષાપત્રી

ગુરુભૂપાલવિષ્ટ્યાગિવિદ્વત્તપસ્વિનામ् ।
અભ્યુદ્યાનાદિના કાર્યઃ સમ્માનો વિનયાન્વિતૈ: ॥૬૯॥
નોરો કૃત્વા પાદમેં ગુરુ દેવનૃપાન્તિકે ।
ઉપવેશયં સભાયાં ચ જાનુ બધ્યા ન વાસસા ॥૭૦॥
વિવાદો નૈવ કર્તવ્ય: સ્વાચાર્યેણ સહ ક્વચિત् ।
પૂજ્યોઽત્રધનવસ્ત્રાદ્યયથાશક્તિ સ ચાખિલૈ: ॥૭૧॥

અને વિનયે કરીને યુક્ત એવા જે અમારા આશ્રિત
સત્સંગી-તેમણે ગુરુ, રાજી, અનિવૃદ્ધ, ત્યાગી, વિદ્વાન
અને તપસ્વી, એ છ જ્ઞાન આવે, ત્યારે સન્મુખ ઊઠવું તથા
આસન આપવું તથા મધુરે વચને બોલાવવું, ઈત્યાદિક
કિયાએ કરીને એમનું સન્માન કરવું. ॥૬૮॥

અને ગુરુદેવ ને રાજી - એમની સમીપે તથા
સભાને વિષે પગ ઉપર પગ ચડાવીને ન બેસવું તથા વસ્ત્રે
કરીને ઢીયણને બાંધીને ન બેસવું. ॥૭૦॥

અને અમારા આશ્રિત જે સર્વ સત્સંગી તેમણે
પોતાના આચાર્ય સંગાથે ક્યારેય પણ વિવાદ ન કરવો.
અને પોતાના સામર્થ્ય પ્રમાણે અશ, ધન, વસ્ત્રાદિકે
કરીને તે પોતાના આચાર્યને પૂજવા. ॥૭૧॥

અમારા જે આશ્રિત જન, તેમણે પોતાના આચાર્યને
આવતા સાંભળીને, આદર થકી તત્કાળ સન્મુખ જવું,
શિક્ષાપત્રી

તમાયાન્તં નિશાયાશુ પ્રત્યુદ્ધન્તવ્યમાદરાત् ।
તમસીન् યાત્યનુગ્રંથં ચ ગ્રામાન્તાવધિ મચ્છ્રિતૈ: ॥૭૨॥
અપિ ભૂરિફલં કર્મ ધર્માપેતં ભવેદ્યદિ ।
આચાર્ય તર્હિ તત્ત્વૈ ધર્મઃ સર્વાર્થદોઽસ્તિ હિ ॥૭૩॥
પૂર્વૈર્મહિદ્વિરપિ યદધર્માચરણં ક્વચિત् ।
કૃતં સ્યાત્તત્તુ ન ગ્રાહ્યો ધર્મસ્તુ તત્કૃતઃ ॥૭૪॥
ગુહ્યાવાર્તા તુ કસ્યાપિ પ્રકાશયા નૈવ કુત્રચિત् ।
સમદૃષ્ટ્યા ન કાર્યશ્રી યથાર્હાર્ચાચ્યતિક્રમઃ ॥૭૫॥
અને તે આચાર્ય પોતાના ગામથી પાછા પધારે, ત્યારે
ગામની ભાગોળ સુધી વળાવવા જવું. ॥૭૨॥

અને ધંશુંક છી ફળ જેને વિષે એવું પણ જે કર્મ, તે
જો ધર્મ રહિત હોય, તો તેનું આચયરણ ન જ કરવું, કેમ જે
ધર્મ છે, તે જ સર્વ પુરુષાર્થનો આપનારો છે; માટે કોઈક
ફળના લોભે કરીને ધર્મનો ત્યાગ ન કરવો. ॥૭૩॥

અને પૂર્વે થયા જે મોટા પુરુષ તેમણે પણ જો ક્યારેક
અધર્માચરણ કર્યું હોય, તો તેનું ગ્રહણ ન કરવું; અને તેમણે
જે ધર્માચરણ કર્યું હોય તો તેનું ગ્રહણ કરવું. ॥૭૪॥

અને કોઈની પણ જે ગુહ્યાવાર્તા, તે તો કોઈ ઠેકાણે પણ
પ્રકાશ કરવી જ નહિ; અને જે જીવનું જીવી રીતે સન્માન કરવું
ઘટતું હોય, તેનું તેવી જ રીતે સન્માન કરવું, પણ સમદંદિયે

વિશેષનિયમો ધાર્ય શ્વાતુર્માસ્યે ડખિલૈરપિ ।
એકસ્મિન् શ્રાવણે માસિ સ ત્વશક્તૈસ્તુ માનવૈ: ॥૭૬॥
વિષ્ણો: કથાયા: શ્રવણ વાચનં ગુણકીર્તનમ् ।
મહાપૂજા મન્ત્રજયઃ સ્તોત્રપાઠઃ પ્રદક્ષિણાઃ ॥૭૭॥
સાષ્ટાજ્ઞપ્રપણતિશેતિ નિયમા ઉત્તમા મતાઃ ।
એતેષ્વેકતમો ભક્ત્યા ધારણીયો વિશેષતઃ ॥૭૮॥

કરીને, એ મયાદાનું ઉલ્લંધન કરવું નહિ. ॥૭૫॥

અને અમારા જે સર્વ સત્સંગી તેમણે, ચાતુર્માસને
વિષે વિશેષ નિયમ ધારવો; અને જે મનુષ્ય અસમર્થ
હોય, તેમણે તો એક શ્રાવણ માસને વિષે વિશેષ નિયમ
ધારવો. ॥૭૬॥

અને તે વિશેષ નિયમ તે કિયા, તો ભગવાનની
કથાનું શ્રવણ કરવું, તથા કથા વાંચવી તથા ભગવાનના
ગુણાનું કીર્તન કરવું, તથા પંચમૃત સ્નાને કરીને ભગવાનની
મહાપૂજા કરવી, તથા ભગવાનના મંત્રનો જપ કરવો,
તથા સ્તોત્રનો પાઠ કરવો તથા ભગવાનને પ્રદક્ષિણાઓ
કરવી; ॥૭૯॥

તથા ભગવાનને સાષ્ટાંગ નમસ્કાર કરવા, એ જે
આઠ પ્રકારના નિયમ, તે અમે ઉત્તમ માન્યા છે, તે-માટે
એ નિયમમાંથી કોઈ એક નિયમ, જે તે યોમાસાને વિષે
વિશેષપણે ભક્તિયે કરીને ધારવો. ॥૭૮॥

एकादशीनां सर्वासां कर्तव्यं ब्रतमादरात् ।
कृष्णजन्मदिनानां च शिवात्रेश्च सोत्सवम् ॥७९॥
उपवासदिने त्याज्या दिवानिद्रा प्रयत्नतः ।
उपवासस्तया नश्येऽन्तैथुनेनेव यन्त्रणाम् ॥८०॥
सर्ववैष्णवराजश्रीवलभाचार्यनन्दनः ।
श्री विघ्नेशः कृतवान् यं ब्रतोत्सवनिर्णयम् ॥८१॥

अने सर्वं जे ऐकादशीओ, तेमनुं ब्रतं जे ते आदर थकी करवुं; तथा श्रीकृष्ण भगवानना जे जन्माष्टमी आदिक जन्मदिवस, तेमनुं ब्रतं जे ते आदर थकी करवुं.
तथा शिवात्रिनुं ब्रतं जे ते आदर थकी करवुं. अने ते ब्रतना दिवसने विषे भोटा उत्सव करवा ॥७८॥

अने जे दिवसे ब्रतनो उपवास कर्यो होय, ते दिवसे अतिशय यन्ते करीने, दिवसनी निंद्रानो त्याग करवो.
केम जे, जेम मैथुने करीने भनुष्यना उपवासनो नाश थाय छ, तेमज दिवसनी निंद्राए करीने, भनुष्यना उपवासनो नाश थर्द जाय छे ॥८०॥

अने सर्व वैष्णवना राजा अेवा जे श्रीवलभाचार्य तेमना पुत्रं जे श्रीविघ्ननाथज्ञ, ते जे ते ब्रत अने उत्सवना निर्णयने करता हता ॥८१॥

शिक्षापत्री २६

कार्यास्तमनुसृत्यैव सर्वं एव ब्रतोत्सवाः ।
सेवारीतिश्च कृष्णस्य ग्राह्णा तदुदितैव हि ॥८२॥
कर्तव्या द्वारिकामुख्यतीर्थयात्रा यथाविधि ।
सर्वरपि यथाशक्ति भाव्यं दीनेषु ब्रतस्लैः ॥८३॥
विष्णुः शिवो गणपतिः पार्वती च दिवाकरः ।
एताः पूज्यतया मान्या देवताः पञ्च मामकैः ॥८४॥

अने ते विघ्ननाथज्ञाए कर्यो जे निर्णय, तेने जे अनुसरीने सर्वे ब्रतने उत्सव करवा; अने ते विघ्ननाथज्ञाए कही जे श्रीकृष्णनी सेवा रीति तेनुं जे ग्रहण करवुं ॥८२॥

अने ते सर्वं जे अमारा आश्रित - तेमणे, द्वारिका आदिक जे तीर्थ, तेमनी यात्रा जे ते पोताना सामर्थ्य प्रभाषो, यथाविधिए करीने करवी. अने वणी पोताना सामर्थ्य प्रभाषो, दीनजनने विषे दयावान थवुं ॥८३॥

अने अमारा जे आश्रित-तेमणे विष्णु, शिव, गणपति, पार्वती अने सूर्य; ए पांच देव, जे ते पूज्यपणे करीने मानवा ॥८४॥

अने जो क्यारेक भूत-प्रेतादिकनो उपद्रव थाय, त्यारे तो नारायणकवयनो जप करवो अथवा हनुमानना

भूताद्युपद्रवे क्वापि वर्म नारायणात्मकम् ।
जप्यं च हनुमन्मन्त्रो जप्यो न क्षुद्रदैवतः ॥८५॥
रवेरिन्दोश्वोपरागे जायमानेऽपराः क्रियाः ।
हित्वाशु शुचिभिः सर्वैः कार्यैः कृष्णमनोर्जपैः ॥८६॥
जातायामथ तन्मुक्तो कृत्वा स्नानं सचेलकम् ।
देयं दानं गृहिजनैः शक्त्याऽन्यस्त्वर्च्य ईश्वरः ॥८७॥
जन्माशौचं मृताशौचं स्वसम्बन्धानुसारतः ।
पालनीयं यथाशास्त्रं चातुर्वर्ण्यजनैर्मम ॥८८॥
मंत्रनो जप करवो; पणे ए विना भीजा कोई शुद्रदेवना स्तोत्र अने मंत्रनो जप न करवो ॥८९॥

अने सूर्यनुने यंद्रमातुं ग्रहण थये सते अमारा जे सर्व सत्संगी, तेमणे भीजु सर्वे कियानो तत्काण त्याग करीने, पवित्र थर्दने, श्रीकृष्ण भगवानना मंत्रनो जप करवो ॥९०॥

अने ते ग्रहण भूकार्य रह्या पछी, वस्त्र सहित स्नान करीने, जे अमारा गृहस्थ सत्संगी होय तेमणे, पोताना सामर्थ्य प्रभाषो दान करवुं, अने जे त्यागी होय, तेमणे भगवाननी पूजा करवी ॥९१॥

अने अमारा सत्संगी अेवा जे चारे वर्षाना भनुष्य, तेमणे, जन्मनुं सूतक तथा मरणानुं सूतक, ते पोतपोताना

भाव्यं शमदमक्षान्तिसन्तोषादिगुणान्वितैः ।
ब्राह्मणैः शौर्यधैर्यादिगुणोपेतैश्च ब्राह्मजैः ॥९१॥
वैश्यैश्च कृषिवाणिज्यकुसीदमुखवृत्तिभिः ।
भवितव्यं तथा शूद्रैष्ठिं जसेवादिवृत्तिभिः ॥९०॥
संस्काराश्वाहिकं श्राद्धं यथाकालं यथाधनम् ।
स्वस्वगृह्णानुसारणे कर्तव्यं च द्विजन्मभिः ॥९१॥

संबंधने अनुसारे करीने, यथाशास्त्रं पाणवुं ॥९८॥

अने जे ब्राह्मण वर्षा होय तेमणे शम, दम, क्षमा अने संतोष, ए आदिक जे गुण, तेमणे युक्त थवुं; अने जे क्षत्रिय वर्षा होय, तेमणे शूरवीरपणुं अने धीरज, ए आदिक जे गुण, तेमणे युक्त थवुं ॥९८॥

अने वैश्य वर्षा होय, तेमणे कृषिकर्म तथा वशज व्यापार तथा व्याजवटो, ए आदिक जे वृत्तिओ तेमणे करीने वर्तवुं; अने जे शुद्र वर्षा होय, तेमणे प्रात्पूर्णादिक न्राजा वर्षानी सेवा करवी ए आदिक जे वृत्तिओ तेमणे करीने वर्तवु ॥९०॥

अने जे द्विज होय, तेमणे गर्भाधानादिक संस्कार तथा आहनिक तथा श्राद्ध, ए न्राजा जे ते पोताना गृह्यसूत्रने अनुसारे करीने, जेवो जेनो अवसर होय अने जेवी जेनी धनसंपत्ति होय, ते प्रभाषो करवा ॥९१॥

શિક્ષાપત્રી

अज्ञानाज्ञानतो वापि गुरु वा लघु पातकम् ।
 क्वापि स्यात्तर्हि तत्प्रायश्चित्तं कार्यं स्वशक्तिः ॥१९२॥
 वेदाश्च व्याससूत्राणि श्रीमद्भगवत्प्रधाम् ।
 पुराणं भारते तु श्रीविष्णोर्नामसहस्रकम् ॥१९३॥
 तथा श्रीभगवद्गीता नीतिश्च विदुरोदिता ।
 श्रीवासुदेवमाहात्म्यं स्कन्दवैष्णवखण्डगम् ॥१९४॥
 धर्मशास्त्रान्तर्गता च याज्ञवल्क्यऋषेः सृतिः ।
 एतान्यष्ट ममेष्टनि सच्छास्त्राणि भवन्ति हि ॥१९५॥

અને ક્યારેક જાણે અથવા અજાણે જો નાનું-મોહું
પાપ થઈ જય, તો પોતાની શક્તિ પ્રમાણે, તે પાપનું
પ્રાયશિયત કરવું. ॥૮૨॥

અને ચાર વેદ તથા વ્યાસસૂત્ર; તથા શ્રીમદ્ ભાગવત
નામે પુરાણ, તથા મહાભારતને વિષે તો શ્રીવિષ્ણુસહસ્રન
નામ; ॥૮૩॥

તथा શ્રીભગવદ ગીતા, તથા વિદૂરજીએ કહેલી જે નીતિ, તથા સ્કંદપુરાણનો જે વિષ્ણુખંડ તેને વિષે રહ્યું અલ્લ જે શ્રીવાસુદેવમાહાત્મ્ય; ॥૮૪॥

અને ધર્મશાસ્ત્રના મધ્યમાં રહી એવી જે
યાજ્વર્ણક્ય ઋષિની સમૃતિએ જે આઠ સચ્છાસ્ત્ર તે
અમને ઈષ્ટ છે. ॥૮૫॥

ପ୍ରକାଶକ ମହିନେ ଏବଂ ବିଷୟ

ଶିକ୍ଷାପତ୍ରୀ

दशमः पञ्चमः स्कन्धौ याज्ञवल्क्यस्य च सृतिः ।
 भक्तिशास्त्रं योगशास्त्रं धर्मशास्त्रं क्रमेण मे ॥१९॥
 शारीरकाणां भगवद्गीतायाश्वावगम्यताम् ।
 रामानुजाचार्यकृतं भाष्यमाध्यात्मिकं मम ॥२०॥
 एतेषु यानि वाक्यानि श्रीकृष्णस्य वृषस्य च ।
 अत्युत्कृष्णपराणि स्युस्तथा भक्तिविरागयोः ॥२१॥

અને દશમસ્કર્ધ તથા પંચમસ્કર્ધ તથા યાજીવલ્કયની સ્મૃતિ-એ જે ત્રણ, તે અનુક્રમે કરીને અમારું ભક્તિશાસ્ત્ર, યોગશાસ્ત્ર અને ધર્મશાસ્ત્ર છે, કહેતા, દશમસ્કર્ધ તે ભક્તિશાસ્ત્ર છે અને પંચમસ્કર્ધ તે યોગશાસ્ત્ર છે અને યાજીવલ્કયની સ્મૃતિ તે ધર્મશાસ્ત્ર છે. એમ જાણવું. ॥૮૮॥

અને શ્રી રામાનુજાયાર્ય કર્પૂર એવું જે વ્યાસસૂત્રાનું
શ્રીભાષ્ય તથા શ્રીભગવદ્ગીતાનું ભાષ્ય, એ જે બે તે,
અમારું અધ્યાત્મમશાલ છે. એમ જાણવું. ||૧૦૦||

અને એ સર્વ સાધારણને વિષે જે વચન, તે જે તે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનું સ્વરૂપ તથા ધર્મ તથા ભક્તિ તથા વૈરાગ્ય એ ચારના અતિ ઉત્કર્ષપણાને કહેતાં હોય. ||૧૦૧||

ଶିଖାପତ୍ରୀ

स्वहिते च्छुभिरेतानि मच्छ्यैः सकलैरपि ।
 श्रोतव्यान्यथ पाठ्यानि कथनीयानि च द्विजैः ॥१६॥
 तत्राचारव्यवहृतिनिष्कृ तानां च निर्णये ।
 ग्राहा मिताक्षरोपेता याज्ञवल्क्यस्य तु स्मृतिः ॥१७॥
 श्रीमद्भागवतस्यैषु स्कन्धौ दशमपञ्चमौ ।
 सर्वाधिकतया ज्ञेयौ कृष्णामाहात्म्यबुद्धये ॥१८॥

અને પોતાના હિતને ઈચ્છા એવા જે અમારા સર્વે
શિષ્ય-તેમણે એ આઠ સચાખા, જે તે સાંભળવાં અને
અમારા આશ્રિત, જે દ્વિજ તેમણે એ સચાખા જે તે
ભાગવાં તથા ભાગવવાં તથા એમની કથા કરવી। ॥૮૬॥

અને તે આઈ સયદાસ્તમાંથી આચાર, વ્યવહાર
અને પ્રાયશ્ક્રિત એ ત્રણનો જે નિર્ણય કરવો તેને વિષે તો,
મિતાક્ષરા ટીકાએ યુક્ત એવી જે યાજવલ્ક્ય ઋષિની
સ્મૃતિ, તેનું ગ્રહણ કરવું. ॥૮૭॥

અને વળી એ આઈ સચાસ્કને વિષે જે શ્રીમદ્
ભાગવત પુરાણ-તેના દશમ ને પંચમ નામે જે બે સંક્ષિ,
તે જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના માહાત્મ્ય જ્ઞાણવાને અર્થે
સર્વથી અધિકપણે જાણવા. ॥૮૮॥

ଶିକ୍ଷାପତ୍ରୀ

मन्तव्यानि प्रधानानि तान्येवेतरवाक्यतः ।
 धर्मेण सहिता कृष्णभक्तिः कार्येति तद्रहः ॥१०२॥
 धर्मो ज्ञेयः सदाचारः श्रुतिसम्पूर्यपादितः ।
 माहात्म्यज्ञानयुग्मरित्येहो भक्तिश्च माधवे ॥१०३॥
 वैराग्यं ज्ञेयमप्रीतिः श्रीकृष्णेतरवस्तुष
 ज्ञानं च जीवमायेशरुपाणां सुष्टु वेदनम् ॥१०४॥

તે વયન જે તે બીજો વયન કરતા પ્રધાનપણે
માનવાં અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનની ભક્તિ, તે જે તે
ધર્મ સહિત જ કરવી; એવી રીતે તે સર્વ સચાલાનુંનું
રહસ્ય છે. ॥૧૦૨॥

અને શ્રુતિ સમૃતિ તેમણે પ્રતિપાદન કર્યો એવો
જે સદાચાર, તે ધર્મ જાણવો; અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને
વિષે માહાત્મ્યજ્ઞાને સહિત જે ધર્ષણો સ્નેહ તે ભક્તિ
જાણવી. ॥૧૦૩॥

અન શ્રાકૃષ્ણ ભગવાન વિના અન્ય પદાથમાં
પ્રીતિ નહિ, તે વૈરાગ્ય જાણવો; અને જીવ, માયા
અને ઈશ્વર, તેમના સ્વરૂપને જે રૂડી રીતે જાણવું,
તેને શાન કહીએ. ॥૧૦૪॥

અને જીવ છે, તે હદ્યને વિધે રહ્યો છે, ને આણું
સરખો સૂક્ષ્મ છે; ને ચૈતન્યરૂપ છે; ને જાણનારો છે; અને

ଶିକ୍ଷାପତ୍ରୀ

हृत्थोऽपुसूक्ष्मशिव्रूपे ज्ञाता व्याप्याखिलां तनुम् ।
 ज्ञानशक्त्या स्थितो जीवो ज्ञेयोऽच्छेद्यादिलक्षणः ॥१०५॥
 त्रिगुणात्मा तमः कृष्णशक्तिर्देहतदीययोः ।
 जीवस्य चाहं ममताहेतुर्मायावगम्यताम् ॥१०६॥
 हृदये जीववज्जीवे योऽन्तर्यामितया स्थितः ।
 ज्ञेयः स्वतन्त्र ईशोऽसौ सर्वकर्म फलप्रदः ॥१०७॥
 पोतानी ज्ञानशक्तिअ करीने नभथी शिखा पर्यंत समग्र
 पोताना देह प्रत्ये व्यापीने रह्यो छे; अने अछेद्य, अभेद्य,
 अज्ञर, अभर, ईत्यादिक छे लक्षण जेनां ऐवो ज्ञव छे;
 अम जाण्वो ॥१०८॥

અને જે માયા છે, તે ત્રિગુણાત્મકા છે; ને અંધકારરૂપ
છે; ને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનની શક્તિ છે; અને આ જીવને દેહ
તથા દેહના જે સંબંધી, તેમને વિષે અહંકારની
કરાવનારી છે; એમ માયાને જાળવી. ॥૧૦૬॥

અને જે ઈશ્વર છે, તે જે તે, જેમ હદ્યને વિષે જીવ
રહ્યો છે, એમ તે જીવને વિષે અંતર્યામીપણો કરીને રહ્યા
છે; ને સ્વતંત્ર છે; ને સર્વ જીવને કર્મકણના આપનારા છે;
એમ ઈશ્વરને જાણવા. ॥૧૦૭॥

અને તે ઈશ્વર તે ક્યા - તો પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમ
એવા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તે ઈશ્વર છે અને તે શ્રીકૃષ્ણ,

શિક્ષાપત્રી

अतश्चास्य स्वरूपेषु भेदो ज्ञेये न सर्वथा ।
 चतुरादिभुजत्वं तु द्विबाहोस्तस्य चैच्छिकम् ॥११२॥
 तस्यैव सर्वथा भक्तिः कर्तव्या मनुजैर्भुवि ।
 निःश्रेयसकरं किञ्चित्तोऽन्यन्नेति दुश्यताम् ॥११३॥
 गुणिनां गुणवत्ताया ज्ञेयं होतत् परं फलम् ।
 कृष्णो भक्तिश्च सत्सङ्गोऽन्यथा यान्ति विदोऽप्यथः ॥११४॥
 स्नेहे करीने, श्रीकृष्णा भगवानना अंगने विष्णे रहे छे,
 त्यारे तो ते श्रीकृष्णा भगवान ऐकला ४ होय, अभ
 शाषावा ॥१११॥

એ હેતુ માટે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનાં જે સ્વરૂપ, તેમને
વિષે સર્વ પ્રકારે કરીને ભેદ ન જાણવો; અને ચતુર્ભૂજપણું,
અષ્ટભૂજપણું, સહસ્રભૂજપણું, ઈત્યાદિક જે ભૌદ જાણાય
છે, તે તો દ્વિસુજ એવા જે તો શ્રીકૃષ્ણ, તેમની ઈચ્છાઓ
કરીને છે એમ જાણવું. ॥૧૧૨॥

અને એવા જે તે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન, તેની જે ભક્તિ તે પૃથ્વીને વિષે સર્વ મનુષ્ય તેમણે કરવી અને તે ભક્તિ થકી, બીજું કલ્યાણકારી સાધન કંઈ નથી, એમ જાણવું. ॥૧૧૩॥

અને વિદ્યાચિક ગુણવાળા જે પુરુષ, તેમના ગુણવાનપણાનું એ જ પરમ ફળ જાણવું. ક્યું તો જે

स श्रीकृष्णः परबंग्हा भगवान् पुरुषोत्तमः ।
 उपास्य इष्टदेवो नः सर्वाविर्भाविकारणम् ॥१०८॥
 स राधया युतो ज्ञेयो राधाकृष्ण इति प्रभुः ।
 रुक्मिण्या रमयोपेतो लक्ष्मीनरायणः सहि ॥१०९॥
 ज्ञेयोऽर्जुनेन युक्तोऽसौ नरनारायणाभिधः ।
 बलभद्रादियोगेन तत्तन्नामोच्यते स च ॥११०॥
 एते राथादयो भक्तास्तस्य स्युः पार्श्वतः क्वचित् ।
 क्वचित्तदद्वेऽतिस्वेहात्म तु ज्ञेयस्तदैकलः ॥१११॥
 जे ते आपश्च ईर्ष्टदेव छे, ने उपासना करवा योऽय छे
 अप्ते गर्व अप्ते ॥११२॥ अप्ते ॥११३॥

અને સમર્થ એવા જે શ્રીકૃષ્ણા, તે જે તે રાવિકાળે
યુક્ત હોય, ત્યારે ‘રાધાકૃષ્ણ’ એવે નામે જાણવા; અને
લક્મણી રૂપ જે લક્ષ્મી તેમણે યુક્ત હોય, ત્યારે
‘લક્ષ્મીનારાયણ’ એવે નામ જાણવા; ||૧૦૮||

અને એ શ્રીકૃષ્ણ, જે તે અર્જુને યુક્ત હોય, ત્યારે
 ‘નરનારાયણ’ એવે નામે જાણવા અને વળી તે શ્રીકૃષ્ણ,
 જે તે બલભારાદિકને યોગે કરીને તે તે નામે કહેવાય છે,
 એમ જાણવું ॥૧૧૦॥

અને એ જે રાધાદિક ભક્ત, તે જે તે ક્યારેક તો તે
શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને પડું હોય છે અને ક્યારેક તો અતિ

कृष्णस्तदवताराश्च ध्येयास्तत्प्रतिमापि च ।
 न तु जीवा नृदेवाद्या भक्ता ब्रह्मविदोऽपि च ॥११५॥
 निजात्मानं ब्रह्मरूपं देहत्रयविलक्षणम् ।
 विभाव्य तेन कर्तव्या भक्तिः कृष्णस्य सर्वदा ॥११६॥

श्रीकृष्ण भगवानने विषे भक्तिं करवी ने सत्संग करवो;
 अने एभ भक्ति ने सत्संग-એ बे विना तो विद्वान होय,
 ते पाण अधोगतिने पामे धे. ॥११४॥

અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તથા શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના
જે અવતાર તે ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે, તથા શ્રીકૃષ્ણ
ભગવાનની જે પ્રતિમા, તે પણ ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે;
માટે એમનું ધ્યાન કરવું અને મનુષ્ય તથા દેવાદિક જે
જીવ, તે તો શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના ભક્ત હોય અને
બ્રહ્મવેતા હોય તો પણ ધ્યાન કરવા યોગ્ય નથી. માટે

અમનુ ધ્યાન ન કરવુ. ||૧૧૫॥
 અને સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ અને કારણ-એ જે ત્રણ દેહ, તે
 થકી વિલક્ષણ એવો જે પોતાનો જીવાત્મા, તેને બ્લાન્ડપની
 ભાવના કરીને, પછી તે બ્લાન્ડપે કરીને શ્રીકૃષ્ણા
 ભગવાનની ભક્તિ, જે તે સર્વ કાળને વિષે કરવી.
 ||૧૧૬||

श्रव्यः श्रीमद्भागवतदशमस्कन्ध आदरात् ।
प्रत्यहं वा सकृद्वर्षे वर्षे वाच्योऽथ पण्डितः ॥११७॥
कारणीया पुरश्चार्या पुण्यस्थानेऽस्य शक्तिः ।
विष्णुनामसहस्रादेशापि कार्येप्सितप्रदा ॥११८॥
दैव्यामापदि कष्टयां मानुष्यां वा गदादिषु ।
यथा स्वपरक्षा स्यात्तथा वृत्यं न चान्यथा ॥११९॥

अने श्रीमद्भागवतपुराणाने जे दशमसंधं ते जे ते नित्य प्रत्ये आदर थकी सांभग्नावो; अथवा वर्षो वर्ष एक वार सांभग्नावो अने जे पंडित होय, तेमणे नित्य प्रत्ये वांयवो अथवा वर्षो वर्ष एकवार वांयवो ॥११७॥

अने ए जे दशमसंधं तेनुं पुरश्चरण, जे ते पुण्यस्थानक्ने विष्णे पोताना सामर्थ्य प्रमाणे करवुं-कराववुं अने वणी विष्णुसहस्रनाम आदिक जे सच्छाळ, तेनुं पुरश्चरण पण्ण पोताना सामर्थ्य प्रमाणे करवुं-कराववुं; ते पुरश्चरण केवुं छे, तो पोताना मनवांछित फणने आपे अेवुं छे ॥११८॥

अने कष्टनी देनारी ऐवी कोई देवसंबंधी आपदा आवी पडे तथा मनुष्य संबंधी आपदा आवी पडे, तथा रोगादिक आपदा आवी पडे, तेने विष्णे जेम पोतानी ने बीजानी रक्षा थाय, तेम वर्तवुं, पण्ण बीज रीते न वर्तवुं ॥११९॥

शिक्षापत्री ३७

मज्ज्येष्ठावरजभ्रातृसुताभ्यां तु कदाचन ।
स्वासन्नसम्बन्धीना नोपदेश्या हि योषितः ॥१२३॥
न स्प्रष्टव्याश्च ताः क्वापि भाषणीयाश्च ता नहि ।
क्रौर्य कार्यं न कस्मिंश्चिन्न्यासो रक्ष्यो न कस्यचित् ॥१२४॥
प्रतिभूत्वं न कस्यापि कार्यं च व्यावहारिके ।
भिक्षायापदतिक्रम्या न तु कार्यमृणं क्वचित् ॥१२५॥

हवे प्रथम धर्मवंशी जे आचार्य अने तेमनी पत्नीओ, तेमना जे विशेष धर्म, ते कडीअ, छीअे : अमारा भोटाभाई अने नानाभाई-तेमना पुत्र जे अयोध्याप्रसाद अने रघुवीर, तेमणे पोताना सभीप संबंध विनानी जे बीज स्त्रीओ, तेमने मंत्र-उपदेश, क्यारेय न करवो ॥१२३॥

अने ते स्त्रीओने क्यारेय पण्ण अडवुं नहि अने ते साथे बोलवुं नहि अने कोई ज्ञवने विष्णे कूरपण्णुं न करवुं अने कोईनी थापण्ण न राखवी ॥१२४॥

अने व्यवहार-कार्यने विष्णे केनुं पण्ण जमानगरु न करवुं अने कोई आपत्काण आवी पडे तो भिक्षा भागीने पोतानो निर्वाह करीने ते आपत्काणने उल्लंघवो, पण्ण कोईनुं करज तो क्यारेय न करवुं ॥१२५॥

देशकालवयोवित्तजातिशक्त्यनुसारतः ।
आचारो व्यवहारश्च निष्कृतं चावधार्यताम् ॥१२०॥
मतं विशिष्टाद्वैतं मे गोलोको धाम चेप्सितम् ।
तत्र ब्रह्मात्मना कृष्णसेवा मुक्तिश्च गम्यताम् ॥१२१॥
एते साधारणा धर्माः पुंसां स्त्रीणां च सर्वतः ।
मदाश्रितानां कथिता विशेषानथ कीर्तये ॥१२२॥

अने आचार, व्यवहार अने प्रायश्चित ए जे त्रिष्णवानां, ते जे ते देश, काण, अवस्था, द्रव्य, जाति अने सामर्थ्य एटलानं अनुसारे करीने ज्ञाष्णवां ॥१२०॥

अने अमारो जे भत, ते विशिष्टाद्वैत छे, अम ज्ञाष्णवुं; अने अमने प्रिय अेवुं जे धाम ते गोलोक छे, अम ज्ञाष्णवुं अने ते धामने विष्णे, ब्रह्मरुपे करीने जे श्रीकृष्ण भगवाननी सेवा करवी, तेने अमे मुक्ति मानी छे, अम ज्ञाष्णवुं ॥१२१॥

अने आ जे पूर्वे सर्वे धर्म कह्या, ते जे ते अमारा आश्रित-जे त्यागी, गृहस्थाभाई, भाई-सर्वे सत्संगी-तेमना सामान्य धर्म कह्या छे; कहेनां सर्वे सत्संगी भात्रने सरभा पाणवाना छे. अने ए सर्वेना जे विशेष धर्म छे तेमने पृथक् पृथक् करीने कहीअे छीअे ॥१२२॥

स्वशिष्टार्पितधान्यस्य कर्तव्यो विक्रयो न च ।
जीर्ण दत्ता नवीनं तु ग्राह्मं तत्रैष विक्रयः ॥१२६॥
भाद्रशुक्लचतुर्थ्या च कार्यं विघ्नेशपूजनम् ।
इष्वकृष्णाचतुर्दश्यां कार्याद्चर्चा च हनूमतः ॥१२७॥
मदाश्रितानां सर्वेषां धर्मरक्षणहेतवे ।
गुरुत्वे स्थापिताभ्यां च ताभ्यां दीक्ष्या मुमुक्षवः ॥१२८॥

अने पोताना जे शिष्य, तेमणे धर्म निभिते पोताने आप्युं जे अन्त, ते वेच्यवुं नहिए; अने ते अन्त, जूनुं थाय तो ते जूनुं कोईक्ने दृष्टने नवुं लेवुं; अने ऐवी रीते जे जूनानुं नवुं करवुं, ते वेच्युं न कहेवाय ॥१२६॥

अने भाद्रवा सुटी चतुर्थीने दिवसे गणपतिनी पूजा करवी तथा आसो वदी चतुर्दशीने दिवसे हनुमानज्ञनी पूजा करवी ॥१२७॥

अने अमारे आश्रित जे सर्वे सत्संगी, तेमना धर्मनी रक्षा करवाने अर्थे ए सर्वेना गुरुपण्णाने विष्णे, अमे स्थापन कर्या, ऐवा जे ते अयोध्याप्रसाद अने रघुवीर, तेमणे मुमुक्षु जनने दीक्षा आपवी ॥१२८॥

अने पोताना आश्रित जे सर्वे सत्संगी, तेमने अधिकार प्रमाणे पोतपोताना धर्मने विष्णे राखवा अने

यथाधिकारं संस्थाप्या: स्वे स्वे धर्मे निजाश्रिताः ।
मान्या: सन्तश्च कर्तव्यः सच्छास्त्राभ्यास आदरात् ॥१२९॥
मया प्रतिष्ठापितानां मन्दिरेषु महत्सु च ।
लक्ष्मीनारायणादीनां सेवा कार्या यथाविधि ॥१३०॥
भगवन्मन्दिरं प्राप्तो योऽन्नार्थी कोऽपि मानवः ।
आदरात्स तु सम्भाव्यो दानेनान्नस्य शक्तिः ॥१३१॥
संस्थाप्य विप्रं विद्वांसं पाठशालां विधाप्य च ।
प्रवर्तनीया सद्विद्या भुवि यत्सुकृतं महत् ॥१३२॥
साधुने आदर थकी मानवा. तथा सच्छास्त्रानां अभ्यास
आदर थकी करवो ॥१३३॥
अने भोटां जे भंडिर-तेमने विषे अमे स्थापन कर्या
अेवां जे श्रीलक्ष्मीनारायण आदिक श्रीकृष्णानां स्वरूप,
तेमनी जे सेवा, ते यथा विधिए करीने करवी ॥१३०॥
अने भगवानना भंडिर प्रत्ये आव्यो, जे हरकोई
अशार्थी मनुष्य, तेनी पोताना सामर्थ्य प्रमाणे अन्नाना
दाने करीने आदर थकी संबावना करवी ॥१३१॥
अने विद्यार्थी भषाव्यानी शाणा करावीने, पछी
तेमां एक विद्वान् ध्वात्मणे राखीने, पृथ्वीने विषे
सद्विद्यानी प्रवृत्ति करावी; केम जे विद्यादाने करीने
मोटुं पुण्य थाय छे ॥१३२॥

अथैतयोस्तु भायोभ्यामाज्ञया पत्युरात्मनः ।
कृष्णमन्त्रोपदेशश्च कर्तव्यः स्त्रीभ्य एव हि ॥१३३॥
स्वासन्नसम्बन्धहीना नरास्ताभ्यां तु कर्हिचित् ।
न स्पष्टव्या न भाष्याश्च तेभ्यो दर्श्य मुखं न च ॥१३४॥
गृहाभ्याश्रमिणो ये स्युः पुरुषा मदुपाश्रिताः ।
स्वासन्नसम्बन्धहीना न स्पृश्या विधवाश्च तैः ॥१३५॥
अने हवे अयोध्याप्रसाद अने रघुवीर अे बनी
जे पत्नीओ, तेमणे पोतपोताना, पतिनी आज्ञाए करीने,
स्त्रीओने ज श्रीकृष्णाना मंत्रनो उपदेश करवो, पश
पुरुषने न करवो ॥१३६॥
अने वणी ते बे जाणानी जे पत्नीओ, तेमणे पोताना
सभीप संबंध विनाना जे पुरुष तेमनो स्पर्श क्यारेय न
करवो, अने तेमनी साथे बोलवुं नहि, न अेमने पोतानुं
मुख पश न देखावुं (अेवी रीते धर्मवंशी आचार्य अने
तेमनी पत्नीओ तेमना जे विशेष धर्म छे ते क्या)
॥१३७॥
हवे गृहस्थाश्रमीना जे विशेष धर्म छे, ते कहीये
हीये : अमारे आश्रित जे, गृहस्थाश्रमी पुरुष तेमणे
पोताना सभीप संबंध विनानी जे विधवा स्त्रीओ, तेमनो
स्पर्श न करवो ॥१३८॥

मात्रा स्वस्त्रा दुहित्रा वा विजने तु वयःस्थया ।
अनापदि न तैः स्थेयं कार्यं दानम् न योषितः ॥१३६॥
प्रसङ्गो व्यवहारेण यस्याः केनापि भूपते: ।
भवेत्स्याः स्त्रियाः कार्यः प्रसङ्गो नैव सर्वथा ॥१३७॥
अन्नाद्यैः शक्तिऽभ्यर्थ्यो हातिथिस्तैर्गृहागतः ।
दैवं पैत्रं यथाशक्ति कर्तव्यं च यथोचितम् ॥१३८॥

अने ते गृहस्थाश्रमी पुरुष, तेमणे युवान
अवस्थाए युक्त अेवी जे पोतानी मा, बहेन अने
दिक्की, ते संगाथे पश आपत्काण विना एकांत
स्थणे विषे न रहेवुं अने पोतानी स्त्रीनुं दान
कोईने न करवुं ॥१३९॥

अने जे स्त्रीने कोई प्रकारना व्यवहारे करीने,
राजानो प्रसंग होय तेवी स्त्रीनो जे प्रसंग ते, कोई प्रकारे
पश न ज करवो ॥१४०॥

अने ते गृहस्थाश्रमी, तेमणे पोताने घेर आव्यो
अेवो जे अतिथि, तेने, पोताना सामर्थ्य प्रमाणे अन्नादिके
करीने पूज्यवो; अने वणी होमादिक जे देवकर्म अने
श्राद्धादिक जे पितृकर्म, ते जे ते पोताना सामर्थ्य प्रमाणे
यथाविधि जेम घटे तेम करवुं ॥१४१॥

यावज्जीवं च शुश्रूषा कार्या मातुः पितुर्गुरोः ।
रोगार्तस्य मनुष्यस्य यथाशक्ति च मामकैः ॥१३९॥
यथाशक्त्युद्यमः कार्यो निजवर्णाश्रमोचितः ।
मुष्कच्छेदो न कर्तव्यो वृषस्य कृषिवृत्तिभिः ॥१४०॥
यथाशक्ति यथाकालं सङ्ग्रहोत्त्रन्धनस्य तैः ।
यावद्व्ययं च कर्तव्यः पशुमद्विस्तृणस्य च ॥१४१॥

अने अभारा आश्रित जे गृहस्थ, तेमणे माता-
पिता अने गुरु तथा रोगातुर अेवा जे कोई मनुष्य,
तेमनी जे सेवा, ते श्वनप्रर्थत पोताना सामर्थ्य प्रमाणे
करवी ॥१४२॥

अने वणी पोताना वर्षाश्रमने घटित अेवो जे
उधम, ते पोताना सामर्थ्य प्रमाणे करवो अने
कृषिवृत्तिवाणा जे गृहस्थ सत्संगी, तेमणे बण्डियाना
वृषषानो उच्छेद न करवो ॥१४०॥

अने ते गृहस्थ सत्संगी, तेमणे पोताना सामर्थ्य
प्रमाणे समयने अनुसरीने जेटलो पोताना घरमां वरो
होय, तेटलां अन्न-द्रव्यानो संत्रह जे ते करवो, अने जेना
घरमां पशु होय अेवा जे गृहस्थ, तेमणे पोताना सामर्थ्य
प्रमाणे चार्यपूणानो संत्रह करवो ॥१४१॥

अने गाय, बण्ड, भेंस, घोडा आदिक जे पशु

ગવાડીનાં પશૂનાં ચ તૃણતોયાદિભિર્યદિ ।
સમ્ભવનં ભવેત્વેન રક્ષયાસ્તે તર્હ નાન્યથા ॥૧૪૨॥
સસાક્ષયમન્તરા લેખં પુત્રમિત્રાદિનાડિપિ ચ ।
ભૂવિત્તદાનાદાનાભ્યાં વ્યવહાર્ય ન કર્હચિત् ॥૧૪૩॥
કાર્યે વૈવાહિકે સ્વસ્યાન્યસ્ય વાઽપ્રથનસ્ય તુ ।
ભાષાબન્ધો ન કર્તવ્ય: સસાક્ષયં લેખમન્તરા ॥૧૪૪॥
આયદ્રવ્યાનુસારેણ વ્યય: કાર્યો હિ સર્વદા ।
અન્યથા તુ મહદુઃખં ભવેદિત્વવધાર્યતામ् ॥૧૪૫॥

તેમની તૃણ-જળાદિકે કરીને પોતાવતે જો સંભાવના થાય,
તો તે પશુને રાખવાં, અને જો સંભાવના ન થાય, તો ન
રાખવાં ॥૧૪૨॥

અને સાક્ષીએ સહિત લખત કર્યા વિના તો પોતાના
પુત્ર અને ભિત્રાદિક સાથે પણ પૃથ્વી ને ધનના લેખાદેષો
કરીને વ્યવહાર, જે તે ક્યારેય ન કરવો ॥૧૪૩॥

અને પોતાનું અથવા બીજાનું જે વિવાહ સંબંધી
કાર્ય, તેને વિષે આપવા યોગ્ય જે ધન, તેનું સાક્ષીએ
સહિત લખત કર્યા વિના કેવળ બોલી જ ન કરવી.
॥૧૪૪॥

અને પોતાની ઉપજનું જે દ્રવ્ય, તેને અનુસારે
નિરતં ખર્ય કરવો, પણ તે ઉપરાંત ન કરવો; અને જે

દ્રવ્યસ્યાયો ભવેદ્યાવાન् વ્યયો વા વ્યાવહારિકે ।
તૌ સંસૂત્ય સ્વયં લેખ્યૌ સ્વક્ષરૈ: પ્રતિવાસરમ् ॥૧૪૬॥
નિજવૃત્ત્યદ્યામપ્રાસધનધાન્યાદિતશ્ચ તૈ: ।
અર્યો દ્શાશ: કૃષ્ણાય વિશોઽશસ્ત્વહ દુર્બલૈ: ॥૧૪૭॥
એકાદશીમુખાનાં ચ બ્રતાનાં નિજશક્તિઃ ।
ઉદ્યાપન યથાશાસ્ત્રં કર્તવ્ય ચિન્તિતાર્થદમ ॥૧૪૮॥
ઉપજ કરતાં વધારે ખર્ય કરે છે, તેને મોદું દુઃખ થાય છે,
એમ સર્વે ગૃહસ્થોએ મનમાં જાણવું ॥૧૪૫॥

અને પોતાના વ્યવહારકાર્યને વિષે જે ટલા
ધનની ઉપજ હોય તથા જે ટલો ખર્ય હોય, તે
બેધને સંભારીને નિત્ય પ્રત્યે રૂડા અક્ષરે કરીને
પોતે તેનું નામું લખવું ॥૧૪૬॥

અને તે ગૃહસ્થશ્રમી સત્સંગી તેમણે, પોતાની જે
વૃત્તિ અને ઉધમ, તે થકી પામ્યું જે ધનધાન્યાદિક, તે થકી
દસમો ભાગ કાઢીને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને અર્પણ કરવો;
અને જે વ્યવહારે દુર્બળ હોય, તેમણે વીસમો ભાગ
અર્પણ કરવો ॥૧૪૭॥

અને એકાદશી આદિક જે વ્રત, તેમનું જે
ઉદ્યાપન તે જે તે પોતાના સામર્થ્ય પ્રમાણે યથાશાસ્ત્ર
કરવું; તે ઉદ્યાપન કેવું છે, તો મનવાંછિત ફળનું

કર્તવ્યં કારણીય વા શ્રાવણે માસિ સર્વથા ।
બિલ્વપત્રાદિભિ: પ્રીત્યા શ્રીમહદેવપૂજનમ् ॥૧૪૯॥
સ્વાચાર્યાત્મ્ર ઋણં ગ્રાહ્યં શ્રીકૃષ્ણસ્ય ચ મન્દિરાત् ।
તાભ્યાં સ્વવ્યવહારાર્થ પાત્રભૂષાંશુકાદિ ચ ॥૧૫૦॥
શ્રીકૃષ્ણાગુરુસાધૂનાં દર્શનાર્થી ગતૌ પથિ ।
તત્સ્થાનેષુ ચ ન ગ્રાહ્યં પરાન્ન નિજપુણ્યહત् ॥૧૫૧॥

આપનારું છે. ॥૧૪૮॥
અને શ્રાવણ માસને વિષે શ્રીમહાદેવજીનું પૂજન જે
તે બિલ્વપત્રાદિકે કરીને પ્રતિપૂર્વક સર્વ પ્રકારે પોતે કરવું
અથવા બીજા પાસે કરાવવું ॥૧૪૯॥

અને પોતાના જે આચાર્ય, તે થકી તથા શ્રીકૃષ્ણા
ભગવાનનાં જે મંદિર, તે થકી કરજ ન કાઢવું; અને વળી
તે પોતાના આચાર્ય થકી અને શ્રીકૃષ્ણાના મંદિર થકી
પોતાના વ્યવહારને અર્થે પાત્ર, ધરેણાં અને વસ્ત્રાદિક જે
વસ્તુ, તે માગી લાવવાં નહિ. ॥૧૫૦॥

અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તથા પોતાના ગુરુ તથા
સાધુ એમનાં દર્શન કરવાને અર્થે જાતે, સતે, માર્ગને વિષે
પારકું અને ખાવું નહિ; તથા શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તથા
પોતાના ગુરુ તથા સાધુ, તેમનાં જે સ્થાનક, તેમને વિષે
પણ પારકું અને ખાવું નહિ; કેમ જે તે પારકું અને તો

પ્રતિજ્ઞાતાં ધનં દેયં યત્સ્યાત્તત્ કર્મકારિણે ।
ન ગોપ્યમણશુદ્ધયાદિ વ્યવહાર્ય ન દુર્જને: ॥૧૫૨॥
દુષ્કાલસ્ય રિપૂણાં વા નૃપસ્યોપદ્રવેણ વા ।
લજ્જાધનપ્રાણનાશ: પ્રાસ: સ્યાદ્યત્ર સર્વથા ॥૧૫૩॥

પોતાના પુણ્યને હરી લે અનું છે, માટે પોતાની ગાંઠનું
ખર્ય ખાવું ॥૧૫૧॥

અને પોતાના કામકાજ કરવા તેજ્યા જે મજૂર,
તેમને જેટલું ધન અથવા ધાન્ય દીધાનું કહું હોય, તે
પ્રમાણે જ આપવું, પણ તેમાંથી ઓછું ન આપવું; અને
પોતા પાસે કોઈ કરજ માગતા હોય અને તે કરજ દઈ
ચૂક્યા હોઈએ, તે વાતને છાની ન રાખવી તથા પોતાનો
વંશ તથા કન્યાદાન, તે પણ છાનું ન રાખવું; અને દુષ્ક
એવા જે જન, તેમની સાથે વ્યવહાર ન કરવો. ॥૧૫૨॥

અને જે ઠેકાણે પોતે રહેતા હોઈએ, તે ઠેકાણે
કોઈક કઠણ-ભૂંડો કાળ અથવા શાનુ અથવા રાજા,
તેમના ઉપદ્રવે કરીને સર્વ પ્રકારે પોતાની લાજ જતી
હોય કે ધનનો નાશ થતો હોય; કે પોતાના પ્રાણનો નાશ
થતો હોય, ॥૧૫૩॥

અને તે જો પોતાના મૂળ ગરસનું તથા વતનનું

मूलदेशोऽपि स स्वेषां सद्य एव विचक्षणे: ।
त्याज्यो मदाश्रितैः स्थेयं गत्वा देशान्तरं सुखम् ॥१५४॥
आढ्यस्तु गृहिभिः कार्या अहिंसा वैष्णवा मखाः ।
तीर्थेषु पर्वसु तथा भोज्या विप्राश्च साधवः ॥१५५॥
महोत्सवा भगवतः कर्तव्या मन्दिरेषु तैः ।
देयानि पात्रविप्रेभ्यो दानानि विविधानि च ॥१५६॥
गाम होय, तो पाणे तेनो विवेकी अेवा जे अमारा सत्संगी
गृहस्थ, तेमाणे तत्काण त्याग करी देवो. अने ज्यां उपद्रव
न होय, तेवो जे बीजो देश, ते प्रत्ये जर्इने सुखेथी रहेवुं.
॥१५४॥

अने धनाढ्य अेवा जे गृहस्थ सत्संगी, तेमाणे
हिंसा अे रहित अेवा जे विष्णु संबंधी यश, ते करवा;
तथा तीर्थने विषे तथा द्वादशीआहि पर्वने विषे ब्राह्मण
तथा साधु, तेमने जमादवा. ॥१५५॥

अने धनाढ्य अेवा जे गृहस्थ सत्संगी, तेमाणे
भगवानना मंटिरने विषे मोटा उत्सवो कराववा
तथा सुपात्र अेवा जे ब्राह्मण, तेमने नाना प्रकारनां
दान देवां. ॥१५६॥

अने अमारे आश्रित अेवा जे सत्संगी राजा,
तेमाणे धर्मशास्त्रने, आशरीने पोताना पुत्रनी पेठे पोतानी

मदाश्रितैर्नृपैर्धर्मशास्त्रमाश्रित्य चाखिलाः ।
प्रजाः स्वाः पुत्रवत्याल्या धर्मः स्थाप्यो धरातले ॥१५७॥
राज्याङ्गोपायषद्वर्गा ज्ञेयास्तीर्थानि चाङ्गासा ।
व्यवहारविदः सभ्या, दण्डयादण्डयाश्च लक्षणैः ॥१५८॥
सभर्तृकाभिनारीरिभिः सेव्यः स्वपतिरीशवत् ।
अन्थो रोगी दरिद्रो वा षण्ठो वाच्यं न दुर्वचः ॥१५९॥
प्रजानुं पालन करवुं अने पृथ्वीने विषे धर्मनुं स्थापन
करवुं. ॥१५०॥

अने ते राजा-तेमाणे राज्यनां जे सात अंग तथा
यार उपाय तथा छ गुण, ते जे ते लक्षणे करीने यथार्थ पणे
जाणवां. अने तीर्थ - जे चार मोक्त्यानां स्थानक, तथा
व्यवहारना जाणनारा जे सभासद तथा दंडवा योग्य जे
माणस, तथा दंडवा योग्य नहि अेवा जे माणस-ए
सर्वने लक्षणे करीने यथार्थपणे जाणवा. ॥१५८॥

हुवे सुवासिनी बाईओना विशेष धर्म कुहीये
हीये : अमारे आश्रित जे सुवासिनी बाईओ, तेमाणे
पोतानो पति अंध होय, रोगी होय, दारिद्र होय, नपुंसक
होय तो पणे ईश्वरनी पेठे सेववो अने पति प्रत्ये कटु
वयन न बोलवुं. ॥१५८॥

रूपयोवनयुक्तस्य गुणिनोऽन्यनरस्य तु ।
प्रसङ्गो नैव कर्तव्यस्ताभिः साहजिकोऽपि च ॥१६०॥
नरेक्ष्यनाभ्यूरुकुचाऽनुत्तरीया च नो भवेत् ।
साध्वी स्त्री न च भण्डेक्षा न निर्लज्जादिसङ्गिनी ॥१६१॥
भूषासदंशुक धृतिः परगे होपवे शनम् ।
त्याज्यं हास्यादि च स्त्रीभिः पत्यौ देशान्तरं गते ॥१६२॥

अने ते सुवासिनी स्त्रीओ, तेमाणे उपने योवन-
तेषो युक्त अने गुणवान अेवा जे अन्य पुरुष तेनो प्रसंग
सहज स्वभावे पणे न ज करवो. ॥१६०॥

अने पतित्रता अेवी जे सुवासिनी स्त्रीओ, तेमाणे
पोतानी नाभि, साथण अने छाती, तेने बीजो पुरुष
देखे, अेम न वर्तवु; अने ओढ्याना वस्त्र विना उघाडे
शरीरे न रहेवुं; अने भांडभवाई ज्ञेवा न जवुं; अने
निर्लज अेवी जे स्त्रीओ तथा स्वेरिषी, कामिनी अने
पुंश्चली अेवी जे स्त्रीओ तेमनो संग न करवो. ॥१६१॥

अने सुवासिनी स्त्रीओ, तेमाणे पोतानो पति
परदेश गये सते आभूषण न धारवां, ने ढां वस्त्र न
पहेरवां, ने पारके घेर बेसवा न जवुं, अने
हास्यविनोदादिकनो त्याग करवो. ॥१६२॥

हुवे विधवा स्त्रीओना विशेष धर्म कुहीये हीये:

विधवाभिस्तु योषाभिः सेव्यः पतिधिया हरिः ।
आज्ञायां पितृपुत्रादेवृत्यं स्वातन्त्र्यतो न तु ॥१६३॥
स्वासन्नसम्बन्धीना नराः स्पृस्या न कर्हिचित् ।
तरुणैस्तैश्च तारुण्ये भाष्यं नावश्यकं विना ॥१६४॥
स्तनन्धयस्य नुः स्पर्शे न दोषोऽस्ति पशोरिवः ।
आवश्यके च वृद्धस्य स्पर्शे तेन च भाषणे ॥१६५॥

अमारे आश्रित जे विधवा स्त्रीओ, तेमाणे तो पति-
बुद्धिये करीने श्रीकृष्ण भगवानने सेववा; अने पोताना
पिता-पुत्रादिक जे संबंधी, तेमनी आज्ञाने विषे वर्तवु,
पणे स्वतंत्रपणे न वर्तवु. ॥१६३॥

अने ते विधवा स्त्रीओ, तेमाणे पोताना समीप
संबंध विनाना जे पुरुष तेमनो स्पर्श क्यारेय न करवो,
अने पोतानी युवा अवस्थाने विषे अवश्य कार्य विना
समीप संबंध विनाना जे युवान पुरुष, तेमनी साथे
क्यारेय पणे बोलवुं नहि. ॥१६४॥

अने धावणो जे बाणक, तेना स्पर्शने विषे तो जे भ
पशुने अदी जवाय अने दोष नथी, तेम दोष नथी; अने
कोई अवश्यनुं कामकाज पडे, तेने विषे कोईक वृद्ध पुरुषने
अदी जवाय, तथा ते वृद्ध साथे बोलाय, तेने विषे दोष
नथी. ॥१६५॥

વિદ્યાઽનાસત્ત્રસમ્બન્ધાત્તાભિ: પાઠ્યા ન કાગ્યિ નુ: ।
બ્રતોપવાસે: કર્તવ્યો મુહુર્દેહદમસ્તથા ॥૧૬૬॥
ધનં ચ ધર્મકાર્યેઽપિ સ્વનિર્વાહોપયોગિ યત् ।
દેયં તાભિર્ન તત્ ક્વાપિ દેયં ચેદધિકં તત્ ॥૧૬૭॥
કાર્યશ્રી સકૃદાહરસ્તાભિ: સ્વાપસ્તુ ભૂતલે ।
મૈથુનાસક્તયોવીક્ષા ક્વાપિ કાર્યા ન દેહિનો: ॥૧૬૮॥

અને તે વિધવા સ્ત્રીઓ, તેમણે પોતાના સમીપ
સંબંધ વિનાના જે પુરુષ, તે થકી કોઈ પણ વિદ્યા ન
ભજાવી; અને ગ્રત ઉપવાસે કરીને વારંવાર પોતાના દેહનું
દમન કરવું ॥૧૬૯॥

અને તે વિધવા સ્ત્રીઓ, તેમણે પોતાના ધરમાં
પોતાના જીવનપર્યંત દેહનિર્વાહ થાય એટલું જ જો ધન
હોય, તો તે ધન, જે તે ધર્મકાર્યને વિષે પણ ન આપવું અને
જો તેથી અધિક હોય તો આપવું ॥૧૬૩॥

અને પૃથ્વીને વિષે સૂવું અને મૈથુનાસક્ત એવાં જે પશુ-
પક્ષી આદિક જીવ-પ્રાણીમાત્ર, તેમને ક્યારેય જાણીને
જોવાં નહિ. ॥૧૬૮॥

અને તે વિધવા સ્ત્રીઓ, તેમણે સુવાસિની સ્ત્રીના
જેવો વેશ ન ધારવો, તથા સન્યાસણી તથા વેરાગણી તેના

વેણો ન ધાર્યસ્તાભિશ્રી સુવાસિન્યા: સ્ત્રીયાસ્તથા ।
ન્યાસિન્યા વીતરાગાયા વિકૃતશ્રી ન કર્હિચિત् ॥૧૬૯॥
સઙ્ગો ન ગર્ભપાતિન્યા: સ્પર્શ: કાર્યશ્રી યોષિતઃ ।
શઝારવાર્તા ન નૃણાં કાર્યા: શ્રવ્યા નવૈક્રચિત् ॥૧૭૦॥
નિજસમ્બન્ધિભરપિ તારુણ્યે તરુણૈનરૈ: ।
સાકં રહસી ન સ્થેયં તાભિરાપદમન્તરા ॥૧૭૧॥
ન હોલાખેલનં કાર્ય ન ભૂષાદેશ્શ ધારણમ् ।
ન ધાતુસૂત્રયુક્ષમવસ્ત્રાદેરપિ કર્હિચિત् ॥૧૭૨॥
જેવો વેશ ન ધારવો; અને પોતાનો દેશ, કુળ અને
આચાર-તેના વિરુદ્ધ એવો જે વેશ, તે પણ ક્યારેય ન
ધારવો ॥૧૬૯॥

અને ગર્ભની પાડનારી જે સ્ત્રી, તેનો સંગ ન કરવો;
ને તેનો સ્પર્શ પણ ન કરવો. અને પુરુષના શૃંગાર રસ
સંબંધી જે વાર્તા, તે ક્યારેય ન કરવી અને ન સાંભળવી.
॥૧૭૦॥

અને યુવા અવસ્થાને વિષે રહી એવી જે વિધવા
સ્ત્રીઓ, તેમણે યુવા અવસ્થાવાળા જે પોતાના સંબંધી
પુરુષ તેમની સંગાથે પણ એકાંત સ્થળને વિષે આપત્કાળ
પડ્યા વિના ન રહેવું. ॥૧૭૧॥

અને હોળીની રમત ન કરવી, અને આભૂષણાદિકનું

સધવાવિધવાભિશ્રી ન સ્નાતવ્યં નિરમ્બરમ् ।
સ્વરજોર્દર્શનં સ્ત્રીભિર્ગોપનીયં ન સર્વથા ॥૧૭૩॥
મનુષ્યં ચાંશ્કાદીનિ નારી ક્વાપિ રજસ્વલા ।
દિનત્રયં સ્પૃશેનૈવ સ્નાત્વા તુર્યેઽહિ સા સ્પૃશેત् ॥૧૭૪॥
નૈષિકબ્રતવન્તો યે વર્ણિનો મદુપાશ્રયા: ।
તૈ: સ્પૃશ્યાન સ્ત્રીયો ભાષ્યા ન ચ વીક્ષ્યાશ્રતાધિયા ॥૧૭૫॥

ધારણ ન કરવું; અને સુવાસાદિક ધાતુના તારે યુક્ત એવાં
જે જીણાં વસ્ત્ર, તેનું ધારણ પણ ક્યારેય ન કરવું. ॥૧૭૨॥

અને સુવાસિની ને વિધવા એવી જે સ્ત્રીઓ, તેમણે
વસ્ત્ર પહેર્યાવિના ન્હાવું નહિ; અને પોતાનું જે રજસ્વલાપણું
તે કોઈ પ્રકારે ગુમ ન રાખવું. ॥૧૭૩॥

અને વળી રજસ્વલા એવી જે સુવાસિની અને
વિધવા સ્ત્રીઓ, તે ન્રણ દિવસ સુધી કોઈ મનુષ્યને તથા
વસ્ત્રાદિકને અડે નહિ અને યોથે દિવસે નાહીને અડવું.
(એવી રીતે ગૃહસ્થાશ્રમી એવા જે પુરુષ અને સ્ત્રીઓ,
તેમના જે આ વિશેષ ધર્મ ક્ષયા તે સર્વ ધર્મવંશી આચાર્ય
અને તેમની પત્નીઓ, તેમણે પણ પણ પાળવા, કેમ કે એ
ગૃહસ્થ છે.) ॥૧૭૪॥

હવે નૈષિક બ્રહ્મચારીના જે વિશેષ ધર્મ તે કહીએ
છીએ. : અમારે આશ્રિત એવા જે નૈષિક બ્રહ્મચારી,

તાસાં વાર્તા ન કર્તવ્ય ન શ્રવ્યાશ્ર કદાચન ।
તત્પાદચારસ્થાનેષુ ન ચ સ્નાનાદિકા: ક્રિયા: ॥૧૭૬॥
દેવતાપ્રતિમાં હિત્વા લેખ્યા કાષ્ટાદિજાપિ વા ।
ન યોષિત્વપ્રતિમા સ્પૃશ્યા ન વીક્ષ્યા બુદ્ધિપૂર્વકમ् ॥૧૭૭॥
ન સ્ત્રીપ્રતિકૃતિ: કાર્યા ન સ્પૃશ્યં યોષિતોઽશુકમ् ।
ન વીક્ષ્યં મૈથુનપરં પ્રાણિમાત્ર ચ તૈર્ધિયા ॥૧૭૮॥

તેમણે સ્ત્રીમાત્રનો સ્પર્શ ન કરવો; અને સ્ત્રીઓ સંગાથે
બોલવું નહિ; અને જાણીને તે સ્ત્રીઓ સન્મુખ જોવું
નહિ. ॥૧૭૫॥

અને તે સ્ત્રીઓની વાર્તા ક્યારેય ન કરવી અને
ન સાંભળવી; અને જે સ્થાનકને વિષે સ્ત્રીઓનો
પગ ફેર હોય, તે સ્થાનકને વિષે સ્નાનાદિક કિયા
કરવા ન જવું. ॥૧૭૬॥

અને દેવતાની પ્રતિમા વિના બીજી જે સ્ત્રીની

પ્રતિમા, ચિત્રની અથવા કાષ્ટાદિકની હોય, તેનો સ્પર્શ

ન કરવો; અને જાણીને તો તે પ્રતિમાને જોવી પણ નહિ.

॥૧૭૭॥

અને તે નૈષિક બ્રહ્મચારી, તેમણે સ્ત્રીની પ્રતિમા ન

કરવી; અને સ્ત્રીએ પોતાના શરીર ઉપર ધારેલું જે વસ્ત્ર,

તેને અડવું નહિ; અને મૈથુનાસક્ત એવા જે પશુ-પક્ષી

न स्पृश्यो नेक्षणीयश्च नारीवेषधरः पुमान् ।
न कार्यं स्त्रीः समुद्दिश्य भगवद्गुणकीर्तनम् ॥१७९॥
ब्रह्मचर्यवत्त्वागंपरं वाक्यं गुरोरपि ।
तर्न मायं सदा स्थेयं धीरस्तुष्ट्रमानिभिः ॥१८०॥
स्वातिनैकठग्यमायान्ति प्रसभं वनिता तु या ।
निवारणीया साभाष्यतिरस्कृत्यापि वा द्रुतम् ॥१८१॥

आटिक प्राणी-मात्र, तेभने ज्ञाणीने ज्ञेयां नहि ॥१७८॥
अने स्त्रीना वेशने धरी रहो ऐवो जे पुरुष तेन
अडवुं नहि अने तेनी सामुं ज्ञेवुं नहि अने ते साथे
बोलवुं नहि, अने स्त्रीने उद्देश करीने भगवाननी कथा,
वार्ता, कीर्तन पश न करवां ॥१७९॥

अने ते नेष्ठिक ब्रह्मचारी, तेमणे पोताना
ब्रह्मचर्यवतनो त्याग थाय ऐवुं जे वयन, ते तो पोताना
युरुनुं पश न मानवुं. अने सदाकाण धीरज्वान रहेवुं
अने संतोषे युक्त रहेवुं; अने माने रहित रहेवुं ॥१८०॥

अने बगात्कारे करीने पोताने अतिशय सभीपे
आवती ऐवी जे स्त्री, तेने बोलीने अथवा तिरस्कार
करीने पश तुरत वारवी, पश सभीपे आववा देवी
नहि ॥१८१॥

चर्मवारि न वै पेयं जात्या विप्रेण केनचित् ।
पलाण्डुलशुनाद्यं च तेन भक्ष्यं न सर्वथा ॥१८६॥
स्नानं सन्ध्यां च गायत्रीजपं श्रीविष्णुपूजनम् ।
अकृत्वा वैश्वदेवं च कर्तव्यं नैव भोजनम् ॥१८७॥
साधवो येऽथ तैः सर्वैष्ठिकब्रह्मचारिवत् ।
स्त्रीस्त्रैणसङ्गादि वर्ज्यं जेतव्याश्रान्तरारयः ॥१८८॥
अभ्यास करवो, ने युरुनी सेवा करवी, ने स्त्रीओनो पेठे
ज स्त्रैषा पुरुषनो संग, जे ते सर्वकणे वर्जवो ॥१८९॥
अने ज्ञातिअे करीने जे ध्रामण होय, ते-कोईअे
पश चर्मवारि न पीवुं, अने दुंगणी ने लसण आटिक जे
अभक्ष्य वस्तु, ते ध्रामण ज्ञाति होय, तेषो कोई प्रकारे न
भावुं ॥१९०॥

अने जे ध्रामण होय-तेषो स्नान, संध्या,
गायत्रीनोजप, श्रीविष्णुनी पूजा अने वैश्वदेव एटलां
वानां कर्या विना भोजन करवुं ज नहि. (ऐवी शीते
नेष्ठिक ब्रह्मचारीना विशेष धर्म कहा.) ॥१९१॥

हवे साधुना जे विशेष धर्म ते कहीअे धीअे :
अमारे आश्रित जे सर्वे साधु तेमणे, नेष्ठिक ब्रह्मचारीनी
पेठे स्त्रीओनां दर्शन-भाषणाटिक प्रसंगनो त्याग करवो;
तथा स्त्रैषा पुरुषना प्रसंगाटिकनो त्याग करवो, अने

प्राणापद्युपपन्नायां स्त्रीणां स्वेषां च वा क्वचित् ।
तदा स्पृष्ट्वापि तद्रक्षा कार्या सम्भाष्य ताश्च वा ॥१८२॥
तैलाभ्यङ्गे न कर्तव्यो न धार्य चायुधं तथा ।
वेषो न विकृतो धार्यो जेतव्या रसना च तैः ॥१८३॥
परिवेषणकर्त्री स्याद्यत्र स्त्री विप्रवेशमनि ।
न गम्यं तत्र भिक्षार्थं गन्तव्यमितरत्र तु ॥१८४॥
अभ्यासो वेदशास्त्राणां कार्यश्च गुरुसेवनम् ।
वर्ज्यः स्त्रीणामिव स्त्रैणपुंसां सङ्गश्च तैः सदा ॥१८५॥

अने जो क्यारेय स्त्रीओनो अथवा पोतानो प्राण
नाश थाय ऐवो आपत्काण आवी पडे, त्यारे तो ते स्त्रीओने
अरीने, अथवा ते साथे बोलीने पश, ते स्त्रीओनी रक्षा
करवी. अने पोतानी पश रक्षा करवी ॥१८६॥

अने ते नेष्ठिक ब्रह्मचारी तेमणे, पोताने शरीरे
तेलमर्दन न करवुं, ने आयुध न धारवुं, ने भयंकार
ऐवो जे वेश ते न धारवो, अने रसना-ईन्द्रियने
ज्ञातवी ॥१८७॥

अने जे ध्रामणना धरने विषे स्त्री पीरसनारी
होय, तेने धेर भिक्षा करवा ज्ञावुं नहि, ने ज्यां पुरुष
पीरसनारो होय त्यां ज्ञावुं ॥१८८॥

अने ते नेष्ठिक ब्रह्मचारी, तेमणे वेदशास्त्रोनो

सर्वैन्द्रियाणि जेयानि रसना तु विशेषतः ।
न द्रव्यसङ्गः कार्यः कारणीयो न केनचित् ॥१८९॥
न्यासो रक्ष्यो न कस्यापि धैर्य त्याज्यं न कर्हिचित् ।
न प्रवेशयितव्या च स्वावासे स्त्री कदाचन ॥१९०॥
न च सङ्गं विना रात्रौ चलितव्यमनापदि ।
एकाकिभिर्न गन्तव्यं तथा क्वापि विनापदम् ॥१९१॥
अंतःशत्रुं जे काम, कोध, लोभ अने मान आटिक, तेभने
ज्ञातवा ॥१९२॥

अने सर्वे जे ईन्द्रीओ ते ज्ञातवी अने रसना-ईन्द्रियने
तो विशेषे करीने ज्ञातवी; अने द्रव्यनो संग्रह पोते करवो
नहि, ने कोई भीजा पासे पश कराववो नहि ॥१९३॥

अने कोईनी पश थापश न राखवी, अने क्यारेय
पश धीरज्वानो त्याग न करवो; अने पोताना उतारानी
ज्ञातवा बंधिनी होय, तो तेने विषे क्यारेय पश स्त्रीनो
प्रवेश थवा देवो नहि ॥१९४॥

अने ते साधु तेमणे, आपत्काण पड्या विना रात्रिने
विषे संगसोबत विनानुं चालवुं नहि; तथा आपत्काण
पड्या विना क्यारेय पश अेकला चालवुं नहि ॥१९५॥

अने जे वस्त्र बहु मूल्यवाणुं होय तथा चित्रविचित्र
भातनुं होय तथा क्षुंबाटिक जे रंग, तेषो करीने रंगेलुं

अनर्थ चित्रितं वासः कुसुभाद्यैश्च रञ्जितम् ।
न धार्य च महावस्त्रं प्राप्तमन्येच्छयापि तत् ॥११२॥
भिक्षां सभां विना नैव गन्तव्यं गृहणो गृहम् ।
व्यर्थः कालो न नेतव्यो भर्त्त्वं भगवतो विना ॥११३॥
पुमानेव भवेद्यत्र पक्वान्नपरिवेषणः ।
इक्षणादि भवेत्वैव यत्र स्त्रीणां च सर्वथा ॥११४॥
तत्र गृहिणृहे भोक्तुं गन्तव्यं साधुभिर्मम ।
अन्यथामान्नमर्थित्वा पाकः कार्यः स्वयं च तैः ॥११५॥
होय तथा शाल-दुशाला होय, ने ते जो बीजानी ईच्छाए
करीने पोताने प्राप्त थयुं होय तो पष्ठ ते वस्त्र पोते पहेरवुं
- ओढवुं नहि ॥११६॥

अने भिक्षा तथा सभाप्रसंग - ए बे कार्य विना गृहस्थना धर प्रत्ये जम्बुं नहि; अने भगवाननी जे नव प्रकारनी भक्ति ते विना व्यर्थ काण निर्गम्भवो नहि, निरंतर भक्ति करीने ज काण निर्गम्भवो ॥११७॥

अने जे गृहस्थना धरने विषे रांधेल असनो पीरसनारो पुरुष ज होय, तथा स्त्रीओनो दर्शनादिक प्रसंग कोई रीते थाय ऐम न होय; ॥११८॥

तेवी रीतनुं जे गृहस्थनुं धर ते प्रत्ये अमारा साधु तेमणे, जमवा जम्बुं; अने ए कहुं तेवुं न होय, तो कायुं

दिवास्वापो न कर्तव्यो रोगाद्यापदमन्तरा ।
ग्राम्यवार्ता न कार्या च न श्रव्या बुद्धिपूर्वकम् ॥११९॥
स्वयं न तैश्च खट्वायां विना रोगादिमापदम् ।
निच्छव्य वर्तितव्यं च साधूनामग्रतः सदा ॥२००॥
गालिदानं ताडनं च कृतं कुमतिभिर्जनैः ।
क्षन्तव्यमेव सर्वेषां चिन्तनीयं हितं च तैः ॥२०१॥

अने रोगादिक आपत्काण पड्या विना दिवसे सूरुं नहि, अने ग्राम्यवार्ता करवी नहि, ने जाणीने सांबणवी नहि ॥११८॥

अने ते नैषिक भ्रष्टयारीने साधु तेमणे, रोगादिक आपत्काण पड्या विना खाटला उपर सूरुं नहि; अने साधुनी आगण तो निरंतर निष्कपटपणे वर्तवुं ॥२००॥

अने ते साधुने भ्रष्टयारी, तेमणे, कोईक कुमतिवाणा हुष्ट जन होय, ने ते पोताने गाण दे अथवा मारे, तो ते सहन ज करवुं; पष्ठ तेने सामी गाण न देवी, ने मारवो नहि; अने तेनुं जे भ छित थाय, तेम ज मनमां चित्वन करवुं; पष्ठ तेनुं भूं थाय एवो तो संकल्प पष्ठ न करवो ॥२०१॥

अने कोईनुं हूतपाणुं न करवुं तथा यातियापणुं न

आर्थभो भरतः पूर्व जडविप्रो यथा भुवि ।
अवर्ततात्र परमहंसैवृत्यं तथैव तैः ॥११६॥
वर्णिभिः साधुभिश्वैर्वर्जनीयं प्रयत्नतः ।
ताम्बूलस्याहिफेनस्य तमालादेश्च भक्षणम् ॥११७॥
संस्कारेषु न भोक्तव्यं गर्भाधानमुखेषु तैः ।
प्रेतशाङ्केषु सर्वेषु श्राङ्के च द्वादशाह्निके ॥११८॥

अन्न माझाने पोताना हाथे रसोई करवी, ने भगवानने नैवेद्य धरीने जम्बुं ॥११८॥

अने पूर्व ऋषभदेव भगवानना पुत्र, जे भरतज्ञ, ते पृथ्वीने विषे जड ब्राह्मण थका जे भ वर्तता हता, तेम ज परमहंस ऐवा जे अमारा साधु, ऐमणे वर्तवुं ॥११९॥

अने नैषिक भ्रष्टयारी, ने ए साधु तेमणे, तांबूल तथा अझीण तथा तमाङु ईत्यादिनुं जे भक्षण, ते जतने करीने वर्तवुं ॥१२०॥

अने नैषिक भ्रष्टयारी ने साधु तेमणे, गर्भाधान आटिक, जे संस्कार तेमने विषे जम्बुं नहि तथा ऐकाशाह पर्यंत जे प्रेतशाङ्क तेमने विषे जम्बुं नहि तथा द्वादशाह श्राङ्कने जम्बुं नहि ॥१२१॥

अने ते नैषिक भ्रष्टयारी ने साधु तेमणे, गर्भाधान आटिक, जे संस्कार तेमने विषे जम्बुं नहि तथा ऐकाशाह पर्यंत जे प्रेतशाङ्क तेमने विषे जम्बुं नहि तथा द्वादशाह श्राङ्कने जम्बुं नहि ॥१२२॥

द्रूतकर्म न कर्तव्यं पैशुनं चारकर्म च ।
देहेऽहन्ता च ममता न कार्या स्वजनादिषु ॥२०२॥
इति सङ्क्षेपतो धर्माः सर्वेषां लिखिता मया ।
साम्प्रदायिकग्रथेभ्यो ज्ञेय एषां तु विस्तरः ॥२०३॥
सच्छस्त्राणां समुद्धृत्य सर्वेषां सारमात्मना ।
पत्रीयं लिखिता नृणामभीष्टफलदायिनी ॥२०४॥

करवुं; ने कोईना चारयक्षु न थवुं अने देहने विषे अहंबुद्धि न करवी, ते स्वजनादिकने विषे भमता न करवी. (ऐवी रीते साधुना विशेष धर्म कह्या.) ॥२०२॥

अने अमारे आश्रित ऐवा जे सत्संगी बाई-भाई सर्वे, तेमना जे सामान्य धर्म अन विशेष धर्म, ते जे ते संक्षेपे करीने आवी रीते अमे लभ्या छे; अने आ धर्मनो जे विस्तार ते तो अमारा संप्रदायना जे ग्रंथ, ते थकी जाणवो ॥२०३॥

अने सर्वे जे सर्वात्र तेनो जे सार, तेने अमे अमारी बुद्धिये करीने उदारीने, आ शिक्षापत्री, जे ते लभी छे; ते केवी छे, तो सर्व भनुष्य मात्रने भनवांचित इण्णी देनारी छे ॥२०४॥

ऐ हेतु माटे अमारा आश्रित जे सर्व सत्संगी

इमामेव ततो नित्यमनुसृत्य ममाश्रितैः ।
यतात्मभिर्वर्तितव्यं न तु स्वरं कदाचन ॥२०५॥
वर्तिष्यन्ते य इत्थं हि पुरुषा योषितस्था ।
ते धर्मादिचतुर्वर्गसिद्धिं प्राप्यन्ति निश्चितम् ॥२०६॥
नेत्रं य आचरिष्यन्ति ते त्वस्मत्सप्तवायतः ।
बहिर्भूता इति ज्ञेयं स्त्रीपुंसे: साप्तवायिकैः ॥२०७॥
शिक्षापत्राः प्रतिदिनं पाठोऽस्या मदुपाश्रितैः ।
कर्तव्योऽनक्षरज्ञैस्तु श्रवणं कार्यमादरात् ॥२०८॥
तेमाणे, सावधानपाणे करीने नित्यं प्रत्ये आ शिक्षापत्रीने
अनुसरीने ज वर्तवुं. पशे पोताना भनने जाणेतो क्यारेय
न वर्तवुं ॥२०५॥

अने जे अमारा आश्रित पुरुष ने स्त्रीओ, ते
जे ते, आ शिक्षापत्री प्रमाणे वर्तशी तो ते धर्म, अर्थ,
काम अने भोक्ष-ए चार पुरुषार्थनी सिद्धिने निश्चय
पामशे ॥२०६॥

अने जे बाई-भाई, आ शिक्षापत्री प्रमाणे नहि
वर्त, तो ते अमारा संप्रदाय थकी बाहेर हे, ऐम अमारा
संप्रदायवाणा स्त्री-पुरुष, तेमाणे जाणवुं ॥२०७॥

अने अमारा जे आश्रित सत्संगी, तेमाणे आ
शिक्षापत्रीनो नित्यं प्रत्ये पाठ करवो; अन जेने भषातां
प्राप्तिवासां विवाहां विवाहां विवाहां विवाहां विवाहां विवाहां

निजाश्रितानां सकलार्तिहन्ता सद्वर्मभक्तेवनं
विधाता । दाता सुखानां मनसेप्तितानां
तनोतु कृष्णोऽखिलमङ्गलं नः ॥२१२॥

इति श्रीसहजानन्दस्वामिलिखिता
शिक्षापत्री समाप्ता

अने पोतानां आश्रित जे भक्तज्ञ तेमनी जे
समग्र पीडा; तेनो नाश करनारा एवा, अने धर्म सहित
जे भक्ति, तेनी रक्षाना करनारा एवा अने पोताना
भक्तज्ञने मनवांछित सुभना आपनारा एवा जे
श्रीकृष्ण भगवान, ते जे ते अमारा समग्र भंगणने
विस्तारो ॥२१२॥

इति श्री सहजानन्दस्वामी शिष्य
नित्यानंद मुनिलिखता शिक्षापत्री-टीका समाप्त

शिक्षापत्री सर्वज्ञविहितावह लोवाथी
ऐक शिक्षापत्रीनु दान करवाथी ऐक गौदान
कर्यानु इण थाय हे.

वक्रभावे तु पूजेव कार्यादस्यां प्रतिवासरम् ।
मद्रूपमिति मद्वाणी मान्येयं परमादरात् ॥२०९॥
युक्त्या सम्पदा दैव्या दातव्येयं तु पत्रिका ।
आसुर्या सम्पदाद्याय पुंसे देया न कर्हिचित् ॥२१०॥
विक्रमार्कं शकस्याब्दे नेत्राष्ट्रवसुभूमिते ।
वसन्ताद्यादिने शिक्षापत्रीयं लिखिता शुभा ॥२११॥

आवडतुं न होय, तेमाणे तो आदर थकी आ शिक्षापत्रीनु
श्रवण करवुं ॥२०८॥

अने आ शिक्षापत्रीने वांची संभणावे एवो कोई
न होय, त्यारे तो नित्यं प्रत्ये आ शिक्षापत्रीनी पूजा
करवी, अने आ जे अमारी वाणी, ते अमारुं स्वरूप हे,
ये रीते परम आदर थकी मानवी ॥२०८॥

अने आ जे अमारी शिक्षापत्री, ते जे ते देवी
संपदाए करीने युक्त जे जन होय, तेने आपवी; अने जे
जन आसुरी संपदाए करीने युक्त होय, तेने तो क्यारेय
न आपवी ॥२१०॥

संवत् १८८२ (अठार सो व्यासी) ना भदा सुदी
पंचमीने दिवसे आ शिक्षापत्री अमे लभी हे; ते परम
कल्याणकारी हे ॥२११॥

श्रीविष्णुगायत्री ।

अस्य श्रीविष्णुगायत्रीमन्त्रस्य नारद ऋषिः । गायत्री
छन्दः । श्रीविष्णुपरमात्मा देवता । ज्ञानं बीजम् । ध्यानं शक्तिः
आज्ञा कीलकम् । श्रीविष्णुदेवताप्रात्यर्थं जपे विनियोगः ।

अथ ऋष्यादिन्यासः:

३० 'नारदऋषये नमः' शिरसि । ३० 'गायत्री
छन्दसे नमः' मुखे । ३० 'श्रीविष्णुपरमात्मदेवतायै नमः'
हृदये । ३० 'ज्ञानबीजाय नमः' नाभौ । ३० 'ध्यानशक्तये
नमः' पादयोः । ३० 'आज्ञाकीलकाय नमः' सर्वाङ्गे ।

अथ करन्यासः:

३० 'नारायणाय' इति अङ्गष्टाभ्यां नमः । ३०
'विद्वाहे' इति तर्जनीभ्यां नमः । ३० 'वासुदेवाय' इति
मध्यमाभ्यां नमः । ३० 'धीमहि' इति अनामिकाभ्यां
नमः । ३० 'तत्रो विष्णुः' इति कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ३०
'प्रचोदयात्' इति करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ।

अथ षडङ्ग्यासः:

३० 'नारायणाय' इति हृदयाय नमः । ३० 'विद्वाहे'
इति शिरसे नमः । ३० 'वासुदेवाय' इति शिखायै नमः ।
३० 'धीमहि' इति कवचाय नमः । ३० 'तत्रो विष्णुः' इति
नेत्राभ्यां नमः । ३० 'प्रचोदयात्' इति अस्त्राय नमः ।

હરિકૃષ્ણો ધનશ્યામો ધાર્મિકો ભક્તિનન્દન: ।
ખૃષ્ણવ્રતથર: શુદ્ધો રાધાકૃષ્ણોષ્ટૈવેત: ॥૬॥
મસ્તુપ્તપ્રિય: ડાલી ભૈરવાધતિલીધાણ: ।
ભિતેન્દ્રયો ભિતાહાર સ્તીવૈરોગ્ય આસ્તેક: ॥૭॥
યોગેશ્વરો યોગકલા પ્રવૃત્તિરતિદૈર્યવાન् ।
જ્ઞાની પરમહંસશ્રી તીર્થકૃતેચિંકાર્થિત: ॥૮॥

(૪) સર્વશક્તિમાન (૫) ભક્તિધર્મના પુત્ર (૬) માયિક
જન્મ વગરના (૭) કૃષ્ણ (૮) નારાયણ (૯) હરિ.
અર્થ: (૧૦) હરિકૃષ્ણ (૧૧) મેઘ જેવા શ્યામ વર્ણવાળા
(૧૨) ધર્મનું આચરણ કરનારા. (૧૩) ભક્તિદેવીના
પુત્ર (૧૪) નૈષિક પ્રભુસ્થયર્થત રાખનારા (૧૫) શુદ્ધસ્વરૂપ
(૧૬) રાધાકૃષ્ણને ઈષ્ટદેવ તરીકે માનનારા.
અર્થ: (૧૭) વાયુપુત્ર હનુમાનજીને અતિ પ્રિય (૧૮)
કાળમૈરવ વગેરે તમોગુણો દેવતાઓને અતિ ભયંકર
દેખાતા (૧૯) સર્વ ઈન્દ્રિયોને વશ કરનાર (૨૦)
આહાર ઉપર જીત મેળવનાર (૨૧) ગૃહ સંસારથી અતિ
વૈરોગ્ય પામેલા (૨૨) 'સર્વત્ર દરેકનું રક્ષણ કરનાર એક
ભગવાન જ છે' એવા વિશ્વાસવાળા.
અર્થ: (૨૩) યોગીઓના પણ ઈશ્વર (૨૪) અધારંગ્યોગ
સાધનારા (૨૫) અત્યંત ધીરજવાળા (૨૬) યથાર્થ

શ્રમાનિધિ: સદોન્નિદ્રો ધ્યાનનિષ્ઠસ્તપ: પ્રિય: ।
સિદ્ધેશ્વર: સ્વતન્ત્રશ્રી પ્રહૃતિધાપ્રવર્તક: ॥૮॥
પાંધોચેદનપટુ: સ્વસ્વરૂપાચલસ્થિતિ: ।
પ્રશાન્તમૂર્તીનેર્દોષ: સુરગુર્વાદિમોહન: ॥૧૦॥
અતિકારુધ્યનયન ઉદ્ઘવાધ્વપ્રવર્તક: ।
મહાવ્રત: સાધુશીલ: સાધુવિપ્રપૂજણ: ॥૧૧॥

શાનવાળા (૨૭) ઉત્તમ પ્રકારે યોગીધર્મ પાળનારા
(૨૮) તીર્થમાં વિચરનારા (૨૯) તીર્થવાસીઓએ પુજેલા.
અર્થ: (૩૦) જીવોના અપરાધોને સહન કરનારા (૩૧)
નિરંતર નિદ્રાએ રહિત (૩૨) સ્વસ્વરૂપનું ધ્યાન કરવાવાળા
(૩૩) તપ જેમને વહાલું છે તે (૩૪) સિદ્ધપુરુષોને
ઈશ્વરરૂપે દર્શન દેનારા (૩૫) સ્વતંત્ર કોઈને પણ આવિન
નહિ (૩૬) બ્રહ્મરૂપ થવાની વિધા પ્રવત્તાવનારા.
અર્થ: (૩૭) વેદથી વિરુદ્ધ એવા પાંખંડ મતને ઉખેડી
નાંખવામાં ચ્યતુર (૩૮) પોતાના સ્વરૂપમાં અચળપણે
રહેનારા (૩૯) શાંત સ્વરૂપવાળા (૪૦) માયિક દોષથી
રહિત (૪૧) અસુરગુરુઓને મોહ પમાડનારા.
અર્થ: (૪૨) અતિકરુણામય દ્રષ્ટિવાળા (૪૩)
ઉદ્વસંપ્રદાય પ્રવત્તાવનારા (૪૪) સત્ય, અહિસા,
પ્રભુસ્થયર્થ વગેરે મહા પ્રતને ધારણ કરનારા (૪૫) પવિત્ર

અહિસાયજ્ઞપ્રસ્તોતા સાકારધ્રઘ્રવાર્ણનિઃ ।
સ્વામિનારાયણ સ્વામી કાલદૌષનિવારક: ॥૧૨॥
સચ્છાસ્ત્રવ્યસન: સધ: સમાધિસ્થિતિકારક: ।
કૃષ્ણાચર્યાપનકર: કોલદ્વિદ્ય કલિતારક: ॥૧૩॥
પ્રકાશરૂપો નિર્દિશ: સર્વશુદ્ધિતાવહ: ।
ભક્તિસમ્પોષકો વાગમી યતુર્વર્ગિલપ્રદ: ॥૧૪॥
આચરણવાળા (૪૬) સાધુ અને પ્રાલણાની પૂજા કરનારા.
અર્થ: (૪૭) અહિસક પણનું શાશ્વતપ્રમાણોથી સ્થાપન
કરનારા (૪૮) 'પરબ્રહ્મ પરમાત્મા સદા સાકાર છે એવો
ઉપદેશ આપનારા. (૪૯) સર્વ વિશ્વમાં વ્યાપીને સર્વનું
નિયમન કરનારા (૫૦) સર્વ ઐશ્વર્યસંપત્તિ
(૫૧) કળીયુગના લોભાદિક દોષોને ભક્તાનોના
હૃદયમાંથી દૂર કરનારા.
અર્થ: (૫૨) વેદાદિક આઠ સત્થાસ્ત્રોનું શ્રવણ કરવાના
વ્યસનવાળા (૫૩) અધારંગ્યોગનાં સાધન કરાવ્યા
સિવાય, પોતાના પ્રતાપથી જ દરેકને તત્કાળ સમાધિમાં
સ્થિતિ કરાવનારા. (૫૪) નરનારાયણ, લક્ષ્મીનારાયણ,
ગોપીનાથ આદિક કૃષ્ણ ભગવાનની પ્રતિમાઓની, પ્રતિષ્ઠા
કરનારા (૫૫) વામાર્ગાંનું ખંડન કરનારા (૫૬)
કળીયુગના પ્રવાહમાંથી અનેકને તારનારા.
અર્થ: (૫૭) અત્યંત તેજસ્વીરૂપવાળા (૫૮) બીજાને

નિર્મત્સરો ભક્તિવર્મા ખુદ્વિદ્યાતાડતિપાવન: ।
અખુદ્વિદ્યધ્રઘ્રધામ દર્શક: શ્રાપરાજિત: ॥૧૫॥
આસમુદ્રાન્તસતકીતિઃ શ્રિતસંસ્તિમોયન: ।
ઉદાર: સહજાનન્દઃ સાધ્વીધર્મપ્રવર્તક: ॥૧૬॥
કન્દપર્દપર્દલનો વૈષ્ણવકૃતુ કારક: ।
પંચાયતનસન્માનો નૈષિકવ્રતપોષક: ॥૧૭॥
ઠગવા માટે ધર્મભક્તિનો ખોટો આંદ્ર નહિ બતાવનારા
(૫૯) પ્રાણીમાત્રનું હિત કરનારા (૬૦) નવધા ભક્તિનું
પોપણ કરનારા (૬૧) મધુર હિતવાણીને બોલનારા
(૬૨) ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષાંપુરી ફળ આપનારા.
અર્થ: (૬૩) મત્સર વગરના (૬૪) ભક્તોનું બખરની
માદિક રક્ષણ કરનારા (૬૫) સદબુદ્ધિ દેનારા (૬૬)
દરેકને પવિત્ર કરનારા (૬૭) અજ્ઞાનને હરનારા (૬૮)
ભક્તજ્ઞનોને અક્ષરધામ દેખાડનારા (૬૯) કોઈથી પણ
પરાજ્ય નહિ પામતા.
અર્થ: (૭૦) સમુદ્રપર્યત જેમની સુકીર્તિ ફેલાયેલી છે તે
(૭૧) શરણો આવેલાને જન્મ-મરણરૂપ સંસ્તિથી
ધોડવનારા (૭૨) ઉદાર સ્વભાવવાળા (૭૩) પોતાના
ભક્તોને સહેજે આનંદ આપનારા (૭૪) પતિત્રતા
સ્ત્રીઓના ધર્મ પ્રવત્તાવનારા.
અર્થ: (૭૫) કામદેવના ગર્વનો નાશ કરનારા (૭૬)

પ્રગાહબો નિઃસ્પૃહ: સત્ય પ્રતિજ્ઞોભક્તવત્સલઃ ।
અરોધાક્ષા દીર્ઘદર્શી પદ્મભીર્વિજ્યક્ષમઃ ॥૧૮॥
નિરહંફુતિરદ્રોહ: ત્રણુ: સર્વોપકારક: ।
નિયામકશ્રોપશમ સથિતિર્વિનયવાન ગુરુ: ॥૧૯॥
વૈષ્ણવ (અહિસામય) યશો કરનારા (૭૭) વિષ્ણુ, શિવ,
ગણપતિ, પાર્વતી અને સૂર્ય આ પાંચદેવનું પૂજયપણે
પ્રતિપાદન કરનારા (૭૮) નૈછિક બ્રહ્મયર્થતનું પોથણે
કરનારા.

અર્થ : (૭૭) પંડિતોની સભામાં પ્રભાવ પાડનારા
(૮૦) કોઈ પણ પદાર્થની સ્પૃહ નહિ રાખનારા (૮૧)
પ્રતિશાનું પાલન કરનારા (૮૨) ભક્તો ઉપર અતિશય
વાતસાથાવ રાખનારા (૮૩) કોઈના ઉપર રોષ નહિ
રાખનારા (અપકાર કરનાર ઉપર પણ) (૮૪) સર્વકિયામાં
પૂર્વપરનું અનુસંધાન રાખનારા. (૮૫) શોક, મોહ,
શુદ્ધા, તૃષ્ણા, જરા અને મૃત્યુ આ છ ઉર્મિઓને જતનારા.
અર્થ : (૮૬) કોઈપણ પ્રકારનો અહંકાર નહિ રાખનારા
(૮૭) કોઈને વિષે દ્રોહવૃત્તિ નહિ રાખનારા (૮૮)
સરળ સ્વભાવવાળા (૮૯) સર્વજનો ઉપર ઉપકાર
કરવાવાળા (૯૦) સર્વના નિયામક (૯૧) સર્વ ઈન્દ્રિયોની
કિયામાં ઉપશમ સ્થિતિને પામેલા (૯૨) વિવેકવાળા
(૯૩) સર્વના અજ્ઞાનને હરનારા.

અભાતવૈરી નિલોલો મહાપુરુષ આત્મદઃ ।
અખંડિતાર્થમર્યાદો વ્યાસસિદ્ધાન્તથોથક: ॥૨૦॥
મનોનિગ્રહયુક્તિજ્ઞો યમદૂતવિમોયક: ।
પૂર્વકામ: સત્યવાદી ગુડાગ્રાહી ગતસ્મય: ॥૨૧॥
સદાચારપ્રિયતર: પુદ્યશ્રવાક્ષાડીર્તન: ।
સર્વભંગલસદ્ગ્રાપ નાનાગુડાવિચોષ્ટિત: ॥૨૨॥

અર્થ : (૯૪) જેના મનમાં કોઈને વિષે પણ શત્રુભાવ
નથી (૯૫) લોભ વગરના (૯૬) મહાપુરુષનાં સર્વ
લક્ષણોથી યુક્ત (૯૭) એકાંતિક ભક્તોને આત્મસુદ્ધાં
આપી દેનારા (૯૮) ઋષિમુનિઓએ બાંધેલી ધર્મ
મર્યાદાનો ક્યારેય ભંગ નહિ કરનારા (૯૯) વ્યાસજીના
સિદ્ધાંતોનો ઉપદેશ કરનારા.

અર્થ : (૧૦૦) મનને વશ કરવાની યુક્તિઓ જ્ઞાનારા
(૧૦૧) યમના દૂતથી ભક્તોને ધોડાવનારા (૧૦૨)
જેમના સર્વ સંકલ્પો સંપૂર્ણ થયા છે (૧૦૩) સદા સત્યજ
બોલનારા (૧૦૪) દત્તાત્રેયની માઝક દરેકમાંથી ગુણ
ગ્રહણ કરવાવાળા (૧૦૫) જેને કંઈપણ આશ્રય જીવું
નથી. બધું જ સહજ સિદ્ધ છે.

અર્થ : (૧૦૬) સદાચાર પાળવામાં અત્યંત પ્રિતીવાળા
(૧૦૭) જેમની કથાવાત્તું શ્રવણ તથા ગુણકર્મ નામોનું

ઇયેતત્પરમાં સ્તોત્રં જનમંગલસંજ્ઞિતમ् ।
ય: પઠેતેન પઠિતં ભવૈદૈ સર્વમંગલમ् ॥૨૩॥
ય: પઠેયશ્શુયાદ્ભક્ત્વા ત્રિકાલં શ્રાવયેય વા ।
એતત્તસ્ય તુ પાપાનિ નશ્યેયુ: કિલ સર્વશ: ॥૨૪॥
એતત્તસ્યેવમાનાનાં પુરુષાર્થયતુષ્ટયે ।
દુર્લભં નાસ્તિ કિમપિ હરિકૃષ્ણપ્રસાદઃ ॥૨૫॥
કીતન, સર્વને પાવનકારી છે. (૧૦૮) જેમનું ઉત્તમ
સ્વરૂપ અને સદગુણો અને દિવ્ય ચરિત્રો સર્વજનોનું
કલ્યાણ કરનારાં છે.

અર્થ : આ પ્રમાણે સર્વજનોનું પરમ મંગળ કરનાર
જનમંગલ નામનું પરમ સ્તોત્ર છે. જેના દરરોજ પાઠ
કરવાથી સર્વ મંગલસ્તોત્રનો પાઠ કર્યા બરાબર છે.
(શ્રીહરિના એક હજાર નામવાળા સર્વમંગલ સ્તોત્રનો
નિત્યપાઠ કર્યા બરાબર થાય છે)

અર્થ : જે મનુષ્ય આ જનમંગલસ્તોત્રનો ત્રણો કાળ
(પ્રાતઃ-મધ્યાત્-સાયં) ભક્તિપૂર્વક પાઠ કરે અથવા શ્રવણ
કરે કે બીજાને સંભળાવે, તેના સર્વ પાપો મૂળમાંથી નાશ
પામી જાય છે.

અર્થ : આ સ્તોત્રનો નિરંતર પાઠ કરનારને શ્રી હરિકૃષ્ણ
ભગવાનની કૃપાથી, ચારે પુરુષાર્થમાંથી કોઈ પણ પુરુષાર્થ
દુર્લભ રહેતો નથી. (ચારે પુરુષાર્થ ધર્મ, અર્થ, કામ અને
મોક્ષ-પ્રાપ્ત થાય છે).

ભૂતપ્રેતપિશાચાયાનાં ડાંકિનીષ્ઠ્રિપુરક્ષસામ् ।
યોગિનીનાં તથા ભાલ ગ્રહાદીનામુપદ્રવ: ॥૨૬॥
અભિયારો રિપુદ્રતો રોગશ્વાન્યોડાયુપદ્રવ: ।
અયુતા વર્તનાદ્યસ્ય નશ્યત્યેવ નસંશય: ॥૨૭॥
દ્શાવૃત્વા પ્રતિદિનમસ્યાભીષ્ટ સુખં ભવેત ।
ગૃહિલિસસ્વાગિલિશ્રાપિ પઠનીયમિદં તત: ॥૨૮॥
ઈતિશ્રીશતાનન્દમુનિ વિરયિત
શ્રી જનમંગલાભયં શ્રી હર્યાદોત્તરશતનામસ્તોત્ર સંપૂર્ણમિ

અર્થ : આ સ્તોત્રના દશ હજાર પાઠ કરવાથી ભૂત, પ્રેત,
પિશાચ, ડાડીણીઓ, બ્રહ્મરાકસો, જોગણીઓ અને
બાળગ્રહ-કોટરા વગેરેનો ઉપદ્રવ તથા શત્રુએ કરેલ મંત્રનો
અભિયાર અથવા રોગ વગેરે બીજા ઉપદ્રવોનો નાશ થઈ
જાય છે. તેમાં જરા પણ સંશય નથી.

અર્થ : આ સ્તોત્રનો દરરોજ દશવાર પાઠ કરવાથી
ઈચ્છિત સુખ મળે છે. માટે ગૃહસ્થોએ અને ત્યાગીઓએ
પણ આ સ્તોત્રનો પાઠ કરવો.

આ પ્રમાણે શતાનન્દમુનિએ રચેલ શ્રીહરિનાં એકસોને
આઠ નામનું ‘જનમંગલસ્તોત્ર’ સંપૂર્ણ થયું.

શ્રીનારાયણકવચમ्

વિશ્વરૂપ - ઉવાચ

ધૌત્રાંગ્રિપાળિરાચમ્ય સપવિત્ર ઉદ્મુખઃ ।
કૃતસ્વાંગકરન્યાસો મન્ત્રાભ્યાં વાગ્યતઃ શુચિઃ ॥૧॥
દૈવભૂતાત્મકર્ણેભ્યો નારાયણમયઃ સ્વયમ् ।
નારાયણમયં વર્મ સત્રાદ્યોદ્ધ્ય આગતે ॥૨॥
પાદયોર્જાનુનોરુરોરુરે હૃદ્યથોરેસિ
મુખે શિરસ્યાનુપૂર્વાદોકારાદીનિ વિન્યસેત्
અં નમો નારાયણાયેતિ વિપર્યયમથાપિ વા ॥૩॥
કરન્યાસં તતઃ કુર્યાદ્વાદશાક્ષરવિવદ્યા ।

જ્યારે કોઈ પણ પ્રકારનો ભય આવે, ત્યારે સનાનાદિકકીયાથી પવિત્ર થઈને, એકાગ્રચિતાથી શ્રીહરિના સ્મરણસહિત, નારાયણકવચનો પાઠ કરવો.
નારાયણકવચ નામનું આ કવચ (બાખર) દેવોના પુરોહિત વિશ્વરૂપે, ઈન્દ્રને રક્ષણ માટે કહું હતું. ઈન્દ્ર આ નારાયણકવચનું બખર પહેરીને વૃત્તાસુર સામે લડ્યા હતા અને વિજયી નીવડ્યા હતા. શ્રીજી મહારાજે આ કવચનો પાઠ કરવાની આજા પોતાના આશ્રિતોને શિક્ષાપત્રી શ્લોક ૮૫માં કરી છે.

પ્રણવાદિ યકારાન્તમંગુષ્ઠપર્વમુન્યસેત् ॥૪॥
ન્યસેદ્વદ્ય ૩૦કારં વિકારમન મૂર્ધનિ ।
ષકારં તુ ભવોમધ્યે ણકારં શિખયા દિશેત् ॥૫॥
વેકારં નેત્રયોર્યુજ્યાત્રકારં સર્વસન્ધિષુ ।
મકારમસ્ત્રમુહિશ્ય મન્ત્રમૂર્તિભવેદ્બુધઃ ।
સવિસર્ગ ફડન્ત તુ સર્વદિક્ષુ વિનિર્દિશેત् ॥૬॥
અથ ધ્યાન
આત્માન પરમ ધ્યાયેતદ્યેયં ષટ્શક્તિભિર્યુતમ् ।
વિદ્યાતે જસ્તપો મૂર્તિમિમં મન્ત્રમુદાહરેત् ॥૭॥
૩૦ હરિવિદ્ધાન્મમ સર્વરક્ષાં ન્યસ્તાંગ્રિપવાઃ પતગેન્દ્રપૃષ્ઠે ।
દારિર્ચમાસિગદેષુચાપશાન દધાનોઽષ્ટગુણોઽષ્ટબાહુ: ॥૧॥

આ કવચમંત્રના વિશ્વરૂપ ઋષિ ત્રિષ્ટુપ તથા અનુષ્ટુપ છંદ છે. શ્રી નારાયણ તેના દેવતા છે. ‘આવા સ્તોત્રનો હું મારા સમગ્ર ઉપદ્રવની શાંતિને અર્થે, જપ કરું છું’ એવો સંકલ્પ કરી, પોતાને પ્રિય, એવા ઈષ્ટદેવના સ્વરૂપનું ધ્યાન કરવું અને ત્યારબાદ નીચેના ‘નારાયણકવચ’ મંત્રનો પાઠ યથાશક્તિ કરવો.

‘શ્રી નારાયણકવચ મંત્ર’

અણિમાદિક આઠ સિદ્ધિવાળા અને શંખ-ચક્રાદિ આયુધો ધારણ કરનારા શ્રીહરિ ભગવાન, કે જે મણે

જલેષુ માં રક્ષતું મત્સ્યમૂર્તિર્યાદોગળેભ્યો વરુણસ્ય પાશાત् ।
સ્થલેષુ માયાબટુવામનોઽવ્યાલિવિક્રમ: ખેડવતુ વિશ્વરૂપ ॥૨॥
દુર્ગેષ્ટવ્યાજિમુખાદિષુ પ્રભુ: પાયાન્ત્રસિંહોઽસુર્યુથપારિ: ।
વિમુંચતો યસ્ય મહાદૃદ્ધાસં દિશો વિનેદુન્યેપતંશુ ગર્ભઃ: ॥૩॥
રક્ષત્વસૌ માઽધ્વરનિ યજ્ઞકલ્પ: સ્વદંષ્ટ્યોન્ત્રીતધરો વરાહ: ।
રામોઽદ્વિકૂટેષ્ઠ વિપ્રવાસે સલક્ષમણોઽવ્યાદ્વરતાગ્રજો માસ: ॥૪॥

ગરૂડ ઉપર વિરાજમાન થઈ, હાથીનું મગરથી રક્ષણ કર્યા હતું. તે ભગવાન મારી સર્વ પ્રકારે રક્ષા કરો.

મત્સ્ય અવતાર ધારણ કરનાર ભગવાન, મારી જળમાં રક્ષા કરો. બટુકવેશ ધારણ કરનારા વામનજી ભગવાન મારું પૃથ્વી ઉપર રક્ષણ કરો. અને ત્રિવિક્રમ ભગવાન, આકાશમાં મારી રક્ષા કરો.

ભયંકર અણહાસ્યથી દિશાઓને ગજવનાર, હિરણ્યકશિપુ જેવા દેવ્યોના શત્રુ અને સર્વસમર્થ એવા નૃસિહજી ભગવાન, મારું જંગલમાં તથા યુદ્ધમાં રક્ષણ કરો. પોતાની દાઢ વડે, પાતાળમાંથી પૃથ્વીનો ઉદ્ધાર કરનારા, યજ્ઞમૂર્તિ વરાહ ભગવાન, મારી માર્ગમાં રક્ષા કરો. પરશુરામ ભગવાન, પર્વતના શિખરોમાં મારી રક્ષા કરો અને લક્ષમણ તથા ભરતજીના મોટા ભાઈ રામયં

મામગ્રધર્માદિખિલાત્વ્રમાદાન્તરાયણ: પાતુ નરશ્ર હસાત् ।
દત્તસ્તવ્યોગાદથ યોગનાથ: પાદાપેણઃ કપિલ: કર્મબસ્થાત् ॥૫॥
સનત્કુમારોઽવતુ કામદેવાદ્વયાશીર્ષા માં પથિદેવહેલનાત् ।
દેવધિરવર્ય: પુરુષાચ્ચનાનરાત્કૂર્મો હરિર્મા નિરયાદશેષાત् ॥૬॥
ધન્વન્તરિર્ભગવાન પાત્વપથ્યાદ્વન્દ્વાદ્વયાદ્વષભો નિર્જિતાત્મા ।
યજ્ઞશ્ર લોકાદવતાજ્જનાન્તાદ્વલો ગણાલ્કોધવશાદ્વીન્દ્ર: ॥૭॥

ભગવાન મારી પ્રવાસમાં રક્ષા કરો.

નારાયણ ભગવાન, અભિયાર (ઉગ્રધમ) તથા આણસ પ્રમાદથી, મારું રક્ષણ કરો. ઉન્માદથી થતા ગર્વથી નર ભગવાન મને બચાવો. દાતાત્રેય ભગવાન, પરમાત્માના સ્વરૂપનું વિસ્મરણ થવારૂપ દોષથી મારું રક્ષણ કરો. અને સાંઘ્ય શાસ્ત્રના આચાર્ય કપિલ ભગવાન કર્મના બંધનથી મારી રક્ષા કરો. સનત્કુમાર ભગવાન કામદેવ થકી મારી રક્ષા કરો. હયગ્રીવ ભગવાન માર્ગમાં જતાં, દેવતાના અનાદર રૂપ અપરાધથી, મારી રક્ષા કરો. દેવર્ધિરવર્ય નારદજી ભગવાનની ભક્તિ કરવામાં થતા અપરાધથી, મારી રક્ષા કરો, કુર્માવતાર શ્રીહરિ ભગવાન, નરકથી મારી રક્ષા કરો.

રોગજનક કુપથ્ય ખાવાથી થતી પીડાથી, ધનવંતરિ

નારાયણકવચમ

૮૫

દ્વैપાયનો ભગવાનપ્રબોધાદ્બુદ્ધસ્તુ પાષણંગણાત્માદાત् ।
કલિક: કલે કાલમલાત્પ્રાપતુ ધર્મવનાયોરૂકૃતાવતાર: ||૮||
માં કેશવો ગદયા પ્રાતરવ્યાજોવિન્દ આસંગવ આત્ત્વેણુ: ।
નારાયણ: પ્રાહ્ર ઉદાત્શક્તિર્થયંદિને વિષણુરીન્દ્રપાણિ: ||૯||
દેવોઽપરાહે મધુહોગ્રથન્વા સાયં ત્રિધામાઽવતુ માધવો માસ્ ।
દોષે હ્રષીકેશ ઉતાર્થરાત્રે નિશીથ એકોઽવતુ પદ્મનાભઃ: ||૧૦||

ભગવાન મારું રક્ષણ કરો. ભૂખ-તરસ, શીત-ઉષ્ણ,
માન-અપમાન આદિક દ્વન્દ્વથી થતા ભયમાંથી,
ઋષભદેવ ભગવાન મારી રક્ષા કરો. યજાઅવતાર ભગવાન
લોકાપવાદથી મારું રક્ષણ કરો. બલભદ્ર ભગવાન, મનુષ્ય
તરફથી થતા ઉપદ્રવોમાંથી મારી રક્ષા કરો. કોષુર્પી
સર્પથી, શેષનારાયણ મારી રક્ષા કરો. ભગવાન વેદવ્યાસ
અજ્ઞાન થકી મારી રક્ષા કરો. પાંડી લોકોથી બુદ્ધ
ભગવાન મારું રક્ષણ કરો. અને ધર્મની રક્ષા માટે
અવતાર ધારણ કરનાર કલી ભગવાન, કળિયુગના
દોષોથી મારું રક્ષણ કરો.

ગદાધારી કેશવભગવાન મારી પ્રાતઃકાળમાં રક્ષા
કરો. મોરલી વગાડનાર ગોવિદ ભગવાન મારી
સંગવકાળમાં રક્ષા કરો. (સ્યુર્યોદય પછી છ ધી પ્રાતઃકાળ
કહેવાય છે ત્યાર પછીની છ ધી સંગવકાળ કહેવાય છે)

નારાયણકવચમ

૮૭

ત્વं યાતુધાનપ્રમથપ્રેતમાતૃપિશાચવિપ્રગ્રહદોરદૃષ્ટીન् ।
વેરેન્દ્ર વિદ્રોવય કૃષ્ણપૂર્તિ ભીમસ્વનોર્જે હેસયાનિ કપ્પયન: ||૧૪||
ત્વં તિગમધારાસિવરારિસૈન્યમીશપ્રયુક્તો મમ છિન્થ છિન્થ ।
ચક્ષૂર્ધિ ચર્મનું શતચન્દ્ર છાદ્ય દ્વિષામધોનાં હર પાપચક્ષુષામ: ||૧૫||
યત્તોભયં ગ્રહેભ્યોઽભૂત્કેતુભ્યો નૃથ્ય એવ ચ ।
સરીસૃપેભ્યો દંચ્ચિભ્યો ભૂતેભ્યોઽઘેભ્યો એવ ચ ||૧૬||
સર્વાણ્યેતાનિ ભગવત્તામરુપાસ્ત્રકીર્તનાત ।
પ્રયાન્તુ સંક્ષયં સદ્ગો યેઽન્યે શ્રેય: પ્રતીપકા: ||૧૭||

પ્રલયકાળના અજ્ઞિ સમાન તીક્ષ્ણ ધારવાળા અને
ભગવાનની પ્રેરણાથી ચારે તરફ ફરનાર, એવા હે
સુર્દર્શનયક! જેમ અજ્ઞિ પવન સાથે મળીને ધાસને બાળે
છે, તેમ તમો, મારા શત્રુ સૈન્યને બાળી નાખો, બાળી
નાખો, વીજળી જેવા તણખા ફેલાવતી હે કૌમોદ્કી ગદા!
તું ભગવાનને વહાલી છે, તો મારા યક્ષ, રાક્ષસ, ભૂત,
બાણગ્રહ વગેરે શત્રુઓનો ભાંગી ભૂકો કરી નાખ. ભૂકો
કરી નાંખ, કૃષ્ણ ભગવાનને વગાડેલ હે પંચજન્ય શંખરાજ
! તમો તમારા ભયાનક અવાજથી પ્રેત માતૃ પિશાચ,
બ્રહ્મરાક્ષસ વગેરે ધોર દાસ્તિવાળાઓને નસાડી મૂકો.
તીક્ષ્ણ ધારવાળી અને તલવારમાં ઉત્તમ હે નંદક!

નારાયણકવચમ

૮૮

શ્રીવત્સધામાઽપરરાત્ર ઇશા: પ્રત્યૂષ ઇશોરસિધરો જનાર્દન: ।
દામોદરોઽવ્યાદનુસંય્બ્રાતે પ્રભાતે વિશેશ્વરો ભગવાન્કાલમૂર્તિ: ||૧૧||
ચ્રક્ષં યુગાન્તાનલતિગમનેમિ શ્રમત્સમન્તાદ્બગવત્પ્રયુક્તમ् ।
દન્દરિથ દન્દગ્યારિસૈન્યમાશ કક્ષં યથા વાતસખો હૃતાશ: ||૧૨||
ગદેશનિસ્પર્શનવિશુલેગનિષિદ્ધજિતપ્રિયાસિ ।
કૂભાણંડવૈનાયકયક્ષરક્ષોભૂતગ્રહાંશ્રૂણ્ય ચૂણ્યારીન् ||૧૩||

શક્તિ (સાંગ) ને ધરનારા નારાયણ ભગવાન પૂર્વાઙ્નકાળમાં મારું રક્ષણ કરો અને ચક્ષધારી વિષયું
ભગવાન મધ્યાર્થ કાળમાં મારી રક્ષા કરો. ધનુષ્યધારી
મધુસૂદન ભગવાન અપરાહ્ન કાળમાં મારી રક્ષા કરો.
ત્રાણ ધામ જેના છે, એવા માધવ ભગવાન સાયંકાળમાં
મારી રક્ષા કરો. ઋપિકેશ ભગવાન (ઈન્દ્રિયોના સ્વામી)
પ્રાદોષ કાળમાં મારી રક્ષા કરો. પદ્મનાભ ભગવાન,
અર્ધરાત્રી પર્યત તેમજ મધ્યરાત્રી કાળમાં મારું રક્ષણ
કરો. શ્રી વત્સનું ચિહ્ન જેને છે એવા લક્ષ્મીકાન્ત ભગવાન,
પાછલી રત્નિમાં મારું રક્ષણ કરો. તલવાર ધારણ કરનાર
જનાર્દન ભગવાન, અરુણોદયના આરંભમાં મારી રક્ષા
કરો. દામોદર ભગવાન, સંધ્યા સમીપકાળમાં મારી
રક્ષા કરો. કાળ મૂર્તિ વિશેશ્વર ભગવાન પ્રભાતમાં મારી
રક્ષા કરો.

નારાયણકવચમ

૮૯

ગરડો ભગવાન સ્તોત્રસ્તોભચ્છન્દોમય: પ્રભુ: ।
રક્ષત્વશોષક છેભ્યો વિષ્વક્રમેનઃ સ્વનામભિ: ||૧૮||
સર્વાપદ્ધ્યો હરેન્નમરુપયાનાયુધાનિ ન: ।
બુદ્ધીન્દ્રિયમન: પ્રાણાન્ પાન્તુ પાર્ષદભૂષણા: ||૧૯||
યથા હિ ભગવાનેવ વસ્તુત: સદ્સમ્ચ્વ યત્ ।
સત્યજ્ઞાનેન ન: સર્વે યાન્તુ નાશમુપદ્રવા: ||૨૦||
યથૈકાત્મયાનુભાવાનાં વિકલ્પરહિત: સ્વયમ् ।
ભૂષણાયુધિલિગાખ્યા ધત્તે શક્તીઃ સ્વમાયયા ||૨૧||

ભગવાનની પ્રેરણાથી તમો મારા શત્રુસૈન્યને કાપી નાખો.
સો ચંદ્રવાળી, હે ઢાલ ! તમો ઉચ્ચ દાસ્તિવાળા અને પાપી
અને મારા શત્રુઓનાં નેત્રને ઢાંકી દો.

વેદમૂર્તિ સમર્થ ગરુડજી અને વિશુક્રમેન મારી સર્વે
સ્થળ રક્ષા કરો. ભગવાનના મુખ્ય પાર્ષદો, તેમનાં દિવ્ય
નામ સ્વરૂપો, તથા તેમનાં વાહનો આયુધો, અમારા બુદ્ધ-
ઈન્દ્રિય-મન અને પ્રાણનું, સર્વ આપત્તિ થકી રક્ષણ કરો.
સમગ્ર જગત ભગવાનનું શરીર છે. અને તેમાં ભગવાન
શરીરી રૂપે રહ્યા છે. તેથી ખરેખર સમગ્ર જગત ભગવાન
રૂપ જ છે. આવા સત્યજ્ઞાનથી મારા સર્વ ઉપદ્રવો નાશ
થાઓ. પ્રલય અવસ્થામાં સધળું જગત સૂક્ષ્મરૂપે

તેજેવ સત્યમાનેન સર્વજો ભગવાન् હરિ: ।
પાતુ સર્વૈઃ સ્વરૂપૈનૈઃ સદા સર્વત્ર સર્વગા: ॥૨૨॥
વિદ્ધિક્ષુ દિક્ષુર્ધ્વર્મધઃ સમન્તાદનતર્બહિર્ભગવાન્તારસિંહઃ ।
પ્રહાપયંલોકભયં સ્વનેન સ્વતેજસા ગ્રસ્તસમસ્તતેજા: ॥૨૩॥
ઇતિ શ્રીનારાયણકવર્ચ સમાપ્તમ् ।

ભગવાનના તેજમાં લીન થઈ જાય છે. ત્યારે ભગવાન એકલા જ ભાસે છે. અને તેજ ભગવાન ફરી સૃષ્ટિ સમયે ભૂખાણ, આયુધ, નામ, રૂપ, તथા જડયેતન શરીરને, પોતાની માયા વડે ધારણ કરે છે, આવું સત્ય શાન મને છે, માટે સર્વજો ભગવાન પોતાના શરીર રૂપી સર્વ વસ્તુઓમાં રહી. સર્વ સ્થળે નિરંતર મારું રક્ષણ કરો અંતમાં મહા તેજસ્વી નૃસિહજી ભગવાન સર્વ દિશાઓમાં, સર્વ સ્થળમાં તથા શરીરની અંદર અને બહાર મારું રક્ષણ કરો.

આ નારાયણકવચનો પાઠ કરનાર સર્વ ભયથી મુક્ત થાય છે અને તેનાં સર્વ મનોરથો સિદ્ધ થાય છે.
આ પ્રમાણે શ્રીમદ્ ભાગવતના છિંદ્વા સ્કર્ણના આઠમાં અધ્યાયમાં વિશ્રંપે ઈન્દ્રને કહેલ નારાયણકવચ સંપૂર્ણ થયો.

સર્વમંગલસ્તોત્રમ्

સ્વામિનારાયણં કૃષ્ણં ભક્તિધર્માત્મજં ભુવિ ।
પ્રાદુ ભૂતમહં વન્દે પાતું સદ્ગ્રંભમાસુરાત् ॥૧॥
કલૌ ઘોરે ઽપિ યદ્રક્તો ઽષ્ટાંગયોગશ્રમં વિના ।
સદ્યઃ સમાધૌ તદ્વામ ગોલોકાદિ સમીક્ષતે ॥૨॥
યત્રામો ચ્ચારણાદેવ મલૌધાઃ કલિસમ્ભવાઃ ।
સદ્યઃ એવ વિનશ્યન્તિ તમીડે ધર્મનન્દનમ् ॥૩॥

સર્વમંગલ સ્તોત્ર ભાષાંતર

૧. હે, ભક્તિધર્મના પુત્ર કૃષ્ણ સ્વામિનારાયણ પૃથ્વી ઉપર પ્રગટ થયેલા એવા હું તમને અસુરોથી સધ્યમની રક્ષા માટે વંદન કરું છું.

૨. આ ધનધોર કળિકાળમાં આષાંગયોગનો શ્રમ કર્યા વિના પણ તત્કાલ સમાધિમાં ગોલોકાદિ ધામના દશાન, જેના નામોચ્ચરણ માત્રથી અને તત્કાળ કળિયુગના દોપો નાશ પામી જાય છે, એવા હે, ધર્મના પુત્ર તમને હું ભજું છું.

૩. સત્સંગિજીવન શાસ્ત્રમાંથી જેમના ૧૦૦૦ (એક હજાર નામોને ઉધૃત કરીને કહું છું જેના પાઠથી શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવનના પાઠનું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે.

સર્વમંગલસ્તોત્રમ्

નામના સહસ્રં તસ્યાહં બ્રુવે સત્સંગિજીવનાત् ।
ઉદ્ભૂતં યસ્ય પાઠેન સર્વ તત્પઠિતં ભવેત् ॥૧॥
૩૦ અસ્ય શ્રી સર્વમંગલાખ્યસ્ય શ્રીહરિનામસહસ્તોત્રસ્ય
શતાનન્દ ઋષિઃ । અનુષ્ટૂપ્ છન્દઃ । ધર્મનન્દન:
શ્રીહરિર્વેતા । ધર્મપ્રિય ઇતિ બીજમ् । નૈષ્ઠિકેન્દ્ર ઇતિ
શક્તિઃ । ભક્તિપોષક ઇતિ કીલકમ् । મમ
સકલમનોરથસિદ્ધયર્થે જપે વિનિયોગ: ।

અથ કરન્યાસ: ।

૩૦ શ્રીહરયે નમો ઽહૃષ્ટાભ્યાં નમ: । ૩૦ કૃષ્ણાય
નમસ્તર્જનીભ્યાં નમ: । ૩૦ હરિકૃષ્ણાય નમો મધ્યમાભ્યાં
નમ: । ૩૦ નીલકણઠાય નમો અનામિકાભ્યાં નમ: । ૩૦
નારાયણાય નમ: કનિષ્ઠિકાભ્યાં નમ: । ૩૦
સ્વામિનારાયણાય નમ: કરતલકરપૃષ્ઠાભ્યાં નમ: ।

અથ ષડ્ઘન્યાસ: ।

૪. આ શ્રીસર્વમંગલ નામના શ્રીહરિ સહસ્ર નામ
સ્તોત્રના શતાનંદ નામના ઋષિ છે. અને અનુષ્ટૂપ નામનો
છંદ છે, ધર્મ પુત્ર એવા શ્રીહરિ દેવતા છે, ધમ્પિય એવા
ભગવાન બીજ છે, નૈષ્ઠિક કેન્દ્ર એવા ભગવાન શક્તિ છે,
ભક્તિ પોષક એવા ભગવાન કિલક (શત્રુને ભય-ઉત્પન
કરનાર અસ્ત્ર), મનુષ્ય માત્રને સંપૂર્ણ સિદ્ધિને આપવા
વાળો આનો જપ છે.

સર્વમંગલસ્તોત્રમ्

૩૦ શ્રીહરયે નમો હૃદયાય નમ: । ૩૦ કૃષ્ણાય નમ: શિરસે
સ્વાહા । ૩૦ હરિકૃષ્ણાય નમ: શિખાયૈ વષદ् । ૩૦
નીલકણઠાય નમ: કવચાય હુમ् ૩૦ નારાયણાય નમો
નૈત્રાભ્યાં વૌષદ् । ૩૦ સ્વામિનારાયણાય નમો ઽહૃષ્ટાય ફદ્ ।

અથ ધ્યાનમ् ।

શ્રીમછારદપૂર્ણચન્દ્રવિલસત્પેરાનન શ્રીહરિ તુંગે
પીઠવરે સ્થિતં પરિવૃત્તં સદ્ગ્રંભવૃન્દૈર્યથા ।
તારાભિર્વિધુર્મચ્યમાનમુરૂધા તૈશ્રન્દનૈઃ કૌસુમેહરૈ: ।
શેખરપંક્તિભશ્રી હૃદયે શુલ્કાંબરં ચિન્તયે ॥૫॥

સ્વામી બ્રહ્મ પરબ્રહ્મ શ્રીકૃષ્ણાઃ પુરુષોત્તમઃ: ।
બ્રહ્મધાર્થામા વાસુદેવ ઈશોશો દિવ્યવિગ્રહઃ: ॥૬॥

૫. ભગવાન શ્રીહરિનુ હૃદયકમળમાં ધ્યાન કરું છું:
જેમનું શરદ પૂર્ણિમાના ચંદ્ર જેવું અતિશય શોભાવાપું
આનંદાયક મંદ મંદ હસતું મુખ છે, સુંદર ઉંચા
સિંહાસનમાં બિરાજમાન છે, ચંદ્ર જેમ તારાથી વિટાયેલ
છે તેમ સંત હરિભક્તોથી વિટાયેલા છે, અને ભક્તજનોએ
સુગંધીમાન ચંદ્ન પુષ્પ હારથી પૂજેલા છે, અને સર્વ શ્રેત
વસ્ત્રો પહેરેલાં છે, એવા શ્રીહરિ છે.

૬. આત્માના સ્વામી (માલિક-પતિ), સર્વત્ર વ્યાપક
જેને વેદો બ્રહ્મ શબ્દથી કહે છે, બ્રહ્મ અક્ષરબ્રહ્મથી પર,
સ્વભાવાદિકથી અત્યંત ઉત્કૃષ્ટ એવા, અપાકૃત દિવ્ય

સુવતાત્મા જગત્તાથ ઇષ્ટદઃ કરુણાનિધિઃ ।
પ્રતાપસિંહશરણં શતાનન્દવરપ્રદઃ ॥૭॥
નારાયણો નરસખો બદરીશસ્તપઃ પ્રિયઃ ।
સ્વર્ધર્મસ્થો મુનિધ્યેયો મહર્ષિગણપૂજિતઃ ॥૮॥

શરીર, આનંદ અને લક્ષ્મીના નિધિ અદેવા, ક્ષર અક્ષર
થકી ઉત્તમ પુરુષ અદેવા, પરમપદ, બ્રહ્મપુર, અક્ષર,
વૈકુંઠાદિક ધામમાં રહેલા, સમસ્ત વિશ્વમાં વસે છે તે, સર્વ
અવસ્થામાં સર્વ વસ્તુઓની વ્યવસ્થા કરવાના સ્વભાવવાળા
પર, વ્યુહ, વિભવ આદિ સર્વઅવસ્થામાં પ્રકાશમય
અગ્રાકૃત મૂર્તિ જેમની છે તે.

૭. સુર્વતાત્મા - સુર્વતમુનિના આત્મામાં
વિરાજમાન, સમગ્ર જગતના નાથ અથવા જગત્તાથ
મૂર્તિના દર્શન કરનારને સ્વસ્વરૂપનું દર્શન આપતા,
સ્વભક્તોને મોક્ષ પર્યન્તનું ઈષ્ટ ફળ આપતા, કરુણાના
સાગર, પ્રતાપસિંહ રાજાને શરણે સ્વીકારતા, મહર્ષિ
શતાનંદને વરદાન આપનારા.

૮. નર સમૂહનું આશ્રય સ્થાન અદેવા નર ના ભાઈ
નારાયણ ઋષિઃ, નર નામના પોતાના ભાઈ સાથે સખા
ભાવે રહેતા, વિશાળા નામની બોરડીના છાંયા નીચે તપ
કરતા અને બદ્રિકાશ્રમના સ્વામી, તપ જેને પ્રિય છે, તપશ્ચર્યા

અર્થર્મવैરી દુર્વાસઃ સમધર્મદ્વિનુગ્રહઃ ।
ધર્માવતારો ધર્માત્મા ભક્તિધર્માનુશાસનઃ ॥૯॥
રામાનન્દો જનાનન્દ ઔદ્ધવાધ્વપ્રવર્તકઃ ।
વિષણુયાગપ્રિયો ભક્તિધર્મારાધિત ઈશ્વરઃ ॥૧૦॥
વૃન્દાવનેન્દુર્વર્દોમુનિસંઘહિતાવહઃ ।
દ્રોપર્યર્તિહર્તા વિઘ્નેશો ધર્મસંકષ્ટનાશનઃ ॥૧૧॥
૩૫ પોતાના ધર્મમાં સદા પ્રથ, આત્મ મનન શિલ
ઋષિઓને ધ્યાન કરવા યોગ્ય, મરિયી આદિક ઋષિઓએ
પુષ્પાદિકથી જેમની પૂજા કરી છે.

૯. ધર્મ વિરૂદ્ધ આચરણ કરનારાને નિવારવા
સમર્થ, દુર્વાસા મુનિએ શ્રાપ આપ્યો છે છતા જેના પર
અનુગ્રહ કર્યા છે તેવા, ધર્મના સ્થાપના માટે જેનો અવતાર
છે તેવા, ધર્મના અવતાર ધર્મદેવના પુત્ર, ભક્તિ અને
ધર્મના નિયામક

૧૦. રામાનંદ નામના ગુરુને આનંદ આપતા, જન
સમુદ્દ્રાયને આનંદ આપતા, ઉદ્ધવ સંપ્રદાયના પ્રવર્તક,
અહિયક વૈષ્ણવ યજ્ઞ પ્રિય, ભક્તિ અને ધર્મ એ આરાધના
કરેલા, જગતના નિયંતા, શાસક

૧૧. વૃન્દાવનના ચન્દ્ર, ભક્તોને વરદાન આપતા,
સદા મુનિઓના સમુદ્દ્રાયનું હિતકર્તા, અશત્થામાના

ભક્તિધર્માત્મજો ભૂમા ભક્તિધર્મતપઃફલમ् ।
સાર્વણિંગો ત્રાતિલકો મધ્વાદ્યનવમીજનુઃ ॥૧૨॥
જનમંગલદિવ્યાંગો નરાકૃતિરલૌકિકઃ ।
ભૂતલાનન્દજનકો દ્વિજેન્દ્રકુલભૂષણમ् ॥૧૩॥
રામપ્રતાપાવરજો હનુમદભિરક્ષિતઃ ।
હરિકૃષ્ણો હરિઃ કૃષ્ણો નીલકણ્ઠો વૃષાત્મજઃ ॥૧૪॥

શાપના ભયથી રક્ષક, વિઘ્નોના ઈશ, નિયંતા, ધર્મદેવના
ગરીબી રૂપ દુઃખને નાશ કર્તા

૧૨. ભક્તિ ધર્મના પુત્ર, નિરતિશય અપાર સુખ
રૂપ, ભક્તિ ધર્મના તપના ફળ સ્વરૂપ, સાર્વણિ ગોત્રના
આભૂષણ રૂપ, ચૈત્ર સુદ નવમીના દિવસે જન્મેલા

૧૩. જનસમુદ્દ્રાયને દર્શનમાત્રથી મંગલકારી,
મનુષ્ય રૂપે પુરુષાકૃતિ, દિવ્ય આચરણવાળા, પૃથ્વી વાસી
સમસ્તજીવને આનંદાયક, દ્વિજ અદેવા ધર્મદેવના કૂળના
આભૂષણ

૧૪. રામપ્રતાપજ્ઞાના નાનાભાઈ, હનુમાનજીએ
જે મની કાળ બૈરવથી રક્ષા કરી, સમરણ માત્રથી
સ્વભક્તોના પાપને નાશ કર્તા કૃષ્ણ, ચૈત્ર માસમાં તથા
કર્ક રાશિમાં જન્મ છે તેથી હરિ-ભક્તોના સમગ્ર આપતિને

સ્ત્રીવૃન્દલાલિતો ભક્તિનન્દનઃ પ્રિયર્દર્શનઃ ।
હરિપ્રસાદહર્ષાબ્ધિધર્મપત્રીસ્તનન્ધયઃ ॥૧૫॥
ક્રીડદ્વાલબ્રજાનન્દ: કાલીદત્તમદાપનુત् ।
ઇચ્છારામાયજો જ્યોધ્યાવાસો બાલ્યમનોહર: ॥૧૬॥
સરયુનિતસ્ત્રાનઃ સીતારામે ક્ષણોત્સુકઃ ।
પ્રદક્ષિણીકૃતાયોધ્યઃ કરાત્તજપમાલિકઃ ॥૧૭॥

દૂર કરનાર, કૃષ્ણ-નિરવધિ આનંદસ્વરૂપ હોવાથી કૃષ્ણ
કર્તા છે, ત્યાગ તપથી પારવતીપતિ તુલ્ય તેથી નીલકંઠ ધર્મના
પુત્ર

૧૫. છપૈયાની સ્નીઓએ લાડ લડાવેલા,
ભક્તિમાતાના પુત્ર, ભક્તોને પ્રિય અને સુખરૂપ દર્શન,
હરિપ્રસાદ વિપ્રને હર્ષના સમુદ્ર, ધર્મદેવના પતિનિ
ભક્તિદેવીનું સતન પાન કરતા,

૧૬. રમતાં બાળ સમુહને આનંદ આપતા, કાલીદત્ત
અસુરના મદને હરતા, ઈચ્છારામના મોટા ભાઈ
અયોધ્યામાં નિવાસ કરેલ, બાળ લીલાઓથી જનના મન
પોતામાં હરણ કર્તા,

૧૭. સરયુનદીમાં પ્રતિદિન સ્નાન કરવાવાળા,
મંદિરમાં સીતારામની મૂર્તિના દર્શનમાં ઉત્સાહવાળા,
સમગ્ર અયોધ્યાને પ્રદક્ષિણા કરવાવાળા, જમણા હાથમાં

વર્ણિવતધરો દાન્તો ગુરુભક્તઃ ઉદારથી: ।
અધીતાખિલસચ્છાસ્ત્રઃ સામગો નિરહંકૃતિ: ॥૧૮॥
પ્રસૂપદિષ્ટસાંગાત્મભક્તિરજાનહારક: ।
પિતૃપ્રત્યાત્મવિજ્ઞાનઃ પિતૃદિવ્યગતિપ્રદ: ॥૧૯॥
નિરાશાસ્તીવૈરાગ્ય: સન્યક્તગૃહબાન્ધવ: ।
વર્ણિવેષો મહાસત્ત્વઃ સ્વજનાજ્ઞાતનિર્ગમ: ॥૨૦॥

સદા જપ કરવા માટે તુલસી માળા ધારેલા.

૧૮. વર્ણિ જેવું ત્રત ધારેલાં, તપની સિદ્ધિ માટે
ઈન્દ્રિયોનું દમન કર્તા, વેદાદિકના ઉપદેષ્ટા ગુરુના ભક્તત,
ઉદાર બુદ્ધિ યુક્ત, અંગ સહિત સમગ્ર વેદ શાસ્ત્ર ભણેલા,
સામવેદી હોવાથી સામ ગાયનમાં કુશળ, ગર્વ રહિત.

૧૯. માતા પ્રેમવતીને અંગ સહિત ભક્તિનો ઉપદેશ
આપતા, માતાને દિવ્ય જ્ઞાન આપીને અજ્ઞાન દૂર કરતા,
પિતાને પોતાના ગુણાતીત સ્વરૂપનું જ્ઞાન આપતા, માતા
પિતાને દિવ્યગતિ આપનારા.

૨૦. સદા સ્ત્રી ધનની આશા રહિત, રમણીય પંચ
વિષયમાંથી વૈરાગ્યવાળા, રામપ્રતાપાદિ બંધુને પૂછ્યા
વિના ગૃહનો ત્યાગ કરવાળા, વર્ણિવેષ ધારનાર, મોટા
અધિષ્ઠોના જેવું તપમાં ધૈર્યવાળા, સ્વબન્ધુ જનોઈ જેમનું
ગૃહ ત્યાગ જાણ્યો નથી.

અસંલંમ્બિતસચ્છાસ્ત્રસારોદ્વારાલ્પપુસ્તકઃ ।
ગણેશસ્મરણસ્તીર્ણસરયૂદ્રત્વયોહન: ॥૨૧॥
વનવાસરુચિઃ શ્રાદ્ધો વિપ્રેન્દ્રો નૈષિકાગ્રણી: ।
હિમાદ્રિસાનુચરણો નિર્ભયો ભીતભૈરવ: ॥૨૨॥
નિઃશાંકસ્થો હનુમદત્તસ્વાદુફલાશાન: ।
પુલહાશ્રમવાસો કર્ક્રીણાનો કર્ક્રીસમીક્ષણ: ॥૨૩॥

૨૧. આઠ સત્ત્સાસ્ત્રોના સાર શુટકાનું પુસ્તક
ધારેલા, વિધન નિવારવા માટે ગણેશનું સ્મરણ
કરવાવાળા, સરયુ નદીને તરવા વાળા, દૈત્યને મોહ
પમાડનાર.

૨૨. વનમાં રવાની રૂચિવાળા, શ્રદ્ધાળુના ભગવાન,
વિપ્રોમાં (બ્રાહ્મણો)માં ઈન્દ્ર જેવા, બ્રતયર્થપ્રત ધારીઓમાં
અગુણી, હિમાલયના શિખરોમાં વિચરતા, વનમાં ભય
રહિત, વનવાશી ભૈરવને ભય આપતા.

૨૩. ભૂત ભૈરવના ભયની શંકારહિત, પોતાના
દર્શને આવેલ હનુમાનજીએ આપેલા સ્વાદિષ્ટ ફળ જમતા,
પુલહાશ્રમમાં વસતા, સૂર્યને ગાયત્રી જપથી પ્રસંગ કરતા,
સૂર્યનારાયણને એકાગ્ર દ્રષ્ટિ નિરખતા.

ઊર્ધ્વદોરેકપાદસ્થો વિસ્માપિતતપોધન: ।
કૃશો મહાતપા: શુદ્ધોભક્તિર્ધમનિવેવિત: ॥૨૪॥
ગોપાલયોગિસમ્પ્રાસસાંગયોગો ઽતિધૈર્યવાન् ।
યોગક્રિયાપદ્ટુ: કર્તા કૃતજ્ઞો ભૂરિતીર્થકૃત ॥૨૫॥
બ્રહ્માત્મસંસ્થિતિ: શાન્તઃ સિદ્ધવલભપૂજિત: ।
ગોપાલરક્ષક: સિદ્ધર્પંહ માન્ત્રિકાર્ચિત: ॥૨૬॥

૨૪. ઉચ્ચા હાથ રાખીને તપ કરતાં, તપમાં એક
પગે સ્થિર રહેલાં, તીવ્ર તપથી તપસ્વીઓને આશ્ર્ય
ઉપજીવતા, તપથી કૃષ થયેલાં, કળીયુગ દુષ્કરક તપ કરતાં,
આભર બાધ્ય આચરણથી શુદ્ધ, તપમાં ભક્તિ અને ધર્મની
સેવા સ્વીકારતા.

૨૫. વનમાં વસતાં ગોપાલયોગી નામના સિધ્ય
પાસેથી આઠ એમ સહ યોગ સિધ્ય પ્રાપ્ત કરતાં, લાંબા
સમય સુધી યોગ કળા શિખવામાં ધીરજતાવાળા,
યોગક્રિયા શિખવામાં કુશળ, પ્રતિદિન યોગભ્યાસ કર્તા,
પરકૃત ઉપકારને જાણનાર, ધણાં તીર્થોની યાત્રા કરનાર.

૨૬. બ્રહ્મરૂપ સ્વસ્વરૂપમાં સ્થિતિવાળા, મનવિકાર
રહિત, બંગાળના રાજા સિધ્યવલભે પૂજેલાં, ગોપાલદાસ
નામના સાધુના રક્ષક, સિધ્યપણના અભિમાનને હરનાર,
મંત્ર સિધ્ય કરનારાઓએ પૂજન કરેલાં.

તૈત્લંગવિપ્રદોષનઃ કૃત્યાભીષણદર્શનઃ ।
પિવૈકમાનહાકાલભૈરવત્રાસદેક્ષણ: ॥૨૭॥
જગન્નાથપુરાવાસ આસુરાવેશાહ્નદ્વિભુ: ।
ધાર્મિકો ઽસુરગુર્વોંઘોચ્છેદહેતુરવિક્રિય: ॥૨૮॥
સત્રધર્માર્ચિતિ: કાન્ત: સ્વપ્રતાપાક્ષિતાસુર: ।
નાનાતીર્થકૃતાવાસ: પ્રાવૃઢભાવકાશકૃત ॥૨૯॥

૨૭. તૈત્લંગ દેશના ભાગણા દોષ દૂર કરનાર,
માન્ત્રિકોએ મારવા મોકલેલ કૃત્યાદિને ભયજનક, પિવૈક
નામના શક્તિ ઉપાસકનું માન હરનાર, મારવા આવેલ
કાલભૈરવને ત્રાસદાયક.

૨૮. જગન્નાથપુરીમાં વાસ કરનાર, વૈરભાવથી
આવેલા હજારો અસુરોનો નાશ કરનાર, ઐશ્વર્યવાન દેવી
જીવોના દેવતા છે, ભાગવત ધર્મનું આચરણ કર્તા, આસુરી
પ્રકૃતિવાળા ગુરુઓના પાપનાશક, અસુરોના ઉપદ્રવથી પણ
નિરવિકાર.

૨૯. માનસપુરના સત્રધર્મ રાજાએ પૂજેલા,
મનોહર ગુણોથી કાંતિવાળા, પોતાના પ્રતાપથી રાજ દ્વારા
અસુરોને હણનારા, અનેક પ્રકારના તીર્થસ્થળોમાં વાસ
કરતા, વનમાં વર્ષા, તડકાને પણ સહન કરતા.

ग्रीष्मसाधितपंचाग्निः शिशिराम्बुस्थितिः शुचिः ।
 निर्मानो निर्ममोऽस्वेहो निष्कामो निर्जितेन्द्रियः ॥३०॥
 जितनिद्रो जितक्रोधो निर्मदो निःस्पृहोऽचलः ।
 कृच्छ्रवती सत्यवादी क्षमी धमनिसन्ततः ॥३१॥
 जितन्यवस्थो मे धावी दम्भहीनस्तपोधनः ।
 उपवीतीवल्कवासास्तरुमूलनिकेतनः ॥३२॥

३०. गरभीमां पाण पंचाक्षीनी साधता, शियाणामां
जग्मां भेसतां, स्वतः सिध्ध पवित्र होवाथी बीजाने पाण
पवित्र करता, देहाभिमानरूप मान रहित, शरीरनी
भमता रहित, भगवान सिवाय स्नेह रहित, कामना
रहित, ईन्द्रीयोने सर्व प्रकारे ज्ञतनार.

૩૧. નિદ્રાને જીતેલા, કોષ રૂપી તમોગુણે જીતેલ,
વિદ્યા ધનાદ્વિના મદ અભિમાન રહિત, ભોગ્યવસ્તુની
સ્મૃતા રહિત, આપત્કાળમાં પણ સ્વર્ભર્મમાં સિથ્યર,
તમકૃષ્ણચંડાયણ પ્રત કરવા વાળા, સ્વપર દ્રોહ રહિત,
સત્ય બોલનાર, ક્ષમાશીલ, કૃષ્ણતાના કારણે શરીરની
નારીઓ આરપાર દેખાય છે તેવા,

૩૨. જાગૃત સ્વપ્ર અને સુખુમિને જીતનાર, અપાર બુદ્ધિવાળા ભેદ રહિત, તપરૂપી ધનવાળા, જનોઈ ધારી, વલ્કલ વચ્ચ ધારી, વૃક્ષના મૂળને જ નિવાશ બનાવતા.

जटी कौपीनवासनः शालग्रामतृष्णाहरः ।
 शिवामसक्तुरक्षोभ्यो निःसंगोऽध्यावित्तमः ॥३६॥
 सदासमाधिरानन्दी निर्दीषो दोषनाशनः ।
 कान्तारगतिरेकाकीसर्वसाधुगुणालयः ॥३७॥
 तैर्थिकस्तीर्थधर्मज्ञसतीर्थस्थाधर्मनाशनः ।
 अनादतवपः सौख्यः प्राणायामपरो व्रती ॥३८॥

उ६. मस्तके नानी जटाधारी, केवल कौपीन
वस्त्रधारी, पोतानी पूजामां शालग्राम स्वरूपनी तृष्णा
उरता, शिवपार्वतीअे आपेल साथवो जमतां, क्यारेय पण
स्वधर्मथी क्षोभ रहित, कोईनो क्यारेय पण संग रहित,
आत्मापरमात्मना अध्यात्म शान जाणानार.

૩૭. અંતર બ્રાહ્ય સદા સમાવિમાં રહેતાં, સદા મહા આનંદવાળા, ત્રણ દોષ રહિત, શરણાગતના દોષને નાશ કરતાં, દુર્ગમ વનમાં સ્વતંત્ર ગતિવાળા, સમગ્ર સદ્ગુણોના સ્થાન.

૮૮. પ્રત્યેક તીર્થના વિધિને કરવાવાળા, તીર્થમાં
યાત્રાણુઓના ધર્મને જાણવાવાળા, તીર્થોમાં રહેલાં
અધર્મનો નાશ કરવાવાળા, ત્રણેય ઋતુમાં શરીરના આદર
રહિત, હંમેશા પ્રાણાયામ કરતાં, ક્યારેય પણ પ્રતનો ભંગ
નહીં કરતાં.

अहिंसवृत्तिस्ते जस्वी निर्निमेषविलोचनः ।
 धनुर्मुक्तेषुगमनो ब्रह्मदर्शी महामतिः ॥३३॥
 अयाचिताहतारो निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ।
 वायवाहारो जलाहारो मिताहारोऽक्षतांगः ॥३४॥
 ज्ञानी ध्यानी जितस्वादः प्रत्याहारहठोऽस्ययः ।
 पावनस्तैर्थिकगुरुवर्णिराजो दयाकरः ॥३५॥

३३. प्राणी मात्रनी हिंसा रहित, अतिशय तेजस्वी,
भेषो-भेश रहित स्थिर द्रष्टिवाणा, धनुषमांथी छुटेला
तीरनी जेवी गतिवाणा, स्वाभस्यरुप ब्रह्मां स्थिति
वाणा, महान् बुद्धिवाणा.

૩૪. માયા વગર મળેલ અન્નથી દેહનું પોષણ કરતા, રાગ દેશાદિ દ્વારા રહિત, પદાર્થ માત્રના પરિગ્રહ રહિત, ક્યારેક વાયુમાત્રનો આહાર કરવાવાળા, ક્યારેક જળનો જ આહાર કરવાવાળા, ક્યારેક અલ્પ આહારવાળા, સર્વ પ્રકારે કૃતિ રહિત અંગવાળા.

ઉ. સ્વસ્વરૂપના શાનવાળા, મહાયોગીની જેમ ધ્યાનવાળા, રસાસ્વાદને જીતેલા, ઈન્ડ્રિયોના પ્રત્યાહારમાં પ્રથ આગ્રાહી ગર્વ રહ્યિત, દર્શન માત્રથી જીવમાત્રને પાવન કરવાવાળા તીર્થવાસી ભક્તઓના ગુરુ, નૈષ્ઠિક બ્રહ્મયારીઓના રાજી સર્વજીવ ઉપર દયા કરવાવાળા.

४३५ क्रषिवृत्तिरुनिमानीर्निर्विकल्पोऽल्पभाषणः ।
 ४३६ वस्त्रपूतोदकपिबो यावदर्थागचेष्टिः ॥३९॥
 ४३७ ब्रह्माजस्वैरवर्तित्वबोधिग्रन्थविवर्जनः ।
 ४३८ निरुपानदपृष्ठाध्वाघोरारण्यचरोऽध्रमः ॥४०॥
 ४३९ स्त्र्यंगगान्धासहोऽसक्तो जडांगिरसवर्तनः ।
 ४४० ऊर्ध्वरेता ब्रह्माचारी योगी योगज्ञसन्नतः ॥४१॥

તેણું અધિયોની વૃત્તિ “ખેડ્યા વિનાં પકવેલા”
આહારવાળા, ગ્રામ્ય વાર્તામાં મૌનધારી, વિકલ્પરહિત,
ઓછું બોલનારા, વસ્ત્રથી ગાળેલ જળપાન કરતાં,
દાથપગની કારણ વિનાની ચેષ્ટા રહિત.

૪૦. બ્રહ્મજ્ઞાનીને દોષ નથી તેવા મનનાં ત્યાગ કરવાવાળા, વનમાં પગરખા વિના વિચરતા, કોઈને પણ માર્ગ પૂછતાં નથી, ભયંકર વનમાં વિચરતાં, દિશાના ભ્રમ રહિત.

૪૧. સ્ત્રીઓના અગના ગંધન નહિ સહન કરતા,
આસક્તિ રહિત, જડ ભરતના જેવુ નિર્માણી વર્તનવાળા,
વીયને ઉર્ધ્વ રાખનાર, બ્રહ્મ શબ્દ વાચ્ય સમર્સત વેદોકત
ધર્માચયરણ કરનાર, અદ્યંગ યોગની સિદ્ધિવાળા, યોગી
પુરુષોએ આદર પૂર્વક નમેલા.

योगीन्द्रदुश्चराचारः सौराष्ट्रजनपावनः ।
 लोजलोकमहानन्दः साधुः साधुप्रपूजितः ॥४२॥
 अनुच्चारितदुर्वाक्यो मधुराक्षरभाषणः ।
 त्यागिमान्यो महायोगी सदाश्र्यक्रियः स्थिरः ॥४३॥
 ध्याता ध्यातृमनोदर्शीमनस्वी मानदो मृदुः ।
 प्रश्नोत्तरपटवेंदत्त्वज्ञो बृद्धिमान्जुधः ॥४४॥

૪૨. યોગીઓના ઈન્દ્રથી પણ ના થાય તેવા
પરણવાળા, સૌરાષ્ટ્રના લોકોને દર્શન સ્પર્શથી પાવન
આર, લોજના લોકોને મહા આનંદ આપતાં, સાધુ
નાવ સાધુજનોએ પૂજેલાં.

૪૩. પરિહાસમાં પણ ક્યારેય અપશબ્દો ન બોલતાં,
પણ મધુર અક્ષરવાળું ઉચિત વચન બોલતાં સદા
ત્યાંગીઓને પણ માનનીય, અતિ મોટા યોગી, સદા સૌને
આશ્રય થાય તેવી ડિયા કરતાં, સરલતાથી સિથેર રહેતાં.

૪૪. સર્વદા પરમાત્માનું ધ્યાન કરતા, ધ્યાની
તની મનોદ્શાને જાણતા, વિશ્લાળ મનવાળા સદા
ને માન આપનારા, કોમલ હંદ્યવાળા, પ્રક્રના ઉત્તર
પવામાં પ્રવિષ્ટ, વેદ તત્ત્વજ્ઞાનને જાણનાર, સમસ્ત
ત્રના નિશ્ચયરૂપ બુદ્ધિવાળા, રહસ્યને જાણવા.

गुर्वाज्ञाकृ ततत्पाश्रो पवे शगमनक्रियः ।
 नारायणानन्यमतिरेकान्तिकमुनिप्रियः ॥४८॥
 वर्णन्द्रो नैष्ठिकप्रेष्ट एकान्तिकसदर्चकः ।
 यशस्वी भूरितेजस्वी वैदिको ब्रह्मावर्चसी ॥४९॥
 सन्ध्यायवर्ती निर्द्वंघो भक्तिहर्षविवर्धनः ।
 गृहीतहितवाक् सर्वभूतत्त्वविद्हवान् ॥५०॥

ગુરુએ સન્માનેલા, ગુરુને અતિપ્રિય, ગુરુપાસે સદા બે
હાથ જોડીને રહેલાં.

૪૮. ગુરુની આશામાં સદા તત્પર, પાસે જવા આવવામાં પણ અનુવૃત્તિમાં રહેતાં, નારાયણમાં જ એક બદ્ધિવાળા, એકાન્તિક મનિઓને પ્રિય.

૪૮. વાણીઓમાં મુખ્ય, ભ્રત્યાર્થ પ્રત જેને અતિ પ્રિય છે, એકાન્તિક ભક્તાતોને માન આપનાર, સર્વત્ર જેમનો યશ ગવાય છે, અવિદ્યા હરનાર, મહા તેજવાળા, વૈદિકધર્મનું સદા આચરણવાળા, ભ્રત શબ્દ વાચ્ય તપ્ય સંપત્તિવાળા.

५०. સદા ઉતામ ન્યાયમાં વર્તવાવાળા સદા દેશભાવ રહિત, ભક્તિને આનંદ આપનાર, હિત કરવાવાળી વાણી સ્વીકારતા ભૂત માત્રને તત્ત્વપૂર્વક જાણતા, પદાર્થ સ્વીકારવામાં સ્વ ભૂત સહિતને જાણતા.

ੴ ਤਵਾਵੇਕ੍ਸ਼ੋਤਸੁਕੋ਽ਨਨਤः ਪਤ੍ਰੀਲੇਖਪਟुः ਪ੍ਰਭੁः ।
 ਪਤ੍ਰੁੰਤਰਜਾਤਨਿਜੈ ਸ਼ਰ्वਸਾਧਵਤਿਮਾਨਿਤः ॥੪੫॥
 ਰਾਮਾਨਨਦਸਵਾਮਿਵੀਕਾਨਨਦः ਸਾਧੁਪ੍ਰਿਯਃ ।
 ਬੋਧਨ्यਾਸਮਹਾਦੀਕਥੋ ਗੁਰੂਸੇਵਾਪਰੋ ਯਮੀ ॥੪੬॥
 ਭਕ੍ਤੋ ਨਾਰਾਯਣਮੁਨਿ� ਸਹਜਾਨਨਦ ਆਤਮਦੂਕ् ।
 ਗੁਰਮਾਨਿਓ ਗੁਰੂਪ੍ਰੇ਷ਿ ਗੁਰਵੰਨਿਕਕੁਤਾਂਜਲਿ: ॥੪੭॥

૪૫. ઉદ્ઘવાવતાર રામાનંદ સ્વામીના દર્શનમાં
ઉત્સાહ વાળા સદા સ્વસ્વરૂપ ગુણોના અંતરહિત, રામાનંદ
સ્વામીને પત્ર લખવામાં ચતુર, પ્રભુ પણે વર્તતા, રામાનંદ
સ્વામીના પત્રનો ઉત્તર લખવાથી ઐશ્વર્ય જાણીને સાધુ
જનોએ અતિશય સંન્માન કરેલાં.

૪૬. રામાનંદ સ્વામીના દર્શનથી આનંદિત, સાધુને પણ અતિશયપ્રિય, દર્શન કરનારને અતિશય પ્રિય, પ્રભોધિની એકાદશીએ સ્વામીએ આપેલ મહાદીક્ષા, ગુરુવર રામાનંદ સ્વામીની સેવામાં તત્પર, ઈન્દ્રીય નિયમ ઉપયમ વાળા.

૪૭. મહારીકા ગ્રહણ કરી ઉદ્વત્તી ભક્તિપરાયણ,
તપના પરિચયથી નારાયણ ઋષિ જેવા જ્ઞાણી રામાનંદ
સ્વામીએ આપેલ નામ, સદા આનંદમાં રહેતા સ્વામીએ
આપેલ સાર્થક નામ, આત્મસ્વરૂપમાંજ સર્વદા દટ્ટિવાળા,

सत्यप्रियः सत्यपरो निष्कामनरवलभः ।
 अद्रोहकः सदोद्योगी षडूमिविजयक्षमः ॥५१॥
 धर्मकार्यक्षिप्रकारी दीर्घदर्शी विचारवान् ।
 देशकालाद्यविहतस्वस्वरुपाचलस्थितिः ॥५२॥
 सत्तमो दमधृदक्षो विनीतः स्मृतिमान् ऋजुः ।
 सच्चास्त्रव्यसनोऽव्यग्रीऽभिमानिपुरुषारुचिः ॥५३॥

૫૧. સત્યજ જેમને પ્રિય છે, સત્યમાંજ રહેનારા,
નિષ્કામ જીવને જ સ્વીકારતા, કોઈનો કૃપારેય મનવાણીથી
દ્રોહ રહિત, સત્કાર્યમાં સદા ઉધમી, ઉર્મિના વિજયમાં
સમર્થ.

५२. धर्म संबंधी कार्य तत्काल करतां, व्यवहार कार्यमां दीर्घ दर्शि, सारासाराना विवेकेने ज्ञाषतां, देशकाल किया संगादिना विधोमां पश स्थेर.

પતુ. અતિ સત્ય પ્રિય, દમ, ક્ષમાદિ ઈન્ડિય નિગ્રહને ધારતાં, અતિ વિનયવાળા સદા બહુ કાળ સુધી સમરણ રાખવાવાળા સરલ સ્વભાવવાળા સદા સત્થાસત્ત્રના શ્રવણાદિ વ્યસનવાળા, ધર્મકાર્યમાં વ્યાકુળતા રહિત, અભિમાની પુરુષમાં હેત રહિત.

પ૪. સર્વથી આધિક બુદ્ધિવાળા સદા મધુર ગંભીર

अતિસર્વમતિવાર્ગમી સત્સંગિજનવલભઃ ।
अપ્રમત્તોऽતિપ્રગલ્ભોऽનલસોऽન્યગુણગ્રહઃ ॥૫૪॥
સદાચારપ્રિય: શુષ્કજ્ઞાનિવાદતમોરવિ: ।
કૃષ્ણાર્પિતાન્નાદિદેવતાપિત્યાજક: ॥૫૫॥
સદ્ગ: પ્રશ્નસમાધાનવિસ્માપિતસભાજન: ।
અજાતશત્રુ: સમદ્વક્ત ધર્મનિષ્ઠમહાદર: ॥૫૬॥
અનસૂયોऽચલપ્રજા: કામશાસ્ત્રવિવર્જન: ।
દીનાલ્પવિકલવત્વેક્ષાજાતતીવ્યથાકુલ: ॥૫૭॥

અને પ્રિય વાણી બોલનાર, સમસ્ત સત્સંગીને અતિપ્રિય,
ભક્ત રક્ષામાં સદા સાવધાન, પ્રતિભાયુક્ત બુદ્ધિવાળા,
આપણસ રહિત, અન્યના ગુણોનેજ ગ્રહણ કરતા.

૫૮. હિંસાદોષ રહિત આચાર પ્રિય, શુષ્ક એવું
કેવલ્ય જ્ઞાનને ટાળવાવાળા, શ્રીકૃષ્ણને પ્રથમ ગંધ
પુષ્પાદિથી પૂજને પછી અન્યની પૂજા કરવાવાળા.

૫૯. સભામાં અનેક પ્રશ્નોના તત્કાળ ઉત્તરો આપીને
જ્ઞાનોને વિસ્મય પમાડતા, શત્રુ ભાવરહિત, સર્વત્ર
સમદેષ્ટિવાળા, ધર્મપાલન દૃઢ સ્થિતિથી આદરણીય.

૬૦. અન્યમાં દોષ દર્શન રૂપ અસૂયારહિત, અચળ
બુદ્ધિવાળા, મન: ક્ષોભ કરનાર અંગરાગનો ત્યાગ
કરવાવાળા, દીન, દુર્ભલ, રંકના દુઃખી અતિ વ્યકુણ.

સ્વધર્માદિગુણોપેતહર્ય ભક્તજનારુચિ: ।
સન્મણદલાવાસરુચિ સન્મણદલપરાયણમ् ॥૫૮॥
સચ્છાસ્ત્રનિન્દતત્વાગી પ્રશસ્તાર્થનિષેવક: ।
સમ્પદાપત્સમો મોક્ષધિષણ: પ્રતિભાનવાન् ॥૫૯॥
સુચિરશ્રુતસચ્છાસ્ત્રો નાપમાનિતસજ્જન: ।
વાક્યાર્થક્ષિપ્તવિચ્છ્રુમિત્રદત્તસમોત્તર: ॥૬૦॥
અગ્રાહ્યવસ્ત્વનાકાંક્ષી નષ્ટવસ્તુશુચોજ્જીત: ।
યથોચિતસમારમ્ભ: સફલારબ્ધસત્ક્રિય: ॥૬૧॥

૫૮. સ્વધર્માદિ ગુણો હોવા છતાં ભક્તિ વગરના
ઉપર હેત રહિત, વૈરાગ્ય હોવા છતાં સાધુ મંડળમાં
રૂચિવાળા.

૫૯. સચ્છાસ્ત્ર નિંદિત પદાર્થનો ત્યાગ કરવાવાળા,
શાસ્ત્રે કહેલા પદાર્થનું સેવન કરતા, સુખ દુઃખમાં સમાન
જેથી મોક્ષ મળે તેવી બુદ્ધિ આપનાર, પ્રતિભાવાળા.

૬૦. લાંબા સમય સુધી સચ્છાસ્ત્રમાં રૂચિવાળા,
ક્યારેય પણ સજ્જનનું અપમાન કરવાવાળા સંદર્ભપૂર્વક
વાક્યાર્થને સારી જાણતાં, ગૂઢાર્થ પ્રશ્ન કરનાર શત્રુ કે મિત્રને
સમાન ઉત્તર આપનારા.

૬૧. વર્ણિને અગ્રાહ્ય જે આભૂષણાદિકની આશા
રહિત, નાશવંત વસ્તુના શોક રહિત, સ્વશક્તિ પ્રમાણે જ
સર્વમંગલસ્તોત્રમાં

સચ્છાસ્ત્રાનુગતપ્રજો દૈવપિત્રસ્વકર્મકૃત् ।
અપૈશુન્યકૃદ્યૂતઃ પાપિસંસર્યનાદર: ॥૬૨॥
બ્રહ્મનિન્દાશ્રવઃખેદ: સ્ત્રીપ્રસંગભૃત્શારુચિ: ।
અકાર્યાચરણહીત: સમયોચિતભાષણ: ॥૬૩॥
નિર્લજ્જાનતસદ્વિપ્રગુરુદેવપ્પદામ્બુજ: ।
મુક્તાનન્દાનુગસ્તુષો ગુણાદ્વિ સન્મનોહર: ॥૬૪॥

કિયાનો પ્રારંભ કરનાર, સર્કીયાનો સફળતાપૂર્વક આરંભ
કરનાર.

૬૨. સત્યાસ્ત્રને અનુસાર બુદ્ધિવાળા સદા
દેવસંબંધી તથા પિતૃ સંબંધી સ્વકર્મ યથાસમય કરનાર,
કોઈનું ચારીયાપણું નહીં કરનાર, જુગાર નહીં રમનાર,
પાપ કર્મ કરનારના સંગનો અનાદર કરનાર.

૬૩. સાધુ બ્રાહ્મણ વેદની નિદા સાંભળવામાં
ખેદવાળા, સ્ત્રીઓના પ્રસંગનો અરૂચિવાળા, શાસ્ત્ર
નિષિધ કર્મ કરવામાં લજ્જાવાળા, સમયને અનુરૂપ
બોલવા વાળા.

૬૪. સાધુ બ્રાહ્મણ ગુરુદેવને લોકલાજ્જ છોડીને
સાચ્છાંગ પ્રાણામ કરવાવાળા, મુક્તાનંદ સ્વામીની આશામાં
વર્તતા, ધર્મશાનાદિ ગુણના સમુદ્ર, સાધુના મનને હરનાર.

ગુરુદત્તજનસ્વામ્ય: સુરમ્યવિષયારુચિ: ।
ગુરુયાચિતભક્તાન્તદુઃખસ્વપાસિસદ્વર: ॥૬૫॥
અતિમાનુષસત્કર્મા સુખસેવ્યો ઽખિલેષ્ટ્રદ: ।
પ્રપન્નાભયદ: શ્રીમાનુત્તમોચ્ચમ આત્મવાન् ॥૬૬॥
તાપત્રિતયહ્દ્વાર્તાં: સદસદવ્યક્તિવિજ્ઞમ: ।
સત્પતિઃ સર્વહિતકૃજ્જાનદો ભવમોચક: ॥૬૭॥

૬૫. ગુરુએ આપેલ પોતાનું પદ જેને એવા, સુંદર
વિષયોમાં રૂચિ રહિત, ગુરુ પાસે ભક્તોના દુઃખ પોતાને
આવે તેવું વરદાન મેળવનાર.

૬૬. મનુષ્યથી ન થાય તેવું ધર્મકાર્ય કરવાવાળા
સદા સર્વને સુખપૂર્વક સેવન કરી શકાય તેવા, સમસ્ત
આશ્રિતને ઈચ્છીત ફળ આપનાર, શરણાગતને અભય
આપનાર, ગુરુ સ્થાને અતિ શોભાયુક્ત, સર્વ કરતા
અતિશય ગુણવાન, સર્વાધિક પ્રશંસનીય આત્મ ગુણવાન
હોવાથી આત્મવાન.

૬૭. વાત સાંભળવાથી ત્રણ પ્રકારના તાપને દૂર
કરનાર, સત્ત અસત્ત વ્યક્તિને સારી રીતે જાણતાં, સંતોના
પતિ, શત્રુ મિત્ર સર્વજ્ઞ માત્રનું હિત કરનાર, સન્મુખ
આવનારને સત્ય જ્ઞાન આપનાર, આશ્રિતોને ભવ બંધનથી
છોડવનાર.

ભૂરીપ્રતાપો નિર્માણો મહારાજો નૃપાર્ચિતઃ ।
અધૃત્યોऽવિકૃતોऽજયઃ શરણ્યો ભક્તવત્સલ: ॥૬૮॥
અતક્યોऽનુપમોऽપારોऽપ્રમાદોऽવ્યય ઉજ્જ્વલઃ ।
ધર્મશંસી ધર્મહેતુવેદગૂડાર્થબોધક: ॥૬૯॥
કાલમાયાભ્યત્રાતા ભક્તવર્મ સુમંગલ: ।
ઉપાસનારીતિવક્તા બહાધામપ્રદર્શક: ॥૭૦॥

૬૮. સખંધ માત્રથી પાવન કરનાર પ્રતાપવાળા,
પદાર્થ માત્રના મોહ રહિત, સ્વપ્રતાપથી રાજાધિરાજ,
અનેક રાજાઓએ પૂજેલાં, કોઈથી પણ પરાજ્ય થાય નહીં
તેવાં, સૌભ્ય દર્શનવાળાં, કોઈથી જીતી શકાય નહીં તેવાં,
શરણાગતનું રક્ષણ કરવામાં તત્પર, ભક્તો માટે
સ્નેહવાળા.

૬૯. તર્કથી નિશ્ચય થાય નહીં તેવા દિવ્ય, જેને
કોઈની ઉપમા આપી શકાય નહીં, જેના વિદ્યાદિ ગુણોનો
પાર નથી, ધર્મકાર્યમાં પ્રમાદ રહિત, વિકાર રહિત,
સત્કર્મથી ઉજ્જ્વલ કીર્તિવાળા, ધર્મવાળાની સભામાં
પ્રશંસા કરવાવાળા, ધર્માચરણના હેતુ, વેદોનો ગૂઢ અર્થ
સમજાવતાં.

૭૦. આશ્રિતોને કાળ માયાના ભયથી છોડાવતાં,
ભક્તોની કવચની જેમ રક્ષણ કરનાર સમસ્ત મંગલકારી

બહાભૂતપરબહ્યોપાસનાસ્થાપકોऽક્ષરઃ ।
કન્દપ્રદર્પદલનો નૈષિકવ્રતપોષક: ॥૭૧॥
અદીનદિવ્યચરિતો મનોનિગ્રહુક્તિદ: ।
વરણીયોऽન્યદુઃખજ્ઞ: સંસારાર્થવનાવિક: ॥૭૨॥
સ્વામિનારાયણો વાક્યસુધાર્તપિતસત્સભ: ।
વિધવાસ્પર્શદોષતિપ્રખ્યાતોપશમસ્થિતિ: ॥૭૩॥

ગુણે યુક્તે, પર્માદિ અંગે સહિત ઉપાસનાનું નિરૂપણ કરતાં,
કૃપાથી દિવ્ય બ્રહ્મધામના દર્શન કરાવનાર.

૭૧. બ્રહ્મરૂપને પણ પરંબ્રહ્મ પરમાત્માની ઉપાસના
ભક્તિ કરવાની સ્થાપના કરનાર, વિકાર રહિત તેથી
અક્ષર, કામના ગર્વને નાશ કરનારા, નૈષિક બ્રહ્મચર્ય વ્રતને
પોષણ કરનારા.

૭૨. મહાન દિવ્ય ચરિત્ર વાળા, આશ્રિતને મન
નિશ્છની યુક્તિ આપનારા, સ્વામીપણે વરવા યોગ્ય,
અન્યના દુઃખને જાણનારા, જન્મ મરણરૂપ સંસારના
નાવિક સમાન.

૭૩. સર્વ ઐશ્વર્ય સંપત્તિ પતિ સ્વામી
સર્વાન્તર્યામીપણે નારાયણ જ હોય તેથી
“સ્વામિનારાયણ”, વચનામૃતોથી સંતોને તૃપ્ત કરતાં,
વિવાહ સ્ત્રીના સ્પર્શમાં દોષનું સ્થાપન કરનારા, સર્વ

પ્રતિબિમ્બાંશવાદાદિમતતૂલદવાનલ: ।
સભક્તિધર્મધર્માદ્યભક્તિયોગપ્રવર્તતક: ॥૭૪॥
પ્રોક્તાસદેશકાલાદિવોષો નિષ્ઠકપટપ્રિય: ।
સદેશકાલાદિગુણજ્ઞાપક: સત્પ્રશંસક: ॥૭૫॥
સ્વધર્મશિથિલાપ્રીતિર્ભક્તકલ્પમહીરુહ: ।
ધર્મહીનજ્ઞાનભક્તિદોષભૂયસ્ત્વબોધક: ॥૭૬॥
સ્વધર્મહીનપુરુષત્યાગી સત્યપ્રતિશ્રુત: ।
બહવન્ત્રસત્રો વિષ્ણવાદિપંચાયતનમાનન: ॥૭૭॥

ઈન્દ્રિયોની ઉપશમ સ્થિતિવાળા,
૭૪. જીવ બ્રહ્મના પ્રતિબિંબાશવાદને અજિનની જેમ
બાળી દેનાર, ભક્તિએ સહિત ધર્મ અને ધર્મ સહિત ભક્તિ
યોગના પ્રવર્તતક.

૭૫. અશુભ દેશ કાળાદિ આઠના દોષનું પ્રતિપાદન
કરનાર, દંબ રહિત નિષ્કપટ ભક્ત જેને પ્રિય છે, શુભ
દેશ કાળાદિ આઠના ગુણનું પ્રતિપાદન કરનાર, સાધુ
જનોની સપ્રમાણ પ્રસંશા કરનાર.

૭૬. સ્વધર્મમાં શિથિલમાં પ્રિતિ રહિત, કલ્પ
વૃક્ષની જેમ ભક્તના મનોરથ પૂર્ણ કરવાવાળા, સ્વધર્મ
રહિત શાન-ભક્તિમાં દોષને સારી રીતે સમજાવનાર,

૭૭. સ્વધર્મ રહિતનો ત્યાગ કરવાવાળા, સદા

વિપ્રાપરાધસહન: સત્યસંકલ્પ આશુદઃ ।
સાન્વયાર્થમૂલનો યજક દબ્રાહ્યાણપ્રિય: ॥૭૮॥
વિષ્ણુસ્વરૂપાવિષ્કારો નિર્માયઃ સર્વદર્શન: ।
જનસાહસ્રયુગપત્સમાધિસ્થિતિકારક: ॥૭૯॥
સ્વેક્ષાયાતનરસ્ત્રોધાયોઽન્યસમ્મર્દસદ્યશા: ।
વિપ્ર ભોજનસંહૃણે વિપ્રાત્મા વિપ્રપૂજિત: ॥૮૦॥

સત્યપ્રતિજ્ઞાવાળા, ઘણાં સ્થળે અશ્વક્ષેત્ર ચલાવતાં, વિષ્ણુ,
શિવ, ગણપતિ, પાર્વતી અને સૂર્ય પંચદેવને પૂજતાં,
૭૮. બ્રાહ્મણોના અપરાધને સહન કરવાવાળા,
સત્ય સંકલ્પવાળા, સંકલ્પ કરેલ પદાર્થ બ્રાહ્મણને
તત્કાળ આપનારા, દંબ લોભાદિ અધમનો સમૂહ
નાશ કરનાર જગત કલ્યાણ માટે યત્ન કરતાં, બ્રાહ્મણો
જેમને અતિ પ્રિય છે.

૭૯. બ્રાહ્મણોને યત્નમાં ચતુર્ભૂજ વિષ્ણુ સ્વરૂપે દર્શન
આપતાં માયાના પરિણામાદિ વિકાર રહિત, સૌને ભેદ
રહિત દર્શન આપતાં, હજારો મનુષ્યોને એક સાથે દુર્લભ
સમાધિ કરાવનાર.

૮૦. પોતાના દર્શન કરવા આવેલાં સ્ત્રી-પુરુષોને
પરસ્પર એક બીજાનો સ્પર્શ ન કરવા રૂપ ધર્મ
સમજાવવારૂપ યત્નવાળા, બ્રાહ્મણોને જમાડવાથી

વે દૈક્વેદ્યો દિવ્યાંગો મેઘજિહર્પભંજનઃ ।
સર્વયોગકલોદ્વાસી સ્વતંત્રઃ સર્વવિદૂશી ॥૮૧॥
કૃષ્ણાત્માઽકૃષ્ણહૃદયો દેશિકો દિવ્યવર્દર્શનઃ ।
ગોલોકરમણો બ્રહ્મક્રીડો વૈકૃણનાયકઃ ॥૮૨॥
અનેકમૂર્તિરણદસ્થો બહિસ્થો યોગશિક્ષકઃ ।
પુરઃસરો મનોવેગઃ સ્વનેતા દર્શિતામરઃ ॥૮૩॥
હર્ધવાળા, સ્વધર્મ, નિષ્ઠ બ્રાહ્મણો જેમને પ્રિય છે,
વિદ્વાન બ્રાહ્મણોએ પૂજેલાં.

૮૧. વેદથી જ જાણવા યોગ્ય, દિવ્ય અંગોવાળા,
મેઘજીત જે સ્વામીની કૃપાથી સ્વતંત્ર સમાધિ વાળો હતો
તેના ગર્વને નાશ કરનાર, યોગની સર્વ કિયાઓને
બતાવનારા, સ્વતંત્ર કોઈને આવિન નહીં, સમગ્ર જગતને
જાણનાર.

૮૨. સ્વયં શ્રીકૃષ્ણ રૂપે દર્શન આપતાં, દર્શન
કરનારના હૃદયને આકર્ષિતા, જગત ગુરુ, દિવ્ય અપ્રારૂપ
એશ્વર્ય દર્શાવનારા કાલવાણીમાં ગોલોક ધામમાં
દિવ્યરાસના દર્શન કરાવતા, ભક્તોને અક્ષરબ્રહ્મ ધામની
મૂર્તિના દર્શન કરાવતા, વૈરૂઢ લોકના દર્શન કરાવતા.

૮૩. અસંખ્ય મૂર્તિ જેમની છે, સમગ્ર બ્રહ્માંડમાં
પોતાના સ્વરૂપનું દર્શન કરાવતાં, બ્રહ્માંડની બહાર પણ

વિષ્ણુયાગસમારમ્ભઃ ષણમાસાશિતવાડવઃ ।
નાનાદેશાગતિનાનાયજકદ્વારિક્ષણઃ ॥૮૪॥
સદ્યઃસમાધિઃ સર્વત્તમા નિરીશમતગ્રણઃ ।
મકારાંચકોચ્છેતા ધર્મસર્ગપ્રયોગકઃ ॥૮૫॥
પોતાના સ્વરૂપનું દર્શન કરાવતા, અષાંગ યોગ સાધ્યા
વિના પણ સમાધિ કરાવતાં, સર્વની આગળ ચાલતાં, મન
જેવા વેગથી ચાલતાં, સ્વભક્તોના અગ્રેસર, કેટલાક
ભક્તોને દેવતાના રૂપે દર્શન આપતાં.

૮૪. આખા અને પીપલાણામાં વિષ્ણુયાગ કરાવતાં,
૭ માસ પર્યન્ત બ્રાહ્મણોને ઈચ્છિત ભોજન જમાડતાં,
પોતાના ભક્તોના ગામોએ જવા વાળા, ભક્તોના ગ્રામોમાં
અનેક પ્રકારના યજ્ઞ કરતાં, બ્રાહ્મણોને વિવિધ પ્રકારની
દક્ષિણાઓ આપતા.

૮૫. યમ નિયમાદિ વિના તત્કાળ સમાધિ કરાવતાં,
૭ સર્વના આત્મા ધારક, ભગવાન વિનાના મતનું ખંડન
કરનાર, કૌલ શાસ્ત્રમાં મધ્ય, માંસ, મત્સ્ય, મુદ્રા, મૈથુન
જેવા પાંચ પાપનો નાશ કરતાં, ધર્મ સર્ગ-શુભ,
પ્રસરતાદિકનું પોષણ કરતાં.

૮૬. ગ્રાણી હિંસાથી પાપમાં પ્રવૃત્ત માટે ભયંકર,
જેના પર ઉત્કૃષ્ટ કોઈ નથી, પાપીઓના સમગ્ર પાપને નાશ

પાપિકૃતાન્તઃ પરમઃ પુણ્યકીર્તિઃ પૃથુશ્રવાઃ ।
કૃશોધ્ધવાધ્વરમસ્પોષા સાધ્વીધર્મપ્રવર્તકઃ ॥૮૬॥
દૈત્યાંશાગુરુખદ્વાત્ભાસ્કરો ધર્મધારકઃ ।
લોભાદિદોષગદિતા તામસવત્વર્જનઃ ॥૮૭॥
સુવ્રતઃ સિદ્ધિદઃ સિદ્ધઃ સિદ્ધેશઃ સિદ્ધિપોઽચ્યુતઃ ।
કૌલાધ્વશાપદઃ પ્રોક્તાસુરલક્ષ્માઽસુરાતિગઃ ॥૮૮॥
કરનાર, વિશાળ ઉધ્વવ સંપ્રદાય સારી રીતે પ્રવૃત્તવતા
સાધ્વી પતિવૃતાના ધર્મ પ્રવર્તક.

૮૭. મધ્ય માંસ ભક્તાણ કર્તા અસુરો ખદ્યોત ગુરુ
સામે સૂર્ય જેવા, માણાવદરમાં જન્માષ્ટમી ઉત્સવમાં
ભક્તોને ધર્મ ધારણ કરાવતા ત્યાંજ લોભ, કામ
રસાસ્વાદાદિના દોષ જણાવતાં, ભાડેરમાં તામસદેવ માંસ
મદિરા નૈવેદ્ય વાળાની પૂજા વર્જ નિષેધ કર્તા.

૮૮. અહિંસાદિ શ્રેષ્ઠ પ્રતધારી, સાધકોને સિદ્ધિ
આપનારા, સમગ્ર એશ્વર્ય સ્વતઃ સિધ્ય, સિધ્યોના ઈશ્વર,
સમગ્ર, સિદ્ધિને ભક્તો માટે રક્ષણ કરતા, શરણાગત
રક્ષણી ક્યારેય વિચલિત નહીં થયેલા, કૌલ મત મકાર
પંચકને નાશનો શાપ આપતા, ભાગ્રામાં અસુર લક્ષણ
કહેતાં, અસુરોને સદા આગોચર,

ભુંગનગરાનન્દો નિજભક્તસ્તુતો મહાન् ।
અહિંસાસ્થાપકો ભૂરિનિજે શ્રીશ્વર્યપ્રદર્શકઃ ॥૮૯॥
દૂરદેશસ્થાત્મભક્ત દત્ત સાક્ષાત્સ્વર્દર્શનઃ ।
સચ્છાસ્ત્રો દિતસત્કીર્તિરાત્યન્તિકગતિપ્રદઃ ॥૯૦॥
પરાપકારસાહસ્રવિસ્મૃતિઃ કોમલાન્તર: ।
પાષણદર્શકાત્મીયો દૈત્યમોહનચેષ્ટિત: ॥૯૧॥
અખણિડતાર્બમર્યાદઃ પરગુહાપ્રકાશક: ।
પાત્રાપિતબહુદ્વયો યથાયુકોપ્રેશક: ॥૯૨॥

૮૯. ભુજ નગરના ભક્તોને આનંદ આપતા,
પોતાના ભક્તોએ સારી રીતે સ્તુતિ કરેલાં, નગર જનોએ
મહા પૂજા કરેલા, યાજાદિમાં પણ અહિસાનું પ્રતિપાદન
કર્તા, અક્ષમાત પોતાના એશ્વર્યને બતાવતા.

૯૦. દૂર દેશોમાં રહેલાં પોતાના ભક્તોને પ્રત્યક્ષ
દર્શન આપતાં, સત્યાસ્ત્રોએ જેમની કીર્તિનું ગાન કર્યુ,
ભક્તોને આત્યંતિક મોક્ષ આપનાર.

૯૧. અન્યએ કરેલા અપકારને સ્મૃતિમાં નહિ
લાવતાં, દ્યાથી માખણ જેવું હૃદયવાળા, પાખંડ માર્ગથી
ભક્તોના રક્ષક, દૈત્યને ભ્રમમાં મોહ ઉપજાવતાં.

૯૨. આર્ય ઋષિએ બાંધેલી મર્યાદાને અખંડ
રાખનારા, બીજાની ખાનગી વાતને ક્યારે નહી કહેતાં,

अવિગ્રહપ્રિયો વાણીદણપારુષ્યવર્જિત: ।
બ્રહ્માણયદેવો દેવેજ્યો દશરહપ્રદર્શક: ॥૧૩॥
અકૃપિઠતવાચા દેશાચારસ્તોનાદૃતોદ્ધત: ।
શિક્ષાર્થક્ષણસ્તોનિત્યમૈત્ર: સચ્છાસ્ત્રસંગ્રહી ॥૧૪॥
ધર્મપદ્ધતિ: સાધુસેવી પુણ્યશ્રવણકીર્તન: ।
પ્રણતાર્તિહર: પૂજ્યો વિષયાસકનિન્દક: ॥૧૫॥
પાત્ર બ્રાહ્મણને બહુ દ્રવ્ય આપનારા, યથા, યોગ્ય ધર્મનો
ઉપદેશ આપનારા.

૮૩. કોઈની સાથે કળ્યો જેમને પ્રિય નથી, વાણીથી
પણ કોઈને દુઃખ નહિ દેનારા, બ્રાહ્મણનું સદા હિત
કરનારા, સમસ્ત દેવોને પૂજ્ય, દશ અવતાર રૂપ દર્શક.

૮૪. સભામાં સતતું ભાષણ આપતાં, ધર્માપેદેશમાં
પણ દેશાચારને જાણતા, શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ વર્તન વાળાનો
આદર રહિત, ધર્મની શિક્ષા માટે જરાક રોષ કરવાવાળા,
સદા દરેકનું હિત કરનારા, વેદાદિ સચ્છાસ્ત્રનું જતન
કરનારા.

૮૫. ધર્મવાળાનો પક્ષ રાખતા, સાધુ સેવા પરાયણ,
જેમનાં ગુણ કીર્તન પાપીઓને પણ પુણ્ય શાળી બનાવે છે,
પ્રણામ કરતાની સમગ્ર પીડા દૂર કરતા, જગતના પૂજ્ય,
નાશવંત વિષયમાં આસક્ત દુઃખરૂપને કહેનારા.

ભક્તદેહાન્તસમયદત્તદિવ્યસ્વર્દર્શન: ।
યમદૂતાવિતસ્વીયો નરકાર્તિનિવારક: ॥૧૬॥
સન્માર્ગવર્તિતાશેષસ્વાશ્રિત: શીଘ્રસિદ્ધિદ: ।
અનાથરોગિવૃદ્ધાર્ભભિક્ષુપોષણકારક: ॥૧૭॥
ગૂડાશયો ગૂડમન્ત્ર: સર્વજીવાપ્રતારક: ।
ભક્તાસદ્ગ્રાસનોચ્છેત્તાઽસદાગ્રહવિવર્જન: ॥૧૮॥
પોષ્યવર્ગાનુવિહિતતત્ત્સમાનમિતાશાન: ।
આપત્કાલાત્યક્તનિજઃ પંચકાલર્ચિતાચ્યુત: ॥૧૯॥

૮૬. પોતાના ભક્તોને અંત સમયે દિવ્ય સ્વરૂપે
દર્શન આપતાં, યમદૂતોથી સ્વભક્તોની રક્ષા કરતાં,
નરકા દુઃખોથી છોડવનારા.

૮૭. સત્પુરુષોના માર્ગ સ્વભક્તોને ચલાવનારા,
સ્વભક્તોને તત્કાળ સિદ્ધિ આપનારા, અનાથ, ગરીબ,
બ્યાળક અને ભિક્ષુકના રક્ષક.

૮૮. ગંભીર અમિત્રાયવાળા, વાતચીતને પણ ગુઢ
(ખાનગી) રાખનારા, જીવમાત્ર ને ક્યારેય છેતરે નહીં
તેવા, પોતાના ભક્તોની અસદ્ગ્રાસનાને દૂર કરતા, દેહ
સંબંધી વાસનાને દૂર કરનારા.

૮૯. પોતાના પોષ્ય વર્ગ જે ભક્તો તેમને જમાડ્ય
પછી જ સ્વયં સ્વસ્થ આડાર વાળા, આપત્કાળમાં પણ

યોગેશ્વરો મુનિપતિનિત્યમુક્તો મહામુનિઃ: ।
બૌદ્ધાદિનાસ્તિકમત્ખણ્ડન: પણિતાર્ચિત: ॥૧૦૦॥
અહિસયજ્ઞપ્રસ્તોતા વૈષ્ણવક્રતુકારક: ।
મદ્યમાંસસુરાગન્ધાઘાણશુદ્ધિવિધાપક: ॥૧૦૧॥
મત્તોન્મત્તખલાવાદી પુરસ્કૃતગુણાધિક: ।
નાનાભક્તજનાનન્દ: સદસદ્વ્યક્તિદર્શક: ॥૧૦૨॥

ભક્તોનો ત્યાગ નહીં કરવાવાળા, દિવસમાં પાંચ વખત

પૂજન કરવાવાળા.

૧૦૦. યોગ સાધકોના ઈશ્વર, મનન શીલ

ઋષિઓના સ્વામી, સર્વશર હોવાથી નિત્ય મુક્ત, સમસ્ત

મુનિઓથી અધિક બુદ્ધ વિગેરાના નાસ્તિક મતનું ખંડન

કરનારા, પંડિત વિદ્વાનોએ પૂજેલાં.

૧૦૧. અહિસક યશની પ્રસંશા કરવાવાળા,

વિષણુના સંબંધવાળા યજ્ઞ કરનારા, મધ્ય, માંસ અને દારુને

સુંધવાના દોષને પણ દૂર કરવાતાં.

૧૦૨. મત ઉન્મતની સાથે ક્યારેય વાદ વિવાદ

નહિ કરનારા, ગુણવાન મનુષ્યને જ સર્વકાર્યમાં આગળ

રાખતાં, સર્વ, પ્રકારના ભક્તોને આનંદ આપતાં, સદ્

અસદ્ એવા સર્વ વ્યક્તિને સ્પષ્ટરૂપે બતાવતા.

ભૃગુનાન્દીશશાપાર્તજનરક્ષકઉત્તમ: ।
વૈદવિચ્છાસ્ત્રવિદ્વાદિદુર્જેયો હતસંશય: ॥૧૦૩॥
ખદ્વાંગાત્મા હૃદમ્ભોજધ્યેયો ધ્યાત્મનોહર: ।
જ્યોતિઃ સંસ્થોતિરમ્યાંગ: સુરેખારુણપત્તલ: ॥૧૦૪॥
ચાર્વાંગુલિન્નખેન્દ્રાલિપ્રભાપહતહતમા: ।
પદ્યકોશાતિમૃદુલચરણસ્તુંગગુલ્ફક: ॥૧૦૫॥

૧૦૩. ભૃગુ ઋષિ તથા નન્દીએ આપેલા સામસામા
શાપથી ભક્તોને રક્ષણ આપતા, ક્ષર અને અક્ષરથી શ્રેષ્ઠ,
વેદ અને વેદના અર્થને સારી રીતે જાણતાં, મીમાંસાદિ
દર્શન શાસ્ત્રને જાણતાં, વાદ વિવાદમાં કોઈ જીતી શકે
નહિ એવા સમર્થ, પોતાના આશ્રિતોના સમસ્ત સંશયને
દૂર કરતા,

૧૦૪. કારીયાણીના રાજા ખટવાંગના આત્મામાં
રહીને અભ્યરાજાનું અજ્ઞાન હરનાર, મુમુક્ષુને હંદ્યમાં
ધ્યાન કરવા યોગ્ય, ધ્યાન કરનારના મનને આક્રષક,
હંદ્યાકાશમાં દિવ્ય જતોતિમય સ્વરૂપે વિરાજમાન,
અત્યન્ત સુન્દર અંગોવાળા, અતિ શોભીત ઉધ્વરેખાદિ
સોળ ચિન્હયુક્ત ચરણ કમળવાળા.

૧૦૫. સુન્દર અનુક્રમે યુક્ત કોમળ ચરણની
આંગળીઓવાળા, ચરણની આંગળીયુના ચંદ્ર સમાન

હસ્વજંધો વૃત્તજાનુ: સમોરુ: સત્સિતાંશુક: ।
ગમ્ભીરનાભિરાજાનુભુજસ્તતભુજાન્તર: ॥૧૦૬॥
કણઠલમ્બિતહારાલિ: કમ્બુકઠોડુણાધર: ।
પ્રફુલ્પદવદન: કુન્દદન્તો મિતસ્મિત: ॥૧૦૭॥
તિલપુષ્પાભનાસાન્તશ્યામબિન્દુ: સમશ્રવા: ।
વામશ્રવોડન્તરશ્યામબિન્દુ: પદ્મદલેક્ષણ: ॥૧૦૮॥
નખની આનંદ દાયક શીતળતાથી ધ્યાતાના અદ્ઘાનને
નાશ કરતા, કમળના ડોડા જેવા કોમળ ચરણવાળા, ઉંચી
સુંદર ધૂંટીવાળા,

૧૦૬. સુંદર અનુકમે વિપુલ ગોળ બહુ લાંબી નહીં
તેવી સાથળવાળા, ગોળાકાર ઢીચણોવાળા, હાથીની સુંદર
જેવા સાથળોના શોભાયમાન શેત વસ્ત્રોવાળા, ગોળ ઊંડી
નાભીવાળા, જાનુ સુધી લાંબી ભૂજાઓવાળા, વિશાળ વક:
સ્થળ (છાતી) વાળા.

૧૦૭. કંઠમાં લાંબી અનુકમે પુષ્પહાર ધારેલા,
શંખના સમાન ત્રણ રેખા યુક્ત કંઠવાળા, લાલ ગીલોડા
જેવા હોડો વાળા, ખીલેલાં કમળજેવા મુખવાળા,
મોગરાની કળી જેવા સુંદર દાંતવાળા, મેંદ હાસ્યવાળા.

૧૦૮. તલના પુષ્પ જેવા નાકમાં જાંબુના ફણ જેવા
રંગના બિંદુવાળા, સુંદર સમાન કાનોવાળા, ડાબા કાનમાં

વિશાલભાલતિલક: સૂક્ષ્મવક્રશિરોરૂહ: ।
શિર: પટલસત્પુષ્પાપીડરાજિ: સ્વભક્તદૃક् ॥૧૦૯॥
અવતારી ભયત્રાતાડભયરાજવરપ્રદ: ।
કૃતદુર્ગપુરાવાસ: ક્રોધયન્તાડ્દ્વતક્રિય: ॥૧૧૦॥
નાનાદેશાપ્રેષિતસ્વભક્તનાશિતદુષ્ક્રિય: ।
અસુરક્લિષ્ટસત્સંઘસાન્ત્વન: સાધુવલ્લભ: ॥૧૧૧॥

શ્યામ તલવાળા કમળની પાખંડી જેવી આંખોવાળા.

૧૦૯. વિશાળ કપાળમાં ચાંદલા સહિત તિલક
ધારી, સુંદર મસ્તક વાંકડીયા વાળ ધારી, પાધમાં
સુંદર પુષ્પના તોરાધારી, કરુણામય દ્રષ્ટિ પોતાના
ભક્તનોને જોતાં.

૧૧૦. સર્વ અવતારના અવતારી, ભય માત્રથી
રક્ષા કરનાર, ગઠપુરના રાજી એભલખાચરને વરદાન
આપતા, ગઠપુરમાં નિવાસ કરીને રહેતાં, સભામાં
કોથને જતવાનો ઉપાય બતાવતા, સમાધિ વિગેરે
અદ્ભૂત કિયા કરનાર.

૧૧૧. અનેક દેશાન્તરોમાં સ્વભક્તત સંતોને
મોકલીને લોકોને વ્યસનાદિ દુર્ખમ છોડાવતાં, દેશાન્તરમાં
સંતોને અસુરોએ આપેલાં દુઃખની સાંત્વના આપતાં, સાધુ
જેમને અતિ પ્રિય છે.

સદ્ગુરુહિંરુભૂપાલશિક્ષકક્ષ્મેશારાજ્યદ: ।
ગવેન્દ્રાચિતપાદાબ્જો ગવેન્દ્રવરદોડનઘ: ॥૧૧૨॥
ભક્તત્રાતોદ્વાવસ્વામિસમ્પદાયપ્રકાશક: ।
વિપ્રપ્રશંસનસ્તીર્થવિધિબોધક આર્તિહૃત ॥૧૧૩॥
વિપ્રસન્તર્પણો નાનાદ્વતવક્તા મહાયશા ।
કૌલોચ્છિદ્વિજયો વર્ણવિષ્ણુયાગમહોત્સવ: ॥૧૧૪॥

૧૧૨. સંતોનો દ્રોહ કરનારા રાજી વિગેરે આસુરી
જનોને શિક્ષા આપવા માટે બળવાને રાજ્ય સત્તા
આપવાનો સંકલ્પ કરતા, અંગ્રેજ ગવર્નરે (સર માલ્કમ)
જેમના ચરણનું પૂજન કર્યું છે, ગવર્નરને વરદાન આપતાં,
કર્મવશ્ય પાપના સ્પર્શ રહિત.

૧૧૩. પોતાના ભક્તનોનું રક્ષણ કરવાવાળા,
ઉદ્ધવાવતાર રામાનંદ સ્વામી સ્થાપિત સંપ્રદાયનો વિશેષ
પ્રસાર કરતા, મતસ્યાવમાં સભામાં બ્રાહ્મણોની પ્રસંશા
કરતા, સિધ્ધપુરમાં તીર્થનો વિધિને કહેતાં, વિરહ દુઃખના
નાશ કરતાં.

૧૧૪. વડનગર વિસનગરમાં અઢી માસ સુધી
બ્રાહ્મણોને ભોજનાદિથી તૃત્ત કરતા, ચાતુર્માસના અનેક
પ્રતોને કહેતાં, શ્રીનગર અમદાવાદમાં કરાવેલ સમાધિથી
સમુદ્રપર્યન્ત વ્યાપેલાં યશ કીર્તિવાળા, જેતલપુરમાં

ભક્તિગમ્યો ભક્તવશ: કૃતદિગ્વિજયોડક્ષય: ।
ભાક્તિધર્મકૃતાનન્દ: સર્વમંગલદર્શન: ॥૧૧૫॥
ઉત્તમાત્મા જયાપ્રેષ્ટો લલિતેષ્વરપ્રદ: ।
મુકુન્દસેવાસન્તુષ્ટો જયાનીતપયઃપિબ: ॥૧૧૬॥
નારાયણધૂતામંત્રો વાસુદેવાદત્તચન્દન: ।
ગોપાલમંજિતામંત્રોડ્ખણ્ડાસાર્વનસાધન: ॥૧૧૭॥
ક્રીયકના કોલ મતનો નાશ કરતાં, અનેક મતવાદિઓ ઉપર
વિજય મેળવતાં, ડભાણમાં વર્ણન કરવા યોગ્ય મહા વિષ્ણુ
યજ્ઞ કરનાર.

૧૧૫. સુરતમાં કહેલ એક ભક્તિથી જ પોતે મળે
છે, પ્રેમ ભક્તને વશ, સર્વદિશામાં દિગ્વિજય કરેલ,
ક્યારેય પણ વિનાશ રહિત, ભક્તિ ધર્મને સદા અતિ દિવ્ય
આનંદ આપતાં સર્વ જનોને મંગકારી દર્શન દેનારા.

૧૧૬. અભયપુર ઉત્તમરાજાના આત્મવત
પ્રેમાસ્પદ, જીવુબાને અતિ પ્રેમથી ભજનીય, લાલુબાને
ઈચ્છિત વરદાન આપનાર, મુકુન્દાનંદ વર્ણીની સેવાથી
સંતુષ્ટ, જીવુબાએ ઘેલામાંથી લાવેલ જળપાન કરતા.

૧૧૭. નારાયણાનંદ વર્ણીએ પાન પાત્ર આપેલાં,
વાસુ દેવાનંદ વર્ણીએ ચંદ્ર ઓરસીઓ રાખેલાં,
અભંડાનંદ વર્ણી પાસે પૂજના સાધનો રખાવતાં.

उમાનાથાસપુષ્પાદિર્જયપ્રકાલિતામ્બર: ।
લલિતાસંસ્કૃતાન્નાદિ: પંચાલ્યાલિસપાકભૂ: ॥૧૧૮॥
અવરામાર્જિતવાસ: શિવોપાનિતપાદુક: ।
દયગોવિન્દાસવન્યો મયરામાવિતામ્બર: ॥૧૧૯॥
પ્રયાગોક્તપુરાણાદર્દીનશાનિત્યકથાદર: ।
મુક્તબ્રહ્માસ્તુતયશા: પ્રેમગીતગુણશ્રુતિ: ॥૧૨૦॥

૧૧૮. ઉમાભાઈ અને નાથજી ભક્ત પાસેથી
પૂજના પુષ્પાદિને ગ્રહણ કરતાં, જ્યાનંદ વણીને પોતાના
વસ્ત્રો ધોવાની સેવા આપતાં, જીવુબા પાસે રસોઈનું સિધુ
સ્વચ્છ કરાવતાં, પાંચાલીએ રસોડું લીંપીને પવિત્ર કરી
આપેલ છે.

૧૧૯. નાનીબાને નિવાસ સ્થાન સ્વચ્છ કરવાની
સેવા આપતાં, શિયાળીના શિવરામ વિપ્ર ચાલવા સમયે
પાદુકા લાવવાની સેવા કરતાં, દયાનંદ, ગોવિદાનંદ
વણીઓએ દલ્લાદિ સમિધની સેવા, મયરામ વિપ્રને
યથાસમયે વસ્ત્ર પહેરાવવાની સેવા.

૧૨૦. પ્રાગજી પુરાણી પાસેથી યથાસમયે કથાને
સાંભળતાં, પ્રતિદિન રત્ને નિત્યાનંદ સ્વામી પાસેથી ગીતા
ભાષ્યાદિકની કથાને સાંભળતાં, મુક્તાનંદ મુનિ અને
ધ્રત્વાનંદ મુનિ જેમના યથકીર્તિ ગાય છે તેવા, પ્રેમાનંદ

મહાનુભાવમુદિત: શુકરક્ષિતપુસ્તક: ।
આનન્દકલ્પિતાવાસ: વિજયોત્સવતોષિત: ॥૧૨૧॥
યથાર્હકારિતાત્મીયસેવનો ભક્તકામધુક: ।
નિબદ્ધોત્સવપર્યાયો વિજયોત્સવતોષિત: ॥૧૨૨॥
અન્નકૂટકૃતાનુજ્ઞો મહાસમ્ભારહારક: ।
પત્રદૂતાહૂતભક્ત: પાકશાલાવલોકન: ॥૧૨૩॥

મુનિએ દિવ્ય ગુણોનું ગાન કર્યું તેવા.

૧૨૧. મહાનુભાવાનંદ મુનિથી આનંદ પામેલાં,
શુકાનંદ મુનિ પાસે શાસ્ત્રના પુસ્તકોનું રક્ષણ કરાવતા,
આનંદાનંદ મુનિ પાસે મંદિરોને બંધાવતાં, સોમલાખાયર
સુરાખાયર આદિ શસ્ત્રધારી પાર્ષ્ઠોની સેવા સ્વીકારતાં.

૧૨૨. જે જેવા ગુણો યુક્ત તેને તેવી સેવામાં
જોડતા, કામધેનુની જેમ ભક્તોના મનોરથ પૂર્ણ કરનારા,
સુદ પક્ષમાં જીવુબા અને વદ પક્ષમાં લાડુબા એ ઉત્સવો
કરવા તેવી મયાદા સ્થાપક, વિજ્યા દશમીના ઉત્સવમાં
સંતોને જમાડીને સંતોષવાળા,

૧૨૩. લાડુબાને અશ્રૂટનો ઉત્સવ કરવાની આશા
આપતાં, અશ્રૂટાન્તસવમાં દેશાન્તરથી મહાન સામની
મંગાવનારા, પત્રો લખીને અનેક દેશોમાંથી સંતો ભક્તોને
તેડાવતા, સત્રી પુરુષોએ બનાવેલાં પકવાશો વિગેરે
નિરખતાં.

પ્રત્યુદ્ગતમુનિવાતો માનિતાખિલવૈષ્ણવ: ।
સત્ત્રીણન: ક્ષણસ્વાપો દીપાલીમંગલાપ્લવ: ॥૧૨૪॥
બ્રહ્મક્ષણાશુવિહિતનૈત્યકો ખિલધર્મવિત: ।
ચારુચક્રકપીઠસ્થ ઉત્તમક્ષેમેશાપૂજિત: ॥૧૨૫॥
ભક્તસ્વેક્ષાપ્રદાનોત્કો મયરામેક્ષણસ્મિત: ।
ભક્તસમ્પ્રીણનધૂતનૂતનાંશુક ભૂષણ: ॥૧૨૬॥
અનર્ઘ્યપીતકૌ શોયપરિધાનવિચક્ષણ: ।
મુક્તાકૃતિસમબ્દ્ધશોણશીર્ષપટદ્વિતિ: ॥૧૨૭॥

૧૨૪. દેશાન્તરથી આવેલાં મુનિ મંડળોને સામે
ચાલીને સમ્માનતા, સર્વ સંતોને આદર પૂર્વક માન
આપતા, સંતોને ભોજનાદિથી પ્રસન્ન કરતાં, અથ સમય
શયન કરતા, દિપાવલીના દિવસે પ્રાત: કાળે સ્નાન કરતા.

૧૨૫. ખાલી મુહૂર્તમાં સ્નાન નિત્ય કર્મ કરતા,
સમગ્ર ધર્મને જીણનારા, સુંદર આસન ચાકળા ઉપર
વિરાજતાં, ઉત્તમરાજાએ ચંદ્રન પુષ્પાદિથી પૂજેલા.

૧૨૬. ભક્તોને દર્શન દેવા માટે ઉત્સાહવાળા,
મયરામ વિપ્રને જોઈને મંદ હાસ્ય કરતા, સમસ્ત
ભક્તોની પ્રસન્નતા માટે નવીન વસ્ત્ર અલંકાર ધારી રહેલા.

૧૨૭. બહુ મૂલ્યવાળું પીતાંબર પહેરેલાં, મસ્તકે
લાલ રંગની પાદધની શોભા યુક્ત.

સસ્વર્ણબિન્દુકૌ સુભસસત્કં ચુકધૃતિપ્રભ: ।
સ્કથોલસદ્ધૈપતઃ કટિબદ્ધારુણાંશુક: ॥૧૨૮॥
હૈમાંગદલસદ્બાહુ: કર્ણશોભિતકુણ્ડલ: ।
કણ્ઠલમ્બિતસસ્વર્ણમુક્તાહારાલિશોભન: ॥૧૨૯॥
ચંત્સુવર્ણકટકશંખલાભકરદ્વય: ।
સદ્ગલખચિતસ્વર્ણમુદ્રિકાશોભિતાંગુલિ: ॥૧૩૦॥
સત્કેસરોધ્રવિલિક: સરક્તાક્ષતચન્દ્રક: ।
અવતંસોલસત્કર્ણ શ્રલત્કાંસુમશોખર: ॥૧૩૧॥

૧૨૮. સુવર્ણના બુટાદાર કસુંબલ ડગલીથી સુંદર
શોભતા, ડાભા ખંભા ઉપર સુવર્ણમય ખેસ ધારી રહેલા,
કેડય ઉપર લાલ રંગના પટકાન બાંધેલા.

૧૨૯. સુવર્ણમય બાજુબંધી શોભતા બે
બાહુવાળા, કાનોમાં સુંદર કુંડની શોભાવાળા, કંઠમાં
લાંબા સુવર્ણમય ગંથેલા મુક્તાહારની શોભાવાળા.

૧૩૦. સુવર્ણના ચણકતાં કડાં અને સાંકળાથી
શોભતા હાથવાળા, કિંમતી હીરા જડિત વીંટીઓથી
શોભતી આંગળીઓ વાળા.

૧૩૧. સુગંધી કેસર યુક્ત ચંદ્રની શોભતા
લલાટવાળા, તિલકના મધ્યમાં લાલ કંકુનો ચંદ્રલો ધારી
રહેલા, કાનોમાં પુષ્પના ગુચ્છને ધારેલા, પાધમાં સુગંધી
પુષ્પના તોરાધારી.

सुगन्धिपुष्पहारालिदर्शनीयो मनोहरः ।
गजेन्द्रगमनोऽकर्णशुचंचद्वासाः स्मिताननः ॥१३२॥
उच्चरम्यासनासिनो मुनिमण्डलमध्यगः ।
सोमवर्मोऽद्वृतच्छत्रो मुकुन्दधृतनक्तकः ॥१३३॥
अलयभृगुजिद्रलदण्डचामरवीजितः ।
सूरनांजात्तव्यजनो जपमालालसत्करः ॥१३४॥

१३२. सुगंधीवाणा पुष्पोना हार कंठमांधारी
२हेलां, भक्तोना भनने उरनारा, उथीना जेवी चाल
चालतां, सवारना सूर्यकिरणोनी जेम यमकतां वस्त्रोवाणा,
स्मितशी शोभतां मुखकमण्वाणा.

१३३. ऊंचा सिंहासने विराजमान, मुनि
समुदायथी विटायेला, सोम वर्माए धारेला छत्रवाणा,
मुकुन्द वर्णीए धारेला रुमाल वाणा.

१३४. अदैया खाचर तथा भगुज्ज पार्षदे रत्न
जडित दंडवाणा चामरथी सेवाता, सूरवर्मा अने नाज्ञ
भक्ते पवन नांभवा धारेला पंखावाणा, जमशा ठाथमां
४५ करवा धारेल तुलसी माणा वाणा.

१३५. आवेला पोताना भक्तोने दर्शनथी सुख
आपतां, देश भरमां पश्चीति वाणा, देशोभरथी आवेल
पोताना भक्तोए पूजेलां, पूजामां आवेल बहुमूल्य द्रव्य

स्वेक्षणानन्दितस्वीयः श्रुतकीर्तिनिर्जाचितः ।
विष्रसात्कृतविज्ञायो दानशूरो निरेषणः ॥१३५॥
उन्मत्तगंगाप्लवनो दीपावलिमहोत्सवः ।
नित्यकर्मादरो नूत्रवसनो दीनवत्सलः ॥१३६॥
सर्दर्चितोऽन्नकूटेक्षो रमारंजनभोजनः ।
सदाशानो बद्धकटिः स्वभक्तपरिवेषणः ॥१३७॥

प्राक्षिणे आपता पोते पहेरेलां अमूल्य वस्त्रालंकार दानमां
आपनारा, भोग्य पदार्थी ऐषषा रहित,

१३६. अमावास्यना पर्व निभिते वैलामां स्नान
करता, रत्रिए भक्तोए करेला छिवडाओथी उत्सव करता,
नित्य कर्म करवामां आदरवाणा, उत्तम राजा अे आपेला
नवीनवस्त्रो स्वीकारनारा, मार्गमां आवतां पशुपक्षी
गरीब उपर स्नेहवाणा.

१३७. मुक्तानंदादि संतोओ पूजेला, अन्नकूटने
जेतां, रमादिना आनंद माटे भोजन ग्रहण करता, संतोने
प्रेमथी जमाडता, पीरसवा माटे भोजन ग्रहण करता,
संतोने प्रेमथी जमाडता, पीरसवा माटे केउये वस्त्र बांधेला,
संत पार्षदोने स्वयं पिरसता.

१३८. भक्तोने खूब जमेला ज्ञेने आनंद
पामता, सदा आनंदमां ज रहेता, महा उदार

भक्तभुक्तीक्षणानन्दः सदानन्दो महाशयः ।
सत्संगदीपको भक्तशिक्षादक्ष उरुक्रमः ॥१३८॥
धर्मरक्षाकरः स्पर्शविवेको धर्मसिद्धिदः ।
निष्कामसिद्धिदस्त्यागिसेव्योऽद्वृतो जपप्रियः ॥१३९॥
एकादशीवत्विधिप्रवक्तैकादशीश्वरः ।
प्रबोधनीव्रताचारो महादानप्रतोषितः ॥१४०॥

आशयवाणा, सत्संगनुं द्विपन करता, भक्तोने धर्मोपदेश
आपवामां चतुर, भीउभां पशु चालवामां अति चतुर.

१४०. सभामां हेमतसिंहे पूछेला धर्मनी रक्षानो
उपदेश आपता, सभामां कार्य अकार्यना स्पर्शनो विवेक
समज्ञवता, शुक्त मुनिए पूछेलां धर्मनी सिद्धिनो उपदेश
आपता, बल्लानंद मुनिने निष्काम शुद्धिनो उपदेश
आपता, त्यागीए सदा सेवनीय, मुक्तानंद मुनिने
स्वरूपाद्वितो उपदेश आपता, वासुदेवानंद विष्णुने मंत्र
४५नो उपदेश आपता.

१४०. एकादशीना व्रतनो विधि कहेतां,
एकादशीना स्वामी, प्रबोधनी विगोरे एकादशीनुं व्रत स्वयं
करनारा, एकादशीना व्रतमां गुडवेनुं आदि महादान
ज्ञवुबा पासे करावता.

मुनिप्रतोषो विदुरनीतिशास्त्रप्रशंसनः ।
अक्षरस्थो मुनिव्रातस्तुतो योषिद्विषेडितः ॥१४१॥
भक्त्येकतोष्यो भक्त्यात्मा भक्तग्राममहोत्सवः ।
वृत्तालयपुरावासो भक्तसंघसुखप्रदः ॥१४२॥
प्रामस्वबन्धुसन्मानो भूरिर्तिपितपार्षदः ।
गंगार्पितफलाहारो भक्तसंघसमर्चितः ॥१४३॥

१४१. जमवा बठेल मुनिओने पीरसीने तृप्त
करनारा, सभामां पुंजाज्ञ आदि राजाओने
“विद्वरनिति” नो महिमा समज्ञवता, अक्षरध्वनि
धाममां विराजमान स्वस्वरूपनुं निरुपण करनारा,
मुनि समुदाये स्तुति करेला, ज्यारमादि स्त्री भक्तोए
यदनपुष्पादिथी पूजेला.

१४२. एक भक्तिथी ज प्रसन्न थतां, भक्तिएवीने
अतिशय प्रिय, भक्तोना गामोमां भोटा उत्सवो करनारा,
पुष्पदोलोत्सवमां वडतालमां निवास करता, अनेक देशोथी
आवेलां भक्तोने दर्शनादिथी सुख आपतां.

१४३. छपैयाथी आवेला स्वबंधु रामप्रतापज्ञ अे
भगवान जाणीने खूब सन्मान करायेला, पोताना पार्षदोने
मिष्टानोथी खूब तृप्त करतां, जेतलपुरना गंगाबाए अति
प्रयत्नथी लावेला फलाहारने स्वीकारता, अनेक देशोथी
आवेला भक्तोना संघोए उपचारोथी पूजेलां.

नानादेशीयभक्तौधर्मपितवित्तोघदानकृत् ।
 भक्तभ्रातृद्वयावासपर्यायकृतभोजनः ॥१४४॥
 दोलोत्सवविधानज्ञो नरनारायणार्चकः ।
 रंगक्रीडनकृन्मुक्तकामचारनिषेधकः ॥१४५॥
 स्त्रीपुंप्रसंगभूर्यापद्वशको धर्मदेशिकः ।
 साष्टिंगब्रह्मचर्यैकस्थापको धर्मवित्तमः ॥१४६॥

૧૪૪. વિવિધ દેશોથી આવેલા ભક્તોએ આપેલ
દવ્યને તત્કાળ બ્રાહ્મણોને દાનમાં આપી હેનારા, પોતામાં
પરમ પ્રિતીવાળા રામપ્રતાપ અને ઈચ્છારામને નિવાસે
પ્રતિદિન અનુકૂમથી ભોજન કરતા.

૧૪૫. સભામાં કુલદોલોત્સવનો વિવિ વેષ્ણોના
અનુસારે કહેતાં, ઉત્સવમાં શ્રી નરનારાયણદેવનું પૂજન
કરનારા, ભક્તો સાથે રંગે રમતાં, યથેષ્ટ કામાચારનો
નિષેધ કરનારા.

૧૪૬. ખ્રિયાર્થ વ્રતવાળી સ્ત્રીઓને પણ પુરુષ દર્શનથી મોટું વિધન એવું દ્રાસ્તાંતરી કહેનારા, સભામાં અહિંસાદ ધર્મનો ઉપદેશ આપનારા, આઈ અંગ સહિત ખ્રિયાર્થનું સ્થાપન કરનારા, સર્વ ધર્મોને સર્વાધિક જાળનારા.

श्रीमद्भागवतोत्कृष्टपुरश्वरणकारकः ।
 जन्माष्टम्युत्सवापूर्णजीववर्ममनोरथः ॥१५१॥
 कार्यायनरानन्दो वास्तुवेशमनिकेतनः ।
 सूरसम्भवानः शाकसंस्कारानन्दितस्वकः ॥१५२॥
 नागटंकजनप्रीतः शुकप्रश्नकृतोत्तरः ।
 चान्द्रायणवत्ताराध्यः पंचालजनपावनः ॥१५३॥
 भागवत सांभणनारा प्रारंभमां भागवत ग्रन्थनुं पूजन
 करनारा, भागवतना गूढ अर्थने ज्ञाणनारा, श्रीमद्
 भागवतनुं नवीन पुस्तक ब्राह्मणे दान आपतां।

૧૫૧. શ્રીમદ્ભાગવતનું એકસોઆઠ શ્રેષ્ઠ પારાયણ બાબ્ધાણો પાસે કરાવતા, જન્માસ્થ મીના ઉત્સવમાં સારંગપુરના જીવા ખાચરના સંપૂર્ણ મનોરથ પુરા કરનારા.

૧૫૨. કારીયાણી આવીને ત્યાં ભક્તોને આનંદ આપતા,
કારીયાણીમાં વસ્તા ખાચરના દરબારમાં નિવાસ કરતા, સુરા
ખાચરને પોતાના ગામ નાગડક આવવાનું કહીને સંભાવના કરતા,
સુરાખાચરના લોયા ગામમાં રીંગણું શાક સ્વયં ઘીમાં બનાવીને
ભક્તોને આનંદ આપતા.

૧૫૩. નાગડકા પધારીને ત્યાંના ભક્તોને દર્શનાદિથી આનંદ આપતાં, શુકાનંદ સ્વામીએ પૂછેલાં માધ
સ્નાન વ્રતના પ્રશ્નો ઉત્તર આપતાં, ચંદ્રાયણ વ્રતથી

गृहीतरनस्त्रयंगसपर्शदोषप्रकाशकः ।
 स्त्रीपुंसान्योन्यसंस्पर्शव्यवस्थाकृद्विदां वरः ॥१४७॥
 आहारशुद्धिकृत् सद्यःपापनिष्ठकृतिकारकः ।
 वेदान्ततच्चप्रथनः सांख्ययोगार्थदर्शकः ॥१४८॥
 अदांभिकप्रियोऽतृष्णो गुणग्राहीगुणप्रियः ।
 पुराणश्रवणौत्सुक्यः पुराणविधिबोधकः ॥१४९॥
 श्रीमद्भागवतश्रोता श्रीमद्भागवतार्चकः ।

श्रीमद्भागवताभिज्ञः श्रीमद्भागवतार्पकः ॥१५०॥

१४७. ग्रहस्थ पुरुष सिवायनाने स्त्री स्पश
करवामां महा दोष बतावता, स्त्री पुरुषोने परस्पर
स्पर्शनी व्यवस्था करनारा, विद्वतजनोमां श्रेष्ठ.

૧૪૮. આહારના શુદ્ધ સમજાવનારા, ગ્રાહ
અજાણે નાના મોટા પાપનું પ્રાયશ્ચિત્તનો ઉપદેશ આપતા,
બ્રહ્મસૂત્રાદ વેદાન્ત ગ્રન્થનો સિધાંત સભામાં
સમજાવનારા, સાંખ્ય શાસ્ત્ર અને યોગ શાસ્ત્રનો અર્થ
સ્પષ્ટ સમજાવતા.

૧૪૮. દંભ રહિત ભક્ત જેમને પ્રિય છે, વિષય
સુખની તૃપ્તિારહિત, ભક્તો ના ભાગવતાદિપુરાણ
સાંભળવામાં ઉત્સાહવાળા, ઉત્તમ રાજીને ભાગવત પુરાણ
સાંભળવાનો વિષય કહેતો,

૧૫૦. માગશર માસમાં નિયમથી યથાવિધિ

शिवरात्रिव्रताचारः कृतदोलामहोत्सवः ।
 द्वैताद्वैतार्थनिगममहार्द्भोधी महोदयः ॥१५४॥
 दिव्यांगभक्तिधर्मादिरुपप्रेक्षयिताऽमृतः ।
 हेमन्ताचार्वास्तुतिप्रीतो जीर्णदुर्गजनार्चितः ॥१५५॥
 कृततीर्थविधिविप्रभोजनो भूरिदोऽभव ।
 दुर्गभक्तातिसुखदः कृतकृत्यो जगत्प्रतिः ॥१५६॥
 आराधना करवा योग्य, पंचाणा पधारीने त्याना हेमतस्तिष्ठ
 आहिने पावन कृतनारा.

૧૪. સમસ્ત ભક્તજનો સાથે શિવરાત્રી વ્રત નિયમથી કરનારા, અંડાનંદ વર્ણને દૈત અને અદૈત જ્ઞાનનો ઉપદેશ આપતા, મહાન પ્રતાપવાળા.

૧૫૪. પંચાળાના ખાખરાના વનમાં કૃપાથી
ભક્તોને દિવ્ય ભક્તિ ધર્મ સહિત દર્શન આપતા,
હે મંતસિંહાદિએ જોયેલા અમૃત ધામમાં રહેલાં,
હે મંતસિંહ રાજાની પૂજથી પ્રસન્ન થયેલાં, જુનાગઢના
ભક્તોએ પજેલાં.

૧૫૬. ફાગણ માસની અમાસે ગીરનાર પર્વતના તીર્થોમાં કરવાના વિધિને કહેનારા, જુનાગઢમાં ચૈત્ર માસમાં ખ્રાદ્યાષોને મિથ્યાનોથી તૃત્મ કરનારા, ખ્રાદ્યાષોને ધ્યંચં દ્વય આપનારા, ભક્તોને દર્શન માગથી ભવથી

રહઃસ્થો ગૂઢસંકલપો હરિમન્દ્રકારક: ।
મહારભઃ સદાસ્વસ્થ: કળિદોષહરોદ્યમ: ॥૧૫૭॥
કૃતશ્રીનગરવાસો મહાસમ્ભારસાધક: ।
શ્રીપુરેશાર્હિત: સભ્ય: પૂર્તકર્મપ્રશાંસક: ॥૧૫૮॥
નરનારાયણાદ્યર્ચા સ્થાપક: પૌરમાનિત: ।
ક્ષેત્રમાહાત્મ્યગદિતા મહોત્સવવિધાપક: ॥૧૫૯॥
છોડાવનારા, પાણિપધારીને ગઢપુરના ભક્તોને અતિ સુખ
આપતાં, ધર્મસંસ્થાપનાદિ કાર્યને સારી રીતે કરનારા,
જગતનું હિત કરનારા સ્વામી.

૧૫૭. એકાન્ત સ્થળમાં રહીને વિચારતાં, બીજા
ન જાણો તેમ પોતાના અંતર ધ્યાન રૂપ સંકલ્પને કરતાં,
આનંદાનંદ મુનિ દ્વારા પોતાના મંદિરો બંધાવતા, મહા
મંદિરોનું નિમાણ કરાવતા, સર્વદા સ્વસ્થ પણે રહેતાં,
કળિનાદ્યાપો અસત્ય કલેશાદિને હરતાં.

૧૫૮. પોતે કરેલાં મહામંદિરોમાં પ્રતિષ્ઠા વિધિ માટે
અમદાવાદ મંદિરમાં નિવાસ કરી રહેલાં, શ્રી
નરનારાયણાદેવની પ્રતિષ્ઠા માટે અપાર સામગ્રી ભેણી કરતા,
અમદાવાદના ગવર્નર (સર. ઉનલોપે) પૂજેલાં, સભામાં મુખ્ય
પણે વિરાજમાન, મંદિર નિર્માણની પ્રસંશા કરનારા.

૧૫૯. અમદાવાદમાં શ્રી નરનારાયણાદેવ
રાધાકૃષ્ણાદેવ ભક્તિ ધર્મ સહ પોતાનું હરિકૃષ્ણ સ્વરૂપની

એકાહભોજિતાશેષપૌરવિપ્રો બહુપ્રદ: ।
પૂજોત્સવવ્યવસ્થાકૃદાંગેયપ્રાર્થિતોમનુ: ॥૧૬૦॥
મૂલીપુસ્થાપિતશ્રીમદ્રાધાકૃષ્ણોઽક્ષરપ્રદ: ।
નિબદ્ધોત્સવમર્યાદો ભક્તાભીષ્ટફલપ્રદ: ॥૧૬૧॥
ભુજંગપુરભક્તાતિપ્રીતઃ પૌરપૂજિત: ।
નરનારાયણપ્રતિષ્ઠાપકો વિપ્રપૂજક: ॥૧૬૨॥

સ્થાપના કરનારા, શ્રી નગરના ભક્તાઓ

વસ્ત્રાભૂષણાદિથી પૂજેલાં, શ્રીનગરનું મહાત્મ્ય કહેનારા,

ગીત વાળું આરતિથી શ્રી નરનારાયણાદેવાદિકની

પ્રતિષ્ઠા પૂજા વિવિ મહોત્સવ કરનારા.

૧૬૦. એકજ દિવસમાં શહેરના ચોરાશી જ્ઞાતિના
સમગ્ર (સાઈઠ હજાર) ખ્રાબણ્ણોને પકવાસોથી જમાઈને
તૃત્ય કરનારા, પ્રતિષ્ઠા પછી ખ્રાબણ્ણોને બાહુ દાન આપનારા,

પ્રતિદિન અને ઉત્સવોમાં ભગવાનની પૂજાની વ્યવસ્થા

કરનારા, ભૂજના ગંગારામ વિપ્રાયે પ્રાર્થના કરેલાં, કથ્ય

ભૂજમાં મંદિર કરવાનું મનન જે વિચાર કરનારા.

૧૬૧. મૂળીપુરમાં શ્રી રાધાકૃષ્ણાદેવની સ્થાપના
કરનારા, ભક્તોને અક્ષરધામ આપનારા, વર્ષિક સમસ્ત

ઉત્સવની મર્યાદા બાંધનારા સર્વ ભક્તોના અભિલષિત

પોતાના ગામોમાં મંદિર નિર્માણરૂપ ફળ આપનારા.

૧૬૨. ભૂજના ભક્તોની ભક્તિથી અતિ પ્રસંગ,

વૃત્તાલયાક્ષિપદ્માક: શિલ્પસન્માનકારક: ।
લક્ષ્મીનારાયણાદ્યર્ચાસ્થાપકો ઽર્ચિતભૂસુર: ॥૧૬૩॥
ધવલમુરીલીમનોહરસસંસ્થાપકો ઽર્થદ: ।
સંસ્થાપિતજયતલ્પ રેવતીબલદેવક: ॥૧૬૪॥
મુક્તાદિષ્ટોત્પથચ્છેદશ્વિત્રાર્ચાર્ચાર્ચપ્રવર્તક: ।
દ્વારિકાપ્રે ષિષતસુહૃત્તીથી વાસ્યદર્દર્શક: ॥૧૬૫॥
ભૂજના સુન્દરજી આદિ ભક્તોને શ્રી નરનારાયણાદેવની
પ્રતિષ્ઠા સમયે મોટા ઉપચારોથી પૂજેલાં, ભૂજમાં
શ્રીનરનારાયણાદેવની પ્રતિષ્ઠા કરનારા, પ્રતિષ્ઠામાં આવેલા
બહુ ખ્રાબણ્ણોને પૂજનારા.

૧૬૩. વડતાલમાં શ્રી લક્ષ્મીનારાયણાદેવની પ્રતિષ્ઠા
કરવા પદ્મારેલાં ભક્તના નેત્રરૂપ સૂર્ય જેમ આનંદ
આપનારા, મંદિર નિર્માણ કરનાર શિલ્પીનું વસ્ત્રાદિ
દાનથી સન્માન કરનારા, લક્ષ્મીનારાયણાદિ મૂર્તિઓની
સ્થાપના કરનારા, પ્રતિષ્ઠામાં આવેલ ખ્રાબણ્ણોની
દક્ષિણાદિથી પૂજન કરનારા.

૧૬૪. ધોળકામાં મોરલીમનોહરદેવ હરિકૃષ્ણ
મહારાજની સ્થાપના કરનારા, ચાર પુરુષાર્થને આપનારા,
જેતલપુરમાં રેવતી બળદેવજી સહ પોતાના સ્વરૂપની
સ્થાપના કરનારા.

૧૬૫. મુક્તાનંદ મુનિને વડોદરામાં કુમાર્ગનું નાશ

સત્ત્વાતા દ્વારિકેશાત્મા ભક્તાપદ્રશનાક્ષમ: ।

સચ્ચદાનન્દવરદો લક્ષ્મીનારાયણાત્મક: ॥૧૬૬॥

વર્ધિતક્ષેત્રમાહાત્મ્યસ્તમુદ્રાંકિતસ્વક: ।

મુક્તાત્મા ત્રિયુગો વાદિજેતાઽનુયુગસમ્ભવ: ॥૧૬૭॥

કરવાની આજી અપાવતા નારાયણજી સુતાર પાસે
બનાવેલી ચિત્ર મૂર્તિની પૂજા પ્રવર્તક, મોટા અને
નાનાભાઈને દ્વારિકાની યાત્રા માટે મોકલનારા, દ્વારિકા
તીર્થમાં રહેલાં પાપોને જાણાવનારા,

૧૬૬. સત્પુરૂપ સચ્ચિદાનંદ મુનિની રક્ષા
કરનારા, દ્વારિકાવિશ શ્રી કૃષ્ણ સ્વરૂપે દર્શન આપતા,
પોતાના ભક્ત સંતની આપત્તિને સહન નહિ કરનારા,
સચ્ચિદાનંદ મુનિને વરદાન આપનારા, શ્રી
લક્ષ્મીનારાયણ સ્વરૂપે દર્શન આપતાં.

૧૬૭. વડતાલ ક્ષેત્રનું મહાત્મ્ય વધારનારા, તમ
મુરીથી પોતાના ભક્તોને અંકિત કરનારા, મુક્તાનંદ
મુનિના હદ્યમાં રહીને વડોદરામાં વાદિ પરાજ્ય કરનારા,
નિયુગ શબ્દનો સાચો અર્થ (ઉત્પત્તિ-સ્થિતિ-પ્રલય)
સમજાવનારા, વાદ વિવાદ કરનારાને મુક્તાનંદ સ્વામીના
આત્મામાં રહી જતનારા, દરેક યુગમાં પોતાનું પ્રાક્ટય

असुराविदितेशत्वः प्रकटेश्वरलक्षणः ।
 अन्तः संशयहृद्वार्तांदुराचारविमोचनः ॥१६८॥
 अशस्त्रो धिषणाशस्त्र आसुरावेशकर्षणः ।
 लडुकादीष्टगणपः सिन्दूरादिष्टमारुतिः ॥१६९॥
 वृत्तालयप्रियो धर्मजन्माहार्चितसदद्विजः ।
 महासभासनो दत्तविध्युपात्तसुतद्वयः ॥१७०॥

૧૬૮. આસુરી સંપત્તિવાળાએ જેમના પ્રભાવને
જાણ્યો નથી તેવા, દેવી જીવોને પોતાનું પ્રગત ઈશ્વરપણું
સમાધિયી જણાવતાં, ભક્તોના અંતરના સંશ્યોને હરનાર
વાર્તા કરતા, ભક્તો પાસે દુરાચાર જે મધ્યમાસનું સેવન
છોડવનારા.

१६८. शस्त्रो नहीं धारनारा, बुद्धि रूप शस्त्रथी
असुर विनाश रूपकार्य साधनारा, भक्तोमां आवेदा
आसुरी भावने काढनारा, भाद्रवा सुद योथना दिवसे
लाडुथी गषेश पूजन करनारा, आसोवद १४ना
सिन्दुरादिथी हनुमानजनी पूजा करनारा.

૧૭૦. વડતાલ જે મને અતિપ્રિય છે, પિતા ધર્મદેવના જન્માદિવસ કાર્તિક સુદ-૧૧ના દિને ખાસણોને દક્ષિણાદિથી પૂજનારા, વડતાલમાં વિશાળ સભામાં ઉંચા

दृक् पावितजनवतः सिंहजिन्नपूजितः ।
 स्वप्रतापपराभूत विद्वद्वैरिकृतानतिः ॥१७४॥
 सिंहजितसंशयच्छेता भक्तिरीतिप्रदर्शकः ।
 रघुवीरापितस्वीयभूषावित्तनवांशुकः ॥१७५॥
 सर्वजीवहितः सर्वसच्छास्त्ररसदोहनः ।
 अनाकुलमनाः शिक्षापत्रीलेखनकृत्स्वभूः ॥१७६॥
 आवेला, अनेक प्रकारना वाञ्छंगोथी विटायेला, सुवर्षष्ठी
 शाषागारेला हाथीनी अंबाडी उपर विराजमान,
 राजभंत्रीमे सून्दर यामर ढोणता।

૧૭૪. ચારે બાજુ ઉભેલા જનસમુદ્દાયને દ્રષ્ટિથી
પાવન કરતાં, સયાજીરાવ રાજાએ પૂજેલા, પોતાના
પ્રતાપથી વૈરી વિદ્વાનોનો પરાવહભ કરનારા.

૧૭૫. સયાજીરાવ રાજાના સર્વ સંશયોને દૂર કરનારા, ભક્તિની રીત બતાવનારા, વડોદરાથી આવેલ વસ્ત્ર આભૂષણ વિગેરે રધવીરજી ને આપી હેનારા.

૧૭૬. જીવપ્રાણી માત્રનું હિત કરવાવાળા, સર્વ
સચ્છાક્ષણા સારને દોહન કરનારા, સ્વચ્છ ચિત્તવાળા,
સર્વને અવિકાર રૂપ ધર્મનો ઉપદેશ આપવા શિક્ષાપત્રી
લખતા સ્વસ્વરૂપથી સર્વત્ર વર્તતા.

१७७. प्रथम सामान्य धर्मोने कहेनारा, आचार्य

पुत्रविन्यस्तगुरुतः पुत्रसात्कृतसंश्रितः ।
 सदोविभक्तदेशादिः सम आचार्यशिक्षकः ॥१७१
 भक्तिजन्माहभक्तौ घरतर्पणाश्चित्रिताधिप ।
 नृपामात्याधितः पौरप्रीतो वटपुरागमः ॥१७२॥
 मन्त्रिप्रत्युद्गतो नानावाद्यवादकसंबृतः ।
 सालंकारगजारुढश्चारुचामरवीजितः ॥१७३॥
 सिंहासने विराजमान, सभामां पोताना भोटा-नाना
 भाईना पुत्र अयोध्याप्रसादश्च अने रघुवीरश्चने विविधी
 दत्तपुत्र पाणे स्वीकारता।

૧૭૧. પુત્રોમાં ગુરુપદ સ્થાપનારા, સમસ્ત
આશ્રિતોને પુત્રોને સોંપત્તા, સભામાંજ ઉત્તર અને દક્ષિણ
વિભાગ કરી પુત્રોને વહેચી આપત્તાં, વિભાગમાં પક્ષપાત
રહિત, આચાર્યપદે સ્થાપેલ પુત્રોને પાળવાના ધર્મોનો
ઉપદેશ આપનારા.

૧૭૨. ભક્તિદેવીના જન્માદિવસે સમસ્ત ભક્તોને
ભોજનાદિથી તૃપ્ત કરતાં ઉત્સવમાં મોટા રાજાઓને પણ
આશ્રય પમાડતાં, વડોદરાના રાજાના મંત્રી નારૂપંતે કરેલ
છે પ્રાર્થના જેમની, વડોદરાના ભક્તોને પ્રેમથી દર્શન દેવા
ઉત્સુક, વડોદરામાં સપરિવાર પધારેલા.

૧૭૩. રાજના મંત્રી નારુપંત સેના સાથે સામે

सामान्यधर्मवचनो विशेषवृत्तवर्णनः ।
 निगमाद्यष्टसच्छस्त्रातिरुचिः शास्त्रसारवित् ॥१७७॥
 विशिष्टाद्वैतमतथृत् साकारब्रह्मवर्णनः ।
 रामानुजकृतग्रन्थं श्रुतिपाठप्रवर्तकः ॥१७८॥
 गृहीतविद्वलेशोक्तवतोत्सविधिः सुधीः ।
 यथाधिकारसद्ब्रह्मवक्ता वैदिकसम्मतः ॥१७९॥
 शिक्षापत्रीस्थापितस्वमाहात्यः पाठसिद्धिदः ।
 सद्ब्रह्मातिप्रवृत्तीच्छुः शिक्षापत्रीप्रवर्तकः ॥१८०॥
 विगेन्ना विशेष धर्मो कुण्डनारा, वेदादि आठ स्वच्छाक्षमां
 उत्तिवाणा, सर्वशास्त्राना सारने ज्ञाणनारा।

१८. श्री रामानुजाचार्यना विशिष्टाद्वैत मतने
स्वीकारनारा, नित्यसिध्धदिव्य शरीर भगवानना साकार
स्वरूपनुं प्रतिपादन करनारा, श्रीरामानुजाचार्ये रथेला
श्रीभाष्यादिनी प्रवृत्ति करनारा,

૧૭૮. વિહૃલાનથ ગોસ્વામીએ કહેલ ઉત્સવ વિધિને
સ્વીકારનારા, સધ્યમ વિષયક બુદ્ધિવાળા, વૈદિક
વાક્યનસાર ધર્મને સ્થાપન કરનારા.

૧૮૦. શિક્ષાપત્રી અંથમાં પોતાનું મહાત્મ્ય
સ્થાપનારા, શિક્ષાપત્રીનો પાઠ કરનારાને સિદ્ધિ
આપનારા, ધર્મ સહિત ભક્તિની પ્રવૃત્તિ કરનારા, ભૂમિ

प्रमोदिताश्रितजनो नरनारायणेक्षणः ।
महादोलोत्सवोऽयोध्याप्रसादार्पितसद्वसुः ॥१८१॥
धौरेयस्थापितश्रीमद्राधामदनमोहनः ।
पुत्रोपदिष्टश्रीकृष्णमन्त्रदीक्षाविधिक्रमः ॥१८२॥
प्रोक्तदीक्षितसद्वर्द्धमः कृष्णपूजाविधापकः ।
प्रोक्तापराधनिर्हरः क्षमासारः सदर्चनः ॥१८३॥

उपर शिक्षापत्रीनी प्रवृत्ति करनारा.

१८१. श्रीनगर अमदावादना भक्तोने दर्शनादिथी आनन्द आपता, पोते पधरावेल अमदावादमां श्री नरनारायणादेवना दर्शन करनारा, अमदावादमां कागणवदमां फुलदोलोत्सव करनारा, उत्सवमां आवेल धनवस्त्र अयोध्याप्रसादज्ञने आपनारा.

१८२. धोलेरामां राधा सह मदनमोहनदेवनी प्रतिष्ठा करनारा, पोताना दत्त पुत्रोने भक्तोने भंत्रोपदेशनो उपदेश आपनारा.

१८३. मंत्र दीक्षीत भक्तोने पाणवाना सध्यर्मोनो उपदेश आपता, आचार्यथी मणेल मूर्तिनुं यथाशक्तिं पूजन करावनारा, भगवद्पूजामां ज्ञाशे अज्ञाशे थतां अपराधनुं प्रायश्चित करावनारा, भीज्ञाना अपराध ने सहन करवा रुप क्षमावाणा, साधु पुरुषोने पूजनार अने

स्वाचार्यपत्रीशिष्यत्वस्थापकः शिष्यशासनः ।
पुत्रदत्तमहादीक्षः पुत्रदीक्षितपूरुषः ॥१८४॥
सुषादीक्षितयोषः श्रीराधाकृष्णोष्टदेवतः ।
सत्संगिध्येयसन्मूर्तिरेकान्तिकपरायणम् ॥१८५॥
पुत्रप्रोक्ताब्दिकाशोष्ट्रवतोत्सवविधिक्रमः ।
गोपालप्रश्नसंहृष्टस्त्यागिधर्मोपदेशकः ॥१८६॥

पूजावनार.

१८४. दीक्षार्थी स्त्रीओने आचार्य पत्नीनुं शिष्यत स्थापनारा, आचार्य पत्नीना शिष्य स्त्रीओने धर्मोपदेश करनारा, दत्त पुत्रोने पोतेज महादीक्षा आपनारा, पुत्रो पासे स्वस्वदेशना पुरुषोने महादीक्षा अपावता.

१८५. पुत्रो पासे दीक्षा अपावेली पत्नीओ पासे पोतपोताना देशनी स्त्रीओने दीक्षा अपावता, श्रीराधा सह श्रीकृष्ण स्वरूपने पोताना ईष्टदेव मानता, सत्संगी मात्रने हृष्टमां ध्येय भूर्ति, भगवाननी एकज अनन्य भक्तिरूप जे भक्तो तेना आश्रयत्.

१८६. दत्त पुत्रोने वार्षिक व्रतोत्सव विषि कर्त्तेनारा, गोपाणानं भुनिने त्यागीओना धर्म कर्त्तेनारा, त्यागीने संसार विरक्तिरूप धर्मोपदेश आपतां.

१८७. लोभनो नाश थाय तेवी बुद्धि आपनारा,

लोभोन्मूलनधीदाता कामोत्खननयुक्तिः ।
दुर्जेरसजिद्बोधो निःस्त्रेहत्वविधापकः ॥१८७॥
मानसर्पविश्वत्राता कृष्णकान्तिकशंसनः ।
सर्वमन्त्रज्ञानवैराग्यभक्तिबोधनपाटवः ॥१८८॥
ज्ञानस्वरूपनिर्णेता नियन्ता पुरुषात्मकः ।
प्रकृतीशो महाकालो मायेशोऽव्याकृतात्मकः ॥१८९॥
हिरण्यगर्भस्तत्त्वात्मातत्त्वलक्षणलक्षकः ।
वैराजोऽखिलविश्वात्मा बुद्धिप्रेरक इशिता ॥१९०॥
क्रामने ज्ञतवानी युक्तिशिखवाडनारा, दुर्जेय रसास्वादने ज्ञतवानो बोध आपनारा, मायिक पदार्थमां प्रितिरहित उपदेशथी करनारा.

१८८. मानरूप सर्पना झेरथी भयावनारा, श्रीकृष्णनी एकान्तिक भक्तिवाणानी प्रशंसा करनारा, स्वधर्म आत्मापरमात्मा स्वरूपनुं ज्ञान मायिक पदार्थमांथी वैराग्य अेवी अनन्य भक्तिनो बोध आपनारा.

१८९. नित्यानन्द भुनिने ज्ञाननुं स्वरूप समज्ञवता, क्राममाया आदिना नियामक, मायाना स्वामी पुरुषस्वरूप, मूण प्रकृतिना नियन्ता, महापुरुष मायाना नियंता, महतत्वनी उत्पत्तिमां हेतु होवाथी अव्याकृत.

१९०. हिरण्यगर्भ ध्रुवांड जेना गर्भमां छे सुवर्षे

जीवे श्वरब्रह्मामायारुपयाथार्थ्यबोधकः ।
निर्गुणो गुणवृत्तिज्ञो बद्धजीविमोचनः ॥१९१॥
भक्त्याराध्यो महादेवो ज्ञेयो ध्येयः प्रकाशकः ।
शेषीकृताक्षरपरश्रीकृष्णः कालकालनः ॥१९२॥
कृष्णसेवाहीनमुक्तिचतुर्ष्कोच्छापहापकः ।
आदिष्टसांख्यसिद्धान्तो निजज्ञानफलप्रदः ॥१९३॥
समान निधि छे, तत्वना लक्षणो अने तेनुं स्वरूप कर्त्तेनारा, सहस्र शीर्ष पुरुष विराट स्वरूप, समस्त जगतना आत्माधारक, सर्वनी बुद्धिने प्रेरणा आपनारा, सदासमग्र ऐश्वर्य युक्त.

१९१. श्व, ईश्वर, ध्रुव, मायाना स्वरूपने अलग अलग समज्ञवता, मायिक त्रष्ण गुण रहित, सत्त्वादि गुणोनी वृत्तिने ज्ञानारा, अनादि अविद्याथी बंधनमां रहेला ज्ञवनेमुकावनारा.

१९२. सांग प्रेम लक्षणा भक्तिथी जे एक आराधना करवा योग्य, सर्वोत्कृष्ट देवरूप, ज्ञानवा योग्य, हृष्टमां ध्यान करवा योग्य, सूर्यादिना पाण प्रकाशक, आत्यन्तिक प्रलयमां अक्षरादि सर्वना शेषि, ध्रुवांड वर्ती सर्वना नियन्तां तेथी काणना काण.

१९३. श्रीकृष्ण सेवा विना चारप्रकारनी भूक्तिने

ऋગ્યાત્મક શ્રતુર્વર્ણા શ્રમધર્મનિરૂપક: ।
ષટ્કર્મવિધિનિર્ણેતા ગાયત્રીમન્ત્રદૈવત: ॥૧૯૪॥
સ્માર્તવક્તા શ્રૌતવક્તા વિપ્રધર્મવિશોષવિત: ।
જીવિકાવૃત્તિનિર્ણેતા હેયોપાદેયબોધક: ॥૧૯૫॥
આશૌચનિર્ણય: શ્રાદ્ધવિધિવક્તા વિધિપ્રિય: ।
કલિહેયાર્થનિર્ણેતા રાજધર્મનિરૂપક: ॥૧૯૬॥

પણ નહી ઈચ્છતા, સબીજ સાંખ્યશાસ્ત્રના સિધ્યાન્તનો
ઉપદેશ આપનારા, પોતાના દિવ્ય સ્વરૂપ સંબંધી શાનને
આપનારા.

૧૯૪. ભરિયી આદિ ઋષિઓ જે મને આત્મ સમાન
પ્રિય છે, ચાર વર્ષના ધર્માનું નિરૂપણ કરનારા, સનાન
સંધ્યાદિષ્ટકર્મના વિધિને કહેનારા, ગાયત્રી મંત્રથી
આરાધના કરવા યોગ્ય.

૧૯૫. સ્માર્ત સંધ્યા વંદન વૈશ્વદેવ કર્તવ્યપણે
પ્રતિપાદક, બ્રાહ્મણોના વિશેષ ધર્મોને પ્રતિપાદન કરનારા,
જીવિકાવૃત્તિનો દેશાકાળાનુંસારે નિર્ણય કરનારા, હેય
ઉપાદ્ય સદાચારને જણાવનારા.

૧૯૬. જન્મ મરણના સૂતકનો નિર્ણય કહેનારા,
ગૃહસ્થને અવશ્ય કર્તવ્ય પણે પ્રતિપાદન કરનારા, શાસ્ત્ર
વિધિમાં રૂચિવાળા, કળીયુગમાં નિર્ધિષ ધર્મોને કહેનારા,

પતિવ્રતાધર્મવક્તા વિધવાધર્મરક્ષક: ।
નાનાવ્રતસમારાધ્ય: પૂજાવિદ્યુપદેશક: ॥૧૯૭॥
સ્પર્શનિર્ણયકુદ્વાનપ્રસ્થધર્મપ્રદર્શક: ।
સન્યાસધર્મગદિતા સાંગનિષ્કૃતિબોધક: ॥૧૯૮॥
જીર્ણદુર્ગસ્થાપિત શ્રીદ્વારિકેશાદિરાત્મદ: ।
બહુચારિધર્મવક્તા બૃહદ્વર્મમહાદર: ॥૧૯૯॥

રાજાઓના ધર્મોને કહેનારા.

૧૯૭. પ્રતિપ્રતા સ્ત્રીઓના ધર્મો કહેનારા, વિધવા
સ્ત્રીઓના ધર્મોનું રક્ષણ કરનારા, અનેક પ્રત ઉપવાસથી
આરાધ્ય પ્રતિદિન સ્ત્રીઓને ભગવાનની પૂજાનો વિધિ
કહેનારા.

૧૯૮. સ્ત્રીઓને રજસ્વલાદિમાં સ્પર્શનો નિર્ણય
કહેનારા, વાનપ્રસ્થના ધર્મો યથાવિધિ કહેનારા,
સન્યાસીઓના શાસ્ત્રાનુસાર ધર્મો કહેનારા, અંગસહિત
પાપોનું પ્રાયશ્ચિત્વિધિ કહેનારા.

૧૯૯. જુનાગઢમાં બ્રહ્માનંદ સ્વામીએ બનાવેલ મંદિરમાં
શ્રીરાધારમણાદિ દેવોની સ્વપ્રતિમાનું સ્થાપન કરનારા,
મુખુન્દાનંદ વર્ણને નૈષિક બ્રહ્મચારીઓના ધર્મો કહેનારા,
બ્રહ્મચારીયાલનુંપણે મોટો ધર્મ તેમાં આતિ આદર વાળા.

દુર્ગાલિયસ્થાપિત શ્રીગોપીનાથોડખિલાર્થદ: ।
સહાંગયોગોપેદ્બ્રા પિણ્ડબ્રહ્માણંડનિર્ણય: ॥૨૦૦॥
ભૂતસ્વરૂપનિર્ણેતા વાયુભેદનિરૂપક: ।
કાલજ્ઞાનવદો યોગસિદ્ધિહેતુપ્રદર્શક: ॥૨૦૧॥
શતાનંદસ્તુત: સ્તુત્યો ભક્તવાંછિતપૂર્ક: ।
શિક્ષાપત્રીગ્રન્થનક: શિક્ષાપત્રીવિધિબ્રુવ: ॥૨૦૨॥

૨૦૦. ગઢપુરમાં ઉત્તમરાજાએ બનાવેલા મંદિરમાં
ગોપીનાથ નામના સ્વસ્વરૂપી સ્થાપના કરનારા, સમગ્ર
ભક્તોના મનોરથ સફળ કરનારા, અંગ સહિત યોગનો
ઉપદેશ શતાનંદ મુનિને આપનારા, પિંડ બ્રહ્માંડ (જીવ
ઈશ્વરદેહ)ના સ્વરૂપ કહેનારા.

૨૦૧. પંચ ભૂતના સ્વરૂપનો નિર્ણય કરનારા, પિંડ
બ્રહ્માંડમાં રહેલાં સાત પ્રકારના વાયુના સ્વરૂપનો ઉપદેશ
કરનારા, યોગીઓને મૃત્યુનું શાન આપનારા, યોગ
સાધના સિદ્ધિના હેતું ને કહેનારા.

૨૦૨. શતાનંદ મુનિએ “શ્રીવાસુદેવ!” સ્તોત્રથી
સ્તુતિ કરેલા, બ્રહ્માદિ સર્વને સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, ભક્ત
અંગ શતાનંદ મુનિની સ્વચ્છારિત્ર ગ્રન્થ બનાવવા રૂપ
ઈચ્છાને પુરી કરનારા, સ્વયં લખેલ શિક્ષાપત્રી ગ્રન્થને
શતાનંદમુનિ પાસે અનુષ્ટુપ છંદમાં ગુંથાવતા,
શિક્ષાપત્રીના પાઠની વિધિ કહેનારા.

શિક્ષાપત્ર્યર્થસન્નુષો લીલાસન્દર્ભકારક: ।
નિર્વાસનસ્તિરોધાનલીલાસમ્મોહિતાસુર: ॥૨૦૩॥
વૈમાનિકવૃત્તો હૃષેવવૃન્દસર્મચિત: ।
સ્વાર્ચાપ્રાદુષ્કતૈશ્વર્યો દત્તપ્રત્યક્ષદર્શન: ॥૨૦૪॥
ભક્તેક્ષાહસિત: પૃષ્ણાદ્યપાહર્તાઽન્નભોજન: ।
ક્ષીરપો નીરપ: સ્વોપ્યાચકેષાશુસિદ્ધદ: ॥૨૦૫॥

૨૦૩. નિત્યાનંદ મુનિએ લખેલા શિક્ષાપત્રીના
અર્થથી સંતુષ્ટ થયેલાં, શતાનંદમુનિ પાસે “સત્તસંગિળ્લવન”
નામનો ગ્રન્થ રચાવનારા, વિષયવાસના રહિત, મનુષ્ય
સ્વરૂપની અન્તર્ધર્થની લીલાથી અસુરોને મોહ ઉપજાવતા.

૨૦૪. દેવતાઓ વિમાનમાં આવીને પૂજા કરવા
વિટળાઈ વળા છે તેવા, દર્શનાદિકથી આનંદ પામેલાં
દેવોએ પૂજેલા, પોતે સ્થાપેલા શ્રી નરનારાયણ, શ્રી
લક્ષ્મીનારાયણ, શ્રી ગોપીનાથ આદિ પોતાની મૂર્તિઓમાં
એશ્વર્ય બતાવનારા, કેટલાક ભક્તોને દિવ્ય મનુષ્ય સ્વરૂપે
દર્શન આપતાં.

૨૦૫. દર્શન કરવા આવતાં ક્યારેક ભક્તોને મૂર્તિ
સ્વરૂપે હસતાં, ક્યારેક મૂર્તિમાંથી જ પુષ્પ વિગેરે
સ્વીકારતા, અશાદિ મૂર્તિમાં રહીને જમતાં, મૂર્તિમાંથી
દુધ વિગેરેને ક્યારેક પીતાં, ક્યારકે ભક્તોને આપેલ

પુત્રદો વિત્તદો વિદ્યાપ્રદો વૈરભયાપહ: ।

અપમત્યુહરો ભુક્તિપ્રદો મુક્તિદ આશ્રય: ॥૨૦૬॥

એ શ્રીયદો રોગહરો જ્ઞાનકૃદ્વક્તિદો ઽધિપ: ।

સમાધિદસ્તમોહર્તા સર્વમંગલમંગલમ ॥૨૦૭॥

મૂર્તિમાં રહીને જળપાન કરતા, દૂર કે સમીપમાં જે માનતા
કું બાધા આપનાર જનોની જલદી પૂરી કરતાં.

૨૦૬. પ્રતિમાં આગળ માનતા કરનારને પુત્ર
આપનારા, મૂર્તિમાંથી ધન આપનારા, વેદ શાસ્ત્રાદિકુંનું
જ્ઞાન આપનારા, શત્રુના ભયને નાશ કરનારા, અકાળ
મરણને પોતાના પ્રતાપથી દૂર કરનારા પ્રતિમાં આગળ
માનતા કરનારને ખાનપાનાદિ સમૃદ્ધિ આપનારા, આશ્રય
કરનારા પાપીને પણ મુક્તિ આપનારા, સૌના આશ્રય
સ્થાન.

૨૦૭. ભક્તોને એશ્વર્ય આપનારા, મૂર્તિની
માનતાથી રોગ હરનારા, ત્રિકાળ જ્ઞાન આપનારા, નિષ્કપટ
ભક્તોને પરામર્શિત આપનારા, સ્વભક્તોને દર્શનાદિથી
અધિક રક્ષા કરનારા, મૂર્તિના દર્શન માગથી સમાધિ
કરાવનારા, અજ્ઞાનરૂપ અધ્યકારને હરનારા, મંગળ મૂર્તિ
એવા સર્વ મંગળોના પણ મંગળ મૂર્તિ એવા.

૨૦૮. આ રીતે શ્રીહરિના હિંદ્ય એક હજારનામો
કૃત્યા છે, જે નામો સ્વસ્વરૂપાનું બંધથી ગુણ ચરિત્ર પરાયણ
હોવાથી શ્રોતા વક્તા બેધને સિદ્ધિ આપનારા છે.

િત્યેતચ્છીહરેનામનાં સહસ્રં પરિકીર્તિતમ् ।

સ્વરૂપગુણચારિત્રાનુબન્ધીપ્રિસતસિદ્ધિદમ् ॥૨૦૮॥

એતદ્વિ પરમં સ્તોત્રં સર્વમંગલસંજિતમ् ।

યઃપઠેચ્છણુયાદ્વાડસૌ નિત્યં મંગલમાનુયાત ॥૨૦૯॥

ધર્મસર્ગે મતિસત્સ્ય સ્થિરા સ્યાનુક્તિદાયિની ।

જયે દર્થમં સર્ગા ચ બન્ધેતું સ સત્વરમ् ॥૨૧૦॥

ભુક્તિ મુક્તિ તથૈકાન્તભક્તિ ચાસ્ય પ્રભાવતઃ ।

દેહાન્તે ચ હોર્ધામ ગોલોકં પ્રાણુયાદ્વિ સ: ॥૨૧૧॥

૨૦૯. જે મનુષ્યો સર્વ મંગલ નામના આ સ્તોત્રનો
નિત્ય પાઠ કરે છે તે જનો નિશ્ચય કલ્યાણ પ્રાપ્ત કરે છે, જે
ભક્તો આ સર્વ મંગળ સ્તોત્રનો પાઠ કરે છે કે સાંભળે છે
તે નિત્ય મંગલને પ્રાપ્ત કરે છે.

૨૧૦. મોક્ષને આપનાર ધર્મ સર્ગમાં તેની બુદ્ધિ
સ્થિર થાય છે, અધર્મ સર્ગ જે દંબ લોભાદિ જે બંધનના
હેતુ તેના ઉપર વિજય મેળવે છે.

૨૧૧. આસોત્રનાપાઠકરનારકેસાંભળનારનેભુક્તિ(વૈભવ)
ભુક્તિ(મોક્ષ)અનેઅકાન્તિકભક્તિનીપ્રામિથાયછે, તથાદેહનાઅંતે
ભગવાનનાધામનોપામેછે.

૨૧૨. તેથી આ લોકમાં ઉદ્ધવ સંપ્રદાયના સૌ
ભક્તોએ હમેશા ભક્તિ ભાવથી તૈવાર્ણિકોએ સ્ત્રીઓ તથા
દીક્ષિતોએ પણ મનથી પાઠ કરવો,

તસ્માદેત્તસ્પદ ભક્ત્યા પઠનીયમિહૌદ્વાવૈ: ।

ભક્તે: પુંભિર્દ્વિજૈ: સ્નીભિ: સચ્છૂદ્રાપિ દીક્ષિતૈ: ॥૨૧૨॥

નૈતત્ત્વલાય દાતવ્ય ન ધર્મશિથિલાય ચ ।

નાભક્તાય કવચિદેયં દેયં ભક્તાય સર્વથા ॥૨૧૩॥

એતત્પદામંગલકારિ પુંસાં તથાડખિલામંગલનાશકારિ ।

સ્તોત્રે હવત્યુદ્વર્વરમભાજાં યતોઽધિકં કિચનનાસિ પાઠ્યમ् ॥૨૧૪॥

ઇતિ શ્રીમદુદ્વદ્વવસપ્રદાયાચાર્યપ્રવર શ્રી સહજાનદ-

સ્વામિશિદ્ય શતાનન્દમુનિવિરચિતં સર્વમંગલાચ્ય

શ્રીહરિસહસ્રનામસ્તોત્રે સમાપ્તમ ॥

૨૧૩. આ સ્તોત્ર ખણ ભક્તિ વિનાનાને ન
શિખવાડવું, અને ધર્મ પાળવામાં ઢીલાને પણ ન આપવું.
અને જે ભગવાનનો ભક્ત ન હોય તેને આપવું નહિ. પણ
જે ભક્ત શ્રદ્ધાવાન હોય તેને અવશ્ય આપવું
(શિખવાડવું).

૨૧૪. આ સર્વ મંગળ સ્તોત્ર પુરુષોને (પાઠ
કરનાર) સર્વ પ્રકારે મંગળ કરવા વાણું છે, અને સર્વ
અમંગળનો નાશ કરનાર છે, તેથી ઉદ્ધવ સંપ્રદાયના
આશ્રયોને આનાથી અધિક બીજું કોઈ સ્તોત્ર પાઠ કરવા
યોગ્ય નથી.

એવી રીતે સર્વ મંગળ સ્તોત્ર પુરું થયું

જ્યાની સ્વામિનારાયણ

શ્રીહરિકવચમ्

ભક્તિધર્માત્મજં કૃષ્ણ દ્વિજેન્દ્રકુલભૂષણમ् ।

સાવર્ણિગોત્રતિલિકં વન્દે સદ્ગર્મરક્ષકં ॥૧॥

યોગીન્દ્રદુશ્રાચારાં સર્વસાધુગુણાલયમ् ।

કન્દર્પદર્પદલનં નૈષ્ઠિકવત પોષકમ् ॥૨॥

શ્રી હરિકવચ

સાવર્ણિગોત્રીય દ્વિજેન્દ્રકુલભૂષણ ભાલતિલકવત
શોભાવનાર દ્વિજેન્દ્રકુલભૂષણ શ્રી સ્વામિનારાયણ
ભગવાન, જેમનું બીજું નામ શ્રીકૃષ્ણ છે, તેઓ કળિયુગમાં
કૃપા કરીને ધર્મદેવ અને ભક્તિદેવી થકી સદ્ગર્મના
રક્ષણ માટે પ્રાદુર્ભાવ થયા હતા. એવા શ્રીહરિને હું
વંદન કરું છું. ૧

જેમનાં તીવ્ર તપશ્ચયાદિ આચરણ-યોગીન્દ્રોને પણ
આચરણમાં મૂકવા મુશ્કેલ હોવાથી તેઓને આશ્રયમાં મૂકી
દેતા તથા શમ, દમ, ક્ષમા, તિતિક્ષા-આદિ સર્વ સાધુ ગુણો
સંપત્ત, તેમ જ જેમને ભાળીને કામ દૂરથી જ પલાયન
થઈ જાય છે અને નૈષ્ઠિક ધ્રાત્રિયર્થ વ્રતને પોતાના આચરણ
વડે પરિપોષણ કરનારા શ્રીહરિને હું વંદન કરું છું. ૨

प्रणतार्तिहरं स्वामिसहजानन्दमच्युतम् ।
नारायणमुनि नौमि भक्तिहर्षविवर्धनम् ॥३॥
वर्णिराजं नमस्कृत्य श्रीहरिं धर्मनन्दनम् ।
नित्यानन्दमुनिर्वक्ष्ये वर्महर्यात्मकं शुभम् ॥४॥
ॐ अस्य श्रीहरिकथयसोत्रमालामन्त्रव्यासमुनिर्विषः अनुष्टुप्

जेमनो आनंद सहज स्वाभाविक छे. वणी भक्तोने सहेजे सहेजे आनंद पमाइनारा ए सर्वना स्वामी ऐवा श्री सहजानंद स्वामी-पोताने मन-वयन-कर्मे अनन्य भावथी नमस्कार करनार भक्तजनोनी आरत अर्थात् सांसारिक पीडाने निशेषपांडे हरनारा छे. दृढ आश्रितोने पोताना दिव्य स्वरूपों साक्षात्कार करावीने तेमनी भक्तिं अने उर्धने वधारनारा “भक्तिउर्धविवर्धन” नारायणमुनि (श्री स्वामिनारायण भगवान) ने हुं नमस्कार करे छुं. ३

वर्णिराज अर्थात् अनंत मुक्तो-वर्णिओनां मंडणो जेमनी समक्ष सदा नमस्कार करीने बेठां छे ऐवा धर्मनंदन श्रीहरिने नमस्कार करीने नित्यानंद मुनि नामथी ओणधातो हुं सदा शुभकारी ऐवा हर्यात्मक कवयने कुहुं छुं. ४

१६२ श्री हरिकथय

मध्यमाभ्यां नमः । ॐ श्रीनीलण्ठाय नमः कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ॐ श्रीकृष्णाय नमोऽनाभिकाभ्यां नमः । ॐ श्री स्वामिनारायणाय नमः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । इति करन्यासः ।

अथ घडंगन्यासः

ॐ श्रीहरिकृष्णाय नमो हृदयाय नमः । ॐ श्रीभक्तिधर्मात्मजाय नमः शिरसे स्वाहा । ॐ श्रीहरये नमः शिखायै वषट् । ॐ

(२) ”ॐ श्री भक्तिधर्मात्मजाय नमस्तर्जनीभ्यां नमः” भक्ति-धर्मना पुत्र श्रीहरिने नमस्कार हो एम बोलीने अंगूठा पासेनी बन्ने आंगणीओमां भक्ति-धर्मना पुत्र श्रीहरिने नमस्कार करवा.

(३) ”ॐ श्री हरये नमो मध्यमाभ्यां नमः” श्रीहरिने नमस्कार हो-एम बोलीने वयली आंगणीमां श्रीहरिने नमस्कार करवा.

(४) ”ॐ श्रीकृष्णाय नमो अनाभिकाभ्यां नमः” श्रीकृष्णने नमस्कार हो-एम बोलीने ग्रीष्म आंगणीमां श्रीकृष्णने नमस्कार करवा.

(५) ”ॐ श्री नीलकंठाय नमः कनिष्ठिकाभ्यां नमः” श्री नीलकंठवण्णीने नमस्कार हो-एम बोलीने टयली आंगणीओमां श्री नीलकंठवण्णीने नमस्कार करवा.

१६३ श्री हरिकथय

छन्दः । भक्तिधर्मनन्दनः श्रीहरिर्देवता । भक्तिधर्मविवर्धन इति कीलकम् । धर्मरक्षकइति बीजम् । बृहद्वत्तधर इति शक्तिः । मम सकलमनोरथसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ।

ॐ अथ करन्यासः

ॐ श्रीहरिकृष्णाय नमोऽहुष्टाभ्यां नमः । ॐ श्रीभक्तिधर्मात्मजाय नमस्तर्जनीभ्यां नमः । ॐ श्रीहरये नमो

आ श्रीहरि कवय स्तोत्र माणा भंत्रना ऋषिव्यासमुनि छे. तेनो छं-अनुष्टुप् छे. आ भंत्रना देवता ‘भक्तिधर्मनन्दन’ श्रीहरि छे. श्रीलक-‘भक्तिधर्मविवर्धन’श्रीहरि छे. आ भंत्रनुं बीज ‘धर्म रक्षक’ श्रीहरि छे. आ भंत्रनी शक्ति ‘बृहद्वत्तधर’ ऐवा श्रीहरि छे. आ स्तोत्रनो विनियोग - ‘मारा समग्र भनोरथनी सिद्धि’ निभितना जपमां छे.

त्यार बाट नीये मुज्जबना न्यास करवा. न्यास बे प्रकारना छे : (१) करन्यास अने (२) घडंगन्यास.

करन्यास

(१) “ॐ श्री हरिकृष्णाय नमो अंगूठाभ्यां नमः” श्रीहरिकृष्ण महाराजने नमस्कार हो- एम बोलीने बे अंगूठामां श्रीहरिकृष्ण महाराजने नमस्कार करवा.

१६४ श्री हरिकथय

श्रीकृष्णाय नमः कवचाय हुम् । ॐ श्रीनीलकण्ठाय नमो नेत्राभ्यां वौषट् । ॐ श्रीस्वामिनारायणाय नमोऽस्त्राय फट् । इति घडंगन्यासः ।

(६) “ॐ श्री स्वामिनारायणाय नमः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः” श्री स्वामिनारायण भगवानने नमस्कार हो-एम बोलीने हथेणीओना पाइला भागमां श्रीस्वामिनारायण भगवानने नमस्कार करवा.

इति करन्यास

हवे नीये मुज्जबन घडंगन्यास करवो.

(१) “ॐ श्री हरिकृष्णाय नमो हृदयाय नमः” श्रीहरिकृष्ण महाराजने नमस्कार हो-एम बोलीने हृदयमां श्री हरिकृष्ण महाराजने नमस्कार करवा.

(२) “ॐ श्री भक्तिधर्मात्मजाय नमः शिरसे स्वाहा” भक्ति-धर्मना पुत्र ऐवा श्रीहरिने नमस्कार हो- एम बोलीने (शिर) माथाने विषे श्रीहरिने नमस्कार करवा ‘स्वाह’ ऐवो शष्ट उच्चार करवो.

(३) “ॐ श्री हरये नमः शिखायै वषट्-श्रीहरिने नमस्कार हो-एम बोलीने शिखा (योटली) ने विषे श्रीहरिने नमस्कार करी ‘वषट्’ ऐवो शष्ट उच्चार करवो.

(४) “ॐ श्री कृष्णाय नमः कवचाय हुम्” श्री कृष्णने

अथ ध्यानम् -

श्रीकृष्णं पुरुषोत्तमं वृषभसुतं वर्णीन्द्रमीशेश्वरं
तुंगे पीठवरे स्थितं सुखकरं सद्भक्तवृन्दार्चितम् ।

नમस्कार हो-ऐम बोलीने क्वयने नमस्कार करीने 'हुम्'
ऐवा शब्द उच्चार करवो.

(५) "ॐ श्री नीलकंठाय नमो नेत्राभ्यां 'वोषट्' श्री
नीलकंठवर्षीने नमस्कार हो-ऐम बोलीने आंधोने विधे
नीलकंठवर्षीने नमस्कार करीने 'वोषट्' ऐवा शब्द उच्चार
करवो.

(६) "ॐ श्री स्वामिनारायणाय नमोस्त्राय इट्"

- श्री स्वामिनारायण भगवानने नमस्कार हो-ऐम
बोलीने अस्त्रने नमस्कार करीने 'इट्' ऐवा शब्दनो
उच्चार करवो. ईति घड़गन्यासः

आ प्रमाणे करन्यास अने घड़गन्यास करीने पछी
नीये प्रमाणे श्री स्वामिनारायण भगवाननुं ध्यान करवुं.

धर्मदेवना पुत्र, सर्व ईश्वरना पश्च ईश्वर ऐवा
पुरुषोत्तम श्री कृष्णानारायण सर्वोत्तम सिंहासनमां
बिराजमान छ. ते क्वेवा छ? तो अनन्त भक्तजनोना वृन्दथी
पूजांयेला अने आश्रितोना सकण संतापनो विनाश करीने
अपरिमित सुखने आपनारा छ.

१६५

सौम्यां दिशमवतु मे इच्छारामाग्रजो मुनिः ॥७॥

ईशानीं सहजानन्दो विदिशं परिरक्षतु ।

आग्नेयीं दिशमव्यामे नैऋतीं हनुमत्प्रियः ॥८॥

प्रणतार्तिहरः पातु वायवीं विदिशं च मे ।

दिशमूर्ध्वमवतु मे सर्वमंगलदर्शनः ॥९॥

वासनाओनो मूर्णमांथी उच्छेद करनार ऐवा भगवान
श्रीहरि पश्चिम दिशानां भयस्थान थकी मारुं रक्षण करो.
ईश्वरामण्डना भोटाभार्त तरीके प्रादुर्भाव पामेला ते
आ मुनि अर्थात् श्रीहरिकृष्ण उत्तर दिशामांथी आवता
भय थकी मारी रक्षा करो. ७

सहज स्वाभाविक आनन्द जेमनो छे ऐवा श्रीहरि
सहजनन्द प्रभु ईशान खूषामां मारी रक्षा करो.
हनुमानज्ज जेमने प्रिय छे अने हनुमानज्जने जे परम
प्रिय छे ऐवा श्रीहरि अग्नि खूषामां तथा नैऋत्य खूषामां
मारी रक्षा करो. ८

अनन्य भावथी नमन करनार शरणागत भक्तजननी
समग्र पीडा तथा संतापने हरनारा भगवान श्रीहरि
वायव्य खूषानां भयस्थान थकी मारी रक्षा करो. जेमनुं
दर्शन सौ कोईनुं सर्व प्रकारे मंगण करनारुं छे ऐवा
भगवान श्रीहरि उर्ध्व दिशामां मारी रक्षा करो. ९

कारुण्यामृतसागरं मुनिवैः संसेवितांघ्रिद्वयं
स्मेरास्यं सितसूक्ष्मवाससमहं ध्यायामि धर्मप्रियम् ॥५॥
दिशं रक्षतु मे प्राचीं पुण्य श्रवणकीर्तनः ।
यमदूतावितस्वीयो दिशं में पातु दक्षिणाम् ॥६॥
भक्तासद्वासनोच्छेता पातु प्राचेतसीं दिशम् ।

आश्रितोना हुःभनो नाश करनार, कृष्णारपी
अमृतना सागर, मुनिवरो अति स्नेहथी जेमनां जुगल
यरणकमणी नित्य सेवा करे छे. ऐवा अने एक धर्म ज
जेमने प्रिय छे अने सदा आश्रितो प्रत्येना परम प्रेमने
सूचयनार मंद हास्यथी शोभायमान मुखारविंद जेमनुं
छे. ऐवा धैत-सूक्ष्म वस्त्रोने धारण करनार श्रीहरिनुं छुं
ध्यान करे छुं. ५

(अहींथी श्री हरिकवच स्तोत्रनो आरंभ
थाय छ)

जेमना गुण-कर्म अने नामनुं श्रवण अने कीर्तन
पुङ्यदायी छे ऐवा भगवान श्रीहरि प्राची अर्थात्
पूर्वदिशामां मारी सर्व प्रकारे रक्षा करनार श्रीहरि
दक्षिणादिशामां आवता भय थकी मारी रक्षा करो. ६

भक्तोना हृदयमां बिराजमान थईने तेमनी असद
१६७

धर्मिकोऽधोदिशं पातु धर्मिपक्षः सुहृत्सताम् ।

प्रातः पातु हरिमा तु कृष्ण आसंगवेऽवतु ॥१०॥

निरीशमतखण्डोऽव्यात्राहणे धर्मप्रपोषकः ।

विप्रात्मा भक्तवशगः सायाह्नेऽवतु दुष्टह ॥१२॥

परम एकांतिक संतोनुं सुहृदयनी पेठे हीत-चित्न
करनारा, धर्म परायण भक्तोना पक्षमां रहेनार अने सदा
धर्मनुं ज प्रतिष्ठापन करनारा श्रीहरि अधोदिशामां सर्व
भय थकी मारुं पालन करो. आश्रितोनां तमाम पाप अने
पीडाने हरनारा भगवान श्रीहरि प्रातःकाणमां मारुं रक्षण
करो. आनन्दभय श्रीहरि संगवकाणमां मारी रक्षा करो. १०

ईश्वरनुं अस्तित्व न स्वीकारनारा निरीश्वरवादीओना
मतनुं प्रमाणो आपीने खंडन करी सेश्वरवाद
(ईश्वरवाद)नुं प्रतिपादन करनारा, धर्मप्रपोषक श्रीहरि
दिवसना प्रथम भागमां मारी रक्षा करो. विप्रो ऐ करेला
अपराधने पश्च सहन करवानी प्रकृतिवाणा श्री केशव
भगवान मध्याहन समये मारी रक्षा करो. ११

ब्रह्मनुं निरूपण करनार वेदो अने तेना धारक
प्राणशोनी निंदा सांभणीने जेमने बहु खेद थाय छे.
ऐवा भगवान माधव दिवसना अंत भागमां मारी रक्षा
करो. विप्रो जेमने आत्मवत प्रिय छे. ऐवा विप्र प्रिय अने

निशीथेऽवतु सर्वात्मा धर्मसर्गप्रपोषकः ।
भक्तिधर्मकृतानन्दोऽपररात्रे वृषप्रियः ॥१३॥
कृतदुर्गपुरावासोऽनुसन्ध्यं परिरक्षतु ।
मुकुन्दसेवासन्तुष्टे जले रक्षतु मां सदा ॥१४॥

भक्तोने वश वर्तनारा, सकृदुष्टनाशक भगवान् श्रीहरि
सायंकाले मारी रक्षा करो. १२

धर्मसंग-शान, वैराग्य आदिकनुं पोषण करनारा अवा
सर्वात्मा श्रीहरि भध्यरानीमे भारं रक्षण करो. भक्तिदेवी
अने धर्मदेवने आनन्द पमादनार अने धर्मने प्रिय छे. अवा
श्रीहरि रानीना शेष भागमां मारी रक्षा करो. १३

अभय राजानी प्रार्थनाथी दुर्गपुर अर्थात् गढामां
सदा निवास करनारा श्री स्वामिनारायण भगवान्
संध्याकाणी नलुकना समयमां मारी सर्व रीते रक्षा करो.
मुकुन्दानन्द वशीनी निष्काम सेवाथी सदा संतुष्ट अवा
भगवान् श्रीहरि पाशीमां मारी निरंतर रक्षा करो. १४

आश्रितोये भक्ति अने धर्म वडे जेमनी आराधना
करी छे तथा भक्तिमाता अने धर्मपिताये जेमनी आराधना
करेली छे. अवा भगवान् श्रीहरि दरेक स्थगमां मारी रक्षा
करो. सावर्णि गोत्रना तिलक समान अने सौ नैष्ठिकोना
अग्रग्रह्य अवा भगवान् श्री सहजानन्द स्वामी आकाशमां

१५६

नैष्ठिकेन्द्रो हनुं पातु भ्रूयुगमं मे वृषात्मजः ।
भक्तिधर्मात्मजो नेत्रे नासिकां मे तपोधनः ॥१८॥
ओष्ठे मे सिद्धदर्पणो जिह्वां पातु महामुनिः ।
पातु दन्तानीलकण्ठः कपोलौ प्रियदर्शनः ॥१९॥

सर्व नैष्ठिक व्रतधारीओमां श्रेष्ठ अवा श्रीहरि मारी
हनु (जडबा)नी रक्षा करो. धर्मना पुत्र अवा भगवान्
श्रीहरि मारी भस्ते भक्तिनी रक्षा करो. भक्ति-धर्मना
पुत्ररुपे प्रगत थयेला श्रीहरि मारां नेत्रोनी रक्षा करो. जे
मने एक तप ज मोहुं धन छे अवा भगवान् श्रीहरि मारा
नाकनुं रक्षण करो. १८

सिद्धिनो खोटो आऽंभर राखनार भिथ्या सिद्धोना
गर्वने पोताना दिव्य ऐश्वर्यशी हरनार श्रीहरि मारा होठनुं
रक्षण करो. मोटा मुनिओना पश आराध्य अवा महामुनि
भगवान् नारायणमुनि मारी छबनुं रक्षण करो.
“नीलकंठ मुनि” अवा नामथी भक्तो वडे आराधाता
भगवान् श्रीहरि मारा दांतनुं रक्षण करो. जेमनुं दर्शन
सौ कोई मुमुक्षु जनने प्रिय छे, अवा भगवान् श्रीहरि
मारा कपोल (गाल अने लम्बां)नी रक्षा करो. १९

हरिप्रसाद अर्थात् धर्मदेवने अपार आनन्द आपनारा
भगवान् श्रीहरि मारा कंठनी निरंतर रक्षा करो.

भक्तिधर्माधितो मां स्थलेषु परिरक्षतु ।
सावर्णिगोत्रतिलकः खेऽवतु नैष्ठिकाग्रणीः ॥१५॥
महादुर्गे वने घोरे ह्यग्नौ वा पर्वते द्वुमे ।
संग्रामे संकटे घोरे सागरेऽवतु मां स्वभूः ॥१६॥
हरिकृष्णः शिरः पातु ललाटं भक्तिनन्दनः ।
धार्मिको मे मुखं पातु कर्णो मे भक्तिवल्लभः ॥१७॥

आवतां सर्व भयस्थान थकी मारी रक्षा करो. १८
स्वेष्ठाये मत्स्य आदिक अनेक दुपे अवतार धारण
करनारा स्वयंभू श्रीहरि मोटा किल्वामां, घोर वनमां,
पर्वतोमां, वृक्षोमां, संग्राममां, बीजं घोर संकटोमां,
सागरमां अने अग्नि थकी संभवता भय थकी मारं रक्षण
करो. १९

समस्त आश्रितोनां हुः अने हरनारा होवाथी ‘हरि’
अने भक्तजनोनां चिताने आकर्षनारा होवाथी ‘कृष्ण’-
आ बे भणीने ‘हरिकृष्ण’ अवा भगवान् श्रीहरि मारा
मस्तकनुं रक्षण करो. बाणचरित्रो वडे भक्तिमाताने आनन्द
आपनार भगवान् श्रीहरि मारा कपाणनुं रक्षण करो.
धर्ममां प्रीतिवाणा भगवान् श्री हरि मारा मुखनी रक्षा
करो अने जेमने भक्तो बहुं ज व्हाला छे अवा
भक्तवल्लभ श्रीहरि मारा काननी रक्षा करो. २०

हरिप्रसादहर्षाद्विः कण्ठं पातु सदा मम ।
स्कन्थौ मे रक्षतु स्वामी भूजौ मे निर्जितेन्द्रियः ॥२०॥
कूर्परौ मे करौ पातु कराग्राणि च सामगः ।
रामप्रतापावरजो हृदयं पातु सर्वदा ॥२१॥
योगीन्दुश्शराचारः कुक्षौ पातु महामतिः ।

उरःस्थलं महायोगी धर्मपत्नीस्तनन्धयः ॥२२॥
अक्षरब्रह्म पर्यंत सर्वेना स्वामी अवा भगवान् श्रीहरि
मारा भभानुं रक्षण करो. सर्व ईन्द्रियोने जलनारा
भगवान् श्रीहरि मारा हाथनी रक्षा करो. २०

सामवेदनां भंत्रोनुं गान करनार ब्राह्मण कुणमां
प्रादुभावने पामेला श्रीहरि मारी कोशी तथा हाथनी
आंगणीओनी रक्षा करो. रामप्रतापज्ञना नानाभार्षुपे
प्रादुभर्वेला भगवान् श्रीहरि मारा हृदयनी सदा रक्षा
करो. २१

जेमना तपादिक आयरण, मोटा योगीओथी पश
अचारी शकाय तेवां नथी, अवा महामति भगवान् श्रीहरि
मारी बे कूर्पनुं रक्षण करो. सर्व योगीओना आराध्य,
योगीओना ईश्वर तथा धर्मदेवनां पलि भक्तिदेवी (अथवा
श्रद्धादिक अपर माताओ) ना सननुं पान करनार भगवान्
श्रीहरि मारी छातीनुं रक्षण करो. २२

કન્દપર્દપર્દલનો જઠરં પાતુ ધર્મજઃ ।
સ્વામિનારાયણો નાર્ભિ ભક્તકલ્પમહીરુહઃ ॥૨૩॥
કૃષોદ્વાધ્વસપ્યોષ્ટા પાશ્રો મે પાતુ સર્વथા ।
નારાયણનિઃ પૃષ્ઠ સત્સંગિજનવલ્લભઃ ॥૨૪॥
વર્ણિરાજઃ કર્ટિ પાતુ સર્વસાધુગુણલયઃ ।
સાધુપ્રિયોવતુ ગુહ્ય સંકથની ભક્તવશ્યગઃ ॥૨૫॥

કામના ગર્વને હરનારા ધર્મપુત્ર ભગવાન શ્રીહરિ મારા
ઉદર (પેટ)ની રક્ષા કરો. કલ્પવૃક્ષની જેમ ભક્તના સવ
મનોરથ પૂર્ણ કરનાર શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન મારી
નાર્ભિ (ઝૂટી)નું રક્ષણ કરો. ૨૩

અસુરોના બળથી પરાભવ થયેલા ઉદ્વિ સંપ્રદાયની
પુષ્ટિ કરનારા ભગવાન શ્રીહરિ મારાં બે પડખાની રક્ષા
કરો. સત્સંગીજનો જેમને પરમ પ્રિય છે. એવા ભગવાન
નારાયણ મુનિ મારા શરીરના પાછલા ભાગ (પીઠ)ની
રક્ષા કરો. ૨૪

સર્વ કલ્યાણકારી સાધુ ગુણો જેમનામાં રહેલા છે
એવા વર્ણિરાજ ભગવાન શ્રીહરિ મારી-કર્ટિ-કર્દની રક્ષા
કરો. સાધુઓને પ્રિય અને સાધુ જેમને પ્રિય છે. એવા
ભગવાન શ્રીહરિ મારાં ગુહમ અંગની રક્ષા કરો.
ભક્તોને આધિન એવા શ્રીહરિ મારા સાથણની ઉપરના

નાનાભક્તજનાનનદઃ પાતુ સર્વેન્દ્રિયાણિ મે ।
પ્રાણાન્યાતુ હૃષીકેશશ્ક્રિં મે માધવોવતુ ॥૨૮॥
નરનારયણો બુર્દી મનો મેવતુ કેશવઃ ।
વૃન્દાવનેન્દુરાત્માનં પાતુ મે ધર્મવલ્લભઃ ॥૨૯॥
જિતનિદ્રઃ પ્રમાદાચ્ચ નિદ્રાયા: પાપમૂલતઃ ।
સર્વશ્રેયોવિનાશિન્યા: પાતુ દારિદ્રયમાતૃતઃ ॥૩૦॥

શ્રીહરિ મારી સમગ્ર ઈન્દ્રિયોની રક્ષા કરો. ઈન્દ્રિયોનું
નિયમન કરનારા હોવાથી ઋષિકેશ એવા ભગવાન
શ્રીહરિ મારા પ્રાણોની રક્ષા કરો. લક્ષ્મીના પતિ અથવા
જેમનો કોઈ સ્વામી નથી એટલે “માધવ” એવા ભગવાન
શ્રીહરિ મારા ચિત્તની રક્ષા કરો. ૨૮

પૂર્વે ધર્મ અને મૂર્તિ થકી પ્રગટ થયેલા “નર-નારાયણ”
એમ એક છતાં બે રૂપધારી ભગવાન શ્રીહરિ મારી બુર્દિની
રક્ષા કરો. જેમના સંકલ્પથી ભવશ્રદ્ધાદિકની ઉત્પત્તિ થાય
છે. એવા સુંદર ભૂરા વાળવાળા ભગવાન કેશવ શ્રીહરિ
મારા મનની રક્ષા કરો. વૃંદાવનના ચંદ્રની જેમ
શોભાયમાન એવા ધર્મવલ્લભ ભગવાન શ્રીહરિ મારા
આત્માની રક્ષા કરો. ૨૯

જેમણે નિદ્રાને જીતેલી છે એવા ભગવાન શ્રીહરિ
પાપનાં મૂળ એવાં પ્રમાદ અને નિદ્રા થકી મારી રક્ષા કરો.

ઊ બ્રહ્મણયદેવો મે જાનુની ધર્મધારકઃ ।
સ્વયંગાન્ધાસહો જઙ્ઘે ગુલ્ફો મે ધર્મનન્દનઃ ॥૨૬॥
ભક્તિહર્ષપ્રદઃ પાતુ પાદૌ પાદાંગુલીસ્તથા ।
સર્વાગાનિ ભયત્રાતા રોમાણ પાતુ મે વિભુ: ॥૨૭॥

ભાગની રક્ષા કરો. ૨૫

બ્રહ્મણયદેવ અર્થાત્ બ્રાહ્મણો તથા વેદના હીતકર એવા
શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન મારી ઊરુ (સાથળ)ની રક્ષા
કરો. ધર્મના ધારક એવા શ્રીહરિ મારાં દીયણની રક્ષા કરો.
સ્ત્રીની ગંધને પણ સહન નહિ કરનારા એવા ભગવાન
શ્રીહરિ મારી જાંધનું રક્ષણ કરો. પુત્રરૂપે પ્રગટ થઈને પિતા
ધર્મદિવને આનંદ આપનારા એવા ધર્મનંદન શ્રીહરિ મારી
ધૂંટીની રક્ષા કરો. ૨૬

માતા ભક્તિદેવીને આનંદ પમાડનારા ભગવાન
શ્રીહરિ મારા પગ અને તેની આંગળીઓની રક્ષા કરો.
ભક્તોના સમસ્ત ભયને હરી લઈને તેનું રક્ષણ કરનારા
શ્રીહરિ મારાં સર્વ અગોની રક્ષા કરો. સંકલ્પ માત્રથી સદા,
સર્વસ્વ વ્યાપીને રહેલા ભગવાન શ્રીહરિ મારાં રોમનું
રક્ષણ કરો. ૨૭

અનેક ભક્તજનોને પોતાના સાંનિધ્યથી સ્વસ્વરૂપનાં
દર્શન કરાવીને દિવ્યાનંદની પ્રાપ્તિ કરાવનારા ભગવાન

સચ્છાસ્ત્રાનુગતપ્રજો ગર્વાન્ત્રાયણોવતુ ।
યોગેશ્વરો યોગભ્રંશાલ્કર્મબન્ધાનુનીશ્વર: ॥૩૧॥
નિષ્કામ: પાતુ માં કામાત્સર્વશ્રેયોવિદ્યાતકાત ।
ક્રોધદાવાનલાત્પાતુ જિતક્રોધો દયાલય: ॥૩૨॥

વેદાદિક સતશાસ્ત્રોને જ અનુસરવાની જેમની બુર્દિ છે
એવા ભગવાન સર્વ શ્રેયનો વિનાશ કરનારી દારિદ્રયરૂપ
માતાઓ (માતૃકાદિ બાળઘરો) થકી મારી રક્ષા કરો.
શાસ્ત્રોમાં ‘નારાયણ’ શાબ્દથી નિર્દેશ કરાતા ભગવાન
શ્રીહરિ ગર્વ થકી મારી રક્ષા કરો. શાસ્ત્રોમાં યોગેશ્વર
એવા નામથી નિરૂપણ કરાયેલા ભગવાન શ્રીહરિ
યોગભંશ (ભગવદ્ પ્રામિના માર્ગથી ચલિત થવું તે) થકી
મારી રક્ષા કરો. મહામુનિઓના પણ ઈશ્વર એવા ભગવાન
શ્રીહરિ કર્મનાં બંધન થકી મારી રક્ષા કરો. (૩૦-૩૧)

સદા નિષ્કામ એવા શ્રીહરિ શ્રેયમાત્રના વિનાશક અને
અનર્થ માત્રના કારણ એવા અંતઃશત્રુ કામ થકી મારી
રક્ષા કરો. જેમણે કોધને સદાને માટે જીતેલો છે. એવા
દ્યાળું ભગવાન શ્રીહરિ દાવાનણી જેમ ભભૂકૃતા અતિ
ભયાનક અંતઃશત્રુ-કોધ થકી મારી રક્ષા કરો. ૨૮

મોટા મોટાની પણ દુર્દીશા કરનાર અને સદા ત્યાગવા

लोभादिदोषगदिता मां पातु लोभलुब्धकात् ।
रक्षतु मां जितस्वादः प्रबलाद्रसनेन्द्रियात् ॥३३॥
निर्मानोऽवतु मां मानात्सर्वसदुण्डदूषणात् ।
स्पृहया निःस्पृहः पातु सर्वदुःखपयोनिधेः ॥३४॥
निःस्नेहोऽवतु मां स्नेहादेहैहिकमप्भवात् ।
निर्मदो मदसर्पन्मां पातु सन्मार्गधंशकात् ॥३५॥

योग्य, ऐवा अंतःशत्रु लोभनुं ऋषिभुनियोना ईतिहास
वडे पृथक पृथक निरूपण करनारा भगवान श्रीहरि
अंतःशत्रु लोभ के जे, पारधीनी जेम (सद्गुणोना नाशउप)
परहिंसा करनारो छे, ते थकी मारी रक्षा करो. सर्वदा
निःस्वादी ऐवा भगवान श्रीहरि प्रभण अने दुर्ज्ये ऐवी
रसना ईन्द्रिय (रसमां आस्वाद वाणी ज्ञभ) थकी मारी
रक्षा करो. ३३

सर्वदा अभिमाने रहित ऐवा भगवान श्रीहरि सर्व
सद्गुणोना दृष्टिउप मान थकी मारुं रक्षण करो. सदा
निःस्पृह ऐवा भगवान श्रीहरि सर्व दुःखना सागर जेवी
स्पृहा थकी मारी रक्षा करो. ३४

जेमने पोताना भक्तो सिवाय बीज कोई वस्तुमां
स्नेह नथी ऐवा निःस्नेह भगवान श्रीहरि देह अने

श्री हरिकथ्य १७८

गृहन्तरगतं द्वाःस्थं ये मां बाधितुमद्यताः ।
तान्सर्वान्नाशयत्वाशु सर्वयन्ताऽद्भुतक्रियः ॥३९॥
मकारपंचकोच्छेता पातु दुःसंगतः सदा ।
कौण्डनस्तिकशाक्तेभ्यः शुकज्ञानिभ्य एव माम् ॥४०॥
अज्ञानाज्ञानदः पातु कृष्णभक्त्यपराधतः ।
सन्मण्डलावासरुचिः पातु मां योगवित्तम् ॥४१॥

(गांडपण के केक्षी उन्मत) के अप्रभत दशामां, मार्गमां
पटी जतां के ठेस वागतां, छीक खातां के बगासुं खातां,
निंद्रावश के आणसवश घरनी भहार के घरनी अंदर रहेला
मने, जेओ हुःभ देवा तत्पर छे, ते सर्वेनो नाश करो अर्थात्
सर्व अवस्थाओमां मारी रक्षा करो. (उ८-उ८)

मध, मांस, मत्स्य, मुद्रा अने मैथुन - आ पांच
प्रकारनां प्रवर्तनारा कौलागामी (वाममार्गीओ) ने तेमनां
मतनो त्याग करावी तेमने सन्मार्ग वाणनार श्रीहरि दुष्ट
जनोना संग थकी तथा फूडापंथी-नास्तिक शक्तिपंथी तथा
शुष्कशानी थकी मारी सदा रक्षा करो. ४०

आत्मा-परमात्मना स्वरूप संबंधी शानना
बुद्धियोगने आपनारा भगवान श्रीहरि अज्ञान थकी मारी
रक्षा करो. पदार्थ मात्रथी अनासक्त, परंतु सत्संगमां

दम्भात्यातु दम्भहीनः सन्मण्डलपरायणः ।
निर्मत्सरो मत्सरान्मां रक्षतु वृषनन्दनः ॥३६॥
स्थितं व्रजन्तमासीनं पिबन्तं जक्षतं हरिः ।
भक्तिधर्मकृतानन्दः शयनं पातु दुःखहा ॥३७॥
प्रमत्तमप्रमत्तं वा पतन्तं स्खलितं तथा ।
छिक्यन्तं जृम्भमाणं निद्रितं तन्द्रिसंयुतम् ॥३८॥

देहनां संबंधीमां सहज रीते संभवता स्नेह थकी मारी
रक्षा करो. भद (गव) रहित ऐवा श्रीहरि भद उप साप
के जे कल्याणाना मार्ग थकी भ्रष्ट करनार छे ते थकी मारी
रक्षा करो. उप

संतमंडणां आश्रयभूत, दंभधीन भगवान श्रीहरि
दंभ थकी मारुं रक्षण करो. मत्सरे रहित ऐवा धर्मदिवना
पुत्रथी हरि भत्सर (अदेखाई) थकी मारी रक्षा करो. उद

पोताना दिव्य उपथी भक्तिमाता-धर्मपिताने आनंद
आपनार अने सर्व दुःखने हरनार ऐवा श्रीहरि स्थिर
(उल्लामा)-गमन (चालतां)-आसन (बेसतां)-पीतां-भातां
आदि कियाओमां मारी रक्षा करो. ३९

सर्वेना अंतरमां प्रवेश करीने नियमन करनारा अने
जेमनां चरित्रो अद्भूत छे ऐवा भगवान श्रीहरि प्रमता

श्री हरिकथ्य १८०

देवापराधतो मार्गे मां पातु धर्मवित्तमः ।
सदाचारच्युतेरव्याद्वक्तिधर्मनिषेवितः ॥४२॥
कले: कालमलात्यातु द्विजेन्द्रकुलभूषणम् ।
जनापवादतो भक्तिधर्माराधितपत्कजः ॥४३॥

अति रुचि होवाथी संतना मंडणमां ज रहेवानी रुचिवाणा
अने योगने जाणनाराओ भधे श्रेष्ठतम ऐवा भगवान
श्रीहरि भगवद् भक्ति करवामां थता अपराधो थकी मारी
रक्षा करो. ४१

धर्मविदोमां वरिष्ठ ऐवा भगवान श्रीहरि मार्गमां
आवता देवालयने जोईने तेमां प्रतिष्ठित देवने नमन-
दर्शन न थई शक्वा उप अपराध थकी मारी रक्षा करो.
वनविचरण दरभियान, तीव्र तपश्चर्या वधते दिव्य
देहधारी भक्तिमाता अने धर्मपितानी सेवाने अंगीकार
करनारा भगवान श्री नीलकंठवर्णी सदाचार भंग थकी
मारी रक्षा करो. ४२

द्विजेन्द्र ऐवा धर्मदिवना कुणने शोभावनारा भगवान
श्रीहरि कणियुगना बणने लीघे उद्भवता उत्पात थकी
मारी रक्षा करो. भक्ति-धर्मे जेमनां चरणकमण आराध्यां
छे. ऐवा श्रीहरि जन अपवाद थकी मारी रक्षा करो. ४३

દેહભિમાનતો રક્ષેદ્વક્તિધર્મતપ: ફલમ् ।
મોહાલ્કુતક્રત: પાતુ સ્વપ્રતાપક્ષિતાસુર: ॥૪૪॥
નિર્દ્વંદ્બો દ્વંદ્વત: પાતુ સુખદુઃখાદિસંજ્કતાત् ।
તૃણામહારંવાત્યાતુ નિષ્પરિગ્રહ ઇશ્વર: ॥૪૫॥
ગ્રહેભ્ય: પાતુ વિપ્રેન્દ્ર: સર્વગ્રહભયંકર: ।
કેતુભ્ય: ક્રૂરદૃષ્ટિભ્યો યોગી યોગજસત્તત: ॥૪૬॥

ભક્તિદેવી અને ધર્મદેવે આદરેલા અતિશય તીવ્ર
તપના ફળસ્વરૂપે તેમને પુત્રરૂપે પ્રગટ થયેલા ભગવાન
શ્રીહરિ દેહભિમાન થકી મારી રક્ષા કરો. પોતાના દિવ્ય
પ્રતાપ વડે અસ્તૂરોને પરાભવ કરનારા ભગવાન શ્રીહરિ
પોછ અને કુતક થકી મારી રક્ષા કરો. ૪૪

સુખ-દુઃખના દ્વંદ્વથી પર એવા ભગવાન સુખ-દુઃખના
દ્વંદ્વ થકી મારી રક્ષા કરો. પદાર્થ માત્રના પરિગ્રહે રહિત
એવા પૂર્ણકામ ઇશ્વર શ્રીહરિ તૃષ્ણાના અગાધ સમુદ્ર થકી
મારી રક્ષા કરો. ૪૫

સૂર્યાદિક ગ્રહો જેમનાથી ભય પામીને જેમના નિયમન
અનુસાર, વર્તે છે, એવા વિપ્રેન્દ્ર શ્રીહરિ સૂર્યાદિ વિષમ
ગ્રહો થકી મારી રક્ષા કરો. મોટા યોગીઓ પણ જેમને
નમસ્કાર કરે છે એવા મહાપ્રભાવશાળી, પરમ યોગેશ્વર

શારીરાન્માનસાહુખાદાધિવ્યાધિસમાહ્યાત् ।
ઊધરેતા હિ માં પાતુ નિષ્કામજનવલ્લભ: ॥૪૭॥
આશીવિષેભ્યો દંચ્ચિભ્યો ભૂતેભ્યોડવતુ માં પ્રભુ: ।
સર્વપાપપ્રશમન: પાપેભ્ય: પાતુ માં સદા ॥૪૮॥
અહિસવૃત્તિર્હિસેભ્યો વ્યાઘ્રાદિભ્યોડવતાત્સદા ।
ડાકિનીભૂતપ્રેભ્યો યક્ષરક્ષોભ્ય એવ મામ् ॥૪૯॥

ભગવાન શ્રીહરિ કૂર દ્વારિવાળા કેતુઓ થકી મારી રક્ષા
કરો. ૪૬

સ્વયં ઊધરેતા હોવાથી નિષ્કામ જન જેમને બહુ
વાલા છે એવા ભગવાન શ્રીહરિ આધિ (માનસિક દુઃખ),
વ્યાપિ (શારીરિક દુઃખ) થકી મારી રક્ષા કરો. ૪૭

સદા સર્વથા સમર્થ પ્રભુ એવા ભગવાન શ્રીહરિ,
જેમની દાઢમાં જેર છે એવા સાપ થકી તથા બીજાં તીક્ષ્ણ,
ઝેરી દાઢવાળાં ભૂતો થકી મારી રક્ષા કરો. સત્પ્રકારનાં
પાપનું શમન કરનારા ભઘવાન શ્રીહરિ સમસ્ત પાપ થકી
મારી સદા રક્ષા કરો. ૪૮

જેમની વૃત્તિ અહિસા પ્રધાન છે એવા શ્રીહરિ હિંસક
વાધ આદિ જંગલી પશુઓ તથા ડાકીનિ, ભૂત, પ્રેત, યક્ષ
અને રાક્ષસ થકી મારું નિરંતર રક્ષણ કરો. ૪૯

આધ્યાત્મિકાધિદૈવાધિભૂતકેભ્યલ્લિતાપત: ।
મારીદુઃખયીડાભ્ય: પાતુ માં પુણ્યનન્દન: ॥૫૦॥
કુમતેભ્ય: કુરુષ્ટિભ્ય: શાસ્ત્રેભ્યોડવતુ સર્વત: ।
દુષ્ટરાજકુલાદિભ્યો મત્તદાવદવાનલ: ॥૫૧॥
સ્ત્રીદ્વિષ્યરસસંસ્કર્ત્યા ભક્તિજ્ઞાનવિડમ્બકા: ।
પાપે પ્રવર્તમાના યે તેભ્ય: પાયાત્સતાં પ્રિય: ॥૫૨॥

પુષ્યકર્મ જ જેમને આનંદ ઉપજીવનારું છે એવા
ધર્મનંદન શ્રીહરિ ત્રણ તાપ-આધ્યાત્મિક (મનથી ઉત્પત્ત
થયેલા), આધિભૌતિક (પશુ-પક્ષી દ્વારા ઉત્પત્ત થયેલા),
આધિદેવિક (દેવે નિર્માણ કરેલ) પીડા થકી તથા મરકી
તેમજ ખરાબ સ્વખની પીડા થકી મારી રક્ષા કરો. ૫૦

કલ્પિત મતપંથોને દાવાનળની જેમ બાળીને તેનો નાશ
કરનારા ભગવાન શ્રીહરિ કુમતિ અને કુદ્વારિવાળા પુરષો
થકી અને તેવાં કુશાસ્ત્રો થકી અને દુષ્ટ રાજુકુળાદિક થકી
મારી સર્વ પ્રકારે રક્ષા કરો. ૫૧

સંતોને પરમ પ્રિય એવા શ્રીહરિ - સ્ત્રી, દ્રવ્ય અને
રસાસ્વાદમાં અતિશય આસકત થઈને ભક્તિ અને
જ્ઞાનનો ઉપર ઉપરથી આંદ્ર રાખીને પાપમાં પ્રવર્તનારા
પાખંડીઓ થકી મારી રક્ષા કરો. ૫૨

મારણોત્સાદનોન્મૂલદ્વેશમોહનકારકા: ।
વિશ્વાસધાતકા દુષ્ટ યે ચ સ્વામિદુહોડપરે ॥૫૩॥
યે ચાતતાયિનો દુષ્ટ યે પાપ ગોપ્યહારિણા: ।
તાન્સર્વાન્નાશયત્વાશુ સર્વશત્રુભયંકર: ॥૫૪॥
ક્ષેત્રવિત્તાદિહરણ બન્દનાદિભયપ્રદા: ।
ઇતયો વિવિધાકારા યે ચાચ્યે દુષ્ટજાતય: ॥૫૫॥

જે ઓ માણસ (મારી નાખવાની તાંત્રિક કિયા),
ઉસ્તાદન (ઉચ્છેદ), ઉચ્ચાટન, ઉન્મૂલ (જડમૂળમાંથી
ઉખેડી નાખવું, નિકંદન કરવું), પરસ્પર દેખ કરાવવામાં
અને મોહિત કરવામાં પ્રવીણ હોઈ અભિયાર કર્મ કરનારા
છે તથા જે વિશ્વાસધાતક, પોતાના સ્વામીનો દ્રોહ કરનારા,
આતાતાયી (આગ લગાડનારા, જેર દેનારા, સ્ત્રી-ધન-
ખેતર લઈ લેનારા, ધાડપાડુ આદિ દુષ્ટો)-તે સર્વનો,
શત્રુઓને ભય ઉપજીવનારા ભગવાન શ્રીહરિ તત્કાળ નાશ
કરો. (પદ્ધ-પદ્ધ)

જે ક્ષેત્ર-વિત્તાદિકને હરનારા છે, બંધનાદિ ભયને
આપનારા છે, જે અનાવૃષ્ટિ આદિ ઈતિઓ છે, જે દુષ્ટ
જીતવાળા છે, જે ધનને હરનારા ચોરો છે, જે હિંસક શત્રુઓ
છે, જે સાધુને ભય કરનારા છે અને શસ્ત્રાદિકના પ્રહારથી

યે ચૌરા વસુહર્તાર: શત્રવો યે ચ હિંસકા: ।
 સાધુભીતિકા: દુષ્ટ: શસ્ત્રપાતાદિદુઃખદા: ॥૫૬॥
 તે સર્વે સંક્ષયં યાન્તુ શ્રીહરેનામકિર્તનાત् ॥૫૭॥
 યન્ત્રમન્ત્રકરા દુષ્ટા નૃપામાત્યાશ્ દુર્હ્રદા: ।
 યે ચ કાર્યવિલોસારો યે ખલા: પરવંચકા: ॥૫૮॥
 યે કૂરા: દુષ્ક્રમાણ આભિચારરતાસ્તથા ।
 મહાકલેશકરા મ્લેચ્છ વૃષલા: પાપકારકા: ॥૫૯॥
 છિદ્રાન્વેષરતા નિત્ય યેડસ્માન્બાધિતુમુદ્યતા: ।

દુઃખ દેનારા દુષ્ટો છે તે સર્વે, શ્રીહરિના નામ સંક્રીતન
માત્રથી નાશ પામી જાઓ (૫૫-૫૭)

બીજાને માત્ર પીડા જ પમાડનારા મંત્રો-યંત્રો આદિક
કૃદ્ર કર્મ કરનારા દુષ્ટ, દુષ્ટો હદ્યવાળા રાજમંત્રીઓ,
કોઈના કાર્યનો ભંગ કરનારા, જે દુષ્ટો બીજાની ઠગાઈ
કરવામાં જ પ્રવીણ છે, મારણાદિક અભિચાર જેવાં દુષ્કર્મો
કરનારા ઝૂર માણસો તથા જે મહા કલેશકારક મલેચ્છો
છે, જે પાપ કરનારા હીન કોટિના માણસો છે અને પારકાં
છે છિદ્રો શોખવામાં સદા તત્પર છે અને બીજા જે મને દુઃખ
દેવા માટે તત્પર છે તે સર્વે શ્રીહરિના નામ-સંક્રીતન માત્રથી
નાશ પામી જાઓ. (૫૮-૬૦)

શ્રી હરિકવચ

શ્રી હરિકવચ

સ્વાનિકા યે મહોત્પાતા વૃદ્ધબાલગ્રહાશ્ યે ।
 અપસ્મારાચ કૌષાણ્ડા: પૂતનામાતૃકાદય: ॥૬૪॥
 દિવાચરા રાત્રિચરા યે ચ સન્ધ્યાસુ દારુણા: ।
 તે સર્વે વિલયં યાન્તુ નારાયણરવાહતા: ॥૬૫॥
 ઉદ્દિજ્જાચાણદજાશ્વૈ સ્વેદજાશ્ જરાયુજા: ।
 યેડસ્માન્બાધિતુમિચ્છન્તિ સન્ધ્યાસુ ચ દિવા નિશિ ॥૬૬॥
 તે સર્વે સ્વામિનાથસ્ય નામગ્રહણભીરવ: ।
 દૂરાદેવ વિનશ્યન્તુ વિનષ્ટગતિપૌરૂષા: ॥૬૭॥

‘નારાયણ’ એવા નામોચ્ચારથી પરાભવ પામીને નાશ થઈ
જાઓ. (૬૪-૬૫)

જે ઉદ્ભિજ (જમીન કે બીજને બેદીને થતી
વનસ્પતિ), અંડજ (ઈડામાંથી જન્મેલાં પક્ષી, સાપ,
ગરોળી વગેરે) સ્વેદજ (પર્સીનામાંથી ઉત્પસ થતા જુ
માંકડ, ચંચડ વગેરે) જરાયુજ (ગર્ભને વીંટાઈને જન્મ
લેનારા પશુ-મનુષ્યાદિક)-આ ચાર પ્રકારના જીવમાંથી
જે સંધ્યા સમયે-દિવસે કે રાત્રી સમયે મને પીડા આપવા
ઈથતા હોય તે સર્વે, સ્વામીઓના પણ સ્વામી એવા
સ્વામીનાથ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના નામસ્મરણ
માત્રથી ભય પામીને ગતિ અને બળમાં નાચ થઈને
દૂરથી જ નાશ પામો (૬૬-૬૭)

શ્રી હરિકવચ

તે સર્વે સંક્ષયં યાન્તુ નામસંકીર્તનાત્રભો: ॥૬૦॥
 વાતિકા: પત્તિકા ઘોરા: શ્લૈષ્મિકા: સાન્નિપાતિકા: ।
 એકાહિકા દ્વાહિકાશ્ ત્રાહિકાશ્ મહાજ્વરા: ॥૬૧॥
 ચાતુર્થિકા: પાક્ષિકાશ્ માસ્યા: બાણમાસિકાશ્ યે ।
 સાંવત્સરા દુર્નિવાર્યા જ્વરા: પરમદારુણા: ॥૬૨॥
 માહેશ્વરા વૈષ્ણવાશ્ દેહેન્દ્રિયાસુકમ્પના: ।
 તે સર્વે સંક્ષયં યાન્તુ સહજાનન્દનામત: ॥૬૩॥

વાત, પિત અને કફીની વિકૃતિથી થનારા તાવ, સત્ત્રિપાત
સાથેના તાવ તથા એક દિવસે, બે દિવસે, ત્રણ દિવસે,
ચાર દિવસે આવનારા મહા જવરો (તાવ) છે તથા
પખવાડીયે, મહિને, છ મહિને, એક વર્ષે આવનારા તાવ-
જે મટાડી ન શકાય એવા પરમ દારુણ જવરો છે. તથા
દેહ-ઈન્દ્રિય અને પ્રાણને થરથર કંપાવનારા શૈવ, વૈષ્ણવ
જવરો-તે સર્વે ભગવાન શ્રી સહજાનંદના નામોચ્ચારણ
માત્રથી દૂર થાઓ. (૬૧-૬૩)

સ્વખનમાં ઉપજતા અનિષ્ટ સૂચ્યક મોટા ઉત્પાતો, વૃદ્ધ
બાળગ્રહો, વાઈનો વ્યાધિ તથા શીવા કૌષાંડ આદિ
વિશેષ ગણ, પૂતના, માતૃકાદિ દુષ્ટલ, તેમજ દિવાચર
(દિવસે ફરનારા), રાત્રિચર (રાતે ફરનારા), સંધ્યાચર
(સંધ્યા સમયે ફરનારા)-એવા અતિ દારુણ દુષ્ટો શ્રીહરિના

શ્રી હરિકવચ

અનુક્રમપિ યત્સ્થાનં શરીરે જન્તર્બહિશ્યયત् ।
 તત્પર્વ પાતુ મે દેવદેવેશો ભક્તિધર્મજ: ॥૬૮॥
 વજાત્સારતરં ચેદં શરીરં કવચાવૃતમ् ।
 બાધાશતવિનિર્મકમસ્તુ મે ભયરવ્જિતમ् ॥૬૯॥
 બધ્વેદં કવચં દિવ્યમભેદ્યામખિલેશિતુ: ।
 વિચરામિ દિવા રાત્રો નિર્ભયેનાન્તરાત્મના ॥૭૦॥
 ઇત્યેતલ્કથિતં વર્મ શ્રીહરે: પરમાદ્બુતમ् ।

મેં આગળ કથા હોય તે સિવાયનાં, શરીરની અંદરના
તથા બહારના ભયસ્થાન થકી, દેવોના પણ આરાધ્ય દેવ
અને ભક્તિ-ધર્મના પુત્ર એવા ભગવાન શ્રીહરિ મારી રક્ષા
કરો. ૬૮

હે શ્રીહરિ ! આ મારું શરીર, આ શ્રીહરિ કવચથી
આવરીત થતાં, વજ કરતાં પણ વધુ બળવાન બની સો
જાતની પીડાઓ થકી મુક્ત થઈને ભયમુક્ત કરો. ૬૯

અખીલ બ્રહ્માંડના દેવોના પણ દેવ એવા ધર્મનંદન
શ્રીહરિના દિવ્ય કલ્યાણકારી નામસમરણરૂપ અભેદ
કવયને બાંધીને નિર્ભય ચિત્તથી હું દિવસ-રાત ફરું છું. ૭૦

સમગ્ર આધિ-વ્યાધિને નાશ કરનારં, સમસ્ત પાપનું
શમન કરનારં, સર્વ અનિષ્ટોને દૂર કરીને સર્વ પ્રકારે શાંતિ

સર્વપાપપ્રશમનમાધિવ્યાધિવિનાશનમ् ॥૭૧॥
 સર્વશાન્તિકરં ગોપ્યં સમસ્તભયનાશનમ् ।
 વિજયાર્થપ્રદં નૃણાં ભુક્તિમુક્તિપ્રદાયકમ् ॥૭૨॥
 નૈતત્ત્વલાય દાતવ્યં દમ્પિને ભિમ્નસેતવે ।
 આસુરીસમ્પદ્યુક્તાય નાસ્તિકાય ન કર્હિચિત् ॥૭૩॥
 ન લોલુપાયાભક્તાય ન ભક્તઓહકારિણે ।
 ન શુષ્કજ્ઞાનિને દેયં ભગવન્નિન્દકાય ચ ॥૭૪॥

આપનારું, સમસ્ત ભયને ટાળનારું, વિજયાર્થને અપાવનારું, ભુક્તિ અર્થાત્ ઈચ્છીત ભોગ અને મુક્તિ અર્થાત્ આત્યંતિક કલ્યાણ-પોકને અપાવનારું, માટે જ કુપાત્રો થકી સાચવવાનું એવું ઉત્તમ અને પરમ અદ્ભુત શ્રી હરિકવચ મેં કહ્યું. (૭૧-૭૨)

આ કવચ-જે ખળ, દંભી, ધર્મ મર્યાદાને તોડનાર, આસુરી સંપદાએ યુક્ત હોય તથા નાસ્તિક હોય તેને કદાપિ ન આપવું. વળી જે વિષયલોલુપ હોય, ભક્તત્રોહી હોય, શુષ્કજ્ઞાની હોય તથા ભગવાનની નિંદા કરનાર હોય તેને ન આપવું. (૭૩-૭૪)

જે શ્રદ્ધાવાન હોય, આસ્તિક હોય, અસૂયા ઈર્ધા, મત્સર રહિત હોય, જે હરિને પ્રિય હોય અને હરિ જેને

શ્રદ્ધાનાય ભક્તાય ચાસ્તિકાયાનસૂયવે ।
 નિર્મત્સરાય દાતવ્યં હરિતજ્જનપ્રેયસે ॥૭૫॥
 વિલિષ્ય કવચં ચેદં યસ્તુ સન્ધારયેતુમાન ।
 કણઠે વા દક્ષિણે બાહ્યૌ જયસ્તસ્ય પદેપદે ॥૭૬॥
 ય: પઠેચ્છુણ્યાદ્વક્ત્વા શ્રાવયેદ્વત્તસત્ત્રીધૌ ।
 ન તસ્ય દુર્લભં કિંચિદ્વરિકૃષ્ણપ્રસાદત: ॥૭૭॥
 ધર્મસર્ગે દૃઢતરા મતિ: સ્યાનુક્તિદાયિની ।
 જયેદર્થર્મવંશં ચ શ્રેયોવિઘ્નકરં નૃણામ् ॥૭૮॥

પ્રિય હોય તથા હરિભક્તોને જે પ્રિય હોય તેવા મનુષ્યોને આ કવચ આપવું. ૭૫
 જે મનુષ્ય આ કવચને લખીને ગળામાં કે જમણા બાંધુમાં ધારણ કરે તેનો પદે પદે જય થાય. ૭૬
 જે મનુષ્ય આ હરિકવચને ભક્તિથી સ્વયં સાંભળે કે ભક્તસત્ત્વામાં ભક્તિથી સંભળાવે તેને ભગવાન શ્રી હરિકૃષ્ણની પ્રસંગતાના બણથી કાંઈ દુર્લભ રહેતું નથી. ૭૭
 આ હરિકવચના પ્રભાવથી ધર્મ-સત્ત્ર જે શમ, દમ, ક્ષમા, તિત્કષા વગેરેમાં અનિ દૃઢ પ્રીતિ થાય છે. જે મુક્તિને આપનારી છે. અને અધર્મના વંશ એવા કામ-કોધાદિક જે

ભુક્તિ મુક્તિ તથૈકાન્તભર્ત્કિ ચાસ્ય પ્રભાવતઃ ।
 દેહાન્તે ચ હોર્થામ ગોલોકેં પ્રાણુયાદ્વિ સ: ॥૭૯॥
 ભૂતપ્રૈતપિશાચા યે ડાકિની બ્રહ્મરાક્ષસા: ।
 યોગિનીયાતુધાન્યશ્ર વૃદ્ધબાલગ્રહાદય: ॥૮૦॥
 રિપુકૃતાભિચારા યે રોગાશ્વાન્યેઽપ્યુપદ્વા: ।
 તેઽયુતાવર્તનાદસ્ય નશ્યન્તિ નાત્ર સંશય: ॥૮૧॥

સર્વ કલ્યાણકારી શુભ કર્મામાં વિધન કરનારા છે, તેને પણ આ કવચના પ્રભાવથી જીતી શકાય છે. ૭૮

આ હરિકવચનો ઉપાસક આ કવચના પ્રભાવથી આ લોકમાં ધનાદિક સમૃદ્ધિ, એકાંતિક ભક્તિ મેળવે છે અને મુક્તિ અર્થાત્ અંત સમયે ભગવાનના અક્ષરધામનો પામે છે. ૭૯

આ કવચનો દસ હજાર વખત જપ કરવાથી ભૂતપ્રૈત-પિશાચ-ડાકીનિ-બ્રહ્મરાક્ષસ-યોગીનિ-પિશાચીણિ, વૃદ્ધ બાળગ્રહ વગેરે તથા શત્રુએ કરેલા આભિચાર (મારણ, ઉચ્ચાટન વગેરે) તથા અસાધ્ય રોગો તેમજ અન્ય ઉપદ્રવોનો નાશ થાય છે. એમાં સંશય નથી. (૮૦-૮૧)

આ કવચનો રોજ પાંચ વખત પાઠ કરવાથી મનુષ્યોને ઈષ્ટ ફળ મળે છે. તેથી ગૃહસ્થ ભક્તો અને ત્યાગીઓએ

પંચાવૃત્તા પ્રતિદિનમિષ્ટં સ્યાન્વણામિદમ् ।
 ગૃહિભસ્ત્યાગિભિર્ભક્તે: પદનીય પ્રયત્નત: ॥૮૨॥
 ઇતિ પરમપવિત્રં સર્વદા ધારણીય કવચવરમભેદં સર્વશાસ્ત્રાસ્ત્રપૂર્ગૈ: ।
 જનિતિભયહારિ બ્રહ્માધામપ્રદાતુસક્રાજનસમ્પૂર્ણ: સર્વદકીર્તીયમ ॥૮૩॥
 ઇતિ શ્રીનિતાનન્દ મુનિવિશવિતં શ્રીહરિકવચ સપૂર્ણમ् ॥

આ કવચનો પાઠ, પ્રયત્નપૂર્વક અવશ્ય કરવો જોઈએ. ૮૨
 પરમ પવિત્ર, ઉત્તમ, કવચવર અથવું આ શ્રીહરિ કવચ અનેક પ્રકારનાં શસ્ત્રો-અસ્ત્રોથી અભેદ, જન્મ-મરણાના ભયને ટાળનારું અને અક્ષરધામને પમાડનારું છે. તેથી શ્રેણી કામનાવાળા સર્વ મનુષ્યોએ શ્રદ્ધાપૂર્વક આ શ્રીહરિ કવચનું કીર્તન (પઠન) નિત્ય કરવું જોઈએ અને અગાઉ કહ્યા મુજબ સદા ધારણ કરવા યોગ્ય છે. ૮૩

// ઇતિ શ્રી નિતાનન્દ મુનિ વિરચિતં
 શ્રી હરિકવચ સમાપનમ् //

कोकिलकवृत्तम् ॥

विहरति योऽक्षरेऽक्षरपदाक्षरमुक्तपतिः पुरुषविधो विधिं
विधिहरीश्वर मुख्यबुधाः । शिरसि वहन्ति ते समुदितं
किलयेन मुदा हृदि तमजं भजे भवहरं हरिकृष्णमहम् ॥१॥
प्रकृतिमया गुणा नच भवन्ति हि यत्र हरौ इति निगमागमा
अपि वदन्ति च निर्गुणकम् । इति सगुणं गुणैरपि युतं
परदिव्यशुभ्रहींदि तमजं भजे भवहरं हरिकृष्णमहम् ॥२॥
शमदमकौशलस्मृतिपोबलकान्तिभगश्रुतशुचिसत्यतास्व-
वशतार्जवकीर्तिमुखाः । अपरिमिता गुणा धूवतयात्र
वसन्ति सदा हृदि तमजं भजे भवहरं हरिकृष्णमहम् ॥३॥
प्रकृति पराक्षरे बृहतिधामनि मूर्तिधरैर्निगमनिजायुथैश्च
निज पार्षद मुख्यगणैः । उरुय उपास्यतेऽपि रमया
रमणीयतनु हृदि तमजं भजे भवहरं हरिकृष्णमहम् ॥४॥
निखिलभौश्योऽक्षरपदे दिवि देवगणारखिलविभूतिभिर्विभव
भूमिरुपास्यतए । रतिपतिदर्पहारमणरम्यकरुपनिधि हृदि तमजं
भजे भवहरं हरिकृष्णमहम् ॥५॥

विजितमनोभवा भुवि भजन्ति च यं सततं शमदमसाधनैः
प्रशमितेन्द्रियवाजिरयाः । प्रकटितमानुषाकृतिमिमे
मुनिदेवगणा हृदि तमजं भजे भवहरं हरिकृष्णमहम् ॥६॥

वरवर सरसिजलोचन पापविमोचन जनतासुखकारम्
 विधि विधि महितपदाम्बुजदेवं भवसागरतारम् ॥भव०
 सतांनाथ० ॥४॥
 वरवर सुचरितपुण्यावनभूमिधृतसुरुचिरनरदेहम्
 अनलस वरदतमोहर तेजः स्थितरुचिमयगेहम् ॥स्थित०
 सतांनाथ० ॥५॥
 वरवर नरमुनिसिद्धेश्वरदेवासुरसंस्कृतगुणगानम्
 सुनयन निजनृविधापितयोषातनुपशुकुणमानम् ।तनु०
 सतांनाथ० ॥६॥
 वरवर लोकविभूषण वृषकुलभूषण भक्तारिमरणम्
 बहुद्यहृदयकजेश्वरमात्मन्नशरणजनशरणम् ।नशर०
 सतांनाथ० ॥७॥
 वरवर परमतखण्डन दक्षनिरंजन निगमागमगीतम्
 घनरव निनदमनोहर नित्यं पुरुहरिरसपीतम् ।पुरु०
 सतांनाथ० ॥८॥
 वरवर शुभमिदमेवं किल वासुदेववर्णिविरचितम्
 परतर हरतुतमः स्तवनं तत् कविजनसभणितम् ।कवि०
 सतांनाथ० ॥९॥
 इति श्रीवासुदेवानन्दवर्णिविरचिताष्टपदी सम्पूर्ण ॥

द्विजवृषभसाधुगोमुनिगणानवितुं भुवि योवृषभवने
 वृषादधृतजनिर्जन कोजगताम् । प्रकृतिभुवामपि प्रशमितुं
 यदर्थमर्कुलं हृदि तमजं भजे भवहरं हरिकृष्णमहम् ॥७॥
 ऋषिभिरभिष्टुतो नृपागणैर्नतपादतलः श्रुतिशरसांगणौरुदित
 सूज्जवलकीर्तिरसौ । अतिकृतिभिः प्रगीत इति यः
 कविकोकिलकैर्हृदि तमजं भजे भवहरं हरिकृष्णमहम् ॥८॥
 इति योगानन्दमुनिवरचितं भजनाष्टकं समाप्तम् ॥

अष्टपदीयम्

वरवरकरुणासागर कृष्ण सतांनाथ संपत्तिकरणम् ।
 जयजय धार्मिक नमामीह संकष्टहरणम् ॥ ध्रवपदम् ।
 वरवर नरसख चन्द्रानन देवाधिप दैत्यनाशनम् ।
 वृषभुत परमदया कर साथो खगपतिवाहनम् ॥ खग०२ ।
 सतांनाथ० ॥१॥
 वरवरजलधरकायाभयरुपाकर लोकपावनम् ।
 जितरुष तरणि करोज्ज्वलवासो लघुतरथावनम् । लघ०२ ।
 सतांनाथ० ॥२॥
 वरवर दीनदयाकर तपः प्रियाजित कुसुमोत्तमहारम् ।
 किसलय मृदुलमहाबलहस्तं महसि महाकारम् ॥ मह० ।
 सतांनाथ० ॥३॥

अष्टपदीयम् ॥

तरुणंलोकयचातिकरुणंकृष्णंपथिहेसखीमंरजनम् ॥तुरुणम् ॥१॥
 आवयमानंकलरवगानंविद्युमुखबालानन्दनम् ॥तरुणं ० ॥२॥
 वृषभिनीले गजगतिलीले द्वयंतं तु केसरचन्दनम् ॥तरुणं ० ॥३॥
 चेतोहरन्तं सखिविहरन्तं कुसुमहारमीशमण्डनम् ॥तरुणं ० ॥४॥
 चंचलदृष्टिं कृतलोकसृष्टिं अजितमदनमदगंजनम् ॥तरुणं ० ॥५॥
 सुमनोजुकूलं मंगलमूलं कुपथदेशिकमतखण्डनम् ॥तरुणं ० ॥६॥
 धृतसितवसनं मुखितहसनं विद्यभवदेवकृतवन्दनम् ॥तरुणं ० ॥७॥
 उपचितसेवं कविवासुदेवं तं पाति कलिकालकम्पनम् ॥तरुणं ० ॥८॥
 दृति श्रीतामदेवान्तर्त्वर्पितिविजितापादी सम्मार्ग ॥

परिषिक्तागावत्तम् ॥

अथ मनसि शनैः स्थिरत्वमाप्ते भगवति मानुषमूर्तिवासुदेवे ।
 निजहृद पृथगेकमेकमंगं चरणतलादि विचन्त्यमस्य पुंसा ॥१॥
 निजहृद दृशि गोचरे तदीये ह्रावयव एकके पृथक्कव ।
 चपलमपि मनः स्थिरं विधेयं व्रजति लयं खलु तेन तन्मलौघः ॥२॥
 ध्वजकमलयवांकुशो ध्वरेखाप्रमुखसुलक्षणलक्षिते च रम्ये ।
 अतिशयमृदुले च यावकाभे चरणतले मनसास्यचिन्तनीये ॥३॥
 अरुणनखशांकराजिकान्त्या हृतनिजचिन्तकहृतमोघ्यियुगं ।
 क्रमलघुसमकोमलांगुलीभृतनवपल्कवकान्ति चास्यचिन्त्यम् ॥४॥

निजजनमनसः प्रहर्षणार्थं परिधृतनूपुरशिञ्चितातिरस्यम् ।
स्वगतनिजजनाक्षिवृत्तिचोरं चरणयुगं हृदचिन्तनीयमस्य ॥५॥
किसलयमृदुले सुवृत्तजंघे क्रमपृथुलेऽथ सुवर्तुलौ च जान् ।
करिकरसदृशं समं च पीनं निजहृदि सक्थियुगं च चिन्त्यमस्य ॥६॥
मृदुधनसितसूक्ष्मदीर्घवासः परिदधदुत्तमहैमकाञ्छिनद्ध्रम् ।
पृथुलकटियुगं च चिन्तनीयं निजहृदये चिरमस्य भक्तभर्तुः ॥७॥
उदरमपि लसद्वलित्रयान्तर्गतशुभसभ्रमनिमनाभिकूपम् ।
हृदयमुरुसुगच्छिपुष्पहरं समवितं हृदचिन्त्यमस्य तुंगम् ॥८॥
कनककटकक्षेष्वलोर्मिकभिर्लसदरुणाबजिमं करद्वयं च ।
दृढतरमतिरस्यबाहुयुगं निजहृदये इस्यविचिन्त्यमंगदर्ढम् ॥९॥
विविधमणिविशुद्धहेमसूत्रग्रथितसुमौक्तिकहरिकण्ठः ।
विगतशशकलंकास्यचन्द्रः स्थिरमनसास्यचिन्तनीयः ॥१०॥
मितहसितविसपिदन्तकान्तिप्रथनसमुज्ज्वलगण्डयुगमस्य ।
नवलिनदलायतं विचिन्त्यं निजहृदि चंचललोचनद्युयं च ॥११॥
श्रवणयुगलमस्य कुण्डलश्रीबहुविधपुष्पमयावतंसरस्यम् ।
तरदलश्चिवशालभालराजस्तिलककुम्भचन्द्रकश्च चिन्त्यः ॥१२॥
असिततिलकलक्ष्मदक्षगण्डे तिलकुमुत्तमनासिकान्तिकेस्ति ।
विलसितबिन्दुस्यवामे श्रवणपुटे भवतीति चिन्तनीयः ॥१३॥
विविधकुसुमशेखरालिराजत्यप्तमुकुटं च शिरोऽस्य चिन्तयित्वा ।
वदनकमलमव चिन्तकेन स्मितमधुं चिरकालमस्य चिन्त्यम् ॥१४॥
इति श्रीसत्तर्णिजीवनेखतवांगोक्तं श्रीहरिद्यानस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

शिखरिणीवृत्तम्
महातेजः पुंजस्फुरदमलसिंहासनवरे स्थितं सर्वाधीशं
नखकिरणविद्यातित सभम् । सितच्छ्रं पाश्चस्फुरदमलसच्चामरयुगं
भृशं धन्यो लब्धवा नयनपथि नारायणमहम् ॥१॥
हसद्वक्त्राभ्योजं चपलनयनालोकितजनं लसन्मुक्ताहरंविविध
कुमुपा पीडमुकुटम् । प्रचंचत्रावारं चरणविलसन्नपुरमिदंहेरुपं
नित्यं मम मनसि सम्पक्षस्फुरते ॥२॥
दृढं विश्वासो मे तव चरणपद्माश्रितजनोः भवाष्पोधेः पारं व्रजति
सहसा त्वल्करुणया । त्वमेवैकः स्वामी सकलजगतामित्यपि हेरु
विदित्वा पादौ ते हृष्टतरमहं ह्याश्रयमिमौ ॥३॥
नजाने शास्त्राणां विविधमतसन्निर्णयमहं पुराणव्रातानामपि च
बहुकल्पाश्रितकथाः । नवा देवर्णीणां पृथगिह मनोरंजनविर्धि
परं जाने स्वामिन् भ्रमहरणं तेऽत्र शरणम् ॥४॥
तपोनोग्रं तसं व्रतनियमदानानि च मया न चेष्टापूर्तं वा
श्रवणमननाभ्यासद्धता । न चीर्णान्यामुं त्वामिह तदपि
यस्त्वं दृशिगतो न जाने तद्वेतुं त्वदतिरकारुण्यत ऋते ॥५॥
भृशं पापव्रातैर्मदनमदमानादिभिरपि प्रभो ग्रस्तस्यालं तव
चरणपद्मेक्षणमिदम् । कथंकरं मे स्यादिनपुरुकारुण्यपदवीं
श्रेयथा नाथत्वं त्वयि हि तदिदं केवलमहो ॥६॥

बलं नो मे बुद्धेन च सुदृढवैराग्यविलसन्निजात्मज्ञानस्य
प्रचुर नियमानामपि होरे । विमोक्षं संसारान्तरितशयमेकं हि
बिरुदं विलोक्य स्वीयं मां भवजलनिधेरुद्धर निजम् ॥७॥
न जाने धर्माणामतिगहनकर्तव्यसरणिं न शास्त्रं मन्त्राणां न च
विविधतन्त्रागमविधिम् । न वा भक्तैः कृत्यं तव
चरणपद्मार्चनविधिततो वन्दे दीनस्तव पदयुगं दण्डवदहम् ॥८॥
इति श्रीसत्तर्णिजीवनेदीनाथवृत्तनारायणस्तवनाष्टकम् ॥

पिलुरागेण गीयते ॥

मानस चिन्तय चारुचरित्रं प्रेमवितवृष्पुं पवित्रं माऽ ॥ध्रुव०॥
नूतनपुदिरदयितमंजुकाये । चन्द्रविशदवसनानि धरन्तं माऽ ॥१॥
केसरतिलकलिलानिजभाले । कुंकुमचन्द्रकधरमभिरामं माऽ ॥२॥
बिन्दुपरिष्कृतश्चश्रुतियुग्मे । रत्नसुशोभितकुण्डलधारं माऽ ॥३॥
अम्बकमधुपलसितलपनाज्वे । कुन्दमुकुलसमहासं दधानं माऽ ॥४॥
रेखाविराजितवरकाम्बुकण्ठे । पुष्पिधपुष्पकनकमणिहरं माऽ ॥५॥
विषधरविग्रहकल्पकरद्वये । पुष्परचितवलयांगदधारं माऽ ॥६॥
हरिमदहरतनुमंजुलकट्टाम् । नंगखचितचामीकररसनाढ्यं माऽ ॥७॥
करिकरकल्पोकर भसमपस्तिथम् । सुषमसुवृत्तमुकुररुपजानुमाऽ ॥८॥
नूपुरनादितचरणमुदारम् । निष्कामानन्दनिखिलतापहरं माऽ ॥९॥
इति निष्कामानन्दवर्णिविरचिताष्टपदी समाप्ता ॥

अष्टपदीयम्
हरिकृष्णां पानसलोककपीयमे ॥हरि०॥ भजहरिमविरतं धावतु
मा ॥हरि०॥ ध्रुवपदम् ॥ततो वरेहनिगमं कायजलधौ ॥
तमानिन्ये विधाय ततो नमनीयमे ॥भज०॥१॥
तिष्ठतिकमठमये धर्मीयं यस्य पृष्ठेचपलभयशमनीयमे ॥भज०॥२॥
वराहरुपथरोऽवनये सा दत्तादैत्यं जयानहिनमनीयमे ॥भज०॥३॥
दृतो नरखैर्हरिणा नरहरिणा दितिपुतो द्विरदइव गमनीयमे ॥भज०॥४॥
वसुधां दापयितुं शारीपतये बर्लिविप्रोययाचफलजमनीयमे ॥भज०॥५॥
क्षियरुधिरजलेस्नापयनं जामदग्न्यो जनतापशमनीयमे ॥भज०॥६॥
रावणनाशकरो भुविरामो यशः सेतुं दधेह भवदमनीयमे ॥भज०॥७॥
बलबुधकल्पकवपुषा येन चरितं कृतं पंपरं फुश्रयणीयमे ॥भज०॥८॥
वासुदेवस्य ध्वोहरिकृष्णो दशाकृतं दधार बहुरमणीयमे ॥भज०॥९॥
इति श्रीवासुदेवानन्दवर्णिविरचिताष्टपदी संपूर्णा ॥

टुमरीरागेण गीयते

हर हर गोपीनाथ मम कष्टम् । हर० ध्रुवपदम् ॥
सुरनर मुनिवर जलधरसुन्दर । मारमहामदमार मम० ॥१॥
राजीवलोचन पापविमोचन । दुर्गपुरीसुविहार मम० ॥२॥
हाटकभूषण हतजनदूषण । दिव्यगुणालयसार मम० ॥३॥

वृषकुलनायक सुरसुखदायक । कुन्दकुसुमशुभहार मम० ॥४॥
मंगलकारण गतिजितवारण । प्रेमवतिसुकुमार मम० ॥५॥
मानसमोदन दितिसुतरोदन । भूमिनिवारितभार मम० ॥६॥
विश्वविभावन दुर्मतिपावन । कालद्वावानलहार मम० ॥७॥
सुरकुलरंजन नित्यनिरंजन । भानुसुतावितनार मम० ॥८॥
ब्रह्मपुरासन जनहितशासन । निष्कामानन्दनिधान मम० ॥९॥
इति निष्कामानन्दवर्णिविरचिताऽष्टपदी समाप्ता ॥

प्रहर्षणीयवृत्तम् ॥

मुक्तानं सदसि सदा विराजमानं पूर्णेन्दुप्रवरमुखाब्जपत्रेत्रम् ।
पन्दारस्थलरुहकुन्दसारहारं धर्मांगप्रभवमहं हर्षं प्रपद्ये ॥१॥
अभ्योजध्वजकलशांकुशोधरीखागोपादप्रमुखसुलक्ष्मपादपद्मम् ।
सामोदध्रमरविगूर्जितावचूलं धर्मांगप्रभवमहं हर्षं प्रपद्ये ॥२॥
भक्तेभ्यो विहितसबीजसांख्यं ग्रावारप्रचलितकंचुकाभिरामम् ।
श्रीखण्डप्रवरतमालपत्रमीशं धर्मांगप्रभवमहं हर्षं प्रपद्ये ॥३॥
विद्योतन्मणिमयहेमकुण्डलश्रीकर्णाग्रोत्तमकुसुमावतंसरम्यम् ।
श्रीवत्सोल्लसितभुजान्तरं सदीशं धर्मांगप्रभवमहं हर्षं प्रपद्ये ॥४॥
संसारप्रशमनकारणप्रतापं बिभ्राणं सुरुचिरमौक्तिकीं च मालाम् ।
हस्ताग्रे सुललितमालिकां दधानं धर्मांगप्रभवमहं हर्षं प्रपद्ये ॥५॥

वेत्तारं नरकान्तकमव्ययमव्यक्तं परमानन्दसिद्धसुरासुरवंद्यपदं
विपदन्त करं जनतासुखदम् । भक्तानुग्रहतपरमादिमनादिमेशोषे
गुणोपेतं कोमलगात्रमनीहं चिन्तय सुखकन्दं सहजानन्दम् ॥५॥
वामं वामपरिञ्जयविग्रहम सुविनिग्रहमभिरामम् । दुःखविमोचनमप्बुज
रोचनप्रसुविमोहनमातिहरम् । भयविनिवारणमानतारणमागमथारणमवितारं
श्यामं धनवदकामम् चिन्तय सुखकन्दं सहजानन्दम् ॥६॥
शर्मकलापं मधुरालापं विरप्तिनिजजनसंतापम् शिवकर्जापं कुमतिदुरापं
मुक्तकलापं हतपापम् । विदलिततिष्ठज कलुषकलापं धृतमतिचापं
श्रितशापम् कटिटपुटकलापम् चिन्तय सुखकन्दं सहजानन्दम् ॥७॥
बहुतरदिनकरचन्द्र छटाहरमवितचराचरमात्मरतिम् ।
योगकलाधरमसुर भयं करममितगुणाकरमाधिहरम् ।
धार्मिधर्मधुरं धरमीड्यमनेक जनाभय दातारम् ।
कविनिष्कामविचिन्त्यम् चिन्तय सुखकन्दं सहजानन्दम् ॥८॥
इति श्रीनिष्कामानन्दवर्णिविरचितसहजानन्दाष्टकं समाप्तम् ॥

द्रुतविलम्बितवृत्तम् ॥

प्रथमतः शकुलाकृतिरादधे श्रुतिगणोद्धरणाय धरातले ।
पटुरासुरसंघविनाशने भुवि भजे हरिकृष्णमहं हृदि ॥१॥
सपदि येन नवातिशितर्नखैरसुरराङ्गितिजः प्रतिचस्करे ।
तदुरसोऽतिविधाय विदारणं भुवि भजे हरिकृष्णमहं हृदि ॥२॥

शान्तानानं विदलितमानमत्सराणां कामादिप्रबलविपक्षनिर्जयानाम् ।
साधूनामनिशमवेक्षणीयरुपं धर्मांगप्रभवमहं हरि प्रपद्ये ॥६॥
वेदान्तसुरुदितसुकुर्तिमासकामं जुष्टांगिविजितविदूषणौर्मुनीद्वैः ।
ब्रह्माण्डस्थपतिसुरे श्वरैकनाथं धर्मांगप्रभवमहं हरि प्रपद्ये ॥७॥
रथ्याणां विमलसुवर्णभूषणानां श्रीमत्तामवयवशोभया दधानम् ।
धर्मान्तप्रभवनवीनमेघनीलं धर्मांगप्रभवमहं हरि प्रपद्ये ॥८॥
इति अचिन्त्यानन्दवर्णिविरचितं धर्मनन्दनाष्टकं समाप्तम् ॥

अष्टपदी ॥

नित्यंशुद्धमजं भुवनेश्वरमीशेशं क्लितविश्वेशम् । मायापाशनिराकणं शरणं
निगमामगमीतगुणम् । प्रकटितसर्वकलं विकलं कमनं जनिमृत्युजराशमनं
सर्वकं श्रुतिसारं चिन्तय सुखकन्दं सहजानन्दम् ॥१॥
श्रेष्ठयज्ञपतिं भूयिष्ठविश्वविरष्ठिर्धमिष्ठानं शान्तमखिलहृदिभानं
शुललितमध्युधिजाकान्तम् । योगिध्येयमजेयमगेयं विज्ञेयं
निर्गतहेयं गोविन्दं वरदेशं चिन्तय सुखकन्दं सहजानन्दम् ॥२॥
पुण्यं प्रवर्तीप्रियफुरपरमपत्रिसच्चरितम् वागीशं वृषवशविभूषणमादिगुलं
करुणाधारम् । शाश्वतमञ्जिलोचनरोचन मन्तकं मोचनमतिसारं
कालिदत्तमद्धनं चिन्तय सुखकन्दं सहजानन्दम् ॥३॥
स्वेच्छाविरचितविविधाकारं दिव्याकारघनाकारम् । लीलाधृतवर
मनुजाकारं विश्वविहारं भयहारम् । पूर्णचतुर्दशलोकाधारं सर्वाधार
मनाधारं श्रीवत्सांकमुदारं चिन्तय सुखकन्दं सहजानन्दम् ॥४॥

अतुलमन्दरभृत्कमठाकृतिस्तिलमिवाथ दधे धरणीतिलम् ।
सगिरियेन लसद्वासनां चले भुवि भजे हरिकृष्णमहं हृदि ॥५॥
त्रिपदमात्रमितक्षितियाचनं छलतया वरवामनरुपिणी ।
छलयितुं बलिमेव तनूर्धता भुवि भजे हरिकृष्णमहं हृदि ॥६॥
धृतशरासनराजकुलं कुले भुवि भृगोरवतीर्य समूलतः ।
परशुभृद्वपुषा निधनीकृतं भुवि भजे हरिकृष्णमहं हृदि ॥७॥
क्षितिसुतापतिदाशारथिर्भवन् पृथुतरं प्रविलंघ्य पयोनिधिम् ।
दशभुखं विभिदे किल लीलया भुवि भजे हरिकृष्णमहं हृदि ॥८॥
प्रबलकंसकुलं विभिदे भृशं गिरिधरो वसुदेवसुतोऽथ यः ।
जनितमात्रजनातिदयोदधिर्भुवि भजे हरिकृष्णमहं हृदि ॥९॥
असुरसंघविमोहनकारकः सकरुणोऽथ कलेवसानके ।
अग्निलपापिविनाशविताश्च यो भुवि भजे हरिकृष्णमहं हृदि ॥१०॥
इति दीनानाथभृत्विरचितं दशावतारस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

वंशस्थवृत्तम् ॥

अथैकदा दिव्यतपास्तपस्तपस्तपस्तिवानं कौतुककारकर्मकः ।
यथेष्टयोगाय वने वसन्वशी स वर्णिवेषोऽवतु धर्मनन्दनः ॥१॥
नवीननीलाम्बुदविविग्रहो जितेन्द्रियो योगकलासु कौशलः ।
कृशीकृतांगतपसा तपोधनः स वर्णिवेषोऽवतु धर्मनन्दनः ॥२॥

कटितटे पिंगलवर्णवेशलां नवीनमौजीं दधदेवमेखलाम् ।
जटां दधानोऽथ शिरोरुहच्छटां सर्वणिवेषोऽवतु धर्मनन्दनः ॥३॥
सितोपवीतांसततोऽटवीरुचिरतीव कौपीनपटं दृढं दधत् ।
विराजमानो मृगचारुर्चर्मणा सर्वणिवेषोऽवतु धर्मनन्दनः ॥४॥
दधच्चकणठे तनुतौलसीं स्नजं सनामपाणौ जपमालिकां तथा ।
सचन्द्रमध्योर्धवत्तमालपत्रकः सर्वणिवेषोऽवतु धर्मनन्दनः ॥५॥
तनूतरस्कन्धनिष्ठकपुस्तको रतः सदा बालमुकन्दपूजने ।
वनेचरैः सिद्धगणोस्तु सवितः सर्वणिवेषोऽवतु धर्मनन्दनः ॥६॥
सर्विहशार्दूलवराहवारणीर्महामृगैर्व्यालगणैश्च संकुले ।
वनेऽपि धीरो विचरन्नभीतिकः सर्वणिवेषोऽवतु धर्मनन्दनः ॥७॥
सदात्मदर्शी फलकन्दभोजनो वने निवासो यदि दुःखदः खलु ।
तथाऽपि तत्रापि सुखो महामतिः सर्वणिवेषोऽवतु धर्मनन्दनः ॥८॥
इति श्रीयोगानन्दमनिविरचितं श्रीधर्मनन्दनतपश्चर्यावर्णनाष्टकसंपूर्णम् ॥

ठुमरीरागे गीयते ॥

भजमानस त्वं श्रीहरि हरिकृष्णं पुराणम् ॥ भज० ध्रुवपदम् ॥
मायापारे निलये निवसन्तम् । मुनिजनमण्डलमण्डितं हरिं ॥१॥
नवधनमेचकमंगं दधानम् । वामरिपुमदमारकम् हरिं ॥२॥
भास्वदद्युतिवसनैर्विलसन्तम् । बहुविधभूषणभूषितं हरिं ॥३॥
भुवि शकुलाद्याकृतिं विदधानम् । स्वीयजनानन्ददायकं हरिं ॥४॥

भक्तैरनेकैर्मुनिभिर्गृस्थैर्वृतं सभायां भगणैरिवेन्द्रम् ।
सहासवक्त्राम्बुजचारुनेत्रं श्रीनीलकणठं हृदि चिन्तयामि ॥७॥
निःसीमकारुण्यसुधामयेन विलोकनेनातिमुदा स्वभक्तम् ।
बद्धांजलिं दीनमवेक्षमाणं श्रीनीलकणठं हृदि चिन्तयामि ॥८॥
श्रीनारायणमात्तमानुष्टतनुं भूमौ कृपासागरम् ।
भक्तै श्वन्दनपुष्पहारनिकरैः संपूज्यमानं निजैः ॥
पीठस्थं तुलसीस्नजं च दधतं दक्षे करे सुन्दरम् ।
स्मेरास्यं सितसूक्ष्मवाससमहं श्रीनिकणठं भजे ॥९॥

ललित छन्दः

अतिमनोहरं सर्वसुन्दरं तिलकलक्षणं चंचलेक्षणम् ।
विबुधवान्दितं स्वामिनाथ ते वपुरिहास्तु नो नित्यदर्शने ॥१॥
मदनमोहनं प्रे मदोहनं नयनगोचरं भक्तसंचरम् ।
भुवि सुदुर्लभं स्वामिनाथ ते वपुरिहास्तु नो नित्यदर्शने ॥२॥
निजजनैः सदा वाञ्छितं हृदा परमुखावहं हृतमोपहम् ।
परममंगलं स्वामिनाथ ते वपुरिहास्तु नो नित्यदर्शने ॥३॥
हृदयरोचनं बद्धमोचनं विगतशोचनं दीर्घलोचनम् ।
मृदुसिताम्बरं स्वामिनाथ ते वपुरिहास्तु नो नित्यदर्शने ॥४॥
मधुरभाषणं पुष्पभूषणं विजितदूषणं शोकशोषणम् ।
प्रहसदाननं स्वामिनाथ ते वपुरिहास्तु नो नित्यदर्शने ॥५॥

प्रेमवतीवृष्टलालं विशोकम् । दुर्गपत्तनसंवासिनं हरिं ॥५॥
उमत्तगंगाजले विहरंतम् । ज्ञानसुधाजनशंकरं हरिं ॥६॥
ब्रह्मप्रियं ब्रह्मवत्तथरवेषम् । ब्रह्मवत्तथरनायकं हरिं ॥७॥
हंसरुचिरगमनं कंजनेत्रम् । धर्मवंशावनकारकं हरिं ॥८॥
निष्कामवर्णिरचितगीतम् । निष्कामनरवजशर्मदहरिं ॥९॥

इति निष्कामानन्दवर्णिरचिताऽष्टपदी समाप्त ॥

उपजातिवृत्तम्

ब्राह्मेमूर्हते शयनं विहाय निजस्वरूपं हृदि चिन्तयित्वा ।
स्नातं विशुद्धं प्रचुराभिरद्धिः श्रीनीलकणठं हृदि चिन्तयामि ॥१॥
श्वेतं च सूक्ष्मं परिधाय वासः सितं द्वितीयं वसनं वसित्वा ।
चतुष्कणीठाददुत्तमुत्तरनं श्रीनीलकणठं हृदि चिन्तयामि ॥२॥
आशूपविश्यामलनैजपीठे विधाय सत्रैषिकर्म नित्यम् ।
नारायणं मालिकया स्मरन्तं श्रीनीलकणठं हृदि चिन्तयामि ॥३॥
सुगान्धिना केरसरचन्दनेन सन्मलिकाचम्पकपुष्पहरैः ।
सम्पूज्यमानं निजभक्तवर्यैः श्रीनीलकणठं हृदि चिन्तयामि ॥४॥
कर्णे दधानं कुसुमावतंसं शिरःपटे कौसुमशेखरालिम् ।
कणठे च नानाविधपुष्पहारान् श्रीनीलकणठं हृदि चिन्तयामि ॥५॥
भृथैश्च भोज्यैः सह लेहाचोर्बैदृष्ट्वा पुरो भोजनभाजनं च ।
पूरीमदनं च ससूपभक्तं श्रीनीलकणठं हृदि चिन्तयामि ॥६॥

कुसुमशेखरं कोमलान्तरं सदयदर्शनं दुःखकर्शनम् ।
विधिहराचितं स्वामिनाथ ते वपुरिहास्तु नो नित्यदर्शने ॥६॥
परमपावनं लोकभावनं कुटिलकुन्तलं पुष्पकुण्डलम् ।
भवभयापहं स्वामिनाथ ते वपुरिहास्तु नो नित्यदर्शने ॥७॥
सकलसिद्धिभिः शर्वऋद्धिभिः श्रितपदं सदा योगिभिर्मुदा ।
तदिदमेव हि स्वामिनाथ ते वपुरिहास्तु नो नित्यदर्शने ॥८॥
तव निवासतो दुर्गपत्तनं जयति भूतले सर्वतोऽधिकम् ।
भवदुपाश्रया मुक्तिरत्र यद्वपति सर्वदाऽन्यत्र दुर्लभम् ॥९॥
कुपथदुर्वनात् घोरयौवनात् रसनवृश्किकालोभलुब्धकात् ।
बहुतरपदो भूरिसप्तदो मुहुरिह त्वया रक्षिता वयम् ॥१०॥
प्रबलसंशयादृष्टसंश्रयान्मदविलेशयात्कुत्सिताशयात् ।
स्मरणसरीसृपान्मानकोणापान्मुनिपते वयं रक्षितास्त्वया ॥११॥
अशुभभावतः क्रोधदावतो मृतिजनुर्भयात् पापदुर्नयात् ।
मधुमहाविषात्पर्वथामिषाद्यतिपते वयं रक्षितास्त्वया ॥१२॥
विषयवारिदेस्तारिता यथा करुणया वयं भूरिशस्तथा ।
तव पदाम्बुजासक्तिविघ्नः सततमेव नः पातुमर्हसि ॥१३॥
ववचन मानसं त्वत्पदाम्बुजाद् ब्रजतु मान्यतो नाथ नः सदा ।
इति वयं मुहुः प्रार्थयामहेनिजजनप्रियं त्वामधीश्वरम् ॥१४॥
(सत्संगि) सर्वस्त्रीकृतं श्रीहरिप्रार्थनास्तोत्रं संपूर्णम् ॥

गणपतिस्तोत्रम् ॥

विघ्नेश विघ्नचयखण्डनामधेयं श्रीशंकरात्मजं सुराधिपवन्दापादं ।
दुर्गामहाक्रतफलाखिलमंगलात्मनविघ्नमापहरं सिद्धिविनायकत्वम् ॥१॥
सत्यद्वारागमणिवर्णशरीरकर्त्तिं श्रीसिद्धिबुद्धिपरिच्छयतकुंकुमश्रीः ।
दक्षसनेवलयितातिमनेज्ञशुण्डोविघ्नमापहरं सिद्धिविनायकत्वम् ॥२॥
पाशांकुशाब्जपरशूश्रदधच्चतुर्भिर्भिश्शोणकुसुमसगुमां गजातः ।
सिन्दूशोभितललाटविधुप्रकाशोविघ्नमापहरं सिद्धिविनायकत्वम् ॥३॥
कार्येषुविघ्नचयर्थोत्तिर्चिपुष्ट्यः सम्पूजितः सुरवरेपि मोदकाद्यैः ।
सर्वेषु च प्रथममेव सुरेषु पूज्योविघ्नमापहरं सिद्धिविनायकत्वम् ॥४॥
शीघ्रं चनस्खलनचुंचुरवोर्धकण्ठस्थूलोन्दुरुद्रवणासितदेवसंघः ।
शूर्पश्रुतिश्वपृथुर्वर्तुलतुंगतुन्दोविघ्नमापहरं सिद्धिविनायकत्वम् ॥५॥
यज्ञोपवीतपदलभितनागराजो मासादिपुण्यदहशीकृतऋक्षराजः ।
भक्तभ्यग्रदद्यालयविघ्नराजोविघ्नमापहरं सिद्धिविनायकत्वम् ॥६॥
सद्रक्षसारततिराजितं सत्किरीटः कौसुम्भचारुवसनद्वयं उर्जितश्रीः ।
सर्वत्रमंगलकरस्मरणप्रतापो विघ्नमापहरं सिद्धिविनायकत्वम् ॥७॥
देवान्तकाद्यसुरभीतसुरार्तिहर्ति विज्ञानबोधनवरेण तमोपहर्ता ।
आनन्दितत्रिभुवनेशकुमारबन्धोविघ्नमापहरं सिद्धिविनायकत्वम् ॥८॥
इति श्रीशतानन्दमुनिविचितं सत्संगीजीवनस्थं श्रीगणपतिस्तोत्रम् ॥

सरस्वती स्तोत्रम्

श्रीमद्रदीपलिविरोचयने स्थानेस्थितं चारुसहासवक्त्राम् ।
चराचराणामुपकारकर्त्तीं वन्दामहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥१॥
रुपानुरुपावयवैरुपेतां प्रसन्नताभ्यासविशेषलभ्याम् ।
विश्वेश्वरीं विम्बफलाधरौष्टीं वन्दामहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥२॥
महानुभवैरपि वन्द्यमानां स्वैश्वर्यदां हेमविभूषणाद्याम् ।
संराजमानां निजहंसपृष्ठे वन्दामहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥३॥
यथा प्रबन्धेषु सुबोधधीरैर्निंक्षिच्चनानां विदुषां च साक्षात् ।
विज्ञाय तत्त्वं धनरुपगीतां वन्दामहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥४॥
तथैव रीत्या बहुशक्तिभाजां नारायणीं वै प्रवदन्ति वाचाम् ।
निवारितानेकजनाज्ञभावां वन्दामहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥५॥
वीणां दधानामपि कच्छपीं स्वां महच्च पाणौ प्रसरत्प्रतापम् ।
नानार्थसंयुक्तसुरम्यशास्त्रं वन्दामहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥६॥
अनध्यक्षेयूरविषक्तपार्णिं धातुश्च पुत्रीमतुलप्रभावाम् ।
विशालभाले कृतपत्रलेखां वन्द्यमहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥७॥
सुकम्बुकण्ठीं रमणीयवेषां कण्ठप्रदेशार्पितपुष्पमालाम् ।
सदा किशोरीं कमनीयरुपां वन्दामहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥८॥
पाणिद्वये कंकणमादधानां चन्द्रानां सुन्दरदत्तपर्किम् ।
सुरासुरप्रार्थतमंग्रिपद्मां वन्दामहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥९॥

हनुमत्स्मोत्रम्

नीतिप्रवीण निगमागमशास्त्रबुद्धे राजाधिगजरघुनायकमन्त्रिवर्य ।
सिन्दूर चर्चितकलेवर नैष्ठिकेन्द्रं श्रीरामदूत हनुमन् हरं संकटं मे ॥१॥
सीतानिमित्तजरघूतमभूरिकष्टप्रोत्सारणैककसहाय हतास्त्रपौघ ।
निरेधायातुपतिहाटकराजथाने श्रीरामदूत हनुमन् हरं संकटं मे ॥२॥
दुर्वर्यरावणविसर्जितशक्तिहातकण्ठासुलक्ष्मणसुखाहृतजीवल्ले ।
द्रोणाचलानयनन्दितरामपक्षं श्रीरामदूत हनुमन् हरं संकटं मे ॥३॥
रामागमेत्तिरतिरातिरितवन्वयोगदुःखाव्यमग्नभरतार्पितपारिबहं ।
रामांग्रिपद्ममधुपीभवदन्तरात्मन् श्रीरामदूत हनुमन् हरं संकटं मे ॥४॥
वातात्मकेसरिमहाकपिराट तदीयभार्याङ्गीनीपुरुतपः फलपुत्रभाव ।
ताक्ष्योपमेचितवपुर्बलतीव्रवेगं श्रीरामदूत हनुमन् हरं संकटं मे ॥५॥
नानाभिचारिकविसृष्टस्वीरकृत्याविद्रावणारुणसमीक्षणदुप्रधर्ष्य ।
रोगान्धछमस्तुदवित्तदमन्त्रजापं श्रीरामदूत हनुमन् हरं संकटं मे ॥६॥
यन्नामधेयपदकश्रुतिमात्रोऽपिये ब्रह्मराक्षसपिशाचगणाष्व भूताः ।
तेमारिकाशसभयं हृपयान्ति सत्वं श्रीरामदूत हनुमन् हरं संकटं मे ॥७॥
त्वं भक्तमानससमीपितपूर्तिशक्ते दीनस्य दुर्मदसपत्रभयार्तिभाजः ।
इष्टमापि परिपूर्य पूर्णकाम श्रीरामदूत हनुमन् हरं संकटं मे ॥८॥
इति श्रीशतानन्दमुनिविचितं श्रीहनुमत्स्मोत्रं समाप्तम् ॥

अन्य स्तोत्रो

समग्रशास्त्रे प्रविभक्तरुपां तारानुकाराम्बरधारिणीं ताम् ।
प्रफुल्लपद्मायतपत्रेनां वन्द्यमहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥१०॥
विधृत्य हस्ते परिचालयन्तीं स्थलारविन्दं कमनीयशोभाम् ।
संयावदौग्धादिनिवेदिताग्रां वन्द्यमहे देवि सरस्वति त्वाम् ॥११॥
श्रीमद्वार्मिकपादपद्मभजतां चिन्तान्धकारापहं
संसाराण्विलंघनं च पठतां तापत्रयोन्मूलनम् ।
त्यागानन्दबुधेन शीघ्ररचितं बुद्धिप्रदं विज्ञहं
वाणीस्तोत्रकमाशु मंगलमिदं संव्यातनात्विष्टदम् ॥१२॥
इति त्यागानन्दवर्णिविचितं सरस्वत्यष्टकं सम्पूर्णम् ॥

ललितवृत्तम् ।

भुविसदंगणे सर्वसद्गुणेरचितखेलनं भक्तमेलनम् ।
तव सुरंजनं दुःखभंजनं भज मनः सदा स्वामिनं मुदा ॥१॥
शुभनिकेतनं बन्धभेदनं निगममण्डनं कालखण्डनम् ।
परसुखाश्रयं भक्तसंश्रयं भज मनः सदा स्वामिनं मुदा ॥२॥
अघविधूनं शोभिताननं प्रकटिताकृति सुन्दराहृति ।
परतमंगलं मुक्तसंकुलं भज मनः सदा स्वामिनं मुदा ॥३॥
सकलकारणं भक्ततारणं भयविदारणं मुक्तिधारणम् ।
कुपथवारणं कोपमारणं भज मनः सदा स्वामिनं मुदा ॥४॥

भुवनमण्डले कामनाकुले मरणभीषणे पूर्णदूषणे ।
नहिसुखं मठाद्यासि किं हठात् भज मनः सदा स्वामिनं मुदा ॥५॥
बहुलसंशयं दुःखसंशयं सजनवैसुखं तेन ते सुखम् ।
हरणमापदं धाम संपदं भज मनः सदा स्वामिनं मुदा ॥६॥
विषयसन्निधौ दुःखवारिधौ सुखधियासुधामन्थितामुदा ।
नहि मृतिर्गता सा सुसेविता भज मनः सदा स्वामिनं मुदा ॥७॥
हरिवचोमृतं सर्वसंमतं पिबयतो हितं नाशिताहितम् ।
इतिसर्वंजितं दीनयाचितं भज मनः सदा स्वामिनं मुदा ॥८॥
इति दीनानाथभटविरचितं भजनाष्टकं सम्पूर्णम् ॥

शरण स्तोत्रम् ॥

स्वामिनारायणदेवं शरणं ब्रजामि । शरणं० ॥ ध्रुवपदम् ॥
भक्तिर्धर्मसुप्रियतमबालम् । मायाकालमहिविकरालम् ।
सदा श्वेतां बरशालं भवन्तं भजामि ॥ शरणं० ॥१॥
सकलशास्त्रानिगमागमसारम् । वर्णिवेष्मरणीयमुदारम् ।
शरणागतपातकहारम् । शरण्यम् नमामि ॥ शरणं० ॥२॥
कोटिमदनमोहनसुखरूपम् । सुरनरवरमुनिवरभूपम् ।
ज्ञानसुधारसकूपम् । सततं स्मरामि ॥ शरणं० ॥३॥
ब्रह्मरूपमुनिवन्दिपादम् । संहृतसंश्रितसर्वविषादम् ।
वादिजनखण्डिवादम् । प्रपनो भवामि ॥ शरणं० ॥४॥

जय जय सदूयदृशां अवतरणनिदानम् । ब्रह्ममुनिनित्यविरचितमानं ।
माधवरूपमखिलविदित जय घनश्याम हरे ॥८॥
इति ब्रह्मानन्दमुनिविरचिताष्टपदी समाप्त ॥

श्रीहरि प्रार्थनाष्टकम् ॥

त्वद्वपे निश्लो मे मतिरसिका स्यात्सदा
भक्तिरुपात्वत्पौख्येनसौख्यी सततमितरां स्यां न चान्येन जातु ।
मायाजात अनित्यास्त्वदितरनवोऽत्यन्ततुच्छा भवन्तु हे नाथ
प्रार्थये त्वां मुहुरिति सहजानन्दं तद्वेहि मे त्वम् ॥१॥
भक्तिर्महात्म्ययुक्ता त्वयि वृष्टतनये स्याच्च धर्मादियुक्ता
प्रत्यूहादरक्षणमंकुरु मदनमुखाधर्मसर्गात् तुत्स्याम् । ज्ञानादौ
तत्सहये भवतु दृढतरा च स्थितिर्धमवंशे हे नाथ० ॥२॥
साधूनां ते प्रियाणां भवतु मम सदा संग एकान्तिकानां कुण्डानां
नास्तिकानां विटकुलमतिमत्संगतिः क्वापि न स्यात् ।
दासत्वे दोषलशोऽपि भवतइहमे नावशिष्येत कश्चित्तहेनाथ० ॥३॥
द्रोहस्ते सेविनां ते न भवतु मनसापि क्वचित्सज्जनानां
तिष्ठत्रैवान्यनिष्ठा ह्याणुरपि हृदि मे वासना सेवनात् ते । दास्यां
कुर्यासदाहं तव निकटगते वाज्ञितं सज्जनानां हे नाथ० ॥४॥
देहेऽहन्ता तदीये क्वचिदपि ममता मे न स्यात्सुतादौ सा तु
स्यान्मे सदैव त्वयि वृष्टतनये च त्वदियेषु सत्सु नित्यं ब्रह्मात्मनो

हित्वा राजसतामदेवम् । कार्यं हरिपदशरणमित्येवम् ।
निष्कामानन्दजनोऽहं शतशो वदामि ॥ शरणं० ॥५॥
इति श्रीनिष्कामानन्दवर्णिविरचितं शरणस्तोत्रं समाप्तम् ॥

मालवरागे रुपकताले गीयते ॥

जय जय सुखद्वरं कमलाननलोभं दर्शयमुनिवरवन्दितशोभं ।
माधवरूपमखिलविदित जय घनश्याम हरे ॥१॥
जय जय कीर्तिधरं श्रितशान्तिसमुद्रम् । द्विचलितविधिहरि हरस्त्रम्
माधवरूपमखिलविदित जय घनश्याम हरे ॥२॥
जय जय विजयकरं धृतसुमनः सुहारम् । निजचरणाश्रितविदिल
तमारम् । माधवरूपमखिलविदित जय घनश्याम हरे ॥३॥
जय जय सुमतिवरं निजनहितभाजम् । रतिवलसितमुनि सदसि
विराजम् । माधवरूपमखिलविदित जय घनश्याम हरे ॥४॥
जय जय जगदुदयं जगातिकमनीयम् । कनकवसनभूषणरमणीयम् ।
माधवरूपमखिलविदित जय घनश्याम हरे ॥५॥
जय जय मधुरवं त्रिपतिमतिगम्यम् । विविधविचित्रजगदेकरम्यम् ।
माधवरूपमखिलविदित जय घनश्याम हरे ॥६॥
जय जय कुमतिहं धृतनटवरवेषम् । शुभदमुनिराजिकृतपरिवेषं ।
माधवरूपमखिलविदित जय घनश्याम हरे ॥७॥

मे त्वयि रतिरथिका स्यात्सदानन्दरुपे हे नाथ० ॥५॥
विश्वासो वाचि ते स्यान्म किल कुहविश्वास्तिकत्वं न मे स्यात्
सलक्ष्माण्यव्ययानि स्युरपि मयि सदा त्वत्प्रणीतानि तानि । नो
मे स्यादासुरत्वं क्वचिद्विदेव जनकात्तस्य कामादितो मां हेनाथ० ॥६॥
नित्यं त्वद्वर्णे मे नयनयुगमपि स्यात्त्वदीयेक्षणे च त्वद्वक्त्रौज्ञु
जिह्वा प्रभवतु मम वाक् कीर्तिसंकीर्तने ते । कर्णो मे त्वक्थानां
श्रवणपरतरौ त्वज्जनास्यात् सदैव हे नाथ० ॥७॥
त्वत्संकल्पान्विद्यादनिशमपि मनो मे च तच्छुद्धिहेतून् मच्यत्वं
चिन्तनं ते विदधतु वपुषो नासिका त्वत्सुगम्भौ । सेवायां ते सतां
ते व्रजतु करयुगं मे त्वदीयस्य नित्यं हे नाथ० ॥८॥
पूजनान्तसमये हरिकृष्णप्रार्थनाष्टकमिदं पठनीयम् ।
एनदुक्तकृतिना घटनीयं साधुनैतदनिशं रटनीयम् ॥९॥
इति योगानन्दमुनिकृतं प्रार्थनाष्टकं समाप्तम् ॥

अष्टपदीयम्

जय जय दीनानाथ हरिकृष्ण । जय । ध्रुवपदम् ।
वचोमधुवदनदेहिसुखसदन । श्रावयतेनोऽघहार हरि० ॥१॥
गजगतिगमनं विधविधनमनम् । नौमि मुहुस्वातितार हरि० ॥२॥
वस मम भवने सदासंपदवने । जनयेशं जितमार हरि० ॥३॥
अशरणशरणे हृदरुणचरणे । त्वयि मे भ्रमत्यतिपार हरि० ॥४॥
रुचिराणिधारय वसनानि वारय । कुर्मिं मे वेदधार हरि० ॥५॥

हतनिजशमलं तवकरकमलम् । शिरसि निधे हि जयकार हरि० ॥६॥
मदनमनोहरमृदुशिशिरोहर । तव मांशाधिन्सार हरि० ॥७॥
कृतमुनिसेवं कविवासुदेवम् । निकटं ते रक्षमोदार हरि० ॥८॥
इति श्रीसदगुरु वासुदेवानन्दवर्णिविरचिताष्टपदी संपूणा ॥

वसन्ततिलका वृत्तम् ॥

श्रीनीलकण्ठहरि कृष्ण हरे दयालो स्वामिन् परात्परवाक्षरधामवासिन् ।
हारिप्रसादपुरुषोत्तम धर्मपुत्रनारायणं सुखनिधिं प्रणामाम्यहंत्वा ॥१॥
यद्वद्रमन्ति परमामुणगणा गवाक्षे भूमत्रसंख्यभुवनानि तथोद्वजनि ।
त्वद्वामरोमविवरे निखिलार्ति हारिन् नारायणं सुखनिधिं ॥२॥
विघ्नोधपूगदलनस्मरणं शरण्यं पाणपुण्डरिविचक्षणमासकाम् ।
शेषागमश्रुतिशिरोक्षरमुक्तीतं नारायणं सुखनिधिं ॥३॥
संसारनीरनिधिमज्जदसंख्य जीवाह्रिन्हेत्वदभ्य दयया द्रुतमुद्गरन्तम् ।
अप्राकृतान्यतुलनोज्जितपुण्यकीर्ति नारायणं सुखनिधिं ॥४॥
निर्दोषभक्तजनजुष्मनन्तकोटिब्रह्माण्डजन्मपरिपालनभंगलीलम् ।
कल्याणकारिसकलाचरितं स्वतंत्रं नारायणं सुखनिधिं ॥५॥
दिव्याद्वूतानवधिकारितशयस्वसिद्वज्ञानादिसद्गुणनिधानमन्यसाम्यम् ।
एकान्तर्धर्ममवनो परिपोषयन्तं नारायणं सुखनिधिं ॥६॥
वाक्यामृतान्थिपरित्पितभक्तजातं स्वीयान्तरारिदलनातुलनप्रतापम् ।
अज्ञानसंज्ञतिमिरब्रजहरिबोधं नारायणं सुखनिधिं ॥७॥
इन्दीवरासितमणीन्द्रपयोदवर्णकोटिस्मरस्मयविभेदनदिव्यरुपम् ।

मञ्जुभाषणीवृत्तम्

सुराजराज तव दर्शनं विना भगवत्रपि क्षणलबो युगायते ।
तपतां मनीषियतीनां च दुलभं हरिकृष्ण कृष्ण तव देहि दर्शनम् ॥१॥
करुणानिधे कुरु कृपां सतांपते भवतो विनाशमपि संविश्यायते ।
दहनायते निशि निशाकरोऽपि मे हरिकृष्ण कृष्ण तव देहि दर्शनम् ॥२॥
मम मानसं तव वियोगपावकः परितापयत्यपि परं रमापते ।
सुतरामसौ दहति मे तनूलतां हरिकृष्ण कृष्ण तव देहि दर्शनम् ॥३॥
प्रियनाथ नाथ तव वीक्षणं विना कमनीयरुपमपि कुष्मस्त्रिभभम् ।
रमणीयहर्म्यमपि कोटरायते हरिकृष्ण कृष्ण तव देहि दर्शनम् ॥४॥
भवदीयवीक्षणमुते दयानिधे मरणायते जगति जीवनं मम ।
श्रवणीयगीतमपि मे शरायते हरिकृष्ण कृष्ण तव देहि दर्शनम् ॥५॥
अमृतादपूर्वमपि चाधिकं हरे चरितं त्वदीयमतिशान्तिं सदा ।
न तथापि मे भवति शान्तये भृशं हरिकृष्ण कृष्ण तव देहि दर्शनम् ॥६॥
जगतामधीश मम दर्शिं पुरा चरितं त्वया त्रिजगतां च पावनम् ।
हृदि मे यदास्मरति तत्र शान्तये हरिकृष्ण कृष्ण तव देहि दर्शनम् ॥७॥
विधिशम्भुशेषमुनिभिश्च गीयते चरितं शुभं तदपि दर्शनायते ।
तव ते भजन्ति सुतन् सुमंगलां हरिकृष्ण कृष्ण तव देहि दर्शनम् ॥८॥
इति कृष्णवियोगिनाऽनिशं भजता प्रेमजनेन भाषितम् ।
विरहाष्टकमादरादिदं पठतामाशु तनोतु मंगलम् ॥९॥
इति योगानन्दमुनिविरचितं श्रीहरि कृष्णाष्टकं समाप्तम् ॥

संचिन्तितं परमहंसगणैरजसं नारायणं सुखनिधिं ॥१॥
इति अचिन्त्यानन्द वर्णि रवित श्रीनारायणस्तवनाष्टकम् ॥

उद्गतावृत्तम्

सुखदायिनं मुनिगणस्य विमलकमलायते क्षणम् ।
क्लान्तकुसुमशरवीर्यबलं हरिकृष्णमेव शरणं ब्रजाम्यहम् ॥१॥
पूर्णविभवनिजमुक्तपर्ति हरिकृष्णमेव शरणं ब्रजाम्यहम् ॥२॥
विधृतो पवीतमतिरम्यसजलजलदासितप्रभम् ।
सान्द्रविशदवसनं सुखदं हरिकृष्णमेव शरणं ब्रजाम्यहम् ॥३॥
स्थलजावतं सरमणीयकुटिलतनुनीलमूर्धजम् ।
पापशमनवचनाचरितं हरिकृष्णमेव शरणं ब्रजाम्यहम् ॥४॥
सुरभिप्रसूनश्च भहारपुराटमयनूपुरांगदम् ।
दिव्यविपुलहृदयं रुचिरं हरिकृष्णमेव शरणं ब्रजाम्यहम् ॥५॥
स्मृतिसत्यशौचदमदानविनयवयुनादिभिः सदा ।
युक्तमगणितगुणैः परमहरिकृष्णमेव शरणं ब्रजाम्यहम् ॥६॥
धृतहेमकुण्डलकिरीटवलयरशनाविराजितम् ।
शेषनिगमपरिगीतगुणं हरिकृष्णमेव शरणं ब्रजाम्यहम् ॥७॥
सितमल्लिकाकुसुमकान्तिललितदशनारुणाधरम् ।
चन्दनमतिवरमादधतं हरिकृष्णमेव शरणं ब्रजाम्यहम् ॥८॥
इति अचिन्त्यानन्दवर्णिविरचित शरणाष्टकं संपूर्णम् ॥

अष्टपदीयम्

जलधरसुन्दर मदनमनोहर हृदयतपोहर कृष्ण हरे ।
वृषकुलभूषण दलितविदूषण दिव्यविभूषण दिव्यगते ।
जयजय जयकर दीनदयाकर जगति दिवाकर दिव्यगते ॥१॥
निजजनरंजन भवभयभंजन भुवननिरंजन भक्तरते ।
मुनिजनमण्डनविषयविखण्डनखलजनदण्डनदण्डविधेयजयज
जयकर दीनदयाकर जगति दिवाकर दिव्यगते ॥२॥
असुरनिकन्दन सुरवृषनन्दन चर्चितचन्दन मुक्तमुने ।
भवजलतारण दोषनिवारण मंगलकारण मुक्तपते जयजय जयकर
दीनदयाकर जगति दिवाकर दिव्यगते ॥३॥
सरिसजलोचनजनमृतिमोचन रविशशिरोचन रागिरते ।
असुरविमोहन सुरसुखदोहन वारणारोहण शीघ्रगते ।
जयजय जयकर दीनदयाकर जगति दिवाकर दिव्यगते ॥४॥
निजहितशासन शापविनाशन हयगरुडासन सादिवृते ।
दुर्गपुरासन भक्तनिवासन भुजितकुवासन भक्तरते ।
जयजय जयकर दीनदयाकर जगति दिवाकर दिव्यगते ॥५॥
रचितनिजावन भक्तविभाजन पंक्तिसुपावन पुण्यपते ।
शुभं कुरु शंकर वैरिभयंकर धर्मधुरन्धर योगिगते ।
जयजय जयकर दीनदयाकर जगति दिवाकर दिव्यगते ॥६॥

खण्डितचण्डं पण्डितमण्डं जितपाखण्डं दण्डभटम् ।
कम्पितकालं वृषकुलपालं वरवनमालं पीतपटं जयजयजयकर
दीनदयाकर जगति दिवाकर दिव्यगते ॥७॥
श्रितसुखकन्दं बोधितमन्दं सहजानन्दं त्वाधि भजे ।
कुरुतवदासं चरणनिवासं त्यक्तकुवासं योगमुनिं जयजयजयकर
दीनदयाकर जगति दिवाकर दिव्यगते ॥८॥
इति योगानन्दमुनिविरचिताष्टपदी समाप्ता ॥

गुर्जरीरागे एकतालीताले गीयते ॥

एहि दयालो हृदयशयालो दर्शय सुमधुरमूर्तिम् ।
प्रशमय तापं विदलय पापं जनय हृदयसुखपूर्तिम् ॥ ध्रुवपदम् ॥
सुखकरशीले जलधरनीले हसितमुखे त्वयि याते ।
ताप्यति चेतो वीक्षणहेतोः कृतिरियमतिविषमाते एहिं ॥१॥
चरणसमीपे शुभमतिदीपे सुखयसि खलु जनजातम् ।
स्मर तव दासं दूरनिवासं कुरु पुरुविरहविधातं एहिं ॥२॥
जगनुकूले मंगलमूले त्वयि चिरयति दृशिदाने ।
नहि मप स्नाने न च जलपाने स्नचिररपि न निधाने एहिं ॥३॥
जनसुखकारी भवभयहारी त्वमसि विषयविषपाता ।
मा विपरीतो भव सुप्रीतो रमण चरणदृशिदाता एहिं ॥४॥

वचनविगीतं चरितमधीतं मम बहुतरमपराधम् ।
मा कुरु भावे करुणाहावे शीलमव निजमगाधं एहिं ॥५॥
पश्यमपूर्णं त्यजसि हि तूर्णं का बत तव परिपाटी ।
त्वयि सुखपूरे निवसति दूरे प्रपतति कलिमलघाटी एहिं ॥६॥
बोधितमन्दं सहजानन्दं शासितशामनभटधावम् ।
प्रोज्य भवतं भवि विलसन्तं न गतिरतितनावं एहिं ॥७॥
गतसुखलेशो कुमतिनगेशो कुरु करुणां चरणसम्बम् ।
विरहविहीनं कुरु तव दीनं किमिति करोषि विलम्बं एहिं ॥८॥
इति दीनानाथभट्टविरचिताविरहाष्टपदी समाप्ता ॥

तोटकवृत्तम् ॥

शमधाम तमोदमनं शमनं प्रणमामि भजामि हरिं कमनम् ।
अमरेशनरेशनमेशनतं भयभंजन रंजन योगिमतम् ॥१॥
वृषचण्डनतण्डविखण्डबलं पदपंकजभूषितभूमितलम् ।
तनुराजितसुन्दरगौरपदं जितलोकजयस्मयकामभटम् ॥२॥
मुखलज्जितचन्द्रसरोजवनं गुणरूपसुखादिमहाभवनम् ।
स्वपोहनलदैत्यपतंगदहं कृतचारसविचित्रचरित्रमहम् ॥३॥
वृषसत्कुलकंजविकाशरविं मलशैलविलुप्यनपादपविम् ।
जितपण्डितमण्डितभूरिकविं कृतमुक्तिसुधासमदिव्यगविम् ॥४॥

शरणागतवत्सलभक्तजितं गुणभूषणसज्जनवृन्दमतिम् ।
स्वनिषत्तसुभक्तगणाकलितं कलिकालभयाकुलतोकहितम् ॥५॥
गुणसन्मणिभूषणगात्रवरं नवमाल्यमनोहरहारधरं ।
धृतभूषणदूषणनाशकरं जनमित्रपवित्रमुनीन्द्रचरम् ॥६॥
मतिशोधनबोधनदिव्यनिधिं कृतदुःखनिवारणमोक्षविधिम् ।
मुनिशक्षितमंगलयोगविधिं भुवनप्रभवेरितभव्यविधिम् ॥७॥
जनताशुचिताकृतिदक्षतरं निजभक्तजनार्थितदत्तवरम् ।
अनुभावदिनेशकरप्रसरं तनुकान्तिवितर्जितनीरधरम् ॥८॥
मित्तासविलासविभासमुखं चरणाश्रितमानवदत्तसुखम् ।
कृतजीवहितोत्तमभूरिमखं गतकामनिकामविशुद्धसखम् ॥९॥
गुणजोषण रोषणाहीनरतिं वचनामृतर्पितभक्ततिम् ।
गतिलज्जितहंसगजाधिपतिं परिमोदितमोदितभूरियतिम् ॥१०॥
करुणावरुणालयमीड्यजयं निजसंगिजनोत्तमधर्मनयम् ।
जनशोचनमोचनतानमयं प्रणतव्रजितव्रजपापलयम् ॥११॥
सदचिन्त्यमुनिप्रकृतं सचिरं हृद चिन्त्यपिदं सुजनैः सुचिरम् ।
शुभदं श्रुतिपातकपुंजवरं स्तवनं सुखकारि होः प्रवरम् ॥१२॥
अचिन्त्यानन्दवर्णिविरचितं श्रीहरिवर्णनं समाप्तम् ॥

स्वागतावृत्तम्

मारमारणरणे रटनीयं भक्तियुक्तिमनसा घटनीयम् ।
मोक्षकांक्षकहृदा मटनीयं स्वामिनाथ चरणं शरणं मे ॥१॥
जीवजातशरणागतपालं भक्तमानससरोरुहशालम् ।
पापतापभयभीषणकालं स्वामिनाथ चरणं शरणं मे ॥२॥
दोषशोषणशुभे हृदि गम्यं सर्वलोकनिलयैरधिनम्यम् ।
भक्तनिर्मितपदावृतिरम्यं स्वामिनाथ चरणं शरणं मे ॥३॥
ज्ञानिलोकनयनांगणरूपं दुःखमोक्षणमहाक्रतुयूपम् ।
ईक्षणेन हतकल्पदोषं स्वामिनाथ चरणं शरणं मे ॥४॥
लब्ध्यामानुषधवैः स्मरणीयं सर्वदैव मनसा धरणीयम् ।
जन्मनाशजभयैः श्रवणीयं स्वामिनाथ चरणं शरणं मे ॥५॥
भूतले कुमनसामतिदूरं स्वाश्रयेषु सुखवर्णनशूरम् ।
मोहसन्तमसनाशनशूरं स्वामिनाथ चरणं शरणं मे ॥६॥
शोणवर्णनखमण्डलसारं भक्तसंघनयनाम्बुजहारम् ।
अज्जीवदययाकृतिधारं स्वामिनाथ चरणं शरणं मे ॥७॥
सारहारमधुपाधिपलीलं तेजितसितनवोत्पललीलं ।
दीनजीवपरिशीलनशीलं स्वामिनाथ चरणं शरणं मे ॥८॥
दीनानाथभट्टविरचितं शरणाष्टकस्तोत्रम् ॥

मालिनी वृत्तम्

कुटिलकलिकालं श्रीहरिं भक्तमालं गतिविजितमरालं सज्जनानांगसालम्।
ललिततिलकभालं प्रोलसमाल्यमालं विशदवसनशीलं चिनये धर्मबालम् ॥१॥
प्रशमितनिजतापं दुर्मदानां दुरापं विदलितजनपापं संसृतिच्छेदिजापम्।
सुकृतकुलकलापं मुक्तगीतप्रतापं विशदवसनसीलं चिनये धर्मबालम्।
भूवि नरतनुधारं भूरिभूराहारं भवजलनिधितारं दुस्तरापन्निवारम्।
मुनिविहितविहारं मारदर्पणपहारं विशदवसनशीलं चिनये धर्मबालम्।
यमभट्भयहारं सर्वदा निर्विकारं बहुविधमहकारं भक्तगेहप्रचारम्।
कृतकपटिनिकारं प्रोक्तमुक्तिप्रकारं विशदवसनशीलं चिनये धर्मबालम्।
परमुखदनिदेशं निर्जिताशेषदेशं पदविनतसुरेशं विभ्रतं वर्णिवेशम्।
विहितसदुपदेशं प्राज्यतेजोक्षरेशं विशदवसनशीलं चिनये धर्मबालम्।
परिहृतजननदेषं स्वाश्रितस्वान्तमोषं विशदहृदयतोषं धर्मवंशैक्योषम्।
क्षपितमलिनरोषं युग्मार्गाविक्षेपं विशदवसनशीलं चिनये धर्मबालम् ॥२॥
मुखजितशतपत्रं स्वाश्रितैकातपत्रं गरुडतुरगपत्रं करितानेकसत्रम्।
मुदितहतकलत्रं भृतिबोधाथायमत्रं विशदवसनशीलं चिनये धर्मबालम्।
श्रुतिमुनिजनगानं कुम्भिकादम्बयानं परमसुखनिधानं जीवमोक्षैक
तानम्। कृतनिजसुखदानं सज्जनैः सेव्यमानं विशदवसनशीलं चिनये धर्मबालम् ॥३॥
विपुलविलसदक्षं मोक्षमार्गेऽकदक्षं क्षपितवृषविपक्षं पावनं धर्मरक्षम्।

दयासत्यशौचक्षमार्थैर्यशौर्यस्मृतिस्थैर्यसाम्यार्जवाद्यैरसंख्यैः ।
गुणैरेव नित्यैरुपेतं पवित्रैर्हरिं स्वामिनारायणं नौमि धार्मिम् ॥४॥
अचिन्तयानन्दवर्णिविरचितधार्मिश्रीहरिमहाएकंसमाप्तम्॥

हरिगीता छन्दः

सितसान्द्रसद्वसनालिनं वरमाल्यमंजुलमालिनं चलितालिनं
पृथुमालिनं नवपुष्पभूषणशालिनम् । वृषपालिनं
श्रितलालिनं जपमालिकापरि चालिनं प्रणमामि धर्मसुतं
हरिं शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥१॥
मलजालमृत्कलिकण्डनं जनमित्रसज्जनमण्डनं स्मरतण्डनं
मदभण्डनं कृतदुष्टमानवदण्डनम् । जितचण्डनं
स्मयकण्डनं कृतभूरिदुर्मत्खण्डनं प्रणमामि धर्मसुतं हरिं
शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥२॥
वृषवैरिदर्पविदारणं श्रितजातसंसृतिहारिणं अवतारिणं
भुशकारिणं मणिहेमभूषणथारिणम् । जनभन्दनं मुनिवन्दनं
परिचर्चितो तमचन्दनं प्रणमामि धर्मसुतं हरिं
शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥३॥
जितदूषणं श्रितोषणं कृतधर्मवंशविपोषणं क्षतरोषणं श्रुतजोषणं
निजभक्तमानसपोषणम् । जनबोधनं मतिशोधनं प्रियनग्राशान्तपोधनं
प्रणमामि धर्मसुतं हरिं शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥४॥

निजपदरतपक्षं दिव्यकीर्त्यावलक्षं विशदवसनशीलं चिनतये धर्मबालम्
अचिन्त्यानन्दवर्णिविरचितं धर्मनन्दन श्रीहरिवर्णनस्तोत्रम् ॥९॥

भुजंगप्रयातं वृत्तम् ।

परे धामिन दिव्येऽक्षरे राजमानं वरैक्षराख्यैरसंख्यैर्हि मुक्तैः ।
पुरुप्रेमसंजुष्टपादारविन्दं हरिं स्वामिनारायणं नौमि धार्मिम् ॥१॥
अतर्क्याचलानन्तचित्रातुलश्रीनिधानंधिहस्ताद्यशेषप्रतीकम् ।
सुदिव्याद्बुतानन्दसन्दोहमूर्तीहरिं स्वामिनारायणं नौमि धार्मिम् ॥२॥
परस्मात्परं चाक्षरात्युप्रकृत्योः कृतान्ताक्षरादर्नेयन्तरामाद्यम् ।
समग्रेश्वराधीश्वरं पूर्णकामं हरिं स्वामिनारायणं नौमि धार्मिम् ॥३॥
अनन्योपमानस्वकैकांगशोभासमुद्रोमिणा कोटिकन्दपैर्दर्पम् ।
हरनं स्वसिद्धाचलागाधबोधं हरिं स्वामिनारायणं नौमि धार्मिम् ॥४॥
अनेकाण्डसर्गाविनान्तादीवीक्षं सदासाक्षिणं प्राणिनामात्मतंत्रम् ।
निवानं विचित्रावतारव्रजानां हरिं स्वामिनारायणं नौमि धार्मिम् ॥५॥
अर्धर्मान्वयोऽच्छेदकारिप्रतापं क्षितिस्थापितापत्तिहृद्वर्मसर्गम् ।
भवाष्पोधिनैशानिकृहित्यलीलांहरिं स्वामिनारायणं नौमि धार्मिम् ॥६॥
शुभैर्बह्यशीर्षवैर्जग्गीयमानं भवब्रह्मशेषाक्षराद्यैरजस्म् ।
मुदा सर्वदा चिन्त्यमानं मुनीन्द्रेहरिं स्वामिनारायणं नौमि धार्मिम् ॥७॥

हृतभक्तिमज्जनवासनं शतकोटिभास्करभासनं
जनशासनं गरुडासनं स्वनुरक्तभक्तसभासनम् । हृतशोचनं
धनरोचनं कृतबद्धजीवविमोचनं प्रणमामि धर्मसुतं हरिं
शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥५॥
भुवनोद्भवादिविधायिनं भवहारिसद्वुणनायिनं अनपायिनं
सुखदायिनं हितकारिसज्जनयायिनम् । जनपावनं
स्वजनावनं शुभधर्मभक्तिविभावनं प्रणमामि धर्मसुतं हरिं
शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥६॥
निजभक्तपद्मविकासिनं दुरतिक्रमार्तिविनाशिनं
स्वविलासिनं मतिदाशिनं प्रियदम्भहीननिराशिनम् ।
क्षतखेदेनं शुभवेदेनं यमदूतभीतिविभेदेनं प्रणमामि
धर्मसुतं हरिं शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥७॥
असुरांशदेशिकांजनं श्रितवृन्दमानसमंजनं निजरंजनं भवभंजनं
गुणनीराशिनिरंजनम् । मुनिमानं प्रियकाननं नवपद्मविभवाननं
प्रणमामि धर्मसुतं हरिं शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥८॥
नृपदेवमुक्तसभाजितं श्रुतिशास्त्रवेदसभाजितं सकलाजितं
सुजनाजितं गुणभाजि वाजिनि राजितम् । श्रितनोदनं
मुनिमोदनं दलितक्षमाखिलतोदनं प्रणमामि धर्मसुतं हरिं
शुभकारिसद्वुणमालिनम् ॥९॥

सुचिरमिदमचिन्त्यानन्दवर्णप्रणीतं स्तवनमतिपुनानं
श्रीहोर्धर्मसूनोः । इह भूवि शृणुयाद्यः कीर्तयेत्सप्तठेद्वा स
किल परिलभेत स्वेष्टितार्थानेषाण् ॥१०॥

अचिन्त्यानन्दवर्णिविचितंधर्मनन्दनगुणवर्णनाष्टकंसप्तपूर्णम् ॥

पंचचामरं वृत्तम् ॥

अर्धमसर्गमर्दनं सुखप्रदं जनार्दनं निजद्विषत्रिकन्दनं
पवित्रमार्गमन्दनम् विलिमचारुचन्दनं भवन्तमार्यवन्दनं
भजामहे स्वभन्दनं वयं हि धर्मनन्दनम् ॥१॥

अमेध्यबुद्धिशोधनं स्वसिद्धशुद्धबोधनं कलिप्रवृत्तिरोधनं
पदानमत्त पोधनम् । विभिन्नयाम्ययोधनं पवित्रसद्यशोधनं
भजामहे स्वभन्दनं वयं हि धर्मनन्दनम् ॥२॥

क्षराक्षरप्रशासिनं सदागमप्रकाशिनं मुनीन्द्रचित्तवासिनं
विमुक्तचित्सभासिनम् । अनेकसूर्यभासिनं स्वभक्तसद्विलासिनं
भजामहे स्वभन्दनं वयं हि धर्मनन्दनम् ॥३॥

इहावतारधारिणं स्वभक्तशान्तिकारिणं कुमार्गजालदारिणं
भवाम्बुराशितारिणम् । सुवर्णिवेषवारिणं विचित्रसारहारिणं
भजामहे स्वभन्दनं वयं हि धर्मनन्दनम् ॥४॥

मुनीन्द्रवृन्दरंजनं विवादिगवेंगंजनं सदोवहृष्टिमंजनं तपोहरं
निरंजनम् अकामभक्तसंजनं कृतान्तभीतिभंजन भजामहे
स्वभन्दनं वयं हि धर्मनन्दनम् ॥५॥

अन्य स्तोत्रा

पलवविम्बवराधरनिपतितमन्दहरसितरुचिजालम् ।
तर्जितमौक्तिक्युतिविद्मरुचिपरितपरममरालम् । [सह०] ॥४॥

नलिनपटलपरिलज्जनलोचनगलितदयामृतधारम् ।
चपलविलोकनलज्जितजंजनशकुलमखिलभयहारम् । [सह०] ॥५॥

दीपशिखाशुक्रं चुवितर्जिततापशमनवरनासम् ।
कुन्दकुसुमशरदिन्दुविनिन्दकहासमुदारविलासम् । [सह०] ॥६॥

रुचिरके शरतिलकपिशुनवरचन्द्रकमंजुलभालम् ।
कोटिमदनमदहरमतिभासुरकरपादनखिविधुशालम् । [सह०] ॥७॥

ललितमृदुलशुभलक्षणलक्षितविपुलहृदयवनमालम् ।
उदरवलित्रयनाभिजलाशयशालिकलुषकलिकालम् । [सह०] ॥८॥

कृष्णानन्दरचितमिदमतिशुभगीतमुदितहरिरुपम् ।
मंगलमधितनुतामिह पठतां सुखमपि हरिरनुरुपम् । [सह०] ॥९॥

इति अचिन्त्यानन्दवर्णिविचिताष्टपदी ॥

मुक्तानन्दमुनिकृता श्रीहरिस्तुतिः ॥

रमतां सततं सततसुखे त्वयि मानसं मम सखे ॥ध्युपदम् ॥
अशरणशरणे भवभयहरणे बहुतरकरुणालये ।

सुखकरचरितेमुनिजनविदितेगुणगणवरुणालये । [रमतां] ॥१॥
धृतसितवसने कृतमितहसने रुचिरचिकुराजिते ।
शशिनिभवदनेद्युतिजितमदनेसकलसुरसभाजिते । [रमतां] ॥२॥

दयासुधाद्रलोचनं विबद्धजीवमोचनं नवाम्बुदालिरोचनं
हृतस्वकीयशोचनम् । सुचारुशीलशालिनं समस्तभक्तपालिनं
भजामहे स्वभन्दनं वयं हि धर्मनन्दनम् ॥६॥

अदोषभक्तोषणं सर्धमभक्तिपोषणं प्रियप्रहीणरोषणं
प्रपत्रपापमोषणम् स्वकीयदोषशोषणं विशुद्धहार्दजोषणं
भजामहे स्वभन्दनं वयं हि धर्मनन्दनम् ॥७॥

सुर्धमवंशमण्डनं प्रचण्डडुष्टदण्डनं कुवासनाविखण्डनं
नताखिलार्तिकण्डनम् । असम्मतावतण्डनं सदभ्यमानभण्डनं
भजामहे स्वभन्दनं वयं हि धर्मनन्दनम् ॥८॥

अचिन्त्यानन्दवर्णिविचितंश्रीधर्मनन्दनवर्णनाष्टकंसमाप्तम् ॥

कर्णाटकरागे एकतालिताले गीयते ॥

शुचिरुचिकांचनसूत्रमयानि रुचिरवसननानि दधानम् ।

नीलनलिनमिवरविकरंजितमतिशयहर्षनिधानम् ।

सहजानन्द सुशीलं माधव माधव वपुरतिवरमभिदर्शय मां
तव नीरदनीलम् ॥ध्यवपद ॥१॥

विविधमणीन्द्रसुवर्णविभूषणकिरणगणैरभिरामम् ।
सजलसलिलधरपटलमिवेन्द्रशरासनयुतमतिवामम् । [सह०] ॥२॥

यस्य विलोक्य वदनमतिपावनमिन्द्रतुलमतिकान्तम् ।

भ्रमतिवियतिसततं रभसादिवचित्रमुपेत्यनितान्तम् । [सह०] ॥३॥

अन्य स्तोत्रा

प्रविततनयने क्षणजितजयने विविधकुसुमाहारके ।
तततरदलिके कुतवरलितकेनिजजनसुखकारके । [रमतां] ॥३॥

परसुखनिलये परहरविलये सुररिपुमतिमोहने ।
अधचयहरणे सुखचयकरणे निगमगरसदोहने । [रमतां] ॥४॥

हृतसुरशमले करधृतकमले परिधृतपुरुषभूषणे ।
कलिबलकदने शुभमतिसदने परिहृतनिजदूषणे । [रमतां] ॥५॥

प्रशमितकोपे कृतमदलोपे मुनिवरगणनन्दिते ।
अतिमृदुहृदये निजजनसदये सुरनरमुनिवन्दिते । [रमतां] ॥६॥

सं.प्र.३ अ. ६२

अभ्यराजकृता श्रीहरिस्तुतिः ।

उपजाति वृत्तम् ॥

सिताम्बरं नैष्ठिकवर्णिवेषं पीताम्बरं तं नटवर्यवेषम् ।
नवम्बुदश्यामलसुन्दरांगं वन्दे हरिं धर्मसुतं च कृष्णम् ॥१॥

शान्तान्तरत्वाश्रितमण्डलस्थं शृंगारिगोपीगणमण्डलस्थम् ।
सरोजपत्राभविलोलनेत्रं वन्दे हरिं धर्मसुतं च कृष्णम् ॥२॥

वृन्देन्द्र्यनस्त्रगधरपद्मापार्णिं वृन्दावने सुस्वरवेणुपार्णिम् ।
विचित्रपुष्पोत्तमचारुहरं वन्दे हरिं धर्मसुतं च कृष्णम् ॥३॥

समाधिविस्मापितसर्वलोकं रासक्रियाचित्रितदेवलोकम् ।

कन्दर्पदर्पोत्खननातिदक्षं वन्दे हरिं धर्मसुतं च कृष्णम् ॥४॥

अन्य स्तोत्रा

स्वभक्तसत्सद्विराजमानं वृन्दावनाक्रीडसुशोभमानम् ।
स्वानां हरनं हृदयानि दृष्ट्या वन्दे हरिं धर्मसुतं च कृष्णम् ॥५॥
शिरःपटापीडनिजात्मलोभं मयूरपत्रालिकिरीटशोभम् ।
पद्मादिलक्ष्मांकितपादयुगमं वन्दे हरिं धर्मसुतं च कृष्णम् ॥६॥
स्वदत्तभूषाः सहस्रा ददानं स्वांगेषु भूषा विविधा दधानम् ।
सकालमायाभयदाभिधानं वन्दे हरिं धर्मसुतं च कृष्णम् ॥७॥
भक्तान्तरारिक्षणप्रतापं गोगोपगोपीरिपुदैत्यतापम् ।
पादानमत् स्वीयजनैकबन्धुं वन्दे हरिं धर्मसुतं च कृष्णम् ॥८॥

सप्त. २ अ. ३१

अष्टपदीयम् ॥

धर्मधुरन्धर दैत्यभायंकर भक्तमनोहर भक्तपते ।
बोधमुधाकर भक्तिदिवाकर योगकलाधर योगिगते । जयजय
मुनिवरसज्जनशंकर भक्तमहादर भक्तरते जय० ॥१॥
जीवदयाकर भक्ततमोहर भक्तसुखाकर मुक्तिपते
वाक्यसुधाधर धर्मसुपंजर कामकलाहर दिव्यगते ।
जयजय मुनिवरसज्जनशंकर भक्तमहादर भक्तरते जय० ॥२॥
संकटभंजन चारुविलोचन बन्धविमोचननामतते ।
नाशितबंधन निर्मदनन्दन दुष्कृतरन्धन मुक्तपते जयजय
मुनिवरसज्जनशंकर भक्तमहादर भक्तरते जय० ॥३॥

उदरनाभिवलित्रयचारु भ्राजमानं सुषमभुजश्रयीयमे ॥अज० ॥५॥
वसुधाधृतशकुलाद्यवताम् स्वीयपादग्रणतदुखशमनीयमे ॥अज० ॥६॥
वारणहंसरुचिरगतिहृष्म् लोकान्दलोकेशबहुणीयमे ॥अज० ॥७॥
रुपधरश्रुतिसन्ततगेयम् । गुणातीतं विमलहृदधरणीयमे ॥अज० ॥८॥
निष्कामानससारसवासम् । माननीयं खिलदेषदमनीयमे ॥अज० ॥९॥

निष्कामानन्दवर्णिविरचिताष्टपदी समाप्ता ॥

ठुमरी रागेगीयते ॥

वदनं दर्शय मन्दहसनम् । भक्तिप्रियते हे जनरंजनम् ॥वदन० ॥१॥
कुंकुमलालं अधरप्रवालम् । मदनगर्वोच्चयखण्डनम् ॥वदन० ॥२॥
तनुसितदन्तं वरतरकान्तम् । मधुरहासश्रीमोहनम् ॥वदन० ॥३॥
त्रासितकालं भुकुटिकरालम् । शशिरविव्योमविवासनम् ॥वदन० ॥४॥
सुन्दरनासं सौरभवासम् । नयनचारुतमभूषणम् ॥वदन० ॥५॥
मोहितसारं समुदितसारम् । निगमागमखगनीडम् ॥वदन० ॥६॥
कुण्डलभासं क्षेत्रश्वासम् । वचनामृतैर्जननन्दनम् ॥वदन० ॥७॥
चंचलनेत्रं कारुण्यक्षेत्रम् । विक्तिचिताब्जभातिमोषणम् ॥वदन० ॥८॥
पुंडितभालं तारितबालम् । जनहितपीयूषवर्षणम् ॥वदन० ॥९॥

अखण्डानन्दवर्णिविरचिता श्रीहरिप्रार्थनाष्टपदी समाप्ता ॥

र्शमदवन्दन नित्यनिरंजन सज्जनरंजन साधुपते ।
दध्विभेदन मत्सरखेदन रोषविनाशन शान्तमते जय० ॥४॥
विश्वविभावन सज्जनपावन पापविदाहनपादनते ।
सत्युषावन कापुरुषोत्खन कंसनिकन्दन सत्यकृते जय० ॥५॥
सत्यथपोषण कापथरोषण लोभविमोषण पापहते ।
सज्जनभूषण दुर्जनदूषण भक्तिभूषण धर्मरते जय० ॥६॥
लोकविलक्षण बोधविचक्षण सज्जनरक्षण सादिवृते ।
पदादलेक्षण लक्षितलक्षण दिव्यविभूषण पृष्ठधृते जय० ॥७॥
कुरु तव किंकरमंघिरजो भरमानतसद्वरमात्मरतिम् ।
सेवनतत्परमिष्टमहादरमच्युत केशव नित्यमुनिम् जय० ॥८॥

नित्यानन्दमुनिविरचिताष्टपदी संपूर्णा

वीमरी रागेगीयते गीये ।

भजनीयं केशवरुपमवनीयमे ॥भज० । अजहरिहरतंदर्शयते ॥भज० ॥
नूतनजलधरमेचकदेहम् । दितिसुतादितिजनरनमनीयमे ॥अज० ॥१॥
शारदपूर्णिहिमांशुभास्यम् । कंजनेत्रं मदनमदहरणीयमे ॥अज० ॥२॥
कौस्तुभरतविराजितकण्ठम् । परिमुक्ताकनकहरकमनियमे ॥अज० ॥३॥
तुंगाविशालभुजान्तरकन्तम् । श्रीनिवासं सकलजनवरणीयमे ॥अज० ॥४॥

अष्टपदीयम् ॥

परवरद हरे केशव कान्त रमानाथ सन्नतभयहारम् ।
भवहर वार्ष भजामि त्वां दिव्यगुणाकारम् । ध्रुवपदम् ॥
वरनवधन समरुपामर भूपानत पीताम्बरधारम् ।
शिवारिपुदहरपोदितसाधोस्थलपंकजहारम् ॥स्थल० २। रामानाथ० ॥१॥
नरवरसुरवरपूजितपादसरोरुह वरपंकजनाभम् ।
नरसखनरकनविवरण माधवरजनीशतुल्याभम् ॥राज० ॥रामा० ॥२॥
अघहरसुखकर दीनदयावरुणालय मुनिमण्डलध्येयम् ।
मुरहर मधुहर कंसविमर्दन श्रुतिसन्ततगेयम् ॥श्रुति० ॥रामा० ॥३॥
भव भयलयकर विश्वं भर दामोदर धर्मात्मजमीशम् ।
पदयुगयवमुखिचिह्नविराजित ब्रह्मभवादीशम् ॥ब्रह्म० ॥रामा० ॥४॥
वरतरसुरुचिरब्रह्मालय नारायण दोषवारणम् ।
दितिसुतपरमविमोहनविष्णो भवनिधितारणम् ॥भव० ॥रामा० ॥५॥
अभयद सदय सदानन्दकर पालक सन्धृतवनमालम् ।
विकचितिनिजजनमानससारस धर्मान्वयपालम् ॥धर्मा० ॥रामा० ॥६॥
जलधरसुपधुरवाणी रणशान्तिकर कलिमलसंहारम् ।
शसिनिभवदनकराम्बुजनक्तक धृतशेखरसारम् ॥धृत० ॥रामा० ॥७॥
बहुतरदिनकर चन्द्रानलकान्तिहर पुरुबोधितमन्दम् ।
सुललितगमनविलज्जितवारणनिष्कामानन्दम् ॥निष्का० ॥रामा० ॥८॥

गुर्जरीरागे प्रतिमण्ठताले गीयते ॥

वरदतनो वृष्णनन्दन जनवन्दन एनुदितमुदितमुनिवृन्द । जयजय देवहे
॥ध्रुवपदं ॥१ ॥

सुरनरमानसमोदन दितिरोदन ए । श्रुतिनलिनीनवसूर जय० ॥२ ॥

दलितमदनमददृष्टिवृष्टिभूषण ए । श्रितजनकुमुदकलेश जय० ॥३ ॥

सुरकुलसज्जनरंजन भवभंजन ए । अखिलभुवनप्रतिपाल जय० ॥४ ॥

सुमधुरजलधरबन्धुर निजबन्धुर ए । धृतिधर धरणिधरेश जय० ॥५ ॥

सुकमलकोमललोचन जनिमोचन ए । निजजनसुखकरशील जय० ॥६ ॥

कलिमलयलिननिखण्डन जनमण्डन ए । मुनिजनमधुकरकंज जय० ॥७ ॥

विक्रचितनिजजनकरन कमलानन ए । अथलकमलगलमाल जय० ॥८ ॥

योगानन्दरचितमिदं कुरुतेऽभिदं । किल कुशलंतवगीतं जय० ॥९ ॥

योगानन्दमुनिविरचिताष्टपदी समाप्ता ॥

उपजातिवृत्तम् ॥

उत्पुल्हन्नीरजकर्णिकायां तेजो महामण्डलमध्यसंस्थम् ।

अम्भोदीनीलं शरदिन्दुकान्तं नारायणं प्रातरहं स्मरामि ॥१ ॥

अकारणात्यन्तदयनिधानं धर्मेण भक्त्यामुदितं मुनीशम् ।

अर्धर्मसर्गासुखदंशकालं नारायणं प्रातरहं स्मरामि ॥२ ॥

स्वर्धर्मविज्ञानविरक्तियुक्तं भक्तं निजान्तः परिपोषयन्तम् ।

कामाद्यत्रिसद नामधेयं नारायणं प्रातरहं स्मरामि ॥३ ॥

प्रतर्भजामिभवभीतिहं वरेण्यं ध्यानासनादिनियमैश्विनासमाधिम् ।

पापात्मनां सुकृतिनामपिकरयत्तं नौमि धर्मतनयं शिरसाप्रणम्य ॥४ ॥

प्रातर्नमामि शिरसानिगमैकगम्यं ब्रह्मद्वार्विविद्युथादिभिरप्यगम्यम् ।

उत्पत्तिस्थितिलयादिनिदानमेकं संचिन्तयामि सततं हरिकृष्णादेवम् ॥५ ॥

प्रातर्नमाम्यमितुष्टिनवर्णणाथसद्वर्ममर्पणिपालनकारणा ।

ब्राह्मण्यवेदपथगोसदनुग्राह्यप्रादुर्बभूविभक्तिवृषांगतोऽसौ ॥६ ॥

प्रातर्नमामिनमनीयनिजैकद्यानोदुर्वाससाविहितशापनिदानमेत्य ।

घोरकलौविषयिपामरजीवजातं मुक्तैः समं समकरोदवतीर्यवस्तम् ॥७ ॥

प्रातर्नमन्ति पुलकांकितसर्वगात्राः प्रेमासदैकमनसाऽचलचेतसाय ।

ध्यात्वात्स्वकीयहृदये हरिकृष्णामूर्तिते यानिधामविशदं क्षरभावशून्यम् ॥८ ॥

प्रातर्विहायशयनं स्थिरचेतसायः श्लोकाकृष्टपठितिनित्यमनन्य भक्त्या ।

सोत्रमंगलकं गिरिजाशिवोक्तं पुण्याहमेतिनिखिलं नहितस्यविचाना ॥९ ॥

इति याज्ञिकगिरिजाशंकरविरचितं प्रातः स्मरणाष्टकं समाप्तम् ॥

वसन्ततिलकावृत्तम् ॥

वज्ञाम्बुजध्वजघटाभ्रयवोर्खाखण्डेनुपुख्यशुभलक्ष्मपदारविन्दम् ।

वृत्तानुपूर्वपृथुलप्रसृतातिरम्यं प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥१ ॥

दिव्येन्द्रनीलमणिदर्पणजानुयुगमं सन्तार्जितद्विरदाजकोरुलक्ष्मीम् ॥२ ॥

श्रीमत्कटीतटविलज्जितरंकुराजं प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥३ ॥

सिताम्बरचन्दनचर्चितांगं स्मेराननं लम्बितशेखरालिम् ।

सत्युष्महारावलि दर्शनीयं नारायणं प्रातरहं स्मरामि ॥४ ॥

वराभयेपाणियुगेदधानं चतुष्पटीमंसयुगेवसानम् ।

महामुनीनामपि पूजनीयं नारायणं प्रातरहं स्मरामि ॥५ ॥

शरस्तुजाताम्बुजपत्रनेत्रं विलोलद्वीक्षितपद्मनेत्रम् ।

भवप्रवाहोपरमप्रतापं नारायणं प्रातरहं स्मरामि ॥६ ॥

भक्तोत्तमप्रांगणमाश्रयन्तं वरानभीष्मानभियावयन्तम् ।

निजानशेषानपिमानयन्तं नारायणं प्रातरहं स्मरामि ॥७ ॥

भक्तैः नदंतं परमाणुमानं नगेशतुल्यं हृदिमन्यमानम् ।

दीनं पतन्तं द्रुतमादादानं नारायणं प्रातरहं स्मरामि ॥८ ॥

इति दीनानाथभट्टविरचितं श्रीनारायणमुनेः स्मरणाष्टकं संपूर्णम् ॥

वसन्ततिलकावृत्तम् ॥

प्रातः स्मरामि वृषपुत्रपदारविन्दं पापायधपापिजनपातकपुंजदाहम् ।

मुत्तैर्महामुनिगणैर्महीयमाद्यांसतंगिनां परममंगलमार्तिनाशनम् ॥१ ॥

प्रातः स्मरामि सुखशान्तिनिदानहेतुं कल्याणकरिणुणसागरदिव्यरुपम् ।

स्वानेकजमसुकृतैवलोकीयं श्रीधर्मपुत्रपदमात्पनिसंदधामि ॥२ ॥

प्रातर्भजामि भजनीयभवाय्यिसेतुं संसारिणां सकलविज्ञविनाशदक्षम् ।

वेदान्तवेद्यशुभषोऽशचिह्नलक्ष्मं ध्यायामिधर्मतनयां विमुर्धियाऽहम् ॥३ ॥

बोधिदुमच्छदवितर्जनकारितुन्दत्तद्राजितोन्नतगं भीरसुनाभिकूपम् ।

ध्यानाधिद्वारलीत्रयराजमानं प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥४ ॥

नीलोत्पलद्युतिशुभस्तनदर्शनीयं श्रीवत्सकौसुभलामसुबाहुमध्यम् ।

तारानुकारिविसरद्विचातरहारं प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥५ ॥

पीनाद्यराजशुभोग भुजाभिरामं ग्रंवेयभूषणदरातिमनोजकण्ठम् ।

विम्बोत्तमोष्मितहासविलासभासं प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥५ ॥

चारप्रदीपकलिकाशुकचंचुशोभासंतर्जयतिलसमोत्तमवीक्ष्यनासम् ।

कारुण्यपूर्णशतपत्रसुपत्रनेत्रं प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥६ ॥

संपूर्णशारदनिशाकानूतफुलपाथो जतर्जनकरास्यमनोभिरामम् ।

भूचापचारुसमकर्णिवरोचमानं प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥७ ॥

दीर्घेललाटपटलेललितेललामं काशीर चन्द्रकयुतं तिलकं दधानम् ।

उर्ध्वसुगन्धिवरकेसरचन्दनस्य प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥८ ॥

वासांसिहंसगरुदर्जनभास्वराणि संविभृतं प्रतिदिनं कवचिदुत्पवेषु ।

स्वर्णानिसंश्रितमुद्दर्करस्फुलितप्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥९ ॥

हैमानिहंसकसुनूपरचारुकांची केयूरहारवलयप्रमुखानिसन्ति ।

आभूषणानिदधतं वचस्किरीटं प्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥१० ॥

कुन्दस्थलाज्जमुखित्रसुगन्धिमाल्य केयूरहारवरशेखरकर्णपूरम् ।

जिप्रत्नमात्पत्रं वरगंवरमाल्यगुच्छप्रातर्हर्षं वृषभुवं हृदिचिन्तयामि ॥११ ॥

इति अविन्न्यानन्दमुनिविरचितं श्रीप्रातर्हर्षमूर्तिध्यानस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

वर्णान्द्रवेषं लघुकीर्णकेशं हितोपदेशं सकलप्रजेशम् ।
गताधलेशं जितसर्वदेशं नारायणं भक्तिसुतं नमामि ॥६॥
अभीतिहस्तं वरदान्यहस्तं कर्मप्रशस्तं हतिपातवस्तम् ।
कुदेशिकास्तं कुपथागमास्तं नारायणं भक्तिसुतं नमामि ॥७॥
संसारसारं भवसिश्चुपारं दयाविहारं कृतधर्मधारम् ।
भक्तार्तिहारं भुवि दीनतारं नारायणं भक्तिसुतं नमामि ॥८॥

इति दीनानाथ भट्टविरचित श्रीहरिमहिमाष्टकं

॥ शार्दूलविक्रिडितवृत्तम् ॥

स्वीयेधाम्निसदाऽक्षरे परतरेसंसेवितांधिद्वयो
भक्तैर्ब्रह्मशरीरभिर्य उरुधा वेदान्तवेद्यः प्रभुः ।
नैकांडोद्भवपालनादिकरपुंमायानियन्ता स्वराट्
कारुण्याम्बुनिधिर्नमामितमहं श्री स्वामिनारायणम् ॥९॥

वसन्ततिलकावृत्तम् ॥

श्रीवासुदेवझभारतजीवलोकक्षेमायनिर्जन्मः करुणानिधिस्त्वं ।
आकल्पयाचरतीवतपांसितंत्वां नारायणं मुनिवरं बद्रीशमीडे ॥१॥
श्रीनारदादिमुनिमण्डलसेविताग्निनीर्णिंडगाढदलसंकुलितांविशालाम् ।
अध्यास्यवेदहृदयस्यनिरुपकंत्वां नारायणं मुनिवरं बद्रीशमीडे ॥२॥
देवांगनागाणवसन्तसुगच्छिवातैर्युक्तः सुराधिपतिमोहकगायकौधैः ।
कामोऽपियेन सहस्राविजितश्चित्तंत्वां नारायणं मुनिवरं बद्रीशमीडे ॥३॥

यमानसंजिततपस्विगणोपिरोषः स्प्राञ्कथंचनकदाचननाऽपशक्तिम् ।
तंत्वां च बिभ्यतियतान्तरैरिणोऽन्ये नारायणं मुनिवरं बद्रीशमीडे ॥४॥
त्वां पूर्णकामपतिरप्यनुवासर स्वं दैवं च पित्र्यमपिकर्मकरोपिकाले ।
संग्राहयन्नखिलौष्ठिकर्विनस्त्वां नारायणं मुनिवरं बद्रीशमीडे ॥५॥
यस्मात्प्रवर्तते इत्याखिलसौख्यादेतुः सच्च अवृत्यपिखिलं खलौष्ठिकेन्नात् ।
यत्कर्मदुष्कामपत्यर्गणैश्च तंत्वां नारायणं मुनिवरं बद्रीशमीडे ॥६॥
ये ये निवृत्तिमुपयान्तिविरागवेगात्संसारभीति जनितादधिभूमि ते ते
यस्याश्रमेण सुखिनोऽप्रभवन्ति तंत्वां नारायणं मुनिवरं बद्रीशमीडे ॥७॥
यत्पादपदामकरन्दरसैकलुब्दो ब्रह्माण्डसौख्यमखिलं हिकदचिदेव ।
रंकोपिनेच्छति सुखाम्बुधिमेव तंत्वां नारायणं मुनिवरं बद्रीशमीडे ॥८॥

इति सत्संगिजीवनस्थ नारायणाष्टकं

हरिगीतच्छन्दः ॥

नवमेघमेचकविग्रहं धृतपृष्ठहारमनोहरं जयकारिणं
भयहरिणं तमसः परं शिशिरोदरम् ।
निजमोदितं निगमोदितं जगदीश्वरैः कृतवन्दनं हरिकृष्ण
कृष्ण भवन्तमीश नमाम्यहं वृषनन्दनम् ॥१॥
जनताप पापविनाशितं क्षितिभक्तिधर्मविकाशितं
जितदेवदानवदैत्यमानवकामगर्विपाटितं ।

द्विजसाध्यैदैवतमण्डनं कृतकौलनास्तिकखण्डनं हरिकृष्ण
कृष्ण भवन्तमीश नमाम्यहं वृषनन्दनम् ॥२॥
परिपूर्णचन्द्रसमाननं तपसे मुदाश्रितकाननं हयवाहनं
रिपुगाहनं कुलदेवमारुतिमाननम् ।
करुणालयं जगदालयं धृतपीतकेशरचन्दनम् हरिकृष्ण
कृष्ण भवन्तमीश नमाम्यहं वृषनन्दनम् ॥३॥
शरद्बजपत्रविलोचनं निजभक्तकृष्णमेचनं वनमालिनं
सुरशालिनं ज्वलनार्कसोमविरोचनम् ।
कलिभूरिसारविभंजनं निजदासहासविरंजन हरिकृष्ण कृष्ण
भवन्तमीश नमाम्यहं वृषनन्दनम् ॥४॥
मृदुपल्लवारुणपत्तलं ब्रतीर्थदानतपः फलं पदपावनं
लघुधावनं भुवनावनं गगनामलम् ।
तिलपुष्पसन्निभनासिं जनतान्तराहित गंजनं हरिकृष्ण
कृष्ण भवन्तमीश नमाम्यहं वृषनन्दनम् ॥५॥
करिपुष्करोपमदोर्युगं सुहदां खलान्तरभेदनं
पृथुभालकुंकुमचन्द्रकं भुवि बोधितात्मनिवेदनम् ।
भगवन्तमच्युतमव्ययं प्रकृतिश्वरान्तककंपनं हरिकृष्ण
कृष्ण भवन्तमीश नमाम्यहं वृषनन्दनम् ॥६॥
यमदूतभूतनिवारणं सकलागमोद्भवकारणं सितवासं
रविभाससं नरकातिकृष्णवितारणं ।

श्रुतुर्दुर्गपत्तनवासिनं सुकृतारिबन्धुनिकन्दनं हरिकृष्ण
कृष्ण भवन्तमीश नमाम्यहं वृषनन्दनम् ॥७॥
कविवासुदेवपरिष्ठुतं यशसोज्वलेन भुवि श्रुतं गुणसागरं
सुहदाहं बहुमूल्यभूषणसंयुतम् ।
वृषवंशिवाडवमंगलं समितौ तु विप्रसदं चनं हरिकृष्ण कृष्ण
भवन्तमीश नमाम्यहं वृषनन्दनम् ॥८॥

इति वासुदेवानन्दवर्णिविरचितं नमनाष्टकं ॥

उपजातिवृत्तम् ॥

सद्भर्मरक्षात्तजने सदीश प्रतापनिर्मूलनदैत्ययूथ ।
पाखण्डतो रक्षितनैजभक्ता प्रशान्तमूर्ते जय नीलकण्ठः ॥१॥
निश्रेयसायैव कलौ नराणां भक्त्या सदोपास्यमनोज्ञमूर्ते ।
अतिक्षमाव्येऽतिद्यानिधान प्रशान्तमूर्ते जय नीलकण्ठः ॥२॥
स्वभक्तगोलोकनयात्मनिष्ठ प्रभो सदैकन्तिकधर्मधर्तः ।
प्रवृत्तितक्षेमदसंख्ययोग प्रशान्तमूर्ते जय नीलकण्ठः ॥३॥
अर्थर्मायाकलिकालनानादोषाशुनाशन श्रवणादिभक्ते ।
धर्मक्रियातत्पर चारुवेष प्रशान्तमूर्ते जय नीलकण्ठः ॥४॥
महामुने योगकलाप्रवृत्ते योगे श्वरानन्तगुणप्रभाव ।
विभो धराभीतिद दिव्यरूप प्रशान्तमूर्ते जय नीलकण्ठः ॥५॥

कामादिरित्रासद चिन्तनेश पापौघविद्रावणनामधेय ।
अज्ञानविध्वंसन बोधस्त्के प्रसान्तमूर्ते जय नीलकण्ठः ॥६॥
हरिप्रसादे हरिकृष्ण कृष्णस्वामिन् हरे तापसनैषिकेन्द्र ।
नारायण प्रेमवतीतनुज प्रशान्तमूर्ते जय नीलकण्ठः ॥७॥
अदीनदिव्याचरित स्वतन्त्र ब्रह्मर्षिराजर्षिसमर्च्चितांघे ।
श्रीस्वामिनारायणदेशिकेन्द्र प्रशान्तमूर्ते जय नीलकण्ठः ॥८॥
इति मुकुन्दानन्दवर्णिकृतासुतिः ॥

पंचचामरवृत्तम् ॥

दयाज्वादिसागरं निरन्तरप्रजागरं प्रसूनदिव्यशेखरं विदांवरं मनोहरम् ।
प्रवालसन्निभ्राधरं विनप्रभक्तं शंकरं सुरैः कृताभिवन्दनं
भजामि धर्मनन्दनम् ॥१॥
स्वसाधुशर्मकारिणं जगन्नरानुसारिणं प्रसूनगुच्छधारिणं
करेणुमन्दचारिणम् ।
स्वशुद्धकीर्तिकारिणं शरण्यकष्टहारिणं सुरैः कृताभिवन्दनं
भजामि धर्मनन्दनम् ॥२॥
कृपाकटाक्षवीक्षणं दयानिधिसुलक्षणं समाधियोगसिक्षणं
फलादिनित्यभक्षणम् ।
सदा हि दीनरक्षणं स्वचिन्तनं प्रतिक्षणं सुरैः कृताभिवन्दनं
भजामि धर्मनन्दनम् ॥३॥

अजादिदेवकारणं सुरारिसैन्यमारणं भवाब्धिभक्ततारणं
समग्रविश्वधारणम् ।
अधिश्रितोत्तमांगणं प्रकोष्ठपुष्पकंकणं सुरैः कृताभिवन्दनं
भजामि धर्मनन्दनम् ॥४॥
सुभक्तिदैत्यमोहनं च वेदसारदोहनं कुवासनाव्यपोहनं च
सत्यथप्रग्रोहणम् ।
सुनासिकं सुलोचनं निजाश्रितार्तिमोचनं सुरैः कृताभिवन्दनं
भजामि धर्मनन्दनम् ॥५॥
सुधाकरप्रभानं स्वधिष्ठिताधिकानं भुजंगदादिशोभनं
सुरादिचित्तलोभनम् ।
अनर्घ्यमौलिवेष्टनं सदा मुदा सुचेष्टनं सुरैः कृताभिवन्दनं
भजामि धर्मनन्दनम् ॥६॥
तपस्वियोगिनायकं धरासुकृद्विधायकं पुराणवेदगायकं
प्रशान्तकामसायकम् ।
सतां सदासहायकं स्वभक्तमोक्षदायकं सुरैः कृताभिवन्दनं
भजामि धर्मनन्दनम् ॥७॥
अनन्तविश्वकारकं ह्यनन्तपापहारकं हिमोष्णावर्षसाहकं
सतांगंति विनायकम् ।
कृताधिकाधवखण्डनं च भक्तिधर्ममण्डनं सुरैः
कृताभिवन्दनं भजामि धर्मनन्दनम् ॥८॥
इति मंजुकेशानन्दविरचितं हरि भजनाष्टकं ॥

अनुष्टुप छन्दः

धर्मकर्ता धर्मवक्ता धर्मात्मा धर्मसंस्थितिः ।
धर्मरक्षावतासो मे प्रियतां धर्मनन्दनः ॥१॥
धर्म भक्तीष्टसुखदो धर्मयुगभक्तिबोधकः ।
धर्मनिष्ठजनप्रेष्टः प्रियतां धर्मनन्दनः ॥२॥
धर्मस्थापन उद्युक्त धर्मशास्त्रप्रवर्तकः ।
धर्मयुक्तज्ञानवक्ता प्रियतां धर्मनन्दनः ॥३॥
धर्महीनोन्मूलनकृद्धर्मरूपप्रकाशकः ।
धर्मकार्यरतोनित्यं प्रियतां धर्मनन्दनः ॥४॥
धर्माश्रयो धर्मरुचिर्धर्मी धर्मधुरन्धरः ।
धर्मनिष्ठजनैः सेव्यः प्रियतां धर्मनन्दनः ॥५॥
धर्मविज्ञो धर्मवपुर्धर्मरूपाखिलक्रियः ।
धर्मकीर्तिर्धर्ममतिः प्रियतां धर्मनन्दनः ॥६॥
धर्मसर्गैकसंपेष्टा न्यस्तधर्मधुरान्वयः ।
स्वेष्टदेवो हि धर्माख्यः प्रियतां धर्मनन्दनः ॥७॥
धर्मरक्षणविख्यातो धर्मपत्रीस्तनन्धयः ।
धर्माद्वपथाचार्यः प्रियतां धर्मनन्दनः ॥८॥
इति शिवरामशर्मप्रोक्तं धर्माष्टकं ॥

उपजातिवृत्तम् ॥

विशालभालं कलिजाकरालं स्वभक्तपालं वृषभक्तिबालम् ।
समाल्यमालं ललितांगशालं श्रीस्वामिनारायणमानतस्तम् ॥१॥
धर्मावितारं भवसिन्धुतारं दयाविहारं सुकृतारिदारम् ।
निजार्तिलाहारं वयुनादिसारं श्रीस्वामिनारायणमानतस्तम् ॥२॥
मुनीन्द्रवासं वरभूमिभासं विपन्निरासं सुखितात्मदासम् ।
सदास्यहासं तिलमाल्यनासं श्रीस्वामिनारायणमानतस्तम् ॥३॥
मुकुवचूलं परशान्तिमूलं सुरारिशूलं श्रितवैरतूलम् ।
निजानुकूलं सितसद्वूकूलं श्रीस्वामिनारायणमानतस्तम् ॥४॥
घनं विशादं शमितप्रवादं पयोदनादं दलितप्रसादम् ।
सुपद्मपादं विपदप्रसादं श्रीस्वामिनारायणमानतस्तम् ॥५॥
निरस्तपापं भवहारिजापं लसत्कलापं हृतभक्ततापम् ।
अमहुरापं धृतबुद्धिचापं श्रीस्वामिनारायणमानतस्तम् ॥६॥
त्रसत्कृतानं कृतपातकानं प्रियं नितानं महतां प्रशान्तम् ।
श्रियानिशानं शुभकीर्तिकानं श्रीस्वामिनारायणमानतस्तम् ॥७॥
श्रेयोनिदानं श्रुतमुक्तगानं गजेन्द्रयानं कृतसाधुमानम् ।
मोक्षेकतानं करुणानिधानं श्रीस्वामिनारायणमानतस्तम् ॥८॥
इति अचिन्यानन्दवर्णिविरचितं श्रीस्वामिनारायणवर्णनाष्टकं ॥

इन्द्रवज्रोपजातिवृत्त ॥

श्रीधर्मसद्वान्यवतीर्य विष्णुर्वो वासुदेवो हरिकृष्ण इंशः ।
श्रीनीलकण्ठोऽत्र पुनाति मत्त्यान् ध्याये हरिं तं हृदि धर्मपुत्रम् ॥१॥
यस्य स्वरुपे तिललक्षणानि स्वभक्तचेतांसि हरन्ति यद्गत् ।
अयांसिचाकर्षमणिप्रवेकाध्याये हरिं तं हृदि धर्मपुत्रम् ॥२॥
यस्याक्षरे धामनियत्यसक्ताः क्रीडन्ति दिव्योऽक्षरसंज्ञमुक्ताः ।
सप्तादतनूजा इवसर्व मान्याध्याये हरिं तं हृदि धर्मपुत्रम् ॥३॥
यस्यास्यपद्मोऽद्गुतभूरिशोभे वसन्ति नेत्रभ्रमरा जनानाम् ।
हंसायथा मानसपद्मवृन्दे ध्याये हरिं तं हृदि धर्मपुत्रम् ॥४॥
यः पोषयत्यत्र निजान् स्वकीयज्ञानोपदेशेन सुधोपमेन ।
वत्सान् सुशीला पयसा यथा गौर्ध्याये हरिं तं हृदि धर्मपुत्रम् ॥५॥
पाराखण्डधर्माद्युदयेन यस्य शाक्ता व्य्लीयन्त यथोदितेऽके ।
घूका वृषद्वेषिण एव चान्ये ध्याये हरिं तं हृदि धर्मपुत्रम् ॥६॥
यत्पादपद्मोऽक्षरमुक्तचेतोभृंगा रमन्ते सरसीवमीनाः ।
आसेव्यमाने भुवि भूरिभक्तैः ध्याये हरिं तं हृदि धर्मपुत्रम् ॥७॥
यदीयसौन्दर्यगुणादिपारं शोषादयो यान्तिन यस्य भक्ताः ।
वांच्छन्तिनाप्यक्षरसौख्यमन्तः ध्याये हरिं तं हृदि धर्मपुत्रम् ॥८॥
स्नग्धरावृतम् ।
गोपालानन्दनान्ना रचितमतिशुभंत्वष्टकं सन्मयेदं प्रीत्यै
श्रीधर्मसूनोः प्रकटभगवतः स्वामिनारायणस्य । तन्माहात्म्यावबोधं

लोचनहृतखं जनमानमहागुणवन्तं ॥
नारायणहरिकृष्णमहेशं सुकृतं सदसि कथयन्तं केशव० ॥१॥
नीलजलदसमाविग्रहचर्तिचन्दनमतिबलवन्तं ॥
दीनदयाकर जय जयदेवं कुरु हृदि मम शमनन्तम् केशव० ॥२॥
सदय हृदय दर्शय मुखपंकजमाशुमालामाहरन्तं ॥
यष्णायासु मनसां ते भक्तवासं कुसुममुकुलगौरदन्तं केशव० ॥३॥
किसलय कोमलतलमधिषोभं ध्यायत्यजमं हसन्तम् ॥
तं चारुयन्मुनयः पादपद्मं मदनकदन भगवन्तं केशव० ॥४॥
नवघनधवलम् दुलवसनानि शिवेनवपुषाधरन्तं ॥
नयनानन्दमान्तरश्वून् शमयङ्गिटितिदयाव केशव० ॥५॥
कालाक्षरपुंप्रकृतिविराजं तरुणवारणगतिमन्तम् ।
शंकौयस्यशिरसिसुकरौ तं तवधरममृतिमन्तं केशव० ॥६॥
कलितललितभूषणभवनस्त्वं भूवनत्रयेविलसन्तं ॥
गोविन्दमेदयितोभवगां जननिहृदयनिवसन्तं केशव० ॥७॥
वृषकुलगविमण्डलभूषयन्तं वाममुखं रुचिमन्तम् ॥
वासुदेवचेतसिमनुजानामधगणनिकरं दहन्तम् केशव० ॥८॥
इति वासुदेवानन्दवर्णिविरचिताष्टपदी ॥

य इदमिहजनः श्रावयेत्कीर्तयेद्वासस्याद्वैहरिरतुलमुदं चाप्नुयात्तत्र
धार्मिः ॥
इति श्री गोपालानन्दमुनिविरचितं श्रीहरिमहिमाष्टकं ॥

अष्टपदीयम् ॥

त्वयितुहोचेतोरमताम् ॥ ध्रवपदम् ॥
नीलेवपुषिवसनानिसितानि । दधे धवे तत्र जगताम् त्वयिं ॥१॥
विधिभववन्दितवरणसरोजे । वरवृषांगेऽपिवदताम् त्वयिं ॥२॥
सदसिसाधूनामकृतयोमानम् । मदहर वाक्यर्थधुरसताम् त्वयिं ॥३॥
मुक्तापुष्पवरहारसुकण्ठे । कृतभवदूरे भजताम् त्वयिं ॥४॥
तिष्ठतु तत्र यदाधपदं नः । हृदिसुखसद्विनिभवताम् त्वयिं ॥५॥
पृथुललाटविराजितचन्द्रे । महीयसि धीमतिमहाताम् त्वयिं ॥६॥
विकचितशोणकमलदलदृष्टे । द्विरदगतौगतौहसताम् त्वयिं ॥७॥
वदनशशिहृतमोभूरिहस्ते । सखेतत्रयस्त्वरं हरताम् त्वयिं ॥८॥
वासुदेवभणितमेतदर्च्यम् । नृणांश्रवणसोरसंनयताम् त्वयिं ॥९॥
इति वासुदेवानन्दवर्णिविरचिताष्टपदी ॥

मालवरामेण एकतालीतालेगीयते ॥

केशवतापं हर हर मे ब्रह्मवन्तं ॥ त्वां नमामि सदा भगवन्तं ।
केशव० ॥ ध्रवपदम् ॥ अरुण कमल

अष्टपदीयम् ॥
देवाभयदंनारायणदेवाभयदंनारायण । रमणीयमे रुपंवरमतिदर्शय ॥ देवा०
॥ध्रुवपदम् ॥
परिहतकोटिकामायसुषमं । तरुणवयः संवरणीयमे देवा० ॥१॥
सहजानन्दं नाम वृषकन्दं करुणावरुणगृहरमणीयमे देवा० ॥२॥
हंसद्युतिवसनानियदर्च्यं दधतिशिति शं करणीयमे देवा० ॥३॥
वामं वामश्वरणेनीलिबिन्दुं केनोदधेव धरणीयमे देवा० ॥४॥
मुमुदिमहे प्रत्यवं मंजुहारी । वीक्ष्मनसिदेवश्रयणीयमे देवा० ॥५॥
सममेतुमज्जं मृगायतद्वयां वने वा तपस्यन्ति मरणीयमे देवा० ॥६॥
दृष्टवामनोतित्वरयतिहृदयं यन्मेऽनिशं पापंहरणियमे देवा० ॥७॥
वासुदेवोसौ नामेतितम्ये चक्रे भवतु भव भरणीयमे देवा० ॥८॥
इति वासुदेवानन्दवर्णिविरचिताष्टपदी ॥

हनुमत्स्तोत्रम् । अनुष्टुप छन्दः ।

नमस्त आंजनेयाय वायुपुत्राय धीमते ।
रामदूताय महते सुग्रीवसचिवाय च ॥१॥
नमोऽस्तु ते महावीर महाबलपराक्रम ।
वैरभीषणरुपाय रावणत्रासदायिने ॥२॥
नमो हरावताराय शिलावृक्षायुधाय च ।

रक्षा सैन्य विमर्दय नमस्तुभ्यं यशस्विने ॥३॥
नमो हनुमते तुभ्यं लंकानगरदाहिने ।
दशग्रीवसुतघ्नाय सीताशोकविनाशिने ॥४॥
नमोऽस्तु ते महायोगिन् सदा शुद्धान्तरात्मने ।
सीतारामातिह्याय नमस्ते चिरजीविने ॥५॥
नमः कपीन्द्र ते नित्यं सर्वरोगविनाशिने ।
भूतप्रेतपिशाचादिभयविद्रावणाभिध ॥६॥
नमस्तुभ्यं रामभद्र पुरुषप्रेष्टाय भूयसे ।
नमोऽतिस्थूलरूपाय सूक्ष्मरूपधराय च ॥७॥
नमोऽखिलभयघ्नाय निर्भयाय महात्मने ।
बालाकं द्युतिदेहाय मुष्टिप्रहरणायच ॥८॥
नमो लंके श्वरोद्यानभं गवित्रासितास्प ।
रामनामानुरक्ताय लक्ष्मणप्राणदाय ते ॥९॥
नमस्ते विश्ववन्द्याय विजयाय वरीयसे ।
भक्तसंकटसंहर्त्रे धर्मनिष्ठाय जिष्णवे ॥१०॥
नमो नैष्ठिकवर्याय विजनारण्यवासिने ।
भक्ताभीष्टप्रदात्रे च पाण्डवप्रियकारिणे ॥११॥
नमो धर्मारिनाशाय विमलायच भास्वते ।
नित्यं रामायणकथाश्रवणोत्सुकचेतसे ॥१२॥

नमो धार्मिकसेव्याय ब्रह्मण्याय सुरार्चित ।
तुभ्यं बृहद्वतप्रेष्ट सर्वपापापहरिणे ॥१३॥
नमो दारिद्र्यदुःखघ्न मारुते बन्धखण्डन ।
सुखदाय शरण्याय नमस्ते ऋषिवृत्तये ॥१४॥
नमो वरद ते नित्यं रामध्यानाद्यनाकुल ।
सुखाराध्य दुराराध्य नमस्ते दिव्यरूपिणे ॥१५॥
नमोऽर्कपुष्पहाराय तुभ्यं मामधायं कुरु ।
दर्शनं देहि साक्षात्ते नमस्ते सर्वदर्शिने ॥१६॥
आ स्तोत्रथी उद्घृत खोडशाक्षार भंत्र
नमो हनुमते भयभंजनाय सुखं कुरु फट स्वाहा ॥

उपजाति वृत्तम् ॥१०८ नाम

गोविन्द नारायण वासुदेव श्रीकृष्ण संकर्षण पद्मनाभ ।
नरानिरुद्धेश्वर लोकनाथ हरे मुकुन्दाद्य नमो नमस्ते ॥१॥
आनन्दकन्दाच्युत सुन्दरांग दयानिधे माधव मंगलात्मन् ।
विष्णो हृषिकेश परावरेश प्रद्युम्न पद्मानन ते नमोऽस्तु ॥२॥
विशुद्धमूर्ते मध्यसूदनाज दामोदर श्रीधर सर्ववन्द्य ।
ब्रह्मण्यदेवाक्षर पूर्णकाम प्रभो विभो नाथ नमो नमस्ते ॥३॥
वैकुण्ठ सत्योत्तम सत्त्व भूमन् हिरण्यगर्भ त्रिकुत्कलेश ।
विश्वोत्तमश्लोक विधे महर्षे प्राणेश विश्वेश्वर ते नमोऽस्तु ॥४॥

वृषाकपे केशव धर्म धीर शुचिश्रवो भूतपते परात्मन् ।
पुण्यांग चज्ञेष्ट पुण्यकीर्ते सुधीर्नमस्ते पुरुषोत्तमाय ॥५॥
अथोक्षज श्रीकर कंजनेत्र वेदैकविद्वेदकृदव्ययात्मन् ।
अव्यक्तसंश्चित्पर सौख्यहेतो आनन्दविद्याधिपते नमोऽस्तु ॥६॥
ज्ञेयादिदेव प्रियभक्त पूज्य प्रेष्ट प्रजेशामरवर्य सर्व ।
ब्रह्मागुणागम्य सदर्चनीय प्रमाणहीनाधिपते नमोऽस्तु ॥७॥
स्वामिन् महेशामलधाम देव ज्ञानप्रदागोचर सुदृग्णास ।
सहस्रमूर्ते पुरुषासकामा प्रकाशकाकाशवपुर्नमस्ते ॥८॥
स्वतन्त्र मायाधिप सर्वशक्ते सदा प्रसन्नो भव पाहि चास्मान् ।
त्वमेव सर्वाश्रयणीय एकस्तस्मै मुहुस्ते भगवन्नमोऽस्तु ॥९॥
भगवत्प्रार्थनास्तोत्रम् ॥

अपराधस्त्रहभाजनं पतितं भीमभवार्णवोदरे ।
अगतिं शरणातं हरे कृपया केवलमात्मसात्कुरु ॥१॥
अविवेकघनान्धिङ्गमुखे बहुधा सन्ततदुःखवर्षिणि ।
भगवन् भवदुर्दिने पथः सखलितं मामवलोकयाच्युत ॥२॥
न मृषा परमार्थमेव मे शृणु विज्ञानमेकमग्रतः ।
यदि मे न दयिष्यसे ततो दयनीयस्तव नाथ दुर्लभः ॥३॥

तदहं त्वदृते न नाथवान् मदृते त्वं दयनीयवान् च ।
विधिनिर्मितमेतमन्वयं भगवन् पालय मास्म जीहपः ॥४॥
वपुरादिषु योऽपि कोऽपि वा गुणतोऽसानि यथातथाविधः ।
तदयं तव पादपद्मयोरहमद्यैव मया समर्पितः ॥५॥
मम नाथ यदस्ति योऽस्यहं सकलं तद्धि तवैव माधव ।
नियतस्वमिति प्रबुद्धधीरथवा किन्तु समर्पयामि ते ॥६॥
अवबोधिवानिमां यथा मयि नित्यां भवदीयतां स्वयम् ।
कृपयैवमनन्यभोग्यतां भगवन् भक्तिमपि प्रयच्छ मे ॥७॥
तव दास्यसुखैकसंगिनां भवनेष्वस्त्वपि कीटजन्म मे ।
इतरावस्थेषु मा स्म भूदपि मे जन्म चतुर्मुखात्मना ॥८॥

करुणालहरी

विषीदता नाथ विषानलोपमे विषादभूमौ भवसागरे विभो ।
परं प्रतीकारमपश्यताऽधुना मयायामात्मा भवते निवेदितः ॥१॥
भवानलज्जालविलमुचेतनः शरण्य तेऽङ्गिष्ठ शरणं भयादयम् ।
विभाव्य भूयोऽपि दयासुधाम्बुधे विधेहिमे नाथ यथोच्छसि ॥२॥
विहाय संसारमहामरुस्थलीमलीकदेहादिमिलमरीचिकाम् ।
मनोमृगो मे करुणामृताम्बुधे विगाढुमीश त्वयि गाढभीहते ॥३॥

तर्वां ध्रुवलाम्बुजमध्यनिर्गलमरन्दनः स्यन्दनितान्तलम्पटः ।
मनोमिलिन्दो मम मुक्तचापलस्त्वदन्यमीशान तृणाय मन्ये ॥४॥
जगत्रयत्राणविघो धृतव्रतं तवां ध्रुवाजीवमपास्य ये जनाः ।
शरण्यमन्यमृगयन्ति यान्ति ते नितान्तमीशान कृतान्तदेहलीम् ॥५॥
रमामुखाभ्योजविकासनक्षमो जगत्रयोद्बोधविधानदीक्षितः ।
कदा मदज्ञानविभावरी हो हरिष्यति त्वं व्रन्यनारुणोदयः ॥६॥
सुरासुरस्वान्तचक्रोरुच्चिता समस्तसन्तापचयापनोदिनी ।
महानशीथे मम मानसे कदा स्फुरिष्यति त्वं मुखचक्रद्विद्विक्षितः ॥७॥
सुयोवनापाण्डुरगण्डमण्डलप्रतिस्फुरत्कुण्डलताण्डवाद्वृतम् ।
गदाग्रज त्वं मुखफुलयंकंजं कदा मदक्षणोरतिथिर्भविष्यति ॥८॥
सुरापागातुंगतरंगचालितां सुरासुरानीकललाटलालिताम् ।
कदा दधे देव दयामृतोदधे भवत्यदाभ्योरुद्धूलधोरणीयम् ॥९॥
महाजवाशिष्ठविवेकरशमयो मदोद्भूता देव मदक्षवाजिनः ।
होरे समासाद्य तवां ध्रुवमन्दुरामपास्तवेगा दधतां सुशीलताम् ॥१०॥
पुरातनानां वचसामगोचरं महेशितारं पुरुषोत्तमं पतिम् ।
अपास्य तं त्वां निरपत्रा सती सती मतिर्मेकथमन्यमेष्यति ॥११॥
न जाग्रता स्वप्नगतेन वा मया समीहितं ते करुणालवादृते ।
गिरं मदीयां यदि वेत्सि तत्त्विकां तदा जगन्नायकमामुरीकुरु ॥१२॥

भागवताभिधेन परमे पौकान्तर्थर्मेण च ।
सच्छास्त्राम्बुधिमन्थनोद्धतरहस्येनान्वितां पत्रिकां शिक्षार्था
समुवाच नौमि तमहं श्रीभक्तिधर्मात्मजम् ॥६॥
प्रोक्तां श्रीहरिणा निजान् करुणया धर्मात्मजेन स्वयं तत्प्रेषेन
तदाज्ञयैव च शतानन्देन सन्दर्भिताम् ।
व्याख्यातां च मया यथामति परां शिक्षार्थपत्रीमिमां
तत्कारुण्यत एव सादरमहं नत्वा दधे चेतसा ॥७॥
देशीयविराङ्गीरागे अष्टालीयताले गीयते
प्रभो भुंक्ष्व कामं प्रभो भुंक्ष्व कामं गच्छसि किमु झाटिति सलीलम् ।
सहजमुखसुदरे तिष्ठममन्दिरे मुंच चपलतर शिशुशीलम् ॥धृवपदं ॥
पुरटमयवाटिका ऊचररसमण्डका: शोबयति विततकृचिवासे ।
कनकभुजिभाजने भोज्यरुचिराजनेखाद्यमिदमुदितरविभासे ॥प्रभो०॥१॥
अदनपृठमोदनं सितसुरभिमोदनं पायसमतिसितमथ सूपम् ।
दधिदलितरजिकामिलहतखारिकामुपनतमनुपमयिष्यम् ॥प्रभो०॥२॥
पृथुमलमण्डकं बहुलघृतखण्डकं लडुकमधिरसदधिमण्डम् ।
फुलसितपूरिकां मृदुलतरपेलिकां माषवटकयुगलमखण्डम् ॥प्रभो०॥३॥
चतुरतरसेविकारचितसितफेणिकां नैकजनपदजनितशाकम् ।
मिलतधृतशर्करं कदलमथ धुर्धुरं चन्द्रशकलरुचिधृतपाकम् ॥प्रभो०॥४॥
त्वदभिमतचिर्भटं मरिचयुतपर्पटं शाष्कुलिकमतुलदधिघोले ।
कवथितमथगालितं सुरभिधृतमाहितं द्युतिमतिवरकाकलचाले ॥प्रभो०॥५॥

शिक्षापत्री भाष्यटीकाना
सदब्रह्मात्मादिशब्दः श्रुतिषु निगदितश्चेतनात्मा स्वामी
नारायणो यः स्वतनुचिदचितोः सौक्ष्यतः सोऽविभक्तः ।
संकल्प्याहं बहु स्यामिति समुद्भवत्सत्यदात्मा विभक्तो
विश्वाणाय भूयादनवधिमहिमा नित्यनिर्धूतदोषः ॥१॥
अव्यादस्मादुरन्ताद्वदहनशिखाचक्रवालान्तरालादुद्वच्छमोह-
धूमात्प्रलयज लधरैरप्रशास्यो ग्रवेगात् ।
एष श्रीमानशोषप्रणतजनपरित्राणदत्तावधानः
कारुण्यापांगपूरैरमृतरसमयैः स्वामिनारायणो नः ॥२॥
योऽन्तःस्थित्वाऽऽत्मवर्गं नियमयति यतः सर्वकामस्य सिद्धिः
यश्वाराध्यः समस्तैर्निगमनिगदितैः कर्मभिस्तत्तदात्मा ।
त्रायन्ते श्रूयमाणः परमखनिलयो यः परंब्रह्म कृष्णो
विश्वाविर्भावहेतुः सजयतु भगवान् स्वामिनारायणोऽयम् ॥३॥
कल्प्याणमूर्तिरिह यो निजपादपद्मभक्तानुपादिशदुवारमुदारकीर्तिः ।
एकान्तिकं वृथमनादिगुः सङ्गः सम्पर्लदिशातुर्धमसुतः सदानः ॥४॥
शिष्यान् बोधयिता हितं निगदितोऽहिंसादिधर्मो महान्
कर्मज्ञानविरक्तिभक्तिधटिता या मुक्तिनिः श्रेणिका ।
तस्यास्तत्त्वमुदीरितं निगदिता जीवेशमायाभिदा प्रोक्तो
देशिकवर्णिसाध्युगृहिणां धर्मः स मे स्याद्वितिः ॥५॥
कारुण्याविजसंश्रेत्य इह यो निःश्रेयसाय प्रभुर्जुष्टां

विधुजरणलोडिते लवणमरिचांचिते दधिनि निहितमतिमृद्कूरम् ।
अद्विशनकैः हो तव रुचिदमाहे मा कुरु कवलमपि दूरम् ॥प्रभो०॥६॥
करकमलसंगतं तव सततसमतं लीढि ससितनवनवनीतम् ।
नववसनपावितं पिबनलदवासितं गांगामिदमुदकमतिशीतम् ॥प्रभो०॥७॥
शुद्धय करपंकंजं तदनुमुखीरजं स्वीकुरु समुचितमुखवासम् ।
तिष्ठरुचिरासने भक्तमवशासने कुरु मम नयनपथे निवासम् ॥प्रभो०॥८॥
इति शतानन्दमुनिविरचिता राजभोगाष्टपदी समाप्ता ॥
उपजाति वृत्तम् ॥
सदाशिवं साश्वतमीशितारं प्रशान्तमाशापतिमण्डलेशम् ।
ब्रह्मादिदेवाचितपादपद्मं श्रीशंकरं त्वामहमानतोऽस्मि ॥१॥
सर्वे श्वरं सर्वगुणाधिवासं देवं महादेवमुदारकीर्तिम् ।
विद्यातपेयोगकलानिधानं श्रीशंकरं त्वामहमानतोऽस्मि ॥२॥
सकलमायामधीतिभंगं जगज्जनित्राणविनाशहेतुम् ।
प्रचेतसां देशिकमासकामं श्रीशंकरं त्वामहमानतोऽस्मि ॥३॥
महाविष्वातसमस्तलोकं मृत्युंजयं मर्त्यजनाशुतोषम् ।
भस्मावशेषिकृतकामदेहं श्रीशंकरं त्वामहमानतोऽस्मि ॥४॥
अशेषविद्यागममन्त्रमूलं वैराग्यवेगोज्जितसर्वभोगम् ।
मुमुक्षुभिर्मुक्तजनैश्च सेव्यं श्रीशंकरं त्वामहमानतोऽस्मि ॥५॥
गंगाधरं चास्थकदैत्यनाशं कैलाशनाथं सुखितात्मदासम् ।
पापोच्चयोन्मूलननामन्त्रं श्रीशंकरं त्वामहमानतोऽस्मि ॥६॥

श्रीविश्वनाथं कृतकाशिवासं प्रमीतकणोदिततारकं च ।
भवोधूतानेकमहाधिजीवं श्रीशंकरं त्वामहमानतोऽस्मि ॥७॥
देवादिसंकष्टहरं हराख्यं श्रीपार्वतीप्राणपतिं पुराणम् ।
वृषध्वजं मंगलमूर्तीमीशं श्रीशंकरं त्वामहमानतोऽस्मि ॥८॥
शतानन्दमुनिकृत सत्संगिजीवनस्थं स्तोत्रं समाप्तम् ॥

पार्वतीस्तुतिः ॥

मातः शिवे मंगलवृन्ददात्रीं सर्वेश्वरी चाखिललोकथात्रीम् ।
महासर्तीं शंकरशक्तिमाद्यामुमामहं त्वां प्रणमामि देवीम् ॥१॥
सुरेन्द्रमुख्यामरकष्टातुर्विनाशयत्रीमसुरवजस्य ।
सदैव सर्वामरसौख्यदात्रीमुमामहं त्वां प्रणमामि देवीम् ॥२॥
निशुभ्यशुभ्यामुरदर्पहन्त्री निजाश्रितापत्रिचयापहन्त्री ।
श्रीविष्णुकार्योदयतयोगमायामुमामहं त्वां प्रणमामि देवीम् ॥३॥
सुरारिनाशार्थमनेकशक्तीरुत्पादयन्तीममरेन्द्रपक्षाम् ।
महामृधाविष्कृतभूरिहस्तामुमामहं त्वां प्रणमामि देवीम् ॥४॥
सुरापलस्वार्चकसर्ववर्णीशीर्षच्छिदाक्रोधकरालवक्त्राम् ।
अभीष्टदात्रीं व्रजकन्यकानामुमामहं त्वां प्रणमामि देवीम् ॥५॥
दाक्षायणीं रुपधरां युगादौ सर्तीं ततः श्रीगिरिराजपुत्रीम् ।
साध्वीद्रतत्राणपरामनादिमुमामहं त्वां प्रणमामि देवीम् ॥६॥

श्रीनीलकण्ठवर्णिकृत रामस्तुतिः ॥
योऽहल्यानिजकर्णीव महीन्प्रासांगतिं दुर्विधादीनां गौतम्येषितं निपतितां
निःसाधनां क्वनने । सद्योऽप्येचयदात्पादकमलस्पर्शेन तं पावनं रामं जीवहितं
भजेऽतिकरुणानिर्हेतुकोपक्रियम् ॥१॥
योवातामसहिष्णुतानितं कूरुं निषादावधिपंघोराण्यविहरिणं पशुसमंनां
च हीनं धिया ऐराणा सप्परिषस्वजेकरुणयाऽनाहत्यजात्यादितं रामं जीवहितं
भजेऽतिकरुणानिर्हेतुकोपक्रियम् ॥२॥
सीताद्रोहकरं सुरेन्द्रनयं काकाकृतिं बिभ्रतं वध्यं चापि शरेण
सर्वभुवनेष्वभ्रामयद्यः प्रभुः । भ्रान्तं शोकहतं च तं स्वशरणं प्रासं मुमोचैव
तं रामं जीवहितं भजेऽतिकरुणानिर्हेतुकोपक्रियम् ॥३॥
जात्या हीनतमां त्रियं च शबरीं कोलीरवन्तीमपि ज्ञात्वा
स्वेक्षणमिच्छतीं करुणया तस्मै निजं दर्शनम् । योऽदादाऽश
च तत्फलानि मुदितस्तं जानकीवल्लभं रामं जीवहितं
भजेऽतिकरुणं निर्हेतुकोपक्रियम् ॥४॥
तिर्यग्योनिसमुद्भवस्य पललाहारस्य यः पक्षिणो गृध्रस्यापि
जटायुषो व्रततपोदानैर्विहीनस्य च । चक्रेऽन्त्यां सकलां
क्रियां सुत इव प्रीत्या स्वतातस्य तं रामं जीवहितं
भजेऽतिकरुणं निर्हेतुकोपक्रियम् ॥५॥
सुग्रीवं निजबन्धुभीतमगृहं शाखामृगाणां पर्ति दृष्टवा स्वं
शरणं गतं कथमपि प्रीत्या स्वसख्येऽकरोत् । हत्वा

नरामरैर्दुष्करमुग्रमादौ तपश्चरन्ती गिरिशप्रसन्त्यै ।
न पत्रमप्याद इति ह्यपर्णा मुमामहं त्वां प्रणमामि देवीम् ॥७॥
प्रसूं गणेशस्य सदैव सेवापरायणामन्ब महेष्वरस्य ।
अमंगलघर्णीं निजसेवकानामुमामहं त्वां प्रणमामि देवीम् ॥८॥
सत्संगिजीवस्थं स्तोत्रम् (प्र.१. अ. ४९)

श्रीहरिए रामानन्दस्वामिपासे मागेला वरो ।

यदितव वरदानप्रता मे वितर तदा तु मयेप्सितान्वरांस्त्वम् ।
मृदुलपदसरोरुद्धर्ये मे मतिरचलाऽस्तु सदैव नन्दसूनोः ॥१॥
इह च यदुरुदुःखमन्तकाले ह्यगणितवृश्चिकदंशतुल्यमाहुः ।
यदितरदपि तच्च वैष्णवानां भवतु ममाथ च ते तु सन्त्वदुःखाः ॥२॥
क्वचिदपि भ्रुव कृष्णभक्तिभाजां निजकृतकर्मवशादवश्यभोग्यम् ।
इह यदुरुतथान्वस्त्रदुःखं तदपि ममास्तु न तु प्रजेश तेषाम् ॥३॥
व्रजरमणकथा च यत्र यत्र प्रथितगुणाश्च भवेयुरिशः सन्तः ।
मम भवतु सदैव तत्र वासो न तु भवसक्तधियां क्वचित्प्रसंगे ॥४॥
वाणी मे गुणकीर्तने भगवतः कर्णो कथायाः श्रुतौ सेवायां
च भुजौ स्मृतौ च हृदयं भूयादशौ लोचने ।
कृष्णार्थं च मम क्रियास्तु सकला शारीरिकी मानसी
दुःसंगः क्वचनापि माऽस्त्विह विभो देहि त्वमेतान् वरान् ॥५॥
(सप्त.१ अ. ५९)

वालिनमाशु चैनमदधात्स्वीये पदे यश तं रामं जीवहितं
भजेऽतिकरुणं निर्हेतुकोपक्रियम् ॥६॥
शत्रोरप्यनुजं निशाचरमपि प्रासं स्वपादानिकं दूराद्वीक्ष्य विभीषणं
प्रमुदितसत्सम्पुखं चैत्ययः । हस्ताभ्यां परिब्यवानिवनिजं सौमित्रेवाशुतं
रामं जीवहितं भजेऽतिकरुणं निर्हेतुकोपक्रियम् ॥७॥
यत्स्मृत्यापि शुभं भवेन्नहि नृणां तान्कीशक्रक्षानपि प्रीत्या
वैदिकमंत्रवच्छुचितरान् योऽत्राकरोत्स्वाश्रयात् ।
अन्यांश्चापि बहूनतारयदितो जीवान् भवाब्धीर्हि तं रामं
जीवहितं भजेऽतिकरुणं निर्हेतुकोपक्रियम् ॥८॥
इति श्रीशतानन्दमुनिविरचितं सत्संगिजीवनस्थं स्तोत्रं समाप्तम् ॥

लक्ष्मीस्तुतिः

कान्तस्ते पुरुषोत्तमः फणिपतिः शश्याऽसनं वाहनं वेदात्मा
विहोगेश्वरो यवनिका माया जगम्नोहिनी । ब्रह्मेशादिसुरव्रजाः
सदयितस्त्वदासदासीणाः श्रीरित्येव च नाम ते भगवति
ब्रूमः कथं त्वां वयम् ॥१॥
यस्यास्ते महिमानमात्मन इव त्वद्वलभोऽपि प्रभुर्नालं
मातुमियत्त्या निरवधिं नित्यानुकूलं स्वतः । तां त्वां दास
इति प्रपन्न इति च स्तोष्या म्यहं निर्भयो लोकैकेश्वरि
लोकानाथदयिते दाने दयां ते विदन् ॥२॥

ઈષત્વત્કરુણાનિરીક્ષણસુધાસન્ધુક્ષણાદ્રક્ષ્યતે નષ્ટં
પ્રાક્તદલાભતસ્ત્રભુવન સમૃત્યનન્તો દયમ् । શ્રેયો
નહારવિન્દલોચનમન: કાન્તાપ્રસાદાદૃતે સંસ્ત્યક્ષરવૈષ્ણવાધવસુ
નૃણાં સમ્ભાવ્યતે કર્હચિત् ॥૩॥
શાન્તાનન્તમહિવિભૂતિપરમં યદ્ બ્રહ્મરૂપં હરેમૂર્ત્ત બ્રહ્મ
તતોઽપિ તત્ત્વિયતરં રૂપં યદત્વદ્ભુતમ् । યાન્યન્યાનિ
યથાસુખં વિહરતો રૂપાણિ સર્વાણિ તાન્યાહ: સ્વરૂપરૂપવિભગાંદોપગ્રદાનિ તે ॥૪॥

ઉપદેશપત્રકમ् ॥

સકલજનવિમોચનૈકહેતુભુવનગુરુ: કૃપયા યદા મુકુન્દ: ।
પ્રકટિકરુ ણાર્દ્રમ્યમૂર્તિર્મિલિતિદૈવ ભવપ્રવાહમુક્તિ: ॥૧॥
વિષયવિષમહોર્ધિ તરીતું ભવતિ તરીગુરુ પાદપદ્મમેકમ્ ।
નિગમગદિતસાધન વિના તં કૃતમપિ નૈવ સુખાય દુઃખમુક્તૈ ॥૨॥
સુરનરયુતમણ્ડમીશમાયાવૃત્તમિદમાવરણે: સમેતમસ્તિ ।
અત ઇન્હાન્હિકોઽપિ મોક્ષદાતા પ્રકટહરિં ગુરુ મન્તરા સદૈવ ॥૩॥
જગતિતમપ્રાય યોગુરુ: સ્યાદ્વતિતવાશ્રયિણાં ભવાત્ત્રમુક્તિ: ।
સ્વયમપિપતિતો ભવાઙ્ઘિપૂરે કથમિવ મોચયતિ પ્રપન્તીવનમ् ॥૪॥
યદિ મનસિ હિત વિધાતુમિચ્છ હરિજનસફ્રુમ્મક્રમેવ કુર્યા: ।
નિગમગદિતલક્ષણા હિસનો ભુવિવિચરન્યતિદુઃખદીનમુક્તૈ ॥૫॥

શ્રી રાધિકાકૃષ્ણાષ્ટક અર્થ

નવિન તાજા પાકેલા જાખુના ફળના રંગ સમાન
રંગવાળા, રત્નાથી ચક્યકાટ સુશોભિત કુંડળોવાળા,
મોટા મુગુટના અગ્રભાગમાં મોરનું પીંછ ધારણ કરી
રહેલા રાધિકાએ સહિત શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને હું પ્રણામ
કરું છું (૧).

સુગંધીમાન પુષ્પની રજથી યુક્ત દિવ્ય એવી
વાંસળીને બે કર કમળોથી પકડીને પાતાના અધરોષ્ઠી
ધારી રહેલા અને સુમધુર સ્વરોથી વગડતા અને ગજગતી
ચાલથી ચાલતા એવા શ્રી રાધિકાએ સહિત શ્રી કૃષ્ણ
ભગવાનને હું પ્રણામ કરું છું (૨).

શુદ્ધ સુવર્ણ જેવા અતિ ઉજ્જવળ દિવ્ય-પિતાંબરને ધારી
રહેલા અને શસ્ત્ર વિના જ શત્રુઓના સમુહનો વિનાશ
કરનારા પોતા ઉપર શસ્ત્ર-અસ્ત્રનો અસુરો દ્વારા થતો
પ્રહારને વ્યર્થ કરનારા શ્રીરાધિકાએ સહિત શ્રીકૃષ્ણ
ભગવાનને હું પ્રણામ કરું છું (૩).

અધર્મ આદિકથી કણીયુગમાં દુઃખ પામેલા સાધુનું
રક્ષણ કરવાના સ્વભાવવાળા સ્વભાવથી જ સાધુ અને
ધર્મના વેરી અસુરોનાં સંહાર કરનારા સુગંધીમાન
પુષ્પોની માળા ધારી રહેલા વ્રજના રાજા નંદજના
બાળક એવા શ્રીરાધિકાએ સહિત શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનને

॥ શ્રી રાધિકાકૃષ્ણાષ્ટકમ् ॥

નવીનજીમૂતસમાનવર્ણ રતોલ્લસલ્કુપઢલશોમિકર્ણમ् ।
મહાકિરીટાગ્રમયૂરપર્ણ શ્રીરાધિકાકૃષ્ણામહં નમામિ ॥૧॥
નિધાય પાણિદ્વિત્યેન વેણું નિજાધરે શેખરયાતરેણુમ् ।
નિનાદયન્ત ચ ગતૌ કરેણું શ્રીરાધિકાકૃષ્ણામહં નમામિ ॥૨॥
વિશુદ્ધહેમોજ્વલપીતવસ્ત્રં હતારિયુથં ચ વિનાપિ શસ્ત્રમ् ।
વ્યર્थીકૃતાનેકસુરદ્વિદ્ધન્નં શ્રીરાધિકાકૃષ્ણામહં નમામિ ॥૩॥
અર્થર્મતિદ્વાર્દિતસાધુપાલં સન્દ્રમ્વૈરાસુરસંઘકાલમ् ।
પુષ્પાદિમાલં બ્રજરાજબાલં શ્રીરાધિકાકૃષ્ણામહં નમામિ ॥૪॥
ગોપીપ્રિયારમ્ભતરાસખેલં રાસેશ્રરીંજનકૃત્પહેલમ् ।
સ્કન્ધોલ્લસલ્કુપઢિચ્છેલં શ્રીરાધિકાકૃષ્ણામહં નમામિ ॥૫॥
વૃદ્વાવને પ્રીતવયા વસન્ત નિજાશ્રિતાનાપદ ઉદ્ધરન્તમ् ।
ગોગોપગોપીરભિનન્દયન્ત શ્રીરાધિકાકૃષ્ણામહં નમામિ ॥૬॥
વિશ્રદ્ધિષન્મન્મથદર્પહરં સંસારજીવાશ્રયણીયસારમ् ।
સદૈવ સત્પુરૂષાખ્યકારં શ્રીરાધિકાકૃષ્ણામહં નમામિ ॥૭॥
આનન્દિતાત્મવજવાસિતોકં નન્દાદિસન્દર્શિતદિવ્યલોકમ् ।
વિનાશિતસ્વાશ્રિતજીવશોકં શ્રીરાધિકાકૃષ્ણામહં નમામિ ॥૮॥

હું પ્રણામ કરું છું (૪).

પોતાની અન્ય ભક્તા એવી ગોપીઓના મનોરથ
પુરા કરવા રાસ રમતા, રાસની અધિષ્ઠાત્રી એવી રાધાના
ચિનતને રંજન કરનારા, પોતાના ખભા ઉપર શોભામાન
કુંકુંમ ચાંદલાના ચિન્દુયુક્ત વસ્ત્રથી પ્રકાશિત એવા
શ્રી રાધિકાએ સહિત શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનને હું પ્રણામ કરું
છું (૫).

વૃદ્વાવનમાં રહેવું જેમને અતિ પ્રિય છે પોતાના
આશ્રિત એવા પ્રજવાસીઓને સર્વ આપત્તિથી છોડવનારા
ગાયો, ગોવાળ અને ગોપીઓને મધુર સ્મિત વડે આનંદ
આપતા એવા શ્રી રાધિકાએ સહિત શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનને
હું પ્રણામ કરું છું (૬).

વિશ્રાંભાનોશત્રુ એવા કામદેવ તેના ગર્વને હણનારા,
સંસારની નિવૃત્તિ ઈચ્છા જીવ પ્રાણી માત્રને આશ્રય કરવા
યોગ્ય હેતુશા સત્પુરૂષોને સુખ આપનારા એવા શ્રી
રાધિકાએ સહિત શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનને હું પ્રણામ કરું છું (૭).

પોતાના દિવ્ય ચરિત્રોથી પ્રજવાસીના બાળકોને આનંદ
આપનારા, નંદ આદિ ગોવાળીયાઓને પોતાના
દિવ્યધામના દર્શન કરાવનારા પોતાના આશ્રિતના ત્રિવિધ
તાપનો નાશ કરનારા એવા શ્રી રાધિકાએ સહિત શ્રી કૃષ્ણ
ભગવાનને હું પ્રણામ કરું છું (૮)

जयजयश्री धनश्याम दया निधे. जय० १
 स्वामिनारायण भक्तपरायण, सहजानन्द सुखधाम. जय० २
 असुरनिकन्दन वृषकुलनन्दन, ह्रतनिजजनमदकाम. जय० ३
 तापनिवारण मगलकारण, तारण आत्माराम. जय० ४
 कलिबल कंदन पण्डित मंडन, खण्डन कृतधनवाम. जय० ५
 निजजन पालक दोष निवारक याजक परम अकाम् ।
 श्रित सुखदायक सज्जननायक प्रेक्षक नयनाभिराम् ।
 अरिंखिलविभावन बहुजन पावन स्तवन पूरित काम ॥
 बालक कृष्णानन्द भवसागर तारय कृपानिधान ॥
 संकटहर - दशावतारस्तोत्रम्
 मात्स्यं रुपमलौकिकं भुवि दधत्कल्पान्तकाले
 नृपं साकं भूतरणौ महीषभिरपातस्त्यव्रतं तोयगः ।
 तस्मै मत्स्यपुराणमाह च हयग्रीवं निहत्यासुरं
 धात्रेऽदान्त्रिगमांश्च यः स हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥१॥
 पीयूषाय पयोनिर्धि स्वमहसा देवासुराणामनाथारं
 चोमथातं तु मन्दरगिरि मज्जन्मतभौनिधौ ।
 पृष्ठे कूर्मतनुर्दधार सहसा कारुण्यतो यो जगौ
 सद्भूर्मश्च मुनिभ्य एष हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥२॥
 यो वाराहतनू रसातलगतां क्षोणीं क्षणादुद्धौ
 दैतेयं च जघान संयति हरिण्याक्षं तनुस्थाध्वरः ।
 धर्मानाह भुवेऽभवाय च नुणां यज्ञान् वितत्याखिलान्
 कल्पादौ प्रतिवासरं स हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥३॥

दैत्यानामधिपं हरिण्यकशिपुं हत्वा नृसिंहाकृतिः
 प्रह्लादं ततोऽभिरक्ष्य परमं भक्तं निजरान् ।
 इन्द्रादीन् सुरसद्वसौख्यमुदितांश्क्रे य उग्रेक्षणो
 भक्ताभीष्टफलप्रदः स हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥४॥
 याचित्वा त्रिपदच्छलेन च बर्लिं त्रैलोक्य मिन्द्राय यः
 प्रादाद्वामन मूर्ति रस्य च पुनर्दौवारिकत्वं स्वयम् ।
 चक्रेऽथ त्रिदिवस्थितोऽपिच मनोर्वै वस्वतस्यावनं
 सुत्रामावरजः स मेऽप हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥५॥
 क्षत्रं घोरतरं च कापथगतं त्रिःसमकृत्वश्च
 यो हत्वा सान्वयकार्तवीर्यं नृपतिप्राणापहृद्वार्गवः ।
 रामः पर्शुकरो धरामरकरप्रत्ताऽसमुद्रक्षितिः
 सिद्धं विस्तुतसद्यशा: स हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥६॥
 धर्मात्मा पितुराज्या सदयितासौमित्रिगासो वनं
 बद्ध्वा सेतुमपानिधौ स्वमहसा लंकेश्वरं सान्वयम् ।
 योषाहारिणमाशु यो निहत्वान् धर्मेण सर्वाः प्रजाः
 रामः स्वावति पुत्रवत्स हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥७॥
 कंसादीनसुराश्रित्य नृपतीभाराभुवो भूरिशो
 गोभूसाधुधारामरा मरवृषान् पाति स्म यः सर्वतः ।
 लोकक्षेमकरस्वरुपचरितो विघ्नोघ विद्रावणः
 श्रीकृष्णः स यदूत्मोऽप हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥८॥

श्रीबुद्धोऽसुरबुद्धिमोहवरितः सद्भूर्मसंस्थापकः
 पाषण्डादवितात्मभक्तनिकरः कारुण्यवारानिधिः ।
 हिंसाहीनमखप्रवर्तनयशा: यः शुद्धबुद्धिप्रदः
 संसारांवतारकः स हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥१॥
 आरुहाश्वमर्त्यदत्तमवनो निर्णिशपाणिश्वरन्
 कल्की पापिनराधिपोश्च बहुशो हत्वाऽवसानं कले: ।
 धर्म स्थापयिता विशुद्धमर्खिलं यः स्वांगसंगानिल
 स्पर्शोच्छित्रकुबुद्धिरेष हरतात्कष्टं समग्रं हरिः ॥२॥
 स्तोत्रस्य श्रवणाद्वाक्तिधृतः स्यान्नास्य पाठाच्च
 भीसोर्यान्तेरिरया तितोऽसुरगणाव्याग्रादितो दुःस्थलात् ।
 राजभ्यश्च कदध्वतो रिपुगणाद ज्ञानतोऽथो
 कलेदेहान्ते सुगतिनृणां करुणायास्याद्वीनवन्धोहरिः ॥३॥
 इति संकटहर - दशावतार स्तोत्रम् (सप्त. २ अ. ४६)
 श्रीविश्वमंगलाख्यं श्रीहरिप्रार्थनास्तोत्रम्
 प्रणिधाय मनोऽतिभावतः सहजानन्दगुरोः पदाम्बुजे ।
 हरिदिविजयात्समुद्दूतं सुखदं स्तोत्रमिदं लिखाम्यहम् ॥४॥
 उद्धवे निजधुरं निधाय यः स्वस्थ आस निजदिव्यधामनि ।
 सुद्धभागवतधर्मपोषकः कृष्ण एष मयि सुप्रसीदताम् ॥५॥
 उत्पथस्थशिवविष्णुलिंगभिर्भिन्नमार्यपथमत्र रक्षितुम् ।
 उद्धवं नृतनुमार्षशापतः कृष्ण एष गमयन् प्रसीदताम् ॥६॥

स्वोक्तर्ममखिलं प्रवर्तयन्नुद्धवाध्वनि धरातले नृषु ।
 सर्वसद्भूर्मविलक्षणेहितः कृष्ण एष मयि तुष्टिमीयताम् ॥३॥
 ब्रह्मतेजसि सुदिव्यविग्रहो ब्रह्मापनिजभक्तसंगतः ।
 धर्ममन्दिरमहार्हमण्डनं प्रीतिमेतु मयि भक्तिनन्दनः ॥४॥
 मानसानि निजदर्शकपुंसा कर्थयन् निजमनोहरमूर्तौ ।
 आसुरोत्खनवीक्षणरम्यः प्रीयतां मधुरदर्शनकृष्णः ॥५॥
 अव्यिगीतपरलक्षणलक्ष्यः सर्वथा प्रियतमोऽखिलनृणाम् ।
 चित्रकृम्बुद्धिरबालचरितः प्रीतिमान् भवतु मे हरिकृष्णः ॥६॥
 तातसंस्कृततनुः कृतविद्याभ्यासलील ऊर्विश्रुतकीर्तिः ।
 आसुरक्षयविधात्रपमानः प्रीयतां हरिरसौ परमात्मा ॥७॥
 स्वक्षणेन सुखयन् जनतां यश्च क्रमेण शिवदं च विधातुम् ।
 काशिकापुरमगात्सह पित्राः तुष्टिमेतु मयि धार्मिक एषः ॥८॥
 मायिकाकृतिगुणैश्च विहीनं दिव्यदेहमथ दिव्यगुणाद्यग् ।
 आह यं स निगमागमवाक्यं प्रीतिमेतु मयि धर्मकुमारः ॥९॥
 ब्रह्मजीवजगतसंशयजालं छेदयन्निमहार्दिविगृहः ।
 तदिद्वां समवदत्परमार्थं तोषमेतु मयि कृष्ण उदारः ॥१०॥
 काशिकापुरपराजितवादि बृन्दवन्दितपदाम्बुज एषः ।
 वेदहार्दिविशादीकरणश्रीः प्रीतिमेतु परमां मयि कृष्णः ॥११॥
 पितृदिव्यगतिदोऽतिविरागत्यक्तबन्धुजनमार्गितवीक्षः ।
 दैत्यमोहनविधायकलीलो वर्णिवेषः इह तुष्टुतु कृष्णः ॥१२॥

कोसलीयजनतानिकराणं सर्वथैव परमप्रिय आत्मा ।
विग्रलभ्मसुखदः स्वजनानां कृष्ण एष मयि तुष्टिपैतु ॥१३॥
तापसान् वनचरस्तप उग्रं शिक्षयन् विमलमाचारदीशः ।
संसुतो रविमहामुनिसंघैः प्रीत एष भवताद्बुधि धार्मिः ॥१४॥
योगद्विफलदो निजवीक्षामात्रतः सकलतैर्थिकवन्धः ।
सिद्धवलभनुतो हरिरेष प्रीयतां सकलदम्भहरेहः ॥१५॥
भूतभैरवभ्यंकरद्विर्मानमोचितपिबैक नतांघिः ।
सर्वथाप्रणतवत्सल एष श्रीहरिर्मयि सदाऽस्तुतितुष्टः ॥१६॥
सिद्धसङ्खनयनामृतमूर्तिः कृष्णएष पुरुषोत्तमपुर्याम् ।
स्वापराधविहतासुरसंघेक्षकैः श्रित इहास्तु सुतुष्टः ॥१७॥
सत्रधर्मविदितातिमहत्त्वः स्वर्चितोऽतिगहनोऽपि शिवाभ्याम् ।
पावयन्विचरणेन सुराश्चान्नीयतां स भगवान्मयि कृष्णः ॥१८॥
लोजलोकनयनोत्सवदाता साधुमण्डलमहासुखदेक्षः ।
ध्येयविच्युतमनोगतिवीक्षो यः सतां मयि स तुष्टतु कृष्णः ॥१९॥
स्थापयन् गुरुपरंपरं क्षिताकुद्धवादुपगतः स्वदीक्षणम् ।
स्वप्रतापविदितो गुरोर्गुरुः कृष्ण एष परितुष्टतां मयि ॥२०॥
सम्प्रदायगुरुरानतोऽखिलैर्चितश्च सुरमानवक्रजैः ।
सर्वजीवहितवर्तनो हरिः प्रीतिमेतु मयि सर्वसदुष्टः ॥२१॥
भक्तदर्शितसुदिव्यविग्रहो भक्तसंस्तुतयथेक्षिताकृतिः ।
भक्तवृन्दहृदयाम्बुजे वसेष मेऽस्तु हृदि भक्तवत्सलः ॥२३॥

नास्तिकोत्पथविखण्डनचण्डो वैदिकाध्वपरिक्षणशक्तः ।
सप्रमाणसबलाचलवाक्यस्तुष्टिमेतु हरिकृष्ण इहासौ ॥२४॥
प्राणिर्हिंसनविवर्जितमेवैदिकं मतमिति प्रथयन् यः ।
अस्तवीद्वशमहिंसमजस्वं श्रीहरिर्मयि स तुष्टतु भक्ते ॥२५॥
वेदबाहृतमात्रसमूलोत्पाटनो भुवि सनातनधर्मम् ।
स्थापनसदसि पण्डितनृणां यो व्यराजत स तुष्टतु कृष्णः ॥२६॥
स्वीयसाधुजनतापमाननानृथोगबलमेधजिन्नुतः ।
स्वेष्टदेवततयेक्षितोखिलैर्वादिभर्भरिपैतु तोषणम् ॥२७॥
प्राक्तेस्वपि च योगसाधनैर्वैज्ञेषु नृषु यौगिकीः कलाः ।
भावयां किलबभूव यो हरिस्तोषतु स परं दयालवः ॥२८॥
वैष्णवार्यगदुराचरणानि त्याजन् सवृष्टनिर्मलभक्तिम् ।
यः पुपोब नगरीयसभायां सोऽस्तु मे हृदि हरिः परितुष्टः ॥२९॥
द्वारिकेशनिजरुपदर्शनस्तीर्थवासिनियमप्रकाशकः ।
सर्वतश्च वृषवैरिवारणः कृष्ण एष मयि तुष्टमीयताम् ॥३०॥
शुष्कवेदनिराकरणोत्को दिव्यविग्रहबृहत्प्रतिपाद्यः ।
दर्शयन्निगममहार्दमशेष प्रीतिमान् मयि भवत्वयमीशः ॥३१॥
वारुणीजनपदस्वकभक्तान्नद्यंश्च निजसंचरणाद्यैः ।
इष्टकर्म च सपूर्तमुदारो ह्याचरत्स मयि तुष्टतु कृष्णः ॥३२॥
स्वाभयक्षितपिभक्त्यतिरेकाद्वार्गपत्तनकृतात्मनिवासः ।
श्रीगवेन्द्रनुपपूजितपादः श्रीहरिर्भवतु मयतितुष्टः ॥३३॥

विप्रतीर्थमहिवर्णनकर्ता प्रावृषेण्यनियतव्रतवक्ता ।
भक्तसंघपरिगीत चरित्रः कृष्ण एष मयि तुष्टतु नित्यम् ॥३४॥
स्वप्रतापभरदर्शनहृष्टवादिविप्रनिकरैः श्रितपादः ।
सर्वसंशयनिराकृतिदक्षः प्रीयतां मयि सदा हरिकृष्णः ॥३५॥
विष्णुयागहृतवाडवदैन्यः प्रीतबन्धुजनन्दनः एषः ।
नैकजानपदपूजितमूर्तिः प्रीतिमेतु हरिकृष्ण उदारः ॥३६॥
इन्द्रसेननृपभूरिमानितो भक्तिभक्तमहिमप्रकाशकः ।
धर्मवर्तमपरिपोषणे रतः प्रीत एष हरिरस्तु सर्वदाः ॥३७॥
साधुमण्डलगणागमहृष्टः सर्वसाधुपरिवेषणतुष्टः ।
अन्नकूटमहसंभृतिसक्तः कृष्ण एषहृदि मेऽस्तु सुतुष्टः ॥३८॥
नैकखेटपुरुखर्वंटवासी स्वाश्रितेभ्य उरुथा सुखदोऽसौ ।
दुर्गपत्तनन्जेष्वतितुष्टस्तुष्ट एष भवताद्वरिकृष्णः ॥३९॥
भाविदेहिहितचिन्तनसक्तः स्वीयमन्दिरविधापनरक्तः ।
श्रीपुराहितनिजप्रतिमोऽसौ प्रीतिमेतु हरिराशितविग्रः ॥४०॥
श्रीभुजंगनगरे निजमूर्तिस्थापकः स्वसुहृदिष्टविधाता ।
द्वारिकेशनिजरुपकृतैक्यः प्रीतिमेतु मयि धर्मतनूजः ॥४१॥
वृत्तालये स्थापयदात्ममूर्ति तत्क्षेत्रमाहात्म्यमुदारमाह ।
सद्धर्मपुष्टयै च लिलेखिक्षापत्री स मे प्रीत इहास्तु कृष्णः ॥४२॥
आत्मीयसाधुरनिर्जितवादिकृदः सद्धर्मक्षणधृतानुमावतारः ।
पापैयनाशनयमार्तिहरिभिधानः प्रीतोऽस्तु मेऽप्रभावान् स्वयमेव कृष्णः ॥४३॥

चतुर्गंगसैन्यचरनागपतावुपविष्ट आनतजनोघननुतः ।
बहुसत्कृतोवटपुरीपतिना हरिरेष तुष्टिपयातु सदा ॥४४॥
विद्युषंमहासदसिमध्यसंस्थितःप्रबलश्रुतिस्मृतिभिरववादिनाम् ।
मतखण्डनेऽतिनिष्ठुः सुभाषणो मयि सुप्रसीदतु हरिः स्वयंप्रभुः ॥४५॥
निजसंप्रदायगतसंशयजालच्छुरो यथागमवचोऽनभिमानः ।
विजिताखिलात्ममतदूषकवादिमहितो हरिः स भवताम्मयि तुष्टः ॥४६॥
आनन्दितानेकनिजक्षकव्रजो धौरेयपूर्या निजमूर्तिमादात् ।
योउतिष्ठिपद्माडववृन्दपोषकः सोऽयं हरिः प्रीतिमुपैतु नित्यदा ॥४७॥
दीक्षायाश्चविद्यं सतां च गृहिणां स्त्रीणां तथा वर्णिनां धर्मान् ।
सर्वं आह यः प्रतिकृतिं स्वीयां च जीर्णाह्वये ।
दुर्गे स्थापयदात्ममूर्तिमपि तहुर्गेपुरे च स्वयं सोऽयं ।
श्रीभगवान् प्रसीदतु सदा श्रीस्वामिनारायणः ॥४८॥
एतत्स्तोत्रं पठेद्यः प्रतिदिनमधहृतपावनं पूजनान्ते ।
भवत्या वाऽकर्णवैतीनिजमाभिलषितंप्राण्यातांहिसर्वम् ।
भक्तिं धर्मात्मजेऽस्मिन् भगवति सुहृदां साधुसंगे रुचि च प्रेयस्त्वं
भक्तभर्तुर्विमलतरयशो मुक्तिमिष्टां लभेताम् ॥१॥
इति श्रीसहजानन्दस्वामिशिष्याग्रगण्य-नित्यानन्दमुनिविरचितं
श्रीहरिदिविग्रजयादुद्धतं
श्रीविश्वमंगलाख्यं श्रीहरिर्प्रथर्नस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

श्रीहरिप्रार्थना

सकलभक्तजनान् सुखयन्नयं जयति नेत्रपथे मम धर्मजः ।
सुरभिचन्दनपुष्पसमर्चितो निजजनैर्धृतसूक्षमसितोशुकः ॥१॥
अहमहो भगवंस्तव सत्यते सततसंगमतोऽस्मि बृहत्पुरे ।
परमनिवृत्तिमापित एव ते ननु करेमि यथामति सेवनम् ॥२॥
त्वं साक्षात्पुरुषत्तमोऽसि परमं ब्रह्माक्षरात्माऽक्षरः ।
श्रीकृष्णो हरिकृष्ण आदिपुरुषो धर्मात्मजः श्रीहरे ।
हे नारायण वासुदेव परमानन्द प्रभो सत्यते
मायाधीश बृहत्पुरस्थ नृतनो श्रीस्वामिनारायण ॥३॥
हे भक्तप्रिय भक्तिनन्दन विभो धर्मस्थ धर्मप्रिय
प्राणेशागणिताण्ड कोटिपरमाधार स्वतन्त्रेश्वर ।
जीवेशाक्षरकालसन्नियमन ज्योतिःस्थ दिव्याकृते
श्रीराधादिकशक्तिसेवितपदः स्वामि त्वमेवासि मे ॥४॥
दिव्यालंकृतिदिव्यहेतिविलसदिव्यांगरागार्चितो
ब्रह्माण्डौघधवाव नाभ्यमहालीलस्त्वमीशेश्वरः ।
त्वं कल्याणमयैर्महागुणगणैः संसेव्यसे नित्यदा
स त्वं निर्गुण एव मायिकगुणैर्हीनत्वतो वर्ण्यसे ॥५॥
त्वं वै कारणकारणं स्वजनतावात्सल्यवारान्निधिर्भक्तैकाश्रय
भक्तजीवन ततो भक्तैकसर्वस्व भो ।
भक्तेच्छापरिपूरकोऽसि सकलैश्वर्याभिज्ञेषुः सदा
सम्प्राप्ते शरणं शरण्य मयि सुप्रीतः सदा त्वं भव ॥६॥

त्वं ह्रेवास्यखिलावतारधृदजः स्वातन्त्र्यतः
सर्वदा धर्मस्थापन साधुरक्षणधराभारापनुन्त्यै मुहुः ।
स त्वं साम्प्रतमत्र वाडवकुले स्वैश्वर्यजुष्टः
स्वयं जातोऽसि स्वपदोपपन्नजनतासौख्यातिरेकप्रदः ॥७॥
एतस्मिस्त्ववतार एव भवता यन्त्र देवीयतेसौख्यं
भूरि च लालनं स्वकनृणां चेक्रीयते याद्यशम् ।
नैताद्वक् क्वचन स्वजन्मनि कृतं तस्मा दियं ते कृपा
शक्या नापमितुं महापुरुष वै केनापि केनाप्यहो ॥८॥
कारुण्यं तव साम्प्रतं भवति यद्दक्षेषु तत्कार्हिचित्
मातुं नैव हि शक्यमस्ति करुण प्रीतो भवातो मयि ।
स्वीयब्रह्मपुरस्थदिव्यविभवैजुष्टेऽपि
सिद्धिवैरलप्प्राणिसमर्पितं फलदाद्यादत्प एष कृपा ॥९॥
श्रीराधादिकदिव्यशक्तिनिकरैदिव्यमहापार्वदैनित्यं
सेवितपत्कजोऽत्र च महाराजाधिराजार्चितः ।
सेवामल्प्यनुणामपि क्षितितले प्रीत्याऽदद द्राजसे
तत्त्वयेह हि शोभनं नरसखे कारुण्यवारानिधौ ॥१०॥
पूर्वं स्वावतरैरनेकदितिजव्रातास्त्वया नाशितास्तेभ्योऽपि
प्रबलाः सुरा सुरनरैः शक्यं न जेतुं क्रचित् ।
कामाद्यान्तरशत्रवस्त इह हि स्वानां सम्मूलितास्तेनास्मिन्नवतार
एव विततो भूरि प्रतापोऽस्ति ते ॥११॥
कामार्तस्य यथेष्टयोषिति मनः स्तेनस्य चौर्ये यथा

नित्यं स्वव्यसने यथा व्यसनिनः कुद्रस्य च द्रेषिणि ।
साध्य्याः स्वामिनि चातकस्य मु दिरे रुपे पतंगस्य वा
सकं मेऽस्तु तथा त्वदीयचरणे श्रीभक्तिर्धर्मात्मज ॥१॥
रोगार्तेऽपि भयः क्षुधातुरपुमान् स्वेहातुरश्चापि वा
यद्वद्वैन्यमुपैति मा नरहितस्तद्वन्दीयं मनः ।
दैन्यं यातु निरन्तरं त्वयिहरे: सत्सु त्वदी येष्वपि
क्षिप्रं मानविहीनमित्यभिमतं त्वत्तोऽस्ति मन्नाथ मे ॥२॥
त्वद्रूपस्य सुनिश्चयो मनसि मे सर्वोत्तमः स्यात्सदा
त्वसौख्येन सुखी भवेयमनिशं नैवेतरेण क्वचित् ।
त्वद्विद्वाकृतयश्च सन्त्वितरां तुच्छां कृता मायया
याचे त्वामिति सन्ततं कृतनितिस्तद्वेहि मे श्रीहरे ॥३॥
त्वयेकान्तिकभक्तिरस्त्यविचला माहात्म्ययुग्
धर्मजे प्रत्यूहाम्बद्वा धर्थर्मकुलतस्तत्रावनं मे कुरु ।
ज्ञानादौ च दृढस्थितिं वृषकुले तस्यां सहाये परे
याचे त्वामिति सन्ततं कृतनितिस्तद्वेहि मे श्रीहरे ॥४॥
प्रेष्ठानां तव संगमोऽस्त्वनुदिनं ह्येकान्तिकानां सतां
शुष्काज्ञान्युपर्धमि कौलमतिनां संगो न मे स्यात्वविचित् ।
भक्तत्वे क्व च दोषलेश इह ते नैवावशिष्येत मे
याचे त्वामिति सन्ततं कृतनितिस्तद्वेहि मे श्रीहरे ॥५॥
द्रोहस्ते तव सेविनां च महतां न स्याद्वदाऽपि
क्वचिचिष्टेत्रैव च वास नाऽन्यविषया त्वस्तेवनामे हृदि ।

कुर्या दास्यमहं तवान्तिकगतोनित्यं सतां वाज्जित्तं
याचे त्वामिति सन्ततं कृतनितिस्तद्वेहि मे श्रीहरे ॥६॥
देहे दैहिक आत्मता च ममता न स्यादिह क्वापि मे
सा तु स्यात्त्वयि भक्तिर्धर्मतनये त्वद्वक्तिनिष्ठेषु च ।
स्वेहः स्यादिधिकोऽक्षरे विलसतिब्रह्मा त्वनो मे त्वयि
याचे त्वामिति सन्ततं कृतनितिस्तद्वेहि मे श्रीहरे ॥७॥
विश्वासस्तव वाचि मेऽस्तु कुहचित्स्यान्नास्तिकत्वं
न मेसल्लक्षणाण्य खिलानि सन्तुर्यायि यानि त्वया ।
न स्यामे क्वचिदासुरत्वम यां तद्वेतुलोभादितो याचे त्वमिति सन्ततं ॥८॥
यत्कार्येषु रुचिर्यथा तव तथैव स्यादुचिस्तेषु मे
कारुण्यं हृदि वर्ततां मम विभो सर्वेषु देहिष्वपि ।
भक्ताभीष्टद रक्षणं कुरु सदा मोहात्म यादाच्च मे
याचे त्वामिति सन्ततं कृतनितिस्तद्वेहि मे श्रीहरे ॥९॥
नित्यं त्वद्रूपुरीक्षणे मम दृशो स्यातां च संकीर्तने
वाणी ते यशसां क शाश्रुतिपरौ कर्णौ मनश्च स्मृतौ ।
सेवायां तव ते सतां च निरतौ हस्तौ त्वदीयस्य मे
याचे त्वामिति सन्ततं कृतनितिस्तद्वेहि मे० ॥१०॥
इति श्रीहरिप्रार्थना समाप्ता ॥

શ્રી જનમંગલ નામાવલી

૧	ॐ શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ ।
૨	ॐ શ્રી વાસુદેવાય નમઃ ।
૩	ॐ શ્રી નરનારાયણાય નમઃ ॥
૪	ॐ શ્રી પ્રભવે નમઃ ।
૫	ॐ શ્રી ભક્તિધર્માત્મજાય નમઃ ।
૬	ॐ શ્રી અજન્મને નમઃ ।
૭	ॐ શ્રી કૃષ્ણાય નમઃ ।
૮	ॐ શ્રી નારાયણાય નમઃ ।
૯	ॐ શ્રી હરયે નમઃ ।
૧૦	ॐ શ્રી હરિકૃષ્ણાય નમઃ ।
૧૧	ॐ શ્રી ધનશ્યામાય નમઃ ।
૧૨	ॐ શ્રી ધાર્મિકાય નમઃ ।
૧૩	ॐ શ્રી ભક્તિનન્દનાય નમઃ ।
૧૪	ॐ શ્રી બૃહ્દગ્રત્યરાય નમઃ ।
૧૫	ॐ શ્રી શુદ્ધાય નમઃ ।
૧૬	ॐ શ્રી રાધાકૃષ્ણોષ્ટેવતાય નમઃ ।
૧૭	ॐ શ્રી ભરતસુતપ્રિયાય નમઃ ।
૧૮	ॐ શ્રી કાલીભેવાધતિભીષણાય નમઃ ।

૧૯	ॐ શ્રી જીતેન્દ્રિયાય નમઃ ।
૨૦	ॐ શ્રી જીતાઢારાય નમઃ ।
૨૧	ॐ શ્રી તીવ્રવૈરાગ્યાય નમઃ ।
૨૨	ॐ શ્રી અસ્તિકાય નમઃ ।
૨૩	ॐ શ્રી યોગેશ્વરાય નમઃ ।
૨૪	ॐ શ્રી યોગકલાપ્રવૃત્તયે નમઃ ।
૨૫	ॐ શ્રી અતિધૈર્યવતેનમઃ ।
૨૬	ॐ શ્રી જ્ઞાનિને નમઃ ।
૨૭	ॐ શ્રી પરમહંસાય નમઃ ।
૨૮	ॐ શ્રી તીર્થકૃતે નમઃ ।
૨૯	ॐ શ્રી તૈર્થિકાર્થિતાય નમઃ ।
૩૦	ॐ શ્રી ક્ષમાનિધ્યે નમઃ ।
૩૧	ॐ શ્રી સદોચ્ચિદ્રાય નમઃ ।
૩૨	ॐ શ્રી ધ્યાનનિષ્ઠાય નમઃ ।
૩૩	ॐ શ્રી તપ્ય: પ્રિયાય નમઃ ।
૩૪	ॐ શ્રી સિદ્ધેશ્વરાય નમઃ ।
૩૫	ॐ શ્રી સ્વતન્ત્રાય નમઃ ।
૩૬	ॐ શ્રી બ્રહ્મવિદ્યાપ્રવત્કાય નમઃ ।
૩૭	ॐ શ્રી પાંડોચ્છેનપટવે નમઃ ।
૩૮	ॐ શ્રી સ્વસ્વરૂપાચલસ્થિતયે નમઃ ।

૩૯	ॐ શ્રી પ્રશાન્તમૂર્ત્યે નમઃ ।
૪૦	ॐ શ્રી નિર્દોષાય નમઃ ।
૪૧	ॐ શ્રી અસુર ગુર્વાદિમોહનાય નમઃ ।
૪૨	ॐ શ્રી અતિકારણ્યનયનાય નમઃ ।
૪૩	ॐ શ્રી ઉદ્ગવાધ્યપ્રવર્તકાય નમઃ ।
૪૪	ॐ શ્રી મહાપ્રતાય નમઃ ।
૪૫	ॐ શ્રી સાધુશીલાય નમઃ ।
૪૬	ॐ શ્રી સાધુવિપ્રપૂજકાય નમઃ ।
૪૭	ॐ શ્રી અહિસયશ્વરસ્તોત્રે નમઃ ।
૪૮	ॐ શ્રી સાકારબ્રહ્મવર્ણનાય નમઃ ।
૪૯	ॐ શ્રી સ્વામિનારાયણાય નમઃ ।
૫૦	ॐ શ્રી સ્વામિને નમઃ ।
૫૧	ॐ શ્રી કાલદોષનિવારકાય નમઃ ।
૫૨	ॐ શ્રી સચ્ચાખ્યસનાય નમઃ ।
૫૩	ॐ શ્રી સદ્ગ: સમાવિસ્થિતિકારકાય નમઃ ।
૫૪	ॐ શ્રી કૃષ્ણર્થસ્થાપનકરાય નમઃ ।
૫૫	ॐ શ્રી ક્રોલદ્વિષે નમઃ ।
૫૬	ॐ શ્રી કલિતારકાય નમઃ ।
૫૭	ॐ શ્રી પ્રકાશરૂપાય નમઃ ।
૫૮	ॐ શ્રી નિર્ભમ્ભાય નમઃ ।

૫૯	ॐ શ્રી સર્વજીવહિતાવહાય નમઃ ।
૬૦	ॐ શ્રી ભક્તિસમ્યોષકાય નમઃ ।
૬૧	ॐ શ્રી વાજ્મને નમઃ ।
૬૨	ॐ શ્રી ચતુર્વર્ગફિલપ્રદાય નમઃ ।
૬૩	ॐ શ્રી નિર્મત્સરાય નમઃ ।
૬૪	ॐ શ્રી ભક્તવર્મણે નમઃ ।
૬૫	ॐ શ્રી બુદ્ધિદાને નમઃ ।
૬૬	ॐ શ્રી અતિપાનાય નમઃ ।
૬૭	ॐ શ્રી અબુદ્ધિહૃતે નમઃ ।
૬૮	ॐ શ્રી બ્રહ્મધામદર્શકાય નમઃ ।
૬૯	ॐ શ્રી અપરાજ્ઞતાય નમઃ ।
૭૦	ॐ શ્રી આસમુદ્રાનસતીત્રે નમઃ ।
૭૧	ॐ શ્રી શ્રિતસંસૃતિમોચનાય નમઃ ।
૭૨	ॐ શ્રી ઉદારાય નમઃ ।
૭૩	ॐ શ્રી સહજાનન્દાય નમઃ ।
૭૪	ॐ શ્રી સાધ્વીધર્મપ્રવર્તકાય નમઃ ।
૭૫	ॐ શ્રી કન્દપુર્દલનાય નમઃ ।
૭૬	ॐ શ્રી વૈષ્ણવકૃતકારકાય નમઃ ।
૭૭	ॐ શ્રી પંચાયતનસન્માનાય નમઃ ।
૭૮	ॐ શ્રી નैષિક ત્રત પોષકાય નમઃ ।

७९	ॐ श्री प्रगत्थाय नमः ।
८०	ॐ श्री निःस्मृहाय नमः ।
८१	ॐ श्री सत्यप्रतिशाय नमः ।
८२	ॐ श्री भक्तवत्सलाय नमः ।
८३	ॐ श्री अरोषशाय नमः ।
८४	ॐ श्री दीर्घदर्शिने नमः ।
८५	ॐ श्री षट्क्षिप्तिक्षमाय नमः ।
८६	ॐ श्री निरहंकृतये नमः ।
८७	ॐ श्री अद्रोहाय नमः ।
८८	ॐ श्री ऋजुवे नमः ।
८९	ॐ श्री सर्वोपकारकाय नमः ।
९०	ॐ श्री नियामकाय नमः ।
९१	ॐ श्री उपशमस्थितये नमः ।
९२	ॐ श्री विनयवते नमः ।
९३	ॐ श्री गुरवे नमः ।
९४	ॐ श्री अजातवैरिषे नमः ।
९५	ॐ श्री निर्लोभाय नमः ।
९६	ॐ श्री महापुरुषाय नमः ।
९७	ॐ श्री आत्मदाय नमः ।
९८	ॐ श्री अभषितार्थमर्यादाय नमः ।

सर्वमंजुलनामावलि:

१	ॐ श्री स्वामिने नमः	२०	ॐ श्री स्वर्धर्मस्थाय नमः
२	ॐ श्री ब्रह्मणे नमः	२१	ॐ श्री मुनिश्चेयाय नमः
३	ॐ श्री परब्रह्मणे नमः	२२	ॐ श्री महर्षिंगणपूजिताय नमः
४	ॐ श्री श्रीकृष्णाय नमः	२३	ॐ श्री अधर्मवैरिषे नमः
५	ॐ श्री पुरुषोत्तमाय नमः	२४	ॐ श्री दुर्वासःशसधर्माद्य-
६	ॐ श्री ब्रह्माधाने नमः		नुग्रहाय नमः
७	ॐ श्री वासुदेवाय नमः	२५	ॐ श्री धर्मार्थताराय नमः
८	ॐ श्री ईशेशाय नमः	२६	ॐ श्री धर्मात्मने नमः
९	ॐ श्री दिव्यविग्रहाय नमः	२७	ॐ श्री भक्तिशर्मानुसासनाय नमः
१०	ॐ श्री सुन्त्रात्मने नमः	२८	ॐ श्री रामानन्दाय नमः
११	ॐ श्री जगत्राथाय नमः	२९	ॐ श्री जनानन्दाय नमः
१२	ॐ श्री इङ्द्राय नमः	३०	ॐ श्री औदृद्वाध्वर्वर्तकाय नमः
१३	ॐ श्री करुणानिधये नमः	३१	ॐ श्री विष्णुयागप्रियाय नमः
१४	ॐ श्री प्रतापसंहशरणाय नमः	३२	ॐ श्री भक्तिशर्माराधिताय नमः
१५	ॐ श्री शतानन्दवरप्रदाय नमः	३३	ॐ श्री ईश्वराय नमः
१६	ॐ श्री नारायणाय नमः	३४	ॐ श्री वृन्दावनेन्दवे नमः
१७	ॐ श्री नरसखाय नमः	३५	ॐ श्री वरदाय नमः
१८	ॐ श्री बद्रीशाय नमः	३६	ॐ श्री मुनिसङ्खितावहाय नमः
१९	ॐ श्री तपःप्रियाय नमः	३७	ॐ श्री द्रौणर्थिर्हेन नमः

८८	ॐ श्री व्याससिद्धान्तबोधकाय नमः ।
१००	ॐ श्री मनोनिष्ठेयुक्तिशाय नमः ।
१०१	ॐ श्री यमदूतविमोचकाय नमः ।
१०२	ॐ श्री पूर्णिकामाय नमः ।
१०३	ॐ श्री सत्यवाहिने नमः ।
१०४	ॐ श्री गुणशाहिषे नमः ।
१०५	ॐ श्री गतसमयाय नमः ।
१०६	ॐ श्री सदाचारप्रियतराय नमः ।
१०७	ॐ श्री पुष्यश्रवणकीर्तनाय नमः ।
१०८	ॐ श्री सर्वमंगलसद्गुणानागुणा वियेष्टिताय नमः ।

ईति श्रीजनमंगलनामावलि समाप्ता ।
जयश्री स्वामिनारायण

३८	ॐ श्री विष्णेशाय नमः	५९	ॐ श्री प्रियदर्शनाय नमः
३९	ॐ श्री धर्मसङ्ख्यानाशाय नमः	६०	ॐ श्री हरिप्रसादहर्षव्यये नमः
४०	ॐ श्री भक्तिशर्मात्मजाय नमः	६१	ॐ श्री धर्मपतीस्तनन्धयाय नमः
४१	ॐ श्री भूने नमः	६२	ॐ श्री क्रीडालवजानन्द्याय नमः
४२	ॐ श्री भक्तिशर्मात्मपत्ताय नमः	६३	ॐ श्री कालीदत्तमादपुनुदे नमः
४३	ॐ श्री सावर्णिंगोप्रतिलक्ष्मय नमः	६४	ॐ श्री इच्छारामाग्रजाय नमः
४४	ॐ श्री मध्याद्यनवपीजनुषे नमः	६५	ॐ श्री अयोध्यावासाय नमः
४५	ॐ श्री जनपद्मादिव्याङ्गय नमः	६६	ॐ श्री बाल्यमनोहराय नमः
४६	ॐ श्री नराकृतये नमः	६७	ॐ श्री सर्वयनियतस्तानाय नमः
४७	ॐ श्री अलौकिकाय नमः	६८	ॐ श्री सीतारामेष्ठोत्सुक्य नमः
४८	ॐ श्री भूतलानन्दजनकाय नमः	६९	ॐ श्री प्रदक्षिणीकृतायोद्याय नमः
४९	ॐ श्री द्विजेन्द्रकुलभूषणाय नमः	७०	ॐ श्री करान्जपमालिकाय नमः
५०	ॐ श्री रामप्रतापावरजाय नमः	७१	ॐ श्री वर्णिन्रतधराय नमः
५१	ॐ श्री हनूमदभिरक्षिताय नमः	७२	ॐ श्री दान्ताय नमः
५२	ॐ श्री हरिकृष्णाय नमः	७३	ॐ श्री गुरुभक्त्याय नमः
५३	ॐ श्री हरये नमः	७४	ॐ श्री उदारधिये नमः
५४	ॐ श्री कण्णाय नमः	७५	ॐ श्री अधीताखिलसच्चा-
५५	ॐ श्री नीलकण्ठाय नमः		स्त्राय नमः
५६	ॐ श्री वृषात्मजाय नमः	७६	ॐ श्री सामगाय नमः
५७	ॐ श्री स्त्रीकृदलालिताय नमः	७७	ॐ श्री निरहंकृतये नमः
५८	ॐ श्री भक्तिनन्दनाय नमः	७८	ॐ श्री प्रसूपदिष्टसाङ्गा-

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

૨૬૭

૭૯	ત્રણ ભક્તયે નમ:	૧૮	૩૦ શ્રી ભીતભૈરવાય નમ:
૮૦	૩૦ શ્રી પિતુપ્રતાસવિજનાય નમ:	૧૯	૩૦ શ્રી નિઃશક્ષસંસ્થાય નમ:
૮૧	૩૦ શ્રી પિતુદિવ્યગતિપ્રદાય નમ:	૨૦૦	૩૦ શ્રી હનુમદત્તસ્વાદુફળા-
૮૨	૩૦ શ્રી નિરાશાય નમ:	૧૦૧	૩૦ શ્રી પુલહશ્રમવાસાય નમ:
૮૩	૩૦ શ્રી તીવ્રવૈરાગ્યાય નમ:	૧૦૨	૩૦ શ્રી અર્કશીરીણાય નમ:
૮૪	૩૦ શ્રી સન્યતશ્રદ્ધાબ્ધવાયાય નમ:	૧૦૩	૩૦ શ્રી અર્કસમીક્ષણાય નમ:
૮૫	૩૦ શ્રી વર્ણવેધાય નમ:	૧૦૪	૩૦ શ્રી ઊર્ધ્વરોષે નમ:
૮૬	૩૦ શ્રી મહાસત્ત્વાય નમ:	૧૦૫	૩૦ શ્રી એકપાદથાય નમ:
૮૭	૩૦ શ્રી સ્વજનજાતનિર્માયાય નમ:	૧૦૬	૩૦ શ્રી વિસ્માપિતતપોધનાય નમ:
૮૮	૩૦ શ્રી અંસલાંબિતસચ્છ્રાસા ૧૦૭	૩૦ શ્રી કશાય નમ:	
	રોદ્વારાલ્યપુસ્તકાય નમ:	૧૦૮	૩૦ શ્રી મહાતપસે નમ:
૮૯	૩૦ શ્રી ગણેશસ્મરણાય નમ:	૧૦૯	૩૦ શ્રી શુદ્ધાય નમ:
૯૦	૩૦ શ્રી તીર્ણસરચ્ચે નમ:	૧૧૦	૩૦ શ્રી ભક્તિધર્માનેશ્વિતાય નમ:
૯૧	૩૦ શ્રી દૈત્યોહાય નમ:	૧૧૧	૩૦ શ્રી ગોપાલયોગિસંપ્રાસ-
૯૨	૩૦ શ્રી વનવાસરુચ્યે નમ:		સાઙ્ગ્યોગાય નમ:
૯૩	૩૦ શ્રી શ્રાદ્ધાય નમ:	૧૧૨	૩૦ શ્રી અતિધૈર્યવતે નમ:
૯૪	૩૦ શ્રી વિપ્રેન્દ્રાય નમ:	૧૧૩	૩૦ શ્રી યોગાક્રિયાપટવે નમ:
૯૫	૩૦ શ્રી નૈષ્ઠિકાગ્રણાય નમ:	૧૧૪	૩૦ શ્રી કર્ણે નમ:
૯૬	૩૦ શ્રી હિમાદ્રિસાનુચરણાય નમ:	૧૧૫	૩૦ શ્રી કૃતજ્ઞાય નમ:
૯૭	૩૦ શ્રી નિર્ભયાય નમ:	૧૧૬	૩૦ શ્રી ભૂરીતીર્થકૃતે નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

૨૬૬

૧૬૬	૩૦ શ્રી મેધાવિને નમ:	૧૭૫	૩૦ શ્રી જ્ઞાનિને નમ:
૧૬૭	૩૦ શ્રી દખ્મહીનાય નમ:	૧૭૬	૩૦ શ્રી ધ્યાનિને નમ:
૧૬૮	૩૦ શ્રી તપોધનાય નમ:	૧૭૭	૩૦ શ્રી જિતસ્વાદાય નમ:
૧૬૯	૩૦ શ્રી ઉપવિતિને નમ:	૧૭૮	૩૦ શ્રી પ્રત્યાહારહઠાય નમ:
૧૭૦	૩૦ શ્રી વલ્કવાસસે નમ:	૧૭૯	૩૦ શ્રી અસ્મયાય નમ:
૧૭૧	૩૦ શ્રી તરસૂલનિક્તાય નમ:	૧૮૦	૩૦ શ્રી પાવનાય નમ:
૧૭૨	૩૦ શ્રી અહિસાવૃત્તયે નમ:	૧૮૧	૩૦ શ્રી તાર્થીકગુવે નમ:
૧૭૩	૩૦ શ્રી તેજસ્વિને નમ:	૧૮૨	૩૦ શ્રી વર્ણરાજાય નમ:
૧૭૪	૩૦ શ્રી નિર્નિમણવિલોચનાય ૧૮૩	૩૦ શ્રી દ્યાકરાય નમ:	
	નમ:	૧૮૪	૩૦ શ્રી જિટિને નમ:
૧૭૫	૩૦ શ્રી ધનુર્મુત્સેષુપનાય નમ:	૧૮૫	૩૦ શ્રી કૌપીનવસનાય નમ:
૧૭૬	૩૦ શ્રી બ્રહ્મદર્શિને નમ:	૧૮૬	૩૦ શ્રી શાલગ્રામપૃથ્વાહાય નમ:
૧૭૭	૩૦ શ્રી મહામત્યે નમ:	૧૮૭	૩૦ શ્રી શિવાપસંક્રતે નમ:
૧૭૮	૩૦ શ્રી અયાચિતાહૃતાહરાય ૧૮૮	૩૦ શ્રી અક્ષોભ્યાય નમ:	
	નમ:	૧૮૯	૩૦ શ્રી નિઃસ્ફ્લાય નમ:
૧૭૯	૩૦ શ્રી નિર્દુદ્ધાય નમ:	૧૯૦	૩૦ શ્રી અધ્યાત્મવિત્તમાય નમ:
૧૮૦	૩૦ શ્રી નિષ્વર્ગ્રહિયાય નમ:	૧૯૧	૩૦ શ્રી સદાસમાધ્યે નમ:
૧૭૧	૩૦ શ્રી વાચ્યાહરાય નમ:	૧૯૨	૩૦ શ્રી આનન્દિને નમ:
૧૭૨	૩૦ શ્રી જલાહરાય નમ:	૧૯૩	૩૦ શ્રી નિર્દોષાય નમ:
૧૭૩	૩૦ શ્રી મિતાહરાય નમ:	૧૯૪	૩૦ શ્રી દોષનાશનાય નમ:
૧૭૪	૩૦ શ્રી અક્ષતાડ્યકાય નમ:	૧૯૫	૩૦ શ્રી કાન્તારગતયે નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

૨૬૮

૧૧૭	૩૦ શ્રી બ્રહ્માત્મસંસ્થિતયે નમ:	નમ:
૧૧૮	૩૦ શ્રી શાન્તાય નમ:	૧૩૬ ૩૦ શ્રી નાનાતીર્થકૃતાવાસાય નમ:
૧૧૯	૩૦ શ્રી સિદ્ધવલ્લભપૂજિતાય નમ:	૧૩૭ ૩૦ શ્રી પ્રાવૃદ્ધભ્રાવકાશકૃતે નમ:
૧૨૦	૩૦ શ્રી ગોપાલરક્ષણાય નમ:	૧૩૮ ૩૦ શ્રી ગ્રીષ્મસાધિતપઞ્ચાંગને નમ:
૧૨૧	૩૦ શ્રી સિદ્ધર્દર્ઘે નમ:	૧૩૯ ૩૦ શ્રી શિશરાંબુસ્થિતયે નમ:
૧૨૨	૩૦ શ્રી માંત્રિકાર્ચિતાય નમ:	૧૪૦ ૩૦ શ્રી શુદ્ધે નમ:
૧૨૩	૩૦ શ્રી તૈલદ્વિપ્રદોષાય નમ:	૧૪૧ ૩૦ શ્રી નિર્માનાય નમ:
૧૨૪	૩૦ શ્રી કૃત્યાંબીષણદર્શનાય નમ:	૧૪૨ ૩૦ શ્રી નિર્માય નમ:
૧૨૫	૩૦ શ્રી પિવૈકમાનને નમ:	૧૪૩ ૩૦ શ્રી અસેહાય નમ:
૧૨૬	૩૦ શ્રી કાલભૈરવત્રાસદેશ્ય - ૧૪૪	૧૪૪ ૩૦ શ્રી નિવ્જાત્રાસદેશ્ય - ૧૪૪
	યાય નમ:	૧૪૫ ૩૦ શ્રી નિર્જાત્રાસદેશ્ય - ૧૪૫
૧૨૭	૩૦ શ્રી જગત્ત્રાથપુરાવાસાય નમ:	૧૪૬ ૩૦ શ્રી જિતનિદ્રાય નમ:
૧૨૮	૩૦ શ્રી આસુરાવેશહદે નમ:	૧૪૭ ૩૦ શ્રી જિતક્રોધાય નમ:
૧૨૯	૩૦ શ્રી વિભર્વે નમ:	૧૪૮ ૩૦ શ્રી નિર્મદાય નમ:
૧૩૦	૩૦ શ્રી ધાર્મિકાય નમ:	૧૪૯ ૩૦ શ્રી નિ:સ્પૃહાય નમ:
૧૩૧	૩૦ શ્રી અસુરગુંધોચ્છેદહેતવે ૧૫૦	૧૫૦ ૩૦ શ્રી અચલાય નમ:
	નમ:	૧૫૧ ૩૦ શ્રી કૃદ્ધાતિને નમ:
૧૩૨	૩૦ શ્રી અવિક્રિયાય નમ:	૧૫૨ ૩૦ શ્રી સત્યવાદિને નમ:
૧૩૩	૩૦ શ્રી સત્રધર્માર્ચિતાય નમ:	૧૫૩ ૩૦ શ્રી ક્ષમિણે નમ:
૧૩૪	૩૦ શ્રી કાન્નાય નમ:	૧૫૪ ૩૦ શ્રી ધર્મનિસન્તતાય નમ:
૧૩૫	૩૦ શ્રી સ્વપ્રતાપક્ષિક્તાસુરાય ૧૫૫	૧૫૫ ૩૦ શ્રી જિતબ્રાવસ્થાય નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

૨૬૬

૧૬૬	૩૦ શ્રી એકાકિને નમ:	૨૧૬ ૩૦ શ્રી સ્વયાગન્યાસહાય નમ:
૧૬૭	૩૦ શ્રી સર્વસાધુણાલયાય નમ:	૨૧૭ ૩૦ શ્રી અસ્ક્તાય નમ:
૧૬૮	૩૦ શ્રી તૈર્થિકાય નમ:	૨૧૮ ૩૦ શ્રી જડાઙ્ગ્રસવર્તાય નમ:
૧૬૯	૩૦ શ્રી તીર્થિદ્ધર્મજાય નમ:	૨૧૯ ૩૦ શ્રી ઊર્ધ્વરીતસે નમ:
૧૭૦	૩૦ શ્રી બ્રહ્મચારિણે નમ:	૨૨૦ ૩૦ શ્રી બ્રહ્મચારિણે નમ:
૧૭૧	૩૦ શ્રી અનાદ્રાવપુસ્તકાય નમ:	૨૨૧ ૩૦ શ્રી યોગિને નમ:
૧૭૨	૩૦ શ્રી પ્રાણાયામપારાય નમ:	૨૨૨ ૩૦ શ્રી યોગજસત્તાય નમ:
૧૭૩	૩૦ શ્રી બ્રતિને નમ:	૨૨૩ ૩૦ શ્રી યોગિન્દ્રદુશ્રાય નમ:
૧૭૪	૩૦ શ્રી ઋષિવૃત્તયે નમ:	૨૨૪ ૩૦ શ્રી સારાદ્ર્યજનપાવનાય નમ:
૧૭૫	૩૦ શ્રી મુન્યે નમ:	૨૨૫ ૩૦ શ્રી લોજલોકમહાનન્દાય નમ:
૧૭૬	૩૦ શ્રી મૌનિને નમ:	૨૨૬ ૩૦ શ્રી સાધવે નમ:
૧૭૭	૩૦ શ્રી નિર્વિકલ્પાય નમ:	૨૨૭ ૩૦ શ્રી સાધપ્રાપ્તજિતાય નમ:
૧૭૮	૩૦ શ્રી અત્યુભાષણાય નમ:	૨૨૮ ૩૦ શ્રી અનુચ્ચારિતદુર્વાક્યાય નમ:
૧૭૯	૩૦ શ્રી વસ્ત્રપૂતોકપિયાય નમ:	૨૨૯ ૩૦ શ્રી મધુરાક્ષરભાષણાય નમ:
૧૮૦	૩૦ શ્રી યાવદર્થાઙ્ગ્રચેષ્ટાય નમ:	૨૩૦ ૩૦ શ્રી ત્યાગિમાન્યાય નમ:
૧૮૧	૩૦ શ્રી બ્રહ્મસ્વૈરતિત્વબો-	૨૩૧ ૩૦ શ્રી મહાયોગિને નમ:
	ધિગ્રથવિવર્જનાય નમ:	૨૩૨ ૩૦ શ્રી સદાશર્યક્રિયાય નમ:
૧૮૨	૩૦ શ્રી નિરુપાનહેનમ:	૨૩૩ ૩૦ શ્રી સિથ્રાય નમ:
૧૮૩	૩૦ શ્રી અપૃષ્ટાધ્યને નમ:	૨૩૪ ૩૦ શ્રી ધ્યાત્રે નમ:
૧૮૪	૩૦ શ્રી ઘોરારણ્યચરાય નમ:	૨૩૫ ૩૦ શ્રી ધ્યાત્મમનોર્દર્શને નમ:
૧૮૫	૩૦ શ્રી અભ્રમાય નમ:	૨૩૬ ૩૦ શ્રી મનસ્વિને નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

૩૦૦

૧૧૭	૩૦ શ્રી એકાકિને નમ:	૨૧૬ ૩૦ શ્રી સ્વયાગન્યાસહાય નમ:
૧૧૮	૩૦ શ્રી સર્વસાધુણાલયાય નમ:	૨૧૭ ૩૦ શ્રી અસ્ક્તાય નમ:
૧૧૯	૩૦ શ્રી તૈર્થિકાય નમ:	૨૧૮ ૩૦ શ્રી જડાઙ્ગ્રસવર્તાય નમ:
૧૨૦	૩૦ શ્રી બ્રહ્મચારિણે નમ:	૨૧૯ ૩૦ શ્રી ઊર્ધ્વરીતસે નમ:
૧૨૧	૩૦ શ્રી બ્રહ્મચારિણે નમ:	૨૨૦ ૩૦ શ્રી બ્રહ્મચારિણે નમ:
૧૨૨	૩૦ શ્રી અનાદ્રાવપુસ્તકાય નમ:	૨૨૧ ૩૦ શ્રી યોગિને નમ:
૧૨૩	૩૦ શ્રી અનન્દિને નમ:	૨૨૨ ૩૦ શ્રી યોગજસત્તાય નમ:
૧૨૪	૩૦ શ્રી નિરુપાનહેનમ:	૨૨૩ ૩૦ શ્રી યોગિન્દ્

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

301

૨૩૭ ૩૦ શ્રી માનદાય નમ:	૨૫૬ ૩૦ શ્રી સહજાનન્દાય નમ:
૨૩૮ ૩૦ શ્રી મૃદવે નમ:	૨૫૭ ૩૦ શ્રી આત્મદૂષો નમ:
૨૩૯ ૩૦ શ્રી પ્રશ્નોત્તરપત્રવે નમ:	૨૫૮ ૩૦ શ્રી ગુરુમાન્યાય નમ:
૨૪૦ ૩૦ શ્રી વેદતત્ત્વજ્ઞાય નમ:	૨૫૯ ૩૦ શ્રી ગુરુપ્રેષ્ઠાય નમ:
૨૪૧ ૩૦ શ્રી બુદ્ધિમતે નમ:	૨૬૦ ૩૦ શ્રી ગુરુવિનિકુર્ત્તાજ્ઞલયે નમ:
૨૪૨ ૩૦ શ્રી બુધાય નમ:	૨૬૧ ૩૦ શ્રી ગુરુવિનિકુર્ત્તાજ્ઞલયે નમ:
૨૪૩ ૩૦ શ્રી ઉદ્ગ્રાવેક્ષોત્સ્કાય નમ:	વેશગામનક્રિયાય નમ:
૨૪૪ ૩૦ શ્રી અનન્તાય નમ:	૨૬૨ ૩૦ શ્રી નારાયણનયમતયે નમ:
૨૪૫ ૩૦ શ્રી પરીલેખાપત્રવે નમ:	૨૬૩ ૩૦ શ્રી એકાનિકાનુપ્રિયાય નમ:
૨૪૬ ૩૦ શ્રી પ્રભવે નમ:	૨૬૪ ૩૦ શ્રી વર્ણન્દ્રાય નમ:
૨૪૭ ૩૦ શ્રી પર્યુત્તરજ્ઞાતનિજૈશ્વર્યસાધવિતિમાનિતાય નમ:	૨૬૫ ૩૦ શ્રી નૈષિકપ્રેષ્ઠાય નમ:
૨૪૮ ૩૦ શ્રી રામાનન્દસ્વામિવીક્ષાય નમ:	૨૬૬ ૩૦ શ્રી એકાનિકસદર્ચકાય નમ:
ક્ષાનન્દાય નમ:	૨૬૭ ૩૦ શ્રી યશસ્વિને નમ:
૨૪૯ ૩૦ શ્રી સાધુપ્રિયાય નમ:	૨૬૮ ૩૦ શ્રી ભૂર્તેજસ્વિને નમ:
૨૫૦ ૩૦ શ્રી પ્રિયાય નમ:	૨૬૯ ૩૦ શ્રી વૈદિકાય નમ:
૨૫૧ ૩૦ શ્રી બોધન્યાસમહદીક્ષાય નમ:	૨૭૦ ૩૦ શ્રી બ્રહ્મવર્ચસિને નમ:
૨૫૨ ૩૦ શ્રી ગુરુસેવાપરાય નમ:	૨૭૧ ૩૦ શ્રી સંઘાયવર્તિને નમ:
૨૫૩ ૩૦ શ્રી યમિને નમ:	૨૭૨ ૩૦ શ્રી નિર્દોષાય નમ:
૨૫૪ ૩૦ શ્રી ભક્તાય નમ:	૨૭૩ ૩૦ શ્રી ભત્તિહર્ષિવિવર્ધનાય નમ:
૨૫૫ ૩૦ શ્રી નારાયણમુન્યે નમ:	૨૭૪ ૩૦ શ્રી ગૃહીતસહિતવાચે નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

303

૩૧૩ ૩૦ શ્રી દીનાલ્પિવિકલવત્કોણાનુગતપ્રાણીય નમ:	૩૩૦ ૩૦ શ્રી સંચાક્રાનુગતપ્રાણીય નમ:
જાતીતીવ્રથાકુલાય નમ:	૩૩૧ ૩૦ શ્રી દૈવપત્રસ્વકર્મકૃતે નમ:
૩૧૪ ૩૦ શ્રી સ્વધર્માદિશુણોપેતહર્ય-	૩૩૨ ૩૦ શ્રી અપેણુન્યકૃતે નમ:
ભક્તજનારુચયે નમ:	૩૩૩ ૩૦ શ્રી અદ્યાત્માય નમ:
૩૧૫ ૩૦ શ્રી સમાંડલાવાસરુચયે નમ:	૩૩૪ ૩૦ શ્રી પાપિસંસર્યાનાદાય નમ:
૩૧૬ ૩૦ શ્રી સમાંડલપરાયાણ નમ:	૩૩૫ ૩૦ શ્રી બ્રહ્મનિદાશ્વરાય:હેદાય નમ:
૩૧૭ ૩૦ શ્રી સચ્છાસ્વનિન્દિત-	૩૩૬ ૩૦ શ્રી હીંપ્રેસંભૂષારુચયે નમ:
ત્યાગિને નમ:	૩૩૭ ૩૦ શ્રી અકર્યાચરણહીતાય નમ:
૩૧૮ ૩૦ શ્રી પ્રશસ્તાર્થિનેવકાય નમ:	૩૩૮ ૩૦ શ્રી સમયોચિતભાષણીય નમ:
૩૧૯ ૩૦ શ્રી સંપદાપત્તસ્માય નમ:	૩૩૯ ૩૦ શ્રી નિર્લિજ્જાનતસદ્પ્રિમુરુ-
૩૨૦ ૩૦ શ્રી મોક્ષધિષ્ણાય નમ:	દેવપદાખ્યાય નમ:
૩૨૧ ૩૦ શ્રી પ્રતિભાનવતે નમ:	૩૪૦ ૩૦ શ્રી મુન્નાનન્દાનુગાય નમ:
૩૨૨ ૩૦ શ્રી સુચિત્રશ્રુતસચ્છાન્નાય નમ:	૩૪૧ ૩૦ શ્રી તુષ્ટાય નમ:
૩૨૩ ૩૦ શ્રી નાયમાનિતસજ્જનાય નમ:	૩૪૨ ૩૦ શ્રી ગુપ્તાય નમ:
૩૨૪ ૩૦ શ્રી વાક્યાર્થક્ષિપ્તવિદે નમ:	૩૪૩ ૩૦ શ્રી સમનોહરાય નમ:
૩૨૫ ૩૦ શ્રી શનુમિત્રદત્તસ્મોત્તરાય નમ:	૩૪૪ ૩૦ શ્રી ગુરુદત્તજનસ્વામ્યાય નમ:
૩૨૬ ૩૦ શ્રી અગ્રાહ્યવસ્ત્વનાકા-	૩૪૫ ૩૦ શ્રી સુર્મ્યવિષયારુચયે નમ:
ડિક્ષણે નમ:	૩૪૬ ૩૦ શ્રી ગુરુયાચિત્પત્તાત-
૩૨૭ ૩૦ શ્રી નષ્ટવસ્તુચોજ્જિતાય નમ:	દુઃખસ્વપ્રામિસદ્રાય નમ:
૩૨૮ ૩૦ શ્રી યથોચ્ચિત્તસમારંભાય નમ:	૩૪૭ ૩૦ શ્રી અતિમાનુષસત્કર્મણે નમ:
૩૨૯ ૩૦ શ્રી સફલારબ્દસલિલાયાય નમ:	૩૪૮ ૩૦ શ્રી સુખસેવ્યાય નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

302

૨૭૬ ૩૦ શ્રી ઊહવતે નમ:	નમ:
૨૭૭ ૩૦ શ્રી સત્યપ્રિયાય નમ:	૨૯૧ ૩૦ શ્રી અતિસર્વમતયે નમ:
૨૭૮ ૩૦ શ્રી સત્યપરાય નમ:	૨૯૨ ૩૦ શ્રી વાગ્મિને નમ:
૨૭૯ ૩૦ શ્રી નિજ્જામનરવલ્લભાય નમ:	૨૯૮ ૩૦ શ્રી સત્પદ્ધિજનવલ્લભાય નમ:
૨૮૦ ૩૦ શ્રી અદ્રોહકાય નમ:	૨૯૯ ૩૦ શ્રી અપ્રમત્તાય નમ:
૨૮૧ ૩૦ શ્રી સર્વોગિને નમ:	૩૦૦ ૩૦ શ્રી અતિપ્રગલભાય નમ:
૨૮૨ ૩૦ શ્રી અનલસાય નમ:	૩૦૧ ૩૦ શ્રી અનલસાય નમ:
૨૮૩ ૩૦ શ્રી ધર્મકાર્યશીપ્રકારણે નમ:	૩૦૨ ૩૦ શ્રી અન્યગુણગ્રહાય નમ:
૨૮૪ ૩૦ શ્રી દીર્ઘદર્શિને નમ:	૩૦૩ ૩૦ શ્રી સદાચારપ્રિયાય નમ:
૨૮૫ ૩૦ શ્રી વિચારવતે નમ:	૩૦૪ ૩૦ શ્રી શુષ્કજ્ઞનિવાદ-
૨૮૬ ૩૦ શ્રી દેશકાલાદ્વિવિહત-	તમોરવયે નમ:
સ્વસ્વરૂપાચલસિંહને નમ:	૩૦૫ ૩૦ શ્રી કૃષ્ણાર્પિતાન્ગાધાદિ-
૨૮૭ ૩૦ શ્રી સત્તમાય નમ:	દેવતાપિતૃયાજકાય નમ:
૨૮૮ ૩૦ શ્રી દમધૃતે નમ:	૩૦૬ ૩૦ શ્રી સદાપ્રશનસમાધાનવિ-
૨૮૯ ૩૦ શ્રી દક્ષાય નમ:	સ્પાપિતસમભાજનાય નમ:
૨૯૦ ૩૦ શ્રી અજાતશર્વતે નમ:	૩૦૭ ૩૦ શ્રી અજાતશર્વતે નમ:
૨૯૧ ૩૦ શ્રી સ્મૃતિને નમ:	૩૦૮ ૩૦ સમદૂષે નમ:
૨૯૨ ૩૦ શ્રી ઋષિવે નમ:	૩૦૯ ૩૦ શ્રી ધર્મનિષ્પુમહાદરાય નમ:
૨૯૩ ૩૦ શ્રી સચ્છાસ્વયસનાય નમ:	૩૧૦ ૩૦ શ્રી અનસૂયાય નમ:
૨૯૪ ૩૦ શ્રી અવ્યાયાય નમ:	૩૧૧ ૩૦ શ્રી અચલપ્રાણાય નમ:
૨૯૫ ૩૦ શ્રી અભિમાનપુરુષારુચયે	૩૧૨ ૩૦ શ્રી કામશાલ્વિવર્જનાય નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

303

૩૪૧ ૩૦ શ્રી અખિલેષ્ટાય નમ:	૩૭૦ ૩૦ શ્રી અનુપમાય નમ:
૩૪૨ ૩૦ શ્રી પ્રપન્નભયદાય નમ:	૩૭૧ ૩૦ શ્રી અપારાય નમ:
૩૪૩ ૩૦ શ્રી શ્રીમતે નમ:	૩૭૨ ૩૦ શ્રી અપ્રમાદાય નમ:
૩૪૪ ૩૦ શ્રી ઉત્તમોત્તમાય નમ:	૩૭૩ ૩૦ શ્રી અવ્યાયાય નમ:
૩૪૫ ૩૦ શ્રી આત્મવતે નમ:	૩૭૪ ૩૦ શ્રી ઊજ્જ્વલાય નમ:
૩૪૬ ૩૦ શ્રી તાપિતયદ્વારાત્ય નમ:	૩૭૫ ૩૦ શ્રી ધર્મસંસિને નમ:
૩૪૭ ૩૦ શ્રી સર્વીહિતકૃતે નમ:	૩૭૬ ૩૦ શ્રી ધર્મહીતવે નમ:
૩૪૮ ૩૦ શ્રી જ્ઞાનાય નમ:	૩૭૭ ૩૦ શ્રી વેદગ્નાથોધકાય નમ:
૩૪૯ ૩૦ શ્રી ભવત્વોચકાય નમ:	૩૭૮ ૩૦ શ્રી કાલામાયાભયત્રાત્રે નમ:
૩૫૦ ૩૦ શ્રી સુપ્રિતાપ્તાય નમ:	૩૭૯ ૩૦ શ્રી ભત્તવર્મણે નમ:
૩૫૧ ૩૦ શ્રી મહારાજાય નમ:	૩૮૦ ૩૦ શ્રી સુપ્રિતાપ્તાય નમ:
૩૫૨ ૩૦ શ્રી ભૂરિપ્રતાપાય નમ:	૩૮૧ ૩૦ શ્રી ઉપાસનારીતિવિદ્વત્તે નમ:
૩૫૩ ૩૦ શ્રી નિર્માણ્યાય નમ:	૩૮૨ ૩૦ શ્રી બ્રહ્મધારામપ્રદર્શકાય નમ:
૩૫૪ ૩૦ શ્રી નૃપાર્ચિતાય નમ:	૩૮૩ ૩૦ શ્રી બ્રહ્મભૂતપરબ્રહ્મો-
૩૫૫ ૩૦ શ્રી અધૃત્યાય નમ:	સનાસ્થાપકાય નમ:
૩૫૬ ૩૦ શ્રી અવિકૃતાય નમ:	૩૮૪ ૩૦ શ્રી અક્ષરાય નમ:
૩૫૭ ૩૦ શ્રી અજય્યાય નમ:	૩૮૫ ૩૦ શ્રી કન્દર્પદર્પદલનાય નમ:
૩૫૮ ૩૦ શ્રી શારણ્યાય નમ:	૩૮૬ ૩૦ શ્રી નૈષિકવ્રતપોષકાય નમ:
૩૫૯ ૩૦ શ્રી ભક્તવત્સલાય નમ:	૩૮૭ ૩૦ શ્રી અવીનાદિવ્યચરિતાય નમ:
૩૬૦ ૩૦ શ્રી અતક્યાય નમ:	૩૮૮ ૩૦ શ્રી મનોનિગ્રહયુક્તિદાય નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

304

३१०	ॐ શ્રી અન્યદુઃખજ્ઞાય નમ:	ષઘૂયસ્ત્વબોધકાય નમ:
३११	ॐ શ્રી સંસારાર્થાનાવિકાય નમ: ४०५	ॐ શ્રી સ્વધર્મહીનપુરુષવાસિનેનમ:
३१२	ॐ શ્રી સ્વામિનારાયણાય નમ: ४०६	ॐ શ્રી સત્પ્રતિશ્રુતાય નમ:
३१३	ॐ શ્રી વાક્યસુધાર્પિત- ४०७	ॐ શ્રી બહુસસ્ત્રાય નમ:
	સત્તસ્ત્રાય નમ:	४०८ ॐ શ્રી વિષ્વવાદિપञ્ચાયતન-
३१४	ॐ શ્રી વિધવાસ્પર્શદોષાતિ-	માનનાય નમ:
	પ્રખ્યાતે નમ:	४०९ ॐ શ્રી વિપ્રાપરાધસહનાય નમ:
३१५	ॐ શ્રી ઉપશમસ્થિતયે નમ: ४१०	ॐ શ્રી સત્પ્રસ્કુલપાય નમ:
३१૬	ॐ શ્રી પ્રતિવિદ્વાંશવાદદિ- ४૧૧	ॐ શ્રી આશુદ્ધાય નમ:
	મતતૂલદવાનલાય નમ:	४૧૨ ॐ શ્રી સાન્વયાર્થમૂલજ્ઞાય નમ:
३૧૭	ॐ શ્રી સભક્તિર્થમધ્યાંદ્વા-	४૧૩ ॐ શ્રી યજ્ઞકૃતે નમ:
	ભક્તિયોગપ્રવર્તકાય નમ:	४૧૪ ॐ શ્રી બ્રાહ્મણપ્રિયાય નમ:
३૧૮	ॐ શ્રી પ્રોક્તાસદેશકાલાદિ- ४૧૫	ॐ શ્રી વિષ્ણુસ્વરૂપાવિક્ષારાય
	દોષાય નમ:	નમ:
३૧૯	ॐ શ્રી નિષ્કૃપટપ્રિયાય નમ: ४૧૬	ॐ શ્રી નિર્માયાય નમ:
४૦૦	ॐ શ્રી સદેશકાલાદિગુ-	४૧૭ ॐ શ્રી સર્વર્દશનાય નમ:
	જ્ઞાપકાય નમ:	४૧૮ ॐ શ્રી જનસાહસ્રયુગપત્સમા-
४૦૧	ॐ શ્રી સત્પ્રસ્કુલાય નમ:	ધિસ્થિતકારકાય નમ:
४૦૨	ॐ શ્રી સ્વધર્માશથિલાપ્રિતયે નમ: ४૧૯	ॐ શ્રી સ્વેક્ષાયાતનરસ્ત્રયોદ્ધ-
४૦૩	ॐ શ્રી ભક્તકલ્પમહીરુદ્ધાય નમ:	ન્યોન્યાસંમર્દસદ્વાશસે નમ:
४૦૪	ॐ શ્રી ધર્મહીનજ્ઞાનભક્તિદો- ४૨૦	ॐ શ્રી વિપ્રભોજનસંહૃદાય નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

306

४२२	ॐ શ્રી ધર્મધારકાય નમ: ४१	ॐ શ્રી આત્મનિકગતિપ્રાદાય નમ:
४२३	ॐ શ્રી લોભાદિવોષગત્ત્રે નમ: ४૨	ॐ શ્રી પરાલ્પ્યકોપકારતિ-
४૨૪	ॐ શ્રી તામસવ્રતવર્જનાય નમ:	સ્પર્ણાય નમ:
४૨૫	ॐ શ્રી સુત્રતાય નમ: ४૨૩	ॐ શ્રી કોમલાન્તરાય નમ:
४૨૬	ॐ શ્રી સિદ્ધિદાય નમ: ४૨૪	ॐ શ્રી પાષણંડરાશ્રીતાતીયાય નમ:
४૨૭	ॐ શ્રી સિદ્ધાય નમ: ४૨૫	ॐ શ્રી દૈત્યમોહનચેષ્ટિતાય નમ:
४૨૮	ॐ શ્રી સિદ્ધેશાય નમ: ४૨૬	ॐ શ્રી અખંડિંડરાશ્રીમર્યાદાય નમ:
४૨૯	ॐ શ્રી સિદ્ધિપાય નમ: ४૨૭	ॐ શ્રી પરગુહાપ્રકાશકાય નમ:
४૩૦	ॐ શ્રી અચ્યુતાય નમ: ४૨૮	ॐ શ્રી પાત્રાર્પિતબુદ્ધ્યાય નમ:
४૩૧	ॐ શ્રી કૌલાધ્વાશાપદાય નમ: ४૨૯	ॐ શ્રી યથાયુતોપેદેશકાય નમ:
४૩૨	ॐ શ્રી પ્રોક્તાસુરલક્ષ્મણે નમ: ४૨૦	ॐ શ્રી અવિગ્રહપ્રિયાય નમ:
४૩૩	ॐ શ્રી અમુરતિલાય નમ: ४૧૧	ॐ શ્રી વાણીદણ્ડપારુધ્યવ-
४૩૪	ॐ શ્રી ભુజિનગરાનન્દાય નમ: ४૧૨	જિતાય નમ:
४૩૫	ॐ શ્રી નિજભક્તસ્તુતાય નમ: ४૧૨	શ્રી બ્રહ્મણદેવાય નમ:
४૩૬	ॐ શ્રી મહતે નમ: ४૧૩	શ્રી દેવેજ્યાય નમ:
४૩૭	ॐ શ્રી અહિસાસ્ત્રાય નમ: ४૧૪	શ્રી દશર્થકાય નમ:
४૩૮	ॐ શ્રી ભરનિઝૈર્યદર્શકાય નમ: ४૧૫	શ્રી અકુપિતવચ્ચે નમ:
४૩૯	ॐ શ્રી દૂરેશસ્થાત્મભક્તદત્ત- ४૧૬	શ્રી દેશાચારજ્ઞાય નમ:
	સાક્ષાત્વદર્શનાય નમ: ४૧૭	અનાદોત્કૃતાય નમ:
४૪૦	ॐ શ્રી સચ્છાસ્ત્રોદિતસત્કીર્તિયે ४૧૮	શ્રી શિક્ષાર્થક્ષણરૂપે નમ:
	નમ: ४૧૯	શ્રી નિત્યમૈત્રાય નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

306

४૨૧	ॐ શ્રી વિપ્રાત્મને નમ:	४૪૨ ॐ મનોવેગાય નમ:
४૨૨	ॐ શ્રી વિપ્રાજિતાય નમ: ४૪૩	ॐ શ્રી સ્વનેત્રે નમ:
४૨૩	ॐ શ્રી વેદૈકવૈદ્યાય નમ: ४૪૪	ॐ શ્રી દર્શિતામરાય નમ:
४૨૪	ॐ શ્રી દિવ્યાઙ્ગાય નમ: ४૪૫	ॐ શ્રી વિષ્ણુયાગસમારંભાય નમ:
४૨૫	ॐ શ્રી મેઘજિહર્પભજનાય નમ: ४૪૬	ॐ શ્રી ષાષ્પમાસાશિતવાડવાયનમ:
४૨૬	ॐ શ્રી સર્વયોગકલોદ્વાસિનેનમ: ४૪૭	ॐ શ્રી નાનાદેશગત્યે નમ:
४૨૭	ॐ શ્રી સ્વતંત્રાય નમ: ४૪૮	ॐ શ્રી નાનાયજ્ઞકૃતે નમ:
४૨૮	ॐ શ્રી સર્વીવદે નમ: ४૪૯	ॐ શ્રી ભૂરિદક્ષિણાય નમ:
४૨૯	ॐ શ્રી વશિને નમ: ૪૫૦	ॐ શ્રી સદાસમાધયે નમ:
૪૩૦	ॐ શ્રી કૃષ્ણાત્મને નમ: ૪૫૧	ॐ શ્રી સર્વાત્મને નમ:
૪૩૧	ॐ શ્રી આકૃષ્ણહૃદયાય નમ: ૪૫૨	ॐ શ્રી નેરીશમતહણનાય નમ:
૪૩૨	ॐ શ્રી દેશિકાય નમ: ૪૫૩	ॐ શ્રી મકારપઞ્ચકોચ્ચે નમ:
૪૩૩	ॐ શ્રી દિવ્યદર્શનાય નમ: ૪૫૪	ॐ શ્રી ધર્મસર્ગપ્રોપોકાય નમ:
૪૩૪	ॐ શ્રી ગોલોકરમણાય નમ: ૪૫૫	૪૫૫ ॐ શ્રી પાપિકૃતાન્તાય નમ:
૪૩૫	ॐ શ્રી બ્રહ્મકીડાય નમ: ૪૫૬	૪૫૬ ॐ શ્રી પરમાય નમ:
૪૩૬	ॐ શ્રી વૈકુણ્ઠનાયકાય નમ: ૪૫૭	૪૫૭ ॐ શ્રી પુણ્યકીર્તયે નમ:
૪૩૭	ॐ શ્રી અનેકમૂર્ત્યે નમ: ૪૫૮	૪૫૮ ॐ શ્રી પૃથુશ્રવસે નમ:
૪૩૮	ॐ શ્રી અણદસ્થાય નમ: ૪૫૯	૪૫૯ ॐ શ્રી કૃશોદ્વાધવસંપોદ્ધેનમ:
૪૩૯	ॐ શ્રી બહિસ્થાય નમ: ૪૬૦	૪૬૦ ॐ શ્રી સાધ્યાર્થમેપ્રવર્તકાય નમ:
૪૪૦	ॐ શ્રી યોગશિક્ષકાય નમ: ૪૬૧	૪૬૧ ॐ શ્રી દૈત્યાંશગુરુખ્યોત્ભા-
		સ્કારાય નમ:

સર્વમદ્જલનામાવાલિ

306

૫૦૦	ॐ શ્રી સચ્ચાસ્ત્રસર્જાહિહે નમ: ૫૧૮	ॐ શ્રી પોષ્વવર્ગાનુવિહિત-
૫૦૧	ॐ શ્રી ધર્મિકષાય નમ: ૫૧૯	ત્સમાનમિતાશનાય નમ:
૫૦૨	ॐ શ્રી સાધુસેવિને નમ: ૫૨૧	૫૧૯ ॐ શ્રી આપત્કાલાત્યક્તનિ
૫૦૩	ॐ શ્રી પુણ્યશ્રવણકીર્તનાય નમ: ૫૨૨	જાય નમ:
૫૦૪	ॐ શ્રી પ્રાણતાર્તિહરાય નમ: ૫૨૦	૫૨૦ ॐ શ્રી પઞ્ચકાલાચિતાચ્યુ-
૫૦૫	ॐ શ્રી પૂજ્યાય નમ: ૫૨૧	તાય નમ:
૫૦૬	ॐ શ્રી વિષયાસત્તનિન્વકાય નમ: ૫૨૧	૫૨૧ ॐ શ્રી યોગશ્વરાય નમ:
૫૦૭	ॐ શ્રી ભક્તદેહાન્તસમયદ- ૫૨૨	૫૨૨ ॐ શ્રી મુનિપત્યે નમ:
		ત્રદિવ્યસ્વર્દશનાય નમ:
૫૦૮	ॐ શ્રી યમદૂષાવિતસ્ત્રીયાય નમ: ૫૨૪	૫૨૩ ॐ શ્રી નિત્યમુક્તાય નમ:
૫૦૯	ॐ શ્રી નરકાર્તિનિવારકાય નમ: ૫૨૫	૫૨૪ ૩૦ શ્રી નિત્યમુક્તાય નમ:
૫૧૦	ॐ શ્રી સન્યાર્ગવર્તિતાશેષ-	ખણ્ડનાય નમ:
		સ્વાત્રિતાય નમ:
૫૧૧	ॐ શ્રી શીશિંસિદ્ધિદાય નમ: ૫૨૭	૫૨૬ ૩૦ શ્રી પણ્ડિતાચિતાય નમ:
૫૧૨	ॐ શ્રી અનાથોગવિદ્વાર્થ-	૫૨૭ ૩૦ શ્રી અર્હિસયાન્પ્રસ્તોત્રે નમ:
		૫૨૮ ૩૦ શ્રી વૈષ્ણવક્રતુકારકાય નમ:
૫૧૩	ભિક્ષુપોષણકારકાય નમ: ૫૨૯	૫૨૯ ૩૦ શ્રી મદ્યાપાંસસુરાગન્થા-
૫૧૪	ગ્રાણશુદ્ધિવિધાપકાય નમ: ૫૩૦	ગ્રાણશુદ્ધિવિધાપકાય નમ:
૫૧૫	ગ્રાણશુદ્ધિવિધાપકાય નમ: ૫૩૧	૫૩૦ ૩૦ શ્રી મતોન્ત્રખલાવાદિનેનમ:
૫૧૬	ગ્રાણશુદ્ધિવિધાપકાય નમ: ૫૩૨	૫૩૧ ૩૦ શ્રી પુરસ્કૃતાગુણાધિકાય નમ:
૫૧૭	ગ્રાણશુદ્ધિવિધાપકાય નમ: ૫૩૩	૫૩૨ ૩૦ શ્રી નાનાભક્તજનાનન્દાય નમ:
		૫૩૩ ૩૦ શ્રી સદસદ્વ્યત્તિર્શકાય નમ:

૫૩૪ ૩૦ શ્રી ભૃગુનંદીશશાપાત્ર- ૫૫૨ ૩૦ શ્રી સમારવે નમ:
જનરક્ષકાય નમ: ૫૫૩ ૩૦ શ્રી સત્તિસતાંશુકાય નમ:
૫૩૫ ૩૦ શ્રી ઉત્તમાય નમ: ૫૫૪ ૩૦ શ્રી ગઘ્રીરનાભયે નમ:
૫૩૬ ૩૦ શ્રી વેદવિદે નમ: ૫૫૫ ૩૦ શ્રી આજાનુભુજાય નમ:
૫૩૭ ૩૦ શ્રી શાસ્ત્રવિદે નમ: ૫૫૬ ૩૦ શ્રી તત્ત્વભુજાન્તરાય નમ:
૫૩૮ ૩૦ શ્રી વાદિવુર્જેયાય નમ: ૫૫૭ ૩૦ શ્રી કાઠલાંબિતહરાલયે નમ:
૫૩૯ ૩૦ શ્રી હૃતસંશયાય નમ: ૫૫૮ ૩૦ શ્રી ક્રુદુકણ્ઠાય નમ:
૫૪૦ ૩૦ શ્રી ખદ્વાંડ્રાત્મને નમ: ૫૫૯ ૩૦ શ્રી અરુણાધ્રાય નમ:
૫૪૧ ૩૦ શ્રી હૃદ્યોપોજથ્યેયાય નમ: ૫૬૦ ૩૦ શ્રી પ્રફુલ્પ્રવાવદનાય નમ:
૫૪૨ ૩૦ શ્રી વ્યાતૃપ્રાનોહરાય નમ: ૫૬૧ ૩૦ શ્રી કુન્દદન્તાય નમ:
૫૪૩ ૩૦ શ્રી જ્યોતિઃસંસ્થાય નમ: ૫૬૨ ૩૦ શ્રી મિત્સિમાતાય નમ:
૫૪૪ ૩૦ શ્રી અતિરાસ્યાઙ્જાય નમ: ૫૬૩ ૩૦ શ્રી તિલપુષ્પાભનાસા-
૫૪૫ ૩૦ શ્રી સુર્ખારુણપતલાય નમ: નશયામબિન્દવે નમ:
૫૪૬ ૩૦ શ્રી ચાર્વદૂલયે નમ: ૫૬૪ ૩૦ શ્રી સમશ્રવસે નમ:
૫૪૭ ૩૦ શ્રી નાખેન્દ્રાલિપ્રભાપ- ૫૬૫ ૩૦ શ્રી વામશ્રવોત્તરશયામ-
તહતમસે નમ: બિન્દવે નમ:
૫૪૮ ૩૦ શ્રી પદ્મકોશાતિમૃતુલચ- ૫૬૬ ૩૦ શ્રી પદ્મદલેક્ષણાય નમ:
રણાય નમ: ૫૬૭ ૩૦ શ્રી વિશાળભાલિતલકાય નમ:
૫૪૯ ૩૦ શ્રી તુર્ગુલ્ફકાય નમ: ૫૬૮ ૩૦ શ્રી સૂસ્મબ્રક્રિશોરૂહાય નમ:
૫૫૦ ૩૦ શ્રી હૃવજઙ્જાય નમ: ૫૬૯ ૩૦ શ્રી શિરઃપટલસતુષ્યા-
૫૫૧ ૩૦ શ્રી વૃત્તજાનવે નમ: પીડરાજયે નમ:

૫૭૦ ૩૦ શ્રી સ્વભક્તદૂશે નમ: ૫૮૬ ૩૦ શ્રી વિપ્રશંસનાય નમ:
૫૭૧ ૩૦ શ્રી અવતારિણે નમ: ૫૮૭ ૩૦ શ્રી તીર્થવિધિબોધકાય નમ:
૫૭૨ ૩૦ શ્રી ભયત્રાત્રે નમ: ૫૮૮ ૩૦ શ્રી આર્તિહૃતે નમ:
૫૭૩ ૩૦ શ્રી અભ્યરાજવરપ્રદાય નમ: ૫૯૧ ૩૦ શ્રી વિપ્રસન્તર્પણાય નમ:
૫૭૪ ૩૦ શ્રી કૃતરૂપુષ્પાવાસાય નમ: ૫૯૦ ૩૦ શ્રી નાનાબ્રતવક્ત્રે નમ:
૫૭૫ ૩૦ શ્રી ક્રોધયત્રે નમ: ૫૯૧ ૩૦ શ્રી મહાયશસે નમ:
૫૭૬ ૩૦ શ્રી અદ્ભુતક્રિયાય નમ: ૫૯૨ ૩૦ શ્રી કૌલોચ્છેદ નમ:
૫૭૭ ૩૦ શ્રી નાનાદેશપ્રેષિતસ્વ- ૫૯૩ ૩૦ શ્રી વિજયાય નમ:
ભક્તનાશિતતુષ્ક્રિયાય નમ: ૫૯૪ ૩૦ શ્રી વણવિષ્ણુયાગમહો-
૫૭૮ ૩૦ શ્રી અસુરવિલષ્ટસંસ્નં- તસ્વાય નમ:
સાન્ત્વનાય નમ: ૫૯૫ ૩૦ શ્રી ભક્તિગમ્યાય નમ:
૫૭૯ ૩૦ શ્રી સાધુવૃલભાય નમ: ૫૯૬ ૩૦ શ્રી ભક્તવશાય નમ:
૫૮૦ ૩૦ શ્રી સાદ્રેહિનુભૂપાલશિ- ૫૯૭ ૩૦ શ્રી કૃતાદિવિચજયાય નમ:
ક્ષક્ષમેશરાજ્યદાય નમ: ૫૯૮ ૩૦ શ્રી અક્ષયાય નમ:
૫૮૧ ૩૦ શ્રી ગવેન્દ્રાર્ચિતપાદા- ૫૯૯ ૩૦ શ્રી ભક્તિધર્મકૃતાનદાય નમ:
બ્લાય નમ: ૬૦૦ ૩૦ શ્રી સર્વમંજુલર્દર્શનાય નમ:
૫૮૨ ૩૦ શ્રી ગવેન્દ્રવરદાય નમ: ૬૦૧ ૩૦ શ્રી ઉત્તમાત્મને નમ:
૫૮૩ ૩૦ શ્રી અનધાય નમ: ૬૦૨ ૩૦ શ્રી જયાપ્રેષ્ણાય નમ:
૫૮૪ ૩૦ શ્રી ભક્તત્રાત્રે નમ: ૬૦૩ ૩૦ શ્રી લલિતાષ્ટ્વવરપ્રદાય નમ:
૫૮૫ ૩૦ શ્રી ઉદ્ધવસ્વામિસપ્રદા- ૬૦૪ ૩૦ શ્રી મુકુન્દસેવામતુષ્ણય નમ:
યપ્રકાશકાય નમ: ૬૦૫ ૩૦ શ્રી જયાનીતપયઃપિવાય નમ:

૬૦૬ ૩૦ શ્રી નારાયણધૃતામંત્રાય નમ: સાય નમ:
૬૦૭ ૩૦ શ્રી વાસુદેવાત્ત્વચન્દનાય નમ: ૬૨૫ ૩૦ શ્રી સોમસૂરાદિવાર્ધાય નમ:
૬૦૮ ૩૦ શ્રી ગોપાલમંજીતામંત્રાય નમ: ૬૨૬ ૩૦ શ્રી વ્યર્થાહીકારિતાત્મીય-
૬૦૯ ૩૦ શ્રી અખંડાસાર્ચનસા- સેવનાય નમ:
ધનાય નમ: ૬૨૭ ૩૦ શ્રી ભક્તકામદુહે નમ:
૬૧૦ ૩૦ શ્રી અમાનાથાપુષ્પાદ્વાય નમ: ૬૨૮ ૩૦ શ્રી નિબદ્ધોત્સવપર્યાય નમ:
૬૧૧ ૩૦ શ્રી જયપ્રકાલિતાંબરાય નમ: ૬૨૯ ૩૦ શ્રી વિજયોત્સવતોષિતાય નમ:
૬૧૨ ૩૦ શ્રી લલિતાસંકૃતાંત્રાદ્વાયે નમ: ૬૩૦ ૩૦ શ્રી અન્નકૂટકૃતાનુજ્ઞાય નમ:
૬૧૩ ૩૦ શ્રી પઞ્ચાંત્યાલિસપાકભુવે ૩૧ ૩૦ શ્રી મહાસંભારહરકાય નમ:
નમ: ૬૩૨ ૩૦ શ્રી પત્રદૂતાહૂતભક્તાય નમ:
૬૧૪ ૩૦ શ્રી અબરામાર્જિતાવાસાય નમ: ૬૩૩ ૩૦ શ્રી પાકશાલાવલોકાય નમ:
૬૧૫ ૩૦ શ્રી શિવોપાનીતાપુદુકય નમ: ૬૩૪ ૩૦ શ્રી પ્રતુદત્તપુનિવાતાય નમ:
૬૧૬ ૩૦ શ્રી દયગોવિન્દાસવન્યાય નમ: ૬૩૫ ૩૦ શ્રી માનિતાખિલવૈષ્ણવાય નમ:
૬૧૭ ૩૦ શ્રી મયરામાવિતાંબરાય નમ: ૬૩૬ ૩૦ શ્રી સત્રીણાય નમ:
૬૧૮ ૩૦ શ્રી પ્રયાગોત્પારાણાદ્વાયે નમ: ૬૩૭ ૩૦ શ્રી ક્ષણસ્વાપાય નમ:
૬૧૯ ૩૦ શ્રી નિશાનિત્યકથાદાય નમ: ૬૩૮ ૩૦ શ્રી દીપાલીમંજુલાલવાય નમ:
૬૨૦ ૩૦ શ્રી મુક્તબ્રહ્મસુન્યાય સેનમ: ૬૩૯ ૩૦ શ્રી બ્રાહ્મક્ષણાશુવિહિત-
૬૨૧ ૩૦ શ્રી પ્રેમગીતાગુણશુન્યે નમ: નૈત્યકાય નમ:
૬૨૨ ૩૦ શ્રી મહાનુભાવમુદિતાય નમ: ૬૪૦ ૩૦ શ્રી અખિલધર્મવિદે નમ:
૬૨૩ ૩૦ શ્રી શુક્રક્ષિતપુસ્તકય નમ: ૬૪૧ ૩૦ શ્રી ચારુચક્રકીઠસ્થાય નમ:
૬૨૪ ૩૦ શ્રી આનન્દકલ્પિતાવા- ૬૪૨ ૩૦ શ્રી ઉત્તમક્ષેશપૂજિતાય નમ:

૬૪૩ ૩૦ શ્રી ભક્તવેક્ષાપ્રાદાનો- દ્રિકાશોભિતાઙુલયે નમ:
ત્કાય નમ: ૬૪૬ ૩૦ શ્રી સંક્લેસરાર્થીતિલકાય નમ:
૬૪૪ ૩૦ શ્રી મયારાયેશ્વરાય નમ: ૬૪૭ ૩૦ શ્રી સરકાક્ષતચન્દ્રકાય નમ:
૬૪૫ ૩૦ શ્રી ભક્તસંપ્રીણનધૃતનૂ- ૬૪૮ ૩૦ શ્રી અવતસોલકર્ણાય નમ:
તનાંશુકભૂષણાય નમ: ૬૪૯ ૩૦ શ્રી ચાલત્કાસુમશેખારાય નમ:
૬૪૬ ૩૦ શ્રી અનર્થયીતકોશેય- ૬૫૦ ૩૦ શ્રી સુગન્ધિપુષ્પહારાલિ-
રિધાનવિકાશકાય નમ: દર્શનીયાય નમ:
૬૪૭ ૩૦ શ્રી મુકુટકૃતિસંબદ્ધશો ૬૫૧ ૩૦ શ્રી મનોહારાય નમ:
પણીધપટદુયે નમ: ૬૫૨ ૩૦ શ્રી ગજેન્દ્રગમનાય નમ:
૬૪૮ ૩૦ શ્રી સાસ્વાર્ણિબિન્દુકૌસુષ્મ- ૬૫૩ ૩૦ શ્રી અર્કાશુચ્છાદ્વાસસે નમ:
સલ્કુશુક્યિતપ્રભાય નમ: ૬૫૪ ૩૦ શ્રી સ્પિતાનાનાય નમ:
૬૪૯ ૩૦ શ્રી રૂક્ષોલાંબાસ્ત્રૈમયાય નમ: ૬૫૫ ૩૦ શ્રી ઉચ્ચરાયાસનાસીનાય નમ:
૬૫૦ ૩૦ શ્રી કટિદ્વારાસુષ્મકન્યનમ: ૬૫૬ ૩૦ શ્રી મુનિમણલમધ્યાય નમ:
૬૫૧ ૩૦ શ્રી હૈમાઙ્ગદલસદ્વાહવે નમ: ૬૫૭ ૩૦ શ્રી સોપવર્મોદૂતછ્યાય નમ:
૬૫૨ ૩૦ શ્રી મુકુન્દધૃતનક્તકાય નમ: ૬૫૮ ૩૦ શ્રી મુકુન્દધૃતનક્તકાય નમ:
લાય નમ: ૬૫૯ ૩૦ શ્રી અલયભૃગુજિદ્રલદણ-
૬૫૩ ૩૦ શ્રી કણઠલમિતસર્વણ- ચામરવીજિતાય નમ:
મુક્તબ્રહ્મલિશોભનાય નમ: ૬૭૦ ૩૦ શ્રી સૂરનાઙ્ગાંત્રવ્યજનાય નમ:
૬૫૪ ૩૦ શ્રી ચંદ્રસુવર્ણકટકશ્રુ- ૬૭૧ ૩૦ શ્રી જપમાલાલસત્કરાય નમ:
છુલાભકરદ્વાય નમ: ૬૭૨ ૩૦ શ્રી રેખ્ષણાનદિતસ્વી યાય નમ:
૬૫૫ ૩૦ શ્રી સંત્રનખચિતસર્વણ્મ- ૬૭૩ ૩૦ શ્રી શ્રુતકીર્તયે નમ:

૬૭૪ ૩૦ શ્રી નિજાર્ચિતાય નમ: નમ:
 ૬૭૫ ૩૦ શ્રી વિપ્રસાત્કૃતવિત્તો- ૬૧૪ ૩૦ શ્રી ઉક્રમાય નમ:
 ઘાય નમ: ૬૧૫ ૩૦ શ્રી ધર્મરક્ષાકાય નમ:
 ૬૭૬ ૩૦ શ્રી દાનશૂરાય નમ: ૬૧૬ ૩૦ શ્રી સ્પર્શવિકેકાય નમ:
 ૬૭૭ ૩૦ શ્રી નિરેષણાય નમ: ૬૧૭ ૩૦ શ્રી ધર્મસિદ્ધદાય નમ:
 ૬૭૮ ૩૦ શ્રી ઊમનગઙ્ગાલનાય નમ: ૬૧૮ ૩૦ શ્રી નિષ્કામપસિદ્ધદાય નમ:
 ૬૭૯ ૩૦ શ્રી દીપાવલિહેત્સવાય નમ: ૬૧૯ ૩૦ શ્રી ત્યાગિસેવ્યાય નમ:
 ૬૮૦ ૩૦ શ્રી નિત્યકર્માદરાય નમ: ૭૦૦ ૩૦ શ્રી અદ્વૈતાય નમ:
 ૬૮૧ ૩૦ શ્રી નૂત્રવસનાય નમ: ૭૦૧ ૩૦ શ્રી જપપ્રિયાય નમ:
 ૬૮૨ ૩૦ શ્રી દીનવત્સલાય નમ: ૭૦૨ ૩૦ શ્રી કાદશીન્રત્વવિધ્યવ્રેનમ:
 ૬૮૩ ૩૦ શ્રી સદાર્ચાય નમ: ૭૦૩ ૩૦ શ્રી એકાદશીશ્વરાય નમ:
 ૬૮૪ ૩૦ શ્રી અન્ગ્રબૂટ્શાય નમ: ૭૦૪ ૩૦ શ્રી પ્રોબધનીન્રત્વાચારાય નમ:
 ૬૮૫ ૩૦ શ્રી રમારૂનભોજનાય નમ: ૭૦૫ ૩૦ શ્રી મહાવાનપતોષિતાય નમ:
 ૬૮૬ ૩૦ શ્રી સદાશાનાય નમ: ૭૦૬ ૩૦ શ્રી મુનિપ્રતોષાય નમ:
 ૬૮૭ ૩૦ શ્રી બદ્ધકટ્યે નમ: ૭૦૭ ૩૦ શ્રી વિદુરનીતિશાસ્ત્રપ્રશ્ન-
 ૬૮૮ ૩૦ શ્રી સ્વભર્ત્યરીકેવણાય નમ: સનાય નમ:
 ૬૮૯ ૩૦ શ્રી ભક્તભૂતીક્ષણા- ૭૦૮ ૩૦ શ્રી અક્ષરસ્થાય નમ:
 નન્દાય નમ: ૭૦૯ ૩૦ શ્રી મનિન્રાતસ્તુતાય નમ:
 ૬૯૦ ૩૦ શ્રી સદાનન્દાય નમ: ૭૧૦ ૩૦ શ્રી યોષ્ણિપ્રેણિતાય નમ:
 ૬૯૧ ૩૦ શ્રી મહાશાય નમ: ૭૧૧ ૩૦ શ્રી ભક્ત્યેકલોષ્યાય નમ:
 ૬૯૨ ૩૦ શ્રી સત્સંગ્રીપકાય નમ: ૭૧૨ ૩૦ શ્રી ભક્ત્યાત્મને નમ:
 ૬૯૩ ૩૦ શ્રી ભક્તશિક્ષાદક્ષાય ૭૧૩ ૩૦ શ્રી ભક્તશામપહોત્સવાય નમ:

૭૧૪ ૩૦ શ્રી વૃત્તાલયપુરાવાસાય નમ: શર્દોષપ્રકાશકાય નમ:
 ૭૧૫ ૩૦ શ્રી ભક્તસંગ્રસુખપ્રદાય નમ: ૭૩૧ ૩૦ શ્રી સ્ત્રીસુસાચ્યોન્યસંસ્પ-
 ૭૧૬ ૩૦ શ્રી ગ્રાસવબન્ધુમાનાય નમ: શર્વવસ્થાકૃતે નમ:
 ૭૧૭ ૩૦ શ્રી ભૂરિતર્પતપર્ષાદાય નમ: ૭૩૨ ૩૦ શ્રી વિદાંવરાય નમ:
 ૭૧૮ ૩૦ શ્રી ગંગાર્પિતપલાહારાય નમ: ૭૩૩ ૩૦ શ્રી આહારશુદ્ધિકૃતે નમ:
 ૭૧૯ ૩૦ શ્રી ભક્તસંગ્રસ્પર્ચાય નમ: ૭૩૪ ૩૦ શ્રી સદાઃપાપનિષ્ઠતિકાર-
 ૭૨૦ ૩૦ શ્રી નાનાદેશીયભક્તૌધા- કાય નમ:
 પિતતીવીન્યાધદાનકૃતે નમ: ૭૩૫ ૩૦ શ્રી વેદાનતતત્ત્વપ્રથનાય નમ:
 ૭૨૧ ૩૦ શ્રી ભક્તભાતૃદ્વાયાવાસપ- ૭૩૬ ૩૦ શ્રી સાડ્યખ્યયોગાર્થ-
 ર્યાયકૃતભોજનાય નમ: દર્શકાય નમ:
 ૭૨૨ ૩૦ શ્રી દેલોત્સવવિધાનજાય નમ: ૭૩૭ ૩૦ શ્રી અદાભિષ્કરપ્રિયાય નમ:
 ૭૨૩ ૩૦ શ્રી નરનારાયણાર્ચક્રાય નમ: ૭૩૮ ૩૦ શ્રી અતૃષ્ણાય નમ:
 ૭૨૪ ૩૦ શ્રી રઙ્ગ્રોડનકૃતે નમ: ૭૩૯ ૩૦ શ્રી ગુણગ્રાહિણે નમ:
 ૭૨૫ ૩૦ શ્રી મુક્તકામચારનિષેધ- ૭૪૦ ૩૦ શ્રી ગુણપ્રિયાય નમ:
 કાય નમ: ૭૪૧ ૩૦ શ્રી પુરાણશ્વર્ગૌત્સુખાય નમ:
 ૭૨૬ ૩૦ શ્રી સ્ત્રીપુર્ણમંગળ્યાપહ- ૭૪૨ ૩૦ શ્રી પુરાણવિધિબોધકાય નમ:
 ર્ણકાય નમ: ૭૪૩ ૩૦ શ્રી શ્રીમદ્બાગવતશ્રોત્રે નમ:
 ૭૨૭ ૩૦ શ્રી ધર્મદિશકાય નમ: ૭૪૪ ૩૦ શ્રી શ્રીમદ્બાગવતાર્યક્રાય નમ:
 ૭૨૮ ૩૦ શ્રી સાણ્ણઙ્ગ્રાહાચ્યેક- ૭૪૫ ૩૦ શ્રી શ્રીમદ્બાગવતાભિજાય નમ:
 સ્થાપકાય નમ: ૭૪૬ ૩૦ શ્રી શ્રીમદ્બાગવતાર્પકાય નમ:
 ૭૨૯ ૩૦ શ્રી ધર્મવિત્તાત્માય નમ: ૭૪૭ ૩૦ શ્રી શ્રીમદ્બાગવતોત્કૃષ્ણ-
 ૭૩૦ ૩૦ શ્રી ગૃહીતનરસ્ત્ર્યઙ્ગ્રસ્પ- પુરશ્રણકારકાય નમ:

૭૪૮ ૩૦ શ્રી જમાસ્યુત્સવાપૂર્ણ- ૭૬૬ ૩૦ શ્રી વિપ્રભોજનાય નમ:
 જીવર્મનોરથાય નમ: ૭૬૭ ૩૦ શ્રી ભૂરિદાય નમ:
 ૭૯૧ ૩૦ શ્રી કર્માયનનરાનન્દાય નમ: ૭૬૮ ૩૦ શ્રી અભવાય નમ:
 ૭૪૦ ૩૦ શ્રી વાસ્તુસ્પનિકેતનાય નમ: ૭૬૯ ૩૦ શ્રી દુર્ગ્ભક્તાતસુખદાય નમ:
 ૭૫૧ ૩૦ શ્રી સૂરસંભાવનાય નમ: ૭૭૦ ૩૦ શ્રી કૃતકાય નમ:
 ૭૫૨ ૩૦ શ્રી શાકસંસ્કારાન- ૭૭૧ ૩૦ શ્રી જગાપત્યે નમ:
 નિદ્રસ્વકાય નમ: ૭૭૨ ૩૦ શ્રી રહસ્યાય નમ:
 ૭૫૩ ૩૦ શ્રી નાગટઙ્ગુજનપ્રીતાય નમ: ૭૭૩ ૩૦ શ્રી ગુઢસઙ્કલ્પાય નમ:
 ૭૫૪ ૩૦ શ્રી શુક્રઙ્ગુજુતોત્રાય નમ: ૭૭૪ ૩૦ શ્રી હરિમન્દ્રિકારકાય નમ:
 ૭૫૫ ૩૦ શ્રી ચાચ્યાગ્રન્તરાધ્યાય નમ: ૭૭૫ ૩૦ શ્રી મહારભ્યાય નમ:
 ૭૫૬ ૩૦ શ્રી પઞ્ચાલજનપાવાનાય નમ: ૭૭૬ ૩૦ શ્રી સદાસ્વસ્થાય નમ:
 ૭૫૭ ૩૦ શ્રી શિવરાવિત્ત્રાચારાય નમ: ૭૭૭ ૩૦ શ્રી કલિદેષરહોદ્યામાય નમ:
 ૭૫૮ ૩૦ શ્રી કૃતાદોલામહોત્સવાય નમ: ૭૭૮ ૩૦ શ્રી કૃતશ્રીનગરવાસાય નમ:
 ૭૫૯ ૩૦ શ્રી દ્વાતાદ્વાતાર્થનિગમહા- ૭૮૧ ૩૦ શ્રી મહાસંભારસાધકાય નમ:
 ર્દ્વોધને નમ: ૭૮૦ ૩૦ શ્રી શ્રીપેરેશાર્હિતાય નમ:
 ૭૬૦ ૩૦ શ્રી મહોદાય નમ: ૭૮૧ ૩૦ શ્રી સાયાય નમ:
 ૭૬૧ ૩૦ શ્રી દિવ્યાઙ્ગ્ભક્તિ- ૭૮૨ ૩૦ શ્રી પૂર્તકમ્પ્રશંસકાય નમ:
 ધર્માદિસ્પ્રેક્ષયિતે નમ: ૭૮૩ ૩૦ શ્રી નરનારાયણાદ્યાર્ચ-
 ૭૬૨ ૩૦ શ્રી અમૃતાય નમ: સ્થાપકાય નમ:
 ૭૬૩ ૩૦ શ્રી હેમતાચીસ્તુતીપ્રીતાય નમ: ૭૮૪ ૩૦ શ્રી પૌરમાનિતાય નમ:
 ૭૬૪ ૩૦ શ્રી જીર્ણદૂર્જાનાર્ચિતાય નમ: ૭૮૫ ૩૦ શ્રી ક્ષેત્રમાહાત્મ્યગદિતે નમ:
 ૭૬૫ ૩૦ શ્રી કૃતાર્તીર્થવિદ્યે નમ: ૭૮૬ ૩૦ શ્રી મહોત્સવવિધાપકાય નમ:

૭૭૦ ૩૦ શ્રી એકાહ્યોજિતાશેષ- ૮૦૪ ૩૦ શ્રી ધ્વલમુલીમનોહસંસ્થા
 પૌરવિપ્રાય નમ: -પકાય નમ:
 ૭૮૦ ૩૦ શ્રી બહુપ્રદાય નમ: ૮૦૫ ૩૦ શ્રી અર્થદાય નમ:
 ૭૯૧ ૩૦ શ્રી પૂજોસ્તવવિશ્વાકૃતેનમ- ૮૦૬ ૩૦ શ્રી સંસ્થાપિતજયત્પરેવતી
 ૭૯૦ ૩૦ શ્રી ગાંગ્રેયાર્થિતાય નમ: -બલદેવકાય નમ:
 ૭૯૨ ૩૦ શ્રી મનવે નમ: ૮૦૭ ૩૦ શ્રી મુત્તાદિષ્ટતથચ્છેદાય નમ:
 ૭૯૩ ૩૦ શ્રી મૂલીપૂ: સ્થાપિત- ૮૦૮ ૩૦ શ્રી ચિત્રાર્ચપ્રવર્તકાય નમ:
 શ્રીમદ્રાધાક્ષણાય નમ: ૮૦૯ ૩૦ શ્રી દ્વારિકાપ્રેષિતસુહૃદે નમ:
 ૭૯૪ ૩૦ શ્રી અશ્રીપ્રદ્રાદાય નમ: ૮૧૦ ૩૦ શ્રી તીર્થવાસ્યધરદ્શકાય નમ:
 ૭૯૫ ૩૦ શ્રી નિબદ્ધોત્સવમાર્યાદાય નમ- ૮૧૧ ૩૦ શ્રી સત્ત્વાત્રે
 ૭૯૬ ૩૦ શ્રી ભત્તાભીષ્ટફલપ્રદાય નમ: ૮૧૨ ૩૦ શ્રી દ્વારિકેશાત્મને નમ:
 ૭૯૭ ૩૦ શ્રી ભુજાપુરભક્તાત્તિ- ૮૧૩ ૩૦ શ્રી ભત્તાપર્દશનાક્ષમાય નમ:
 પ્રીતાય નમ: ૮૧૪ ૩૦ શ્રી સચ્ચિવદાનન્દવરાદાય નમ:
 ૭૯૮ ૩૦ શ્રી પૌરપ્રપૂજિતાય નમ: ૮૧૫ ૩૦ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણાત્મકાયનમ:
 ૭૯૯ ૩૦ શ્રી વિનારાયાત્રિષ્ટા- ૮૧૬ ૩૦ શ્રી વર્ધિતક્ષેત્રમાહાત્મ્યાય નમ:
 પકાય નમ: ૮૧૭ ૩૦ શ્રી તામુડિઙ્ગિત્સ્વકાય નમ:
 ૮૦૦ ૩૦ શ્રી વૃત્તાલયાશ્ચિપ્રદાય નમ- ૮૧૯ ૩૦ શ્રી ત્રિયુગાય નમ:
 ૮૦૧ ૩૦ શ્રી શિલ્પિસમાનવાસ્તવયનમ- ૮૨૦ ૩૦ શ્રી વાદિજેતે નમ:
 ૮૦૨ ૩૦ શ્રી લક્ષ્મીનારાયણાદ્યા- ૮૨૧ ૩૦ શ્રી અનુયગસંભવાય નમ:
 સ્થાપકાય નમ: ૮૨૨ ૩૦ શ્રી અસુરાવિતેશલાય નમ:
 ૮૦૩ ૩૦ શ્રી અર્ચિતભૂસુરાય નમ: ૮૨૩ ૩૦ શ્રી પ્રકટેશ્વરલક્ષ્મણાય નમ:

८९७	३० श्री लोभोन्मूलनधीदात्रे नमः	११६	३० श्री बुद्धिप्रेरकाय नमः
८९८	३० श्री कामोत्कृष्णनसुतिदाय नमः	११७	३० श्री इशित्रे नमः
८९९	३० श्री दुर्जेयरसज्जिद्वेद्याय नमः	११८	३० श्री जीवश्रब्रह्मामायारु-
९००	३० श्री निःम्भूतविश्वपत्रकाय नमः		पयाथार्थ्यवेदिकाय नमः
९०१	३० श्री मानसर्पविष्ट्रात्रे नमः	११९	३० श्री निर्मुणाय नमः
९०२	३० श्री कृष्णाकान्तिकशंस-१२०	३० श्री गुणवृत्तिज्ञाय नमः	
	नाय नमः	१२१	३० श्री बद्रजीविमोचनाय नमः
१०३	३० श्री सद्गुर्मजानवैराग्यभ- कितवोधनपाठवाय नमः	१२२	३० श्री भक्त्याराध्याय नमः
		१२३	३० श्री महादेवाय नमः
१०४	३० श्री ज्ञानस्वरूपनिष्ठेन्त्रे नमः	१२४	३० श्री ज्ञेयाय नमः
१०५	३० श्री नियन्त्रे नमः	१२५	३० श्री ध्येयाय नमः
१०६	३० श्री पुरुषात्मकाय नमः	१२६	३० श्री प्रकाशकाय नमः
१०७	३० श्री प्रकृतीशाय नमः	१२७	३० श्री शेषीकृताक्षरपरश्री-
१०८	३० श्री महाकालाय नमः		कृष्णाय नमः
१०९	३० श्री मायेशाय नमः	१२८	३० श्री कालकालनाय नमः
११०	३० श्री अव्याकृतात्मकाय नमः	१२९	३० श्री कृष्णसेवाहीनपुस्ति-
			चतुष्केच्छापहारकाय नमः
१११	३० श्री हिरण्यगर्भाय नमः	१३०	३० श्री आदिष्टसाड्ख्यसि-
११२	३० श्री तत्त्वात्मने नमः		द्वानाय नमः
११३	३० श्री तत्त्वलक्षणलक्ष्मकाय नमः	१३१	३० श्री निजज्ञानफलप्रदाय नमः
११४	३० श्री वैराजाय नमः	१३२	३० श्री ऋग्यात्मकाय नमः
११५	३० श्री अखिलविश्वात्मने नमः	१३३	३० श्री चतुर्वीणाश्रमधर्मनि-

८६२	३० श्री निगमायाष्ट्रसच्चास्त्रा- ८७९	३० श्री धौयेस्थापितश्रीम-
	तिरुवचे नमः	द्राधामदनमोहनाय नमः
८६३	३० श्री शास्त्रसारविदेनमः ८८०	३० श्री पुत्रोपदिष्टश्रीकृष्णां-
८६४	३५ श्री विशिष्टद्वैतमत्पृथते नमः	त्रदीक्षाविधिक्रमाय नमः
८६५	३० श्री साकारब्रह्मवर्णनाय नमः ८८१	३० श्री प्रोत्सर्वीक्षितसद्मर्याद्य नमः
८६६	३० श्री रामानुजकृतग्रन्थश्रु- ८८२	३० श्री कृष्णापूजाविधापकाय नमः
	तिपाठ्टप्रवर्तकाय नमः ८८३	३० श्री प्रोत्सर्वाराधनिर्हाराय नमः
८६७	३० श्री गृहीतविदुलेशोक्तव्र- ८८४	३० श्री क्षमासाराय नमः
	तोत्सवविधेय नमः ८८५	३० श्री सदर्चनाय नमः
८६८	३० श्री सुधये नमः ८८६	३० श्री स्वाचार्यपतिशिष्य-
८६९	३० श्रीव्याधिकरसद्भववेनमः	त्वस्थापकाय नमः
८७०	३० श्री वैदिकसम्पत्ताय नमः ८८७	३० श्री शिष्यासानाय नमः
८७१	३० श्री शिक्षापत्रीश्वस्थापितत्व- ८८८	३० श्री पुत्रदत्तमहादीक्षाय नमः
	माहात्म्याय नमः ८८९	३० श्री पुत्रदीक्षितपुरुषाय नमः
८७२	३० श्री पाठसिद्धिदाय नमः ८९०	३० श्री सुखादीक्षितगोपाय नमः
८७३	३० श्री सद्मर्यादिप्रवृत्तीच्छवेनमः ८९१	३० श्री प्राराधाकृष्णोष्टवताय नमः
८७४	३० श्री शिक्षापत्रीप्रवर्तकाय नमः ८९२	३० श्री सत्पादिष्टेयसमूर्तये नमः
८७५	३० श्री प्रमोदिताश्रितजनाय नमः ८९३	३० श्री एकान्तिकपरायणाय नमः
८७६	३० श्री नरनारायणेक्षणाय नमः ८९४	३० श्री पुत्रप्रोत्काटिकाशेष-
८७७	३० श्री महादेलोत्सवाय नमः	त्रोत्सवविधिक्रमाय नमः
८७८	३० श्री अयोध्याप्रसारार्पि- ८९५	३० श्री गोपालप्रशंसद्विष्णु नमः
	तस्यस्वेनमः ८९६	३० श्री त्यागिधर्मोपदेशकाय नमः

रुपकाय नमः	१५२	३० श्री सन्यासधर्मगदिवे नमः	
१३४	३० श्री षट्कर्मविधिनिर्णेत्री नमः	१५३	३० श्री सद्गुनिष्ठुतिबोधकय नमः
१३५	३० श्री गायत्रीमन्त्रदैत्य नमः	१५४	३० श्री जीर्णदुर्गस्थापितश्री-
१३६	३० श्री स्मारतवक्त्र नमः	द्वारिकेशादये नमः	
१३७	३० श्री श्रोतवक्त्र नमः	१५५	३० श्री आत्मदाय नमः
१३८	३० श्री विघ्नधर्मविशेषविदे नमः	१५६	३० श्री ब्रह्मचारिधर्मवक्त्रे नमः
१३९	३० श्री जीविकावृत्तिनिर्णेत्री नमः	१५७	३० श्री बृहद्वर्षभगवाहराय नमः
१४०	३० श्री हेयोपादेयबोधकाय नमः	१५८	३० श्री दुर्गालयवस्थापितश्री-
१४१	३० श्री आशौचनिर्णय नमः	१५९	३० श्री अखिलार्थदाय नमः
१४२	३० श्री आद्भुतविधिवक्त्रे नमः	१६०	३० श्री सदाइयोगोपदेष्टे नमः
१४३	३० श्री विधिप्रियाय नमः	१६१	३० श्री पिण्डब्रह्माण्ड-निर्णयाय नमः
१४४	३० श्री कलिहेयार्थनिर्णेत्री नमः	१६२	३० श्री भूतस्वरुपनिर्णेत्री नमः
१४५	३० श्री राजधर्मनिरुपकय नमः	१६३	३० श्री वायुमेदनिरुपकाय नमः
१४६	३० श्री पतिक्रताधर्मवक्त्रे नमः	१६४	३० श्री कालज्ञानवदाय नमः
१४७	३० श्री विधावार्धमक्षकाय नमः	१६५	३० श्री योगसिद्धिहेतुप्रदर्शनाय नमः
१४८	३० श्री नानाकृतसमाराध्याय नमः	१६६	३० श्री शतानन्दस्तुताय नमः
१४९	३० श्री पूजाविद्युपदेशकाय नमः	१६७	३० श्री स्तुत्याय नमः
१५०	३० श्री स्पर्शनिर्णयकृते नमः	१६८	३० श्री भक्तवाच्छित्पूरकाय नमः
१५१	३० श्री वानप्रस्थधर्मप्रदर्शकाय नमः	१६९	३० श्री शिक्षापात्रग्रथनकाय नमः
नमः			

१७० ॐ श्रीशिक्षाप्रविधिप्राचेनमः १८४ ॐ श्री स्वोपयाचकेष्टुषुसि-
१७१ ॐ श्री शिक्षाप्रविधिसन्तुष्ट्यनमः द्विदाय नमः
१७२ ॐ श्रीलोलासंदर्भकरक्यनमः १८५ ॐ श्री पुत्रदाय नमः
१७३ ॐ श्री निर्वासनाय नमः १८६ ॐ श्री वित्तदाय नमः
१७४ ॐ श्री तिरोथानलोलासं- १८७ ॐ श्री विद्याप्रदाय नमः
गोहितासुराय नमः १८८ ॐ श्री वैरिभयाप्रदाय नमः
१७५ ॐ श्री वैमानिकावृत्ताय नमः १८९ ॐ श्री अपमृत्युराय नमः
१७६ ॐ श्री हृष्टेवृद्धसमर्चिताय १९० ॐ श्री भृक्तिप्रदाय नमः
नमः १९१ ॐ श्री मुक्तिप्रदाय नमः
१७७ ॐ श्री स्वार्चाप्रादुष्कृतैश्वर्याय १९२ ॐ श्री आश्रयाय नमः
नमः १९३ ॐ श्री ऐश्वर्यदाय नमः
१७८ ॐ श्री दत्तप्रत्यक्षदर्शनाय १९४ ॐ श्री रोगहराय नमः
नमः १९५ ॐ श्री ज्ञानकृते नमः
१७९ ॐ श्री भक्तेक्षाहसिताय नमः १९६ ॐ श्री भक्तिप्रदाय नमः
१८० ॐ श्री पुष्पाद्युपाहर्त्रे नमः १९७ ॐ श्री अधिप्राय नमः
१८१ ॐ श्री अन्नभोजनाय नमः १९८ ॐ श्री समाधिप्रदाय नमः
१८२ ॐ श्री क्षीरप्राय नमः १९९ ॐ श्री तमोहर्त्रे नमः
१८३ ॐ श्री नीरप्राय नमः २००० ॐ श्री सर्वमङ्गलमङ्गलाय नमः

इति सर्वमङ्गलोकं श्रीहरिसहस्रनामावालिः समाप्ता ॥

विष्णुसहस्रनामस्तोत्रम् ।

यस्य स्मरणमात्रेण जन्मसंसारबन्धनात् ।
विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ १ ॥
श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः ।
युधिष्ठिरः शान्तनवं पुनरेवाभ्यभाषत ॥ २ ॥
किमेकं दैवतं लोके किं वायेकं परायणम् ।
स्तुवन्तः कं कर्मचन्तः प्राप्नुयमानवाः शुभम् ॥ ३ ॥
को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः ।
किं जपन् मुच्यते जन्तुर्जन्मसंसारबन्धनात् ॥ ४ ॥
जगत्प्रभुं देवदेवमनन्तं पुरुषोत्तमम् ।
स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ॥ ५ ॥
तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमव्ययम् ।
ध्यायन् स्तुवन्नामस्यंश्च यजमानस्तमेव च ॥ ६ ॥
अनादिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमहेश्वरम् ।
लोकाध्यक्षं स्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥ ७ ॥
ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्धनम् ।
लोकनाथं महद्भूतं सर्वभूतभवोद्भवम् ॥ ८ ॥
एष मे सर्वधर्माणां धर्मोऽधिकतमो मतः ।
यद्भक्त्या पुण्डरीकाक्षं स्तवैरर्चेन्नरः सदा ॥ ९ ॥

परमं यो महत्तेजः परमं यो महत्तपः ।
परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ॥ १० ॥
पवित्राणां पवित्रं यो मङ्गलानां च मङ्गलम् ।
दैवतं देवतानां च भूतानां योऽव्ययः पिता ॥ ११ ॥
यतः सर्वाणि भूतानि भवन्त्यादियुगागमे ।
यस्मिंश्च प्रलयं यान्ति पुनरेव युगक्षये ॥ १२ ॥
तस्य लोकप्रथानस्य जगन्नाथस्य भूपते ! ।
विष्णोर्नामसहस्रं मे श्रृणु पापभयापहम् ॥ १३ ॥
यानि नामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः ।
ऋषिभिः परिगीतानि तानि वक्ष्यामि भूतये ॥ १४ ॥
अस्य श्रीविष्णोर्दिव्यसहस्रनामस्तोत्रमन्तस्य
भगवान् वेदव्यास ऋषिः । श्री विष्णुः परमात्मा देवता ।
अनुष्टुप् छन्दः । अमृतांशुद्भवो भानुरिति बीजम् । देवकीनन्दनः
स्त्रियोऽस्ति शक्तिः । त्रिसामा सामगः सामोति हृदयम् । शङ्खभृत्रनकी
चक्रीति कीलकम् । शार्दूलन्वा गदाधर इत्यस्त्रम् ।
रथाङ्गपाणिरक्षोभ्य इति कवचम् । उद्धवः क्षोभणो देव इति
परमो मन्त्रः । श्रीमहाविष्णुप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ।
अथ न्यासः ।

विश्वं विष्णुर्विष्टकार इत्यङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
अमृतांशुद्भवो भानुरिति तर्जनीभ्यां नमः । ब्रह्मण्यो
ब्रह्मकृद्भूतेति मध्यमाभ्यां नमः । सुवर्णबिन्दुरक्षोभ्य

इत्यनामिकाभ्यां नमः । निमिषोऽनिमिषः स्त्रवीति
कनिष्ठिकाभ्यां नमः । रथाङ्गपाणिरक्षोभ्य इति
करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । एवं ह्रदयादिव्यासः ।
अथ ध्यानम् ।
शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं
विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् ।
लक्ष्मीकान्तं कलननयनं योगिभिर्धर्यनिगम्यं
वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकेनाथम् ॥ १ ॥
३० नमो भगवते वासुदेवाय ।
विश्वं विष्णुर्विष्टकारो भूतभव्यभवत्प्रभुः ।
भूतकृद्भूतभृद्भावो भूतात्मा भूतभावनः ॥ १ ॥
पूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमा गतिः ।
अव्ययः पुरुषः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च ॥ २ ॥
योगो योगविदां नेता प्रधानपुरुषेश्वरः ।
नारसिंहपुः श्रीमान् क्षेत्रवः पुरुषोत्तमः ॥ ३ ॥
सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुर्भूतादिनिधिरव्ययः ।
सम्भवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः ॥ ४ ॥
स्वयम्भूः शम्भूरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः ।
अनादिनिधनो धाता विधाता धातुरुत्तमः ॥ ५ ॥
अप्रमेयो हृषीकेशः पद्मनाभोऽमरप्रभुः ।
विश्वकर्मा मनुस्त्वष्टु स्थविष्टु स्थविरो ध्रुवः ॥ ६ ॥

अग्राहः शाश्वतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः ।
प्रभूतस्त्रिकुव्याम पवित्रं मङ्गलं परम् ॥ ७ ॥
ईशानः प्राणदः प्राणो ज्येष्ठः श्रेष्ठः प्रजापतिः ।
हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुसूदनः ॥ ८ ॥
ईश्वरो विक्रमो धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः ।
अनुत्तमो दुरार्थः कृतज्ञः कृतिरात्मवान् ॥ ९ ॥
सुरेशः शरणं शर्म विश्वरेता: प्रजाभवः ।
अहः संवत्सरो व्यालः प्रत्ययः सर्वदर्शनः ॥ १० ॥
अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादिरच्युतः ।
वृषाकपिरमेयात्मा सर्वयोगविनिःसृतः ॥ ११ ॥
वसुर्वसुमना: सत्यः समात्मा सम्प्रितः समः ।
अमोघः पुण्डरिकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः ॥ १२ ॥
रुद्रो बहुशिरा बभूविश्वयोनिः शुचिश्रवाः ।
अमृतः शाश्वतः स्थाणुर्वरारोहो महातपाः ॥ १३ ॥
सर्वंगः सर्वविद्वानुविष्वक्सेनो जनार्दनः ।
वेदो वेदविद्व्यज्ञे वेदाङ्गो वेदवित् कविः ॥ १४ ॥
लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः कृताकृतः ।
चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्तुर्दृश्यतुभुजः ॥ १५ ॥
भ्राजिष्युर्भोजनं भोक्ता सहिष्युर्जगदादिजः ।
अनघो विजयो जेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः ॥ १६ ॥

असह्योऽप्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टकृच्छुचिः ।
सिद्धार्थः सिद्धसङ्कल्पः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ॥ २७ ॥
वृषाही वृषभो विष्णुर्वृषपर्वा वृषोदरः ।
वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः श्रृतिसागरः ॥ २८ ॥
सुभुजो दुर्घरो वाग्मी महेन्द्रो वसुदो वसुः ।
नैकरुपो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ॥ २९ ॥
ओजस्तेजोद्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः ।
ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मन्त्रश्नन्द्रशुर्भास्करद्युतिः ॥ ३० ॥
अमृतांशूद्धवो भानुः शशबिन्दुः सुरेश्वरः ।
औषधं जगतः सेतुः सत्यर्धमपराक्रमः ॥ ३१ ॥
भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः ।
कामहा कामकृत् कान्तः कामः कामप्रदः प्रभुः ॥ ३२ ॥
युगादिकृद्युगावर्तो नैकमायो महाशनः ।
अदृश्योऽव्यक्तरुपश्च सहस्रजिनन्तजित् ॥ ३३ ॥
इष्टे विशिष्टः शिष्टेष्टः शिखण्डी नहुषो वृषः ।
क्रोधहा क्रोधकृत्कर्ता विश्वबाहुर्महीधरः ॥ ३४ ॥
अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदो वासवानुजः ।
अपांनिधिरधिष्ठानमप्रमत्तः प्रतिष्ठितः ॥ ३५ ॥
स्कन्दः स्कन्दधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः ।
वासुदेवो बृहद्वानुरादिदेवः पुरन्दरः ॥ ३६ ॥

उपेन्द्रो वामनः प्रांशुरमोघः शुचिरुजितः ।
अतीन्द्रः सङ्गेष्ठः सर्गो धूतात्मा नियमो यमः ॥ १७ ॥
वैद्यो वैद्यः सदायोगी वीरहा माधवो मधुः ।
अतीन्द्रियो महामायो महोत्साहो महाबलः ॥ १८ ॥
महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः ।
अनिर्देश्यवपुः श्रीमानमेयात्मा महाद्विद्वृक् ॥ १९ ॥
महेष्वासो महीभर्ता श्रीनिवासः सतांगतिः ।
अनिरुद्धः सुरानन्दो गोविन्दो गोविदांपतिः ॥ २० ॥
मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्णो भुजगोत्तमः ।
हिरण्यनाभः सुतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ॥ २१ ॥
अमर्त्यः सर्वदृक् सिंहः सन्धाता सन्धिमान् स्थिरः ।
अजो दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा ॥ २२ ॥
गुरुर्गुरुतमो धाम सत्यः सत्यपराक्रमः ।
निषिद्धेऽनिषिद्धः स्नागवी वाचस्पतिरुदारधीः ॥ २३ ॥
अग्रणीर्गामणीः श्रीमान् न्यायो नेता समीरणः ।
सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्रपात् ॥ २४ ॥
आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रमर्दनः ।
अहः संवर्तको वह्निनिलो धरणीधरः ॥ २५ ॥
सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वधृग्विश्वधुग्विभुः ।
सत्कर्ता सत्कृतः साधुर्जह्नारायणो नरः ॥ २६ ॥

अशोकस्तारणस्तारः शूरः शौरिर्जनेश्वरः ।
अनुकूलः शतावर्तः पद्मी पद्मनिभेक्षणः ॥ ३७ ॥
पद्मनाभोऽरविन्दाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत् ।
महाद्विद्वृक्षद्वो बृद्धात्मा महाक्षो गरुडध्वजः ॥ ३८ ॥
अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः ।
सर्वलक्षणलक्षण्यो लक्ष्मीवान् समितिञ्चयः ॥ ३९ ॥
विक्षरो रोहितो मार्गो हेतुर्दमोदरः सहः ।
महीधरो महाभागो वेगवानमिताशनः ॥ ४० ॥
उद्धवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः ।
करणं कारणं कर्ता विकर्ता गहनो गुहः ॥ ४१ ॥
व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदो ध्रुवः ।
परद्विः परमः स्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शुभेक्षणः ॥ ४२ ॥
रामो विरामो विरजो मार्गो नेयो नयोऽनयः ।
वीरः शक्तिमां श्रेष्ठो धर्मो धर्मविद्वत्तमः ॥ ४३ ॥
वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रणवः पृथुः ।
हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्यासो वायुरधोक्षजः ॥ ४४ ॥
ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः ।
उग्रः संवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ॥ ४५ ॥
विस्तारः स्थावरः स्थाणुः प्रमाणं बीजमव्ययम् ।
अर्थोऽनर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ॥ ४६ ॥

अनिर्विणः स्थविष्टोऽभूर्धर्मयूपो महामखः ।
नक्षत्रेनेर्मिर्नक्षत्री क्षमः क्षामः समीहनः ॥ ४७ ॥
यज्ञ ईज्यो महेज्यश्च क्रतुः सत्रं सतांगतिः ।
सर्वदर्शी विमुक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञानमुत्तमम् ॥ ४८ ॥
सुव्रतः सुमुखः सूक्ष्मः सुघोषः सुखदः सुहृत् ।
मनोहरो जितक्रोधो वीरबाहुर्विदारणः ॥ ४९ ॥
स्वापनः स्ववशो व्यापी नैकात्मा नैककर्मकृत् ।
वत्सरो वत्सलो वत्सी रत्नगर्भो धनेश्वरः ॥ ५० ॥
धर्मगुब्धर्मकृद्धर्मी सदसत्क्षरमक्षरम् ।
अविज्ञाता सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ॥ ५१ ॥
गभस्तिनेमिः सत्वस्थः सिंहो भूतमहेश्वरः ।
आदिदेवो महादेवो देवेशो देवभृद्गुरुः ॥ ५२ ॥
उत्तरो गोपतिर्गोपा ज्ञानगम्यः पुरातनः ।
शरीरभूतभृद्गोक्ता कपीन्द्रो भूरिदक्षिणः ॥ ५३ ॥
सोमपोऽमृतपः सोमः पुरुजित्युरुसत्तमः ।
विनयो जयः सत्यसन्धो दाशार्हः सात्वतां पतिः ॥ ५४ ॥
जीवो विनयिता साक्षी मुकुन्दोऽमितविक्रमः ।
अभ्योनिधिरनन्तात्मा महादधिशयोऽनक्तः ॥ ५५ ॥
अजो महार्हः स्वाभाव्यो जितामित्रः प्रमोदनः ।
आनन्दो नन्दनो नन्दः सत्याधर्मा त्रिविक्रमः ॥ ५६ ॥

उदीर्णः सर्वतश्छुरनीशः शाश्वतः स्थिरः ।
भूषयो भूषणो भूतीर्विशोकः शोकनाशनः ॥ ६७ ॥
अचिभानर्चितः कुम्भो विशुद्धात्मा विशोधनः ।
अनिरुद्धोऽप्रतिरथः प्रद्युम्नोऽमितविक्रमः ॥ ६८ ॥
कालनेमिनिहा वीरः शूरः शौरिर्जनेश्वरः ।
त्रिलोकात्मा त्रिलोकेशः केशवः केशिहा हरिः ॥ ६९ ॥
कामदेवः कामपालः कामी कान्तः कृतागमः ।
अनिर्देश्यवपुष्पिष्ठुर्वरोऽनन्तो धनञ्जयः ॥ ७० ॥
ब्रह्मण्यो ब्रह्मकृद् ब्रह्मा ब्रह्म ब्रह्मविवर्धनः ।
ब्रह्मविद् ब्राह्मणो ब्रह्मी ब्रह्मज्ञो ब्राह्मणप्रियः ॥ ७१ ॥
महाक्रमो महाकर्मा महातेजा महोरगः ।
महाक्रतुर्महायज्चा महायज्ञो महाहविः ॥ ७२ ॥
स्तव्यः स्तवप्रियः स्तोत्रं स्तुतिः स्तोता रणप्रियः ।
पूर्णः पूर्यिता पुण्यः पुण्यकीर्तिरनामयः ॥ ७३ ॥
मनोजवस्तीर्थकरो वसुरेता वसुप्रदः ।
वसुप्रदो वासुदेवो वसुर्वसुमना हविः ॥ ७४ ॥
सद्गतिः सत्कृतिः सत्ता सद्गृहिः सत्परायणः ।
शूरसेनो यदुश्रेष्ठः सत्त्रिवासः सुयामुनः ॥ ७५ ॥
भूतावासो वासुदेवः सर्वासुनिलयोऽनलः ।
दर्पहा दर्पदो दृसो दुर्धरोऽथापराजितः ॥ ७६ ॥

महर्षिः कपिलाचार्यः कृतज्ञो मेदिनीपतिः ।
त्रिपदस्त्रिदशाध्यक्षो महाश्रङ्गः कृतान्तकृत् ॥ ५७ ॥
महावराहो गोविन्दः सुषेणः कनकाङ्गदी ।
गुह्यो गभीरो गहनो गुप्तश्क्रगदाधरः ॥ ५८ ॥
वेदेः स्वाङ्गोऽजितः कृष्णो दृढः सङ्कर्षणोऽच्युतः ।
वरुणो वारुणो वृक्षः पुष्कराक्षो महामना ॥ ५९ ॥
भगवान् भगवाननन्दी वनमाली हलायुधः ।
आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहष्णुर्गतिसत्तमः ॥ ६० ॥
सुन्धवा खण्डपरशुर्दुरुणो द्रविणप्रदः ।
दिवस्पृक् सर्वदृग्व्यासो वाचस्पतिरयोनिजः ॥ ६१ ॥
त्रिसामा सामगः साम निर्वाणं भेषजं भिषक् ।
सन्न्यासकृच्छमः शान्तो निष्ठा शान्तिः परायणः ॥ ६२ ॥
शुभाङ्गः शान्तिदः स्त्र॒ष्टा कुमुदः कुवलेशयः ।
गोहितो गोपतिर्गोपा वृषभाक्षो वृषप्रियः ॥ ६३ ॥
अनिवर्ती निवृत्तात्मा सङ्क्षेपा क्षेमकृच्छिवः ।
श्रीवत्सवक्षः श्रीवासः श्रीपतिः श्रीमतांवरः ॥ ६४ ॥
श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः ।
श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रीमाँलोकत्रयाश्रयः ॥ ६५ ॥
स्वक्षः स्वङ्गः शतान्दो नदिर्ज्योतिर्गणेश्वरः ।
विजितात्मा विधेयात्मा सत्कीर्तिश्छन्नसंशयः ॥ ६६ ॥

विश्वमूर्तिर्महामूर्तिर्दीर्ममूर्तिर्मूर्तिमान् ।
अनेकमूर्तिरव्यक्तः शतमूर्तिः शताननः ॥ ७७ ॥
एको नैकः सवः कः किं यज्ञत्यदमनुत्तमम् ।
लोकबन्धुलोकनाथो माधवो भक्तवत्सलः ॥ ७८ ॥
सवर्णवर्णार्णो हेमाङ्गो वराङ्गश्चनाङ्गदी ।
वीरहा विषमः शून्यो घृताशीरचलश्वलः ॥ ७९ ॥
अमानी मानदो मान्यो लोकस्वामी त्रिलोकधृक् ।
सुपेदा मेधजो धन्यः सत्यमेधा धराधरः ॥ ८० ॥
तेजोवृषो द्युतिधरः सर्वशस्त्रभूतां वरः ।
प्रग्रहो निग्रहो व्यग्रो नैकश्रङ्गो गदाग्रजः ॥ ८१ ॥
चतुर्मूर्तिश्चतुर्बाहुश्चतुर्व्यूहश्चतुर्गतिः ।
चतुरात्मा चतुर्भावश्चतुर्वेदविदेकपात् ॥ ८२ ॥
समावर्तो निवृत्तात्मा दुर्जयो दुरतिक्रमः ।
दुर्लभो दुर्गमो दुर्गो दुरावासो दुरारिहा ॥ ८३ ॥
शुभाङ्गो लोकसारङ्गः सुतन्तुस्तन्तुवर्धनः ।
इन्द्रकर्मा महाकर्मा कृतकर्मा कृतागमः ॥ ८४ ॥
उद्धवः सुन्दरः सुन्दोरत्रनाभः सुलोचनः ।
अर्को वाजसनः श्रङ्गी जयन्तः सर्वविज्जयी ॥ ८५ ॥
सुवर्णबिन्दुरक्षोभ्यः सर्ववागीश्वरेश्वरः ।
महाहृदो महागर्तो महाभूतो महानिधिः ॥ ८६ ॥

कुमुदः कुन्द्रः कुन्दः पर्जन्यः पावनोऽनिलः ।
अमृतांशोऽमृतवपुः सर्वज्ञः सर्वतोमुखः ॥ ८७ ॥
सुलभः सुवतः सिद्धः शत्रुजिच्छत्रुतापनः ।
न्यग्रोधोदुम्बरोऽश्वत्थश्वान्गूराञ्चनिषूदनः ॥ ८८ ॥
सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तैथाः सप्तवाहनः ।
अमूर्तिरनघोऽचिन्त्यो भयकृद्वयनाशनः ॥ ८९ ॥
अणुर्बुहत्कृशः स्थूलो गुणभृतिर्गुणो महान् ।
अधृतः स्वधृतः स्वास्यः प्रागवंशो वंशवर्धनः ॥ ९० ॥
भारभृत् कथितो योगी योगीशः सर्वकामदः ।
आश्रमः श्रमणः क्षामः सुपर्णो वायुवाहनः ॥ ९१ ॥
धनुर्धरो धनुर्वेदो दण्डो दमयिता दमः ।
अपराजितः सर्वसहो नियन्ता नियमो यमः ॥ ९२ ॥
सत्ववान् सात्त्विकः सत्यः सत्यधर्मपरायणः ।
अभिप्रायः प्रियाहोऽर्थः प्रियकृत् प्रीतिवर्धनः ॥ ९३ ॥
विहायसगतिज्योतिः सुरुचिर्हुतभुगिवभुः ।
रविर्विरोचनः सूर्यः सविता रविलोचनः ॥ ९४ ॥
अनन्तो हुतभुग्भोक्ता सुखदो नैकदोऽग्रजः ।
अनिर्विणः सदामर्षी लोकाधिष्ठानमद्भूतः ॥ ९५ ॥
सनात्सनातनतमः कपिलः कपिरव्ययः ।
स्वस्तिदः स्वस्तिकृत्स्वस्ति स्वस्तिभक्स्वस्तिदक्षिणः ॥ ९६ ॥

शङ्खभृत्तन्दकी चक्री शार्ङ्गधन्वा गदाधरः ।
रथाङ्गपाणिरक्षोभ्यः सर्वप्रहरणायुधः ॥ १०७ ॥
सर्वप्रहरणायुधं ऊ नम इति ।
इतीदं कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः ।
नामान् सहस्रं दिव्यानामशेषेण प्रकीर्तिम् ॥ १ ॥
य इदं श्रृणुयान्नित्यं यश्चापि परिकीर्तयेत् ।
नाशुभं प्राप्नुयात् किञ्चित्सोऽमुत्रेह च मानवः ॥ २ ॥
वेदान्तगो ब्राह्मणः स्यात्क्षित्रियो विजयी भवेत् ।
वैश्यो धनसमृद्धः स्याच्छ्रद्धः सुखमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥
धर्मार्थी प्राप्नुयाद्वर्ममर्थार्थी चार्थमान्युयात् ।
कामानवाप्नुयात्कामी प्रजार्थी प्राप्नुयात्र्यजाम् ॥ ४ ॥
भक्तिमान्यः सदोत्थाय शुचिस्तद्रुतमानसः ।
सहस्रं वासुदेवस्य नामामेतत्प्रकीर्तयेत् ॥ ५ ॥
यशः प्राप्नोति विपुलं ज्ञातिप्राधान्यमेव च ।
अचलां श्रियमाप्नोति श्रेयः प्रप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ६ ॥
न भयं क्वचिदाप्नोति वीर्यं तेजस्य विन्दति ।
भवत्यरोगो द्युतिमान्बलरुपगुणान्वितः ॥ ७ ॥
मुच्येत रोगाद्रोगार्तो बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।
भयान्मुच्येत भीतस्तु मुच्येतापन्न आपदः ॥ ८ ॥

अरौद्रः कृष्णली चक्री विक्रम्यूर्जितशासनः ।
शब्दातिगः शब्दसहः शिशिरः शर्वशीकरः ॥ ९७ ॥
अक्रूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिणांवरः ।
विद्वत्तमो वीतभयः पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ ९८ ॥
उत्तारणो दुष्कृतिहा पुण्यो दुःस्वजनाशनः ।
वीरहा रक्षणः सन्तो जीवनः पर्यवस्थितः ॥ ९९ ॥
अनन्तरुपोऽनन्तश्रीर्जितमन्युर्भयापहः ।
चतुरस्त्रो गभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः ॥ १०० ॥
अनादिर्भूर्भुवोलक्ष्मीः सुवीरो रुचिराङ्गदः ।
जननो जनजन्मादिर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ १०१ ॥
आधारनिलयो धाता पुष्पहासः प्रजागरः ।
ऊर्ध्वगः सत्यथाचारः प्राणादः प्रणवः पणः ॥ १०२ ॥
प्रमाणं प्राणनिलयः प्राणभृत् प्राणजीवनः ।
तत्त्वं तत्त्वविदेकात्मा जन्ममृत्युजरातिगः ॥ १०३ ॥
भूर्भुवःस्वस्तरुस्तारः सविता प्रपितामहः ।
यज्ञो यज्ञपतिर्यज्वा यज्ञाङ्गो यज्ञवाहनः ॥ १०४ ॥
यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञी यज्ञभुग्यज्ञसाधनः ।
यज्ञान्तकृद्यज्ञगुह्यमन्नमन्नाद एव च ॥ १०५ ॥
आत्मयोनिः स्वयंजातो वैखानः सामगायनः ।
देवकीनन्दनः स्त्रष्टा क्षितीशः पापनाशनः ॥ १०६ ॥

दुर्गाण्यतितरत्याशु पुरुषः पुरुषोत्तमम् ।
स्तुवन्नामसहस्रेण नित्यं भक्तिसमन्वितः ॥ १ ॥
वासुदेवाश्रयो मर्त्यो वासुदेवपरायणः ।
सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्म सनातनम् ॥ १० ॥
न वासुदेवभक्तानामशुभं विद्यते कचित् ।
जन्ममृत्युजराव्याधिभयं नैवोपजायते ॥ ११ ॥
इमं स्तवमधीयानः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ।
युजेतात्मा सुखक्षान्तिश्रीधृतिस्मृतिकीर्तिभिः ॥ १२ ॥
न क्रोधो न च मात्सर्य न लोभो नाशुभा मतिः ।
भक्तानां कृतपुण्यानां प्रभवेत्युरुषोत्तमे ॥ १३ ॥
द्यौः सचन्द्रार्कं नक्षत्रा खं दिशो भूर्महोदधिः ।
वासुदेवस्य वीर्येण विधृतानि महात्मनः ॥ १४ ॥
ससुरासुरगन्धर्वं सयक्षोरगराक्षासम् ।
जगद्गृष्णोऽवतरेदं कृष्णास्य सचराचरम् ॥ १५ ॥
इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सत्वं तेजो बलं धृतिः ।
वासुदेवात्मकान्याहुः क्षेत्रं क्षेत्रज्ञ एव च ॥ १६ ॥
सर्वागमानामाचारः प्रथमं परिकल्पते ।
आचारप्रभवो धर्मो धर्मस्य प्रभुरच्युतः ॥ १७ ॥
ऋषयः पितरो देवामहाभूतानि धातवः ।
जग्न्माजङ्गमं चेदं जगन्नारायणोद्द्वम् ॥ १८ ॥

योगो ज्ञानं तथा साहृदयं विद्याः शिल्पादिकर्म च ।
वेदाः शास्त्राणि विज्ञानमेतत्सर्वं जनार्दनात् ॥ १९ ॥
एको विष्णुर्महादूतं पृथग्भूतात्यनेकशः ।
त्रीन् लोकान् व्याप्य भूतात्मा भुड़के विश्वभूगव्ययः ॥ २० ॥
इमं स्तवं भगवतो विष्णोव्यासेन कीर्तितम् ।
पठेद्य इच्छेत्पुरुषः श्रेयः प्रामुं सुखानि च ॥ २१ ॥
विश्वेश्वरमजं देवं जगतः प्रभवाप्ययम् ।
भजन्ति ये पुष्कराक्षं न ते यान्ति पराभवम् ॥ २२ ॥
पद्मप्रविशालाक्ष ! पद्मानाभ ! सुरोत्तम ! ।
भक्तानामनुरक्तानां त्राता भव जनार्दन ! ॥ २३ ॥
यो मां नामसहस्रेण स्तोतुमिच्छति पाण्डव ।
तेन चैकेन श्लोकेन स्तुतं एव न संशयः ॥ २४ ॥
नमोऽस्त्वनन्ताय सहस्रमूर्तये सहस्रपादाक्षिशिरोरुबाह्वे ।
सहस्रनामे पुरुषाय शाश्वते सहस्रकोटियुगधारिणे नमः ॥ २५ ॥
नमः कमलनाभाय नमस्ते जलशायिने ।
नमस्ते केशवानन्त ! वासुदेव ! नमोऽस्तु ते ॥ २६ ॥
वासनाद्वासुदेवस्य वासितं भुवनत्रयम् ।
सर्वभूतनिवासोऽसि वासुदेव ! नमोऽस्तु ते ॥ २७ ॥
नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ।
जगद्धिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २८ ॥

आकाशात्पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम् ।
सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रति गच्छति ॥ २९ ॥
एष निष्कण्टकः पन्था यत्र सम्पूज्यते हरिः ।
कुपथं तं विजानीयादोविन्दरहितागमम् ॥ ३० ॥
सर्ववेदेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् ।
तत्फलं समवाप्नोति स्तुत्वा देवं जनार्दनम् ॥ ३१ ॥
यो नरः पठते नित्यं त्रिकालं केशवालये ।
द्विकालमेककालं वा कूरं सर्वे व्यपोहति ॥ ३२ ॥
दहन्ते रिपवस्तस्य सौम्याः सर्वे सदां ग्रहाः ।
विलीयन्ते च पापानि स्तवे ह्यमिन् प्रकीर्तिते ।
येन ध्यातः श्रुतो येन येनायं पठितः स्तवः ॥ ३३ ॥
दत्तानि सर्वदानानि सुराः सर्वे समर्चिताः ।
इह लोके परे वापि न भयं विद्यते कचित् ॥ ३४ ॥
नामां सहस्रं योऽधीते द्वादश्यां मम सत्रिधौ ।
शनैर्दहति पापानि कल्पकोटिशतनि च ॥ ३५ ॥
अश्वथसत्रिधौ पार्थ ! तूलसीसत्रिधौ तथा ।
पठेन्नामसहस्रं तु गवां कोटिफलं लभेत् ॥ ३६ ॥
शिवालये पठेन्नित्यं तुलसीवनसंस्थितः ।
नरो मुक्तिमवाप्नोति चक्रपाणेर्वचो यथा ।
ब्रह्महत्यादिकं घोरं सर्वपापं विनश्यति ॥ ३७ ॥
इति श्रीविष्णोर्दिव्यसहस्रनामस्तोत्रं सम्पूर्ण ॥

प्रातःस्मरणं

प्रातः स्मरामि हरिकृष्णमुखारविन्दं
बिम्बाघरं स्मितसुधाहृतविश्वतापम् ।
कारुण्यपूर्णनयनं शुभनासिकाद्यं
पुण्ड्राद्यभालमवतंसलसत्कपोलम् ॥१॥
प्रातः श्रेये वृषजनेर्भुजदण्डयुगम्
संसारसिद्ध्युपतिताश्रयणीयमेकम् ।
आजानुलम्बितवराभयदं मनोज्ञं
संस्थापकं स्वसुतयोश्च निजाकृतीनाम् ॥२॥
प्रातर्नमामि हरिकृष्णपदारविन्दे
तीर्थीकृतावनितले हृदयावधार्ये ।
वज्ञाङ्गुशध्वजयवाम्बरगोष्ठोध्वरेखाङ्गिते
नखविधुक्षत हृदतान्धे ॥३॥
प्रातः शिखान्तहरिकृष्णातनुं घनाभां
ध्यायामि सज्जनसभान्तरराजमानाम् ।
सप्रान्तशेखरशिरः पटमादधानां
श्रीवत्सकौस्तुभसिताम्बर भूषणाद्यम् ॥४॥

वसन्ततिलका वृत्तम् ।

प्रातः स्मरामि भवभीतिमहर्तिशान्त्ये
नारायणं गरुडवाहनमब्जनाभम् ।
ग्राहभिभूतवरवारणमुक्तिहेतुं
चक्रायुधं तरुणवारिजपत्रनेत्रम् ॥१॥
प्रातर्नमामि मनसा वचसा च मूर्धना
पादारविद्युगलं परमस्य पुंसः ।
नारायणस्य नरकार्णवतारकस्य
पारायणप्रवरविप्रपरायणस्य ॥२॥
प्रातर्भजामि भजतामभयङ्करं तं
प्राक्सर्वजन्मकृतपाप भयापहत्यै ।
यो ग्राहवक्रपतिताङ्गजेन्द्र
घोरशोकप्रणाशनकरो घृतशङ्खचक्रः ॥३॥
श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातः प्रातः पठेन्नरः ।
लोकत्रयपतिस्तस्मै दद्यादात्मपदं हरिः ॥४॥

પ્રભાત પદો**રાગ : ગીભાસ**

પ્રાત ભયો પ્રાણ ઘારે, જગો ગિરિધારી,
સાખા સબ આયે દ્વાર, લેલે કર પુષ્પહાર,
કુષણ કહી ટેરતહે, મંડળી તુમારી.
પ્રાત૦ ૧
સંગ લે પૂજાકો સાજ, જવાલની આઈ મહારાજ,
સબહીકે હાથ સોહે, કંચનકી થારી.
પ્રાત૦ ૨
સંગ લે સખી સમાજ, આઈ હે દરશન કાજ,
દ્વારપે ખડીહે વધુભાનકી દુલારી.
પ્રાત૦ ૩
દરશકો દાન દીજે, નયનાં સુફણ કીજે,
મુક્તાનંદ બારબાર, જત બલિહારી.
પ્રાત૦ ૪

રાગ : લેરવ

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ કહો રે મન મેરા;
એહી હે મહામંત્રસાર મીટે ભવ ફેરા...સ્વામિ૦ ટેક૦
રટો નામ અષ્ટજામ ટળે તાપ તેરા,
માયા મોહ આઈ મીટે નાવે જમડેરા...સ્વામિ... ૧
અજામેલ આઈ અધમ ઓધાર્યા ઘનેરા,
મહિમા ત્રિલોકમં પ્રસિદ્ધ નામ કેરા...સ્વામિ... ૨
શ્રીમુખેથી શ્રીહરિ આપ એહી જાપ જીપ્યા,
મુક્તાનંદ મંત્રજાપ મેટત અંધેરા...સ્વામિ... ૩
મુક્તાનંદ બારબાર, જત બલિહારી.

રાગ : રામગી પ્રભાતી

મનરે માન્યું નંદલાલ શું, જોઈ પાઘ પેચાળી;
રીજી રહી એના રૂપમાં, ભૂધરજીને ભાળી... મન૦ ૧
ભાલ તિલક કોઈ ભાતનું, કેસરનું વિરાજે;
નયષુની શોભા જોઈને, કોટિ રતિપતિ લાજે... મન૦ ૨
કુલદાના તોરા જુડી રહ્યા, જળકે કુંડલ કાને;
મુખડાની શોભા જોઈને, મોહી ભીનલે વાને... મન૦ ૩
હિંડળતા શુભ હારને, જોતાં રહી છું લોભાઈ;
મુક્તાનંદના નાથ શું, કીધી અચણ સગાઈ... મન૦ ૪

રાગ : કેદારો પ્રભાતી

ધ્યાન ધર ધ્યાન ધર ધર્મના પુત્રનું,
જે થકી સર્વ સંતાપ નાસે;
કોટિ રવિ ચંદ્રની કાંતિ જાંખી કરે,
એવા તારા ઉર વિષે નાથ ભાસે... ધ્યાન૦ ૧
શિર પર પુષ્પનો મુગાટ સોહામણો,
શ્રવણ પર પુષ્પના ગુચ્છ શોભે
પુષ્પના હારની પંક્તિ શોભે ગળે,
નીરખતાં ભક્તનાં મન લોભે... ધ્યાન૦ ૨
પચરંગી પુષ્પના કંકણ કર વિષે,
બાંધે બાજુબંધ પુષ્પ કેરા

રાગ : લેરવ પ્રભાતી

પ્રાતસમે શ્રીપુરુષોત્તમની, મૂર્તિ મનમાં સંભારુ રે,
નખશિખ શોભા નાથની, કોટી કામદ્યભી વારું રે. પ્રાત૦ ૧
ચરણ કમળની શોભા જોઈને, મોહી રહ્યું છે મન મારુ રે,
સોળે ચિહ્નસહિત કુચુંકુમ, અંકિત પલ ન વિસારું રે. પ્રાત૦ ૨
જમણે ચરણે નખની કાંતિ, ચિહ્નસહિત ઘણું શોભેરે,
જુગલ ચરણ નખમંણ જોતાં, ભક્તતણાં મન લોભેરે. પ્રાત૦ ૩
જાનું જંધા ઉદર અનુપમ, નિવળીસહિત વિરાજેરે,
ઉડી નાભી અજનું કારણ, સુદર અતિશો છાજેરે. પ્રાત૦ ૪
મોર મુગાટ મકરાકૃતિ કુંડળ, ભૂકૂરી ભાલ વિશાળરે,
મુક્તાનંદ કહે કરલટકાં, કરતા દીન દ્યાણરે. પ્રાત૦ ૫

રાગ પ્રભાતી

જગો નિજજીવન બોલે, પંખીડા વાણી,
તમારી સૈયામાં, મારી સાડી ચંપાડી. જગો૦ ૧
લોકડીયારી લાજ મારે, શ્યામળા વાલા.
તમે તો નિઃશંક પોઢ્યા નંદના લાલા. જગો૦ ૨
સાસુડી ચકોર મારી, નષાદી ધુતારી,
ગાવલદી દોવાને મિષે, આતી'તી બ્હારી. જગો૦ ૩
થાય છે અસુર મહી, વલોવા જાવું,
મુક્તાનંદના નાથજી, ઘણું શું કહી સમજાવું. જગો૦ ૪

ચરણમાં શ્યામને નેપુર પુષ્પના,
લલિત ત્રિભંગી શોભે ઘણેરા... ધ્યાન૦ ૩
અંગોઅંગ પુષ્પનાં આભરણ પહેરીને,
દાસ પર મહેરની દ્ધિ કરતાં
કહે છે મુક્તાનંદ ભજ દ્ધ ભાવશું,
સુખ તણા સિંધુ સર્વ કષ્ટ હરતા.. ધ્યાન૦૪

રાગ : લેરવી

મૂરતિ તમારી મારા શ્યામ શોભાધામ છે,
છબીપર વારું કોટિક કામ મન અભિરામ છે. મૂરતિ૦ ૧
પ્રેમીજનના પ્રાણ છોજ તમે શ્રીહરિ,
જગો મારા જીવન પ્રાણ કે જોઉં નેણાં ભરી. મૂરતિ૦ ૨
તલખે છે સૌ પ્રજસાથ દર્શન કારણો,
જગો મારા જગના જીવનકે જોઈને જોઉં તારે વારણે. મૂરતિ૦ ૩
મનમોહન ચિત્તાયોર દર્શન આપીયે,
મુક્તાનંદ કહે માવ દુઃસહ દુઃખ કાપીયે. મૂરતિ૦ ૪

રાગ : વિભાસ પ્રભાતી

શોભાસાગર શ્યામ તમારી મૂરતિ ઘારી રે;
મૂરતિ ઘારી રે નાખું મારા પ્રાણ વારી રે. શોભા ટેક૦
સુદરતા જોઈ મુખની શશી સુર લજાઈ રે,
મુખ દેખાડી નવ શક્યા, વસ્યા ગગન આઈ રે... શોભા૦ ૧

માન હર્યુ મણિધરનું શિખા-કેશ કાળે રે,
અવની ઉપર રહી ન શક્યા, ગયા પાતાણે રે... શોભા૦ ૨
ચંચળ લોચન જોઈને, લજા પાયાં તીન રે,
ખંજન કુરંગ વન વસ્યાં, જણે બૂડાં મીન રે... શોભા૦ ૩
ચાલ ચતુરાઈ જોઈને ગજ કરે વિકાર રે,
પ્રેમાનંદ કહે શિર નાખે ધૂળ વારંવાર રે... શોભા૦ ૪

૫૬-૨

વાલી લાગે વાલમ તારા મુખની વાણી રે,
મુખની વાણી શ્રવણે સુણી હું લોભાણી રે.
મુખની વાણી સાંભળી તજુ ચંચળતાઈ રે,
સિથર થઈને નિત્ય સેવે ચરણ રમા ડાહી રે...
મુખની વાણી સાંભળી રાચ્યા સુંદર રૂપે રે,
જગતસુખને પરહરી લીધો ભેખ ભૂપે રે...
વાણી સાંભળી સનકાદિકે લીધી હેયે ધારી રે,
ઘરથી ઘર ન માંડિયું રહ્યા બ્રહ્મચારી રે...
મુખની વાણી સાંભળી મારે પ્રીત બધાણી રે,
પ્રેમાનંદ કહે તન મન કરું કુરબાની રે... વાલી૦ ૧
વાલી૦ ૨
વાલી૦ ૩
વાલી૦ ૪

૫૬-૩

ઓરા આવો છેલ તમારુ, છોગલું જોવું રે,
છોગલું જોવું રે, છેલા મહારા મનમાં પ્રોવું રે. ઓરા૦ ૧૯

પ્રભાત પદો

છોગલું તારુ અટક્યું, મહારા ઉરમાં આવી રે,
મોહન તારી મૂરતિ, મહારા મનમાં ભાવી રે. ઓરા૦ ૧
મુખતણે મરકલડે, મને ઘેલડી લીધી રે,
સામું જોઈ તમે શ્યામળા, શુધ બુધ લીધી રે. ઓરા૦ ૨
શુધ બુધી શરીરની, દિલ ક્યાં ન ગોઠે રે,
મનનું વિદ્યું માડેલું, નેણની ચોટે રે. ઓરા૦ ૩
એટલું હવે કરજો, માણીગર માવા રે,
પ્રેમાનંદના નેણમાં રહો, આવોને આવા રે. ઓરા૦ ૪

૫૬-૪

કાન તમારે કારણે હું તો, ઘેલડી ઢોલું રે,
ઘેલડી ઢોલું રે, તમ વિના બીજું ન બોલું રે. કહાન૦ ૧
લોકડીયાંની લાજ મેલી, સંસારથી તોડી રે,
મન કર્મ વચન માવજી, તમ સાથે જોડી રે. કહાન૦ ૧
બીક મેતો સંસારની, સરવે કાઢી બારી રે,
રાજુવલોચન રસિયા, થઈ રહી તમારી રે. કહાન૦ ૨
તમે મહારા હું તમારી, દુરિજન જાણો રે,
પ્રીતમ વાતો પ્રીતની, નવ મળો નાણો રે. કહાન૦ ૩
રાજુ રહેજો રસિયા, કે'વું ઘટે તે કહેજો રે,
પ્રેમાનંદના નાથજી, દરશન દેજો રે. કહાન૦ ૪

રાગ વિલાસ

આવો જ્યું બિરાજો કહાના મોરે નેના આગે, આવો. ટેક૦
નિરખી કમળમુખ ઉપજત અતિસુખ,
દુઃક્હ સમૂહ ટેખી દૂરહુંસે ભાગે. આવો. ૧
રૂપકી અનુપમતાઈ દેખી મન લાયો ધાઈ,
નેના તો અરુન લાલ કહો કહાં જાગે. આવો. ૨
બોલો તોતરીસી બાની રેનકી નિશાની જાગની,
અધર અંજન કપોલન પીક દાગે. આવો. ૩
ચાસી કહો શ્યામ અનુરાગે કોનઉકે ધામ,
એહી છબી રહો ઉર પ્રેમાનંદ માગે. આવો. ૪

રાગ લૈરવ પ્રભાતી

પ્રાતતમે શ્રીસહાનંદની, મૂરતિ મનમાં ધારું રે,
નખશિખ નિરખી રૂપ અનુપમ, અંતરમાં ઉતારું રે. પ્રાત૦ ટેક.
રૂપાળા બહુ રાજુવલોચન, આવી વશ્યામન મોરે રે,
પુષ્ટ તરણ મન ભીને વાને, હંસગતિ ચિયત ચોરે રે. પ્રાત૦ ૨
અંગોઅંગ અનુપમ જીણાં, શેત વસત્ર બહુ શોભે રે,
પુષ્પતણાં આભૂષણ જોઈ, ભકતતણાં મન લોભે રે, પ્રાત૦ ૩
મેધ સરીખે રે ધેરે સાટે, બોલતા બહુનામી રે,
ભકત મનોરથ પૂરણ કરતા, પ્રેમાનંદના સ્વામી રે. પ્રાત૦ ૪

રાગ : લૈરવી

મે તો શુનેગાર તેરા રે, હો સ્વામિનુ મેરા; મે તો. ટેક
હું શુનેગાર તેરા કિરતાર, દે શરન ચરન કેરા રે. મે તો ૧
અધમ ઓધારન પતિતજન પાવન, મેટન ભવ ફેરા રે. મે તો ૨
યેહી બિરુદ્ધ ધનશ્યામ સુની તેરા, કીનો ચરન ડેરો રે. મે તો ૩
પ્રેમાનંદ કે પ્રભુ ભવસાગર તે, પાર કરો બેરા રે. મે તો ૪

રાગ : લૈરવ

જાગો લાલ છબીલે મોહન, ભોર ભયો મોરે ઘારે, જાગો૦ ટેક
ગુંજત ભમર કમળણ ઉપર, બોલત કૌવા કારે. જાગો૦ ૧
મુખ ઉપરસે દૂર કરો પટ, દેખો કૌતુક દ્વારે,
સહભૂવનનયતુરાનન પણુખ, કરત કોલાહલ ભારે. જાગો૦ ૨
પંચાનન ગજવન વિનાયક, સનકાદિક ઋષિ ચારે,
નાથત જંતદ્રત બજાવત નારદ, ગાવત જશ વિસ્તારે. જાગો૦ ૩
ઓરહી સુર સજજન મુનિમંડળ, મીલી દ્વારે સબ ઠારે,
દેહો દરશ કમળણ લોચન, પ્રેમાનંદ બલીહારે. જાગો૦ ૪

રાગ : રામગ્રી

નાથ રહો મારા નેણમાં, હરિ આવા ને આવા;
તન મન જાઉ વારણે, તમ ઉપર માવા...નાથ૦ ટેક.
રાખીશ જતને જીવમાં, નહિ દેઉ જાવા;
દુર્લભ ઘણા છે રાજના, દરશન દેવને થાવા;...નાથ૦ ૧

સુંદર મુખ છબી જોઈને, લોભાણાં છે નેણાં;
વહાલાં લાગે છે મુખનાં, મીઠાં મીઠાં વેણાં...નાથ૦ ૨
અંખડલી અમૃતે ભરી, રૂપાળી છે રેખું;
અતિ આનંદ સુખ ઉપછે, તમને જ્યારે ટેખું...નાથ૦ ૩
નખશિખ શોભા અંગની, જોઈ લાજે છે કામ;
પ્રેમાનંદ જોઈ રાજને, આનંદ આઠો જામ...નાથ૦ ૪

રાગ : રામકલિ પ્રભાતી

વેલેરી ઉઠીને વા'લાજીનું વદન નિહારું,
જોઈને કમળમુખ દુઃખ વિસારું રે. વેલેરી૦ ટેક
વદન વા'લાજીનું અતિ સુખકારી,
નિરખી નિરખી જાઉ હુંતો સરવસ વારી રે. વેલેરી૦ ૧
મુખદું જોયા વિના પાણીયે ન પીવું,
પ્રાણજીવનને હુંતો જોઈ જીવું રે. વેલેરી૦ ૨
પ્રાણજીવન જોવા મેંતો જનમ ધ્યાં છે,
જુઠો રે સંસારીયો સર્વ ત્યાગ કર્યો છે રે. વેલેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામીને કાજે મેલ્યાં છે,
સંસારીયા સઉ બળતામે દાજે રે. વેલેરી૦ ૪

રાગ : લેરવ પદ-૧

અધમ ઉદ્ઘારણ અવિનાશી તારા બિરુદ્ધની બલિહારી રે;
ગ્રહી બાંધ છોડો નહિ ગિરિધર અવિયા ટેક તમારી રે... અધમ૦
પ્રભાત પદી પદી

રાગ : પ્રભાતી

મહી માખણ માગે માવો, મહી માખણ માગે;
પ્રભાતે ઉઠીને માવો, મહી માખણ માગે. ટેક૦
ઉધમાંથી અલબેલો ઉઠ્યા, નેણાં નિદ્રાળુ;
જમવા સારું ઝગડે ઉભા, ભૂધર મુખાળુ. પ્રભાતો ૧
ગોકુણિયાની નારી સર્વ, આવી છે જોવા;
કર્જિયાણો કાનુંડો ટે નહિ, ગાવલી દોવા. પ્રભાતો ૨
માતાજી આ મહી તમારું, નાખીશ હું દોળી;
પ્રભાનંદના નાથે જાલી, મહીડાની ગોળી. પ્રભાતો ૩

રાગ : લેરવી

પ્રાત: થયું મનમોહન ઘ્યારા, પ્રીતમ શું રહ્યા પોઢીને;
વારંવાર કરું છું વિનતિ, જગજીવન કર જોડીને... પ્રાત૦ ૧
ધરધરથી ગોવાળા આવ્યા, દર્શન કારણ દોડીને;
અંગણિયે ઊભી ત્રજ-અબળા, મહી વલોવા છોડીને... પ્રાત૦ ૨
બહુરૂપી દરવાજે બેઠા, શંકર નેજા ખોડીને;
મુખદું જોવા આતુર મનમાં, જોરે રાખ્યા ઓડીને... પ્રાત૦ ૩
ભેરવ રાગ ગુણીજન ગાવે, તાન મનોહર તોડીને;
પ્રભાનંદના નાથ વિહારી, ઉઠ્યા આણસ મોડીને... પ્રાત૦ ૪

ભરી સભામાં ભૂધરજી તમે થયા છો માડી મારી રે;
બેટાને હેતે બોલાવો અવગુણિયા વિસારી રે... અધમ૦
જેવો તેવો પુત્ર તમારો અણસમજું અહેકારી રે;
પેટ પડ્યો તે અવશ્ય પાળવો વાલમ જુઓ વિચારી રે... અધમ૦
અનળ અહી જો ગહે અજાણો તો છોડાવે રોવારી રે;
બાળકને જનની સમ બીજું નહિ જગમાં હિતકારી રે... અધમ૦
પ્રભાનંદની એજ વિનતિ મન ધારીએ મુરારી રે;
પ્રીત સહિત દર્શ પરસાદી જોયે સાંજ સવારી રે... અધમ૦

પદ-૨

મનમોહન સુંદરવર મારા અવગુણિયા વિસરાવા રે,
અધમોદ્ધારકપતિતજનપાવનબિરુદ્ધતમારુંયહાવારે. મન૦ટેક
સહુ દેખતાં શ્યામળિયા તમે માડી થયા છો માવા રે,
છોરુની ચિંતા રાખીને માં દેશો મુંજાવા રે. મન૦ ૧
બાળક હોય તે જેમ તેમ બોલે લીએ કુટાણે ખાવા રે,
જનની દોષ ન લેખે જાણે, અણસમજું હોય આવા રે. મન૦ ૨
શેરડીએ રમતાં અથડાનાં છોરા રાખે દાવા રે,
સભળ થઈ કોઈ લીએ યુટીયા તો માતા જાય મેલાવા રે. મન૦ ૩
મન ગમતું સર્વ મેલીને એક તમને રીજાવા રે,
પ્રભાનંદ કહે મન કર્મ વચ્ચે ગુણ તમારા ગાવા રે. મન૦ ૪

રાગ પ્રભાતી

પ્રાત થયું ને પંખી બોલ્યા, જગો જીવન મારા રે,
આળસડુ મેલીને ઉઠો, હરિ પ્રાણથકી ઘારા રે. પ્રાત.
મહી વલોવા ઘેનુ દોવા, ઉઠી મહીયારી રે,
માવતમારું મુખદું જોવા, આવી ઉભી બા'રી રે. પ્રાત. ૧
કોમળ દાતણ તયાર કરીને, લાવીને ઘરિયું રે,
કંચન કેરી જારીમાં જળ, જમુનાનું ભરિયું રે. પ્રાત. ૨
જાંયું માખણ જમવા આપું, ધૂત સાકર ને પોળી રે,
પ્રભાનંદના નાથ ઉઠો, જાઉ મુખ ઉપર ઘોળી. પ્રાત. ૩

રાગ : વિભાસ

લાલચ લાગી રે, બેની મુને લાલચ લાગી રે;
જોઈને જાદવારાય, મુને લાલચ લાગી રે... ટેક૦
સુંદર મુખ સોહામણો, શોભે સુંદર વાધી રે;
સુંદર વરની ચાલમાં, બેની હું લોભાણી રે... જોઈને૦ ૧
ગુણવંતાના ગીતમાં, મારું ચિંતા ચોરાણું રે,
એ વિના હું બીજું, બેની કાંઈ ન જાણું રે... જોઈને૦ ૨
સાન કરી મુને શ્યામળે, આવીને ઓરે રે;
દિલદું મારું ડોલવું, એને કૂલને તોરે રે... જોઈને૦ ૩
જમુના પાણી હું ગઈ, મળ્યા વચ્ચમાં માવો રે;
પ્રભાનંદના નાથથી, થયો નેણ મેલાવો રે... જોઈને૦ ૪

રાગ : લેરવ

પ્રાત સમે મારા પ્રાણજીવનનું, મુખું જોવા જાઈએ રે;
નલવટ રેખા નૌતમ નિરખી, અંતર સુખિયાં થાઈએ રે. પ્રાતો ૧
દક્ષણ ગોળ કપોળે તીલનું, શ્યામ ચિહ્ન ચિત લાઈએ રે;
શ્રવણ વામમાં શ્યામ બિંદુ જોઈ, કામધામ વિસરાઈએ રે. પ્રાતો ૨
સુંદર શ્યામ જગાડ્યા સારુ, ઘેરે સાદે ગાઈએ રે;
ભૂકૃતી ભાવિતિલકને ભાળી, પરમાનંદ સુખ પાઈએ રે. પ્રાતો ૩
નંદળને આંગણીએ નિન્ય નિત્ય, જ્ઞાતાં નહીં લજાઈએ રે;
બ્રહ્માનંદ કહે ભાગ્ય હોય તો, કૃષ્ણ તથા કહેવાઈએ રે. પ્રાતો ૪

રાગ : લેરવ

પ્રભાતે ઉઠીને પ્રાણી, ગોવિંદ કેમ નથી ગાતો રે,
આઈ જામ ધામ ધન અર્થે, કામથકી નથી કા'તો રે. પ્ર૦ ૧
માતતણા ઉદરની માહિદી, અહોનિશ તું અકળાતો રે,
જઠરાનળની બળતો જાળે, અતિકષ્ટ તુંને થાતો રે. પ્ર૦ ૨
તે દુઃખમાંથી બા'રો કાઢ્યો, માયાનો મદમાતો રે,
પરથન પરત્રિય કારણ ડોલે, બોલે મુખ મરડાતો રે. પ્ર૦ ૩
ગરભમાંદી નિન્ય ગરજુ થઈ ને, ખુટલ તું સમ ખાતો રે,
તે હરિથી અવળો થઈ ચાલે, લંપટ નથી લજાતો રે. પ્ર૦ ૪

જમપુરીમાં જમવાનો બાંધ્યો, ભુડપ કેરો ભાતો રે,
ખ્રણાનંદ કહે હજી સમજતો, ઉગરીશ જાતો જાતો રે. પ્ર૦ ૫

રાગ : ધોળ પ્રભાતી

સુતાં ઉઠીરે, સમર્દું સહજાનંદ કે, વેણલાં ભલે વાયાં રે,	વેણલાં ૧
અંતર ઉપજ્યારે, અતિશે આનંદ કે.	વેણલાં ૦
નયણે નિરખી રે, રંગભીનાનું રૂપકે,	વેણલાં ૧
પ્રીતે પોખ્યા રે, બ્રહ્મમહોલના ભૂપકે.	વેણલાં ૨
ઊધરેખા, રે બે ચરણમાં જોઈ કે,	વેણલાં ૦
તેને નિરખીરે, મનરે રહ્યું મોઈ કે.	વેણલાં ૩
નખમણિયોરે, જુગલ ચરણની જોડકે,	વેણલાં ૦
ગોળ ધૂટીયોરે, પુરે મનડાના કોડ કે	વેણલાં ૪
જંધા જાનું રે, જોયા સાથળ સાર કે,	વેણલાં ૦
નાભિ ઉઠીરે અજ ઉપન્યા જે દામ કે.	વેણલાં ૫
પેટ પોયણરે, જોયા ત્રણો વળ કે,	વેણલાં ૦
એવા ચિહ્નનીરે કૃષ્ણાનંદને કળ કે	વેણલાં ૬

ગોડી પદ સંગ્રહ

રાગ : ગોડી

કૂલના પે'રી રે જામા કૂલના પે'રી,
કૂલ્યો રસિક સુજાણા, જામા કૂલના પે'રી. કૂલના૦ ટેક ૧
કૂલનો મુગાટ કુંડળ કૂલના છે કાન,
ઓઢી ઉપરણી કુલોની શોભે, વાલો ભીને વાન. કૂલના૦ ૨
સુગંધી કૂલોના શોભે, હેડે સુંદર હાર,
માથે કૂલાંના તોરા, અંગે તેજનો અંબાર, કૂલના૦ ૩
કૂલાંના ગજરા બાજુ કૂલની છડી,
કરે ઈંદ્ર ઉપરથી, પ્રેમે કૂલીની ઝડી. કૂલના૦ ૪
કૂલાંના ઝંઝર ચરણે પે'રી સુંદર શ્યામ,
મુક્તાનંદને વાલે ક્રીધું, ઘેલું ગોકુળ ગામ. કૂલના૦ ૫

પદ-૧

લગની લાગી રે મારે લગની લાગી;
સભિ ! શામળિયા સંગાથે, મારે લગની લાગી. ટેક૦
મીઠે સ્વરે મોહનજીની મોરલી વાગી;
સાંભળતામાં ચટકી લાગી, જબકી જાગી... લગની૦ ૧

વુંદાવનની વાટે ચાલી કુળ લજા ત્યાગી;
વાંસળી વગાડતાં જોયા, શ્યામ સોહાગી... લગની૦ ૨
રસિયા સંગે રમતાં સર્વે ભ્રમણ ભાંગી;
મે તો અખંડ સોહાગ, લીધો મુખડે માગી... લગની૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે પળ એક ન્યારો નહિ મેલું વા'લો,
શિરને સાટે ક્ર્યાંથી મળે, નંદનો લાલો... લગની૦ ૪

પદ-૨

ગિરધારી રે સભિ ! ગિરધારી.
મારે નિરભે અખૂટ નાણું ગિરધારી... ટેક૦
ખરચ્યું ન ખૂટે એને ચોર ન લૂંટે;
દામની પેઠે રે ગાંઠે, બાંધું નવ છૂટે... ગિરધારી૦ ૧
અણગણ નાણું સંચી અંતે નિરધનિયાં જાયે;
તેની પેઠે નિરભે નાણું દૂર ન થાયે... ગિરધારી૦ ૨
સંપત્ત વિપત સર્વે સ્વખું જાણું;
હરિના ચરણની સેવા, પૂરણ ભાગ્ય પરમાણું... ગિરધારી૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે મોહનવરને ઉરમાં ધારી;
હવે દુઃખ ને દારિદ્ર થકી, થઈ હું ન્યારી... ગિરધારી૦ ૪

પદ-૩

સુખ પામી રે જાણ ! સુખ પામી;
 હું તો શામળિયાને શરણે જાતાં સુખ પામી ટેકો
 શરણાગતને પાળે સદા બહુનામી;
 મારે હરિનો ઉપર હાથ, કશી ન રહી ખામી. સુખ૦ ૧
 તપને તીરથ મેં તો કાંઈ ન કીધું;
 મારે ઘેર બેઠાં શ્યામ થકી, કારજ સીધું. સુખ૦ ૨
 સંસારીનું સુખું જૂં આવે ને જાયે;
 હરિનો અંદ સોહાગ કેદી, કાળ ન ખાયે. સુખ૦ ૩
 મુક્તાનંદ કહે હરિ હરિજનની ગતિ છે ન્યારી;
 એને દેહ દર્શી દેખે, પોતા જેવા સંસારી. સુખ૦ ૪

પદ-૪

છેલ છોગાળો રે મીઠી મોરલીવાળો,
 મારે મંદિરે પથારે નિય છેલ છોગાળો...ટેકો
 હસતાં હસતાં મુજને ટેખી આનંદ પામે;
 એની કરુણાની દાઢિ, સર્વ દુઃખાં વામે...છેલો ૧
 મોતીડાની માળા પહેરી મલપંતો આવે;
 ગાઉ ત્યાં સંગાથે મારે, પ્રેમ શું ગાવે... છેલો ૨

મેં વહાલો વશ કીધા મુજને વહાલે વશ કીધી;

સામા સામી પાનબીડી, દીધી ને લીધી... છેલો ૩
 મુક્તાનંદ કહે મોહન સંગે લા'વ ઘણો લીધો;
 મુખડેથી તંબોળ મુજને, મે'ર કરી દીધો... છેલો ૪

રાગ : ગોડી

વેદ પુરાણ પોકારે, સુનહુ સબ વેદ પુરાણ પોકારે;
 નરનારાયણ દેવ ભજાંયાં બિનુ, ભવજલ કોઉ ન તારે...સુનહુ ૦૨૫૦
 અનંત ભુવન કે ઈશ હે તદપિ, અધિક ભરતખંડરાજા;
 નિજતપ ફલ દે ભરતખંડ મથ્ય, કરત સબન કો રાજા...સુનહુ ૦૧
 જુગ જુગ બેદ વચન પ્રતિપાલન, ઈશ ધરત અવતારા;
 રામકૃષ્ણ આદિક વપુ ધરિ કે, પતિત ડિયે ભવપારા...સુનહુ ૦૨
 એહી પ્રભુ અકળરૂપ અવતારી, એહી સબ અંતરજામી;
 પ્રગટ પ્રમાણ બિરાજત ભૂપર, મુક્તાનંદના સ્વામી...સુનહુ ૦૩

પદ-૧

ફૂલની બની રે શોભા ફૂલની બની,
 સખી શામળિયાને અંગે શોભા ફૂલની બની. ટેકો
 ફૂલપાદમાં તોરાકેરી શોભા અતિધારી,
 ફૂલતણા બે ગુચ્છ જાણે, ઊગ્યા તરણી. ફૂલની ૧

ફૂલહારની શોભા હેઠે ન જાયે ભાડી,
 ફૂલતણી ઉર અલદી, ચાદર ફૂલડાં તણી. ફૂલની ૦૨
 ફૂલના બાજુ બાંધ્યા બાંધ્યે ડાખી જમણી,
 ફૂલતણા ગજરા જોઈ મોહ્યો, રતિનો ધણી. ફૂલની ૦૩
 ફૂલડાની સુંદર હરિએ પહેરી સુંથણી,
 પ્રેમાનંદ કહે ફૂલ મોજડી પહેરી ચરણી. ફૂલની ૦૪

પદ-૨

ફૂલની ધણીરે શોભા ફૂલની ધણી,
 નખશિખ શોભા હરિની નીરખી ફૂલની ધણી. ટેકો
 ફૂલડામાં ફુલ્યા આવે બની રે દણી,
 સુંદરવર શોભે છે જાણીયે, રૂપની મણી. ફૂલની ૦૧
 સુંદર નીલ કલેવર ચરચ્યું નખશિખ ચંદણી,
 હસતાં વદનચ્યંત્રથી વરસે, અમૃતકણી. ફૂલની ૦૨
 મુનિવર નીરકે એકટક મટકું તજી પાંપણી,
 તન મન પ્રાણ વારે સાંભળનાં, મીઠી બોલણી. ફૂલની ૦૩
 નખશિખ શોભા વરણવતાં થાક્યા સહસ્રણી,
 પ્રેમાનંદ બલિહારી ચંચલ, નિરખી ચિતવણી. ફૂલની ૦૪

પદ-૩

ફૂલની જોઈરે શોભા ફૂલની જોઈ,
 હરિની નખશિખ શોભા સુંદર ફૂલની જોઈ. ટેકો
 માલતીનો મુગાટ કુંડલ કુંદતણાં દોઈ,
 ગુલાંડી ગુચ્છ કાને શોભે છે સોઈ ફૂલની ૦૧
 બોલસરીના બાજુ ગજરા ગુલાબી હોઈ,
 ચંપા ચમેલીના હાર જોઈ, હું મોઈ. ફૂલની ૦૨
 ગુલદાવદીના દુપટામાં જાયી જીંદ્ર પ્રોઈ,
 દુપટાની ફરતી કોરે, કેસરની તોઈ. ફૂલની ૦૩
 માધવી મલિવકા કમળ કેતકી કોઈ,
 પ્રેમાનંદે સુંથણાલીયે, રાખ્યું મન ઠોઈ. ફૂલની ૦૪

પદ-૪

ધર્મતણા કુમાર શોભે ધર્મતણા કુમાર,
 ફૂલડામાં ફૂલી રવ્યા ધર્મતણા કુમાર. ટેકો
 ફૂલતણું મોલીયું માથે શોભાનો ભંડાર,
 ફૂલતણા તોરા પર મોહ્યા, મધુકર કરે ગુજર. ધર્મ૦ ૧
 કેશરની કલણી સુંદર કરણો કરણીકાર,
 પોપકૂલના બાજુ હેઠે, ડોલરીયાના હાર. ધર્મ૦ ૨

પારિજાત ને પાડલ કેરા ગજરા કરે અપાર,
ગુલછીની છી કરમાં, શોભે સરસ સાર. ધર્મો ૩
કુલદો ઉછાળતા આવે મંદિરીએ મોરાર,
પ્રેમાનંદ લઈ તન મન હરિ પર વારે વારંવાર. ધર્મો ૪

રાગ : પૂર્ણ - પદ-૧

સંત સમાગમ કીજે હો, નિશદિન... સંઠો ટેકો
માન તજુ સંતનકે મુખસે, પ્રેમ સુધારસ પીજે હો. નિ૦ ૧
અંતર કપટ મેટકે અપના, લે ઉન્દુ મન દીજે હો. નિ૦ ૨
ભવદુઃખ ટળે બળે સબ દુષ્ટીત, સબવિધિ કારજ સીજે હો. નિ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ સંતનકી સોબત, જન્મ સુફલ કરી લીજે હો. નિ૦ ૪

પદ-૨

હરિ ભજતાં સુખ હોય, સમજ મન. હરિ૦ ટેકો
હરિ સમરન બિન મૂઢ અશાની, ઉમર દીની ખોય. સમજો ૧
માત પિતા જીવતી સુત બંધુ, સંગ ચલત નહિ કોય. સમજો ૨
કયું અપને શિર લેત બુરાઈ, રહેના હે હિન દોય. સમજો ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ભજ લે, હિતકી કહત હું તોય. સમજો ૪

પદ-૩

સંત પરમ હિતકારી, જગતમાંહી... સંતો ટેકો
પ્રભુપદ પ્રગત કરાવત પ્રીતિ, ભરમ મીઠાવત ભારી, જગતો ૧

પરમ કૃપાલુ સકલ જીવન પર, હરિસમ સબ દુઃખહારી. જગત૦ ૨
ત્રિગુણાતીત ફીરત તન ત્યાગી, રીત જગતસે ન્યારી. જગત૦ ૩
બ્રહ્માનંદ સંતનકી સોબત, મીલત હે પ્રગત મોરારી. જગત૦ ૪

પદ-૪

યુંહી જન્મ ગમાત, ભજન બિન. યુંઠ ટેકો
સમજ સમજ નર મૂઢ અજ્ઞાની, કાલ નિકટ ચલી આત. ભજનો ૧
ભયોરી બેહાલ ફીરત દે નિશદિન, ગુણ વિધયન કે ગાત. ભજનો ૨
પરમારથકો રાહ ન પ્રીથિત, પાપ કરત દિનરાત. ભજનો ૩
બ્રહ્માનંદ કહે તેરી મૂરખ, આયુષ્ય વૃથાહી જાત. ભજનો ૪

પદ-૧

શ્યામની છબી રે સખિ ! શ્યામની છબી;
જોને કુલદેથી છાઈ, સખિ શ્યામની છબી. ટેકો
કુલોના તોરાની કોરે, ભ્રમર કરે ગુંજાર;
અંગોઅંગ હરિને શોભે, કુલડાના શણગાર. શ્યામની૦ ૧
કાનમે કુલડાનાં કુંડળ, કુલોના ભુજબંધ;
કુલતણા ગજરા ફાવે છે, સુંદર માંહી સુગંધ... શ્યામની૦ ૨
કુલતણો શિર મુગટ જોઈને, મગન ફીરે પ્રજનાર;
કુલતણી શોભા પર જાયે, બ્રહ્માનંદ બલિહાર.. શ્યામની૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે તેરી મૂરખ, આયુષ્ય વૃથાહી જાત. શ્યામની૦ ૪

આરતી

જ્ય સદ્ગુરુ સ્વામી પ્રભુ જ્ય સદ્ગુરુ સ્વામી
સહજાનંદ દ્યાણુ, (૨) બળવંત બહુનામી.. જ્ય. ૧
ચરણસરોજ તમારાં વંદુ કર જોડી;
ચરણે ચિત ધર્યાથી, (૨) દુઃખ નાખ્યાં તોડી.. જ્ય. ૨
નારાયણ નરભાતા દ્વિજકુળ તનુધારી;
પામર પતિત ઉદ્ધાર્યા, (૨) અગણિત નરનારી.. જ્ય. ૩
નિત્ય નિત્ય નૌતમ લીલા, કરતા અવિનારી
અડસઠ તીરથ ચરણે, (૨) કોટિ ગયા કાશી.. જ્ય. ૪
પુરુષોત્તમ પ્રગટનું જે દર્શન કરશે
કાળ કર્મથી ધૂટી, (૨) કુંભ સહિત તરશે.. જ્ય. ૫
આ અવસર કરુણાનિધિ, કરુણા બહુ કીધી;
મુક્તાનંદ કહે મુક્તિ (૨) સુગમ કરી સીધી.. જ્ય. ૬

સંદ્યા આરતી

આરતી પ્રગત પ્રભુજીકી કીજે,
ચરણકુમળ લખી અંતર લીજે... આરતી ૧
સનકાદિક નારદ ત્રિપુરારિ,
વિમળ નામ રટે વારંવારી... આરતી ૨

અનંત કોટી ભુવનેશ ભવાની,
સખ વિધિ મહિમા શકત નહિ જાની... આરતી ૩
ધરત ધ્યાન દઠ યોગી મુનીશ્વર,
શેષ સહસ્રમુખ રટત નિરંતર... આરતી ૪
નર-નાટક ક્ષર અક્ષર ન્યારા,
પુરુષોત્તમ પૂરાણ જન ધ્યારા... આરતી ૫
નૌતમ રૂપ અકળ છબી ન્યારી,
બ્રહ્માનંદ જાવત બલિહારી... આરતી ૬

ધૂન

રામકૃષ્ણ ગોવિન્દ જ્ય જ્ય ગોવિન્દ ।
હરે રામ ગોવિન્દ જ્ય જ્ય ગોવિન્દ ॥૧॥
નારાયણ ! હરે ! શ્રીમત્રારાયણ હરે ।
શ્રીમત્રારાયણ હરે ! શ્રીમત્રારાયણ હરે ॥૨॥
કૃષ્ણદેવ હરે જ્ય જ્ય કૃષ્ણદેવ હરે ।
જ્ય જ્ય કૃષ્ણદેવ હરે જ્ય જ્ય કૃષ્ણદેવ હરે ॥૩॥
વાસુદેવ હરે જ્ય જ્ય વાસુદેવ હરે ।
જ્ય જ્ય વાસુદેવ હરે જ્ય જ્ય વાસુદેવ હરે ॥૪॥

વાસુદેવ ગોવિન્દ, જય જય વાસુદેવ ગોવિન્દ ।
 જય જય વાસુદેવ ગોવિન્દ ॥૫॥
 જય જય વાસુદેવ ગોવિન્દ ।
 રાધે ગોવિન્દ, જય રાધેગોવિન્દ ।
 વૃન્દાવનચંદ, જય રાધેગોવિન્દ ॥૬॥
 માધવ મુકુંદ, જય માધવ મુકુંદ ।
 આનંદકંદ, જય માધવ મુકુંદ ॥૭॥
 નરનારાયણ ! સ્વામિનારાયણ ! નરનારાયણ ।
 સ્વામિનારાયણ ! નરનારાયણ ! સ્વામિનારાયણ ॥૮॥
 નરનારાયણ ! સ્વામિનારાયણ ! નરનારાયણ
 સ્વામિનારાયણ ! નરનારાયણ ! સ્વામિનારાયણ

ପ୍ରାର୍ଥନା

નિર્વિકલ્પ ઉત્તમ અતિ નિશ્ચય તવ ધનશ્યામ ।
 માણાત્મકાનયુત ભક્તિ તવ એકાંતિક સુખધામ ॥૧॥
 મોહિમે તવ ભક્તપનો, તામે કોઈ પ્રકાર ।
 દોષ ન રહે કોઈ જાતકો, સુનિયો ધર્મકુમાર ॥૨॥
 તુમારો તવ હરિભક્તકો, દ્રોહ કબુ નહિ હોય ।
 એકાંતિક તવ દાસકો, દીજે સમાગમ મોય ॥૩॥

લીલા ચિંતામણી

રાગ ગરબી પદ-૧

પ્રથમ શ્રીહરિને રે,
 ચરણે શિશ નમાવું; નौતમ લીલા રે,
 નારાયણની ગાવું, મોટા મુનિવર રે.
 એકાગ્ર કરી મનને; જેને કાજે રે,
 સેવે જાઈ વનને, આસન સાધી રે.
 ધ્યાન ધરીને ધારે; જેની ચેષ્ટા રે,
 સેણ કરી સંભારે, સહજ સ્વાભાવિક રે.
 પ્રકૃતિ પુરુષોત્તમાની; સુષ્ઠાતાં સજીની રે,
 બીક મટાડે જમની, ગાવું હેતે રે.
 હરિનાં ચરિત્ર સંભારી; પાવન કરજો રે,
 પ્રભુજી બુદ્ધિ મારી, સહજ સ્વભાવે રે.
 બેઠા હોય હરિ જ્યારે; તુલસીની માણા,
 રે કર લઈ ફેરવે ત્યારે, રમૂજ કરતા રે.
 રાજ્ઞિ નેણ રૂપાળા, કોઈ હરિજનની રે,
 માગી લઈને માણા, બેવરી રાખી રે.
 બબે મણકા જોડે, ફેરવે તાણી રે,
 કંઈક માણા તોડે, વાતો કરે રે.
 રમૂજ કરીને હસતા, ભેણી કરી રે,
 માણા કરમાં ઘસતા, કાયારેય મીંચી રે.

નાથ નિરંતર દર્શ, તવ દાસનકો દાસ ।
એહિ માગું કરી વિનય હરિ, સદા રાખયો પાસ ॥૪॥
હે કૃપાળ ! હે ભક્તપતે ! ભક્તત્વત્સલ ! સુનો બાત ।
દ્યાસિન્ધો ! સ્તવન કરી, માગું વસ્તુ સાત ॥૫॥
સહજાનંદ મહારાજ કે, સબ સત્સંગી સુજાન ।
તાકુ હોય દ્રઢ વર્તનો શિક્ષાપત્રી પ્રમાણ ॥૬॥
સો પત્રીમે અતિ બડે, નિયમ એકાદશ જોય ।
તાકી વિકિત કહત હું, સુનિયો સબ ચિત્ત પ્રોય ॥૭॥
હિંસા ન કરની જંતુકી, પરત્રિયા સંગકો ત્યાગ ।
માંસ ન ખાવત મધું, પીવત નહિ બડ ભાગ્ય ॥૮॥
વિધવાકું સ્પર્શત નહિ, કરત ન આત્મધાત ।
ચોરી ન કરની કાંદુકી, કલંક ન કોઈકું લગાત ॥૯॥
નિંદત નહિ કોઈ દેવકુ, બિન ખપતો નહિ ખાત ।
વિમુખ જીવકે વદનસે કથા સુની નહિ જાત ॥૧૦॥
એહી ધર્મ કે નિયમમે, બરતો સબ હરિદાસ ।
ભજો શ્રી સહજાનંદ પદ, છોરી ઓર સબ આશ ॥૧૧॥
રહી એકાદશ નિયમમે, કરો શ્રી હરિપદ ગ્રીત ।
પ્રેમાનંદ કહે ધામમે, જાઓ નિઃશંક જગ જત ॥૧૨॥

૫૬-૩

કરતા મંગલકારી; ભક્ત સભામાં રે,
 બેઠા ભવ ભયહારી, જેને જોતાં રે.
જાયે જગ આશક્તિ; જ્ઞાન વેરાય રે,
 ધર્મ સહિત જે ભક્તિ, તે સંબંધી રે.
વાર્તા કરતા ભારી; હરિ સમજાવે રે,
 નીજ જનને સુખકારી, યોગ ને સાંઘ્ય રે.
પંચ રાત્ર વેદાંત; એ શાસ્ત્રનો રે,
 રહસ્ય કહે કરી ખાંત, ક્યારેક હરિજન રે.
દેશદેશના આવે; ઉત્સવ ઉપર રે,
 પૂજા બહુવિધ લાવે, જાણી પોતાના રે.
સેવક જન અવિનાશી; તેમની પૂજા રે,
 ઘરણ કરે સુખરાશી, ભક્ત પોતાના રે.
તેને શ્યામ સુજાણ; ધ્યાન કરાવી રે,
 ખેંચા નારી પ્રાણ, ધ્યાનમાંથી રે.
ઉઠાડે નીજજનને; દેહમાં લાવે રે,
 પ્રાણ ઈન્દ્રીય મનને, સંત સભામાં રે.
બેઠા હોય અવિનાશ; કોઈ હરિજન રે,
 તેડવો હોય પાસ, પહેલી આંગળી રે.
નેત્રતણી કરી સાન; પ્રેમાનંદ કહે રે,
 સાદ કરે ભગવાન, મોહનજની રે.

૫૬-૪

લીલા અતિ સુખકારી, આનંદ આપે રે,
 સુષાતાં ન્યારી ન્યારી, ક્યારે વાતો રે.
કરે મુનિવર સાથે, ગુચ્છ ગુલાબના રે,
 ચોળે છે બે હાથે, શીતળ જાણી રે.
લીંબુ હાર ગુલાબી, તેને રાખે રે,
 આંખો ઉપર દાબી, ક્યારેક પોતે રે.
રાજ્યપામાં હોયે, વાતો કરે રે,
 કૃથા વંચાય તોયે, સાંભળે કીર્તન રે.
પોતે કાંઈક વિચારે, પૂછવા આવે રે,
 જમવાનું કોઈ ત્યારે, હાર ચડાવે રે.
પૂજા કરવા આવે, તેના ઉપર રે,
 બહુ ભીજી રીસાવે, કૃથા સાંભળતા રે.
હરે હરે કહી બોલે, મર્મ કથાનો રે,
 સુણી મગન થઈ ડોલે, ભાન કથામાં રે.
બીજ કિયા માંય, ક્યારેક અચાનક રે,
 જમતાં હરે બોલાય, થાય સ્મૃતિ રે.
પોતાને જ્યારે તેની, થોડુંક હસે રે,
 ભક્ત સામુ જોઈ બે'ની, એમ હરિ નિત નિત રે.
આનંદ રસ વરસાવે, એ લીલા રસ રે,
 જોઈ પ્રેમાનંદ ગાવે, સાંભળ સજની રે.

૫૬-૫

દિવ્ય સ્વરૂપ મુરારી, કરે ચચિત્ર રે,
 મનુષ્ય વિશ્ર હારી, થયા મનોહર રે.
મોહન મનુષ્ય જેવા, રૂપ અનુપમ રે,
 નિજજનને સુખ દેવા, ક્યારેક ઢોલિયે રે.
બેસે શ્રી ધનશ્યામ, ક્યારેક બેસે રે,
 ચાકળે પૂરણ કામ, ક્યારેક ગોડદું રે.
ઓછાડે સહિત, પાર્થરૂ હોય રે,
 તે પર બેસે પ્રીતે, ક્યારેક ઢોલિયો રે.
ઉપર તકિયો ભાણી, તે પર બેસે રે,
 શ્યામ પલવાંઠી વાળી, ઘણુંક બેસે રે.
તકિયે ઓઠીંગણ દર્દીને, ક્યારેક ગોઠણ રે,
 બાંધે બેસ લઈને, ક્યારેક રાજ રે.
થાય અતિશે આલી, સંત હરિજનને રે,
 ભેટે બાથમાં ધાલી, ક્યારેક માથે રે.
લઈ મેલે બે હાથ, છાતી માહે રે,
 ચરણ કમળ દે નાથ, ક્યારેક આપે રે.
હાર તોરા ગિરિધારી, ક્યારેક આપે રે,
 અંગના વખ્ત ઉતારી, ક્યારેક આપે રે.
પ્રસાદીના થાળ, પ્રેમાનંદ કહે રે,
 ભક્ત તણા પ્રતિપાળ, એવાં કરે રે.

૫૬-૬

ચચિત્ર પાવનકારી, શુકળું સરખા રે,
 ગાવે નિત્ય સંભારી, ક્યારેક જ્ઞાને રે.
દાંત તળે દખાવે, ડાબે જમણે રે,
 પડખે સહજ સ્વભાવે, છીંક જ્યારે આવે રે.
ચ્યારે રૂમાલ લઈને, છીંક ખાયે રે,
 મુખ પર આડો દઈને, રમૂજ આરી રે.
હસે અતિ ધનશ્યામ, મુખ પર આડો રે,
 રૂમાલ દઈ સુખધામ, ક્યારેક વાતો રે.
કરતા થકા ટેવ, છેડે રૂમાલને રે,
 વળ દેવાની ટેવ, અતિ દયાળુ રે.
સ્વભાવ છે સ્વામીનો, પરદુઃખ હારી રે,
 વારી બહુનામીનો, કોઈને દુઃખીયો રે.
દેખી ન ખમાય, દયા આણી રે,
 અતિ આકળા થાય, અશ ધન વસ્ત્ર રે.
આપી ને દુઃખ ટાળે, કરુણા દ્રષ્ટિ રે,
 દેખી વાનજ વાળે, ડાબે ખંખે રે.
ખેસ આડ છોડે નાખી, ચાલે જમણા રે,
 કરમાં રૂમાલ રાખી, ક્યારેક ડાબો રે.
કર કેડ ઉપર મેલી, ચાલે વાલો રે,
 પ્રેમાનંદનો હેલી, નિત નિત નૌતમ રે.

૪૬-૭

લીલા કરે હરિરાય, ગાતાં સુશાંતાં રે,
હરિજન રાજ થાય, સહજ સવભાવે રે.
ઉતાવળા બહુ ચાલે, ડેત કરીને રે,
બોલાવે બહુ છાલે, ક્યારેક ઘોડે રે.
ચડવું હોય ત્યારે, ક્યારેક સંતને રે,
પીરસવા પધારે, ત્યારે ડાબે રે.
ખંભે ખેસને આણી, ખેસને બાંધે રે,
કેડ સંગાથે તાણી, પીરસે લાડુ રે.
જલેબી, ઘનશ્યામ, જાણસ જમ્યાની રે,
લઈ લઈને તેનાં નામ, ફરે પતંગમાં રે.
વારંવાર મહારાજ, સંત હરિજનને રે,
પીરસવાને કાજ, શ્રદ્ધા ભક્તિ રે.
અતિ ઘણી પીરસતાં, કોઈના મુખમાં રે,
આપે લાડુ હસતા, પાછલી રાત્રે રે.
ચાર ઘડી રહે જયારે, દાતણ કરવા રે,
ઉઠે હરિ તે વારે, નાવા ખેસે રે.
નાથ પલાંઠી વાળી, કર લઈ કળશ્યો રે,
જળ ઢોળે વનમાળી, કોરે વખ્ય રે.
કરી શરીરને લુંબે, પ્રેમાનંદ કહે રે,
હરિજન સર્વ જુએ, રૂડા શોભે રે.

૪૬-૮

મોહન તુમ થઈને, દાંતને ખોતરે રે,
સણી રૂપાની લઈને, મુખવાસ લઈને રે.
ઢોલિયે બિરાજે, પૂજા કરે રે,
હરિજન હેતે જાજે, પાંપણ ઉપર રે.
આંટો લઈ અલબેલો, ફેંટો બાંધે રે,
છોગું મેલી છેલો, વર્ષાંતુને રે.
શરદાતુને જાણી, ઘેલા નથીનાં રે,
નિર્મળ નીર વખાણી, સંત હરિજનને રે.
સાથે લઈને શ્યામ, ન્હાવા પધારે રે,
ઘેલે પૂરણ કામ, બહુ જળ કિડા રે.
કરતા જળમાં ન્હાય, જળમાં તાણી રે,
દઈને કીર્તન ગાય, ન્હાઈને બારા રે.
નીસરી વખ્ય પહેરી, ઘોડે બેસી રે,
ઘેર આવે રંગ લહેરી, પાવન યશને રે.
હરિજન ગાતા આવે, જીવન જોઈને રે,
આનંદ ઉર ન સમાવે, ગફુરવાસી રે.
જોઈને જગ આધાર, સુફણ કરે છે રે,
નેણાં વારંવાર, આવી બિરાજે રે,
ઓસરીએ બહુનામી, ઢોલિયા ઉપર રે,
પ્રેમાનંદના સ્વામી, નિજ સેવક ને રે.

૪૬-૯

નાહીને ઉભા હોય, વખ્ય પહેરેલું રે,
સાથળ વચ્ચે નિયોવે, પગ સાથળ ને રે.
લુહીને સારંગપાણી, કોરા ખેસને રે,
પહેરે સારી પેટે તાણી, ઓઢી ઉપરણી રે.
રેશમી કોરની બાલે, આવે જમવા રે,
ચાખડી એ ચડી ચાલે, માથે ઉપરણી રે.
ઓઢી બેસે જમવા, કાન ઉધાડા રે,
રાખે મુજને ગમવા, જમતાં ડાબા રે.
પગની પલોંઠી વાળી, તે પર ડાબો રે,
કર મેલે વનમાળી, જમણા પગને રે.
રાખી ઉભો શ્યામ, તે પર જમણો રે,
કર મેલે સુખધામ, રૂડી રીતે રે.
જમે દેવના દેવ, વારે વારે રે,
પાણી પીઘાની ટેવ, જાણસ સ્વાદુ રે.
જણાય જમતાં જમતાં, પાસે હરિજન રે,
બેઠા હોય મનગમતા, તેમને આપી રે.
પણી પોતે જમે, જમતાં જીવન રે,
હરિજનને મન ગમે, ફરેવે જમતાં રે.
પેટ ઉપર હરિ હાથ, ઓડકાર ખાય રે,
પ્રેમાનંદનો નાથ, ચણુ કરે રે.

૪૬-૧૦

સુખદેવાને કાજ, પોતે પ્રગટ્યા રે,
પુરુષોત્તમ મહારાજ, ફળિયા માંઢી રે.
સભા કરી બિરાજે, પૂરવા શશી રે,
ઉદુગણમાં જેમ છાજે, પ્રત્યરસ વરસે રે.
તુમ કરે હરિજનને, પોઢે રાતે રે,
જમી શ્યામ શુદ્ધ અત્રને, બે આંગળીઓ રે.
તિલક કર્યાની પેરે, ભાલ વચ્ચે રે,
ઉભી રાખીને ફેરે, સૂતાં સૂતાં રે.
માળા માળી લઈને, જમણો હાથે રે,
નિત ફેરેવે ચિતા દઈને, ભૂલ ન પડે રે.
કેઠી એવું નેમ, ધર્મકુરવરની રે,
સહજ પ્રકૃતિ એમ, ભર નિદ્રામાં રે.
પોઢ્યા હોય મુનિરાય, કોઈ અજાણે રે,
લગાર અડી જાય, ત્યારે ફડકી રે.
જાગે સુંદર શ્યામ, કોણ છે? પૂછે રે,
સેવક ને સુખધામ, એવી લીલા રે.
હરિની અનંત અપાર, મેં તો ગાઈ રે,
કાઈક મતિ અનુસાર, જે કોઈ પ્રીતે રે.
શીખે સુણે ગાશો, પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી રાજ થાશો.

ચિન્હચિંતામણી

રાગ : ગરબી

ઓરા આવો શયામ સેહી સુંદર વર જોઉ, વહાલા. ૧
જતન કરીને જીવન મારા, જીવમાંડી પ્રોઉ, વહાલા. ૨
ચિન્હ અનુપમ અગોંબંગના, સુરતે સંભારુ, વહાલા. ૩
નખશિખ નિરખી નૌતમ મારા, ઉરમાં ઉતારું. વહાલા. ૪
અરુણ કમળસમ જુગલ ચરણાની, શોભા અતિસારી, વહાલા. ૫
ચિંતવન કરવા આતુર અતિ, મનવૃત્તિ મારી વહાલા. ૬
પ્રથમ તે ચિંતવન કરું, સુંદર સોળો ચિન્હ, વહાલા. ૭
ઉદ્ધરેખા ઓપો રહી, અતિશે નવીન. વહાલા. ૮
અંગુઠા અંગળી વચ્ચેથી, નીસરીને આવી, વહાલા. ૯
પાનીની બે કોરે જોતાં, ભક્તને મન ભાવી, વહાલા. ૧૦
જુગલ ચરણામાં કહું મનોહર, ચિન્હ તેનાં નામ, વહાલા. ૧૧
શુદ્ધ મને કરી સંભારતાં, નાશ પામે કામ. વહાલા. ૧૨
અષ્ટકોણ ને ઉદ્ધરેખા, સ્વસ્તિ જંબુ જવ, વહાલા. ૧૩
વજ અંકુશ કેતુ ને પદ્મ, જમણો પગે નવ. વહાલા. ૧૪
ત્રિકોણ કળશ ને ગૌપદ સુંદર, ઘનુષ્ય ને મીન, વહાલા. ૧૫
અધ્યંત્ર ને વ્યોમ સાત, છી ડાબે પગે ચિન્હ. વહાલા. ૧૬
જમણા પગના અંગુઠાના, નખમાંડી ચિન્હ, વહાલા. ૧૭
તેતો નિરખે જે કોઈ ભક્ત, પ્રીતિએ પ્રવીષ. વહાલા. ૧૮

એજ અંગુઠાને પાસે, તીલ એક નૌતમ ધારું, વહાલા.
પ્રેમાનંદ કહે નિરખું પ્રીતે, પ્રાણ લઈ વારું. વહાલા. ૧૦

રાગ : ધોળ -૫૬-૧

હવે મારા વહાલાને નહિએ વિસારું રે, શાસ ઉચ્છ્વાસે તે નિત્ય સંભારું રે. ૧
પહુંચ મારે સહજાનંદજીશુ પાનું રે, હવે હું તો કેમ કરી રાખીશ છાનું રે. ૨
આવ્યું મારે હરિવર વરસાનું ટાણું રે, એ વર ન મળે ખરચે નાણું રે. ૩
એ વર ભાગ્ય વિના નવ ભાવે રે, એ સેને લગ્ન વિના નવ આવે રે. ૪
દુર્લિજન મન રે માને તેમ કહેજીયોરે, સ્વામી મારા હદ્યની ભીતર રહેજ્યોરે. ૫
હવે હુંતો પૂર્ણ પદવીને પામી રે, મળ્યા મને નિર્ઝુણાનંદના સ્વામીરે. ૬

૫૬-૨

હવે મારા વહાલાના દર્શન સારં, હરિજન આવે હજારે હજાર. ૧
દોલિયે બિરાજે સહજાનંદ સ્વામી, પૂર્ણ પુરુષોત્તમ અંતરજામી. ૨
સભા મધ્યે બેઠા મુનિનાં વુંદ, તેમાં શોભે તારે વીટચો જેમ ચંદ. ૩
દુરગપુર ખેલ રચ્યો અતિ ભારી, ભેણા રમે સાધુ ને બ્રહ્મચારી. ૪
તાણી પાડે ઉપડની અતિ સારી, ધૂન થાય ચૌદ લોક થકી ન્યારી. ૫
પાઘડલીમાં છોગલિયું અતિ શોખે, જોઈ જોઈ હરિજનનાં મન લોભે. ૬
પદ્ધાર્યા વહાલો સર્વે તે સુખના રાશિ, સહજાનંદ અક્ષરધામના વાસી. ૭
ભાંગી મારી જન્મોજન્મની ખામી, મળ્યા મને નિર્ઝુણાનંદના સ્વામી. ૮

રાગ : ગરબી - ૫૬-૧

વંદુ સહજાનંદ રસરૂપ, અનુપમ સારને રે લોલ, જેન ભજતાં છૂટે ફંદ, કરે ભવપારને રે લોલ. ૧
સમરું પ્રકટરૂપ સુખધામ, અનુપમ નામને રે લોલ, જેને ભવ બ્રહ્માદિક દેવ, ભજે તજુ કામને રે લોલ. ૨
જે હરિ અક્ષરબ્રહ્માધાર, પાર કોઈ નવ લહે રે લોલ, જેને શેષ સહસ્રમુખ ગાય, નિગમ નેતિ કહે રે લોલ. ૩
વર્ષાવું સુંદર રૂપ અનુપમ, જુગલ ચરણો નમી રે લોલ, નખમાંદી પ્રેમસખીના નાથ, રહો ઉરમાં રમી રે લોલ. ૪

૫૬-૨

આવો મારા મોહન મીઠડા લાલ કે, જોઉ તારી મૂરતી રે લોલ, જતન કરી રાયું રસિયારાજ, વિસારું નહિ ઉરથી રે લોલ. ૧
મન મારું મોહું મોહનલાલ, પાઘલડીની ભાતમાં રે લોલ, આવો ઓરા છાગલા ખોસું છેલ, ખાંતિલા જોઉ ખાંતમાં રે લોલ. ૨
વહાલા તારું જગે સુંદર ભાલ, તિલક રૂડાં કર્યા રે લોલ, વહાલા તારા વામ કરણમાં તિલ, તેણે મનાં હર્યા રે લોલ. ૩
વહાલા તારી ભૂકુટિને બાણે શયામ, કાળજ મારાં કોરિયા રે લોલ, નેણો તારે પ્રેમસખીના નાથ કે, ચિત મારાં ચોરિયાં રે લોલ. ૪

૫૬-૩

વહાલા મને વશ કીધી પ્રજરાજ, વાલપ તારા વહાલમાં રે લોલ, મન મારું તલપે જોવા કાજ, ટીબકડી છે ગાલમાં રે લોલ. ૧

વહાલા તારી નાસિકા નમણી નાથ, અધરબિષ લાલ છે રે લોલ,
છેલા મારા પ્રાણ કરુ કુરબાન, જોવી જેવી ચાલ છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારા દંત દાડમાન બીજ, ચતુરાઈ ચાવતા રે લોલ,
વહાલા મારા પ્રાણ હોઠો નાથ, મીઠું મીઠું ગાવતા રે લોલ. ૩
વહાલા તારે હસવે હરાણું ચિત, બીજું હવે નવ ગમે રે લોલ,
મન મારું પ્રેમસખીના નાથ, કે તમ કેદે ભમે રે લોલ. ૪

૫૬-૪

રસિયા જોઈ રૂપાણી કોટ, રૂડી રેખાવળી રે લોલ,
વહાલા મારું મનદું મળવા ચ્છાય, કે જાય ચિતું ચળી રે લોલ. ૧
વહાલા તારી જમણી ભુજાને પાસ, રૂડા તિલ ચાર છે રે લોલ,
વહાલા તારા કંઈ વચ્ચે તિલ એક, અનુપમ સાર છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં વિષગુણ હાર, જોઈ નેણાં ઢરે રે લોલ,
વહાલા તેતો જાણે પ્રેમી જન, જોઈ નિત્ય ધ્યાન ધરે રે લોલ. ૩
રસિયા જોઈ તમારું રૂપ, રસિક જન ઘેલડા રે લોલ,
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ, સુંદર વર છેલડા રે લોલ. ૪

૫૬-૫

વહાલા તારી ભુજા જુગલ જગતીશ, જોઈને જાઉ વારણે રે લોલ,
કરનાં લટકાં કરતા લાલ, આવોને મારે બારણે રે લોલ. ૧
વહાલા તારી આંગળિયોની રેખા, નખમણી જોઈને રે લોલ,
વહાલા મારા ચિતમાં રાખું ચોરી, કહું નહિ કોઈને રે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં અનુપણ ધાપ, જોવાને જીવ આકળો રે લોલ,
નેણો તારે પ્રેમસખીના નાથ કે, ચિત મારાં ચોરિયાં રે લોલ. ૩

વહાલા મારા હેડે હરખ ન માય, જાણું જે હમણાં મળો રે લોલ. ૩
વહાલા તારું ઉદર અતિ રસરૂપ, શીતળ સદા નાથજી રે લોલ,
આવો ઓરા પ્રેમસખીના પ્રાણ, મળું ભરી બાથજી રે લોલ. ૪

૫૬-૬

વહાલા તારી મુરતિ અતિ રસરૂપ, રસિક જોઈ ને જીવે રે લોલ,
વહાલા એ રસના ચાખણાહાર કે, છાશ તે નવ પીવે રે લોલ. ૧
વહાલા મારે સુખ સંપત તમે શ્યામ, મોહન મન ભાવતા રે લોલ,
આવો મારે મંદિર જીવણ પ્રાણ, ડસીને બોલાવતા રે લોલ. ૨
વહાલા તારું રૂપ અનુપમ ગૌર, મુરતિ મનમાં ગમે રે લોલ,
વહાલા તારું જોખન જોવા કાજ, કિ ચિત ચરણે નમે રે લોલ. ૩
આવો મારા રસિયા રાજવનેણ, મરમ કરી બોલતા રે લોલ,
આવો વહાલા પ્રેમસખીના સેણ, મંદિર મારે ઢોલતા રે લોલ. ૪

૫૬-૭

વહાલા તારું રૂપ અનુપમ નાથ, ઉદર શોભા ઘણી રે લોલ,
નિવળી જોઉ સુંદર છેલ, આવોને ઓરા અમ ભણી રે લોલ. ૧
વહાલા તારી નામિ નૌતમ રૂપ, ઊડી અતિગોળ છે રે લોલ,
કટિલંક જોઈને જાદવરાય, કે મન રંગ ચોણ છે રે લોલ. ૨
વહાલા તારી જંધા જુગલની શોભા, મનમાં જોઈ રહું રે લોલ,
વહાલા નિત્ય નિરખું પીરી ને પાની, કોઈને નવ કહું રે લોલ. ૩
વહાલા તારા ચરણકમળનું ધ્યાન, ધરું અતિ હેતમાં રે લોલ,
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ, રાખું મારા ચિતમાં રે લોલ. ૪

રાગ : ગીહાગ

પોઢે પ્રભુ સકળ મુનિકે શ્યામ,
શ્રીનરનારાયણ દિવ્ય મૂરતિ, સંતનક વિશરામ પોઢે. ૧
અક્ષરપર આનંદઘન પ્રભુ, કિયો હે ભૂપર ઠામ,
જેહી મિલત જન તરત માયા, લહત અક્ષરધામ. પોઢે. ૨
શારદ શેષ મહેશ મહામુનિ, જૃપત જેહી ગુણ નામ,
જાસ પદરજ શીષ ધરી ધરી, હોવત જન નિષ્ઠામ. પોઢે. ૩
પ્રેમક પર્યક્પર પ્રભુ, કરત સુખ આરામ,
મુક્તાનંદ નિજચરણ દિગ, ગુન ગાવત આહું જામ. પોઢે. ૪

પોઢણીયું

પોઢો પ્રાણ આધાર (૨) રજની થઈ ઘણી વાર.
સુખશૈયા બિધાવી મેં તો કરી છે તૈયાર...
ગાદી તકિયાગાલ મસુરિયા ગુણવંતા ગિરધારી,
પોઢો તો પાવલિયા ચાંપુ એ આશા અમારી.. પોઢો ૧
મખમલનાં ઓશીકાં મેલ્યા, છત્રપલંગ સાથે
મલમલના ઓસાડ ઉપર મનમોહન બિરાજે.. પોઢો ૨
અક્ષરવાસી અહીં બિરાજે કરવા સંતન કાજ,
હરિજનોને બહુ આનંદ આપે, પોતેશી મહારાજ.. પોઢો ૩
અનુપમ અતર છાંટી દીધા સુખ શૈયાની માંય,
પવન કરવા હું પાસે બેસુ કરમાં પંખો લઈ.. પોઢો ૪
દીપકમાંહી જગહળે કંચન ભુવન મોજાર,
પ્રભુદાસ પાવલિયા ચાંપે હરિએ આપ્યો હાર.. પોઢો ૫

૫૬-૮

વહાલા તારા જુગલ ચરણ રસરૂપ, વખાણું વહાલમાં રે લોલ,
વહાલા અતિ કોમળ અરુણ રસાલ, ચોરે ચિત ચાલમાં રે લોલ. ૧
વહાલા તારે જેમળે અંગૂઠે તિલ, કે નખમાં ચિલ છે રે લોલ,
વહાલા છેલી આગળીએ તિલ એક, જોવાને મન દીન છે રે લોલ. ૨
વહાલા તાર નખની અરુણા જોઈ, શશિકળા ક્ષીણ છે રે લોલ,
વહાલા રસચોર ચકોર જે ભક્ત, જોવાને પ્રવીણ છે રે લોલ. ૩
વહાલા તારી ઊધ્વરિખામાં ચિત, રહો કરી વાસને રે લોલ,
માગે પ્રેમસખી કર જોડી, દેઝો દાન દાસને રે લોલ. ૪

૫૬-૯

રે શ્યામ તમે સાચું નાણું, બીજું સર્વે દુઃખદાયક જાણું,
રે શ્યામ તમે સાચું નાણું. ટેક
રે તમ વિના સુખ સંપત કહાવે, તે તો સર્વે મહાદુઃખ ઉપજાવે,
અંતે એમાં કામ કોઈ નાવે, રે શ્યામ. ૧
રે મૂરખ લોક મરે ભટકી, જુઠા સંગે હારે શિર પટકી,
અથે મારી મનવૃત્તિ અટકી રે. શ્યામ. ૨
રે અમંડ અલોકિક સુખ તારું, તે જોઈ જોઈ મન મોહું માર,
ધરા ધન તમ ઉપર વારું, રે શ્યામ. ૩
રે બ્રહ્માથી કીટ લગી જોયું, જુહું સુખ જાણીને વગોવું,
મુક્તાનંદ મન તમ સંગ મોહું. રે શ્યામ. ૪

થાળ પદ સંગ્રહ

૫૬-૧

જમો થાળ જીવન જાઉ વારી,
ધુઓ કરચરણ કરો ત્યારી જમો ૦ ટેક૦
બેસો મેલ્યા બાજોઠિયા ઢાળી, કટોરા કંચનની થાળી;
જળે ભર્યા ચંબુ ચોખાળી...જમો ૦ ૧
કરી કાઠા ઘઉની પોળી, મેલી ધૃત સાકરમાં બોળી;
કાઢ્યો રસ કેરીનો ઘોળી...જમો ૦ ૨
ગળ્યા સાટા ઘેબર કુલવડી, દૂધપાક માલપુવા કઢી;
પૂરી પોચી થઈ છે ધીમાં ચરી...જમો ૦ ૩
અથાણાં શાક સુંદર ભાજી, લાવી છું તરત કરી તાજી,
દહી ભાત સાકર છે જાજી...જમો ૦ ૪
ચળુ કરો લાવું હું જળજારી, એલચી લવિંગ સોપારી,
પાનબીઠી બનાવી સારી...જમો ૦ ૫
મુખવાસ મનગમતા લઈને, પ્રસાદી થાળ તણી દઈને;
ભૂમાનંદ કહે રાજ થઈને...જમો ૦ ૬

થાળ : ૫૬-૧

જમોને જમાડું રે, જીવન મારા...
હરિ રંગમાં રમાડું રે...જીવન મારા ૦ ૧

વાલાજી મારા સોનાનો થાળ મંગાવું,
મોતીડે વધાવું રે...જીવન મારાં ૨
વાલાજી મારા ઘેબર જલેબી ને લાડુ,
જમોને થાય ટાકું રે...જીવન મારાં ૩
વાલાજી મારા ગૌરીનાં ધૂત મંગાવું,
માંહી સાકર નંખાવું રે...જીવન મારાં ૪
વાલાજી મારા દૂધ કઠેલા ભલી ભાતે,
જમોને આવી ખાંતે રે...જીવન મારાં ૫
વાલાજી મારા પાપડ પતાસાં ને પોળી;
જમોને ગળી મોળી રે...જીવન મારાં ૬
વાલાજી મારા તુવેરની દાળ ચરી ભારી,
વિશેષ વધારી રે...જીવન મારાં ૭
વાલાજી મારા કઢી કરી છે બહુ સારી;
જમોને ગિરધારી રે...જીવન મારાં ૮
વાલાજી મારા આંદાં કેરીનાં અથાણાં;
છે વાલ ને વટાણાં રે...જીવન મારાં ૯
વાલાજી મારા જે જે જોઈએ તે માગી લેજો,
ખાંદું ને મોળું કહેજો રે...જીવન મારાં ૧૦
વાલાજી મારા જળરે જમુનાની ભરી જારી;
ઉભા છે બ્રહ્મચારી રે...જીવન મારાં ૧૧

વાલાજી મારા લવિંગ સોપારી તજ તાજાં;
જમોને લાવું જાંઓ રે...જીવન મારાં ૧૨
વાલાજી મારા પ્રેમાનંદના સ્વામી;
છો અંતરયામી રે...જીવન મારાં ૧૩

રાગ : સામેરી-થાળ - પદ-૧

વાલા ભોજનીયાં બહુ ભાત, જમો ગિરધારી રે,
તમને જોવા કારણ આજ, આવી બ્રજનારી રે,
સોના કેરો પાટલો રે, સોના કેરો થાળ;
જળ જમુનાના નીરની જારી, ભરી મૂકી તતકાળ...જમોં ૧
ઘેબર સહુ ધીમાં કર્યા રે, લાડુ સાકરના સાર;
સેવ સુંવાળી લાપસી માંય, ધી ધુશીંધાર...જમોં ૨
બરફી પેડા ને મોતીયારે, જલેબી જગદીશ;
સૂતરકેશી શામળા કરી, દળી જીણો અતિપીશ...જમોં ૩
દૂધપાક ને પુરીયો રે, માલપુડા મેસુબ;
કુંગા સાકર રસરોટલી, આરોગો આજ હરિ ખૂબ...જમોં ૪
ભજિયાં વડાં ને રાયતાં રે, વાલોળ ને વંત્યાક;
કંકોડાં કારેલાં સમકાર્યા, સલુણાં શાક જમો...૫
ટીડોરા ને તુરીયાં રે, ગલકાં પરવર પરબ્રહ્મ;
તુવેરની તમ કારણે વાલા, દાળ કરી છે નરમ...જમોં ૬
વડી કરી સર્વે શકમાં રે, વધાર્યા વાલમ;

આરોગો અલબેલડા, શરમ રાખો તો મારા સમ...જમોં ૭
નેથા સૂરણાનું શાક મેં રે, કીધું તમારે કાજ;
કુલવડી ફળી જવારની રે, ધીમાં તળી મેં મહારાજ...જમોં ૮
ભાજી ભુધર બહુ ભાતની રે, અથાણાં અપાર;
દૂધ ભાતમય ધોબલે નાંખું, સાકર વારેવાર...જમોં ૯
તૃત્ય થઈ ચળું કરો રે, આતમાના આધાર;
પહેરાવું અતિ પ્રીતસું, ચંપા-ચમેલીના હાર...જમોં ૧૦
લવિંગ સોપારી એલયી રે, કાથો ચુનોને પાન;
ત્યાગાનંદના વહાલમાં, મુખવાસ કરો ભગવાન...જમોં ૧૧

રાગ : ગરલી થાળ

સખી આનંદની વાત કહું આજ રે,
મેં તો નેહ કરી નોતર્યા મહારાજ... રે ૧
પ્રેમે ચોક વચ્ચે ચોકી ઢાળી રે,
નાવા તિકચા મોહન વનમાળી... રે ૨
અંગ ચોળી આનંદે નવરાવ્યા રે;
પે'રી પીતાંબર મન ધણું ભાવ્યા... રે ૩
પે'રી પાવલાં પધાર્યા લટકાળો,
મારે મંદિરિયે આવ્યા મરમાળો... રે ૪
પાટે બેસારીને પૂજિયા મોરારી રે,
અતિ આનંદ શું આરતી ઉતારી... રે ૫

બેઠા જમવા જગનો આધાર રે,
મેં તો પ્રેમ કરી પીરસ્યો કંસાર... રે ૬
શીરો પૂરી સુંવાળી સાબુડી રે,
ખાંઝાં ખાજલાં ને ખાંડ ઘણી રૂરી... રે ૭
સાટા મેસુબ જલેબી જુગતાળી રે,
ઘણા ઘેબર પેડાની ભરી થાળી... રે ૮
દૂધપાક ને પુરણ પોળી રે,
ઘણે ધીએ રસરોટલી જબોળી... રે ૯
દહીથરાં ભાત ભજિયાં ને દાળ રે,
કેળાંરોટલી ને પુડલા રસાળ... રે ૧૦
ગળી મોળી બંજ કઢી ને કારેલાં રે,
મગ મેથીએ વધારી કર્યા ભેળાં... રે ૧૧
તળું સૂરણ ઘણું ધી ઘાલી રે,
વડી વાલાને લાગે છે ઘણી વાલી... રે ૧૨
તળ્યાં પરવળ વાલોળ ને વંતાક રે,
તળ્યાં તુરિયાં કંકોડાં કેરાં શાક... રે ૧૩
ટંકો તાંદળજો ને સુવા-ભાજ રે,
મેથી મોગરી મૂળાથી પ્રભુ રાજ... રે ૧૪
જમે જુગતે શું દીનદ્યાળ રે,
પાસે અનોપમ અથાણાં રસાળ... રે ૧૫

કેરી કાચરી તળેલ આથાં આદુ રે,
 ડાળાં ગરમર ને શેલરાં સ્વાદુ... રે ૧૬
કાજુ કેરડા પાપડ પ્રભુ જમે રે,
 પીએ જળ ગ્રાસોગ્રાસ મને ગમે... રે ૧૭
જમે મધુર મધુર જદુરાય રે,
 હું તો વીજણે ઠોળું વાય... રે ૧૮
જમી આયમન કર્યુ અવિનાશ રે,
 પ્રીતે પાનબીડી કરી મુખવાસ... રે ૧૯
સુર મુનિને દુર્લભ સ્વાદ રે,
 પામ્યા મુક્તાનંદ પરસાદ... રે ૨૦

રાગીના ભોજનનો થાળ પદ-૧

રૂડી રંધી મે રસિયાળુ, ખાતે ખીચડી રે... રૂડી૦ ૧૯
ચોખા દાળ જતન કરી જોઈ, નિર્મળ નીરે ધીરે ધોઈ;
 મધુરે મધુરે તાપે, માખણ શી ચડી રે... રૂડી૦ ૧
ધી ઘણું જમો અલખેલા, અથાણ પાપડ રંગછેલા;
 ચોપે શું ચોળાની, કાજુ કરી વડી રે... રૂડી૦ ૨
દૂધ કઢીને દહી જમાવી, લલિત લવિંગે શું છમકાવી;
 ભૂધરને જમવાને કાજે, કરી કઢી રે... રૂડી૦ ૩
દયાનંદ કહે દિલમાં ધારી, પ્રસાદી આપો હિતકારી;
 મોહનવરને હાથે મુજને, મોજ મળી રે... રૂડી૦ ૪

ચળુ કરો લાવું જળ જારી, એલચી લવીંગ સોપારી,
 પાન બીડી બનાવી સારી. જમો... ૬
મુખવાસ મનગમતા લઈને, પ્રસાદી થાળ તણી દઈને,
 ભૂમાનંદ કહે રાજ થઈને. જમો... ૭

મોટો થાળ રાગ : ગરબી – પદ-૧

અવિનાશી આવો રે, જમવા કૃષ્ણાહરિ
 શ્રીભક્તિધર્મ-સુત રે, જમાંડું પ્રીત કરી... ૧
શેરીઓ વાળી રે, કુલદાં વેર્યા છે;
 મળિયાગર મંદિર રે, લીયાં-લેર્યા છે... ૨
ચાખીઓ પહેરી રે, પધારો ચટકંતા;
 મંદિરીયે મારે રે, પ્રભુજી લટકતા... ૩
બાજોઠે બેસારી રે, ચરણ-કુમળ ધોઉ;
 પામરીએ પ્રભુજી રે, પાવલિયા લોઉ... ૪
ફૂલેલ સુગંધી રે, ચોળું શરીરે;
 હેતે નવરાવું રે, હરિ ઉને નીરે... ૫
પહેરાવું પ્રીતે રે, પીતાંખર ધોતી;
 ઉપરણી ઓથાંડું રે, અતિ જીણી પોતી... ૬
કેસર ચંદનનું રે, ભાલે તિલક કરું,
 વંદન કરી વિષ્ણુ રે, ચરણે શીશ ધરું... ૭

ઉર હાર ગુલાબી રે, ગજરા બાંધીને;
 નીરખું નારાયણ રે, ધિષ્ટ સાંધીને... ૮
શીતળ સુગંધી રે, કણણ ભર્યા જળના;
 ઉલેચ બાંધ્યા છે રે, ઉપર મખમલના... ૯
કુંચન બાજોઠે રે, બિરાજે બહુનામી;
 પકવાનને પીરસી રે, થાળ લાવું સ્વામી... ૧૦
મોતૈયા લાડુ રે, સેવૈયા સારા;
 તમ કાજ કર્યા છે રે, લાખણશાઈ ઘારા... ૧૧
મગદળ ને સેવણ રે, લાડુ દળના છે;
 ખાજાં ને ખુરમાં રે, ચુરમાં ગોળનાં છે... ૧૨
જલેબી ઘેબર રે, બરઝી બહુ સારી;
 પેડા પણસાં રે, સાટા સુખકારી... ૧૩
મરકીને મેસુબ રે, જમો જગવંનજી;
 સુતરફેણી છે રે, ભક્તિનંદનજી;... ૧૪
ગગનને ગાંધિયા રે, ગુંદવાં વાલા;
 ગુલાબપાક જમજો રે, ધર્મ તણા લાલા... ૧૫
એલાયચી દાણા રે, ચણા છે સાકરિયા,
 ગુંદરપાક સુંદર રે, જમજો ઠકરિયા-૧૬
ટોપરાપાક ટાઢો રે, સકરપારા સારા;
 સેવો ધી સાકર રે, તમે છો જમનારા... ૧૭

કેસરિયો બીરંજ રે, ગણ્યો ને મોળો છે;
 સાકરનો શીરો રે, હરિ સો ધોળો છે... ૧૮
લાપસી કંસારમાં રે, ધી બહુ રસબસ છે,
 ખીર ખાંડ ધી રોટલી રે, જમો બહુ સરસ છે... ૧૯
બદામ ચારોળી રે, દ્રાક્ષ તે નાખીને;
 દૂધપાક કર્યો છે રે, જુઓ હરિ ચાખીને... ૨૦
પૂરી ને કચોરી રે, પૂરણ પોળી છે;
 રોટલીઓ જીણી રે, ધીમાં જબકોળી છે... ૨૧
પાપડને પૂડલા રે, મીઠા માલપૂડા;
 માખણ ને મીસરી રે, માવો દહીવડા... ૨૨
ઘઉની બાટી રે, બાજરાની પોળી;
 આજી વાર ધીમાં રે, હરિ મે જબકોળી... ૨૩
તલસાંકળી સુંદર રે, બીજી ગોળપાપી;
 ગાંઠિયા ને કળી રે, ત્રીજી ફુલવડી... ૨૪
ભજિયાને વડા રે, સુંદર દહીથરિયાં;
 વધાર્યા ચણા રે, માંહી મીહુંમરિયાં... ૨૫
ગુંજા ને મહિયાં રે, ફાફડા ફરસા છે;
 અળવી આદાનાં રે, ભજિયાં સરસાં છે... ૨૬
કુંચન કટોરે રે, પાણી પીજોજી;
 જે જે કાંઈ જોઈએ રે, તે માગી લેજોજી... ૨૭

રોટલી રસ સાકર રે, જમજો અલબેલા;
રાયણને રોટલી રે, ખાંડ કેળાં છેલા... ૨૮
મુરબ્બા કર્યા છે રે, કરી દ્રાક્ષ તણા;
સુંદરવર જમજો રે, રાખશો માં મણાં... ૨૯
કટોરા પૂર્યા છે રે, સુંદર શાકોના;
કેટલાક ગણાવું રે, છે જાજા વાના... ૩૦
સુરણ તણ્યું છે રે, સુંદર ધી જાઝે;
અળવી ને રતાણુ રે, તણ્યાં છે તમ કાજે... ૩૧
મે પ્રીત કરીને રે, પરવળ તળિયાં છે;
વંતાક ને વાલોળ રે, ભેળાં ભળિયાં છે... ૩૨
કંકોડાં કોળાં રે, કેળાં કારેલાં;
ગલાં ને તુરિયાં રે, ઢાં વધારેલાં... ૩૩
ચોળી વાલોળો રે, પ્રીત કરી તળિયો;
દ્વિષિયાંને ડોડા રે, ગુવારની ફળીઓ... ૩૪
લીલવા વધાર્યા રે, થયા છે બહું સારા;
ભીડાની કળીઓ રે, તળિયો હરિ મારા... ૩૫
ટંકો તંદળલીયો રે, મેથીની ભાજી;
મૂળા મોગારીઓ રે, સુવાની તાજી... ૩૬
ચણોચી ને ડોડી રે, ભાજી સારી છે;
કઠી ને વડી રે, સુંદર વધારી છે... ૩૭

દહીને ભાત જમજો રે, સાકર નાખી છે;
દૂધને ભાત સારુ રે, સાકર રાખી છે... ૪૮
દૂધની તર સાકર રે, ભાત જમો પહેલાં;
સાકર નાખીને રે, દૂધ પીઓ છેલા... ૪૯
જે જે કાંઈ જોઈએ રે, તે કે'જોજી અમને,
કાંઈ કસર કરો તો રે, મારા સમ તમને... ૫૦
જીવન જમીને રે, ચળુ કરો નાથ;
ચંદન ગારેશું રે, ધોવરાવું હું હાથ... ૫૧
તજ એલચી જાયફળ રે, જાવંતરી સારી;
કાથો ને ચુનો રે, સારી સોપારી... ૫૨
નાગરવેલનાં રે, પાન લાવી પાકાં,
ધોઈને લુછચાં છે રે, અનુપમ છે આખાં... ૫૩
માંહી ચૂરણ મેલી રે, બીડી વાળી છે;
લબિત લવિંગની રે, ખીલી રસાળી છે... ૫૪
મુખમાં હું મેલું રે, બીડી પ્રીત કરી;
આરતી ઉતારું રે, પ્રભુજી ભાવ ભરી... ૫૫
ઝૂલસેજ બિધાવી રે, પોઢો પ્રાણપતિ;
પાવલિયા ચાંપું રે, હૈડે હરખ અતિ-પદ
થાળ ગાયો પ્રીતે રે, ધર્મકુલ-મુગટમણી;
આપો પ્રેમાનંદને રે, પ્રસાદી થાળ તડી... ૫૭

નૈયાના રાઈતાં રે, અતિ અનુપમ છે;
મીઠું ને રાઈ રે, માંડી બે સમ છે... ૩૮
કેટલાંક ગણાવું રે, પાર તો નહિ આવે;
સારું સારું જમજો રે, જે તમને ભાવે... ૩૯
ખારું ને મોંયું રે, હરિવર કહેજોજી;
મીઠું મરી ચટણી રે, માગી લેજોજી... ૪૦
અથાણાં જમજો રે, સુંદર સ્વાહુ છે;
લીબુને મરચાં રે, આમળાં આદુ છે... ૪૧
રાયતી કેરી રે, કેરી બોળ કરી,
ખારેક ને દ્રાક્ષમાં રે, નાખ્યા લવિંગ મરી... ૪૨
કેરાં ને કરમદાં રે; તળી છે કાચરીયો;
બીલાં બહું સારાં રે, વાંસ ને ગરમરીયો... ૪૩
પંખાળીના ભાતમાં રે, સુંદર સુંગંઘ ઘણ્ણો;
અલાઈચીનો પીરસ્યો રે, આંબામોર તણો... ૪૪
મે કઠણ કરી છે રે, દાળ હરિ તુરની;
પાતળી પીરસી છે રે, કે દાળ મસુરની... ૪૫
મગ ને અડદની રે, કરી છે ધોઈને;
ચોળા ને ચણાની રે, ધીમાં કરમોઈને... ૪૬
દાળ ને ભાત જમજો રે, તમને ભાવે છે;
ચતુરાઈએ જમતાં રે, પ્રીતિ ઉપજીવે છે... ૪૭

પદ-૧

લેતા જાઓ રે સાવરિયા! બીડી પાનનકી, બીડી પાનનકી, બીડી પાનનકી,
લેતા જાઓ રે સાવરિયા! બીડી પાનનકી... ૨૫૦
કાથો ચૂનો વળી લવિંગ સોપારી,
એલચી મંગાવું મુલતાનનકી... લેતા૦ ૧
એક એક બીડી મોરી સાસુ નંશાંકી:
દુસરી બીડી મોરે લાલનકી... લેતા૦ ૨
આવો શ્રીષ્ણ હરિ પાટે બેસારું;
ભાજી બેલાવું સારી રેનનકી... લેતા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે આપો પ્રસાદી;
એટલી અરજ તોરે દાસનકી... લેતા૦ ૪
(કચ્છી થાળ)
ગવાલ બાલ લાલ, જમે મદનગોપાલ લાલ, સોનેકા થાળ ઈસ્મે
જમે શ્રી મહારાજ ગવાલ બાલજી ટેક૦
હરિકે આગે આયે ભક્તિ માત, સખીયા લઈ આયે સાથ,
કરતી આપા ઉસમેં બાત, ઉસકી આયરકી જાત, ચંપા મોગરેકા તેલ,
ઓર કંસુરી ધુપેલ, મર્દન કરે કનૈયાલાલ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૧
હરિકે જમનાજલહુ લાઈ, તંબા કુંદી મેઠલવાઈ,
બાજોઠ પર બેસાઈ, દેકો લાલકી સફાઈ, એક ગોપી લાઈ ટોપી,
હિરા સાંકળી અંખોટી, ઓઢી કંસુખલ સાલ,
જમે મદન ગોપાલ લાલ૦..... ૨

હરિકે પ્રથમ મેવા લીયે સાર, પપનીસ બેડ બેડ દો ચાર,
શેતુ જંબુ હે ગુલદાર, કેળા સફરજન અનાર,
ચણ્ણોયે બાર લંબઈ બાર, નહિલાઈ હે ખોડ, ઈસ્કીલાલ હે છાલ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૩

હરિકે સાફ કરની હે બદામ, ખારેક મીઠી હે તમામ,
પિતા હલવા હે ધનશામ, અમૃત આદુસી હે આમ,
નાસંગી દોરંગી, ભોયંકી લંબી ચેંબી, ખટી મીઠી ઠંડી દ્રાક્ષ,
જમે મદન ગોપાલ૦ ૪

હરિકે લડુ મગદળકા હે સારા, હલવા ખુરમા ખુલ્લીવાળા,
સાટા જલોણી હે ન્યારા બુંધી છુટી લ્યોને ઘારા, વ્યા લ્યો બેદ તાજે તાજે,
ગુન ગુન આપ આપ મેં ગાજ, ઈસ્કુ જુદે કરો લાલ.
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૫

હરિકે શીરો પુરીને દૂધપાક, છાલા ચારોલી એ દ્રાક્ષ,
ઉપર સકરબુર સાંક, લાલ ઈસ્મેસે તું ચાખ,
અંદર જાવત્રો જાયકણ, ઔર કતુસ્રીકસર શીખંડ બાસુંદીકા થાળ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૬

હરિકે લડુ ચુરમેકા ખુબ, બનઈલ ભણજ હુબાહુબ, લાઈલ બરજથી મેસુબ,
બાટી ઘીમા સુબા સુબ, રખીએ મારેકા ગુલ ગુલા ઠોર રહે માલપુરે,
બેદ બેદ હે ફાફડે, આગળ તળેલી હે દાળ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૭

હરિકે ભોજન ભાત ભાતકે ભાણે, ઈસ્મે રખીયે અલચી દાણે,
બરફી ખાઓ ગીરધર શાણે, ભોજન ભાત ભાતકે ભાણે,

લડુ સેવેયા મોતેયા, શક્કર ઘેબરકા કદેયા, ગુંદર પાક્કો રસાલ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૮

હરિ કે રોટી જીરાસાઈ ભાત, સુંદરતરકારી હે જાત,
ભીડાવાલોણવેતાકસુરણ ગીસાડેકશાક, કીવરી જાજીલાઈભાજ,
તરકર મુણા ગલકારી હે તાજી, ઈસ્મે અચી રીતે ડાલ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૯

હરિકે ચટણી આંબલીકી બનાઈ, કોથ કુદીસે મિલવાઈ,
લીલેમરચેકી તિખાઈ, આરસ પથરસે કુટાવાઈ, કોથમરીલીલેદાણે,
બુંજી મરી કેરે દાણે, અંદર મીઠે જીરે ડાલ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૧૦

હરિકે લીલુ આદુ સારે, કુદેકલકે અસારે, લીલે મરચે તીખે ભારે,
સ્વાદ ગરમરકા હે ન્યારે, દહી છાસ હે મોરી માખણ ઓર કચોરી,
મોળે સાટે પુરણ પોળી, દુધ વી થીણે મેં માલ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૧૧

હરિકે લાઈ ભર સોનેકી જારી, પાણી પીજે શ્રીગીરધારી,
પાન લવીંગ સોપારી, અંદર અંલચી હે ન્યારી કાથા ચુના હે પુરણ,
ભાત ભાતકા ચૂરણ, મુખડા હો જાયેગા લાલ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૧૨

હરિકે થાળ પ્રેમાનંદજ ગાવે, ઈસ્કો પારકો કોઈ ન પાવે,
પ્રસાદીકી કરેલ આશ, લાલા રખલે તેરી પાસ, જાણે પહોંચા અક્ષરધામ,
લીજુએ સહજાનંદકો નામ, મુક્તાનંદજકા થાળ,
જમે મદન ગોપાલ૦..... ૧૩

અકાદશી પદો

રાગ : ગરબી - પદ-૧

ઉચ્છવની ઘારી કેશવની, આજ એકાદશી ઉચ્છવની.
કોટીક ગૌ કેરાં દાન કરે પણ, નાવે તોલે એના લવની આજ૦ ૧
મંગળરૂપ સદ્ય સુખકારી, વાલી નિધિ જન વૈષ્ણવની. આજ૦ ૨
વચન પ્રમાણે કરે પ્રત તેને, ગ્રાસ મટે રે મૃત્યુ ભવની. આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે પ્રત કરવું, એમ આજા સ્વામી ઉદ્ધવની. આજ૦ ૪

પદ-૨

હરખ અતિ ભેટચા કૃષ્ણપતિ, આજ એકાદશી હરખ અતિ.
મનમોહન મારે મંદિર આચ્યા, અધિક થઈ હુંતો પુષ્યવતી. આજ૦ ૧
પીતાંબર આભૂપણ પહેઢે, ચાલંતા વાલો હંસગતિ. આજ૦ ૨
પુરુષોત્તમ પૂરણ વર પામી, રહી ન ખામી હવે એક રતિ. આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિવર વરતાં, ચૌદ ભુવનમાં હુંથઈ રે છિતિ. આજ૦ ૪

રાગ : ગરબી - પદ-૨

એકાદશી આજનોદિન સારોરે, ગાઈયે નટવર નંદુલારો. એકાદશી૦
એના પ્રતનો મહિમા ભારી રે, જાણે બ્રહ્માદિક ત્રિપુરારિ;
મણી પ્રગટ પ્રમાણ મુરારી... એકાદશી૦ ૧
પ્રત રાખીને હરિવર વારિયે રે, દદ અંતર આંટી ધરિયે રે;
કોડે આનંદ ઉત્સવ કરિયે... એકાદશી૦ ૨
બ્રહ્માનંદ કહે એ પ્રત રહ્યા છે રે, તે તો પાર સંસારને થયા છે રે;
એમ ઉદ્ધવજી કંઈ ગયા છે... એકાદશી૦ ૩

રાગ : ગરબી - પદ-૧

કોડે કોડે એકાદશી કીજીએ રે,
એવું પ્રત જાવા નવ દીજીએ રે. ૧
એ પ્રત કરે તે ધન્ય માનવી રે,
તે તો નહાયો કોટીકવાર જાહ્નવી રે. ૨
જેણે વચન પ્રમાણે પ્રત આદર્યુ રે,
તેણે કારજ પોતાનું સર્વે કર્યુ રે. ૩
એનો મહિમા મુનિવર ગાય છે રે,
અવિનાશી મળ્યાનો ઉપાય છે રે. ૪
બ્રહ્માનંદ કહે એમાં હરિ રહ્યા વશી રે,
કીધી ઉદ્ધવ પ્રમાણે એકાદશી રે ૫

પદ-૨

હરિજન હોય તે હરિને ભજે રે,
પ્રત એકાદશી તે કેદી નવ તજે રે. ૧
જાણે માત સમાન પરનારને રે,
ગાજે તુચ્છ સરિખો સંસારને રે. ૨
મધ્ય માંસ હરામ જેને નવ ખપે રે,
જીભે રાતાદિવસ પ્રભુને જપે રે. ૩
માયા જવ દીશરના જાણે મર્મને રે,
રટે બ્રહ્મ થઈને પરબ્રહ્મને રે. ૪
બ્રહ્માનંદના વાલાની છબી ઉરધરે રે;
મતવાલો થઈને જગમાં ફરે રે. ૫

કીર્તન સાર સંગ્રહ

(રાગ : ગરબી - ૫૬-૧)

જનમ સુધાર્યો રે મારો, મળીયા નટવર નંદુલારો... ૧
કરુણા અતીશે રે કીધી, ભવજળ બુડતાં બાંધ ગ્રહી લીધી... ૨
મુજ પર અછળ રે ઢીયા, કરુણા કરી ઘેરબેઠાં મળીયા... ૩
મન દથ કરીયું રે મોરારી, હવે હું થઈ રહી જગથી ન્યારી... ૪
આનંદ ઉરમાં રે ભારી, શિર પર ગાજે ગિરિવરધારી... ૫
નીરભેની નોબન રે વાગી, કહે મુક્તાનંદ ભમણા ભાંગી... ૬

૫૬-૨

ભમણા ભાંગી રે ડેયાની, નથી એ કેને વાત કહ્યાની... ૧
વીતી હોય તે રે જાણો, અણસમજ્યા મન ઈર્ઝ્યા આણો... ૨
જે રસ મુનિવર રે માણો, વ્હાલે મારે સુગમ કર્યો આ ટાણો... ૩
પ્રેમી જનનો રે ઘારો, મુજને મળીયો નંદુલારો... ૪
મહારસ મુજને રે આય્યો, સંશય ભરમ સમૂળો કાચ્યો... ૫
હવે હું મહાસુખ રે પામી, વરીયા મુક્તાનંદના સ્વામી... ૬

(રાગ : કાંઈ ગરબી - ૫૬-૧)

હરિ હેયાના હાર છોળ રે, તમે હરિ હેયાના હાર છો;
સેજ તણા શણગાર છો... ૪૨૦
મુજબી શું ધણું કહીએ મોહન રે, પ્રાણતણા આધાર છો... ૪૨૦ ૧

હાલા નયણાતણું ફળ નાથ, મુજને આપો રે,
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, દુઃખા કાપો રે. ૬

૫૬-૨

હું તો છું ધણી નગણી નાર, તોય તમારી રે;
તમે ગુણસાગર ગોપાળ, દેવ મોરારી રે... ૧
મુને કરી પોતાની કહાન, દોષ ન જોયા રે;
તમે ગુણગ્રાહક ગોપાળ, મુજ પર મોહ્યા રે... ૨
તમે શ્યામ સુંદર સુખરૂપ, કુંજવિહારી રે;
મારે મંદિર આવો માવ, તમ પર વારી રે... ૩
મુને કરી કૃતારથ કહાન, શ્યામ સોહાગી રે;
મારે ભવની ભાવટ આજ, સર્વે ભાગી રે... ૪
મારે અમૃત વર્ષા મેહ, થઈ અનુરાગી રે;
મારી તમ સંગ ત્રિભોવનરાય, લગની લાગી રે... ૫
મારા પુષ્યતણો નહિ પાર, તમ સંગ મળતાં રે;
મુક્તાનંદ કહે મહારાજ, અંતર ટળતાં રે... ૬

(રાગ : ધોળ - ૫૬-૧)

સુખદાયક રે સ્વામી સહજાનંદ,
પ્રગટ પુરુષોત્તમ શ્રીહરિ... ૨૫૦
જેનું સ્વામિનારાયણ નામ છે,
જેને ભજતાં રે પામે ભવજળપાર... ૪૨૦ ૧

વાલપણામાં અતીશે હાલા રે, નટવર નંદુલારો છો... ૪૨૦ ૨
દુરીજનીયાને દૂર ધણા છો રે, પ્રેમી તે જનના પ્રાણ છો... ૪૨૦ ૩
મુક્તાનંદ કહે નર નાટક ધરી રે, શરણાગતના સાર છો... ૪૨૦ ૪

૫૬-૨

નયણાં ઠરે છે જોઈને રે, મારાં નયણાં ઠરે છે જોઈને;
રહી છું મોહનસંગે મોહીને રે... મારાં ૦
જે દિનમાં દર્શન નવ પામું રે, તે દિન વીતે રોઈને રે... મારાં ૦ ૧
લોકીયાની લાજ ન રાખું રે, કે મારાં વેણ વગોઈને રે... મારાં ૦ ૨
શ્યામવિના હું ચૌદ ભુવનમાં રે, રંગે ન રાખું કોઈને રે... મારાં ૦ ૩
મુક્તાનંદ મોહનવર પામી રે, કું મરજાદા ખોઈને રે... મારાં ૦ ૪

(રાગ : ગરબી - ૫૬-૧)

હાલા રમજમ કરતા કહાન, મારે ઘેર આવો રે,
મારા પુરા કરવા કોડ, હસીને બોલાવો રે. ૧
મારે તમ સંગ લાગી પ્રીત, શ્યામ સોહાગી રે,
મેંતો તમસંગ રમવા કાજ, લજા ત્યાગી રે. ૨
હાલા અભળા ઉપર મહેર, કરજો મુરારી રે,
હુંતો જન્મોજનમની નાથ, દાસી તમારી રે. ૩
મારા પ્રાણતણા આધાર, પ્રિતમ પ્યારા રે,
પળ રહો માં નટવર નાવ, મુજથી ન્યારા રે. ૪
આવો છોગાં મેલીને શ્યામ, ધડક મ ધારો રે,
મેંતો કુલડે સમારી સેજ, શ્યામ સુધારો રે. ૫

જેનાં દર્શન ઈચ્છે મહામુનિ,

કરુણાનિધિ રે પ્રભુ પરમ ઉદાર... ૪૨૦ ૨

હાલે કળીમધ્યે અતિ કરુણા કરી,

ધાર્યો વૃષ્ટકુળે રે ગુણાનિધિ અવતાર... ૪૨૦ ૩

વહાલે સત્યગુસમ ધર્મ સ્થાપીઓ,

ટાણ્યા નિજજનના મનથી મદભાર... ૪૨૦ ૪

એનો જે જેને ક્રીધો આશરો,

તે તો તરી ગયાં રે કુળ સહિત સંસાર... ૪૨૦ ૫

મુક્તાનંદ કહે મહિમા અપાર છે,

કરે નિશદિન રે નેતિ નિગમ પોકાર... ૪૨૦ ૬

૫૬-૨

પ્રેમે પ્રગટ્યા રે સૂરજ સહજાનંદ,

અધર્મ અંધારું ટાળીયું... ૨૫૦

માયા રાત મુમુક્ષુની ટળી,

થયું હરિ મળતાં પૂરણ પ્રભાત... ૨૫૦ ૧

સંશય શોક હર્યા સર્વે જીવના,

જેણો માની રે પ્રેમે હાલાની વાત... ૨૫૦ ૨

જૂઠા જાની ઉલુક જગમાં હતા,

તે સંતાળા રે પાપી પર્વતમાંય... ૨૫૦ ૩

કામ કોધ લોભ જે ચોર તે,

ને જીવના જીવના જીવના જીવના જીવના જીવના જીવના

ડ્રી ભાગ્યા રે રહેવા ઠામ ન ક્યાંય... અધ્ર્મ૦ ૪
દેખી સંત કમળવન કુલીયાં,
હુઃખ પાચ્યા રે પાપી કુમુદ અપાર... અધ્ર્મ૦ ૫
મુક્તાનંદ કહે મહાસુખ આપીયું,
એને વારણો રે જાઉ વારંવાર... અધ્ર્મ૦ ૬

રાગ : મેવાડો

ઓધાજી અમે શ્યામને શું કહી મેલું રે, ઓધાજી૦ ટેક૦૧
આવું કરવું હતું જ્યારે, મારવાં તાં મૂઢ મારે,
પીયુડે ન કહું પહેલું રે. ઓધાજી૦ ૧
નેણોકેરાં બાંધો મારી, વશ કીથી પ્રજનારી,
ગોકુળિયું કરી ગયા ઘેલું રે. ઓધાજી૦ ૨
જાદવોમાં જઈ કરી, સબળ શોખે છે હરિ,
કુબજાશું બાંધી બેલું રે. ઓધાજી૦ ૩
મુક્તાનંદ પ્રજનારી, બોલે છે રીસની મારી,
સબળ સુધાર્યું છેલું રે. ઓધાજી૦ ૪

રાગ : ગરબી – રાગ ટોડી

છાંડીકે શ્રીકૃષ્ણ દેવ, ઓરકી જો કરું સેવ,
કાટી ડારો કર મેરો, તીખી તરવારસે. છાંડીકો ૧
ત્યાગીકે રસિક કહાન, ઓરકો જો ધરું ધ્યાન,
ચીર ડારો ધ્યાત મેરી, કઠીન કુઠારસે.. છાંડીકો ૨

મુક્તાનંદ મગન થઈ માગે, લાલા વાસ દેજો હરિજનયાં રે...તેનો૦ ૪

કૃષ્ણ બીન અન્ય જેહી, ઈષ જાની નમું તેહી,
ફોર ડારો શિર મેરો, મૂર્ખ પ્રહારસે. છાંડીકો ૩
મુક્તાનંદ કહે મોય, ઓર જો પ્રતીત હોય,
જાનીયો અધિક નીચ, શ્યપચ લબારસે.. છાંડીકો ૪

રાગ : મલાર – પદ-૧

મારા વ્હાલાજી શું વાલપ દીસે રે...તેનો સંગ શીદ તજાએ;
તે વિના કેને ભજાએ રે...તેનો૦ ટેક૦
સાનુખ જાતાં શંકા ન કીજે, જો ભાલાતણો મે વરસે રે;
હંસ જઈ હરિજનને મળશે, કાચી કાચા પડસે રે...તેનો૦ ૧
શૂણી ઉપર શયન કરાવે, તોય સાખુને સંગે રહી રે;
દુરીજન લોક દુર્ભાષણ બોલે, તેનું સુખ દુઃખ સર્વ સહીએ રે...તેનો૦ ૨
અમૃતયે અતિ મીઠાં મુખથી, હરિનાં ચરિત્ર સુણાવે રે;
ભ્રમાભવસનકાદિક જેવા, જેણાં દર્શન કરવાને આવે રે...તેનો૦ ૩
નકુંડથી નરસું લાગે, દુરીજનનું મુખ મનમાં રે;
મુક્તાનંદ મગન થઈ માગે, લાલા વાસ દેજો હરિજનયાં રે...તેનો૦ ૪

રાગ : ગરબી – પદ-૧

સહજાનંદ સ્વામી રે, ભજ ધ્યે ભાવ કરી;
આવો અવસર દુર્લભ રે વારે વારે ના'વે ફરી... ૧
તું તો સત્ય કરી માને રે, સંતની વાતલડી,

તજુ દેજે તું વેગે રે, મન કેરી ઘાતલડી... ૨
પરધન પરનારી રે, તજુ સતસંગ કરે,
હરિવિમુખની સંગત રે, વિષ જાડી પરહરે... ૩
મારું કહું સત્ય માને રે, જાવું છે જરૂર મરી;
કર પુણ્ય પરમારથ રે, સંપત રહેશે ધરી... ૪
એવું સમજી વિચારી રે, પાણી પહેલી પાળ કરો;
વાલો મુક્તાનંદનો રે, ભજી ભવકષ તરો... ૫

પદ-૨

સ્વામિનારાયણ કહેતાં રે, કેમ તું લાદે છે ?
તારા શિર પર વેરી રે, જમરા ગાજે છે... ૧
જમદૂત જોરાવર રે, લેશે તારા પ્રાણ હરી;
તારાં સગાં ને સંબંધી રે, રહેશે હાય હાય કરી... ૨
જેને કાજે કરે છે રે, કુકુરમ અતિ ભારી;
તે તો સંગો ન ચાલે રે, નવ જોબન નારી... ૩
જાશે પાપે પોતાને રે, નરકમાં જમ સંગે;
પીશે લોહી તે તાંતું રે, ચીરી ચીરી સહુ અંગે... ૪
એવું સમજી વિચારી રે, શ્રીહરિને ભજજે;
મુક્તાનંદ સત્ય કહે છે રે, સરવે કુકુરમ તજજે... ૫

રાગ : મેવાડો – પદ-૧

અંતકાળે આવી રે સંભાળી લેજો શામળા રે,

જોશો માં અમારા અવગુણ શયામ;
પણ છે પોતાનું રે પ્રભુજી તમે પાણજોરે,
અધમઉદ્ધારણ કરુણાના ધામ... અંતકાળો ૧
જને છોડાયો રે ગ્રહના મુખથકી રે,
કરતો કાંઈ અર્ધનામ ઉચાર;
એવી રીતે આવો રે સુંદર શામળા રે,
વાટડી જોઉ છું વારંવાર... અંતકાળો ૨
નારાયણ નામે રે ઉદ્ધાર્યો અજમિલને રે,
કરતો તે પુત્ર તણો રે પોકાર;
એવું રે વિચારી રે અલબેલા આવજો રે,
અમારે છે તમારો રે આધાર... અંતકાળો ૩
દોયલી વેળામાં રે દીનાનાથજી રે,
કહોને અમે કોની કરીએ આશ;
મુક્તાનંદ સ્વામી રે સુંદર શામળા રે,
અભળાને તેનીને રાખો પાસ... અંતકાળો ૪

રાગ : ગરબી – પદ-૧

મારે ઘેર આચ્યા રે, સુંદરવર શામળિયો;
હરખ ભરી હું હરિને નીરખું, પિયુ પ્રીતમ પાતળિયો.. મારે૦ ૧
સુખદું દેવાને મન હરી લેવા, અમપર અદ્યાક ટળીયો... મારે૦ ૨
જાણવીયું જોબન જે સાદું, તે અવસર આજ મળીયો.. મારે૦ ૩

કીર્તન સાર સંગ્રહ

૪૦૯

લક્ષ્મીનો વર લાડકવાયો, અકળ ન જાયે કળીયો... મારે૦ ૪
આશ્વર્ય વાત સેજરીયે આવ્યા, બોલ પોતાને પળીયો... મારે૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહનની મહેરે, ખોયા હિનો ખંગ વળીયો... મારે૦ ૬

પ્રે-૨

મારે મન માન્યો રે, મોહન મોરલીવાળો;
કસુંબલ પાધ કેસરીયો જામો, નીરખી નયાણનો ચાળો... મારે૦ ૧
જોઈ કહેશે તમે શું લઈ બેઠા, કુળનો ધરમ ન પાળો... મારે૦ ૨
નિભુવનમાં એવી નારી ન દેખું, ન ચણે જોઈ કાન કાળો... મારે૦ ૩
જેને વર્યે જમ ત્રાસ ન નાશે, તે વરને લઈ બાળો... મારે૦ ૪
એવું વિચારી લાડકી લક્ષ્મી, વરી મોહન મરમાળો... મારે૦ ૫
મુક્તાનંદ મોહન વર મળતાં, દળ્યો અવૌકિક ઢાળો... મારે૦ ૬

રાગ : ધોળ

ગોપી... નાથ આવો મારે ઓરડે,
તમ સાથે રે વાધ્યો પૂરણ ઘાર... નાથ૦ ૧
મેં તો શેરી વળવીને સજજ કરી,
શેરીયે રે વેર્યા કૂલ અપાર... નાથ૦ ૨
મેં તો મોતીડે ચોક પુરાવીયા,
પ્રેમે બાંધાં રે તરીયાં તોરણ દ્વાર... નાથ૦ ૨
મેં તો જુગતેથી તમને જમાડવા,
ભાવે ભોજનરે કીધાં વિવિધ પ્રકાર... નાથ૦ ૪

રાગ : ગરબી

કીર્તન સાર સંગ્રહ

૪૧૦

મેં તો પલંગ બિધાયો પ્રીતશું,
વેગે સજ્જયા રે સોળે શાણગાર... નાથ૦ ૫
હું તો ચાત્રક સરખી થઈ રહી,
તમ કારણે રે ઘ્યારા પ્રાણ આધાર... નાથ૦ ૬
મારે તમસંગ પૂરણ પ્રીતડી,
તણે વિષસમ રે થયો સર્વ સંસાર... નાથ૦ ૭
મુક્તાનંદના શ્યામ સુજ્ઞાણ છો,
હવે શું કહું રે હું તો વારંવાર... નાથ૦ ૮

રાગ : ગરબી

ધર્મકુંવર ઘનશ્યામજી,
મારા પ્રાણતણા આધાર... જોઈને જીવું છુંં ટેક.
તન મન ધન તમ ઉપરે,
લઈ વારું વાર હજાર... જોઈને જીવું છુંં ૧
સુંદર મૂરતિ મોહની,
મારા મનમાં ખૂંતી રાજ... જોઈને જીવું છુંં
તમ વિના મને કહાનજી,
બીજું કાંઈ નવ સૂરે કાજ... જોઈને જીવું છુંં ૨
પાંધા પર આંટો દઈ,
તમે બાંધી પાધ અનૂપ;... જોઈને જીવું છુંં
કોટિક કંદર્પ વારણે,

કીર્તન સાર સંગ્રહ

૪૧૧

લઈ વારું એવું રૂપ... જોઈને જીવું છુંં ૩
ભાલ તિલક શોભે ઘણું,
જાણો ભૂકુટી કામ કબાણા;... જોઈને જીવું છુંં ૪
કમળનયન કટાક્ષમાં,
મારા તાણી વ્યો છે પ્રાણ... જોઈને જીવું છુંં ૪
મધુર મધુર હસવું જોઈને,
વાધે પ્રેમ અપાર;... જોઈને જીવું છુંં ૫
ત્રિભુવનમાં એવી કોણ છે,
જે વશ નવ થાયે નાર... જોઈને જીવું છુંં ૫
વામકરણમાં શ્યામ છે,
તીલ નીરખ્યા જેવો નીત;... જોઈને જીવું છુંં ૬
તીલ જોઈ જમણા ગાલમાં,
વાયે પ્રેમાનંદને પ્રીત.... જોઈને જીવું છુંં ૬

રાગ : પદજ - પદ-૧

નેણામાં રાખું રે નેણામાં રાખું રે,
નાથજીને જતન કરીને રે મારા નેણા.
શિવ સનકાદિક શુક જેવા યોગી,
હારે જેની વારું જીએ છે લાખું રે.
છેલ છબીલાની મૂરતિ ઉપર,
હારે મારા પ્રાણ વારી વારી નાખું રે.
નેણો નીરખી હરિને ઉરમાં ઉતારું

કીર્તન સાર સંગ્રહ

૪૧૨

હાંરે એના ગુણલાં નિશદિન ભાખું રે
પ્રેમાનંદ કહે હરિરસ અમૃત,
હાંરે હું તો પ્રેમ કરીને નિત્ય ચાખું રે.
પ્રે-૨
અળગાન મેલું રે અળગાન મેલું રે, નાથ તમને આંખડવીથી... ટેક.
મન મોહન તારી મૂરતિ જોઈને, હારે મારું મનદું થયું છે ઘેલું રે... ૧
લોક કુટુંબ પરિવાર તજીને, હાંરે મેં તો તમ સંગ બાંધું છે બેલું રે... ૨
પ્રાણજીવન તમ પાસે રહ્યાનું, હાંરે મને વચન દીધું છે વહેલું રે... ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવું, હાંરે તારું મોળીંદું રંગનું ભરેલું રે... ૪

રાગ : ગરબી - પ્રે-૧

હું તો જઈશ ગિરધર જોવા રે, મા મુને વારીશ માં;
મારા ઉરમાં છબીલાની પ્રોવારે, મેણલે મારીશ માં... મા મુને૦ ટેક.
જઈશ જોવારે હું તો નંદજીનો લાલો,
હાંરે મુને પરમ સ્નેહી લાગે વ્લાલો રે... મા મુને૦ ૧
છેલ છબીલો લાલો કુંજનો વિહારી,
હાંરે એ તો જીવનદોરી છે મારી રે... મા મુને૦ ૨
વારીશ માંરે તુને કહું છું રે વહેલું,
હાંરે હું તો માણું જાતાં નવ મેલું રે... મા મુને૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામીને સારુ,
હાંરે કુરબાન કર્યું છે જીવતર મારું રે... મા મુને૦ ૪

પદ-૨

હાંરે મેં તો જોયા ચતુર નંદલાલ રે, ઊભા ઓસરીએ;
હાંરે કૃત્તિલિક કેસર કરેંબાલ રે, સુંદરવર હરિએ... ઊભાંટેક૦
શેત પાઘ શીશ ઉપર શોભે,
હાંરે જોઈ છોગલિયાં ચિત લોખે રે... ઊભાં ૧
શેત હાર પહેર્યા ઉપર કાંઝું,
હાંરે બાંધા શેત ફૂલોના બાજુ રે... ઊભાં ૨
શેતાંબર સર્વે અંગે બિરાજે,
હાંરે જોઈ કોટિક કામછબી લાજે રે... ઊભાં ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલવટ વાળી,
હાંરે ચડ્યા ઘોડલદે વનમાળી રે... ઊભાં ૪

પદ-૩

વહાલો ઘોડલાં ખેલાવે ઘનશ્યામ રે, બાઈ મારે આંગણીએ;
મારાંચિતાં ચોરે છે સુખધામ રે, આંખડલીની અણીએ... બાંટે.
ઘોડલાં ફેરે ને વહાલો મુજજામું હેરે,
હાંરે મુને ન્યાલ કીણી છે આણી ફેરે રે... બાઈ ૦ ૧
ચપળ તુરંગ અતિ વેગે ફેરે છે,
હાંરે એ તો ગરુડનો ગર્વ હરે છે રે... બાઈ ૦ ૨
સુર નર મુનિજન નીરખે છે પ્રીતે,
હાંરે જાણો ચિત્ર આલેખ્યાં છે ભીતે રે... બાઈ ૦ ૩

રૂડો લાગે છે ખબે ફરકે છે પટકો,

હાંરે રીજ્યો પ્રેમાનંદ જોઈ લટકો રે... બાઈ ૦ ૪

પદ-૪

હાંરે સખી નહાવા પધા રે મહારાજ રે, જીવન જમુનામે;
સાથે લીધો છે સર્વે સમાજ રે, ક્રજનેવિસામે... જીવનોંટેક૦
હળવાને હળવા વહાલો હાલે બજારે,
હાંર ઊભા નગરવાસી પ્રાણ વારે રે... જીવનો ૧
છત્ર ચમર શિર ઉપર રાજે,
હાંરે આગે અગણિત વાળું વાગે રે... જીવનો ૨
ઉત્તર્યા ગોવિંદ જમુનામાં નહાવા,
હાંરે આવ્યા સુરમુનિ પુષે વધાવારે... જીવનો ૩
ગિરધર નહાયે ને ગોપીયો ગાયે,
હાંરે જોઈ પ્રેમાનંદ વારી જાય રે... જીવનો ૪

રાગ : કુમરી

મેરે એક આશરા તેરા રે ધરમસુંવર મહારાજ રાજ, મેરોં ટેક.
મેં ચાકર તેરે ચરનકમલાં, તે પરમેશ્વર મેરા રે. ધર્મ૦ ૧
તેરે ચરન શરન બીનું સ્વામી, કઉં સુખ નહીં હેરા રે,
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ દશો દિશા, સબહી કાળને ઘેરા રે. ધર્મ૦ ૨
ત્રિભુવન ભ્રમત ભ્રમત પચી હારયો, પાયો મેંદુઃખ ધનેરા રે,
અચળ નિકેત એક નહીં પાયો, તુમ બીના ધર્મ કિશોરા રે. ધર્મ૦ ૩

અમરપતિ નર નાગ અસુર સુર, સબ માયાકે ચેરા રે,
પ્રેમાનંદ જીની સબ દુઃખમય, દીયો ચરન તેરે તેરા રે. ધર્મ૦ ૪

રાગ : ખમાચ - પદ-૧

રૂડા લાગો છો રાજેન્ન મંદિર મારે આવતા રે... રૂડાંટેક૦
જરકસીયો જામો હરિ પહેરી, માથે બાંધી પાઘ સોનેરી
ગૂઢો રેટો ઓઢી મન લલચાવતારે... રૂડાં ૧
હેડે હાર ગુલાબી ફોરે, ચિત મારું રોકી રાખ્યું તો રે;
ગજરા કાજુ બાજુ મન મારે ભાવતા રે... રૂડાં ૨
કનક છઠી સુંદર કર લઈને, ગજગતિ ચાલો હળવા રહીને;
ચિતદું ચોરો છો મીહું મીહું ગાવતા રે... રૂડાં ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિહારી, જાઉ તારા વદનકમળ પર વારી;
હેતે શું બોલાવી તાપ સમાવતારે... રૂડાં ૪

રાગ : મરાદ - પદ-૧

માણકીએ ચડ્યા રે મોહન વનમાળી,
શોભે રૂડી કરમાં લગામ રૂપાળી. માણકીએ૦
માણીગર સૌને કહે છે થાઓ તૈયાર,
મુનિ વરણી પદાતી ને અસવાર.
ત્રાત્પુરી જાવા કર્યો નિરધાર... માણકીએ૦ ૧
કેસર બેરી બોટલીને ફૂલમાળ,

તાજણ તીખી વાંગણીનો ઘણો તાલ;

શોભે ઘણા કાલા લાગે છે મરાણ... માણકીએ૦ ૨

પ્રેમી ભક્ત વિનંતી કરે દોડી દોડી,

લોહચમક વૃત્તિ મુરતિમાં જોડી;

નથી જાતી દરબારમાંથી ઘોડી... માણકીએ૦ ૩

આશા આપો અમે જઈએ ત્રતપુરી,

જાઓ પ્રભુ રામનવમી નથી દૂરી;

સેવક દાસ પ્રેમાનંદ હજૂરી... માણકીએ૦ ૪

રાગ : ગરણી - પદ-૧

રે સગપણ હરિવરનું સાચું, બીજું સર્વે કણાભંગુર કાચું સગપણ૦
રે સૌ સાથે પ્રીતિ ટાળી, રે ભાગ્યું મન મિથ્યા ભાળી;

છે વરવા જેવા એક વનમાળી રે... સગપણ૦ ૧

રે સ્થિર નહિ આવરદા થોડી, રે તુચ્છ જાણી આશા છોડી,

મેં જગના જીવન સાથે જોડી રે... સગપણ૦ ૨

રે ફોગટ ફેરા નવ ફરીએ, રે પરદેર પાણી શું ભરીએ,

વરીએ તો નટવરને વરીએ રે... સગપણ૦ ૩

રે ભૂધર ભેટ્યા ભય ભાગ્યો, રે સહુ સાથે તોડ્યો ધાર્ગાં, એ

રસિક રંગીલાથી રંગ લાગ્યો રે... સગપણ૦ ૪

રે એવું જાણીને સગપણ કીધું, રે મેણું તો શિર ઉપર લીધું,

બ્રહ્માનંદનું કારજ સીધું રે... સગપણ૦ ૫

પદ-૨

રે લગની તો હરિવરથી લાગી, મેં તનધનની આશા ત્યાગી લગની ૦
રે વાત કહું સુશ સાહેલી રે, બળિયોજ કીધા બેલી,
માણું પેણું પાસંગમાં મેલી રે... લગની ૧
રે ન ડરું હું લોકતણી લાજે, રે શિર ઉપર ગિરિધર ગાજે,
આ દેહ ધર્યો નટવર કાજે રે... લગની ૨
રે શિર પર જો બીજો ધારું, રે તો બગડે જીવતર મારું,
હું જીતી બાળ તે કેમ હારું રે... લગની ૩
રે હરિ વિના બીજાને વરવું, રે ગજ તજી ખર ચીને ફરવું,
એ જીવાથી રૂં મરવું રે... લગની ૪
રે મરજાદા જગની મેટી, રે બાંધી મેં પ્રેમ તણી પેટી,
બ્રહ્માનંદનો વહાલો ભેટી રે... લગની ૫

રાગ : મેવાડી — પદ-૧

દેડાનો હાર હરિ રે, મારે રંગભીનો; દેડાનો હાર હરિ ૦
મંદિરમાં પદરાવી મોહનને, ભેટું હું અંક ભરી રે... મારે ૧
જગના જીવનનો હું નહીં દઉજાવા, રાખીશ જતન કરી રે... મારે ૨
રસિક નવલ વર રાજેશ્વરને, નીરખીને નયાણે ઠરી રે... મારે ૩
બ્રહ્માનંદના નાથને સજની, મન કર્મ વચને વરી રે... મારે ૪

રાગ : ગરબી — પદ-૧

વહાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે, સગપણ તમ સાથે;
માણસાની જીવનની જીવનની જીવનની જીવનની જીવનની જીવનની

રાગ : ગરબી — પદ-૧

મારે આજ પ્રીતમ ઘેર આવશેજુ રે,
મુને હેત કરીને બોલાવશેજુરે... મારે ૧
એના સાથીડાને સાથે લાવશો,
કરી લટકાં તાળી દઈ ગાવશેજુરે... મારે ૨
હરિ હેત કરીને સામું ભાળશો,
રંગડાની તે રેલું વાળશેજુરે... મારે ૩
કરી ઘ્યાલ અલૌકિક ખેલશો,
માથે કૂલડાનાં છોગલાં મેલશેજુરે... મારે ૪
બ્રહ્માનંદનો સ્વામી શ્યામણો,
સુખ દેશો આવીને ઉતાવળોજુરે.... મારે ૫

રાગ : કાણી — પદ-૧

આજ મેં તો ભેટચા રે, અંકભર પ્રગટ હરિ,
આનંદ ઉગીઓ રે, નીરખી નજર કરી... ટેક૦
ધન્ય સખી દિન આજનો, વળી ધન્ય મૂહૂર્ત ધન્ય વાર,
કરુણાનિધિ મુજ કારણે, મારે મંદિર પધાર્યા મોરાર;
દુર્ભણ જાણી રે, મુજ પર મહેર કરી... આજો ૧
સ્વેચ્છાએ આવ્યા ચાલીને, આગુની ઓળખાણ,
તન મન ધન મોહન છબી ઉપર, કરી નાખું કુરબાણ;
અણુક ઢળીઆ રે, સખી મુને અભર ભરી... આજો ૨

મેં તો સર્વ મેલ્યો સંસાર રે, સગપણ તમ સાથે. ૧
મારા મનમાં વસ્યા છો આવી શ્યામ રે સગપણ ૦
તમ સારે તજું ધન ધામરે. સગપણ ૨
મારું મનદું લોભાણું તમ પાસ રે, સગપણ ૦
મુને નથી બીજાની આશરે. સગપણ ૦૩
મારે માથે ધણી છો તમે એક રે. સગપણ ૦
મારી અંદં નિભાવજો ટેક રે. સગપણ ૦૪
મેંતો દેહ ધર્યો છે તમકાજ રે. સગપણ ૦
તમને જોઈ મોહી હું પ્રજરાજરે. સગપણ ૦૫
હુંતો હેતે વેચાણી તમહાથ રે. સગપણ ૦
છો બ્રહ્માનંદના નાથરે. સગપણ ૦૬

રાગ : મેવાડી — પદ-૧

મુખડાની માયા લાગી રે મોહન તારા... ટેક૦
મુખડાની મીઠી વાણી, તેણે મન લીધું તાણી;
જબકીને સુતી જાણી રે... મોહન ૧
મુખું મેં જોયું તારું, બીજું સર્વ થયું ખારું;
હવે હું તો બડભાગી રે... મોહન ૨
મુખું જોવાને માટે, સહી ક્રીધું શિર સાટે;
મહેણું મેં તો લીધું માગી રે... મોહન ૩
બ્રહ્માનંદ જાય વારી, આશા એક મુને તારી;
તરછોડી મ થાણો ત્યાગી રે... મોહન ૪

હું સૂતી તી ભરનિદ્રમાં, જગવી શ્યામ જરૂર,
ભેટાં અંતરથી ભાગ્યું, મોહ માયાનું પૂર;
અંખીયાં ઉઘરી રે, થઈ છે ખબર ખરી... આજો ૩
સુંદર શ્યામ મનોહર સૂરત, મૂરતિ બેઉ સમાન,
બ્રહ્માનંદ થઈ હું રસબસ, દેખતાં ગુલતાન;
શંકા મેટી રે, હું તો વર અમર વરી... આજો ૪

રાગ : ખમાચ

આજની ઘડી રે, ધન્ય આજની ઘડી;
મેં નીરખ્યા સહજાનંદ, ધન્ય આજની ઘડી... ટેક.
કામ કોથ ને લોભ, વિષયરસ ન શકે નરી;
માવજની મૂર્તિ મારા, હદ્યામાં ખડી રે... ધન્ય ૧
જીવની બુદ્ધિ જાણી ન શકે, એ મોટી અડી;
સદગુરુની ઘસ્તી જોતાં, વસ્તુ એ જડી રે... ધન્ય ૨
ચોરાસી ચહુ ખાણમાં હું તો, થાક્યો આથડી;
અંતર હરિસુ એકતા તારે, હુંધા દૂધ પડી રે... ધન્ય ૩
શાનકુંચી ગુરુ ગમસે, ગયાં તાણાં ઊઘડી;
લાદુ સહજાનંદ નિહાળતાં, ઠરી આંખડી રે... ધન્ય ૪

રાગ : ગરબી

તારી મુખની લાવણ્યતા મીઠી રે, મોહન વનમાણી;
એવી નિભુવનમાં નવ દીઠી રે, મૂર્તિ મરમાણી... તાં ટેક.

કીર્તન સાર સંગ્રહ

૪૨૧

ચટક રંગીલા તારા મોળીડાને છેડે, મનું ડોલે છે કેડે કેડે રે... મોહન૦ ૧
રંગી જાય્યો છે ફૂલડાને રે તોરે, ભમર ભમે છે ચહુકોરે રે... મોહન૦ ૨
ભાલિલિક કેસર કેરું રાજે, મુખ જોઈ શશિયર લાજે રે... મોહન૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સરવસ વારું, રૂપ જોઈને વહાલા તારું રે... મોહન૦ ૪

રાગ : ગરણી

ઓરા આવો મારા લેરખા લેરી,
કીધો તમ સારું મેં જગ વેરી. ઓરાં ટેક.
કાજુ નૌતમ જામા જરકશીયા,
શોખે પાઘડલી શિર સોનેરી. ઓરાં ૧
નંગ જડીએલ બાજુ બેરખા,
કર પોંચી હેમકડાં પેરી. ઓરાં ૨
તમે રસિયા રંગડાના ભરીયા,
મુખ મોરલડી વાતા ઘેરી. ઓરાં ૩
બ્રહ્માનંદના છેલા છોગાણા,
ચાલો ચાલ મલપતા ગજકેરી. ઓરાં ૪

રાગ : ગરણી – પદ-૧

તારો ચટક રંગીલો છેડલો, અલબેલા રે;
કંઈ નવલ કસુંબી પાઘ, રંગના રેલા રે.
શિર અજબ કંબી શોભતી, અઠ હેડામાં રાખ્યા લાગ... ૨૦ ૧
મોળીંદું છાયું મોતીડે, અઠ ફૂલડાની સુંદર ફોર... ૨૦ ૨
થેરે રંગે ગુચ્છ ગુલાબના, અઠ જોઈ ભમર ભમે તે હોર... ૨૦ ૩
બ્રહ્માનંદની છે જીવનદોરી રે... ૨૦ ૪

કીર્તન સાર સંગ્રહ

૪૨૩

તારી નવલ કંબંગી દીઠી રે, મનડામાં લાગે અતિ મીઠી રે;
જાણે જબર જ્ઞાડાની ચીઠી... હાલાં ૧
જોયું મોળીંદું ઓંટે ફરતું રે, પલ એક નથી વીસરતું રે;
મારું હેંડું ધીરજ નથી ધરતું... હાલાં ૨
ભાલે આડ કેશર કેરી ભાણી રે, રેખું ત્રણ ઉપડતી રૂપાણી રે;
જાણે મન પકડયાની છે જાણી... હાલાં ૩
વાંદી ભૂકુંટી ઘડી મન ભાવી રે, બ્રહ્માનંદને વસી ઉર આવી રે;
જાણે શ્યામ કબાણું ચડાવી... હાલાં ૪

રાગ : સોલા – પદ-૧

મારે મોહાલે આવો હસીને બોલાવો રે,
રંગભીના છેલા નંદળના... છોળ૦ ૧
પાઘડલી પેચાળી બાંધી છે રૂપાણી રે,
લટકણા મોતીડાવણા... છોળ૦ ૨
કહાના ગિરધારી મૂર્તિ તારી રે,
મનમાની છેલ ગુમાની... છોળ૦ ૩
બ્રહ્માનંદના ઘારા શોભો છો સારા રે,
કેસરીઆ રંગના ભરીઆ... છોળ૦ ૪

પદ-૨

નંદળના લાલા લાગો છો વાલા રે,
નવરંગી લેહેર તરંગી... છોળ૦ ૧
નેણુંનો નજારો મુને અતિ ઘારો રે,
અલવીલા છેલ છબીલા... છોળ૦ ૨

કીર્તન સાર સંગ્રહ

૪૨૨

તારી પાઘડલીના પેચામાં, અઠ મારું ચિતાંડું થયું ચકચૂર... ૨૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે તારી મૂરતિ, અઠ વણદીઠ ઘેલી તૂર... ૨ ૫

પદ-૨

કેશરનું તિલક સોહામણું, ગિરિધારી રે;
જણે છે સુંદર ભાલ, જાઉ બલિદારી રે.
રસરેખડલી વીલસી રહી, ગિઠ નિરખીને થઈ છુનિહાલ... ૩૦ ૧
વારી બેહદ ભૂકુંટી વાંકડી, ગિઠ જાણે કરડી શામ કબાણા... ૩૦ ૨
રૂપાણી ટસરું રાતરી, ગિઠ લોચનીયાં તીખાં બાણા... ૩૦ ૩
નાસા અણોઆળી નમણી, ગિઠ જોઈ લાજે દીપક કીર... ૩૦ ૪
બ્રહ્માનંદ કહે જોઈ રહેતી નથી, ગિઠ ઉર દેવત્રીયાને બીર... ૩૦ ૫

રાગ : ગરણી – પદ-૧

નંદલાલો રે નંદલાલો, છે જો પ્રાણ થકી મુને બ્દાલો રે... ૩૦ ૧
એના ચરણકુમણી રેખું, જોઈ જન્મ સફળ મારો લેખું રે... ૩૦ ૨
નખ મંડળ અવિક તે જાણું, અંતરમાં કરે છે અજવાણું રે... ૩૦ ૩
પગધુંટી અજબ ગોળ ઘારી, એનું ધાન ધરે છે ત્રિપુરારી રે... ૩૦ ૪
ગિરિધરની નવલપિંડી ગોરી, બ્રહ્માનંદની છે જીવનદોરી રે... ૩૦ ૫

રાગ : ગરણી – પદ-૧

હાલા મારી શુદ્ધ બુધ તે હરી લીધી રે,
તારે લટકે વેરાગણ કીધી... .૨૫૦

કીર્તન સાર સંગ્રહ

૪૨૪

કુંજના વિહારી મૂર્તિ તારી રે,
હરિ મોરી જીવન દોરી... છોળ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહેછે મન મારું રહે છે રે,
વેણામાં તારા નેણામાં... છોળ૦ ૪

રાગ : ધોળ – પદ-૧

હેલી જોને આ નંદકુમાર, સલૂણો શોભતા;
ચાલે મદજર ગજની ચાલ, રસિક ચિતા લોભતા... ૧
ઘારી લાલ સુરંગી પાઘ, અલોકિક બાંધવી;
છટા પેચ જૂક્યા ચહુકોર, અધિક શોભા બની... ૨
રૂડી રાજે છે નલવટ રેખ, મનોહર માવને;
જોતાં કેસર તિલક અનુપ, વધારે ભાવને... ૩
ઓભા અણવ કરે અલબેલ, સખાના સંગમાં;
ખેલે બ્રહ્માનંદનો નાથ, રાજેશ્વર રંગમાં... ૪

રાગ : ગરણી – પદ-૧

સોનાનાં બોલ જુલે નંદકિશોર,
ઘારાને પારણો સોનાનાં બોર.
હીરા માણોક બહુ જરિયાં પારણિયે,
કાજુ શોભે છે રૂડી મોતીડાની કોર... ઘારાં ૧
કોઈક કાનાને નેણો સારે કાજળિયું,
કોઈક બનાવે રૂડી કસુરીની ખોર... ઘારાં ૨

હીલો ગાવે ને માતા હરિને જુલાવે,
હાથે ગ્રહી છે રૂડી હીરલાની દોર... પ્યારા૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મુખ રસિયા વા'લમનું,
ગોપી જુવે છે જેમ ચંદ્ર ચકોર... પ્યારા૦ ૪

રાગ : ગરબી

સુષો ચતુર સુલાણા, (૨) એમ ન ઘટે રે તમને દીનાનાથજી
મારા પ્રાણના આધાર, જેમ રાખો તેમ રહીએ વચનને સાથજી... ટેક૦
અમે તમ કારણ સથાં મેશાં નાથ ની રખવાને સુષવાં વેણાં;
અમે તુમ નવ ક્રીંધાં નેણાં... સુષો૦ ૧
અમે લોકલાજ કુળની લોપી, અમે કહેવાયા ગિરધરની ગોપી;
અમે તમ કારણ પહેરી ટોપી... સુષો૦ ૨
પહેલી પ્રીત કરી શીદને આગે, દૂધ દેખાડી ને માર્યા ડાંગે;
પહીને તે કેવું વસમું લાગે... સુષો૦ ૩
કાંઈ દયા આવે તો દર્શન દેજો, નહિ તો અભંડ અંતરમાં રહેજો;
અમ શ્રીરંગના સ્વામીને કહેજો... સુષો૦ ૪

રાગ : ગરબી – પ્દ-૧

આજ મેં તો દીકા વ્હાલાને વાટ વહેતાં;
નેણાં રોકયાં નથી રહેતાં રે બેની... આજ૦ ટેક.
પાધરી બાંધી છે ત્રિલોકથકી ન્યારી;
ધીરજ રહેતી નથી મારીરે બેની... આજ૦ ૧

ચોળ રંગીલો રૂડો મોલીડાનો છેડો;
ભૂલી ભાળીને જળબેડોરે બેની... આજ૦ ૨
ટુષાં ભર્યા છે અને કૂલડાંને તોરે;
મનને તાણો છે જોરે જોરે રે બેની... આજ૦ ૩
બ્રહ્માનંદનો વહાલો કુંજનો વિલાસી;
હેઈડે વસી છે એની હાંસી રે બેની... આજ૦ ૪

રાગ : ગરબી – પ્દ-૧

સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાં રે, ખાંતે માંડચો રસીલે ખેલ
રમે રાસ રંગીલો રંગમાં રે... ટેક૦
ચહુ કોરે સખાની મંડળી રે, ઊભા વચમાં છેલો અલબેલ... રમે૦ ૧
સખી ચાલોને જઈ એટેખવારે, વહાલે પહેર્યા છે વખ શોભીત... રમે૦ ૨
તાળી પાડે રૂપાણી તાનમાં રે, મુખે ગાવે મનોહર ગીત... રમે૦ ૩
શોભા બની સલુણા શ્યામની રે, ઊભી પ્રજની નારી જોવા કાજ... રમે૦ ૪
હસી હેરે છબીલો હેતમાં રે, બ્રહ્માનંદનો વહાલો પ્રજરાજ... રમે૦ ૫

પ્દ-૨

સખી નંદમહરને આંગડો રે, ગોપી આનંદ મંગળ ગાય;
છબી જોને સનેહી શ્યામની રે... ટેક૦
મરમાણે અખાડો માંડીયો રે, કાજુ આસોપાલવની છાંય... છબી૦ ૧
વ્હાલે પ્રીત કરીને પહેરીયો રે, રૂડો સોનેરી સુરવાળ... છબી૦ ૨
સખી ફરતાં લાગે છે કૂટડી રે, જીણી અંગરખીની ચાળ... છબી૦ ૩
શોભાનંદનો વહાલો હેતમાં રે, બ્રહ્માનંદનો વહાલો પ્રજરાજ... રમે૦ ૫

બહુ મૂલી મોળીંડું બાંધીયું રે, કાજુ જણકે સોનેરી કોર... છબી૦ ૪
રૂડો લટકાં કરે છે હાથનાં રે, બ્રહ્માનંદનો વહાલો ચિત્યોર... છબી૦ ૫

રાગ : ગરબી – પ્દ-૧

લટકાણો લટકંતો આવે, મોહન મોરલી વાતો રે... લટકાણો૦ ટેક.
સખાને સંગે અતિ ઉછરંગે, ગીત મધુરાં ગાતો રે... લટકાણો૦ ૧
કેસરીએ વાદે કસુંબલ પાધે, કેસર રંગમાં રાતો રે... લટકાણો૦ ૨
કુલડાણાં તોરા ગજરાને ટોપી, કુલોને હારે કુલાતોરે... લટકાણો૦ ૩
નિષ્ઠુળાનંદનો સ્વામી શામળીયો, આવે અમીરસ પાતો રે... લટકાણો૦ ૪

રાગ : ધોળ

સર્વે સખી જીવન જોવાને ચાલો રે,
શેરડીયોમાં આવે લટકંતો લાલો રે. ૧
એની શોભા મુખે વર્ણવી ન જાય રે,
જેને નિગમ નેતિ નેતિ કરી ગાય રે. ૨

રોઝ ઘોડે રાજેશ્વર બિરાજે રે,
છબી જોઈ કોટિક કંદપ લાજે રે. ૩
મળ્યા આવે મહામુનિનાં વૃન્દ રે,
તેમાં શોભે તારે વીટચો જેમ ચંદ્ર રે. ૪
શુક સનકાદિક ઉત્તમ જશ ગાવે રે,
નૃત્ય કરે નારદ વીણા વજાવે રે. ૫

નિજસખા ચમર કરે લઈ હાથ રે,

આ જો આવ્યા ભૂમાનંદના નાથ રે. ૬

રાગ : ગરબી

આવો આવોને અલબેલડા જરે, મોહન કરોને મહેરરે, આ૦ ૧
મેલી ગયા મહાવનમાં જરે, પ્રમદાની શી પેરરે. આ૦ ૧
અમૃત પાઈને ઉછેરીયાં જરે, જીવન પાવો માં જેરરે. આ૦ ૨
સુખ અમને શીદ આપીયું જરે, વ્હાલા કરવું હતું વેરરે. આ૦ ૩
ભૂમાનંદ કહે કૂપા કરો જરે, થાયે લીલા લહેરરે. આ૦ ૪

રાગ : લાવણી

મારે મંદિર પદ્ધાર્ય શ્યામ થઈ બડભાગી,
મારે હરિવર સાથે હેતશું લગની લાગી... મારે૦ ૧

મારા મનની પૂરી હામ કૃતારથ કીધી,
ભવ બુડતાં મારી બાંધ ગ્રહીને લીધી... મારે૦ ૨

મારા મનમાં વસીયા માવ તાપ સર્વે ટાણ્યા,
મુને મગન કરી મહારાજ હુર્ગુર ચાલ્યા... મારે૦ ૩

મુને કરવું ન સુઝે કામ કહો કેમ કરીયે,
જબ મીલે ન સહજાનંદ ઠામ કયાં ઠરીયે... મારે૦ ૪

એ સુખની શી કંદું વાત કહી નથી જાતી,
એ સુખ સંભારતાં આજ ફાટે મારી છાતી... મારે૦ ૫

કહે યોગાનંદ મુનિરાય ભજી લ્યો પ્રીતે,
નહિ આવે જમના દૂત શાખની રીતે... મારે૦ ૬

રાગ : ગરણી

આજ સખી આનંદની ડેલી, હરિમુખ જોઈને હું થઈ છું રે ઘેલી... ૧
મહારે મુનિના ધ્યાનમાં નાવે, તેરે શામળીયોજી મુજને બોલાવે... ૨
જે સુખને ભવબ્રહ્મા ઈચ્છે, તેરે શામળીયોજી મુજનેરે પ્રીછે... ૩
ન ગઈ ગંગા ગોદાવરી કાશી, ઘરે બેઠા મધ્યા અક્ષરવાસી... ૪
તપરે તીર્થમાં હું કંઈ નવ જાણું, સ્ફેજે સ્ફેજે હું તો સુખડારે માણું... ૫
જેરામ કહે સ્વામી સ્ફેજે મળીયા, વાતની વાતોમાં લાલો અટળક ઢીયા... ૬

રાગ : હુમરી - પદ-૧

હરિ મીલે બોરસડીકી છેયા... હરિ૦
મેં જ્યું ગઈંતી જલ ભરનેકું, હસી બોલાઈ મોરી સૈયા... હરિ૦
શેત પાધ શિર સોહત સુંદર, કૂલ-તોરા લટકૈયા... હરિ૦
કેસર તિલક ભાલ બીચ નીરખી, લપકી લપકી પરી પૈયા... હરિ૦
અવધપ્રસાદકે મન હર લીનો, સહજાનંદ સુખ દેયા... હરિ૦

રાગ : ધન્યાશ્રી

એક કપટી ન તરે રે, મહારાજ, શરણ આયે સબહી તરે... એક૦
પાંડવ પાંચ દ્રૌપદી તરી ગયે, કૌરવ ન તરે સમાજ... શરણ૦ ૧
નારદ શુક સનકાદિક તરી ગયે, ન તરે સો રાવનરાજ... શરણ૦ ૨

ભક્તવિભિષણ ઉદ્ધવતરી ગયે, ન તરે યવનશિરતાજ... શરણ૦ ૩
શુવ પ્રછુલાદ પરીક્ષિત તરી ગયે, ન તરે અધમ જરાજ... શરણ૦ ૪
પ્રગટપ્રતાપસે અગણિત તરી ગયે, અવધપ્રસાદ કહે આજ... શરણ૦ ૫

રાગ : હુમરી

શોભે શોભે રસિકવર છેલરે, હરિ ધર્મકુવર સુખકારી, શો૦ ટેક.
રાજત શિરપર જરકશી પગીયાં, બંકી કલંગી લટકેલરે હરિ૦ ૧
ગજરા શેખર હારે બાજુબંધ, શુદ્ધ શુલાભી ધરેલરે. હરિ૦ ૨
કેશર તિલક મનોહર કીનો, કુંણ નંગજડેલરે. હરિ૦ ૩
કૃષ્ણાનંદ કહે નાથ નિરંતર, ઉરમે બસો અલબેલરે. હરિ૦ ૪

પદ-૨

હોજુ મેરે તો તુમ એક આધારા,
એક આધારા તુમ એક આધારા,
હોજુ મેરેતો તુમ એક આધારા, હોજુ મેરે તો૦ ટેક૦
નાવકે કાગસી ગતિ ભરી મેરી,
જહાં ટેખું તહાં જળનિધિ ખારા. હોજુ. ૧
તુમહિ મીલે આનંદ અતિશે,
વિધુરત દુઃખો આનંદ અપારા. હોજુ. ૨

રસિક શિરોમણિ તુમ બીન મોકુ,
લગત હે સબ જગ જરત અંગારા. હોજુ. ૩
મુક્તાનંદ કે અંતરજીમી,
કહાં સમજાવું સબ જાનન હારા. હોજુ. ૪

રાગ : ગોડી

મોરલી વાજે રે મીઠી મોરલી વાજે,
સખી સાંભળને શયામળીયાજી મોરલી વાજે. મો૦ ટેક.
મીઠે સ્વરે મોહનજીની મોરલી ગાજે,
સાંભળવાને સૈયર મારું દિલદું દાજે, મો૦ ૧
આવે રે અલબેલો વિંટચા ગોવાળે જાજે,
ગાતા આવે ગિરિધર સુંદર સમાજે. મો૦ ૨
મોર મુગટ ને કાને કુંડળ વનમાળા રાજે,
નંદકુંવરને નિરખી કોટી કંદર્પ લાજે. મો૦ ૩
પિતાંબરની પલવટ વાળી છત્ર શિર છાજે,
પ્રેમાનંદનો વાલો ચાલો જોવાને કાજે. મો૦ ૪

રાગ : પરજ - પદ-૧

મોરલીવાળા રે, મીઠી મોરલી બજાવ;
મોરલી બજાવ ઢાળા, પરજ કેરા લાવ... મોરલી૦ ટેક.

મોરલી સુણવા હું આવી, મેલી ઘરડાં કેરું કામ;
વાલમ રાજ થઈ વજારો, છોગાળા ધનશ્યામ... મોરલી૦ ૧
સુધ્યા વિના ચિતડામાં, નહી આવે નિરાંત;
તે માટે હું સૌથી છાની, આવી છું એકાંત... મોરલી૦ ૨
મોરલી સુણીને મેલ્યો મેં તો, સૈયરુ કેરો સાથ;
પ્રેમ સુધારસ પાવોને વહાલા, બ્રહ્માનંદના નાથ... મોર૦ ૩

રાગ : ગોડી

“પ્રગટ પ્રાણામ હરિને” એ ઢાળ છે,
અજબ બન્યાહે આજ, અવસર અજબ બન્યાહે આજ, ટેક.
જમેપ્રગટ મીલે પરમાનંદ, સરી ગયે સબ કાજ. અવસર૦ ૧
દેવવાંછિત પાયે નર દેહ, ભવજાત તરવેકા આજ,
તામે સદગુરુ મીલે મેહરમી, ભલો બન્યોહે સમાજ. અવસર૦ ૨
અખકી વેર સો ફેર ન આવે, જમે મીલે મહારાજ,
મનુષ દેહકો લાહોજ લીનો, ભલી રીતે રહી લાજ. અવસર૦ ૩
ધન્ય સતસંગ ધન્ય સદ્ગુરુ, ધન્ય ધન્ય અવસર આજ,
નિષ્કુળાનંદ પદ પાયે, ગુરુ મીલે ગિરિધર રાજ. અવસર૦ ૪

ઉપદેશપદ સંગ્રહ

રાગ : કાઢી – પદ-૧

જાનાહે નર જાનાહે, ઘર છોડી એકેલા નર જાનાહે...ટેક૦
મેડી મંદિર છોડ ચલોગે, એક દિન ભૌય બિધાના હે...ઘર૦ ૧
નિજ તન નારી પુત્રકું પોખે, જારીકે સાર મિલાના હે...ઘર૦ ૨
બ્રહ્મા આદિ ભુવનકે સ્વામી, વહાં ભી સ્થિર ન રહેના હે...ઘર૦ ૩
દાસમુંકું આશ તજ જૂઠી, શ્રીહરિયરન ઠીકાના હે...ઘર૦ ૪

પદ-૨

આવેંગે જમ આવેંગે, હરિભજન વિના જમ આવેંગે...ટેક૦
હરિજન દેખકે હાંસી કરત વાંકે, મુખસે આગ જરાવેંગે...હરિ૦ ૧
કીર્તન કથારી સુને નહિ તાકે, શ્રીવનમે સીસા ઠરાવેંગે...હરિ૦ ૨
કર્મવિકર્મ કરે જીનકે હિત, ઈનમેસે કોઈ ન બચાવેંગે...હરિ૦ ૩
દાસમુંકું ચલો ગુરુચરણે, એક પલકમે છોડાવેંગે...હરિ૦ ૪

પદ-૩

પાવેંગે દુઃખ પાવેંગે, હરિભજન વિના દુઃખ પાવેંગે...ટેક૦
દુર્લભ દેહ ભજનબીન તજકે, માર જમનકી ખાવેંગે...હરિ૦ ૧
જમકે મનમે મહેર ન આવે, કાંટામાંહી ચલાવેંગે...હરિ૦ ૨
પરનારી પ્રસંગ કરે વાંકું, લોહસ્થંભ લપટાવેંગે...હરિ૦ ૩
દાસમુંકું વાસ હરિયરણે, ઈન મારગમે ન આવેંગે...હરિ૦ ૪

પદ-૨

સાંભળ બેની હરિ રીજ્યાની રીતની,
મોહનવરને માન સંગાથે વેર જો;
સાધન સર્વે માન બગાડે પળ વિષે,
જેમ ભજીયું પયસાકરમાં અહિઝેર જો. સાંભ૦ ૧
દાસી થઈને રહેજે દીનદયાળની,
નીચી ટેલ મળે તો માને ભાગ્ય જો;
ભવધ્બાદિકને નિશે મળતી નથી,
પુરુષોત્તમ પાસે બેઠાની જાગ્ય જો. સાંભ૦ ૨
પ્રીત કરે પુરુષોત્તમ સાથે નિત્ય નવી,
દાજુશ માં દેખી કેનું સંન્માન જો;
મુક્તાનંદનો નાથ મગ્ન થઈ સેવજો,
તો રીજે રસિયો સુંદરવર કહાન જો. સાંભ૦ ૩

રાગ : સારંગ

સંત સુખી સંસારમે, ઉધવ સંત સુખી સંસારમે, ઓર સબજગ
જરત નિરંતર, તિન તાપકી જારમે. ઉધવ૦ ૧
રાજવી દુઃખિયાં રંકબિ દુઃખિયા, ધનપતિ દુઃખિત વિકારમે,
વિના વિવેક બેખ સબ દુઃખિયા, જૂઠા તન અહંકારમે. ઉધવ૦ ૨
શાન વિના દુઃખ પાવત દુનિયાં, માયા ઘોર અંધારમે,
મુક્તાનંદ મુનિવર વિજાની, પહોંચે તેજઅંબારમે. ઉધવ૦ ૩

પદ-૪

તારેંગે સંત તારેંગે, ભવજલમે બુડત સંત તારેંગે...ટેક૦
જન્મ ભરણ ભવ તથાભી ભાગે, સંત સાધુ ઉર ધારેંગે...ભવ૦ ૧
જે તરી ગયે સો સંત સમાગમ, અભાદી સંત ઉદ્ધારેંગે...ભવ૦ ૨
સંત શષ્ટકું જો લોપી ચલોગે, આગે બહુત સંભારેંગે...ભવ૦ ૩
દાસમુંકું નાવ સત્સંગ ત્યાં, પલમે પાર ઉતારેંગે...ભવ૦ ૪

રાગ : ગરબી – પદ-૧

મોહનને ગમવાને ઈયંગો માનની,
ત્યાગો સર્વ જૂઠી મનની ટેકાજો;
પતિત્રતાનો ધર્મ અચળ કરી પાળજો,
હરિયરણે રહેજો અબળા થઈ છેક જો મોહ૦ ૧
વળી એક વાત કહું છું અધિક વિવેકની,
સાંભળ બેની તારા સુખને કાજ જો;
હરિજન સંગે રાખો પૂરણ પ્રીતી,
ત્યાગો મદ મત્સર જૂઠી કુળલાજ જો મોહ૦ ૨
સુખદાયક તું જાણે સુંદરશ્યામને,
અતિ દુઃખદાયક મન પોતાનું જાણજો;
મુક્તાનંદનો નાથ મગન થઈ સેવજો,
સમજી વિચારી બોલો અમૃતવેણ જો મોહ૦ ૩

રાગ : સામેરી

સુષો સતસંગી, ધમકુંવર સાથે પ્રીત નહીં જેને,
હાયે વહાલો તોયે શનુસમ જાણીને તજવો તેને. સુષો૦ ટેક
જીવોપ્રહલાદે પિતાન્યાંયો, નિજબંધુતજીને વિભીષણ ભાગ્યો,
બળી ગુરુ તજીને હરિપદ લાગ્યો. સુષો૦ ૧
જાણી ભરતે તજી નિજમહતારી, પતિતજી ભજ્યા હરિપ્રજનારી,
સહુજગમાં કેવાયાં મંગળકારી. સુષો૦ ૨
માટે તેજપૂજ્યપિતમભાઈ, જેને મળતાં સાંભરે હરિસુખાઈ,
હરિહેતે આવે હેયું ભરાઈ. સુષો૦ ૩
જેને હરિહરિજન સાથે પ્રીતિ, તે તો જાણે આજગતમાં જતી,
પ્રેમાનંદ કહે થાણે નહીં તો ફજેતી. સુષો૦ ૪

રાગ : ધનાશ્રી

કર મન સહજાનંદ પદ પ્રીત,
તજ અભિમાન અશુભ આશા સુખ મોહન કરલે મીત કરો ૧
અસુરયોનિ પ્રહલાદ વિભીષણ છાંડી સકળ અનીત,
સાદર ચરન સુમરી શ્રીપતિકે કીની જગતમે જત. કરો ૨
ગજ અરુ ગીધ પશુ બનચર દોઉં સુમરે શ્યામ પટપીત,
અજામિલ ગનીકા ઉતરે ભવ ચરનકમળ ધરી ચીત. કરો ૩
ધ્રુવ અંબરીષ અચળ પદ પાયે કીની અચળ પ્રતીત,
પ્રેમાનંદ નાથસો નાતો કર લે નેહ સહિત. કરો ૪

રાગ : ગરબી

નારાયણ રે નારાયણ રે નારાયણનું નામ,
ભજો સુખધામ રે, સ્વામિનારાયણો ૧
અંતકાળે પોકારયો, અજીવિલ તારયો રે. સ્વામિનારાયણો ૨
સંભારી શરણે આવ્યો, ગજને છોડાવ્યો રે. સ્વામિનારાયણો ૩
શરણાગત સુખકારી, ગનિકા અધોરી રે. સ્વામિનારાયણો ૪
અધમ ઓધારણ નામ, પ્રેમાનંદના શ્યામ રે. સ્વામિનારાયણો ૫

રાગ : ગરબી – પદ-૧

નારાયણ નામ લેને તું પ્રાણી રે,
 બત્રીનાથ પ્રગટ જગ જાડી. નારાઠો ૧૮
 નરદેહ દીધોતને નાથેરે, હોય ધનતો વાવર તારે હાથેરે,
 પડ્યું રહેશે નાવે કોડી સાથે. નારાઠો ૧૯
 ગભાવાસે કીધી રક્ષા તારીરે, લીધો જઠર અંજિથી ઉગારીરે,
 બદો તેને તે કેમ વિસારી. નારાઠો ૨૦
 વિના સમજે કહે છે મારું મારુરે, ધનકાજ ભમે મન બારુરે,
 તારે હાથે નથી તન તારું. નારાઠો ૨૧
 મિથ્યા સુખમાંની તું ભરમાણોરે, બાંધ્યો લોકલજાગળે પાણોરે,
 જાય છે તૃષ્ણાને પૂર તણાણો. નારાઠો ૨૪
 કાયા માયા છે જો તારી કાચીરે, તેને સંગ રહેજે માં તું રાચીરે,
 બ્રત્યાનંદ કહે છે વાત સાચી. નારાઠો ૨૫

ਪੰ-੨

બદ્રીપતિનાથનું લેને શરણું રે, મટે મહાદુઃખજનમને મરણું બ્યા
 તાકે પરધન ને પરનારી રે, નથી ભજતો તું દેવ મુરારી રે,
 આગે શી ગતિ થાશે તારી. બદ્રી૦૧
 રે છું મન રે માયામાં રાખ્યે, જુંબ બોલે ને મમતા જાઝી રે,
 દેખી કોઈ નું રુંબ મરે દાખી. બદ્રી૦૨
 નહિ આવે બેળાં સુત દારા રે, મેલી મેડી ને મંદિર સારાં રે,
 કરવા જંગલમાંદી ઉતારા. બદ્રી૦૩
 ફરી બાંધ કમર ટથ ફેલી રે, થાને તત્પર આળસ મેલી રે,
 બહુમાની થાશે તારા બેલી. બદ્રી૦૪
 ચિત યડવે માં બહોલ તોફાને રે, કથા પ્રાભુની સાંભળજે તું કાને રે,
 બ્રહ્માનંદનું કંહું સત્ય માને. બદ્રી૦૫

સાગ : ગરબી – ૫૬-૧

હરિજન સાચા રે, જે ઉરમાં હિંમત રાખે,
 વિપતે વરસી રે, કેદી દીન વચ્ચન નવ ભાખે... ૧
 જગનું સુખ દુઃખ રે, માયિક મિથ્યા કરી આણો,
 તન ધન જ્ઞાતાં રે, અંતરમાં શોક ન આણો... ૨
 પર ઉપકારી રે, જન પ્રેમનિયમમાં પૂરા,
 દૈહિક દુઃખમાં રે, દાઝે નહિ સાધુ શૂરા... ૩
 હરિને સમેરે રે, નિત અહોનિશ ઉમંગ ભરિયા,
 સર્વ તજ્જને રે, નટનાગર વહાલા કરિયા... ૪

બ્રહ્માનંદ કહે રે, એવા હરિજનની બલિહારી,
મસ્તક જાતાં રે, નવ મેલે ટેક વિચારી...૫

राग काफी – ५८-१

કાનુંડો કેડે ફરવું રે, કાઈથી ન ડરવું,	કાનુંડાઠેક
દુરીજન લોક બુભંખર બોલે, તેહેડે નવ ધરવું રે. કો ૦	૧
સગાં કુંદુંબી સર્વ સંગાથે, હેતડલું પરહરવું રે. કો ૦	૨
સંસારીથી સગપણ તોડીને, કાન કુંવરથી કરવું રે. કો ૦	૩
બ્રહ્માનંદ કહે મન કર્મ વચને, પ્રજળ્વનજીને વરવું રે. કો ૦	૪

બાગાં : કાદી

ભજાલેને શ્યામળો સુખકારીરે, ભજાલેને શ્યામળો સુખકારી રે,
વાલો ભક્તવત્તસલ ભયહારી રે. ભજીં ટેક.
માત પિતા નિશ્ચે નહી તારા, નહી તારાં સુત નારીરે. ભજીં ૧
મારું મારું કરી મૂરખ, અક્કલ વેચાઈ ગઈ તારીરે. ભજીં ૨
માલ મલક સર્વે મેલાવીને, લઈ જાશે જમ મારીરે. ભજીં ૩
પ્રથ્માનંદ કહે મનુષ્યતણો ટેણ, ન મળે વારમવારીરે. ભજીં ૪

ରେଖାଂକଣ

નરનારાયણ ગાઓ રે, અવસર નહી મળે આવો...નરો
અમૃત કેરાં મૂળ ઉખેરી ને, જેર બીજ શિદ વાવો રે. અ૦ ૧
માલ વિલાસ આર મંદિર મેડી, મેલી એકલાં જાઓ રે. અ૦ ૨
મૂરખ નર નિશાદિન તારે માથે, થાય છે કરમ ભરાવો રે. અ૦ ૩
બ્રહ્માનંદ કહે હરિ ભજુ લે, નહી તો થાશો પસ્તાવો રે. અ૦ ૪

રાગ : ધોળ – પદ-૧

દાટો રહેને ચોર દેવના, શુ મુખ લઈને બોલેજી,	૧
સ્વારથ કારણ થાનતણી પેર, ઘરઘર ફરતો તોલેજી.	
આતમસાધન કાંઈ ન કીધું, માયામાં ભરમાણોજી,	૨
લોક કુટુંબની લાજે લાયા, સઘણેથી લુંટાણોજી.	
પિડને અરથે પાપ કરતાં, પાછું ફરી ન જોયુણ્ણી,	૩
કોડી બદલે ગાફલ કુબુદ્ધિ, રામરતન ધન ખોયુણ્ણી.	
વિષય વિકાર હૈયામાં ધાર્યા, વિસરાર્યા મૂરારીજી,	૪
મૂરખ તે આમે દસ મહિના, જનની ભાર મારીજી.	
સત્ત પુસ્થની સોભત ન ગમે, ભાંડ ભવાઈ માં રાજી,	૫
બ્રહ્માનાં કહે નરતન પામી. હાર્યો જતી બાળી.	

46-2

પ્રભુ ભજા વિના ગાફલ પ્રાણી, આમે ઉમર ખોઈજુ,
મેડી મંદિર માલ ભજાના, કામ ન આવે કોઈજુ.
માયામાયા કરતો મૂરખ, તૃષ્ણામંહી તથામોજુ,

અધ્યાત્મિક પદ્ધતિ સંગ્રહ

૪૪૧

લોકતણી લજાનો લઈને, કોટે બાંધ્યો પહાણોજુ.	૨
ઉચ્ચે કુળ અવતાર લઈને, કહે શું સારું કીધુણુ,	૩
લખ ચોરાશી કેરું લગું, તાંણી માથે લીધુણુ.	૩
જીવતણું કંઈ જતન ન કીધું, મન માયામે મોહુણુ,	૪
રાત દિવસ તતપર થઈ રણ્યો, ઠાલું નીર વલોયુણુ.	૪
લોક કુટુંભમાં મોટો થાવા, કામ બગાડ્યું તારુણુ,	૫
બ્રહ્માનંદ કહે રે પ્રાણી, હજુ સમજ તો સારુણુ.	૫

રાગ : જંગલો

જગતમે મત કીજો અભિમાન,	જગતમે૦ ટેક.
પેટ અર્થ કૌ પાપ ન કીજો, દો દિનકે બિમજમાન.	૧
બાજત શિરપર કાળ દદામા, સુનતા નહી અજ્ઞાન.	૨
પળ છન ઘડી ગ્રહર દિન કરકે, લેતહે આયુષ તાન.	૩
બ્રહ્માનંદ કહતહે સાચી, ધરી લીજો નિજ કાન.	૪

રાગ : લાવની - પદ-૧

જગતમે જીવના થોરા, મ ભૂલે દેખી તન ગોરા,	૧
ખડા શીર કાળ સા વેરી, કરેગી ખાખડી ઢેરી.	૧
કરમકું સજકે કરના, શિરે નિજ ભાર ના ભારના,	૨
કાગદ નીક સતહી જબહી, કઠીનહે બોલના તબહી.	૨
નહી તહાં સગા કો અપના, અગનકી જાળમે તપના,	૩
લેખાં જમરાજ જબ કરહી, કીયે કૃત ભોગને પરહી.	૩

મનુષીઓની જીવનાની પ્રાણી વિશ્વાસી હશે એવી વિશ્વાસીની જીવનાની પ્રાણી હશે

અધ્યાત્મિક પદ્ધતિ સંગ્રહ

૪૪૨

બ્રહ્માનંદ કહતહે તુમકું, ન દીજો દોષ અબ હમકું,	૪
પૂકારે પીઠકે તાલી, જાયેગા હાથ લે ખાલી.	૫

રાગ : ધોળ - પદ-૧

માનો મળી છે મોટી વાત, આવી તે ન હારજો રે,	૧
કરી જતન દિવસ રાત, સુતા બેઠા સંભારજો રે.	૧
સાચો મળ્યો છે સતસંગ, અંગે અચળ કરી રાખજો રે,	૨
રખે ચેડે બીજાનો રંગ, અંવું ડહાપણ દૂર રાખજો રે.	૨
લઈ બેઠા છો મોટો લાભ, ભેટી પૂરણ બ્રહ્મને રે,	૩
નહિતો દુઃખનો ઉગત ડાંબ, માની લેજો એ મમને રે.	૩
આજ પામ્યા છો આનંદ, વામ્યા દારણ દુઃખને રે,	૪
એમ કહે નિષ્કુળાનંદ, રખે મુક્તા એવા સુખને રે.	૪

પદ-૨

બહુ મોંધા છે ઘનશ્યામ, નાવે નજરે તમને કોઈને રે,	૧
અખરવાસી આઠો જામ, જેને રહ્યા છે અખંડ જોઈને રે.	૧
અતિ થઈને દીન આધીન, નિત્ય નમાવે છે શીશને રે,	૨
લગની લગાડી રહે લીન, જોઈ રહ્યા છે જગદીશને રે.	૨
એવા મુક્તને મળવા કાજ, મોટા ઈચ્છે છે મનમાં રે,	૩
શિવ બ્રહ્મને સુરરાજ, તે તો તલસે છે તનમાં રે.	૩
એવા દેવતાનાં દર્શન, થાતાં નથી થોડી વાતમાં રે,	૪
નિષ્કુળાનંદ વિચારો મન, આવો હસી બેસો એકાત્માં રે.	૪

અધ્યાત્મિક પદ્ધતિ સંગ્રહ

૪૪૩

રાગ : ગરણી

“જનમ સુધાર્યો રે મારો” એ ટાળ છે	૧
હરિગુણ ગાયે રે ગાજુ, લોકની લાજે ન રહ્યે લાજુ,	૧
લોકની લાજે રે લેવાશે, તેનો અવસર એળે જાશે.	૨
જુઠી બાજુ રે જાણી, હેતે હરિને ભજ્યે પ્રાણી.	૩
હિંરલો આવ્યો રે હાથે, તેતો ખાયે નહિ ખણ સાથે.	૪
જુઠી સોબત રે જગની, મળી મંડળી ઢાલી ઠગની.	૪
સગપણ તારે રે તેશું, હરિગુણ ગાવા હેણું નવ છિસું.	૬
કુખુદ્વિષે ક્રયાંથી રે આવી, હરિની ભક્તિ ભુંડા નવ ભાવી.	૭
ધન જોબની રે ઘાંખ્યે, નિષ્કુળાનંદ કે ન જોયું આંખ્યે.	૮

રાગ : કાણી - પદ-૧

સહજાનંદ હરિ, પ્રગટ થયા સહજાનંદ હરિ,	૨૫૦
વ્યાસમુનિએ જે પૂર્વ કહી'તી, તે વાત સાચી કરી	૫૦ ૧
કૌશલ દેશમાં પ્રગટયા પોતે, દ્વિજુંળ દેહ ધરી	૫૦ ૨
અધર્મ કેરાં મૂળ ઉખાડી, સર્વમ સ્થાપ્યો ફરી	૫૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે દુર્ગપુર આબ્યા, નીરખ્યા મેનેણાં ભરી	૫૦ ૪

પદ-૨

સહજાનંદ હરિ, ભજુ લ્યોને સહજાનંદ હરિ,	૨૫૦
દારુ માટી ચોરી અવેરી, એ ચારનો ત્યાગ કરી.	૫૦ ૧
જનમરણનું સંકટ મોટું, તે થકી મનમાં ડરી.	૫૦ ૨

અધ્યાત્મિક પદ્ધતિ સંગ્રહ

૪૪૪

નારાયણનું નામ જ લેતાં, ભવજળ જાશો તરી.	૮૦ ૩
નિષ્કુળાનંદ કહે નિઃશંક થઈને, માનજો વાત ખરી.	૮૦ ૪

રાગ : જંગલો

જનની જીવોરે ગોપીચંદની, પુત્રને પ્રેર્યો વૈરાગ્યજુ;	૧
ઉપદેશ આપ્યો એણીપેરે, લાગ્યો સંસારીઓ આગજુ... જનુની૦ ૧	૧
ધન્ય ધન્ય માતા ધ્રુવતણી, કદ્વાં કંઠણ વચનજુ;	૨
રાજસાજ સુખ પરહરી, વેગે ચાલ્યા વનજુ... જનુની૦ ૨	૨
ભલો ત્યાગ ભરથરી તશો, તજ જેણે સોળસે નારજુ;	૩
મંદિર ઝરુખા મેલી કરી, આસન ક્રીધલાં બારજુ... જનુની૦ ૩	૩
બીઠી ન શકે લિટિયો, બહુ બોલાવ્યો બાંધણું;	૪
તેનેટેખીને ગ્રાસ ઉપયોગો, લીધોફીની છોટ્યાફંદજુ... જનુની૦ ૪	૪
એવા વૈરાગ્યવંતને જાઉ વારણે, બીજા ગયા અનેકજુ;	૫
ભલા ભૂંડા અવની ઉપરે, ગણતાં ન આવે છેકજુ... જનુની૦ ૫	૫
કથાં ગયું કુળ રાવણતણું, સગરસુત સાઈ હારજુ;	૬
ન રહ્યું નાણું રાજા નંદનું, સર્વે સ્વખ વ્યવહારજુ... જનુની૦ ૬	૬
એવા છાગપતિ ચાલી ગયા, રાજ મૂડી રાજનજુ;	૭
દેવ દાનવ ઋષિ મુનિ, સર્વે જીણ્યો સુપનજુ... જનુની૦ ૭	૭
સમજ મૂકો તો સારું ધણું, જરૂર મુકાવશે જમજુ;	૮
નિષ્કુળાનંદ એ નહિ મટે, સાચું કહું ખાઈ સમજુ... જનુની૦ ૮	૮

રાગ : પરજ

મેં હું આદિ અનાદિ, આ તો સર્વે ઉપાધિ;
સદગુરુ મિલિયા અનાદિ, મીટ ગઈ સર્વે ઉપાધિ;...ટેકો
કહાં કાણ ને કહાં કુહાડા, કહાં હૈ ઘડનહારા;
જખતે મોયે સદગુરુ મિલિયા, મીટ ગયા સર્વે ચાણા...મેં હું ૧
કોણ કુળ ને કોણ કુઠુંબી, કોણ માત ને તાત;
કોણ ભાઈ ને કોણ ભગિની, બ્રહ્મ હમારી જાત...મેં હું ૨
નહિ રહ્યા મેં નહિ ગયા મેં, નહિ સુધર્યા નહિ બીગડા;
હમે હમારા કુળ સંભાર્યા, મત કરના કોઉ ઝડા...મેં હું ૩
પાનીમેંસે પુરુષ બનાયા, મળમૂત્રકી ક્યારી,
મિલિયા રામ ને સર્યા કામ, અથ ન રહી કોસે યારી...મેં હું ૪
આગે તપસી તપસા કરતા, રહી ગઈ કિન્ચિત કામા;
તે કારણ આ નરતન ધરિયા, સો જાનત હૈ રામા...મેં હું ૫
કારન આ નરતન ધરિયા, વે સરિયા હૈ કામ;
નિષ્કુળાનંદ કહે પ્રગટ મિલે મોહે, ટથા નામ રૂપ ધામ...મેં હું ૬

રાગ : ધોળ

સંત વિના સાચી કોણ કહે, સારા સુખની વાત,
દ્યા રહી છે જના દિલમાં, નથી ઘટમાં ઘાત. સંત૦ ૧
જેમ જનનીને હેયે હેત છે, સદા સુતને સાથ,
નિષ્કુળાનંદ એવા ભક્તનો, જશ જુગોજુગ કહાવે.

કાળા જમદિકર દેખાય રે. મરવાને ટાણો ૧
નવસો નવાણું નુટે નાડીયું હો જાણજે,
બહોતે કોઠામાં લાગે લાય રે. મરવાને ટાણો ૨
રોમકોટિ વીછાની વેદના હો જાણજે,
હેઠું હાલ કલોલ થાય રે. મરવાને ટાણો ૩
આંધ્યું ઉઘાડે અતિવેદના હો જાણજે,
શેષ કોટિથી ન કહેવાય રે. મરવાને ટાણો ૪
દુઃખ પામીને તજે દેહને હો જાણજે,
દેવાનંદ કરે કોણ સહાય રે. મરવાને ટાણો ૫

રાગ : સોરક - પદ-૧

જડબુદ્ધિ જીવ પાંચાનાં પરમાણાં અવિયણ આવિયાં;
જે મુક્ત થયા, વ્યાસમુનિએ વિસ્તારી ભેદ બતાવિયાં;...ટેકો
ધુવ પામ્યા પ્રલુના ધામને, તેણે તજ્યા કપટ છલ કામને;
પામ્યા વેકુંઠમાં વિશ્રામને...જડબુદ્ધિ ૧
જેને ઓધવ લોમધ અમર રહ્યા, મુનિ મારકંદેય કાગભૂંશી કલ્યા,
ભજુ કૃષ્ણ કલ્પ બહુ વીતી ગયા...જડબુદ્ધિ ૨
સનકાટિક નારદ સરલ મતિ, પ્રલલાદ વિભીષણ જોગો જતિ,
જેણે પરુષોત્તમ કીધા પતિ...જડબુદ્ધિ ૩
એનો ઈશ્વર કોટિમાં ભળિયા, ભજુ પ્રગટ પ્રભુને થયા ભળિયા,
જેને દેવાનંદનો સ્વામી ભળિયા...જડબુદ્ધિ ૪

અરોગી કરવા અર્ભકને, પાયે કડવેરા કવાથ. સંત૦ ૨
જેમ ભમરી ભરે ભારે ચટકો, પલટાવા ઈયળનું અંગ,
તેમ સંત વચન કટૂ કહે, આપવા આપણો રંગ. સંત૦ ૩
જાણો સંત સગા છે સહુના, જીવ જરૂર જાણ,
નિષ્કુળાનંદ નિર્ભય કરે, આપે પદ નિરવાશ. સંત૦ ૪

રાગ : રામગી

ભક્ત થાવું રે ભગવાનનું, છે જો કઠણ કામ,
સુખ સર્વે સંસારના રે, કરવાં જોઈએ હરામ. ભક્ત૦ ૧
દેહ ગેહ દારા દામનું, મેલવું મમતા ને માન,
એહેમાંથી સુખ આવે એવું રે, ભૂલ્યે ન પડે ભાન ભક્ત૦ ૨
વિપત આવે વાણવાંકથી, તે તો સહેજો શરીરે,
ઉપહાસ કરે આવી કોય રે, તેમાં રહે દટ ધીરે. ભક્ત૦ ૩
ખુની ન થાય ખમે ધણું, એવો સહજ સ્વભાવે,
નિષ્કુળાનંદ એવા ભક્તનો, જશ જુગોજુગ કહાવે. ભક્ત૦ ૪

પદ-૧

અંતે જાવું છે ઊઠી એકલા હો જાણજે,
સગાં ન આવે કોઈ સાથ રે મરવાને ટાણો;
પ્રભુ વિના કોણ મુકાવે જમભારથી.
કંઠ રૂધાશે કફજાળથી હો જાણજે,

રાગ : ગરબી

કાળનાં ગડે નગારાં કાળના ગડે.
અગાડ ધે ધે ધે નગારાં કાળનાં ગડે;
ઢોલ ને રણતુર વાગે જાંઝ બડેડે,
નેજા ને નિશાન દીસે ફોજું બહુ ફરે. ટેકો ૧
નાય્યુ ને જંજાય્યુ સરવે કડે ને ધદે,
અંધ્યું મીચી બેઠો અંધો મનસૂબા ધદે. અગડ૦ ૨
કઠણ વેગે કાળ આવી ઓચીતો અડે,
જણ થોડામાં જીવ જેમ પૂરો તરફકે. અગડ૦ ૩
ચેતવું હોય તો ચેતી લેજો બીજું રહ્યું નડે,
દેવાનંદનો નાથ ભજ્યા વિના નરકે જઈ પડે. અગડ૦ ૪

રાગ : ગરબી

કર પ્રભુ સંગાથે દટ પ્રીતિડી રે, મરી જાવું મેલીને ધનમાલ;
અંતકાળે સગાંનું નહિ કોઈનુંરે. ટેકો ૧
સંસ્કારે સંબંધી સર્વે મધ્યા રે, અ છે જીઠી માયા કેરી જાણ. અં૦ ૧
માંદું માંદું કરી ધન મેળવ્યુ રે, તેમાં તાંદું નથી તલભાર. અં૦ ૨
સુખ સ્વખ જેવું છે સંસારનું રે, જેને જાતાં ન લાગે વાર. અં૦ ૩
માટે સેવે તું સાચા સંતને રે, તારા ટળશે નિવિધિના તાપ. અં૦ ૪
અતિ મોટા પુરુષને આશરે રે, બણે પૂર્વજનમાં પાપ. અં૦ ૫
એવું સમજુને ભજ ભગવાનને રે, સુખકારી સદા ધનશ્યામ. અં૦ ૬
દેવાનંદનો વહાલો દુઃખ ટાણશે રે, મનવાંછિત પૂરણકામ. અં૦ ૭

રાગ : ગરણી

હૈયાના કૂટચા હરિ સંગે હેત ન કીધું; ટેક૦
લખચોરાશી કેરું લગું, તાણી માથે લીધુ. હૈયાના૦ ૧
પેટને અર્થે પાપ કરતાં, પાછું ફરી નવ જોયુણ;
ચાર દિવસના જીવતર સારુ, મન માયામાં મોહું. હૈયાના૦ ૨
જન્મમરણ દુઃખ ગર્ભવાસનું, તે નવ શકીયો રાણી;
માતપિતા યુવતી સુત સંગે, વિસાર્યા વનમાળી. હૈયાના૦ ૩
આણશ ને અજ્ઞાન અતિશે, કામ બગાડું તારું;
દેવાનંદ કહે દેખ વિચારી, માન કહું તું મારું. હૈયાના૦ ૪

રાગ : ગરણી

ભજ્યો નહિ ભગવાનને રે, મણ્યો માણસનો દેહ;
પ્રીત કરી પરનારમાં હાં રે નીચ સોભત સ્નેહ. ભજ્યો૦ ૧
મિથ્યા માયાના જોરમાં રે, થયો અંધ અજ્ઞાણ;
લાજે વીટાણો લોકની, હાં રે કરે આપ વખાણ. ભજ્યો૦ ૨
ચિંતા ઘણી ચિંતામાં ભરી રે, હાલ ભૂંડા હેરાન;
કુટેલ હેણું ને ફેલ આવડે, હારે મીથા મોટપું માન. ભજ્યો૦ ૩
જૂઠાબોલો નથી જાણતો રે, માથે મરવાની ઘાત;
દેવાનંદ કહે જમ આવશે, હાં રે માર મૂરખ ખાય. ભજ્યો૦ ૪

રાગ : વેરાડી

સગાં કોઈ સાથે નાવે રે મરવાને ટાણો, ટેક.
માતા પિતા સુત નારી, સ્વારથી આ સંસારી ભારી,
દેવાનંદ કહે જમ આવશે, હાં રે માર મૂરખ ખાય.

ઝુદે જબહી પક્ખો ગજું, ધીનમે લીયો છોડાઈ રે. દુ૦ ૧
પ્રહલાદકી અતિપીડા પીછાની, પ્રગટ ભારે સ્થંભમાંઈ રે,
હિરણ્યકશિપુ માર્યો હરિએ, નૃસિંહ વેશ બનની રે. દુ૦ ૨
પાંડવકું લાક્ષ્માગૃહ જ્યારે, તાકું લીને બચાઈ રે,
પાંચાળી કે ચીર પુરનું, ધીર તજી આએ ધાઈ રે. દુ૦ ૩
જ્યાં જ્યાં ભીડ પડત ભક્તનંદું, ત્યાં ત્યાં હોત સહાઈ રે,
દ્યાનંદકો નાથ દ્યાણું, ભજો ભાવ ઉર લાઈ રે. દુ૦ ૪

રાગ : જંગલો

સ્વખુસમજો રે આ સંસારને, દુઃખ દરિયો વિશાળજી;
પદ્યા પાછા નવ નીસરે, કોટિવાર ગળે કાળજી. સ્વખુ૦ ૧
માતતાત સુત જુવતી, સહુ સ્વારથી ઓ સાથજી;
કામ સાધી કોરે રહે, દેવેજમાને હાથજી. સ્વખુ૦ ૨
સગાં સંબંધી સહુ મળી, મોટો કીયો આપી માનજી;
વેગે ચ્યાચ્યો વહેવારને, ભૂલ્યો ભક્તિનું ભાનજી. સ્વખુ૦ ૩
અથ વહેલું પલંગ પાલખી, હાથી હિંડોળા ખાતજી;
મેલી જીવું જીવને એકલા, મારું માનો શા માટજી. સ્વખુ૦ ૪
મહોલ જરૂખા માળિયાં, રૂડી રંગીન મેરીજી;
તેને મેલાવી જમ મારતા, તુરત લઈ જાશે તેડીજી. સ્વખુ૦ ૫
ખાનપાન સુખસેજમાં, રહેતા હૈયે હુલાસજી;
દ્યાનંદ કહે હરિન ભજ્યા, થયાં નરકે નિવાસજી. સ્વખુ૦ ૬

અંતકાળે ઉઠી જાવે રે. મરવાને૦ ૧
જીવને જમ લેવા આવે, પાપ કર્યા તે પીડા પાવે,
પામર નર બહુ પસ્તાવે રે. મરવાને૦ ૨
મિથ્યા બોલી માયા મેળી, તે દાટી રે નાવે ભેળી,
વણસમજ્યો વીલખાવે રે. મરવાને૦ ૩
દેવાનંદ કહે સુખકારી, ભજ્યા નહિ ગિરિધારી,
સંત વિના કોણ સમજાવે રે. મરવાને૦ ૪

રાગ : ધોળ

શીલવંતા સાધુ સાંભળજો કરી પ્રીતિ, ટેક.
આઠ પ્રકારે અભણા તજવી, મન ઈન્દ્રિયને જીતી રે. શી૦ ૧
નારી કથા શ્રવણ ન ધરવી, તે વિખવેલી કા'વે;
તેની કીરતી તે નવ કરવી, ભૂલે મન ભરમાવે. શી૦ ૨
વનિતા હાસ વિનોદ કરીને, રાત દિવસ જ્યા રે'વે;
તે ઢેકાણે સાચા મુનિવર, જાણી પાવ ન દેવે. શી૦ ૩
અભણા અંગે કાળી ગોરી, નેણ ભરી નહિ દેખે;
બાળ વૃદ્ધ નવ જોખનવાળી, તે માદક સમ લેખે રે. શી૦ ૪
છેટે રહીને છાની વાતો, કામનીઓને કહાવે;
દેવાનંદ કહે તે પોતાનું, હાથે નાક વદાવે રે. શી૦ ૫

રાગ : કુમરી

દુસરો કોન સુખદાઈ શ્યામ બીન, દુસરા કોન સુખદાઈ રે, ટેક.
ધીરજતા ધુવકી ઉર ધારી, અચળ પદ દીઓ આઈ રે,

વચનામૃત

સંવત ૧૮૮૨ ના ફાગણ વદી દ છઠયને
દિવસ સ્વામી શ્રીસહાજાનંદજી મહારાજ શ્રી અમદાવાદ
મધ્યે શ્રીનરનારાયણના મંદિરને સન્મુખ વેદિકા ઉપર
ગાદીતકિયે યુક્ત જે હોલિયો તે ઉપર વિરાજમાન
હતા, ને સર્વે શ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યા હતાં, ને કોટને
વિષે ગુલાબનાહાર પહેર્યા હતા, ને પાધને વિષે બેઉ
કોરે ચમેલીના પુષ્પના તોરા જૂકી રહ્યા હતા, ને બેઉ
કાન ઉપર ગુલાબના ગુચ્છ વિરાજમાન હતા, ને
ગુલાબનો મોટો ગુચ્છ હસ્તકમલમાં લઈને મુખારવિંદ
ઉપર ફેરવતા હતા, ને પોતાના મુખારવિંદની આગળ
મુનિ તથા દેશદેશના હરિભક્તની સભા ભરાઈને
બેઠી હતી.

પછી સંધ્યા આરતી થઈ રહી તે કેદે કુલેરસિંહ
શ્રીજ મહારાજ પ્રત્યે પ્રશ્ન પૂછ્યો જે, “હે મહારાજ !
જે પુરુષને ભગવાનનો નિશ્ચય પોતાના હદ્યમાં યથાર્થ
થયો હોય તે નિશ્ચય ક્યારેય ન ડગે તે ઉપાય કહો.”
પછી શ્રીજ મહારાજ બોલ્યા જે, “આ વાત તો સૌને
સાંભળવા યોગ્ય છે, તે માટે સર્વે સાવધાન થઈને

સાંભળો જે, પ્રત્યક્ષ એવા જે ભગવાન તેનું આવી રીતે
માહાત્મ્ય જાણો તો નિશ્ચય ડગે નહિ, તે માહાત્મ્ય
કહીએ છીએ જે, આ સત્સંગને વિષે જે ભગવાન
વિરાજે છે તે જ ભગવાનમાંથી સર્વે અવતાર થયા છે,
ને પોતે તો અવતારી છે. ને સર્વેના અંતર્યામી છે. ને
એ જ અક્ષરધામને વિષે તેજોમય છે, ને સદા સાકારરૂપ
છે, ને અનંત ઐશ્વર્યયુક્ત છે, ને એ જ અનંત બ્રહ્માંડના
રાજ્ઞિરાજ છે, ને અક્ષરધામના પણ કારણ છે, તે
ભગવાન જ્યારે રામાવતારનું ચરિત્ર કરે ત્યારે જાણીએ
જે રામચંદ્રજી છે, ને જ્યારે શ્રીકૃષ્ણની લીલા આચરે
ત્યારે જાણીએ જે શ્રીકૃષ્ણ છે, એ જ પ્રકારે જે જ
અવતારની કિયા જાણ્યામાં આવે ત્યારે એમ સમજવું
જે મોરે ભગવાનના જેટલા અવતાર થયા છે તે સર્વે
આમાંથી થયા છે ને એ જ ભગવાન સર્વે અવતારના
કારણ છે એમ સમજે તો તેનો નિશ્ચય ડગે નહિ. ને
એમ ન સમજે તો કાંઈક ઉગમગાટ થાય ખરો. એનો
એ ઉત્તર છે. ને તે જ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પોતે
શ્રીનરનારાયણરૂપે કરીને ધર્મ થકી ભક્તિને વિષે પ્રગટ

થયા છે. તે માટે આ શ્રીનરનારાયણને અમે અમાં
રૂપ જાણીને અતિ આગ્રહ કરીને સર્વેથી પ્રથમ આ
શ્રીનગરને વિષે પથરાત્યા છે. માટે આ
શ્રીનરનારાયણને વિષે ને અમારે વિષે લગારે પણ
બેદ સમજવો નહિ. ને બ્રહ્મધામના નિવાસી પણ એ જ
છે.” એવી રીતનાં શ્રીજ મહારાજનાં વચન સાંભળીને
વળી કુબેરસિંહ પૂછ્યું જે, “હે મહારાજ ! તે બ્રહ્મપુર
કેવું છે તેનું રૂપ કહો ને તેને વિષે જે ભગવાનના ભક્ત
છે તેનું રૂપ કહો.” પછી શ્રીજ મહારાજ બોલ્યા જે,
“અક્ષરરૂપ જે બ્રહ્મ છે તે જ શ્રીપુરુષોત્તમ નારાયણને
રહેવા સારુ ધામરૂપ થયું છે ને સર્વ અક્ષર બ્રહ્મ થકી
ભગવાનના ધામરૂપ જે અક્ષર બ્રહ્મ તે અનાદિ છે ને તે
બ્રહ્મધામને વિષે બહુ પ્રકારના મોહોલું
ને વિષે બહુ પ્રકારના ગોખ ને બહુ પ્રકારના જરૂખા
છે, ને બહુ પ્રકારની તેને અગાશીયું છે, તેને વિષે બહુ
ચિત્રવિચિત્રપણું છે, ને બહુ પ્રકારના હુવારા છે, ને
બહુ પ્રકારના બાગબગીચા છે, ને તેમાં ફૂલ પણ
અનંત જાતનાં છે, ને તેજોમય છે, ને અનંત છે, ને એને

કોઈ ધામની ઉપમા ન દેવાય તેવું છે. એને ગોલોક
પણ એને કહીએ છીએ ને અનંત અન્ય ધામની
વિભૂતિયું તે થકી અસંખ્ય કોટિ જાતની શોભાનું
અધિકપણું છે ને અપાર છે. ત્યાં દ્યાંતાં છે, જેમ
આકાશ અપાર છે તેની ચારે કોરે જોઈએ તે કોઈ
દિશામાં અંત આવતો નથી. તેમ એ ભગવાનના ધામનો
હેઠે, ઉપર ને ચારે કોરે અંત નથી કેમ જે, એ અપાર
છે. તેનો જો પાર લેવા માંડે તો પાર આવે નહિ એવું
મોટું બ્રહ્મપુર છે. ને બ્રહ્મપુરને વિષે જે પદાર્થ છે તે
સર્વે દિવ્ય ચૈતન્યમય છે, ને તે ધામને વિષે અસંખ્ય
પાર્થદ રહ્યા છે. તે કેવા છે તો દિવ્ય આકાર સહિત ને
તેજોમય છે, ને સર્વ ભૂત પ્રાણી માત્રાના અંતર્યામી છે.
તે સર્વે ભગવાનની સેવામાં નિરંતર તત્પર રહ્યા છે. ને
તે જ ધામના જે પતિઅને અક્ષરાદિક મુક્તના સ્વામી
ને પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમ જે છે તે જ આ સત્સંગને વિષે
વિરાજમાન છે. આવો જેને નિશ્ચય છે, તે જ બ્રહ્મધામને
પામે છે.” ઈતિ વચનામૃતમ् અમ. || ૬ ||

માનસી પૂજાની વિધિ

માનસી પૂજા કરવાનો હેતુ એ છે કે, ભગવાનમાં
પ્રીતિ થાય, મનની સ્થિરતા વિના માનસી પૂજા થઈ
શકતી નથી માટે મનને સ્થિર કરવા પ્રથમ આત્મવિચાર
કરવો જે, સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ અને કારણ એ ત્રણ દેહથી
નોખો ચૈતન્ય રૂપ જે આત્મા, તે મારું સ્વરૂપ છે, કહેતા
હું અક્ષરબ્રહ્મ છું. અને મારે વિષે પુરુષોત્તમ નારાયણ
અંદર વિરાજમાન છે. આ પ્રમાણે પોતાના આત્માને
અક્ષરબ્રહ્મની સાથે ભાવના કરીને, મને કરીને કલેલાં
જળ, ચંદ્ર, વસ્ત્ર, આભૂષણ, પુણ્ય, ફળ વિગેરે
પદાર્થોથી ભગવાનની માનસી પૂજા કરવી.

પ્રાત: કાળની પહેલી માનસી પૂજા

પ્રથમ પોતાના આત્માને વિષે મુક્ત મંડળ સહિત
દિવ્યમૂર્તિ શ્રીહરિનું ધ્યાન કરવું. શ્રીહરિ પલંગમાં પોઢેલા
છે એમ ભાવના કરી, પ્રાર્થના કરીને જગાડવા. ત્યારપછી
મનુષ્યલીલાના સ્મરણ માટે ભગવાનને
શૌચદંતધાવનાદિ કિયા કરવી, ઝતુ અનુસાર ઘણા

માનસી પૂજાની વિધિ ૪૫૭

જળથી સ્નાન કરાવવું, ત્યારબાદ ઋતુ અનુસાર શ્રીજીના દરેક અંગમાં યથા યોગ્ય વસ્ત્ર તથા અલંકાર ધારણ કરાવવા. ત્યારબાદ ઋતુ અનુસાર ચંદનાદિ ઉપચારોથી શ્રીજીની પૂજા કરવી. ઋતુ પ્રમાણે પુષ્પના હાર ધરાવવા ત્યાર પછી પોતાને મનભાવતાં ભોજન ભગવાનને ધરાવવા, સાકર, કેશર, કસુરી, બદામ વગેરેથી યુક્ત ઉકાળેલ દૂધ તથા મગજ, જલેબી, અડદીયા, પુરી વગેરે પક્વાન શ્રીજીને જમાડવા, જળપાન કરાવી મુખવાસ અર્પણ કરી આરતી ઉતારી, પ્રદક્ષિણા દંડવત પ્રણામ, સુતિ આદિક કરીને શ્રીહરિને મળવું. ત્યાર પછી પ્રસાદીનાં ભોજન જમાડવા, મને પણ શ્રીહરિએ પ્રસાદ આપ્યો તે હું જમ્યો. એવી ભાવના કરવી. શ્રીહરિ મારા આત્મામાં વિરાજમાન છે અને હું તેમની સેવામાં છું એમ ભાવના કરવી.

જમતી વખતની ગીતુ માનસી પૂજા

ભોજન કરાવતી વખતે પોતાના આત્મામાં વિરાજ રહેલા શ્રીહરિનું ચિંતવન કરી, શ્રીહરિને

માનસી પૂજાની વિધિ ૪૫૮

પીતાંબર આદિક સમયને અનુકૂળ વેષ ધારણ કરાવવો પછી બાસુંદી, દૂધપાક, શીખંડ, પુરી, શીરો, કંસાર, બિરંજ, માલપુવા, સેવો, મોહનથાળ આદિક વિવિધ પ્રકારના શાક, અથાણા, ભાત, દાળ આદિક ચાર પ્રકારના ભોજનો, સુવર્ણના થાળમાં ધારણ કરી તે થાળ સુવર્ણના બાજોટ પર ધારણ કરવો અને ત્યાર પછી તે ભોજનના થાળ સન્મુખ શ્રી સહજાનંદ સ્વામી મહાપ્રભુને બેસવા માટે એક સુવર્ણનો બાજોઠ મુકીને તેના પર કસુંબલ આસન પાથરીને શ્રીહરિને ભોજન કરવા પ્રાર્થના કરવી. “હે મહારાજ, હે ભક્તવત્સલ, હે ધર્મધુરંધર ! સર્વ પ્રકારનાં ભોજનો મેં તૈયાર કરેલ છે. માટે આપ કૃપાળુ જમવા પધારો એમ પ્રાર્થના કરીને શ્રીજીને સુવર્ણ બાજોઠ પર બેસાડીને ચંદન અક્ષત પુષ્પાદિથી પૂજવા પછી સુવર્ણના થાળમાં રહેલા ભક્ષ્ય, ભોજ્ય, લેહ, ચોષ્યાદિ ચારે પ્રકારના ભોજનો શ્રીજીને જમાડવા. ત્યાર પછી જમીન તૃત્ય થયેલા જાડીને આચમન સહિત જલપાન કરાવીને મુખવાસ અર્પણ કરી આરતી ઉતારી પ્રદક્ષિણા દંડવત સુતિ આદિક કરી, શ્રીહરિને મળવું.

માનસી પૂજાની વિધિ ૪૫૯

ત્યાર પછી શ્રીહરિએ મને પણ પ્રસાદ આપ્યો છે એવી ભાવના કરવી અને મુક્ત મંડળ સહિત શ્રીહરિને અક્ષરધામ રૂપ પોતાના આત્મામાં સુંદર પલંગ પર પોઢાડવા, અને હું શ્રીજીના ચરણાર્વિદની સેવામાં છું. એવી ભાવના કરવી.

ઉત્થાપન સમયની ગીતુ માનસી પૂજા

ચાર વાગે ઉત્થાપન સમયે પહેલાંની જેમ ભાવના કરીને, શ્રીહરિને જગાડવા “હે મહારાજ, ઉઠવાનો સમય થયો છે માટે આપ જાગૃત થાઓ.” એમ પ્રાર્થના કરીને પછી જાગૃત થયેલા શ્રીહરિનું સુગંધીમાન પુષ્પોના હાર તોરા ગુચ્છ ગજરા બાજુથંધ વગેરેથી પૂજન કરવું. ત્યારબાદ દ્રાક્ષ, કેરી, દાડમ, પપૈયું, જાંબુ, નારંગી, કાજુ આદિ સુડો-લીલો મેવો જમાડી જલપાન કરાવી મુખવાસ અર્પણ કરી પ્રસાદીના ઉપચારોથી મુક્તોનું પૂજન કરવું. અને પ્રસાદીના ફળો તેમને જમાડવાં. શ્રીહરિએ મને પણ પ્રસાદ આપ્યો તે હું જમ્યો અને શ્રીહરિ મુક્ત મંડળ સહિત અક્ષરધામરૂપી મારા આત્મામાં વિરાજમાન છે એવી ભાવના કરવી.

માનસી પૂજાની વિધિ ૪૬૦

સાંયંકાળની ચોથી માનસી પૂજા
સંધ્યા સમયે પહેલાંની પેઠે બ્રહ્મસ્વરૂપની ભાવના કરીને, મહારાજાધિરાજીના શોભાથી યુક્ત અનેક કોટિ મુક્તોએ સેવેલા શ્રીહરિનું જમાડવા નું ચિંતવન કરીને ત્યાર પછી ભારે વસ્ત્ર, અલંકાર, પુષ્પોના હારાદિક ઉતારીને સૂક્ષ્મ કોમળ ઘાટાં વસ્ત્ર પહેરીને બેઠેલા શ્રીહરિનું ચંદનાદિ ઉપચારોથી પૂજન કરીને શ્રીજીને ખીચી, કઢી, પાપડ, અથાણા, શાક, વડાં આદિક સામગ્રી સહિત શીરો, પુરી, ભજ્યાં ને દૂધ ભાત આદિક ભોજનો જમાડી જલપાન કરાવવું ત્યાર પછી મુખવાસ અર્પણ કરવો. પછી શ્રીહરિને સુંદર સિંહાસન પર વિરાજમાન કરીને આરતી ઉતારીને ધૂન, સુતિ, પ્રદક્ષિણા દંડવત પ્રણામ કરવા ત્યાર પછી પ્રસાદીના ઉપચારોથી મુક્તોનું પૂજન કરીને પ્રસાદીના ભોજનો જમાડી, જલ પાન કરાવી મુખવાસ આપવો. પછી મને પણ શ્રીજીએ પ્રસાદ આપ્યો તે હું જમ્યો અને શ્રીહરિ મુક્ત મંડળ સહિત મોટી સભામાં દિવ્ય સિંહાસન ઉપર વિરાજમાનછે. અને હું તેમની સેવામાં છું. એવી ભાવના કરવી.

રાત્રીની પાંચમી માનસી પૂજા

શયન આરતી સમયે શ્રીહરિનું ચંદનાદિક ઉપચારોથી પૂજન કરી સાકર સહિત ઉકાળેલ હૃધનું પાન કરાવી એલાચી, સોપારી, કાથો, ચુનો એ આદિક યુક્ત નાગરવેલનું પાન મુખવાસ માટે અર્પણ કરવું. પછી આરતી ધૂન, સુતિ, પ્રદક્ષિણા, દંડવત વગેરે કરીને શ્રીહરિને મળવું. પછી પ્રસાદીના ઉપચારોથી મુક્તોનું પૂજન કરી પ્રસાદીનું હૃધપાન કરાવી, જલપાન કરાવી મુખવાસ આપવો અને મને પણ શ્રીહરિએ પ્રસાદ આપ્યો ને હું જમ્યો એવી ભાવના કરવી પછી શ્રીજને અક્ષરધામરૂપ પોતાના આત્મામાં પ્રેમરૂપી પલંગ ઉપર અથવા તો સુંદર, કોમળ, મખમલનું ગાદલું, ગાલ મસુરીયા, ઓશીકું, ઓછાડ, મછરડાની આદિક સામગ્રીથી યુક્ત સુંદર પલંગ ઉપર શયન કરાવવું, સર્વે મુક્તો પણ શ્રીજના ધ્યાનમાં નિમગ્ન છે અને હું શ્રીહરિના ચરણ દબાવવા એ આદિક સેવા કરતાં તેમના મુખનું દર્શન કરું છું. આવી ભાવના કરી પૂજાની સમાપ્તિ કરવી. ઉપર મુજબ પાંચે માનસી પૂજા કરવી.

માનસી પૂજા કરતી વખતે પ્રથમ પોતાને વિષે બ્રહ્મસ્વરૂપની ભાવના કર્યા પછી જે સમયની માનસી પૂજા કરવાનો પ્રારંભ કરવો હોય તેથી પહેલાની માનસી પૂજા વખતે ભગવાનને કેવા વસ્ત્ર અલંકારાદિક ધારણ કરાવીને બિરાજમાન કર્યા હતા અથવા કેવી રીતે પોઢાડ્યા હતા તે સર્વ અનુસંધાન રાખી તે પ્રમાણે જ તે સ્વરૂપનું ચિંતવન કરીને ત્યાર પછી યથા સમયે માનસિક પૂજા કરવાની શરૂઆત કરવી.

આ પ્રમાણે ભક્તજને હંમેશા પાંચ વખત જુદી જુદી માનસિક પૂજાઓ અતિ શ્રદ્ધાએ કરીને પ્રેમપૂર્વક કરવી. જે ભક્તજનો પોતાના ધર્મ નિયમમાં સાવધાન પણ વર્તી ઉપર કચ્ચા પ્રમાણે પ્રેમપૂર્વક માનસી પૂજા કરશે તેનો શ્રીજને વિષે અતિશય સ્નેહ વૃદ્ધિ પામશે.

અથ ભગવત્ સ્મરણ ।

હસ્તે અક્ષત પુષ્પાનિ ગૃહીત્વા

વાણી મંગલ રૂપિણી ચ હસિતં યસ્યાસ્તિ વै મંગલમ्

નેત્રે મંગલદે ચ દર્વિલસિતં નૃણાં પરં મંગલમ् ।

વક્ત્રં મંગલકૃચ્છ પાદચલિતં યસ્યાખિલં મંગલમ्

સોऽયં મંગલ મૂર્તિરાશુ જગતો નિત્યં ક્રિયાન્ મંગલમ् ॥

(પુષ્પ ભગવાનને ચડાવી દેવાં)

શિખાબંધનમ्

શ્રીધર શ્રીપતે સ્વામિન् ભક્તાનામભયંકર ।

તિષ્ઠ દેવ શિખાબંધે સ્વામિનારાયણ પ્રભો ॥

(પછી હાથ ધોઈ નાંખવા)

અથ યજમાન ભાલે તિલકં કુર્યાત् ।

ખ હરિ: ૩૦ સ્વસ્તિ ન ઇન્નો વૃધ્ધશ્રવા: સ્વસ્તિ ન: પૂજા વિશવેદા: સ્વસ્તિ નસ્તાક્ષર્ણો અરિષ્ટનેમિ: સ્વસ્તિનો બૃહસ્પતિર્દધાતુ ॥ ખ

હસ્તે રક્ષાબંધનમ्

મંત્રાર્થા: સફલા: સંતુ સંતુ પૂર્ણ મનોરથા: ।

શત્રૂણાં બુદ્ધિનાશોઽસ્તુ મિત્રાણામુદ્યસ્તવ ॥

અથ યજોપવીત ધારણ વિધિ ।

ખ હરિ: ૩૦ તચ્છકુદેવહિતં પુરસ્તાચ્છુક્રમુચ્વરત્ । પશ્યેમ શરદ: શતં જીવેમ શરદ: શતં શ્રીણુયામ શરદ: શતં પ્રબ્રવામ શરદ: શતં અદીના: સ્યામ શરદ: શતં ભૂયશ્ય શરદ: શતાત્ ॥ ખ

યજોપવીતં પરમં પવિત્રં

પ્રજાપતેર્યત્સહજં પુરસ્તાત્ ।

આયુષ્મયમગ્રં પ્રતિમુચ શુભ્રં

યજોપવીતં બલમસ્તુ તેજ: ॥

અથ આચમન વિધિ: ।

વારત્રયં આચમનં કુર્યાત्

૩૦ અવતારિણે શ્રી સ્વામિનારાયણાય નમ: ।

૩૦ અવતારિણે શ્રીહરિકૃષ્ણાય નમ: ।

૩૦ અવતારિણે શ્રી સહજાનંદાય નમ: ।

૩૦ માધવાય નમ: હસ્ત પ્રક્ષાલતમ

અથ પ્રાણાયામ વિધિ:

વારત્રયં પ્રાણાયમ કુર્યાત્,

૩૦ શ્રી સ્વામિનારાયણ નમ: ।

अथ शांतिपाठ ।

हस्ते अक्षत पुष्पाणि गृहीत्वा अधोनिर्दिष्टाः मंत्राः पठेत्
ॐ ॐ द्यौः शान्तिरन्तरिक्षं (गुं) शान्तिः पृथिवी शान्तिरापः

शान्तिरोषधयः शान्तिः । वनस्पतयः शान्तिर्विश्वेदेवाः
शान्तिर्ब्रह्मशान्तिः सर्वं (गुं) शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः
सा मा शान्तिरेथि ॥ ५ ॥

हरिः शान्तिं हरिकृष्णाः शान्तिं कृष्णाः प्रयच्छतु ।
भक्तिर्धर्मात्मजस्तुभ्यं चैव शान्तिं प्रयच्छतु ॥
शांति यच्छतु ते देवः स्वमिनारायणः प्रभुः ।
नारायणमुनिस्तुभ्यं शांतिं यच्छतु सर्वदा ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः । सुशान्तिर्भवतु ।
सर्वारिष्टसर्वोपद्रवशान्तिर्भवतु ।
(पुण्य, योग्या भगवानने यडावी देवा)

सर्वविघ्नोपशान्तये अथ गणपति स्मरणाम्

सुमुखश्चैक दंतश्च कपिलोगजकर्णकः ।
लंबोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायकः ॥
धूमकेतुर्गाध्यक्षो भालचंद्रो गजाननः ।
द्वादशीतानि नामानि यः पठेच्छुन्यादपि ।

विद्यारंभे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥
शुक्लांबरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वं विघ्नोपशान्तये ।
ॐ श्री सिद्धि बुद्धि सहित
श्रीमन्महागणाधिपतये नमः ।

अथ भगवत् स्मरण ।

वर्णिवेषरमणीय दर्शनं मन्दहासरुचिरान नाम्बजम् ।
पूजितं सुरनरोत्तमैर्मुदाधर्मनंदनमहं विचिन्तये ॥
मंगलं भगवान् विष्णुर्मगलं गरुडध्वजः ।
मंगलं पुण्डरीकाक्षो मंगलायतो हरिः ॥
तदेव लग्नं सुदिनं तदेव, ताराबलं चंद्रबलं तदेव ।
विद्याबलं दैवबलं तदेव, लक्ष्मीपते तेऽग्नियुगं स्मरामि ॥
(आप्रमाणे भगवत् स्मरणं करी पूजा निमित्तानो संकल्पं करवो)

अरथ संकल्प ।

ॐ विष्णुर्विष्णुर्विष्णुः । श्रीमद् भगवतो महापुरुषस्य,
विष्णोराज्ञया प्रवर्तमानस्य, अद्य ब्रह्मणो, द्वितीये परार्थे,
श्री श्वेतवाराहकल्पे, सप्तमवैवस्वतमन्वन्तरे, अष्टविंशतितमे

कलियुगे, कलि प्रथम चरणे, भूलोके, जंबूद्वीपे, भारतवर्षे
आर्यावर्तान्तर्गत, ब्रह्मावर्तैक देशे, गुजरात प्रान्ते,
साध्रमत्यास्तीरे श्रीनगरे अत्राद्य नारायण संवत्सरे नारायण
अयने नारायण ऋतौ महामांगल्य फलप्रद मासोत्तम मासे,
नारायण मासे, नारायण पक्षे नारायण तिथौ नारायण वासरे
यथायथं राशिस्थान स्थितेषु सर्वेषु ग्रहेषु अहं मम आत्मनः
श्रुति स्मृति पुराणोक्त फल प्राप्त्यर्थं धर्मार्थं काममोक्षाख्य
चतुर्तुर्विधं पुरुषार्थं फल प्राप्त्यर्थं श्री स्वामिनारायण देवता
पीत्यर्थं यथाशक्ति यथा मिलीतोपचारद्रव्यैः अनेक कोटि
ब्रह्मांडाधीश्वरस्य पूर्णं पुरुषोत्तमस्य भगवतः श्री
स्वामिनारायणस्य पूजनं करिष्ये ॥

अथ पृथ्वी पूजन ।

हस्ते गन्धाक्षत पुष्पाणि गृहीत्वा

पृथ्वी त्वया धृता लोका देवि ! त्वं विष्णुना धृता ।
त्वं च धारय मां देवि ! पवित्रं कुरु चासनम् ॥
ॐ पृथ्वी कूर्मानंतवाराह देवताभ्यो नमः ।
सकलोपचारार्थं गंधाक्षतपुष्पैः संपूजयामि ॥

अथ दिक् रक्षण विधि:

वाम हस्ते गौर सर्सपान् गृहीत्वा

अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भूमि संस्थिताः ।

ये भूता विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥

अपक्रामतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशम् ।

सर्वेषामविरोधेन पूजाकर्म समारभे ॥

उपरिस्थितान्मन्त्रात् पठित्वागौर सर्सपान् चतुर्दिक्षुवि किरेत

१. वारत्रयंतालीदानम् ।

२. वारत्रयं वामपादं भूर्मोतानम् ।

३. दक्षिणहस्तेन चक्षुषोः जल स्पर्शः

द्रव्याक्षत पुष्पाणि गृहीत्वा

३० स्वामिनारायणाय परमात्मने नमः ।

३० लक्ष्मीनारायणाय नमः ।

३० नरनारायणाय नमः ।

३० श्रीमन्महागणाधिपतये नमः ।

३० उमामहेश्वराभ्यां नमः ।

३० वाणीहिरण्यगर्भाभ्यां नमः ।

३० कुलदेवेभ्यो नमः ।

ॐ ईश्वदेवाय नमः ।
ॐ सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥
(भगवतः चरणयोः समर्पयेत्)

अथ कलश पूजन विधि :

स्ववामभागे अक्षतपुंजोपरि कलशं निधाय
कलशस्य मुखे विष्णुः कण्ठे रुद्रः समाश्रितः ।
मूले तत्र स्थितो ब्रह्म मध्ये मातृगणाः स्मृताः ॥
कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तद्वीपा वसुंधरा ।
ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः ॥
गंगे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ।
कावेरि नर्मदे सिन्धु जलेऽस्मिन् सत्रिर्धिकुरु ॥
सर्वे समुद्राः सरितस्थीर्थानि जलदा नदाः ।
आयान्तु देव पूजार्थं दुरितक्षयकारकाः ॥

अथ कलशे वरुणावाहान विधि: ।

गन्धाक्षतपुष्पाणि गृहीत्वा कलशे वरुण मावार्हयेत्
आवाह्यामि देवेश वरुणं यादसां पतिम् ।
पापनाशकरं दिव्यम् कलेशऽस्मिन् शुभावहम् ॥
नमो नमस्ते सफटिकप्रभाय सुश्वेतहाराय सुमंगलाय ।

सुपाशहस्ताय इषासनाय जलाधिनाथाय नमो नमस्ते ॥
अस्मिन् कलशे वरुणं सांगं सपरिवारं सायुधं
सशक्तिकं सतीर्थमावाह्यामि स्थापयामि ॥
(वम्, वम् इत्थमष्टौ वारं मुक्तवा पुष्पाणि कलश मध्ये
क्षिपेत् कलशस्य चर्तुर्दक्षु ऋग्वेदादीन पूजयेत् ।
इन्द्रादीन पूजयन्त्)
अथ पूर्वे ॐ इन्द्राय नमः । दक्षिणे ॐ यमामय नमः ।
पिश्चमे ॐ वरुणाय नमः । उत्तरे ॐ कुबेराय नमः ।
कलशमध्ये - अपांपतये वरुणाय नमः ॥ सर्वोपचारार्थे
गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ।

५ ॐ आपो हिष्ठ मयोभुवस्तानऽज्ञेदधातन । महेरणाय
चक्षसे ॥ यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेहनः
उशतीरिव मातरः । तस्माऽ अरंगमाम वो यस्य क्षयाय
जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥

अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा ।
यः स्मरे त्युंडीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥
(कलश पूजनं विधाय भगवतः सन्निकटेस्थापयेत्)

अथ शंख पूजन विधि:

(पाञ्चजन्याय विद्महे पावमानायधीमहिततो शंखः प्रचोदयात्)
त्वं पुरा सागरोत्पन्न विष्णुना विधृतः करे ।
नादितः शत्रुनाशार्थं पांचजन्य ! नमोऽस्तु ते ॥
५ ॐ शंखस्थ देवतायै नमः । प्रार्थना पूर्वक नमस्कारान्
समर्पयामि - सकलोपचारार्थं गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ।
(इति मंत्रेण शंखं पूजयेत्)

अथ घंटा पूजन विधि:

आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं दु रक्षसाम् ।
घंटानां दं प्रकुर्वीत पश्चाद् घंटां प्रपूजयेत् ॥
३० ॐ घंटास्थ गरुडदेवतायै नमः स्नानं समर्पयामि ।
सकलोपचारार्थं गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ॥

अथ दीप पूजन विधि ।

भो दीप देवरुपस्त्वं कर्मसाक्षी ह्यविघकृत् ।
यावत् कर्म समाप्तिः स्यात्तावदत्रस्थिरो भव ॥
३० दीपाधिष्ठित परमात्मने श्री स्वामिनारायणाय नमः ।
प्रार्थना पूर्वक नमस्कारान् समप्रयामि ।
सकलोपचारार्थं गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ।

अथ सूर्य पूजन विधि: ।

(हस्ते गन्धाक्षत पुष्पाणिगृहीत्वा)
ध्येयः सदा सवितृमंगलमध्यवर्ती
नारायणः सरिसजासनसंनिविष्टः ।
केयूरवान्मकरकुं डलवान्कीरीटी
हारी हिरण्यमयवपुर्धृत शंखचक्रः ॥

३० सूर्य मंडलान्तर्वर्तिने भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । ध्यायामि ।
३० त्रिभुवन भास्कराय नमः ।
यथाशा विमला: सर्वा: सूर्य भास्करभानुभिः ।
तथाशा: सफला महां कुरु नित्यं ममार्घ्यतः ॥
३० सूर्य मंडलान्तर्वर्तिने भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः हस्तयोः अर्द्धं समर्पयामि ।

अथध्यानम् ।

(हस्ते दुर्वाक्षतान् गृहीत्वा)
५ ३० गणानान्त्वा गणपति गूं हवामहे
प्रियाणान्त्वा प्रियपति गूं हवामहे
नीधीनान्त्वा निधिपति गूं हवामहे वसो मम
आहमजानिगर्भधमा त्वमजासि गर्भधम् ॥ ५

भगवतः श्री स्वामिनारायणस्य ध्यानम्

ॐ हरिः ॐ सहस्रशीर्षं पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमि गूँ सर्वतस्पृत्वा त्यतिष्ठद्दशांगुलम् ॥१॥ अ॒
श्रीकृष्णं दिवभुजं किशोरवयसं धार्मि सुपद्मेक्षणं
सम्प्रेराब्जपुखं स्वभक्त समितौ सिंहासने राजितम् ।
भक्तैः केसर चन्दनैर्बहुविधैर्हावतं सादिभिः
पुष्टैः पूजितमादरेण हृदये शुक्लांबरं चिन्तये ॥
अक्षरधाम मध्यस्थं ह्यानं मुक्त सेवितम् ।
नैकेन्दु सुप्रभं रम्यं श्रीहरिं चित्याम्यहम् ॥१॥
ॐ साङ्गं सपरिवारं भगवंतं श्री स्वामिनारायणं
ध्यायामि ।

अथ आवाहनम् ।

(अक्षत पुष्पाणि गृहीत्वा)

भक्तानामभयंकरं प्रियतमं स्वानां स्वमूर्तिप्रदं
धार्मेत्वां पुरुषोत्तमं सुखनिर्धं चावाहनीयं सदा ।
स्वीयं भागवताख्यं धर्ममवितुं प्राकठमासं क्षितौ
सर्वेषां पुरुषंगलस्य विधये ह्यावाहयामि प्रभो ।
उत्तिष्ठेन्तिष्ठ गोविन्द ! उत्तिष्ठ गरुडध्वज !

उत्तिष्ठ कमलाकान्त ! त्रैलोक्यं मंगलं कुरु ॥
उत्तिष्ठेतिष्ठ हे नाथ । स्वामिनारायण प्रभो ।
धर्मसूनो दयासिंधो । स्वेषांश्रेयः परं कुरु ॥
आगच्छ भगवन् देव ! स्वस्थानात् परमेश्वर ।
अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं सम्पुखो भव ।
ॐ साङ्गं सपरिवारं भगवंतं श्री स्वामिनारायणं
आवाहयामि स्थापयामि पूज्यामि ।

अथ आसनम् ।

ॐ पुरुषः एवेद गूँ सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् ।

उत्तामृतत्वस्येशानो यद्वेनातिरोहति ॥५॥

रत्नेन्द्रः खचिते सुवर्णं रचितं, सिंहासने भासुरे,
रम्येदेवविनिर्मितेऽतिवितते, सोपानसंराजिते ।
सिंहाकार पदाष्टकेऽतिमृदुले, दासेन दत्ते मया,
सद्भिर्हृत्कमले निवासित उरु प्रेम्णानिषीद प्रभो ।
रम्यं सुशोभनं दिव्यं, सर्वं सौख्यकरं शुभम् ।
आसनं च मया दत्तं, गृहाण पुरुषोत्तम् ॥

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । आसनं समर्पयामि ।

अथ पाद्यम् ।

ॐ ॐ एतावानस्य महिमातो ज्यायाश्च पूरुषः ।
पादोस्य विश्वाभूतानिरिपादस्या । मृतन्दिवि ॥५॥
मुक्तैः सेवति पादपंकजयुगः पुष्पात्मजः श्रीपते,
कारुण्येन निजेन तातिरित जनस्त्वं नीलकंठाभिधः ।
गंगाया जलमुत्तमं सुरपते गंधेन पुष्पाक्षतै,
र्युक्तं पाद्यमिदं सुवर्णखलशे संस्थं गृहाण प्रभो ॥
उण्डोदकं निर्मलं च सर्वं सौगच्छ्य संयुतम् ।
पादप्रक्षालनार्थाय दत्तं ते प्रतिगृह्यताम् ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । पाद्यं समर्पयामि ।

अथ अर्घ्यम् ।

ॐ त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः पादोस्येहाभवत्युनः ।
ततो विष्वड़्व्यक्रामपत्साशानानशनेऽ अभिः ॥५॥
नित्यं शेष विधीशदेवमुनिभिः प्रेम्णार्चिताङ्गिही
जातः साधुजनान्वृषस्य पुखिनः कर्तुं गृहेत्वं स्वयम् ।
दुर्वापद्य पवित्रं सर्षपयवं श्रीखंडं पुष्पाक्षतै -
र्युक्तं कांचनं भाजनस्थमुदकं हार्घ्यं गृहाणत्विदम् ॥

अर्घ्यं गृहाण देवेशं गंधपुष्पाक्षतैः सह ।
करुणाकर मे देव । स्वामिनारायण प्रभो ।
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । हस्तयोः अर्घ्यं समर्पयामि ।

अथ आचमनम् ।

ॐ ततो विराङ्गजायत विराजोऽ अधि पूरुषः ।
स जातोऽ अत्यरिच्यत पश्चाद् भूमि मथो पुरः ॥५॥
जीवान्यांतिक मोक्षमीक्ष कृपया, कर्तुं भुवि त्वं हरे
प्रादुर्भूय जनेषुसत्पु सदसश्वेकान्त धर्म दधत् ।
प्रीत्या वासितमुत्तमं सुनलदैः गंगोदकं शीतलं
स्वामिनाचमनीयकं शुभमिदंगृहणीष्व दत्तं मया ॥
सर्वतीर्थं समायुक्तं, सुगन्धि निर्मलं जलम् ।
आचम्यतां मया दत्तं, स्वामिनारायण प्रभो ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । अर्घ्यान्ते आचमनीयं समर्पयामि ।

अथ स्नानम् ।

ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सम्भूतपूषदाज्यम् ।
पश्चास्तांश्वक्रे वायव्या नारप्या ग्राम्याश्च ये ॥५॥

स्वासक्तैः स्ववृषेस्थितैश्चमुनिभिः साकं स्वगंगा जले, कर्तुं स्नानमहीनशं सुनिरतस्त्वं स्वामिनारायणः । उष्णं शीतलमेव वांबुकलशे, संस्थं यथर्तु प्रभो, भक्ताधीन मलक्षयाय च मया, दत्तं हरे स्वीकुरु ॥ गंगा सरस्वती रेवा, पयोष्णी नर्मदा जलैः । स्नापितोऽसि मया देव, स्वामिनारायण प्रभो ॥ ३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय नमः । मलापकर्ष स्नानं समर्पयामि ।

अथ पंचामृत स्नानम् ।

ॐ ३० पंच नद्यः सरस्वतीमपियन्ति सन्नोत्सः । सरस्वती पुं पंचधा सो देशोभवत्सरित् ॥ ५ ब्रह्माख्ये निजघानि दिव्यं विभवैर्युक्तः स्थितः सर्वदा मुक्तैः सेवित पादपल्ल्वयुगो नैकावतारान्दधत् । धर्माग्रभवः पयोदधि घृतं क्षीरं सितां कृष्ण मे प्रीत्यर्थं स्नपनं गृहणं कृपया पंचामृतेन प्रभो ॥ पयोदधि घृतं चैव, मधुं शर्करान्वितम् । पंचामृतं मयानीतं, स्नानार्थं प्रति गृह्यताम् ॥ ३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय नमः । मिलित पंचामृत स्नानं समर्पयामि ।

पंचामृत स्नानान्ते शुद्धोदक स्नानं समर्पयामि । शुद्धोदक स्नानान्ते आचमनीयं समर्पयामि ॥

अथ पयः स्नानम् ।

ॐ ३० पयः पृथिव्यां पयद ओषधीषु पयो दिव्यन्तरिक्षे पयोधाः । पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु महयम् ॥ ५ कामधेनु समुद्भूतं, सर्वेषामपि जीवनम् । यज्ञहेतुं पयस्तुभ्यं, स्वामिन् स्नानार्थमर्पये ॥ ३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय नमः । पयः स्नानं समर्पयामि ।

पयः स्नानान्ते शुद्धोदक स्नानं समर्पयामि । शुद्धोदक स्नानान्ते आचमनीयं समर्पयामि ॥

अथ दधि स्नानम् ।

ॐ ३० दधिक्रावणोऽ अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुरभि नो मुखाकरत्रप्रण आयू गूणि तारिषत् ॥ ५ पयसस्तु समुद्भूतमलद्रव्यं संयोगतः । दध्यानीतं मया धार्मे, स्नानार्थं प्रति गृह्यताम् ॥ ३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय नमः । दधि स्नानं समर्पयामि ।

दधि स्नानान्ते शुद्धोदक स्नानं समर्पयामि । शुद्धोदक स्नानान्ते आचमनीयं समर्पयामि ॥

अथ घृतं स्नानम् ।

ॐ ३० घृतं मिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतमस्य धाम । अनुष्वधमावह मादयत्स्वं स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम् ॥ ५ नवनीत समुद्भूतं सर्वं संतोषकारकम् । यज्ञांगं देवताहारं, घृतंस्नानार्थमानीतम् ॥ ३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय नमः । घृतस्नानं समर्पयामि । घृत स्नानान्ते शुद्धोदक स्नानं समर्पयामि । शुद्धोदक स्नानान्ते आयमनीयं समर्पयामि ॥

अथ मधुं स्नानम् ।

ॐ ३० मधु वाताऽत्रहतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीनः सन्त्वोषधीः । मधु नक्तमुतोषसो मधुमत्पार्थिव गूँ रजः । मधुद्यौरस्तुनः पिता । मधुमात्रो

वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः । ५ वृक्षसारसमुद्भूतं, सर्वं तेजो विवर्धनम् । सर्वं पुष्टिकरं कृष्णं, मधुस्नानंसमर्पये ॥ ३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय नमः । मधु स्नानं समर्पयामि । मधुस्नानान्ते शुद्धोदक स्नानान्ते आचमनीयं समर्पयामि ॥

अथ शर्करा स्नानम् ।

ॐ अपां रसमुद्वयसां सूर्ये सन्तां समाहितं । अपां रसस्य यो रससं वो गृहणाद्युतममुपया-मगृहीतो सीन्द्राय त्वा जुष्टं गृहणाम्येष ते योनिरिद्राय त्वा जुष्टमम् ॥ ५ ईक्षुसारसमुद्भूतं शर्करां सुपनोहराम् । मलापहारिणी वार्षे गृहणं स्नातुमानीताम् ॥ ३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय नमः । शर्करा स्नानं समर्पयामि । शर्करास्नानान्ते शुद्धोदकस्नानं समर्पयामि । शुद्धोदक स्नानान्ते आचमनीयं समर्पयामि ॥

अथ गंधोदक स्नानम् ।

मलयाचल संभूतं, चंदनागुरुसम्भवम् ।
चंदनं देवदेवेश, स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । गंधोदक स्नानं समर्पयामि ।
गंधोदक स्नानान्ते शुद्धोदक स्नानं समर्पयामि ।
शुद्धोदक स्नानान्ते आचमनीयं समर्पयामि ॥

अथ उद्वर्तन स्नानम् ।

नाना सुगच्छि द्रव्यं च, चंदनं रजनी युतम् ।
उद्वर्तनं मयादत्तं, स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । उद्वर्तनस्नानं समर्पयामि ।
उद्वर्तनस्नानान्ते शुद्धोदक स्नानं समर्पयामि ।
शुद्धोदक स्नानान्ते आचमनीयं समर्पयामि ॥

अथ महाभिषेकम् ।

चन्दनकेशर इत्यादि द्वारा ।

यत्पुरुषंव्यदधुः कतिधाव्यकल्पयन् ।
मुखंकिमस्यासीत्किम्बाहूकिमूरुपादाऽउच्येते ॥१०॥
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद् बाहू राजन्यः कृतः ।
ऊरुतदस्यथौश्यः पद्भ्या गूः शूद्रोऽअजायत ॥११॥
चन्द्रमा मनसोजातश्वक्षोः सूर्योऽअजायत ।
श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुखादग्निं रजायत ॥१२॥
नाभ्याऽआसीदन्तरिक्षं गूः शीण्डो द्वौः समवर्तत ।
पद्भ्यांभूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लाकांऽअकल्पयन् ॥१३॥
यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत ।
वसन्तोऽस्यासीदाज्यं ग्रीष्मऽ इधमःशरद्धविः ॥१४॥
सप्तस्यासन्परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वाना ऽअवधन् पुरुषप्पश्म् ॥१५॥
यज्ञेन यज्ञमयजन्तदेवास्तानि
धर्माणिप्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकम्पहिमानः सचन्त
यत्रपूर्वेसाध्या सन्ति देवा: ॥१६॥ अ

॥ इति पुरुष सूक्तम् ॥

॥ श्री पुरुष सूक्तम् ॥

अ हरिः ॐ सहस्रं शीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमि गूः सर्वतप्त्यत्वा त्यतिष्ठदशांगुलम् ॥१॥
पुरुष एवेद गूः सर्वं यद्दूत् यच्च भाव्यम् ।
उतामृतत्वस्येशानो यदनेनातिरोहति ॥२॥
एतावानस्य महिमातो ज्यायांश्च पूरुषः ।
पादोस्य विश्वाभूतानित्रिपादस्या मृतन्दिवि ॥३॥
त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः पादोस्येहाभवत्पुनः ।
ततो विष्वडव्यक्त्रामतसाशनानशनेऽअभि ॥४॥
ततो विराऽजायत विराजोऽअथि पूरुषः ।
स जातोऽअत्यरिच्यतपश्चाद् भूमि मथो पुरः ॥५॥
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सम्भृतम्पृष्ठदाज्यम् ।
पश्चांस्तांश्क्रे वायव्या नारण्या ग्राम्याश्च ये ॥६॥
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतऋचः सामानिजज्ञिरे ।
छन्दां गूः सिजज्ञिरे तस्माद्यज्ञात्समादजायत ॥७॥
तस्मादश्वाऽअजायन्त के चोभयादतः ।
गावो ह जज्ञिरे तस्मात्समाज्ञाताऽअजावयः ॥८॥
तंयज्ञम्बर्हिषि प्रोक्षन्पुरुषं जातमग्रतः ।
तेनदेवा ऽअयजन्तसाध्यात्रृष्टयश्य ये ॥९॥

अथ शुद्धोदक स्नानम् ।

अ ॐ वरुणस्योत्तम्भनमासि वरुणस्य स्कम्भसर्जनीस्थो
वरुणस्य ऋत्सदन्यसि वरुणस्य ऋत्सदनमसि वरुणस्य
ऋत्सदनमासीद ॥५॥
गंगायां मुनिभिः सहैवबहुभिर्नित्यं स्वतंत्रः स्वयं
स्वामिन् स्नानकरः सुकेलि सहितं भक्तैस्तथापार्षदैः
शीतं वोषणमिदं यथर्तुं सुखदं ह्युमत्तगंगाजलं
कृष्ण त्वं विशदं गृहाण च मया स्नानीयमत्रार्पितम् ॥
कावेरी नर्मदा वेणी तुंगभद्रा सरस्वती ।
गंगा च यमुना तोयं मया स्नानार्थमर्पितम् ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । शुद्धोदक स्नानं समर्पयामि ।
शुद्धोदक स्नानान्ते आचमनीयं समर्पयामि

अथ वस्त्रोपवस्त्रे

अ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋचः सामानिजज्ञिरे ।
छन्दां गूः सिजज्ञिरे तस्माद्यज्ञात्समादजायत ॥ ५
निष्कामैर्निज सेविभिः स्वनिरतैर्दत्तानिभक्त्याजनैः
कृष्ण त्वं धृतवान्प्रभोऽतिकृ पयावस्त्राणि रम्याणि वै ।

कार्पासेन विनिर्मितं घनतरं सूक्ष्मं च वस्त्रद्वयं
सौवर्णेन विराजितं शुभमिदं दत्तं मया स्वीकुरु ॥
सर्वं भूषाधिके सौम्ये लोकलज्जानिवारणे ।
मयोपापादिते तुभ्यं वाससी प्रति गृह्णताम् ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । वस्त्रोपवस्त्रे समर्पयामि ।
वस्त्रोपवस्त्रान्ते आचमनीयं समर्पयामि ।

अथ यज्ञोपवीतम्

तस्मादश्वाऽ अजायन्त ये के चोभयादतः ।
गावो ह जज्ञिरे तस्मात्स्माज्जाताऽ अजावयः ॥
वर्णीन्द्राय नमोऽस्तु ते वरदराट् श्री नीलं कंठ प्रभो
दासं मां करुणानिधेऽव भगवन् ब्रह्मव्रतस्य क्षतेः ।
भूमौ नैष्ठिक धर्मं पोषणकरस्त्वं सोत्तरीयं सितं
दत्तं तुभ्यमिदं गृहणं कृपया यज्ञोपवीतं मया ॥
नवभिस्तंतुभिर्युक् तं त्रिगुणंदेवतामयम् ।
उपवीतं मयादत्तं गृहणं परमेश्वर ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । यज्ञोपवीतं समर्पयामि ।
यज्ञोपवीतान्ते आचमनीयं समर्पयामि ।

अथ आभूषणानि

रत्नाढ्यै रसना किरीटकटकस्त्रक् कुंडलैश्योर्पिका
मंजीरांगदं शृंखलादिभिरहं जाम्बूनदाभूषणैः ।
हारैर्मोक्तिकर्निमैश्च विविधैर्गुच्छादिभिः शेखरै
स्त्वा भक्त्यात्मजं पूजयामि कृपया त्वं श्रीहरे स्वीकुरु ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । आभूषणानि समर्पयामि ।

अथ चंदनम् ।

ॐ तंयज्ञम्बर्हिषिप्रौक्षन्युरुषं जातमग्रतः
तेनदेवाऽअयजन्तसाध्या ऋषयश्च ये ॥ ॐ
सद्भिः प्रेमभरेण नित्यमनद्यैः स्वेच्छानुकूलं विभो
सर्वांगे उग्रुचन्दनैः सुरभिर्भृहात्मभिः पूजितः ।
कर्पूरागारुकेसरैर्मुगमदैः संमिश्रितं सुंदरम्
कृष्णत्वं शुभं चंदनं मलयजं गृहीत्वा दत्तं मया ॥
श्रीखंडं चंदनं दिव्यं गश्थाद्यं सुमनोहरम् ।
विलेपनं सुरश्रेष्ठं । चन्दनं प्रतिगृह्णताम् ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । चन्दनं समर्पयामि ।

अथ अक्षताः ।

सौरश्येण युतांश्च चंदनयुतान् काश्मिरमिश्रान्महा
क्रीहिभ्यो जनितांश्च मंगलमया नन्वर्थं युक्ताक्षतान् ।
सर्वेषांपुरु तृस्मिकारकतया सद्वान्यमात्रोत्तमान्
स्वामिस्त्वं कृपयागृहणं च मया भक्त्यापितान्श्रीपते ॥
अक्षतांश्च सुरश्रेष्ठ ! कुङ्कुमाकृताःसुशोभिताः ।
मया निवेदिता भक्त्या गृहणं परमेश्वर ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । अक्षतान् समर्पयामि ।

अथ पुष्पाणि ।

ॐ यत्पुरुषंब्यद्युः कतिधाव्यकल्पयन् ।
मुखंकिमस्यासीलिक्माहूकिम्पूरपादाऽउच्येते ॥ ॐ
जाती चम्पकं कर्णिकारं कमलैः सम्मलिका यथिका
मन्दारं स्थलं पद्माकेतकं महाकुन्दैश्च पुन्नागजैः
पुष्पैर्दूषणं वर्जितै र्बहुविधैस्त्वां पूजयामि प्रभो
तानि त्वां सदयं गृहणं कुसुमालंकारं धृच्छीहरे ॥
माल्यादीनि सुगंधीनि मालत्यादीनि वै प्रभो ।
मयानीतानि पुष्पाणि गृहणं परमेश्वर ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । पुष्पाणि पुष्पमालां च समर्पयामि ।

हस्ते अक्षतान् गृहीत्वा

ॐ वराहाय नमः । पादौ पूजयामि ।
ॐ कूर्माय नमः । गुल्फौ पूजयामि ।
ॐ ऋषभाय नमः । जंघे पूजयामि ।
ॐ मत्स्याय नमः । जानुनी पूजयामि ।
ॐ वामनाय नमः । ऊर्पौ पूजयामि ।
ॐ नृसिंहाय नमः । कटिं पूजयामि ।
ॐ नारायणाय नमः । नाभिं पूजयामि ।
ॐ बुधाय नमः । हृदयं पूजयामि ।
ॐ कल्किने नमः । कंठं पूजयामि ।
ॐ कुमुराय नमः । बाहू पूजयामि ।
ॐ रामाय नमः । हस्तौ पूजयामि ।
ॐ यज्ञनारायणाय नमः । मुखं पूजयामि ।
ॐ कपिलाय नमः । नेत्रे पूजयामि ।
ॐ हरये नमः । श्रोत्रे पूजयामि ।
ॐ कृष्णाय नमः । ललाटं पूजयामि ।
ॐ इष्टदेवाय श्री स्वामिनारायणाय नमः । सर्वागाणि पूजयामि ॥
॥ इत्यंगं पूजा ॥

हस्ते अक्षत पुष्पाणि गृहीता ।

३० मध्ये भक्ति धर्मान्वितावतारिणे श्री स्वामिनारायणाय नमः तं.आ.स्था. पूजयामि ।
 ३० पृष्ठभागे छत्रधारिणे रामप्रतापाय नमः
 तं.आ.स्था.पू. ।
 ३० श्री हरिदक्षिपाशवें गृहीत चामराय अयोध्याप्रसादाय नमः
 तं.आ.स्था.पू. ।
 ३० श्री हरि वामपाशवें गृहीत चामराय रघुवीराय नमः
 तं.आ.स्था.पू. ।
 ३० नंदरामाय नमः तं.आ.स्था.पू. ।
 ३० गोपाळजिते नमः तं.आ.स्था.पू. ।
 ३० सीतारामाय नमः तं.आ.स्था.पू. ।
 ३० ठाकुररामाय नमः तं.आ.स्था.पू. ।
 ३० सर्वोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि धूपं दीपं नैवैद्यं
 फलं तांबूलं दक्षिणां आरातिक्यं पुष्पांजलिं समर्पयामि ।
 अनेन प्रथमावरणार्चनेन श्री हरिकृष्णादि प्रथमावरण
 देवताः प्रीयंतां न मम ।
 । इति प्रथमावरण पूजा समाप्ता ।

अथ द्वितीयावरण पूजा ।

द्वितीयावरणे गुरु रामानंद स्वामी, मुकुन्दानंद स्वामी
 इत्यादि वर्णीन्द्रानां पूजा
 हस्ते अक्षतान् गृहीत्वा आवाहनम्
 ३० उद्घव संप्रदाय प्रवर्तक श्री रामानंद स्वामिने नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० मुकुन्दानंद वर्णीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० जयानंद वर्णीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० अखंडानंद वर्णीन्द्राय नमः तं.आ.पूजयामि ।
 ३० वासुदेवानंद वर्णीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० वैकुंठानंद वर्णीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० मुक्तानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० मूल अक्षर मूर्तये गोपाळानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० ब्रह्मानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० नित्यानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० व्यापकानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० स्वरूपानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० कृपानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।

३० आनंदानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० चैतन्यानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० परमानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० महानुभावानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० शुकानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० ध्यानानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० सांख्यानंद मुनीन्द्राय नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० अग्निकोणे धर्ममूर्तये आत्मानंद मुनीन्द्राय नमः
 तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० नैऋत्यकोणे ज्ञान मूर्तये स्वयंप्रकाशानंद मुनीन्द्राय
 नमः तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० वायुकोणे वैराग्यमूर्तये निष्कुलानंद मुनीन्द्राय नमः
 तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० इशानकोणे ऐश्वर्यमूर्तये सच्चिदानंद मुनीन्द्राय नमः
 तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 एतेभ्यः सर्वोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि धूपदीपं नैवैद्यं
 फलं तांबूलं दक्षिणां आरातिक्यं पुष्पांजलिं समर्पयामि ।
 अनेन द्वितीयावरणार्चनेन मुकुंदानंदादि
 द्वितीयावरण देवताः प्रीयंतां न मम ।
 । इति द्वितीयावरण पूजा समाप्ता ।

अथ तृतीयावरण पूजा ।

तृतीयावरणे प्रेमानंद स्वामी इत्यादि मुनीनां पूजनम्
 हस्ते अक्षतान् गृहीत्वा
 ३० प्रेमानंदमुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० देवानंदमुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० ज्ञानानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० गुणातीतानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० आत्मानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० योगानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० प्रज्ञानानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० त्यागानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० विरक्तानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० आधारानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० निरंजनानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० अभेदानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० निर्गुणानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० भूधरानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० सुखानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।
 ३० विज्ञानानंद मुनये नमः, तं.आ.स्था.पूजयामि ।

एतेभ्यः सर्वोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं
फलं तांबूलं दक्षिणां
आरार्तिक्यं पुष्पांजलिं समर्पयामि ।
अनेन तृतीयावरणाचर्चनेन प्रेमाननंदादि तृतीयावरण देवताः
प्रीयंतां न मम ।

। इति तृतीयावरण पूजा समाप्ता ।

अथ चतुर्थावरण पूजा

चतुर्थावरणे भगवतः चतुर्विंशति अवताराणां पूजनम् ।
दक्षिणेण पाणिना अक्षतान् समर्पयेत् ।

ॐ आदिनारायणाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ मत्स्याय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ हंसाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ यज्ञाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ कूर्माय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ वराहाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ नृसिंहाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ वामनाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ हयग्रीवाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
ॐ धन्वंतरिणे नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।

३० दत्तात्रेयाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० नारदाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० सनकादिकाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० श्री नरनारायणाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० ऋषभदेवाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० कपिलाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० श्री हरये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० वैन्याय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० परशुरामाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० रामचंद्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० श्री व्यासाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० श्री कृष्णाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० श्री बुद्धाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० श्री कल्किने नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
एतेभ्यः सर्वोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं
फलं तांबूलं दक्षिणां

आरार्तिक्यं पुष्पांजलिं समर्पयामि ।
अनेन चतुर्थावरणाचर्चनेन आदिनारायणादि चतुर्थावरण
देवताः प्रीयंतां न मम ।

। इति चतुर्थावरण पूजा समाप्ता ।

अथ पंचमावरण पूजा

पंचमावरणे वेद, धर्म शास्त्र, योगशास्त्र धारिणां
संतवराणां पूजनम् ।
अक्षतात् गृहीत्वा आवाहनम्
३० ऋग्वेद धारिणे नारायणानन्द वर्णीन्द्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० यजुर्वेद धारिणे आनन्दानन्द वर्णीन्द्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० सामवेद धारिणे गोपालानन्द वर्णीन्द्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० अथर्ववेद धारिणे वैकुण्ठानन्द वर्णीन्द्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० धर्मशास्त्र धारिणे शतानन्द मुनीन्द्राय नमः नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० योगशास्त्र धारिणे योगानन्द मुनीन्द्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० सांख्यशास्त्र धारिणे भगवदानन्द मुनीन्द्राय नमः

तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० पंचरात्रशास्त्र धारिणे शिवानन्द मुनीन्द्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० कृष्णानन्द मुनये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० अक्षरानन्द मुनये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० सर्वज्ञानानन्द मुनये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० अद्भुतानन्द मुनये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० शून्यातीतानन्द मुनये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० तद्रूपानन्द मुनये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० पुरुषानन्द मुनये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० शान्तानन्द मुनये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
एतेभ्यः सर्वोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं
फलं तांबूलं दक्षिणां
आरार्तिक्यं पुष्पांजलिं समर्पयामि ।
अनेन पंचमावरणाचर्चनेन नारायणानन्दादि पंचमावरण
देवताः प्रीयंतां न मम ।

। इति पंचमावरण पूजा समाप्ता ।

अथ षष्ठीवरण पूजा

षष्ठीवरणे उत्तमराजादि पार्षदानां आवाहनम्
हस्ते अक्षतान् गृहीत्वा

३०० उत्तमाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० हेमन्तर्सिंहाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० सोम वर्षणे नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० सुरवर्षणे नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० भृगुजिते नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० रत्नजिते नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० नांजाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० अलयाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० नान्नाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० गालवाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० लक्षाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० कुबेरसिंहाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० मानसिंहाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० भीमाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० अर्जुनाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० माणवर्ष्णे नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।

३०० पर्वताय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० नाथजिते नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० नाचिकेताय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० नंदुभयाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० नरोत्तमाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० गोवर्धनाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० हेमन्तरामाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० दक्ष पात्रवे नृसिंहानंद मुनीन्द्रादिभ्यो नमः	तान् आ. स्था. पूजयामि ।
३०० पृष्ठ भागे रामसिंहादि पार्षदं गंगादत्तादि मुख्यं हरिभक्तेभ्यो नमः	तान् आ. स्था. पूजयामि ।
३०० वामपात्रे जया, रमा, ललितादि सर्वं भक्ताभ्यो नमः	ताः आ. स्था. पूजयामि ।
३०० श्रीहरि दक्षाग्रभागे गजाननाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० श्री हरि वामाग्रभागे कष्टभंजनाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
एतेभ्यः सर्वोपचारार्थे गंधाक्षतं पुष्पाणि धूपं नैवैद्यं फलं ताबूलं दक्षिणां	

एतेभ्यः सर्वोपचारार्थे गंधाक्षतं पुष्पाणि धूपं दीपं नैवैद्यं
फलं ताबूलं दक्षिणां
आरातिक्यं पुष्पांजलिं समर्पयामि ।

अनेन षष्ठीवरणार्चनेन उत्तमादि षष्ठीवरण देवताः प्रीयंतां
न मम ।

। इति षष्ठीवरण पूजा समाप्ता ।

अथ सप्तमावरण पूजा

सप्तमावरणे भक्त, ब्रह्मदेव, हरिभक्त, स्त्री भक्तानां पूजनम्
दक्षिण हस्ते अक्षतान् गृहीत्वा आवाहनम्

३०० मयारामाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० प्राणगोविंदाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० लक्ष्मीरामाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० शिवयाङ्गिकाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० मोहनरामाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० हरिशर्मणे नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० कृपाशंकराय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० खट्टवांगाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० जीववर्षणे नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।
३०० काशीदासाय नमः	तं आ. स्था. पूजयामि ।

आरातिक्यं पुष्पांजलिं समर्पयामि ।

अनेन सप्तमावरणार्चनेन मयारामादि सप्तमावरण देवताः
प्रीयंतां न मम ।

। इति सप्तमावरण पूजा समाप्ता ।

अथाष्टासिद्धि पूजनम्

दक्षिण करे अक्षतान् गृहीत्वादेवीन् आहयेत्

३०० पूर्व केसरबहिः अणिमे नमः तां आ. स्था. पूजयामि ।

३०० अग्निकोण केसरबहिः लघिमे नमः

तां आ. स्था. पूजयामि ।

३०० दक्षिणकोण केसरबहिः प्राप्तये नमः

तां आ. स्था. पूजयामि ।

३०० नैऋत्यकोण केसरबहिः प्राप्तये नमः

तां आ. स्था. पूजयामि ।

३०० पश्चिमकोण केसरबहिः महिमे नमः

तां आ. स्था. पूजयामि ।

३०० वायुकोण केसरबहिः इशित्रे नमः

तां आ. स्था. पूजयामि ।

३०० उत्तरकोण केसरबहिः वशित्रे नमः

तां आ. स्था. पूजयामि ।

३० इशानकोण केसरबहिःकामवसायित्रे नमः
तां आ. स्था. पूजयामि ।
एताभ्यः सर्वोपचारार्थं गंधाक्षत पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं
फलं ताबूलं दक्षिणां आरार्तिक्यं पुष्पांजलिं समर्पयामि ।
अनेन अर्चनेन अणिमादि देवताः प्रीयंतां न मम ।
। इति अष्ट सिद्धिपूजा समाप्ता.
अथ दिग्पाल पूजनम् !
दक्षिण हस्ते अक्षतान् गृहीत्वा आवाहयेत्
३० तत्र पूर्वे इन्द्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० अग्निकोणे अग्नये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० दक्षिणे यमाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० नैऋत्यकोणे नित्रहतये नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० पश्चिमे शनैश्चराय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० वायुकोणे चंद्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० उत्तरे कुबेराय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० इशानकोणे रुद्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
एतेभ्यो सर्वोपचारार्थं गंधाक्षत पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं
फलं ताबूलं दक्षिणां आरार्ति पुष्पांजलि समर्पयामि ।
अनेन अर्चनेन इन्द्रादि देवताः प्रीयंतां न मम ।
। इति दिग्पाल पूजा समाप्ता ।

अथ ग्रहपूजनम् ।

डाबा हाथमां चोखा लो, देवने नमस्कार करी जमणा
हाथथी अक्षत वडे देवनुं पूजन करो) दक्षिण हस्ते
अक्षतान् गृहीत्वा आवहयेत्
३० पूर्वे सूर्याय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० अग्निकोणे शुक्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० दक्षिणे भौमाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० नैऋत्यकोणे राहुकेतुभ्यां नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० पश्चिमे शनैश्चराय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० वायुकोणे चंद्राय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० उत्तरे बुधाय नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
३० इशानकोणे गुरवे नमः तं आ. स्था. पूजयामि ।
एतेभ्यो सर्वोपचारार्थं गंधाक्षत पुष्पाणि धूपं नैवेद्यं फलं
ताबूलं दक्षिणां

आरार्तिक्यं पुष्पांजलि समर्पयामि ।
अनेन अर्चनेन सूर्यादि देवताः प्रीयंतां न मम ।
। इति ग्रह पूजा समाप्ता ।

आयुधपूजनम् : शंखाय नमः । पद्माय नमः ।
चक्राय नमः । गदायै नमः ।

द्वारपालो : ज्वरभाय नमः । केशवाय नमः ।
वीराय नमः । देवाय नमः ।
रत्नजिते नमः । वैरजिते नमः ।
मातराय नमः । अमराय नमः ।
इति परिवाराचर्चनं कृत्वाजनमंगल नामावलि
प्रोक्तश्च श्री हर्यष्टेत्तरशत नामोच्चारण पूर्वं तुलसी
दलादिभिः श्री हरिं पूजयेत् ।

अथ जनमंगल नामावली

अनंतरं तुलसीदलं, पुष्पादि वा प्रतिनामान्ते समर्पयेत् ।

अथ तुलसीपत्रम् ।

हस्ते तुलसीपत्रं गृहीत्वा
तुलसी हेमरुपां च रत्नरुपां च मंजरीम् ।
भवमोक्षप्रदां तु भ्यमर्पयामि हरिं प्रियाम् ॥
३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । तुलसीपत्रं समर्पयामि ।

अथ सौभाग्य द्रव्याणि ।

सिदूरं वरं कुंकुमं मृगमदाबीरे हरिद्रां तथा
सौभाग्यं त्वमिदं गृहाण भगवन् सर्वगुलालादिकम् ।

नित्यं स्वीय जनान्कपाजलनिधे सौभाग्यमूर्ते सदा
दोषेभ्यो विरह्य नोऽति सुभगान्कुर्वात्मशर्म प्रद ॥
अबीलं च गुलालं च चोवा चंदनमेव च ।
नाना परिमलद्रव्यैप्रोयतां परमेश्वर ॥
३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । सौभाग्य द्रव्याणि समर्पयामि ।

अथसुगंधितैलम् ।

सुगिधद्रव्यवासाढ्यं विष्णुतैलं मनोहरं ।
वांछितं सर्वलोकानां भगवन् ! प्रतिगृह्यताम् ॥
३० सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः सुगंधितैलं समर्पयामि ।

अथ धूपः ।

ॐ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद् ब्राह्म राजन्यःकृतः ।
ऊरु तदस्य यद्वैश्यः पद्भ्या गूँ शूद्रोऽअजायत ॥ ५
यन्मूर्तौ सुरभित्वमस्ति सहजं यादृः मानोरंजनं
कर्मस्मिश्वजगतीह नास्ति हि तथा लेशोऽपि तस्य कृवचित् ।
स त्वं कृष्ण दशांगसंज्ञितमिमं धूपं सुगन्धिं हरे
भक्त्या मे र्पितमुत्तमं हृदयं ग्राणप्रियं स्वीकुरु ॥

वनस्पति रसोद्भूतो गन्थाद्यो सुमनोहरः ।
आग्रेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रति गृह्णाताम् ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । धूपमाद्ग्रापयामि ।

अथ दिपः।

ॐ चन्द्रमा मनसोजातशक्षोः सूर्योऽअजायत ।
श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुखादग्निरजायत ॥५
सूर्यांगनत्रिसुतादयः सुरगणा यद्वाम एवाक्षरात्
तेजोलेशमवाप्य विश्वमयिलं ह्युद्भासयन्ति प्रभो ! ।
तद्वामाधिपतिस्त्वमेव भगवन्दीपं कृपांभोनिधे
सामोदेव गवां धृतेन विहितं गृहणीष्व वर्तिद्वयम् ॥
आज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया ।
दीपं गृहण देवेश त्रैलोक्यतिमिरापह ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । दीपं दर्शयामि ।

अथ नैवेद्यम् ।

आधारे स्वर्णादिपात्रे भक्ष्यभोज्यलेह्यचोष्यात्मकं
अन्नं परिवेष्य तदुपरि तुलसीपत्रं निधाय ।

गायत्री मंत्रान् पठेत्
ॐ घनश्यामाय विद्वाहे । हरिकृष्णाय धीमहि ।
तत्रः स्वामी प्रचोदयात् ॥
ॐ नारायणाय विद्वाहे । वासुदेवाय धीमहि ।
तत्रो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ॐ भूर्भुवः स्वः । तत्सवितुवरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥
ॐ नाभ्याऽआसीदन्तरिक्षं गूँशीष्णो द्वाः समवर्तन ।
पद्भ्यां भूर्मिर्दिशः श्रोत्रात्थालोकां अकल्पयन् ॥५
नैवेद्यं परमात्मसकुटवटकान्संयावपूरीस्तया
दोहित्रान्धृतपूर्पसूपसुखदाफेणीरसालोदनान् ।
रस्यां शष्कुलिकां बिरंजगुडकापूर्पान्सितान्यिन्दकान्
कृष्ण त्वं धृतशरकरादधिपयश्वेत्यादिकं स्वीकुरु ॥
शर्कराखण्डखाद्यादि, दधिक्षीर धृतादिभिः ।
आहारेर्भक्ष्यभोज्यैश्च, नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । नैवेद्यं निवेदयामि ।
देवाधिदेव विश्वेश स्वामिनारायण प्रभो ।
गृहणेऽं जलं पूर्वपोशनार्थं दयानिष्ठे ॥

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । पूर्वपोशनं समर्पयामि । ग्रास मुद्रां प्रदशयेत्
ॐ प्राणाय स्वाहा । ॐ अपानाय स्वाहा । ॐ व्यानाय
स्वाहा । ॐ उदानाय स्वाहा । ॐ समानाय स्वाहा ।

एलोशीरलवंगादि कर्पूरागरुवासितम् ।

अति तृप्तिकरंतोयं, स्वेच्छया त्वं पिब प्रभो ॥

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । मध्ये पानीयं समर्पयामि ।

अथ पुनः पंच प्राणाहुतीर्द्यात् ।

ॐ प्राणाय स्वाहा । ॐ अपानाय स्वाहा । ॐ व्यानाय
स्वाहा । ॐ उदानाय स्वाहा । ॐ समानाय स्वाहा ।

भगवतः भोजन गीतम्

जमो थाळ जीवन जाउं वारी,

धोकुं कर चरण करो त्यारी. जमो.....टेक.

बेसो मेल्या बाजोठिया ढाली, कटोरां चननी थाली,

जले भर्या चंबु चोखाली. जमो थाळ.....१.

करी काठा घउनी पोळी, मेली धृतसाकरमां बोळी,

काढ्यो रस केरीने घोळी. जमो थाळ.....२.

गळ्या साटा घेबर फुलवडी, दूधपाक मालपुवा कढी,

पुरी पौंची थड़ छे धीमां चढी. जमो थाळ.....३.

अथाणां शाक सुंदर भाजी, लावी छुं तरत करी ताजी
दहीं भात साकर छे झाइ़ी. जमो थाळ.....४.
चलु करो लावुं जल झारी, एलची लर्विंग सोपारी,
पानबीडी बनावी सारी. जमो थाळ.....५.

मुखवास मनगमता लइने प्रसादी थाळ तणी दइने,

भूमानंद कहे राजी थइने, जमो थाळ.....६.

उत्तरापोशनं समर्पयामि । हस्तप्रक्षालनं समर्पयामि । मुख

प्रक्षालनं समर्पयामि ।

कस्तूरी कुंकुमोपेतम् गोरोचन समन्वितम् ।

करांगोद्वर्तनं गंधं, गृहण धर्मनंदन ॥

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । करोद्वर्तनार्थं चंदनं समर्पयामि ।

नैवेद्यान्ते आचमनम् ।

गृहणीष्वाचमनीयमुत्तमजलंस्वच्छं करोद्वर्तनं

कर्तुं तच्छुभचन्दनं सुरभिमत्कृष्णास्तथांगीकुरु ।

पानार्थम् च तथाऽतिमिष्टमपलं ह्यन्मत्तगंगाजलं

स्वप्रेष्टं नलदैःसुवासितमिदं भक्त्यात्मज स्वीकुरु ॥

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । नैवेद्यान्ते आचमनीयं समर्पयामि ।

अथ ताम्बूलम् ।

ॐ यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत ।
 वसन्तोऽस्यासीदाज्यं ग्रीष्मऽइधमः शरद्विः ॥ ॐ
 नित्यं ब्राह्मणसाधुपोषणरतः सांगात्मभक्तेद्वृद्धं
 पंथानं विद्धमिताशनरतस्वं नागवलीदलम् ।
 जातीपुष्टलवंगपूगाखदिरैर्जातीफलैलासुधा
 त्वक्कर्पूर समन्वितं हरइदं गृहणीष्व दत्तं मया ॥
 पूर्णीफलं महद् दिव्यं, नागवलीदलैर्युतम् ।
 एलादि चूर्णं संयुक्तं, तांबूलं प्रतिगृह्यताम् ॥

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
 नमः । मुखवासं समर्पयामि ।

अथ फलार्थम् ।

प्रेष्णा पूजित पादपल्लवयुगो राधारमाभ्यां सदा
 भूमौ भक्तसुखाय रम्यनगरे वृत्तालयाख्ये वसन् ।
 कृष्णात्वं पनसाम्रपूगकदलीखर्जूरसीताफलं
 नालीकेरफलं तथाऽमृतफलं दिव्यं गृहणं प्रभो ॥
 इदंफलं मयादेव, स्थापितं पुरतस्तव ।
 तेन मे सफलावासि, भर्वेज्जन्मनि जन्मनि ॥

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
 नमः । फलार्थं समर्पयामि ।

अथ दक्षिणा ।

ब्रह्मेन्द्रादिसुरैरनन्तभुवनाध्यक्षैर्निंजं मस्तकं
 मुक्त्वा भुर्युपदाश्व पादकजयोः पीठेन तस्या निशम् ।
 पूजोनात्यतिरिक्तदोषहृष्टये तत्पूर्तये श्री हरे
 स्वामिन्कांचनदक्षिणा महमिमां ते स्थापयाम्यग्रतः ॥
 हिरण्यगर्भं गर्भस्थं हेमबीजं विभावसोः ।
 अनन्तपुण्यफलदमतः शांतिं प्रयच्छ मे ॥
 ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
 नमः । दक्षिणां समर्पयामि ।

अथ नीराजनम् ।

ॐ अर्गिन्देवता वातो देवता सूर्योदेवता चंद्रमा देवता
 वसवो देवता रुद्रा देवतादित्या देवता मरुतो देवता विश्वदेवा
 देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता ॥ ॐ
 शैषाद्यैर्विकृथैः प्रणामसमये स्वैः स्वैः शिरोभिः सदा
 चंचत्वच्छक्तिरीटरत्नकिरणैर्नीराजितांग्रिद्वयः ।
 कृष्णात्वं बहुर्वितर्पिर्भिर्ददयगं नीराजनं श्रीहरे

लोकानन्दकरः प्रकाश बहुलो दत्तं मया स्वीकुरु ॥
 चतुर्वर्ति समायुक्तं घृतेन च सुपूरितम् ।
 नीराजनेन संतुष्टो भवत्येव जगत्पते ॥

आरती

जय सदगुरु स्वामी, प्रभु जय सदगुरु स्वामी,
 सहजानन्द दयालु (२) बलवंत बहुनामी जयदेव
 जयदेव..... १
 चरणसरोज तपारां, वंदु कर जोडी, (२)
 चरणे शीश धर्याथी (२) दुख नाख्यां तोडी ० जय.. २
 नारायण नरभ्राता, द्विजकुल तनु धारी, (२)
 पामर पतित ऊद्धार्या (२) अगणित नरनारी जय.... ३
 नित्य नित्य नौतम लीला, करता अविनाशी, (२)
 अडसठ तीर्थ चरणे (२) कोटि गया काशी जय. ४
 पुरुषोत्तम प्रगटनुं जे दर्शन करशे, (२)
 काळ करमथी छूटी (९९२) कुटुंब सहीत तरशे..... जय.. ५
 आ अवसर करुणानिधि, करुणा बहु कीथी, (२)
 मुक्तानन्द कहे मुक्ति (२), सुगम करी सिथी..... जय.. ६
 ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
 नमः । नीराजनं समर्पयामि ।
 देवाभिवन्दनम् । आत्माभिवन्दनम् । हस्तप्रक्षालनम् ।

अथ प्रदक्षिणा ।

ॐ समास्यासन्यरिधयन्निः सम समिधः कृताः ।
 देवा यद्यज्ञं तन्वाना अबन्धन् पुरषप्पशुम् ॥ ॐ
 सावर्णाण्डचया भ्रमन्ति विवरे रोप्णः सदा यस्य वै
 तेष्व एडेषु च बिभ्रतो ह्यगणितान् लीलावतारान्हे ।
 भक्ताधौघ विनाशिनीः प्रतिपदं बध्वा करौत्वन्मनाः
 कुर्वेन नाथ परिक्रमां वृषजनै स्तेऽहं भवात्याहि माम् ॥
 यानि कानि च पापाणि ज्ञाताज्ञातकृ तानि च ।
 तानि सर्वाणि नश्यन्तु प्रदक्षिणा पदे पदे ॥
 पदे पदे या परिपूजकेभ्यो
 सद्योऽश्वमेधादि फलं ददाति ।

तां सर्वं पापक्षय हेतुभूतां

प्रदक्षिणां ते परितः करोमि ।

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
 नमः । प्रदक्षिणां समर्पयामि ।

अथ नमस्कारान् ।

दृग्वाणी मन उत्तामांगचरणोरोजानु हस्तैरहं
 साष्ठांगं प्रणामाम्युताक्षिकरवाक्स्वान्तोत्त मांगैरी ।
 पंचांगं शनकै यथार्थमवनौत्वदक्षपाश्वे मनाक्

तुभ्यं त्वद्भवदीयपादरजसां निर्वेतनः किंकरः ॥
नमः सर्वहितार्थाय जगदाधार हेतवे ।
साष्टिंगोऽयं प्रणामस्तुप्रयत्नेन मयाकृतः ॥
स्वामिनारायणं देवं वंदेहं कामदं विभुम् ।
लीलया वर्तते विश्वं यस्य तस्मै नमोनमः ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । नमस्कारं समर्पयामि ।

अथमहामंत्र जाप ।

यजमाने स्वामिनारायण महामंत्रनी माला भगवत्
स्वरुपनां अनुसंधाने सहित यथासमय (समयावकाश) फेरवबी

अथ मंत्रपूष्णांजलि ।

ॐ यज्ञेनयज्ञमयजन्तदेवास्तानि
धर्मार्णिप्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकम्पहिमानः सचन्त
यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥ ॐ
ॐ राजाधिराजाय प्रसह कल्याणं कारिणे
नमो नारायणाय पावितात्मीयजनाय
श्री वासुदेवाय स्वाश्रितानन्तजन्म पापन्ते

वयं वै नमस्कुर्महे कृष्णाय भूयो हरिकृष्णाय
नीलकण्ठाय नमोनमः । स त्वं कामान्कामकामाय
मह्यं कामेश्वरः पुष्पपुत्रो दधातु ।
देवाधिदेवाय वै श्रवणस्पत्यदात्रे महाराजाय नमः ।
देहि सप्राज्यं भोज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं
राज्यादधिं महाराजमहाधिपत्यं त्वदीयं मे दास्यं
समुद्पर्यन्तायाः सार्वभौमश्रियः ।
आव्विपरार्धार्युविधिपदामेरायधिकमेकराङ्गाख्यं
सत्यमेव त्वदापधिपत्यं मन्ये ब्रह्मण्डाधीशास्त्व
दासैश्वर्यास्तस्मान्नान्यत्वतः कामयामहे ।
तत्राप्येष श्लोकोऽभिगीतः ।
देवाधिदेवः सर्वात्माक्षर धामाधिपः स्वयम् ।
तं सुवंसंतं नमस्कुर्वन्न भूयः कल्पसेऽध्वने ॥ १
ब्रह्माख्यै पुरुषैश्च दिव्यतनुभिर्वेदैः सदासंस्तुतः
शेषाद्यैरमरैः किरीटपटलैर्व्याघटितांघ्रासनः ।
मन्वाद्यैश्य नराधिपैः सुग्रहनं गत्वा वनं चिन्तितो
धार्मिस्वं च गृहणं पुष्पनिकरं दासांजलिस्थं हरे ॥ २
नाना विधानि पुष्पाणि यथाकालोद्भवानि च ।
पुष्पांजलि मयादत्तं गृहणं परमेश्वर ॥

ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । मंत्र पुष्णांजलि समर्पयामि ।

अथ राजोपचाराः ।

मुक्तादामविभूषितं शशिनिभं छत्रं हृष्टे चामरे
चार्दर्शं व्यजनं दिवाकरमुखी नृत्यं सुगीतं तथा ।
षट्त्रिंशट्ट्रिधवाद्यमुत्तममहं राजोपचारानिमान्
सर्वेशाय समर्पयामि हरये राजाधिराजाय ते ॥
(छत्रं समर्पयामि आदि आठेय उपचार बोलती
वर्खते दरेकरी पाछल समर्पयामि
शब्द बोलीने चोखा चझाववा ।)
छत्रं, चामरं, दर्पणं, व्यंजनं, सूर्यमुखी, नृत्यं,
गीतं, वाद्यं समर्पयामि ।
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । अष्टराजोपचारान् समर्पयामि ।

अथ प्रार्थना ।

भवसंभवभी तिभेदनं सुखं संपत्करुणानिकेतनं ।
ब्रतदानतपः क्रियाफलं सजानन्दं गुरु भजेसदा ॥ १
करुणामयचारुलोचनं, शरणायातजनार्तिमोचनम् ।
पतितोद्धोरणाय तत्परं सहजानंदगुरुं भजे सदा ॥ २

निजतत्वं पथावबोधनं, जनतायाः स्वत एव दुर्मम् ।
इति चिन्त्य गृहीतविग्रहं सहजानंदगुरुं भजेसदा ॥ ३
विधिंशंभुमुखेर निग्रहं, भवपाथोधिपरिभ्रमाकुलम् ।
अपिधार्यमनो नरप्रभं, सहजानंदगुरुं भजे सदा ॥ ४
निजपादपयोजकीर्तनं, सततं स्याद्वजीवगोचरम् ।
इति यः कुरुते क्रतूतस्वं, सहजानंदगुरुं भजे सदा ॥ ५
बहिरीक्षणालोकमानुषं, निजदत्तांबकर्दिश्नां हरिम् ।
भजनीयपदं जगदगुरुं, सहजानंदगुरुं भजे सदा ॥ ६
शरणागतपापपर्वतं, गणयित्वा न तदीय सद्गुणम् ।
अणुमप्यतुलं हि मन्यते, सहजानंदगुरुं भजे सदा ॥ ७
भववारिधिमोक्षसाधनं, गुरुराज्यप्रकटस्वसंगमम् ।
प्रकटीकृतवान् कृपावशः सहजानंदगुरुं भजे सदा ॥ ८
भगवन् कृपया त्वया कृतं, जनतायामुपकारमीहशम् ।
क्षमते प्रतिकर्तुमत्र कः कुरुते दीनजनस्तोऽजलिम् ॥ ९
त्वमेव माता च पिता त्वमेव,
त्वमेव बंधुश्च सखा त्वमेव ।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव,
त्वमेव सर्वं मम देवदेव ॥
निजाश्रितानां सकलार्तिहन्ता,
सधर्मभक्तेरवनं विधाता ।

दाता सुखानां मनसेप्सितानां,
तनोतु कृष्णोऽखिलं मंगलं नः ॥
कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा,
बुद्ध्याऽत्मना वाज्ञसृतस्वभावात् ।
करोमि यद्यत् सकलं परम्मे,
नारायणायेति समर्पयामि ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । प्रार्थनापूर्वकं नमस्कारं समर्पयामि ।

क्षमायाचनम् ।

आवाहनं न जानामि, न जानामि तवार्चनम् ।
पूजां चैव न जानामि, क्षमस्व परमेश्वर ॥
अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम् ।
तस्मात्कारुण्यं भावेन रक्ष मां पुरुषोत्तम् ॥
गतं पापं गतं दुःखं गतं दारिद्र्यमेव च ।
आगता सुखं संपत्तिः पुण्योऽहं तव दर्शनात् ॥
मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्ति हीनं सुरेश्वर ।
यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥
यदक्षरपदभ्रष्टं मात्राहीनं च यद्भवेत् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देव चप्रसीद परमेश्वर ॥

नमः सर्वहितार्थाय जगदाधारं हेतवे ।
साष्ठ्यांगोऽयं प्रणामस्ते, प्रयत्नेन मया कृतः ॥
यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपो यज्ञं क्रियादिषु ।
न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो बन्दे तमच्युतम् ॥
अपराधं सहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया ।
दासोऽयमिति मां मत्वा क्षमस्व परमेश्वर ॥
ॐ सांगाय सपरिवाराय भगवते श्री स्वामिनारायणाय
नमः । क्षमापानं समपर्यामि ॥

अथ अर्पणम् ।

ॐ भारतवर्षे आर्यावर्तान्तर्गतं, ब्रह्मावर्तैकदेशे, गुजरातप्रान्ते, साध्रमत्यातीरे अत्राद्य नारायणं संवत्सरे नारायणं अयने नारायणं ऋतौ
महामांगल्यफलप्रदं मासोत्तमं मासे, नारायणं मासे, नारायणं पक्षे नारायणं तिथौ नारायणं वासरे यथायथं गाशस्थानस्थितेषु सर्वेषु ग्रहेषु
मम सकलं शुभं मनोरथं सिद्ध्यर्थं अनेन यथा ज्ञानेन यथा शक्ति
यथा
मिलितोपचारद्रव्यैः कृतेन श्री स्वामिनारायणं महापूजाख्येन
कर्मणा भगवान्

श्री स्वामिनारायणः सांगः सपरिवारः प्रीयतां न मम ।
कृतेऽस्मन् श्री स्वामिनारायणं महापूजाख्ये
कर्मणिन्यूनातिरिक्तं यत्कर्म तत्सर्वं श्री स्वामिनारायणं
प्रसादात्परिपूर्णमस्तु ।

अथ विसर्जनम् ।

श्रद्धा पूर्वमनेन चारुविधिना शश्वम्हापूजनं
स्वश्येवाचरते स्वधर्मरतये भक्ताय सर्वात्मना ।
दिव्यं भूरि तदीप्सितं प्रददतं सर्वोत्तमं सत्सुखं
त्वामात्मेश विसर्जयामि हृदि मे सर्वागदेवैः सह ॥
स्वस्थानं गच्छ देवेशं पूजामादाय मामकीम् ।
इष्टकामं प्रसिद्ध्यर्थं पुनरागमनाय च ॥

आचमनम् ।

ॐ श्री स्वामिनारायणाय नमः ।
ॐ श्री हरिकृष्णाय नमः ।
ॐ श्री पूर्णं पुरुषोत्तमाय नमः ।
ॐ सांगः सपरिवारः श्री स्वामिनारायणः सदा मम
हृदये वसतु । प्रीयतां न मम ।
इति श्री स्वामिनारायणं महापूजा विधिः समाप्तः ॥
॥ श्री हरिः प्रसन्नोऽस्तु ।

आशीर्वादना श्लोको ।

स्वस्त्यस्तु ते कुशलमस्तु चिरायुरस्तु गोवाजिहस्ति
धनधान्यं समृद्धिरस्तु ।
ऐश्वर्यमस्तु विजयोऽस्तु रिपुक्षयोऽस्तु वंशे सदैव
भवतां हरिभक्तिरस्तु ॥

सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे सुन्तु निरामया ।
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद् दुःखभावेत् ॥
स्वस्तिस्तु या विनाशाख्या
पुण्यं कल्याणवृद्धिदा ।

विनायकप्रिया नित्यं
तां च स्वर्णिं ब्रुवन्तु नः ॥ (१)

नारदाद्या ऋषिगणाः

ये चान्ये च तपोधनाः ।

भवन्तु यजमानस्य

आशीर्वादपरायणा : ॥ (२)

आदित्या वसवो रुद्राः

विश्वदेवा मरुदूणाः ।

लोकपाला : प्रयच्छन्

मंगलानि श्रियं यशः : ॥ (३)

गायत्री सती सावित्री
शाची लक्ष्मी : सरस्वती ।
मृडानी मातर : सर्वा
भवन्तु बुद्धिदा : सदा ॥ (४)
ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः
सामवेदो ह्यथर्वणः ।
ब्रह्मवाक्यं सदानित्यं
अन्ति तव शत्रवः ॥ (५)
यावद् भागीरथी गंगा
यावद्वेदो महेश्वरः ।
यावद्वेदः प्रवर्तने
तावत्वं विजयी भव ॥ (६)
मन्त्रार्थः सफलाः सन्तु
सन्तु पूर्णा मनोरथाः ।
शत्रूणां बुद्धिनाशोऽस्तु ।
मित्राणामुद्यस्तव ॥ (७)
बहुधनधान्यं पशुपुत्रलाभं शतसंवत्सरं
दीर्घमायुः ॥ आराद्ध्यदेवः प्रसन्नोऽस्तु ॥

अथ पुराणोक्तविधिना
यज्ञोपवीत धारण विधिर्भवते ॥
अथ आचमन विधि ।
ॐ अवतारिणे श्री स्वामिनारायणाय नमः ।
ॐ अवतारिणे श्री हरिकृष्णाय नमः ।
ॐ अवतारिणे श्री सहजानंद स्वामिने नमः ।
अथ प्राणायाम विधि ।
प्राणायाम त्रयं कुर्यात् ।
ॐ श्री स्वामिनारायणाय नमः ।
अथ संकल्पः ।

अद्येत्यादि मम श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठान सिद्ध्यर्थं
तथा च अमुककर्माङ् गत्वेन विहितं नूतन यज्ञोपवीत
धारणमहं करिष्ये ।

अथ सूत्रत्रिगुणीकरणं प्रक्षालनं मार्जनम् ।
संकल्पं करीने पछी पहेला सूत्रत्रिगुणीकरणं तत्र
मंत्रः ॐ नारायणाय नमः एम आनावडे प्रक्षालन करी
फरीथी दश वर्खत विष्णुनाम मंत्र वडे मार्जन करवुं ।

देव चरणोदक ग्रहणम् ।

अकाल मृत्यु हरणं सर्व व्याधि विनाशनम् ।
हरिपादोदकं तीर्थं जठरे धारयाम्यहम् ॥
पादोदकं धर्मपुत्रं पिबति यो नरस्तव ।
तस्यान्तर्गतं पापं नश्यति नात्र संशयः ॥
हस्त प्रक्षालनम् ।

अथ प्रसाद भक्षणम् ।

नारायणप्रसादं तु गृहीत्वा चभक्तिभावतः ।
सर्वान्कामानवाज्ञाति प्रेत्य सायुज्यमाज्ञयात् ॥
सहजानंद स्वामी महाराजनी जय
श्रीपति श्रीधरं सर्वदेवेश्वरं
भक्ति धर्मात्मजं वासुदेवं हरिम् ।
माधवं केशवं कामदं कारणं
स्वामिनारायणं नीलकण्ठं भजे ॥

अथ तन्तुदेवानां आवाहनम् ।

शार्दूलविः
श्रीजुष्टे वटपत्तने नृपथे भूपस्य हर्ष्याङ्गणे
नागेन्द्रो परिरुढ मीडितपदं भूपेन भक्तया भृशम् ।
नानारत्नमणीन्द्र मौक्तिकलितं हेमोद्ध्रवं भूषणम्,
मुर्धगे दथतं नमामि रुचिरं श्री स्वामिनारायणम् ॥१॥
प्रथमतन्तौ ॐ श्री स्वामिनारायणाय नमः श्री
स्वामिनारायणम् आवाहयामि स्थापयामि परजयामि
सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ॥

वसन्ततिलकाः

उद्धमदारमचितं शुभमूलिपूर्याम्,
तद्वच्छुपयसि पुरेऽप्यकरोन्नवीनम् ।
प्रेष्णा प्रबोध्य जनतां जगदीशधामा,
योध्याप्रसादमति नौमि गुरुं मनीनाम् ॥२॥
ॐ विदीयतन्तौ श्रीदेशिकेन्द्राय अयोध्याप्रसादाय
नमः अयोध्याप्रसादम् आवाहयामि स्थापयामि पूजयामि
सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणिसमर्पयामि ॥२॥

शिखरिणीः

जनानामासानां स्वमिह शरणं स्थापनतया,
हरेरैकनितिक्यं जगति ननु भक्तौ वृषभभवः ।

हरि यस्मिन् प्रीतः स भृशमभवत्तं शुभगुणं,
नमाप्याचार्येन्दुं मम हि रघुवीरं गुरुमहम् ॥३॥
ॐ तृतीयतन्तौ श्री देशिकेन्द्रायरघुवीराय नमः रघुवीरम्
आवाहयामि स्थापयामि
पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ॥३॥
शिखरणी :
अजसं सप्त्रासं परमसहजानन्दनिकटे
स्थिरं तत्सेवायां निपुणमनवद्यं मतिमताम् ।
सतां चाद्यं वन्दे सदयहृदयं नैषिकवरं,
मुकुन्दानन्दाख्यं धृतशुभगुणाकल्पमनिशम् ॥४॥
ॐ चतुर्थतन्तौ मुकुन्दानन्दवर्णिने नमः
मुकुन्दानन्दवर्णिनम् आवाहयामि
स्थापयामि पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि
समर्पयामि ॥४॥
प्रहर्षिणी :
शास्त्रं वयुन विरक्तिभक्तियुक्तम्,
सद्बून्दं मुकुटमणि बृहद्वतानाम् ।
वन्देऽ हं कविवरमत्रवासुदेवा,
नन्दाख्यं विनयदयाक्षमाद्युपेतम् ॥५॥
ॐ पंचमतंतौ श्रीवासुदेवानन्दवर्णिने नमः

वासुदेवानन्दवर्णिनम् आवाहयामि
स्थापयामि पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि
समर्पयामि ॥५॥
सार्दूल :
श्रीमद्भुमाँड़ गजातांग्रिकमलं युगले भृंगराजं मनोज्ञं,
वैराग्योतल्कृष्णेगोज्जितविषयविषाभ्येधि मिथ्यानुरागम् ।
स्वान्तर्बर्हेव नित्यं वृषकुल जलजाहस्करं वीक्ष्यमाणं,
गोपालानन्दसंज्ञं मुनिवर मनवं योगिराजं नमामि ॥६॥
ॐ षष्ठतन्तौ गोपलानन्दमुनये नमः गोपालानन्द मुनिम्
आवाहयामि स्थापयामि
पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ॥६॥
शार्दूल विः
नानापद्यसुकाव्यशीघ्रचना दक्षं स्वधर्मस्थिरं
छद्मोभिः सुकृतैर्हरि वृषभुवंसंप्रीणयामास यः ।
मैत्रीं तेन गतः स्वनर्मवचनैः संहासयन्तं स्थिरं,
ब्रह्मानन्दमुर्निं नमामि तमहं देशाद्यभिज्ञं मुदा ॥७॥
ॐ सप्तमतन्तौ ब्रह्मानन्दमुनये नमः ब्रह्मानन्द मुनिम्
आवाहयामि स्थापयामि
पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि
समर्पयामि ॥७॥

शार्दूल :
प्रासोवासमर्हनिंशं च सहजानन्दस्य यः सन्निधौ,
प्रीत्या तं समतोषयद्यतिपतिः भक्त्यानुवृत्या भृशम् ।
वैराग्योज्जितसर्वलोकविभवं चैकान्तर्धमप्रियम्,
वन्दे तं विदुषांवरं शुकमुनिं शान्तस्वाभावं सदा ॥८॥
ॐ षष्ठमतन्तौ श्रीशुकानन्दमुनये नमः शुकानन्दमुनिम्
आवाहयामि स्थापयामि
पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ॥८॥
सार्दूल :
चक्रे नित्यं कथां यः प्रकटभगवतः सन्निधाने मनोज्ञां,
यस्मै प्रादात् प्रसन्नो निजधृतवसनादीन्यसौ पूर्णकामः ।
जेतायः पण्डितानां जगति विवदतां देवताचार्यभक्तं,
नित्यानन्दं मुनीन्द्रं तमनुदिनमहं नौमि भक्तप्रधानम् ॥९॥
ॐ नवमतन्तौ श्रीनित्यानन्दमुनये नमः नित्यानन्दमुनिम्
आवाहयामि स्थापयामि
पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ॥९॥
अथ यज्ञोपवीतग्रंथि देवतानामावाहनम् ।

शार्दूल :
श्रीमद्धर्मधुरंधरं सुखकरं कारुण्यं पाथोनिधिम्,
सन्नाथं निगमान्तगीतयशसं पाथोदनील प्रभम् ।

धर्मस्वीकृतभूषणं स्वमहसा धर्मात्मजं स्वामिनं,
सद्ब्रामः पतिमक्षरस्य सहजानन्दं हरिं तं भजे ॥१॥
ॐ ग्रन्थिमध्ये श्रीसहजानन्दस्वामिने नमः श्री
सहजानन्दस्वामिनम् आवाहयामि
स्थापयामि पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि
समर्पयामि ॥१॥

वसन्ततिलका :

श्रीमन्नवीनजलजासितसुन्दरांगम्,
रत्नांगुलीयवलयांगदहस्तं युग्मम् ।
मन्दारकु न्दसुरभिस्थलपद्महारं,
वन्दे विशुद्धहरिकृष्णमहं सदीशम् ॥२॥
ॐ ग्रन्थिमध्ये श्रीहरिकृष्णाय नमः श्री हरिकृष्णम्
आवाहयामि स्थापयामि
पूजयामि सकलोपचारार्थे गंधाक्षत पुष्पाणि समर्पयामि ॥२॥

शार्दूल :

रक्षन् वेदमन्द मन्दरगिरिं बिभ्रद्वरामाहरन्,
प्रह्लादं परिपालयन् बलिमनः क्षुभ्यन् क्षयन् क्षत्रियान् ।
लंकेशान्तकरश्चकंसशमनः शान्तो सुरोन्मोहनः,
म्लेच्छोन्मूलनकारकस्तमनिशं श्रीनीलकण्ठं भजे ॥३॥

ॐ ग्रन्थिमध्ये श्रीनीलकण्ठाय नमः श्रीनीलकण्ठं

आवाहयामि स्थापयामि पूजयामि ।

श्री स्वामिनारायणाद्यावाहित देवताभ्यो नमः
यथास्थानमहं न्यसामि ।

अथ ध्यानम् ।

उपजातिः

प्राजपतेर्यत्सहजं पवित्रं, कार्पाससूत्रोद्भवब्रह्मसूत्रम् ।
ब्रह्मत्वसिद्ध्यै च यशः प्रकाशं, जपस्य सिद्धिं कुरु ब्रह्मसूत्र ॥१॥

अथ यज्ञोपवीतधारणम् ।

दक्षिण हस्ते जलं निधाय ।

ॐ यज्ञोपवीतमिति मन्त्रस्य “नारायणऋषिः” त्रिष्टुप्छन्दः
“भक्तिधर्मनन्दनः”

श्रीहर्देवता यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः

(यज्ञोपवीतने बने हाथनां अंगुठा अने कनिष्ठिका
आंगलीमां धारण करी हाथ ऊंचा करी सूर्यनारायण तरफ
राखी हाथ ऊंचा राखवा अने नीचेनो मंत्र बोलवो ।)

ॐ यज्ञोपवीतं परं पवित्रं, प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् ।

आयुष्यमङ्गं प्रतिमुंचं शुभं यज्ञोपवीतं बलमस्तुतेजः ॥१॥

ॐ “यज्ञोपवीतमसि यज्ञस्य त्वां
यज्ञोपवीतत्वेनोपनह्यामि”

उपयोगी श्लोको

आदौ प्रेमवतीवृषाङ्गजननं सञ्चकतीर्थाटनं
दुष्कर्मोपशमं च साधुशरणं सद्वर्मसंस्थापनम् ।
हिंसार्वजितभूरियज्ञकरणं मूर्तिपतिष्ठापन-
मार्यस्थापनमक्षराख्यगमनं सत्सङ्गिसञ्चिनम् ॥१॥

आदौ रामतपोवनाभिगमनं हत्वा मृगं काश्नं
वैदेहीहरणं जटायुमरणं सुग्रीवसम्भाषणम् ।

वालीनिग्रहणं समुद्रतरणं लङ्घापुरीदाहनं
पश्चाद्रावणकुम्भकरणहननं चैतद्विं रामायणम् ॥२॥

आदौ देवकिजन्मगर्भजननं गोपीगृहे वर्धनं
मायापूतनजीवतापहननं गोवर्धनो द्वारणम् ।

कं सच्छेदनकौरवादिहननं कुन्तीसुतापालन-
मेतद्वागवतं पुराणकथितं श्रीकृष्णलीलामृतम् ॥३॥

आदौ पाण्डवधार्तराष्ट्रजननं लाक्षागृहे दाहनं
द्यूतस्त्रीहरणं वने विहरणं मत्स्यालये वर्तनम् ।

लीलागोग्रहणं समुद्रतरणं सन्धिक्रियाजृम्भणं

पश्चाद्विष्मसुयोधनादिमरणं चैतन्महाभारतम् ॥४॥

पातुं धर्ममधर्ममुत्खनयितुं श्रीभक्तिधर्माङ्गतो

जातायोत्तरकोसलेषु दयया सर्वे श्वरेशाय च ।

तस्मि वाक्यसधारसैर्विदधते नैजैनिजानां मह-

(आ मंत्र वडे पृथक पृथक यज्ञोपवीत धारण करवी
जेम के ब्रह्मचारीए त्रण सूत्रवाली तथा गृहस्थोए त्रण सूत्र
वाली बे जनोऽधारण करवी).

अथ जीर्णसूत्रत्याग ।

(शुरुआतमां आचमनकी हाथ धोइ पछी नीचेनो श्लोक बोलो ।)

एतावत्दिनपर्यन्तं ब्रह्मत्वं धारितं मया ।

जीर्णत्वात् त्वत् परित्यागो गच्छ सूत्र यथा सुखम् ॥

(आ मंत्र वडे जीर्ण यज्ञोपवीतने शिरोमार्गथीः
मस्तकेथीः पृथक पृथक काढीने शुद्ध भूमिमां त्यागकरी
आचमन करी हाथ धोइ यथा शक्ति भगवानना नाम मंत्र
जापादिक करवां ।)

अथ समर्पणम् ।

(जमणा हाथमां पाणी लङ लो ।)

अनेन नूतन यज्ञोपवीतधारणाख्यकर्मकृतेन यथाशक्ति
श्री भगवत्त्राममन्त्रजापादि कर्मणा श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां न मम ।

(जमणा हाथनुं पाणी नीचे मूकी दो ।)

फरी एक बखत आचमन करी हाथ धोइ नाखो ।

श्रीरस्तु शुभमस्तु ॥

। इति यज्ञोपवीत धारण विधिसंपूर्ण ।

स्तम्भे श्रीहर्ये नमोऽस्तु सहजानन्दाय सद्वर्णिने ॥५॥

श्रीकृष्णाय तमोहराय हरये श्रीनीलकण्ठाय ते
श्रीनारायणनामधेयधृतये धर्मात्मजायाऽऽत्मने ।

सद्वर्मावनसम्भवाय हरियुक्त्कृष्णाभिधायानिशं
षष्णामावलिसंयुताय सहजानन्दाय वन्दामहे ॥६॥

श्रीमच्छारदपूर्णचन्द्र विलसत्स्मेराननं श्रीहरिं
तुङ्गे पीठवरे स्थितं परिवृतं सद्वक्तवृन्दैर्यथा ।

ताराभिर्विधुमर्च्यमानमुस्रथा तैश्चन्दनैः कौस्मे-
हरैः शेखरपडिक्तभिश्व हृदये शुक्लाम्बरं चिन्तये ॥७॥

स्नातं चन्दनचर्चितं निजजनैः पुष्पसृजालङ्कृतं
प्रातः सूर्यमयूखसेवितमुखं श्रीचन्द्रशालोपरि ।

धृत्वा रोटकमेकपाणितलके भड्क्त्वाऽन्यहस्तेन तं
भुजानं प्रविलोक्य सेवकगणान् वदे सदा स्वामिनम् ॥८॥

कस्तूरीतिलकं ललाटपटले वक्षःस्थले कौस्तुभं
नासागे वरमौक्तिकं करतले वेणुं करे कङ्कणम् ।

सर्वाङ्गे हरिचन्दनं सुललितं कण्ठे च मुक्तावर्लि
गोपनीपरिवेष्टितो विजयते गोपालचूडामणिः ॥९॥

जन्माद्यस्य यतोऽन्वयादितरतश्चर्थेष्वभिजः स्वराद्
तेने ब्रह्म हृदय आदिकवये मुहूर्नित यत्सूरयः
तेजोवारिमृदां यथा विनिमयो यत्र त्रिसर्गो मृषा

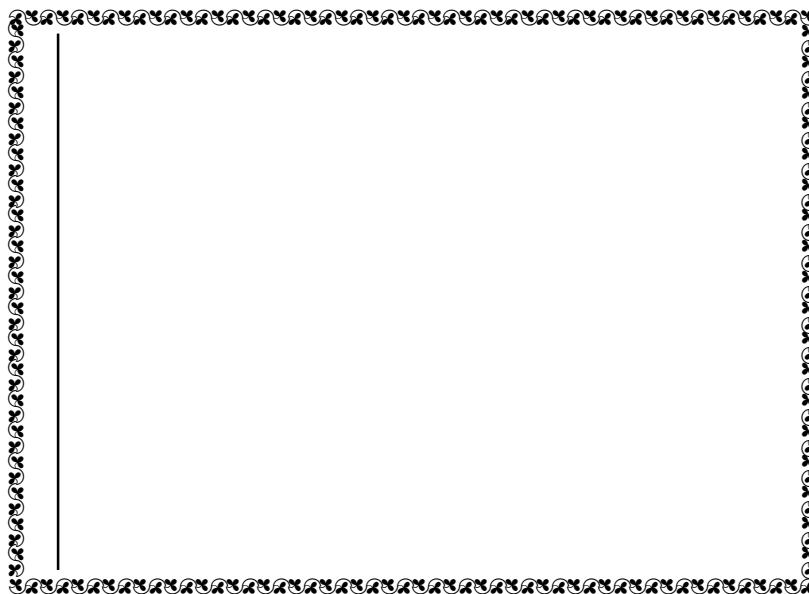
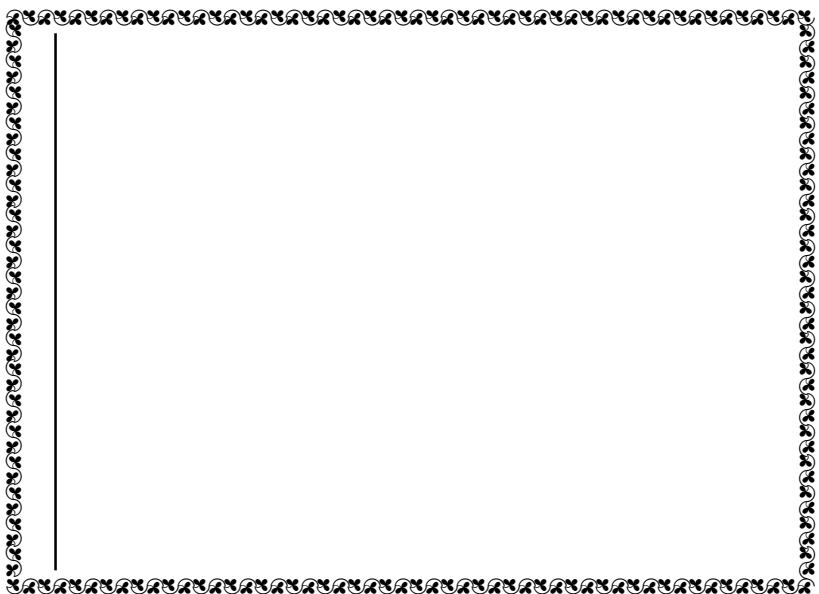
महापूजा श्लोक श्लोक श्लोक श्लोक श्लोक श्लोक श्लोक श्लोक श्लोक श्लोक

धामा स्वेन सदा निरस्तकुहकं सत्यं परं धीमहि ॥१०॥
यं ब्रह्मा वरुणोन्नरुद्रमरुतस्तुन्वन्ति दिव्यैः स्तवै-
वैदैः साङ्गपदक्रमोपनिषदैर्गार्यन्ति यं सामगा:
ध्यानावस्थितद्वतेन मनसा पश्यन्ति यं योगिनो
यस्यान्तं न विदुः सुरासुरगणा देवाय तस्मै नमः ॥११॥
मत्स्यं कूर्मं वराहं कपिलमथ हरिं वासुदेवं च वैन्यं
दत्तत्रेयं च हंसं नरहरिमृष्टं वामनं पर्शुरामम् ।
यज्ञं रामं कुमारं हयशिरसमथो नारदं राजराजं, व्यासं
कृष्णं च बुद्धं धृतपुरुषपुं नौमि नारायणं त्वाम् ॥१२॥
मेघानां च घटाघटा घटाघटा घटाघटा मान्यते
वायूनां च चक्रीचक्री चक्र मकी चाकीचक्री चायते ।
मामोकस्य मुकोमुको मुकमुको माकोमुको मामुको
मासे भाद्रपदेशकर्दमपते गच्छन्ति ते शत्रवः ॥१३॥
धर्मस्त्याज्यो न कैश्चित्स्वनिगमविहितो वासुदेवे च भक्ति-
र्दिव्याकारे विधेया सितघनमहसि ब्रह्मणैक्यं निजस्य ।
निश्चित्वैवान्यवस्तुन्यणुपि च रत्तं सप्परित्यज्य सन्त-
स्तमाहात्याय सेव्या इति वदति निजान् धार्मिको नीलकण्ठः ॥१४॥
दृष्टः स्पृष्ट नता वा कृतपरिचरणा बोजिता: पूजिता वा
सद्यः पुंसामधौरं बहुजनिजितं जन्ति ये वै समूलम् ।

प्रोक्ताः कृष्णेन ये वा निजहृदयसमा यत्पदे तीर्थजातं
तेषां मातः ! प्रसङ्गाल्किमिह ननु सतां दुर्लभं स्यामुक्षो ॥१५॥
श्रीमन्नूतननीरदामतनवे श्रीमाधुरीमूर्तये
त्वङ्गत्तुङ्गतरङ्गसङ्गिवृतये चञ्चच्चलद्वाससे ।
नानाहारमनोहराय हरये यष्ट्या लसत्पाणये
तस्मै श्रीगुरवेऽभवाय सहजानन्दाय वन्दामहे ॥१६॥
श्रीमत्स्वीयपदाब्जचिन्तनविधिं लोके स्वतो दुष्करं
दृष्ट्वाऽविष्कृतरम्यमूर्तिमखिलानुद्धारयन्तं श्रितान् ।
मायावादकुर्तकं विभ्रमहरं श्रीमत्कृपावीक्षणा
तं ध्यायामि सदा जगदूरुमहं श्री स्वामिनारायणम् ॥१७॥
श्रीमत्केतुयवाष्टकोणकमलस्वस्त्यूधरैखासृणि-
भ्राजज्जम्बुफलाशनिश्चितलसदक्षाडिः ध्रमब्जप्रभम् ।
मत्स्यार्थेन्दुधनुस्त्रिकोणकलशव्योमोलसद्गोपद-
जुष्टादक्षपदं स्मरामि सहजानन्दं सदा तं मुदा ॥१८॥
श्रीधार्मिः पुरुषोज्जमो गुणनिधियो ब्रह्माधामेश्वरो
मुक्तैर्जुष्टपदाम्बुजो वरतैर्श्वर्यैरुपेतः प्रभुः ।
अन्तर्याम्यखिलात्मनां भवहरः सर्वेश्वराधीश्वर-
सं ध्यायाम्यवतारिणं मुनिपर्ति श्रीस्वामिनारायणम् ॥१९॥
श्रीमद्भूर्धरन्धरं सुखकरं कारुण्यपाथोनिधि

सत्त्वां निगमान्तर्गीतयशसं पाथोदनीलप्रभम् ।
धर्मस्थीकृतभूतलं स्वमहसा धर्मात्मजं स्वामिनं
सद्वामः पतिमक्षरस्य सहजानन्दं हरिं तं भजे ॥२०॥
श्रीमन्मङ्गलमूर्तिमार्तिशमनं मालां करे तौलसी
दक्षे सूक्ष्मवलक्षसान्द्रवसनान्याबिभ्रतं सर्वदा ।
चारुस्मैरुमुखाम्बुजं लसदुरः श्रीवत्सलक्ष्माङ्कितं
ध्याये भूषणभूषणाङ्गमनिशं श्रीस्वामिनारायणम् ॥२१॥
यः साक्षाद्वगवान् क्षाराक्षरपरः कृष्णः स एव स्वयं
भक्तो धर्मत आस भूरिकृपया श्रीस्वामिनारायणः ।
मानुष्ये भुवि नाटयन्निजजनाचार्यत्वधर्मे स्थितः
कृष्णं प्राह परेक्षवन्नु ततोऽन्यः सोऽस्ति यत्स स्वयम् ॥२२॥
नित्यं संरममाणमक्षरपदे ब्रह्मात्ममुक्तवैजः
श्रीराधादिसमर्चिताङ्गिकमलं नैकाण्डनाथानतम् ।
छन्दः शेषमहेशगीतयशसं योगीन्द्रहंच्चन्तिं
ध्यायामीष्टमहं मुदाऽखिलगुरुं श्रीस्वामिनारायणम् ॥२३॥
यो भूमेरुदडीडयत्स्वमहसा वात्येव तूलं सुरा-
मांसप्राशमयोपर्थमर्मभितः कार्ष्णं वृषं पोषयन् ।
स्वैश्वर्यं समप्रथलघु नृणां स्वान्तासुरोधाद्वरौ
श्रीस्वामी जयतीश्वरः स सहजानन्दो ममानन्ददः ॥२४॥

मल्लानामशनिर्णयां नरवरः स्त्रीणां स्परो मूर्तिमान्
गोपानां स्वजनोऽसतां क्षितिभजां शास्ता स्वपित्रोः शिशुः ।
मृत्युभौर्जततेर्विराङ्गिविदुषां तत्त्वं परं योगिनां
वृष्णीनां परदेवतेति विदितो रङ्गं गतः साग्रजः ॥२५॥
सुनीशारं सारं शुचिकनकबुद्धं परिदधि-
निचोलं कौसुभं कटितटपटं चारुणरुचिम् ।
बहून् हारान् हैमान् वरवलयके यूरमुकुटान्
हसद्वक्त्रेन्दुपैर्दृशि जयतु नारायणमुनिः ॥२६॥
सदानन्दाभोधिः स्मितरुचिरपूर्णेन्दुवदनः
प्रफुल्लाभोजन्मच्छदसदृशाशो भाक्षियुगलः ।
कपापारावारः श्रितसकलजीवातिसुखदो
महाश्रेयोमूर्तिर्जयति स हि नारायणमुनिः ॥२७॥
अतिक्षान्त्या दान्त्या मृदुलवचनैश्छादितमह-
त्रिं जातवर्यैश्वर्याङ्गिलसितनृनाट्याय गुरवे ।
वसानाय श्रेताम्बरयुगलमावार्धियशसे
नमस्तस्मै नित्यं हृदि भगवते ध्येयवपुषे ॥२८॥
परं तीर्थस्थानं ध्वजयवसरो जाङ्गुशनभो-
धनूरेखार्थेन्दुप्रभृतिशुभलक्ष्माङ्कितमपि ।
श्रिया जुष्टं तद्यत्प्रणतजनपापप्रशमनं
पदाब्जं ते स्वामिन् ! वसतु सहजानन्द ! हृदि मे ॥२९॥

॥ श्री स्वामिनारायणो विजयतेराम् ॥

शिक्षापत्री पंचरत्न

अर्थसहित - नित्य विधि - महापूजा

श्री नरनारायणदेव पीठाधिपति प.पू.ध.धु.
आचार्य महाराजश्री १००८ श्री
कोशलेन्द्रप्रसादज्ञ महाराजश्रीनी आज्ञायी

ISBN = 81-89078-12-7

: प्रकाशक :

महंत स्वामी

शास्त्री स्वामी हरिकृष्णदासज्ञ

श्री स्वामिनारायण मंटिर,

कालुपुर, अमदावाद-३८० ००१.

प्रकाशक

स्त्रीम कमिटी वती

महंत स्वामी

शास्त्री स्वामी हरिकृष्णदासज्ञ

श्री स्वामिनारायण मंटिर, कालुपुर, अमदावाद-१

क्रमत : रु. २०-०० (राहत ६२)

२०८७ अषाढ व०-१०

प.पू. लालज्ञ महाराजश्रीना १४ मा

प्राक्टियोत्सव प्रसंगो

मुद्रक :

श्री स्वामिनारायण प्रिन्टींग प्रेस

श्री स्वामिनारायण मंटिर,

कालुपुर, अमदावाद-३८० ००१.

निवेदन

श्री स्वामिनारायण संप्रदायमां सर्वावतारी भगवान श्री स्वामिनारायणना वांगमय स्वरूप एवी “शिक्षापत्री” एक मुख्य अने अगत्यनो ग्रंथ छे. आत्यंतिक कल्याणने ईच्छता मोक्षभागी ज्ञावत्माने आलोक अने परलोकमां निर्विघ श्रेयमार्ग बतावनार सर्वस्वशास्त्रना स्वरूप आ शिक्षापत्री जेवो भीजो कोई ग्रंथ नथी. आशिक्षापत्री प्रमाणो वर्तन करनार स्त्री पुरुषोने कल्पवृक्ष अने कामदुर्धा समान, धर्म, अर्थ, काम अने मोक्ष रुपी चारे पुरुषार्थनीसिद्ध आपनार होवाथी श्रीज महाराजे शिक्षापत्रीनो पाठ, पूजा अने सांभणवानी आज्ञा करेल छे.

फ्रेक्ट २ १ २ श्लोकमां सर्व शास्त्रोना सार साथे राजनीती, व्यवहारनीती, समाज अने आरोग्य नीती विषयक बधीज समजाण श्रीज महाराजे श्रीमुखे कहेल छे. तेथी भूमि श्लोको तथा गुजराती भाषांतर साथे संप्रदायना समस्त समाचितोने उपयोगी एवा अनेक विषयोनो समावेश करवामां आप्यो छे. ग्रंथनी शरुआतमां उपयोगी मंगण श्लोको पाई संप्रदायना प्रसिद्ध पांच रत्नोजे भगवानी प्रसन्नताप्राप्त करवामां सहाय करेछे तेवा जनमंगल स्तोत्र, सर्वमंगण स्तोत्र, हरिकवच, संकट हर दशवतार स्तोत्र, विश्वमंगल स्तोत्र भगवानना स्वरूप, रूप, गुणादिकी निरुपण करी श्रीहरि साथे साक्षात् संबंध

धरावनाराहोवाथी अमावस्या करवामां आवेलछे. पछी नारायण कवच जे श्रीमद्भागवतना पाई स्कंधमा आपेलुं छे ते आध्यात्मिक भय निवारण माटे जपनीय होवाथी तेनो समावेश कर्यो छे. विष्णु सहस्रनाम स्तोत्र अने असिवाय नंद संतोषे श्रीज महाराजना स्वरूप, रूप, गुणादिकोनुं वर्णन करनारा अने प्रसन्नता माटे बनावेला संस्कृत स्तोत्रो अने मंगणायरण स्वसितवाचन साथे हनुमानज्ञ गणपतीज, लक्ष्मीज, सरसवी आदिकीना स्तोत्रों समावेश करेल छे.

साथे साथे ब्राह्ममुहूर्ती आरंभीने रात्रे सूता सुधीना समयमां समुपयोगी एवा (नित्यनियम) प्रभातीया, गौरीना पदो, आरती, धून्य, राधिकाएक, प्रार्थना, लीला चिंतामणी, थाण, नंदसंतोना कीर्तनो, औकादशी पदो, लीलाभक्ति, उपदेशिक पदोने अमुक वर्चनामूर्तो पष्ठ मुकीने अहिं धापेल छे. श्रीहरिनी आज्ञाथी प्रचलित महापूजा विधि, जनोदी विधि पष्ठ धापेल छे.

आरीते शिक्षापत्रीनी ओछा-अविक विषयोना समावेश वाणी अनेक आवृतिओं जुदा जुदा रुपे अने जुदा जुदा समय - जुदा जुदा स्थेती प्रकाशित थई छे परंतु प्रकाशित थयेली कोपीओ खपी ज्ञावाथी मांग चालु रहेता करी इच्छाववामा आवी छे. जे सौने पूजामां कायम उपयोगी थरो. एवा आशयथी प.पू.ध.धु. आचार्य महाराजश्रीनी आज्ञा भेणवी शिक्षापत्री पंचरत्न प्रसिद्ध करवामां आवी छे.

સત્તંગમાં હરિભક્તને અતિ ઉપયોગી એવા આ શિક્ષાપત્રી પંચરત્ના પ્રકાશન કાર્યમાં સ.ગુ. શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકેશવદાસજી હસ્તે શાસ્ત્રી સ્વામી હરિપ્રિયદાસજી (શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, સેક્ટર-૨ ઉ, ગાંધીનગર) દ્વારા સારી સેવાપ્રાપ્ત થઈ છે. તેખુબ ધન્યવાને પાત્રથી, કેમકેટે ઓદ્વારા પ.પૂ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રીના આશીર્વાદથી સાહિત્યના લેખન પ્રકાશનની સેવા તો ચાલુ જ છે. તદુપરાંત આવા ગ્રંથોના પ્રકાશનમાં વિરોધ સેવા કરીને ઈસ્ટાઉન શ્રીહરિ, પ.પૂ.ધ.ધ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા સંતો અને સત્તંગના આશીર્વાદ પ્રામ કર્યા છે.

મહેત સ્વામી,

શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકૃષ્ણદાસજી

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, કાલુપુર, અમદાવાદ-૧.

શ્રી નરનારાયણદેવ દેશ સ્કીમ કમિટીના સભ્યશ્રીઓ	
૧.	સ.ગુ. મહેત શાસ્ત્રી સ્વામી હરિકૃષ્ણદાસજી - પ્રમુખ
૨.	સ.ગુ. બ્ર. સ્વામી વાસુદેવાનંદજી
૩.	સ.ગુ. સ્વામી દેવપ્રકાશદાસજી
૪.	હજુરી પાર્વદ વનરાજ ભગત
૫.	પ.ભ. દશરથભાઈ પ્રહલાદભાઈ પટેલ - અમદાવાદ
૬.	પ.ભ. જી. કે. પટેલ (વિમલ પેરેન્ટ્સ)
૭.	પ.ભ. રમશ્બાઈ પ્રાણભાઈ પટેલ - અમદાવાદ
૮.	પ.ભ. રીતભાઈ પીમજીભાઈ પટેલ - અમદાવાદ
૯.	પ.ભ. ડૉ. કે. કે. પટેલ - હિંમતનગર

અનુક્રમણિકા

૧.	શ્રી શિક્ષાપત્રી	૧
૨.	વિષ્ણુગાયત્રી મંત્ર	૬૮
૩.	પ્રયલિત મંત્રો	૭૦
૪.	જનમંગલ સ્તોત્ર અર્થ સહિત	૭૧
૫.	નારાયણકવચ	૮૧
૬.	સર્વમંગલ સ્તોત્ર અર્થ સહિત	૮૦
૭.	શ્રી હરિકવચ અર્થ	૧૬૦
● અન્ય સ્તોત્રો		
૮.	અવતીર્ય	૧૬૩
૯.	શ્રીનરનારાયણઋ પિરાજ	૧૬૪
૧૦.	ભવસભવ ભીતિ	૧૬૪
૧૧.	શ્રીવાસુદેવ વિમલા	૧૬૫
૧૨.	વિહરતિ યોઽક્ષરે�ક્ષર	૧૬૭
૧૩.	વરવરકુળણસાગર	૧૬૮
૧૪.	તરુણ લોકયચાતિ	૨૦૦
૧૫.	અથ મનસિ શાનૈ:	૨૦૦
૧૬.	મહાતેજઃ પુંજસ્કુરદ	૨૦૨
૧૭.	માનસચિન્તય	૨૦૩
૧૮.	હરિકૃષ્ણ માનસ	૨૦૪

૧૯.	હર હર ગોપીનાથ	૨૦૪
૨૦.	મુક્તાનાં સદસિ	૨૦૫
૨૧.	નિત્યં શુદ્ધમંજં	૨૦૬
૨૨.	પ્રથમતઃ શકુલાકૃતિ	૨૦૭
૨૩.	અથૈકવા દિવ્ય તપઃ	૨૦૮
૨૪.	ભજમાનસ ત્વાં શ્રીહરિ	૨૦૯
૨૫.	બ્રાહ્મે મુહૂર્તે શયનં	૨૧૦
૨૬.	અતિ મનોહરં સર્વસુન્દર	૨૧૧
૨૭.	વિઘ્નેશ વિઘ્નચયખણ્ડ	૨૧૩
૨૮.	નીતિપ્રવીણનિગમાગમુ	૨૧૪
૨૯.	શ્રીમત્વદીપાલિવિરોચમાને	૨૧૫
૩૦.	ભુવિસર્દંગણે સર્વ	૨૧૬
૩૧.	સ્વામિનારાયણદેવ શરણં	૨૧૭
૩૨.	જયજય સુખવદરં	૨૧૮
૩૩.	ત્વદ્રૂપે નિશ્ચિલા	૨૧૯
૩૪.	જય જયદીના નાથ	૨૨૦
૩૫.	શ્રીનીલકણ્ઠ હરિ	૨૨૧
૩૬.	સુખ દાયિનં મુનિગણ	૨૨૨
૩૭.	સુર રાજરાજ તવ	૨૨૩
૩૮.	જલધરસુન્દર મદન	૨૨૪
૩૯.	એહિ દ્વાલો હૃદય	૨૨૫
૪૦.	શમધામ તમોદમનં	૨૨૬

૪૧.	મારમારણરણે રટની	૨૨૮
૪૨.	કુટિલ કલિકરાલા	૨૨૯
૪૩.	પરેધામિનિ દિવ્યઋક્ષરે	૨૩૦
૪૪.	સિતસાન્દ્ર સદ્વસ	૨૩૧
૪૫.	અર્થર્મ સર્ગ મદનં	૨૩૩
૪૬.	શુચિ સચિકાંચનસૂ	૨૩૪
૪૭.	રમતાં સતતં સતત મુખે	૨૩૫
૪૮.	સિતામ્બરં નૈષ્ઠિકવર્ણિ	૨૩૬
૪૯.	ધર્મધુરંધર દૈત્ય	૨૩૭
૫૦.	ભજનીય કેશવસ્પ	૨૩૭
૫૧.	વદનં દર્શય મન્દ	૨૩૮
૫૨.	પરવરદ હો કેશવ	૨૪૦
૫૩.	વરદતનો વૃઘનન્દન	૨૪૧
૫૪.	ઉત્પુલ્લહનીરજ	૨૪૧
૫૫.	પ્રાતઃ સ્મરામિ વૃષ	૨૪૨
૫૬.	વજામ્બુજધ્વજ	૨૪૩
૫૭.	ધર્મસ્તજ્જનકો હરેશ્વ	૨૪૪
૫૮.	બ્રહ્મધામાધિપ પુંપ્રકૃત્યા	૨૪૭
૫૯.	ધર્મસ્યબાલં મદનસ્યકાલં	૨૪૮
૬૦.	સ્વીયે ધામિસદાઽક્ષરે	૨૪૯
૬૧.	શ્રીવાસુદેવઝી ભારતજીવ	૨૪૯
૬૨.	નવમેઘમેચક વિગ્રહં	૨૫૦

६३. सद्वर्त्मरक्षात्तजने सदीश	२५२
६४. दयार्जवादि सागरं निरन्तर	२५३
६५. धर्मकर्ता धर्मवक्ता	२५५
६६. विशालभालं कलि	२५६
६७. श्रीधर्म सदान्यवतीर्य	२५७
६८. त्वयितुहरे चेतोरमताम्	२५८
६९. केशवतापं हर हर	२५८
७०. देवाभवदं नारायण देवा	२६०
७१. नपस्त आंजनेयाय	२६०
७२. गोविन्दनारायण	२६२
७३. अपराध सहस्रभाजनं	२६३
७४. विषीदता नाथ	२६४
७५. सद् ब्रह्मात्मादिशब्दे	२६६
७६. प्रभो भुक्ष्वकामं	२६७
७७. सदाशिवं साश्वतमीश	२६८
७८. मातःशिवे मंगलवृद्धं	२६९
७९. यदितव वरदान	२७०
८०. योऽहल्यां निजकर्मणैव	२७१
८१. कान्तस्तेपुरुषोत्तम	२७३
८२. सकलजनविमोचनैकहेतुर्भुवनगुरुः	२७३
८३. नवीनजीमूतसमान	२७४
८४. जयजयश्री घनश्याम दया निधे.	२७७

८५. मात्स्यं रूपमलौकिकं	२७७
८६. प्रणिधाय मनोऽतिभावतः	२७८
८७. सकलमभक्तजनान् सुखयन्नयं	२८५
८८. जनमंगल नामावली	२८६
८९. सर्वमंगल नामावली	२८५
९०. विष्णुसहस्र स्तोत्र	३२२
९१. प्रभातसङ्ग्रहः नित्यविधि	३३८
● प्रभात पदो	
९२. अथम उद्धारण अविनाशी तारा (२)	३४८
९३. आवो ज्युं बिराजो कहाना भोरे नेना	३४७
९४. जागो निजज्ञवन खोले	३४२
९५. जागो लाल छधीले भोहन	३४८
९६. ध्यान धर ध्यान धर धर्मना पुतनुं	३४३
९७. नाथ रहो मारा नेषमां	३४८
९८. प्रभाते उठीने प्राणी	३५३
९९. ग्रातसमे श्रीपुरुषोत्तमनी	३४२
१००. ग्राततमे श्रीसहजानंदनी	३४७
१०१. ग्रात समे मारा प्राणीवननुं	३५३
१०२. ग्रातः थयुं मनभोहन प्यारा	३५१
१०३. ग्रात थयुं ने पंधी खोल्या	३५२
१०४. ग्रात भयो प्राणा प्यारे	३४१
१०५. मनरे मान्युं नंदवाल शुं	३४३

१०६. भड़ी माखण मागो मावो	३५१
१०७. भूरति तमारी मारा श्याम शोभ	३४४
१०८. भें तो युनेगार तेरा रे	३४८
१०९. लालय लाणी रे, बेनी भुने लालय	३५२
११०. वेलेरी उठीने वा'लाञ्छनुं वदन निहारुं	३४८
१११. शोभासागर श्याम तमारी (प०८-४)	३४४
११२. सुतां उठीरे, समदूं सहजानंद के	३५४
११३. स्वामिनारायण स्वामिनारायण कहो	३१४
● गोडी पद संग्रह	
११४. झूलना पे'री रे जामा झूलना पे'री,	३५५
११५. झूलनी बनी रे शोभा झूलनी (प०८-४)	३५८
११६. लगनी लाणी रे भारे लगनी (प०८-४)	३५५
११७. वेट पुराणा पोकरे	३५८
११८. श्यामनी छधी रे सभि	३६२
११९. संत समागम कीजे हो (प०८-४)	३६१
● आरती	
१२०. आरती प्रगट प्रभुछकी कीजे	३६३
१२१. ज्य सद्गुरु स्वामी प्रभु सद्गुरु	३६३
● धून	
१२२. रामकृष्ण गोविन्द ज्य ज्य गोविन्द	३६४
● प्रार्थना	
१२३. निर्विकल्प उत्तम अति निश्चय तव	३६५

● लीला चिंतामणी	
१२४. प्रथम श्रीहिने रे (प०८-१०)	३६७
● चिन्हचिंतामणी	
१२५. ओरा आवो श्याम स्नेही सुंदर	३७७
१२६. पोढे प्रभु सकण मुनिके श्याम	३८३
१२७. पोढो प्राण आधार	३८३
१२८. रे श्याम तमे सायुं नाषुं	३८२
१२९. वंदु सहजानंद रसत्रुप (प०८-८)	३७८
१३०. हवे मारा वहालाने नहिरे (प०८-२)	३७८
● थाण पद संग्रह	
१३१. अविनाशी आवो रे	३८०
१३२. ज्वाल बाल लाल	३८६
१३३. जमोने जमाहुं रे, ज्ञवन मारा	३८४
१३४. जमो थाण ज्ञवन जाउं वारी	३८४
१३५. उडी रांधी में रसियाल	३८८
१३६. लोता जाओ रे सावरिया	३८६
१३७. डाला भोजनीयां बहुं भात	३८६
१३८. सभी आनंदनी वात कुहुं आज रे	३८७
● एकादशी पदो	
१३९. एकादशी आजनो दिन सारो रे	३८८
१४०. उछवनी घारी केशवनी (प०८-२)	३८८
१४१. कोडे कोडे एकादशी कीजल्ले रे (प०८-२)	४००

● કીર્તન સાર સંગ્રહ

૧૪૨. અંતકણે આવી રે સંભાળી લેજો	૪૦૭
૧૪૩. આજ મેં તો ભેટ્યા રે	૪૧૯
૧૪૪. આજ મેં તો દીઠા હાલાને વાટ વહેતાં	૪૨૫
૧૪૫. આજની ઘીરી રે	૪૨૦
૧૪૬. આજ સખી આનંદની ડેલી	૪૨૬
૧૪૭. આવો આવોને અલબેલડા જરે	૪૨૮
૧૪૮. એક કપટી ન તરે રે	૪૨૮
૧૪૯. ઓરા આવો મારા લેરખડા લેરી	૪૨૧
૧૫૦. ઓધાજુ અમે શ્યામને શું કહી મેલું રે	૪૦૪
૧૫૧. ગોપી.... નાથ આવો મારે ઓરડે	૪૦૮
૧૫૨. છાંટીકે શ્રીકૃષ્ણ દેવ	૪૦૪
૧૫૩. જન્મ સુધાર્યો રે મારો (પદ-૨)	૪૦૧
૧૫૪. તારી મુખની લાવણ્યતા મીઠી રે	૪૨૦
૧૫૫. તારો ચટક રંગીલો છેડલો (પદ-૨)	૪૨૧
૧૫૬. ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી	૪૧૦
૧૫૭. નંદલાલો રે નંદલાલો	૪૨૨
૧૫૮. નેણામાં રાખું રે નેણામાં રાખું રે (પદ-૨)	૪૧૧
૧૫૯. પ્રગટ પ્રણામ હરિને” એ ઢાળ છે	૪૩૨
૧૬૦. માણકીએ ચદ્યા રે	૪૧૫
૧૬૧. મારા હાલાજી શું પાલપ દીસે રે	૪૦૬

૧૬૨. મારે આજ પ્રીતમ ધેર આવશેજ રે	૪૧૯
૧૬૩. મારે ધેર આવ્યા રે (પદ-૨)	૪૦૮
૧૬૪. મારે મંદિર પથાર્યા શ્યામ થઈ	૪૨૮
૧૬૫. મારે મોહોલે આવો હસ્તીને બોલાવો રે	૪૨૩
૧૬૬. મુખદાની માયા લાગી રે	૪૧૮
૧૬૭. મરે એક આશરા તોરા રે	૪૧૪
૧૬૮. મોરલી વાજે રે મીઠી મોરલી વાજે	૪૩૧
૧૬૯. મોરલીવાળા રે	૪૩૧
૧૭૦. રૂડા લાગો છો રાજેન્દ્ર	૪૧૫
૧૭૧. રે સગપણ હરિવરનું સાચું (પદ-૨)	૪૧૬
૧૭૨. લટકણો લટકંતો આવે	૪૨૭
૧૭૩. વહાલા લાગો છો વિશ્વાધાર રે	૪૧૭
૧૭૪. હાલા રમજમ કરતા કહાન (પદ-૨)	૪૦૨
૧૭૫. હાલા મારી શુદ્ધ બુધ તેં હરી લીધી રે	૪૨૨
૧૭૬. શોભે શોભે રસિકવર છેલરે	૪૩૦
૧૭૭. સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાં રે (પદ-૨)	૪૨૬
૧૭૮. સર્વ સખી જીવન જોવાને ચાલો રે	૪૨૭
૧૭૯. સહજાનંદ સ્વામી રે (પદ-૨)	૪૦૬
૧૮૦. સુખદાયક રે સ્વામી સહજાનંદ (પદ-૨)	૪૦૩
૧૮૧. સુષો ચતુર સુજાગ્રા	૪૨૫
૧૮૨. સોનાનાં બોલ જુલે નંદકિશોર	૪૨૪

● ઉપદેશપદ સંગ્રહ

૧૮૮. અંતે જાવું છે બીઠી એકલા રે	૪૪૬
૧૮૯. કર માન સહજાનંદ પદ પ્રીત	૪૩૬
૧૯૧. કર પ્રલુસ સંગાથે દટ પ્રીતડી રે	૪૪૮
૧૯૨. કાનુંડો કેટે ફરવું રે (પદ-૨)	૪૩૮
૧૯૩. કાળનાં ગડે નગારાં કાળનાં ગડે	૪૪૮
૧૯૪. જગતમેં મત કીજો અભિમાન	૪૪૧
૧૯૫. જગતમેં જીવના થોરા	૪૪૧
૧૯૬. જડબુદ્ધિ જીવ પોથ્યાનાં	૪૪૭
૧૯૭. “જન્મ સુધાર્યો રે મારો” એ ઢાળ છે	૪૪૩
૧૯૮. જનની જીવોરે ગોપીચંદની	૪૪૪
૧૯૯. જીનાહે નર જીનાહે (પદ-૪)	૪૩૩
૨૦૦. દાટયો રહેને ચોર દેવના (પદ-૨)	૪૪૦
૨૦૧. દુસરો કોન સુખદાઈ શ્યામ બીજાન	૪૫૦
૨૦૨. નરનારાયણ ગાઓ રે	૪૪૦

૨૦૩. નારાયણ રે નારાયણ રે નારાયણનું	૪૩૭
૨૦૪. નારાયણ નામ લેને તું પ્રાણી રે (પદ-૨)	૪૩૭
૨૦૫. ભક્ત થાવું રે ભગવાનનું	૪૪૬
૨૦૬. ભજુલેને શ્યામળો સુખકારીરે	૪૩૮
૨૦૭. ભજ્યો નહિ ભગવાનને રે	૪૪૮
૨૦૮. માનો મળી છે મોટી વાત (પદ-૨)	૪૪૨
૨૦૯. મોહનને ગમવાને ઈચ્છો માનની (પદ-૨)	૪૩૪
૨૧૦. મૈં હું આદિ અનાદિ	૪૪૫
૨૧૧. શીલવંતા સાધુ સાંભળજો કરી પ્રીતિ	૪૫૦
૨૧૨. સહજાનંદ હરિ, પ્રગટ થયા (પદ-૨)	૪૪૩
૨૧૩. સગાં કોઈ સાથે નાવે રે મરવાને ટાણો,	૪૪૮
૨૧૪. સંત સુખી સંસારમે	૪૩૪
૨૧૫. સંત વિના સાચી કોણ કહે	૪૪૪
૨૧૬. સુષો સતસંગી	૪૩૬
૨૧૭. સ્વાનુ સમજો રે આ સંસારને	૪૪૧
૨૧૮. હરિજન સાચા રે	૪૩૮
૨૧૯. હૈયાના ફૂટ્યા હરિ સંગે હેત ન કીધું	૪૪૮
૨૨૦. વચ્ચાનામૃત	૪૪૨
૨૨૧. માનસી પૂજાની વિધિ	૪૫૬
૨૨૨. મહાપૂજા	૪૬૩